סידור

מנהגים מפתחי הארי זל חיים לחי
קדוש יתברך הו׳ בטיקט נחבר עי תלמידו
קק הרב ר חיים ויטאל זל הטלות מול ותפילת
שבת רגלים תפילת ימים נוראים הכל מכלל ו
ומסרט עם כונות האחי זל : והוסדר בקונטרס ק
אחרון העמקה מהבתה שלא הרב הצלחי חיים ז
זכותא מנה כר משה זכותא זל לחם רקק קרחקק
נשון כתיבת שתים :

נתתה נדיבה ומנייר טוב בסי הצלוח התורני הרבני
המנפלא מו״ה ליטמן כמו״ ארי ליב זל נין ונכד
להחלוף המאה״ג השל המחבר תוספת יום עונה זל

ותפילתם תקבל ביצון לפק פה זריח רזומין

לשם יחוד הקב"ה ושכינתיה ברחילו ורחימו בשם כל ישראל תריג עצה [illegible] בזיווג עליון
כי אור זוה בכל פרטיות וחיבורים ורגרוגים לעשות כוונת יודי שלוש עלות עלה נאת אות
מת כות ולחים מסכנה השכבת ארלוחו לחים סוכות כוד הנפלת ולתגיר העשרת לוסנה ולבוש
שמש וברמה רמה בבל העולם ולתן כל הנלוים שנלו תוך הלוחת בין ע' ובין ע' מאר עברית
ישראל ולתן כל התריג עלות הכלולים בעלות נאת ולבוש ביולם בר' אותיות שם הקדוש ולנפרעפי
רוחי ונשמה שתהיה ראוי לעורר תתאין ע' עצה עלות נאת ואל יעקב חטא ועון והרבור לע'
את העלות נאת ותעלה לחלון מי שלוה אותה לעורר אהבת ברים אמ' :

בחינת העליות והיוונים הנעשים בשעת התפלה אתרב"ג

שחרית של חול לאה וישראל הם אחור באחור ויעקב עם רחל הם בפשם רק שיעקב הוא
בנפש ורחל עולה בהם :

מנחה של חול גם לאה עורגת עם ישראל מן החוה ועולה הם בפשם בכל ולכן הם המערב
הם ורחל היא אחור באחור . אבל אבל גדלת כעב כל אחרי הם כמו
והיא אחור באחור עם יעקב וישראל :

מערב של חול רחל היא חוזרת לבנין עצה להיות אחור באחור עם יעקב לבדה
והזיווג בעזרת יעקב לאה ונשמה בה עד חצות :

חצות לילה לאה נגדלת הם בפשם ונשכת על כל בעור יעקב בבל תכלון הנעיר
ורחל יושבת תחת הזמת בעולם הבריאה :

ערבית שבת רחל ויעקב הם בפשם בסוד כל בתי דגל ובתי גן ויתר בדולה אתבלת
שחרית רחל ואחר ערבית עלת רחל בהיכל הבינה אור הגדולה ולאה
עם כלה ולא הם בפשם עם ישראל ויעקב כמו בתנו אחר חצות :

חצות ליל שבת לאה עולה בהיכל הבינה ורחל יורדת הם בפשם עם יעקב וישראל
ולא הם רחוק עדורים :

שחרית

שחרית שבת ועיר עולה בתרגום בני ראובן ואת הנוגע עולה אותם בני אור והוא בלחם והיה
בני בעינים חלק אור :

חזרה עולה הנעיר בתרגום חלק ראובן והנוגע עולה אותם בני אור בעינים חבר אור :

מוסף שבת ועיר עולה בתרגום חבר ראובן והנוגע עולה אותו בני אור אחם בעינים בני
ראבא ואוא :

חזרת מוסף שבת ועיר עולה בכתר ראובן והנוגע בגלקלקן עולה לחלק ראובן .
ואיה עינים כבודו לחבר ראובן ונעצא אחם עוים בכל נגעם
אור ולכן הגיוון אז בעוסף שהוא ספרי :

מנחה שבת ישראל חלם פרנוך ועיר ולאה עמו עולים עד אולם העמינא יגל
לבן ורחל ויעקב לעטה בני ראובן אחם בעינים חלק ראבא :

חזרה . ישראל ולאה עולים לתינון הן בתינגא ויי ורחל ויעקב לחבר אבא אחם
עבה בני ראובן ובמיאה בעינים ועיר ועשי בעינים הנוגע :

ברכת לבנים ברח אנ אומרים ברכה זו לפי שהיא אתחנסת ולפי שהיא יולאי
בתת אור נגרא עשרת תפארת ואולגת בני ועולה בעינים חלק :

רוז שחרית עולה הגלכות עד הנכה ולכן אנ אומרים עלה ויבוא ברלה אהוא
נכה :

חזרה ואיתי בה חולי ואחם אנו אומרים הלל המאיר לה עיל מנוניס בינגא
ועלית גו ראשונה עד חנת גא :

מוסף רחל עולה עד חכמת ובינה הנעיר

חזרה

חזרה

חזרה

חורה בקדושת כתר עולה עד כתר רגליה ואינה שונים גם מלך לה מלך עצמו :

שבת ומח היא אלה ושתויות אלו ושנים שהשנים בכתיבה ואין לשרבק מים
כי מה זכר ונקבה לחיותה ישבה בעקרה שתר שהוא עולה בעולמה
מאות עשרות מהנשים הוא לתתא :

חנוכה היא חנוכת אן המזבח עי עלות מי חנכ אחרשה הוא עי יעקב ונהו המוסכים
קדושה אשה :

פורים בעל יסוד ראבא לחול מיסוד רחל ונם בעולה עולה ל הוויות שהם כימה
העבר והם סוד שרכם שהם יסוד ראבא :

היט נקרמים מקרמי קודש שהים במלכות
ולא קודש מכתש במבנה

פסח עולה ל בעשם ולבנים הלל עוד מי יש גיוון ומי כן לשון חורה אלה
ביחוד ואסור בגיוון אעפ שם גיוון לעולה אז הוא הוא עלה
ירמה לגיבוף אסור בגיוון :

עונר עבר ועד מעוערת נבעים כל הטוחין בוא ותגרילו גוב כל בלגוזה אלה
עולאין אך הסרה אלו שהוא אן אא עלאו כלי נעשה לו :

ליל שבועות הקריאה נעשה לוא אן אא עלאו ובגיר עש הטבולה נעשה לוא
הוציא כתר אן החסר הינור אלעלה שהוא הלחסר שבתור נגיה
נתון כתר לוב ובשעת התפלה נעשה הגיוון להקרע שוגו :

ג רמש הנשכה סוד הנשיכה בא בתחילת הקריאה אלא נוגע עבדית מחיצה
בגיוון ומעוטת עולה עני הקדוש ברוך עלמת שמאלה
ו בגיון אשר שרש בתר אל

שחרית

שחרית בלחש עולים שניהם בגבורה שכולן הגבר עצמו :

בחזרה עולים שניהם בגבורה אחרין עשרין שבועות גלו ועולים
כל סוד תורה היא בסוד האמות שהם חלק והם עולים ועולה
באותיות ובגיבה :

מוסף בתפלת עומד כלחש עולים שניהם זוג בגבורה שכולן הגיבה או בהוד הגיבה :

בחזרה עולים בגיבה שבגיבה שהיא בסוד הגבורה ראש שניהם בגבורה וגיבה

במנחה חוזרים שהם בגבורה גו בגלוותיה :

ובחזרה עולים בגיבה שבעלות :

ליל בחרה כבר נכפל כל עליות הגיבה שיש ראש הוד עד חלק התת שלו
והם נתונים בראשה :

יהל העלות עולה עד אור ואתחברים שניהם הנוגע לוקחת בגבורה החלק
כי וזה כל כי הרי הארה לוגו והזיווג נשפך אבל בגיבה :

בערבינו אור עולין עד לעלות שבגיבה :

בשחרית רעת של הגיבה :

במוסף לחכמה ובינה שלה :

בחזרה לאור שלה עולים זה הוא לאיך הנין העלות ואבא עולים
ולכן היא נקלת אלה עתה

במנחה אחיל לעלותה ואל כי עד עתה הי אורות עד בחי לאה עד
ראש התבונה :

בעזרה עולים עד החנה הגיבה :

בגאולה עולים עד ראש הגיבה כי לעולם הגיבה עולה בסיעה אבא

בחברה: עולים נעים ורחל ולאה כולם בביתם בריקנא ראמא · בחורה חותמת הוא כיאיבא לונחת ההלל בקאשר תשלום הלל תפילות ובנעילת כשלו הלל תפילות ובנעילת כשלו הלל ואז נעשה בת סוד הסיפור נגורלשיון שבת נגראל חותם:

בסוכות: יום ראשון נכנס חסר שבחסר של כשעיי לראמא וגם כהיב עין לחסר חסר ראמ' ולכן הוא יוצא וכשאר הימים נכנסים העינים ראמא:

בששה: יום הסוכות הגיוון הוא כסוד הון · בולבבעגעוע בבריכה ורחל. נכנסים הכשרים נעזיר · ובהגבה העינים ראמא:

בהור: נכנס כלות ראמא רחל שבחל לתעינים בבחי העלות שבת ונכנס לפי בחי הלל שבסיבה:

בשמחת תורה: לא יש גיוון בבוקר בתפילה עומן והוא גיוון רחל אבל הנשף גיוון עדים גשלפה:

בעצרת: הגיוון של ישראל ורחל הוא בליל זה ואיזור בגיוון:

תושלבע

סוד העלות תחלה רוצים גם הנכרי בקרני היכלות כשנוכל השמים בעמק רבתי ערגלי שפם הגבים הקטנים שנקבות תשבי העליות רחל בנסירות יום הבינונים הם בין כך נה תסרים כשנים עד יום ראשון הם סופות הם תיקון שם נה הם עשים תסר אורנים יום הסוכה הוא לפ שם עם טו הבולים הם נבורות שכה נעזרה נה הם נאים תסר עם הבולים הם תסרים שם נם שם מן התסרים האנים עי הסוכה הנא אוב בה כשנים נח לך בשמים ראש ועולה רחל הנראות עשה סוד בעשר אחרש השביעי בכולה עשר שמעיים לה ונעשה שמה ועולה תחלבה הלו

והבן

ויאר נגה יהשובל האלף עוברי ישראל סחוק ולהלל

יה רבון עולם ועליון · אתה הוא עלבא ומלך עליון ·

עוברי גבורתך ותהיה · שפר נרגי המלוויה · יה רבון עולם

יש גמין אסרר לבמא ורשמא · לך אלהא נרשא · ביראכלמא ·

עירין נרשין ובשנא · חיות מרא ועוף שמיא · יה רבון עולם

רי מרבין עוברך ותיבון · עבדך רמיא ונגיף כפיפין · לויתן

גבר שנן אלפין · לא ייעול גבורתך בחוסבניכ · יה רבון עולם

אי לא יהלל יגי גבורתה · פריט יתציך עפרא אחיוותא ·

ולבסוף יתעיף שוי גלוותא · עמא די כתרתא עבל אוריא · יה רבון עולם

לי עבדך תוב ולן ורשם נורשמן · אחר די בגי ייחרון רוחין ונפשין ·

ונגיטן לך שירין ותבחין · כיראלים נתא בשופרייא ·

יה רבון עולם ועליון · אתה הוא עלבא ומלך עליון ·

ישויתי יהוה אל

יה יהוה יהוה אהיה יהוה יהוה

יהוה אלהים: יהוה יהוה: יהוה יהוה צבאות

יהוה אלהים צבאות: יהוה שדי: יהוה אדני

דע מה למעלה ממך

לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט

יהודונהי אדונינו

ואתה שלח בטרם
את אלהי אביך ו
ועברהו בלבבם ו
בעצם הקילה כי לגבות
ברדם וכל יצר מחשבות
עמין אם תרשע ישלא לך ואם תעבדנו יזניחך לעב :

הבנת בתקילה ונלת חמורים קורים התקילה ונקה הנשיה :

לריך לוקה ולוזר קורבן בבר תמיר לחטא שגגה בלבה ומסיגה בהחלו ורוחיו בכם ולגרם מיבון
כל ישראל ומה עבדיה הסא לכל מעשיו ומאם שבטנה יתעלם בהם מעמנו ו בנוב בסוף
מחלה ול מעשיך יהיו לפם שמים . משוכה הם הדיה יכון מהוא בנחיאתו אמתות המאס
אחרי ויכוון תמיד לפם בסור מאהבותיהי . גם בתפילה יכוון
כי יהו נא לה מחרונה כון . ומאי הוא נגם ורה עדו תמיד :
ומה ראוי שלא לברך ברכה לבטלה חס . ואין אלוה הבת בהוריעו אמיו
בהזכרת הסם כמה ומקני שמי נסת חוא . לא יברון ברכה עניו ביכוונה
שלא נאמר ויקשמו בהיהם ובשומם יכבדו ונאמר בתקונם בתקון הבדרים
ולגרמן ומנו זה כתבב בתרגום הנס יוסף התקיא ונל :
משנה לבריה חייב לעבות בסוכה מאמעות הבריות הסם .

ברוך הוא וברוך שמו

ויכוון כי יבין שם אלוה כי יוד כי לבוש לגיוהין יוד הי ויו הי ויכוון כי
שם אלוה בלות כון יוד חוא אלבוש וכסוי לשם יוד הא ואו הא :
ויכוון : ותיב

וחייב לעניות אין ויכוין בפס יא הבונה ג' אין ווי שאינם מכוונין באמן עליונה
כי ברית בנה וכתב הכרת הכרת וזהו כלל בכל הברכות
לא בקרים כלם : לא יאמר הברכה בהתירה ובהלעטה אלא נאמר בהשגחה
בעבור הם הקבר עבר ש בין שיעבה שהם יכרת וכתב ואל ה' חרה בם ו
ויעמוד בכל הקשבה לומר כתנה . יבהא תמיד אלא א' נגרם שיתפלל ויפיס
אל לבו לבם עי הוא עשר ויתפלל אוי הם כי גלו רעה לבם הערבים כל
ועיר בבהכ אפלו אחר זמן תפלה יאפילו בהבדי עשר ויראת שמים עד אחר
לאחם ובהכ אולי ישפר לאבדי חולם ובדי חול . ובאותה תחנה תאריכו ב
בעונה אחרת : לא יחוץ כלל בבהכ ועל לב התכרת אם יגרון לו חוץ ויגלעא
בכסות כדי שלא יצא לאויר בהכ ובזה ישלם עדין חסדון הון בפס תבירו ו
ונאמר גם שאירו על זה בעבר אלא נאמר כי יבוא בשלם על כ נעלם
לא יהיה המצבע באוזן לעות לזאת האוזן בבהכ כי לריך תפילה . וכן לא
יגע בידו בלואם חוטרו שלא הגע . לא יתפלל עלפה כלל רק הכלתך
הספר כמנהג עדיין גל ויעלו מאור לבוקר . חלק מעלות מאמר בפי
עלריך לפנים עניים :
לא יהי' עצב בעת תפלה רק בעבירת הזיוני או בהזכרת עוונות ובאמר
התפלה לא ישים לבו עשר אפילו מאות העבירות ושלבה ההכנעה רק
ביהיה לים שחר בולה :
התפלה בעשרת ארוכה מאחר כי שרי בעשרת לא נעלומים כי האמת אבל מעלבדיים
ומשלים עד הבא
עברי תפלה הם כי האמת ואין בזה שום עצבות הכתיב בנשבר
ונכה : אלהים לא תבוז וכתיב והנה נער בוכה והמלאך עליו . טוב העבר
לרעת עוונותיו ונכסים בעלחו עד תרעלל לכן ירחוק עליהו בעשרתו .
וכן יהי מאמר ובין כל אדם יתתום :
לכן יהיה עליו התפלה אפילו בעבירה ותפלה ראוכב והרות הכנעה
לפנים

לפי הסי׳ וביום השבת יביא את עולו ועשה לכבוד השבת:

יש ליזהר לקרוא בטעמים כדבר שהוא מן התורה אין הנביאים כל פסוק ופסוק ב
טעם שלו. וכן העשרה מאמרות ולא יכנים חו׳ בכלל העשר עליהם ובשאם
נתתם להם חוקים לא טובים זה הקורא בלא גזרה ושונה בלא נעימה:

חיים לפנות שלבו כל שאבות הזמרת הטורים אותו אבל בשעת התפלה אובעת
עמן המרה כמו בתפלה לאל. ובעל תלב״ת שטוב שיאמר כל ברכה ובתה
בנפיחה א׳ מעמי הלב:

לטהר המחשבה כתם העגר יאמר גם עת יקום ושה נעמת אהבת בתענוגים
ושקדנו שעון. ואיזן ביבשים אליהו גם שיאמר תפלה
כעניים אם תאיר תוך על העולם לא תכבה ותתבטל מחשבת
ואם לעיר בחנתי ריק פיון להעביר יד ישיבו עד עלחן גם ועברים כל המחשבה
ובלבד שגם יעתיק מחשבת הרהורים רעים ואם יועיל ודאי. ואורי בעלמ
שיהיו גם זיאור פיים כי ותתבטל המחשבה:

עוד כתב שורש גם לטהר המחשבה שיכוון בשם יהוה בשעור בגרי״ת:
עתיקה שיכון הגם שם את ואל בריבוע ג״ מחשבה ״ ״ ״ ״ והיינו עת יוב יוב
הת יוב הת ואו יוב הת ואו הת משה מעשים
ומעל הו כתב שטוב לכוון בשם ״ ״ ״ ״ המכיה מחשבה שלאב
גם מעלה שטוב לכוון בבאור עליון

תשר אותיות ותשבה

כה

קרבן

קרבן אותן חיים ומתים לשון הכתוב ולא יהי' כוונתו לתולעת
עצמו שהן נאחר עליו נתנה בידי לא אחל נס כתבה כשנוסח :

מלוה לבבו ולהרבה כל עפר בבהכ כדרך שהכהנים בית השלחן . ונגע שלחן
לא הי' עכבר ענים ארון הנחש בגנא . כתיב עכ באורים כבדו ה'
בדרך הרגלין נרות בבהכ ובפרט בפרשת ויגש ושוב שיהי' לו נר שיחבר
בבהכ אותן ואותו ונצא עכבר הר' ונפקה אגב :

מלוה רבה לאור עצמו לעשות יחודים נוגעים לשכינה ואין לה כעונה
עתה ועכל ותעוך רק עי אורגא ליחד ב' יהודבנפש אל
לעשות סוף יחוד אשא טבל לגרין ושורי ולהת הי' אחשיר בגרי ולא ב
בזיונן . כתב בעל רח עי אאל לו לשבו לגרין גם מאלאכי לבין אשעתא
אנ ראת גרי ירחל כדים בקרו ען הישתנים ולשה ובקרט בעלים טיעתה
שנתלף עשב וכן אם ים איזה כתש בחלונו אם אין לו אחר ובכסא הדטב
אין לך אבר השעיל לעם ומאיר ומטהרה ושעיל הסגה כעו הטהרה והמבלה
שיהיה הארם שהור בכל עת . יותר שיהיו בעניו שהורים עשיעלך ותבב
ושלא יהיו עלוכלטים ותתי' כולל אשנאי אוהבו יות אלחנא ומלאיאלא
ומנאי . יבבר ואור אלא יהי' חן בבעיו בזאה אנשיהי' אש-אלים ו
ואל נאיר אורגלין באאר חלך אל בית האלהים ולמן לא יהיל הבטרן
סוף ותבוב פן ישבעל לעהבריחה : ויהיה ונה אתרלין
ומנעלין בכניסה לבית הכנסת כמנהג אשכנזים כי אשא אוה ריבעל
נגיש בסנדלים . אשם הרחו כתב כתבי ההאב לשבו בכל עת הדרך
והרבה כתב שאיני לא מטל בגלל נגיי : והתעם כתבו לחתה לא מטלו
לשבילתי . ובעל יהיה יחוס לרבריה ס :

השכבות בית הכנסת

המשכים

המטבים לבבל יאריך ימים ושנים ובתו בשביל שהרגים את האדם כי המלכים שייכים לעולם
נטה לא תטבו מזבלוך · הענין הנהיר לנוס בתקרוא כמו שיתפלל התפלה
כמו לא בחלוק כפי סברת הפוסקים כי העשיה כן שהתנך הגבורות וקר העולם בנוחך ·
יהיה ראוי שלא תרים לו בבבל לנוסא בו לשון ארם · לא יכנס לבבל מיאה ריגשת ואם הוא
לריך לנוסא לאיבה ארם או לענין אחר יפה עשה כי הישיבה עצה עלות ויקרא עזור לו
ולא · יהיה ראוי שלא ישפוט עלהתפלל בשבוע בלי ביום כי זה נקרא תל חסרון לא יוכל ל
לתכות בתכיון כמו לבר זלות והוא לא נתנה עצה ומאמר לעצות אליהו אשר נפל ונדרוש
ובדכו ונרפא · לריך לקבוץ עוים לתפלה ואין מ ביה מינגאו עוים בבבל א אלא עוים
הישיבה עצה ותי תיבן בוץ יבחר לשם בתפל תמידות ובתנאי שלא יהי חוך אויה כי ה
העבוה והתפלות יותר עדאי נגרא העבוות פסולה על גאות · לא אדם יחזיק כמנהג
נעלות מכותו אלא יפנה כיוס לו נעלם סמר א ברינוץ אשמש עלה תפלה לבד עם שיתמא
בסדורות לתיבך בהרמא שבת כל מעבדאם בטלים ונשוגם כמו כאן · אין מרגנרא
שלם ולריך עב שיעלם בכל יום לבריך מאנים בליל קדוש יבר נרשי קולם
ברכל ובשבת תבוים מפיות · לא לפסק · כמולה · זיכרון
מעלים שלא יהי כחם חלשים מינגל · מנם לולך לבבל נוסם אור הנים נרשם
תנוק הנתל טלית ותפילין ואם מפם עד שהאיר הנים ולך מעולל בטלית ותפילין כרגל :
כתב בזוהר כ ויחי שמחה בתפלה ומנגה ברשא יכאן מאין לבבל בתפלה שחרית כי
אל תפלים עתה וכל שהם לונאים הלה · שבל נכון שלא שיתאסרו פתוח
לפשן בשעת חולם העשירה כדי לעשות אין על ל ברכה וברכה וכן שנהגו עוד מלה ·
ראוי לחבן שם ירין זה על גבוה הוא עלם הסאל בשעת העשירה כעבדא נו שלא כיגע
החסדים הנתפשטו תוך מקום רוצים עחסר ולתמא לדוך לחבן ישיבא בסאלא וסאלא
גיבינא כדי ישמן הסאל עלידי הנעם : ויוהר שלא יבלבל את שבלבל לסלאלא יהיו
כלולים זה בזה הענל ויום ביר סאלי וכן לרופך בשיבוק איך שלמאם אנרל בענרם ·
עם שום א אחכירו כלעה ישתתל בלטרו ויתפלל עליו ויראה כמשו כאלו הוא בלבד בעינו
ויתפלל עליל נעשה כי תפלת כלולה עתפלת הרבה וכתיב הן אל כביר לא יואס
אזנות הרבה תלוי בו : יהוה

יהרג ואומר אלא לפרוח עשו חז"ל בתפלת חמאי וכן הפך הנה והנה באמצע התפלה לרגם תכל בלחני
עצמן שור נגרא חז"ל אנהג קלנא בסכינתא וכתיב כי עבדתי אבדר וגווי ילן · יהתם ואמר
כל המצטרר אלא התפלל חייבי כי תפלתו מסומנת ואור כמוהו בוהר פ"ו מעמדין ואור
אחרי המתפלל ויחידי · אסור לפנים לבהכ"נ בסכינים אלמים כי הה יאריך ימים והמעלה ימים
לא יפג ארם תוך ר"אמות של גלי הים בלר החיכל אם אינו הלוי לפך ומוטב סיהי העלים
פנני שיסב לו מאיר הגן · מעשה תי' כיני הלן נגה ונסכן נחם ונעם · כל הרואה
הסכן בבהכ"נ כי יש שכנים המוצעים ארם עלכוון התפלל אינו נאמר אור לשעואו
לשכינה · יהתם אלא יתפלל כאלבהכ"נ נגבן · ובסמך חגן בתך בהעניח בהכ"ל ויתפלל
בעורה נעגנ עם · אין לתרים קל בעזיה כלל וכלל כי כתיב בוהר שיש אלמי נקראים
אבנים ישרים לחנון התפלה הביא ולורון בארנם פסולי תלונגרים לכן יתפלל בלחש
ושיתו מאוכן שמאיל מאנגר · יהתם תשר להתפלל חי' ברכי בלחש ואחר כנגל
כי הם שני עלמות אחם בנה' ולפי שמפחד שיכלוש אם אחרים כלתע
אחר בגול נגר עליהם בחגל לכך אחרים בגולם ויהתם אור בוה · עם ה
הירות שאומר כל עצמות תאמרנה שיגענע ארם עצמו לא בתפלה אשרו אלא
בעזירות או בשאר התפלה אך לא בעזיה ויבחן כי הגענע אלא לן שיכוון ו
והעזר ברית כאולם יכוון גיותה ולתר וזה מחון סי גם אינו הלוי לפשהלך
לנוע כנוע עלי הירי עפם הרוח · בכל עצות העזרשת לארם שלא אבעו
לה' ברכה יאמר הריש עוסת עצה בר ליתרא שאל הכ ויאמר הכ בכל ברכ' ברעבו
והוא ניסר אורחלכך · יהתם אמור לקום עבני השיבה אז התח מ הוא שלוחת
גיול השגה · אם חאה תח בא ערחון יסב כרי שלום עלכשו הסיעבה יגרו

כורנדת הקירבוה

ויכוון כי גלן חוא ואל זה שנה חכמה כי
לא תיל חכמה עד שנתן לו אבא עוחנן
והוכירום גלן זה גנה חכמה כי גנה זה אחרים · ותבוון כי עפני שיבה תגום רות
עבת שהם בהכ"נ אחרי ראריך והעב טם כאל כולה עשוה בעברים הם בלם סם
גל תסל ושאירים אחרים בעיה ואו זה שאירים בגיל והאמצעה לא תסם ·

וזהו והדרת הפסוק כי יש לו יג תיקונים הדרת פנים ויכוין כי גכ רת עסת והאור שר ת

קראין דאדיך תיקונים שאירדי בזעה פעולה זו באשר ואין חיוב לנום רק שהם בן תורה אוגן בעלים אצ

צריך נס נעת שמר צלא ראוי לוורידו ולמעה שתיה עולך בדרך אחר עד שהיות עבר בוכרע לנפשו והיה אומר

פיוסנין תוגי בצא אחר שהוא רוצה בכבוד זה והוליכם אחריו חייב אם חלוק לו כבוד שהוא רוצה וכן ה

הוא כל דרכו תמיד בענוה :

יזהר עאוד לרחוץ ידיו קודם התפלה ויאמר פסוק זה ויכוין בו היטב .

ארחץ עם המלה גי אלף ואו הי יוד עם בנקיון ניון גי ריון גי שמות יוד

הי ואו הי . וי אותיות עב

יהוה יוד הא

ואו הא . עב י יה יהו יהוה עב יהם כנגד :

אשא ונעיר תנועת ונקוד [illegible] יוד הי ויו הי שירשו אחפ כוית

את רמיזת ד יורין תיו עם הכולל את כפי

גימטריא

יאאתהדונהי . ארחץ בנקיון כפי

ואסבבה את ואסובבה גי יוד הי ויו הי וי

מזבחך יהוה אותיותיו את תיות עב כנגד וכולה נפש בנוק

הענין זובחך גי שם של יהוה שין יוד הה וו הה

ואו עאירים כל הפרצופי שהם יהוה שבפסוק הפסוק .

והכוונה כי החוטא בהמה וחף בגם באוא ברא ובורתא והתשובה עתנה

והגבורות דאלהים רוחצות ועולה עסת אדני והויה ושם עב והוא בנקיון כ

כפי את היינו עב עי זן דינין וכולת ואסובבה חוור ושהם בתם ואז עאירים

כניהם אוא וזה שתם הויה שבפסוק הפסוק : צריך שיהא תמיד שעה

קודם התפלתו כדי לחשוב בגדלות הבורא ית כדי שיכוין לבו לפניו בתפלתו

וזה טוב אם יש לו פנאי [illegible] ביחודים אלו קודם כל תפלה ותפלה ובודאי

תפלתו נשמעת ומקובלת וזוכר נפשו האדם עשוה יותר שיכוין כמה תמיד

יותר תתעבר בגם חדוה בנפשו וזה טוב אם יהיה כל היום עוסק בפסוק כמוא

זהתקן

ותן הנשמה ואמירה שאור ובהר יעלה :

תכוין לחבר ב׳ שמות אהיה והויה בתפלת ערבית
אולבן ההיי ויי ובר ההי : יאולבן ההיי ויאובר ההיי :
יאולבן ההאא ויאובר ההאא : יאולבן ההה ויובר ההה
יאהה ויהה : יאהבונהי : ובשחרית שמונה תכוין :
אילופבר ההיי יוריבר ההיי : אילופבר ההיי יוראבן :
ההיי : אילופבר ההאא יוראבן ההאא : אילופבר
ההה אהיה יהה : אחר תכוין הסיר
הליבות ובן עשיר שלא יתגר בך ותכוין
הטשיך שנאה תסר שנו הלת הלגנא הארץ שהוא הלוה כיוצרין פלגין הסבר
יובר הי ויין הי ויפיע ותמן הט הנערא ואלבנים שמעתם נשמע בארץ
בשרש אילו הנרולים והם שם אולן הה יוך הה לה : אותה הלה : קסלא כ
כשנן אולן הי : יוד הי : ותכוון לשם אלהים אחרי תשתחוים באולן ובהו
אלהים והם בלי פר רבים בזוב לב אלים בלי הם אחרי פר והם בתיוב
שיבה נערא תשיך בגלות ים כל תשאותם כי על שתוק רבים הטב יובלך
סמאל ולולות וכל השדים שנתהו שמעת קרי לשנולים ואחר נשיא עין ופא
ותטאה ונקה ותכוון לרופא הגלולות סנבלעי בגלפה הטב ונקותם כנוד
הכסל שמאין עי התמון ונעה ג אולן הי יוד הי תיון הנ הרבנא עולהנ אסיבן
אחר תכוין לעשות אלו שדה וכסא אל המלכות הנדם הנערא כי בלשם
אלהים עשה את הארם ויתן כסא לשם יהוה ב׳ שוחותו ובתכון לשם
כסא לשם יהוה יהוה בזרועותיו ד ד ד כסא לשם יהוה
יהוה יהוה יהוה

עפו כסאלשם

יהכותין

ורפואתי כסאלם יהוה יהוה ברית כסאלם יהוה ועטרה כסאלם
יהוה: אותו שיכבה
תמש יוד הי ואו הי פיו עובדא לשם יוד הי ואו הי וקבל אמן
גם עיני עוכמה להם יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה ויכוון שהוא
עשוי בצלם יהוה כי יה הוא בעזרתו וגמר העשיה שבו והפעולות
גם עשוי בצלם אלהים כי אל בעלמה לעזרתו הרה אברים ברוחות
עגול ובתנים יוד בסוד בעצם הישוב וזה חילוניתי:
ברכיסא העצים ארז. עצה. שבלת. ירקת חטא. הרקוחתאלה.
ופשם והגפרת. ברכת הבשמן. תיון חצב. והפילון רות
עין הלה. טבלה. עשר ראשונים. שלות והפילון. עונה עשרת שבת
עם ראשונים. ואחרונים. הרקחות מאכלי אסורות. ולשון הרע
ונפלות הם. ושקרים. ותרחים ולצון. כולם אין:

הנה לך תיקון הצורה

כל מי שנגע ראשה בלבו יחנכו כמו לעשות רצון אביו שבשמים לזכות ילדו הרך
לגוף תמיד בחלב ואמרימו בזוהר בכשה עשות הבן אלעת שכרו ובחן שהגיע
ולזו לחנם האריכו בו כל אזא הוהו תמיד עשוי בגיל לעבודתה ומעגל אמור
הסגר רוח הגנרם. שאם בראשית שיש שאבלון בגיל הוא אלוה שרגאה יאן
רוא ולא ולו בטל ויוא. ואן הגיה בין בגיל וכן בחורלחוא אחרי סעדם
וכלפי בזוהר הם סעדי הייא ושאלת כנגד לי הגעיר. טוב לעזר בהתפסן
שלא שנים עד אין תלה. ואם הם לבול טוב שהרי שבר התשלם יעשוק
בראשה זה ביכול ואחר תשות מרו ואם ואחר עבם ביום חלי שעה ק
ויורם עלות השחר לגשר שם יום בלילה. אם יום בלילה בלילה בלילה סעוך
ליום

ווה עושב סיגופה הסוד [illegible] התיקון שיאמר כי [illegible] יותר [illegible] אם לא יגיעם
יענים עצמו במיתה גם בזכות בתאוות בשר ויין במותן היום . [illegible]
[illegible] בקשה מלות [illegible] אז להוסיף על [illegible] עליו [illegible] כי [illegible]
לא סבבו על [illegible] והיו עושין המצוות כיון [illegible] כנגד [illegible]
אם יהי' תענית אחר זה טוב כי הוא יכוון העת יותר עשור התעניות ז

סדר נטילת שחרית

תיכף כשיתעורר משנתו ישול ידיו [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
נטילה הזאת כנגד [illegible] . סדר הנטילה [illegible] ישול [illegible]
[illegible] וירחץ [illegible] ואחר [illegible] ויצא [illegible] כי [illegible]
הולכת עם קליפה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] נקרא [illegible]
נקרא [illegible] [illegible] הכלי התחתון [illegible] כי הוא [illegible] ירחץ ידיו
[illegible] ויכוון [illegible] אותיות [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] שם הקליפות והנה [illegible] אלו [illegible] אלהים
והנה תכוון [illegible] יוד [illegible] דלית [illegible] יוד ויו יוד [illegible] הי יוד [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ויו [illegible] חסר [illegible] תכוון [illegible] אותיות
יהוה אלהינו יהוה אחר [illegible] ותכוון יוד ואו
דלית הי יוד [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] גבורה [illegible] תכוון [illegible] אותיות כוזו במוכסז כוזו
אחר [illegible] יוד הי [illegible] אחר [illegible] יוד [illegible]
ואו הי אחר [illegible] יהוה ויאמר [illegible] יד [illegible]
ואחר [illegible] ויאמר [illegible] יד [illegible]
ואחר [illegible] ויכוון [illegible] דלת הא אלף ואו אלף ואו

הא

הא אלף יוד הא ואו הא יהוה יהוה יוד הא ואו הא יוד הויה
ויאיר כפיו יוד הויה גם יכוון כי יוד ראשון חלק השם יוד ואו בלות הא אלף
ויוד שאחר חלק השם ואו אלף ואו הא אלף ויוד האמצעית בתחת אותיות השם
בעצמו שאינם שתקים והוא יהוה גם תכוין כי הכלי נקרא אנשיו והוא
ג' יהוה ואברגי ואחר ישא ידיו שים ויאיר עיר הקיון ידיו לילה
שולאים בתרשיש ויכוון כי ג' ידות הטבע הם ג' שב הם רגע סגלה והו רת
שולאים בתרשיש ג' שב . ופרוחל עינו יאיר האשו כתם לי ווגלנתיו
תולים שחורות כעורב . כעורחל עיניו יאיר שיניו כיונים על אפיקי
מים רוחצים בחלב ושבים על מלאות . כפרוחל לחייו יאיר לחייו כערוגת
הבושם מגדלות מרקחים . כפרוחל שפתותיו יאיר שפתותיו שושנים
נטפות מור עובר . ופרוחל ואויר עינו עשת שן משלבת סגירים .
ואחר עגביה ידיו כגלל הזהב ויכוון הגביהם כנגד הגלים הראות כי
האורות שוחין רוצים הנשמה כין דרך ידיו ויצאו דרך בקיעות הגלגלים
ויחזרו שנית ויכנס בעצמן כדי שלא יינקו שהם המילונים . גם תכוין .
כי עין עליון יוד אילו שקם ג' שב . אתה מעלה העשי ליגיה
והו כ' על נטילת ידים . ותקשור כלי יוד כמי ארוכה לקבלאיה
הגר מים לקבלות טהרה ונדוכה . ותאחר הכנים קטרי גרגשתו לכנו
בסור וטו אחורתם ביתה . ברוך שבגרמת הכתן המצות תכוין הנשיך
הקבל מלשלה לשמה שיוון חילוש העולמות הוא גא' כדי שיוטו
לעלות :

ברוך

ברוך מכוון לחבר יסוד אבא שביל עם יסוד אמא כמשב בסוד נקודה אמצעית
שבה בהתחבר בה בעת עליון בתחתון ב ברוך הוא ואלוהות
וכינה כי תיכף בעלות ברכת ארש בכוונה עד הבינה . השלם ירד השפע
מעולם העליון בינה . ך ותכיה המשית חכמה . ך סוד הדעת . ך . סוד כתר
העליון שאר הנוק נתיק ואיצאו עיט שמש עושה הטבה .
ברוך איהו ברוך ואיהו ברכה עם הכולל גם ברוך . ברוך עם
ה אותיות גם רלב מנין ה הויות עב סג שה . בן ב
נשמים בשביל התחתון הנקרא ברוך ויש רלב כיסוד של בינה הנקרא ברכה
עם ה אותיות גם רלב כי יש כיסוד של הבינה אהיה וההין וה הין
בגם שיש לזרים בי ברו ווו גוון הרי ה עב גם נסח והיוה ך בגם תחלק
הה לבוון עב גם לב נעטה רלב ונשאר אותיות לגן ועם הא עלמה הוא
הרי קסת ולבגם ך
ותבנה האלף נסוד
ובהרי ה ובה בחלון
גם לבוון הה לבה
הלב
פלא בחי שביל בגין יסוד חכמה הדבוק ויוונ תרשי ביסוד הבינה שהיא
אהיה וההין פלא ורלב גם נשם בחי מן שביסוד הבינה גבורות ג
נשמים ונשם גם שביל עב רמז על ויוונ פלא פסיג שביל החכמה נשמת
הבינה ושביל עם פלא גם תנאה עם ב כוללים מנין גם אהיה ויורין
אופן וההין המזגשור ומיבון נמרל של יסוד חכמה שהוא שביל פלא גם תנה
עם יסוד בינה שהוא שם אהיה וההין ונשמכין בה האופן ויורין
הכל גם חנה . ותנה עם כלוס גם אהיה שביסוד הבינה וה כללות
שבי שמות עב סג זה בן שביסוד שביל החכמה גם נתיב והנה אחרי אתה
שנשמך הארות העכר אל השבל והנשב בבריך לחיך והשמך בבחי
הוונ כנשב יסוד שלה ומחל בעשרת יסוד שבה ובבחינה
אלו נרמזים בתיבה מתה שהוא הת אשר תנה הורך שביסוד
שלה נקרא אשה ושמ נשמך לתנה שהוא עשרת שבה
הנעשה

הנגעים אם אהיה בני הנה ונשך לפם הנגע אלהי ובעטרה נשך הם המתפטים אחר
לך הוד ולכן נקרא הנזיר נזיר בלת אחר · אחר בלת הויה · תכוין איזה הנגע
עד העטרה על בינה לחוץ עד ב' זיקין של העיניים · בזה הקרא שם יהוה
וזהו הורך עלתסיים שהוא זאת ותכוין בשם יהוה זו רלב כי בעוהן הם עב
סלא זה בן ג רלב נכרך המשיך ולבולו כולם בשם בן שהוא בן היונק שהר אמו
וזהו הבן בלמדו ג רלב מתחברין בגלגולים בו ג' גוון ג' קסח ואותיות
תחלת הר לבוון יהי ג' לב וב' גוון הרי רב ותחזור לחת ב' הבין כפשטן בשם
ג' ך תריהטל ג רלב כינון בדרך עם אותיותיו ב · ואחר התחלות שבע
בעקים נגזה שביבה עד חכמת בברוך נתלה יותר בחסר בעונים הלוי הנע
אתה כהן ושם לחת שהוא יהוה · ואחר מלהינון אל שהוא רחמים
ישין נכלל בהי שהוא שאול בין וסוד הנ שהוא שאל בין נטל בסוד ו
שהוא רחמים ישין והנה נבלו הנגע כמי שיולו לעלות ועתה עולים ומקבלים
שבע באמת היאוי לשם שביבה הנוריד לעטה וזהו אלך העולם
שנקראת אלך לאיות שבה נשמעים אלוקים לבוש
עלות הנוריק לעטה מעולה הנעלם וזהו אשר קרם בדרך הנשתר סודיון
שבה הנקרא מטר וסוד שבלי בעת עליון הדבון בה הנקרא קודש וזהו
קרטנן והיא נקרא אלוה רבה אלוה גדול וזהו באלוותין
ונשך עד קדושה אלוה תחתונה והשון הבים
באלוותו ותכוין כי בברכה זו יש לה הבל כנגד אויר בעשיה ותכוין כי
עד העשה נתן חיזוקת נה בעשיה ועד הברכה נתן אור הנעלם בחיזוקת
וזה כי האחרונים בזה שהם כינון רת ענני יוד יוד הא יוד הא ואן
יוד הא ואן הא מלרים

שאירים בעשיה הנמוכה עני ומעלה עין ג' ירות לינורה ובג' יסתלקו וישנעו המלכים שעה גם
כמושן על הנהגת ישראל מעיר כמוך מאשו אלא וינקו המלכים הארת העליונה עסיון א
אלבעותן ומי שהוא נעלה כל הלילה לא יברך ברכה זו

תפארת יסוד הוד נצח גבורה חסד בינה עליונה

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם

בינה תפארת נצח יסוד

אשר קדשנו במצותיו וצונו על נטילת

ובנ

ידים

וינגב הפשו ויאחז מריה מל הימין למרבעתן

וגם תהיה עומדו על ל בריה שוטלת ומאחז בעינים ל מאין . ולמה עלבוסין ל לבוש
כבוש עצמו ולא ולמה ג' ביתה כי נשה לפכחה גם יהיה ויקח ג' לדרי העלבוש ביד ימינו
ולבוש בית יהיה ימינה ויסבב עלבוסין לאחורין ואחר ולמה בית יד שמאלית ומאיר יהלו
השמאלית כמין . ינעלו מעלין ויכוון לבוש תאיר מעלה ומין מחלה ויכוון כי נעל
ג' הפש מהיה מלך הה יוד הה סוה חסל אמא הטעלת לוון ומאיר שוין עמודי שם
מיוסדים על ארבע פ' . ויכוון לעשות עצמו מרכבה לעצמו . אחר ילך לפנת
את עצמו והוא כי הם בחוט המרה המלאים מאחורי ג' לחילוק כמי חיות ותוקף
השתלות הדינים בעבי בעשיה ויש בפטשיותם מחנה לחילוקים גם הבינוניים
המתבדרים ומאירים שורי הוהמא רק שם ותכון לשהה פטשיות יוה מולו ובמי עבי
מלא הלילות הבוץ כי אין הארץ ראוי לברכה שם בית הגיעים ומקריבים א

התכבדו

מכובדים קדושים עטרתי ע
עיון תנו כבוד לאלהינו ש
שמרונו שמרונו עזרונו עזרונו סמכונו סמכונו
המתינו לי עד שאכנס ומצא טוה ברכן
על בני ארץ

אותם לכן ואיזרו ה
התבדרו ויעלו מאלה
אלא יקיא הדרה הזה
בית הכסא .
ואגלה את עצמו עד
שיבא ויהיה בנועבקית
הכסא שאור כי ישחו
אין שר המתנקר ומתעבר בארץ ומחטיאו . בונה

בלה ניבוים ולא
ידבר בגלגל כי שיטו

אבל כמו לעשות כספרי לחוק בית ועבוד עניינות ובחשב עלותם לא רוחק ויהי מו בלא הבדל לאלו
לזאת בהם הטבעת הלוחה בהשקעה מלכבת המלכה לא יאמר באמה ויסתמן ולא יסתמן ויוכל
ואם אלא יאמרו עי חלון ויסתמן - לא יסתמו בעולם אם הסתמו בעולם בקטנה קטנה נעמת
בם: טוב הרמב"ן מלמן בחשבוני בבית הנשא כדי שלא יהתבר ברית - תיכל פיגרים
ירחק עוהבת הסר בבית הנשא הנקרא גבל ויגרף ויכון כדי שה תיבות כנגד שה
דעשיה ויכוון כי לי
העשה שתקן פעיטה
של עשיה ולי ה
הברכה נתקן אור
העקיל של הפעיות
רבה הנוכרים

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
אשר קדשנו מצותיו
וצונו לעסוק בדברי תורה
וידוע לפני כסא כבודך שאם יפתח
אחד מהם או יסתם אחד מהם
לא להתקיים ולעמוד לפניך תפילות
שעה אחת ברוך אתה יהוה רופא כל בשר ומפליא
לעשות:
אלהי נשמה שנתת בי טהורה היא אתה בראת בי אתה
יצרת בי אתה נפחת בי ואתה משמרה בקרבי
ואתה עתיד ליטלה ממני ולהחזירה
בי לעתיד לבא כל זמן שהנשמה בקרבי
מודה אני לפניך ה' אלהי ואלהי אבותי רבון כל המעשים
אדון

אדון כל הנשמות ברוך אתה יהוה המחדיר נשמות לפגרים מתים :

מי שברכו אילו עם ברכת כהנים הם בחיבו ולזרעם הם מי כלים מלבעים מעשר
בעשיה וחייב אדם לומר ברכו אילו אלפי אלפים ורבבות לילה ולא נתחייב בהם כיהם
כלים רשומים על אורות העליונים והם מי מרמין הנקרין שמי הרמטרון ווב כנגד מי מדבר
ריבה כבוד והם בתי ברכתין רשומי מי עליונים
ועמה שוריה ולהה לאוורים בבית אמלו בלילה לברכה ומרכה שנתחייבה בה כמה הלכה
כי שלא קולתחבלו ארבע וכי ובשהיה שלא יתעסקו בבהב אמלו תיו ק
היה שונה אחרים אמר אמלו הנשמה תיה שותה ומפסין ושונה אמן
ואם תאמר לו מי שבראו ובריאתו לאורים כמה זה אחר זה קורא התשעים :

בא יהוה אמה הנותן לשכוי בינה להבחין בין יום ובין לילה
בא יהוה אמה פוקח עוורים :
בא יהוה אמה מתיר אסורים
בא יהוה אמה מלבש ערומים

בשמים מלא אור הבהלה שבו
עם הכוכבים מי שאמר נבריאלה
העובדו הארה שלגורות יסוד
נוף ואחר תלות עקבו שלגורו
הבינה הנקרא יין משמחים
שכתוב כין יום שהוא תאורות
גבורות הבינה הנקרא יין שמר

וכין לילה גבורות כנוק שלא עלה יין המשמר . שמי מי נבריאל ומי הם שבריון עמדים
ומתלולה נפרדת הלב שהוא ואיר וסת עה מי סה שהיא הנוק ליחרם כאומא אחר חלות
פוקח עוורים שחור ושאור עיני אריך בעיר ועיני ואל בנוקבין :
מלבש ערומים הנה הארם מי חטאו כעוורתמנאוסר לבוש נשמתו ולילה כמעולה
כמו מי הנעל אחרשת לבוש אחרת שהוא שם אלהי הנשמה באל שמנים
הארץ שהוא שמש עם שבה אחרשות מאילו ומי הכלולים כי שלא כתנן עלבוש
והם כלי מאצלי בחסר ואיר שבם אורם שמש ומשם נעשה לבוש הנשמה . נקבי
תבון עלסוה החיצל מאור כנאל . גם תבון על האחת לבוש החילבן הבינה

בא יהוה אמה וזקן כמפרי

בא יהוה אמה רוקע המרל

בא יהוה אמה מאכין אבנרי

בא יהוה אמה טעטה לי נלעי

בא יהוה אמה אור ישראל בגויה

בא יהוה אמה עוטר ישראל בתפארה

בא יהוה אמה הנותן לעיף כח

בא יהוה אמה שלא עשני גוי

בא יהוה אמה שלא עשני עבד

בא יהוה אמה שלא עשני אשה

בא יהוה אמה הלעביר שינה ותנומה מעפעפי קיומרשיך

רבי יהודה אומר יהי רצון שלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו
שתרגילנו בתורתיך
ותדבקנו במצותיך ואל תביאנו לא
לידי חטא ולא לידי עבירה ועוון ולא לידי נסיון
ולא לידי בזיון ואל ישלוט בנו יצר הרע והרחיקנו
מאדם רע ומחבר רע ומשכן רע ותן לנו
טובים ופרנס את ידי הנשים בעבור שהן יולדות
ומן היום ובכל יום ומן וחסד ורחמים בעיניך
ובעיני כל רואינו ותגמלנו חסדים טובים
ברוך אתה יהוה הגומל חסדים טובים
לעמו ישראל:

יהי רצון שלפניך יהוה אלהי שתגלה היום ובכל יום עונותינו
ועונות כל עם ישראל מלפניך ותחבר רע עם רע ושכן רע
ושמע רע ושטן הרשות ודין קשה ומבטל דין קשה בין שהוא
בן ברית ובין שאינו בן ברית:
ברוך אתה יהוה אשר אתה רצונו
בעבודתו ולעולם נעבדך ביראה
ד והערב נא יהוה אלהינו את דברי תורתך
בפינו ובפיות עמך בית ישראל
והיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית
ישראל כולנו יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה ברוך אתה יהוה

העלה תורה לעמו ישראל :

ש ברוך אתה יהוה אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את ת

תורתו ברוך אתה יהוה נותן התורה : בקורות הלוחם

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן ואל בניו לאמר

כה תברכו את בני ישראל אמור להם יברכך יהוה

וישמרך . יאר יהוה פניו אליך ויחנך . ישא יהוה

פניו אליך וישם לך שלום . ושמו את שמי על בני

ישראל ואני אברכם :

אחר הלחם שכבר הוא האוחזן בידיו ונפתלו גם הדרומיות גם המרים שלם הדרומיות

ונוסף לעמן בתוכה ושתחל בלבני שניה שהיא רחל אבינתה בבריאה והיא שוכבת

שלוחה אש וכלה בדמו מוראתה ולכן צריך לברכות על טרדות רחל אמנו ונרדפיה

ונלותה כי מנחמת בדמה לה שבריכה לידה בלעת כדי לברר הנלוזות שהשמבלעל:

אחר שכבר טיהר עצמו ונקה עצמו ולבש עלטפיו וצריך ברכות הלא יסב אצל הקרבן פסח

לשונה שהוא סור תברנו גי שנוה פתח העליון יחל הלים ותעטיל ראשך כלה

ותרבה בכל כחך ותקח אבר מקלה ותשים על מלחך במקום הנחות

תפלין ותכוון כי אבר הוא סוד הג' מנבלה עם הטלה ברא ותשרפם כי ע"ז א

אותם תיעוש נשרף תעוה לגוב ולהוריש הם הג' ואחר שנשרפו ונעשה אבר אז א

מתעלים ה' גבורות אחו בדמא רגעיה ביסוד הבינה העוד כנגד הלה ומעוה

גם אזא לוגג לקן לדרך להשים אבר בלה . גם תכנל ראשך ותכניסהו בקרקע

אש ותכוון על שריפת הטוה שנעשת אבר ומעת ההיא והלאה נעשרו הי הטוה

ומורות לחילונים וזה נקרא עלות התורה ונאמר האבר יאמר לשון מאבלים מאבר אבר

תכון לבנות על חומת הבית שהוא הריסה פרלגל הנון ויריתה נקורה קטנה בראש

הבריה

עבל נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרינו
את ציון: על ערבים בתוכה תלינו כ
כנורותינו: כי שם שאלוהו שובינו דברי שיר
ותולעינו שמחה שירו לנו משיר ציון איך נשיר את שיר ה' על אדמת
נכר: אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני תדבק לשוני לחכי אם לא
אזכרכי אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: זכור
ה' לבני אדום את יום ירושלים האומרים ערו ערו עד היסוד
בה: בת בבל השדודה אשרי שישלם לך את
גמולך שגמלת לנו: אשרי שיאחז ונפץ את עולליך אל הסלע:

תכוין לכוונת על הנהרות הנהרות בבל ואור נהרות יהרוג עלמ

מזמור לאסף אלהים באו גויים בנחלתך טמאו את היכל קדשך
שמו את ירושלים לעיים נתנו את נבלת עבדיך מאכל לעוף
השמים בשר חסידיך לחיית הארץ: שפכו דמם כמים סביבות
ירושלים ואין קובר: היינו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו
: עד מה ה' תאנף לנצח תבער כמו אש קנאתיך: שפך חמתך
על הגוים אשר לא ידעוך ועל ממלכות אשר
בשמך לא קראו: כי אכל את יעקב ואת
נוהו השמו: אל תזכר לנו עונות ראשונים
מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאוד עזרנו
אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו
וכפר על חטאתינו למען שמך: למה יאמרו הגוים איה אלהיהם

הוביחה מאבר יסור דכוחא
את הנון נוחר הוא לחם
אי"ר":

כי בעוונות המלוכלך אלהים
ירדם הטלו אלינו אחרי סם
ביסוד דנגי בעשיה ואורחי
עבר כי יעלוך ושבחה כי ת
תרום נגירתה ואו אלהיסם
כמו גוים נחלתך טמאו
את היכל

יוורע בעיס לעיניו נקיות רשע עבריך השפיך תבאל פניך אנקת אסיר כ
כגדל זרועך בני תמותה והשב לשכיניו
שבעתיים אל חיקם חרפתם אשר חרפוך
ה׳ ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודה לך
לעולם לדור ודור נספר תהלתך:

רש״ג תבל וחס גם היו עליון ומשון
גם יוה״ה ויון הי היו רשעי גם
יה יהיו יהוה:

יחוד ג׳ עלוני אהיה עמ״ר
חבת לפורא לפאורא
לפרורא והכאתם כרי לשון הגיגים
הטב שחס גם הין עפרם שהטר

עלוי ג׳ אהיה הלוי. לפיכך ג׳ יוה״ה הי׳ ואו הי׳ יוד״ה הא׳ ואו הא׳ יוד הקולו הה עם עפר ו״ו
אותיות אנקת. תבוון לשם אנקתם חסר ו״ו הסם לבני בית אלף ואחון ואו הי
הי מתון. עלוי העלוי לבני בית יוד תו אלף לשב
פשט ואו אלף ואו תו ואו הרי לון עם יד הרי״ן ולגאות ג׳ תבב הלשא ארמון גן ותלוש
הק הרי תקלב ג׳ אנקת עה. כסדר ג׳ יה יהו יהוה א אל אלה אלהי אלהים.
ותבוון בשם אנקת בגיקור לשון:

זכור יהוה עת היה לנו. הגיטה ומה
את חרפתינו: עמתינו נהפכה
לזרים בחיינו לנכרים יתומים היינו ואין אב
אמותינו כאלמנות. שומרים בכסף שתינו
עצים בעתיר יבאו. על צוואריגו נרדפנו
יגענו ולא הונח לנו. אלים נתנו יד אשור
ומצרים לחם. אבותינו חטאו ואינם ואנחנו
עוונותיהם סבלנו עבדים אתה בנו פורק אין מציל.
בנפשינו נביא לחמינו מפני חרב המדבר. עורינו כתנור נכמרו מפני זלעפות
רעב. נשים בציון ענו בתולות בערי יהודה. שרים בידם
תלו פני זקנים לא הדרו. בחורים טחון נשאו ונערים
בעץ

מה היה לנו עם הפש מה אלה
כי בגלות המלה לכנסת בגסור
מן אלף העצה הטאת בעוונות
נכנסה במלוכה העלה הנקרא
חרבה ווש ובורה עה הה לנו
שבשקום תמלה נבשו החרבה
גם תמון כי בדרו הרגשה ושם
הרחמים שהוא לב נהפך לשרת
הרין שהוא לנו ג׳ אלהים
וזהו עם הא ג׳ אלהים:

בעל כסלו · וקיים עשרה שבטו בחורים עצם נתפס · שבת עשוה לבנ נהפך
ואבל עחוינו · נפלה עטרת ראשינו אויה
נא לנו כי חטאנו : על זה היה דוה לבנו
על אלה חשכו עינינו · על הר ציון שממה
שועלים הלכו בה · אתה ענוים תשב כ
כסאיך לדור ודור · ואתה לנצח תשכחינו ת
תעזבינו לאורך ימים · השיבנו יהוה
אליך ונשובה חדש ימינו כקדם · כי
אם מאס מאסתנו קצפת עלינו עד
מאוד : השיבנו ונ
הבט משמים וראה עזבון קדשיך ותפארתך
איה קנאתיך וגבורתיך המון מ

מה מלרמ מכחין כיה לאחרונה לאמא
טון מלמי : נפלה נפלה ונקוה
עמיג מטמון הנ נער ואיל
אלף שמלוך נער נמ גבורשך
ברמנים שהם כמשמלי נער
ומלבר עמ שבוחות שה היא
עיתוקם בסור נעמה ונהונלה
נפלה : ברה יכולין כיוה הוא
חיסר ועלה הוא הוד
והוא הנהפך שהה לבלה בסור
והודי נהפך לי לשמחת ועל
אלה שהם הקליפות מלטון
בוקי תטקרא אלה חמכו ע
מיכנ :

מעיך ורחמיך אלי התאפקו · כי אתה אבינו אברהם לא
ידענו וישראל לא יכירנו · אתה ה׳ אבינו גאולינו לעולם שמך ·
למה תתענו ה׳ מדרכיך תקשיב לבנ מיראתיך · שוב למען עבדיך
שבטי נחלתיך למען ירשו עם קדשיך צרינו בסדו מקדשיך
ואתה ה׳ אבינו אתה ואנחנו החומר ואתה יוצרינו ומעשה ידיך
כולנו אל תקצף ה׳ עד מאוד ואל לנצח תזכור עון הן הבט
נא עמך כולנו · עדי קדשיך היו מדבר ציון מדבר היתה ירושלים
שממה · בית קדשינו ותפארתינו אשר הללוך בו אבותינו נ
ה׳ לשריפת אש וכל מחמדינו לחרבה · העל אלה תתאפק
ה׳ תחשה ותענינו עד מאוד :

בהיכלך

בהיכלך עזיר ושית · הנה זאת תורת הבית :

איכה נחתם האולם · ונהרס יסוד העולם : וחלו כוכבים והלום · ויצא הטהן מן הבית

מאמרי הסבות בראשי הרוות
ארני לבנות על חומת הסנה
הנקראת ארני

דירת בוצר אשר בעת · הנטיל לעם זו קעת · אוי כי לאויבים בויות · יבואו ובינו את הבית :

נחשכו בל שעוריה · סגרו כל שעריה · עם כי יאנחו כל נואיה · כנגע נמהרו בבית :

יהי שם שמרון אביך ואמתך · ונכור נא הבר נבואתיך · לבשר נא לעמתיך · גדול יהיה כבוד הבית :

יהי הבנין כבוד בית · ויאיר

על חומתיך ירושלים הפקדתי שומרים כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו המזכירים את יהוה אל דמי לכם ואל תתני דמי לו עד יכונן ועד ישים ירושלים תהלה בארץ · נשבע יהוה בימינו ובזרוע עוזו אם אתן את דגנך עוד מאכל לאויביך כי אם קבצו יאכלוהו ויהללו את יהוה ואקבצם יאכלוהו בחצרות קדשי אתה תקום תרחם ציון כי עת ?

ואם יאמרו אנשים
תיבשך אשר יגעבו

רמ אמר והטוב כי בגלותכם
הם אלה ונעשה אדל בארא
רין :
תקום אותות תקלו הם חיבור
ג' ישרות אומר לו לפי לבור
לפורי ורי יוי ולי הארוחה
ג' ישיבו עמיהם : תכוון כיחת
תרחם כי שם הלה בגיורו פרה
בגי תרחם יה הר וה גם רון
ג' תרחם גם תכון כי ידבק עלבן
יהוה אהיה ג' תרחם :

לחנה כיבא שועה כי חלו עבריך את אביה
ואת עפרה יחונכו: ויתן אלהים וסר חרון אפו
מישראל אל נתי ישראל ונעם

עב תיגון ויחל והשתחוה עיה בעברה ובכיתה ונפלם עכבה. עכאן ואילך העונה יסת
תיגון פרנסל ואה ועיבורה ולידתה נוחוג שאחר חלב שהוא בעיר בלאה בכל אחיה נוחת
בעיר ונעל:

שאר שערים ראשיכם ושאו פתחי
עולם ויבא מלך הכבוד עי זה
הוא מלך הכבוד ה' עזוז וגבור ה' גבור
מלחמה. שאו שערים ראשיכם ושאו
פתחי עולם ויבא מלך הכבוד עי הואה
מלך הכבוד ה' צבאות הוא מלך הכבוד
סלה:

כך ותחלים הלאחים בקשה בעבר
טוהר חדוה עם:
שערים הם שעריגל יסר
רואה שהקב"ה יסר בשפרה אל
נכנס להשתחוות בעוה"ב בחלב
והנה עולם לעב יסר. ומלכות
אותו הנשאו פתחי עולם והנשאו
אחר יאשר כפעם ב ושאר
רמו על תת שהוא ו שאו

למנצח משכיל לבני קרח כאיל תערוג על אפיקי מים כן נ
נפשי תערוג אליך אלהים. צמאה נפשי לאלהים
לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים
היתה לי דמעתי לחם יומם ולילה
באמור אלי כל היום איה אלהיך
אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי
כי אעבור בסך אדרכם עד
בית אלהים בקול רנה ותודה המון
חוגג. מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי
עלי

שתיבה בגין ואילך בשולא לעבר הים
יהי שם ותעשקהו בסיל אות אהבה
פעמים אהבה לאחר שם אלהים סיל
בגפ"ל אות:

שנים ראשיכם ואל יתיסרו עלי
תגן בגאות אלוה ועיר ונפ
ישראל כנפש הם חבוקים בחסן
זה: יכון ותקן האלוה
הנק' אלהים תיגון אחר תיגון
כי בתחילה נעשה אלה
ואחר ניתוסן. ונעשה אלה
ונתעל עפר נפשי. ואחר
ניתוסן

עלי הוחילו לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו א
לוהי עלי עפרי תשתוחח עלכן אזכרך מארץ ירדן וחרמונים
מהר מצער · תהום אל תהום קורא לקול צינוריך כל
משברך וגליך עלי עברו · יומם יצוה ה׳ חסדו ו
ובלילה שירה עמי תפלה לאל חי אומרה לאל סלעי
למה שכחתני למה קודר אלך בלחץ אויב ברצח ב
בעצמותי חרפוני צוררי באמרם אלי כל היום איה
תהלתיך אלהיך מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי
עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות
פני ואלהי :

שפטני אלהים וריבה ריבי מגוי לא חסיד מאיש מרמה ומעול ת
תפלטני כי אתה אלהי מעוזי למה זנחתני למה קודר
אתהלך בלחץ אויב שלח אורך ואמתך המה ינחוני יביאוני אל
הר קדשיך ואל משכנותיך · ואבואה אל מזבח אלהים אל אל
שמחת גילי ואודך בכינור אלהים אלהי מה תשתוחחי נפשי
ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי :

למנצח משכיל לבני קרח כאיל תערג על אפיקי מים כן
נפשי תערג אליך אלהים · צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי
אבוא וארא פני אלהים · היתה לי דמעתי לחם יומם ולילה
באמר אלי כל היום איה אלהיך · אלה אזכרה ואשפכה עלי
נפשי כי אעבר בסך אדמיר עד בית אלהים :
בקול רנה ותודה המון חוגג :

אחרי אשר נמקרה
השכינה ע״ל כינור
כאיל תערוג עתה
אם אתהלך יענך
הבינים נרה ויש כ
כנגדם ע״ה הבין במאמר
הזה

עמוקים ע״ל ויהי הו
אדרש עד אתאלם
לקרוא בית אלהים :
לילות המאור הוה
כי אעבור בסך אדו
ידי הסך ולכן
אדרש ג״ל ב
בקפוק ילוה ה׳ חסדו
פה הוה והלי כ
משחקי מהלים :

ישלא: כרגע ביטועתיך ובטח אלהינו נרגע ישלא יהוה כל שאלותיך:
עתה ידעתי כי הושיעה יהוה משיחו יענהו בשמי קדשו בגבורות
ישע ימינו אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם ה' אלהינו נזכיר הנה
כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד: יהוה הושיעה המלך יענינו ב
ביום קראינו: ומ"ב:

מחרי שכבר נגמר
הקבץ אנשי שלום
על עניני אלהים
ומלחמת ובניו העזר
יכון בכל לבו אות
אות את מי ותיבה
אחת

למנצח בנגינות מזמור שיר אלהים יחננו ונברכנו
יאר פניו אתנו סלה. לדעת בארץ
דרכך בכל גוים ישועתך. יודוך עמים אלהים
יודוך עמים כלם. ישמחו וירננו לאומים כי
תשפט עמים מישר ולאומים בארץ תנחם סלה. יודוך עמים אלהים
יודוך עמים כלם. ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו יברכנו
אלהים ויראו אותו כל אפסי ארץ:

הללויה אודה ה' בכל לבב בסוד ישרים ועדה
גדולים מעשה ה' דרושים לכל חפציהם
הוד והדר פעלו וצדקתו עומדת לעד זכר עשה נפלאותיו
חנון ורחום ה' טרף נתן ליראיו יזכור לעולם

תבונן כי יש מזמור
אב לכל הזולתות
והעשות בהתפלאה
ע"ד רב אתוון אלו:

ברית כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים מעשה ידיו אמת
ומשפט נאמנים כל פקודיו סמוכים לעד לעולם עשויים באמת ויושר
פדות שלח לעמו צוה לעולם בריתו קדוש ונורא שמו ראשית חכמה
יראת ה' שכל טוב לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד:

ואחר תבונן הפלים אותיות שנכפף ע"ד שפא"ל הפלה ובואיפלא
מאותיות

כלך שפה יאשעה והם הם רחם לאה על
אותות שלפך יבא שבה ותקוון כי עיר
בחי אל אלה יורה על בחי לאה ויולדות לאה עתה ובשפה ליעור אשלות ומובאבטן
עה הנ כשא כי השות הם כלך שעפה ייעלה ויולדים יפיעו הלו ים
לאדם אחר שעור הנוכר :

נוש תנוע אחל כשבור והתנוערה כשלוגה וכבר עליה כשעה ועלה
ואת תוסטן קוש והיה ביום ההוא יקקלה על גבא הערוש בערוש
ועל עלפי האדמה באדמה :

למבצח שעור לרוב בבא אלון נתן הנביא כאשר בא אלבת שבע
חני אלהים כחסדיך כרוב רחמיך מחה פשעי : הרב
כבסני עוון ומחטאתי טהרני כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד
לך לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי למען ת
תצדק בדבריך תוכה בשפטיך הן בעון חוללתי ו
ובחטא יחמתני אמי הן אמת חפצת בטחות ובסתום
חכמה תודיעני תחטאינו באיזוב וטהר תכבסני ו
ומשלג אלבין תשיעני משון ומשוה תגלה עצמות רכות הסתר פנך מחטאי
וכל עוונותי מחה לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון
חדש בקרבי אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל
תקח ממני השיבה לי משון ישעך ורוח נדיבה ת
תמכני אלמדה פושעים דרכיך וחטאים אליך ישו
בו הצילני מדמים אלהי תשועתי תרנן לשוני
צדקתיך אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך

אחו תבכה על ע
עוונותיו שהאריכו
הגלות ויאיר לב
נשבר ונכנע
כפי פיחך :

לב שהיה ביאלהי
יגה הי אלהה יור
הה אלהא ויהראה
לי ביהרין יהרי ון
הי לאלהים ג לאלה
אלג ארלב ורוח לה
כעיים לה הלה לה
כעיים לה ג קלא
ון

כי לא תחפוץ בבן ואתה עולה לא תרצה ובחי א
אלהים רוח נשברה לב נשבר ונרצה אלהים לא
תבזה הטיבה בחלוכך את ציון ותבנה חומות
ירושלים אז תחפוץ ובחי צדק עולה וכליל אז
יעלו על מזבחיך פרים:
עבד אנא ביה בציון ומספר בירושלים תקוס
תרחס לציון תבנה חומות ירושלים:

וכן שלה ורוח נכון חדש
בקרבי: ובחי עבד ב
ת רבים אלהים א
אלהים ג' זוחי מעטות
ומאשים בסוף ג' בסמ"ך
לב נשבר ונרצה ג' אלהים
ומתחלים בסוף ג' אות
אלף ואר אמיה: לא
תבזה רחל תל והפלאות
אלהים אחים אלהים

הנוב בבסין ומשמן בסוף אמה אחוא ג' על עולי עלב אחוא ורי יוה:
הנה ציון הוא בחינת רחל ואיתה ובלת אחות ראה יוה יוה הא יורהא ואן הא
אחסקל ועתה תהיה בחסרון אותות הלון ג' עמ אנא גם היתה שקבלת עולי סם ורי שהוא
ג' ל ועתה נהפך ועל חסרונה הי' בכי ג' ל' ואנא אוקי בלין על חסרון אותות הלון:
ומספר · וכל נגעי לאה שהיא ין החזה ולעלה ומקבלת אם פנים בעיר מלמעלה
כמנן שלם אחסור באמ בעולאין ומעוזים בלי בירושלים ג' אל אלעזר
גם היתה שקבלת מאחוריים בישוב אבא ג' אפק יוה יוה הי יורהי ין יורהי ין יורהי הי כמנן
ומספר כי נהפכי ומספר: תקוס · תרחס עיב ישוחות האוא תקוס אחסלל אלעזר
לבורו ומלוי עב ומלוי ג' תקוס ועיב תקוס חל מעפלתה עי ג' ליוי
הוה ג' תרחס יק הו הה הס מ' שבה · תבנה וכל כנגד לאה אחס עלבאמא
חומת חילון שבה אחר תבנה חומות ירושלים בשוב ג' אהיה קסא קמעקנא
ג' חומות:

ליוי
לבורו
לבורו
ליוי
ליוי

השה אלהי אזניך ושמע פקח עיניך וראה ש
ומומותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה
עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים ת
תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים אדני ש
שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי

אלהי יורהא
אלהי יורהא
אלהי יורהא
תקוין כמקפ גלגלה
אלהי יורהא ואלהא
יהאיר בו ומפעינן
אלהי הי יורהי:

שמך

שלא נקרא על שמך ועל עמך:

כה אשר יהוה קולבריה נשמע נהי בכי תמרורים רחל
מבכה על בניה כי איננו כה אמר ה׳ מנעי קולך מבכי
ועיניך מדמעה כי יש שכר לפעולתיך נאם ה׳ ושבו בנים
מארץ אויב ויש תקוה לאחריתך ושבו בנים לגבולם:

הנה תורה מעוונות אחור באחור ופס פס א מלאה אלהי אלהים מעט רגע בעיתה מלא בעים יום האש ואון הא ואורלה

אמר הנביא שמעוך ותלך לגלות תורה בגלות אחר: בלילה הה ובלילה שאין נפילת אפים יתחיל ושאו שערים. ויהלל שמור ינעך ולא יאמר מזמור בגלו אלו כמן. זעד אנא כי אין בכי רחל רק בחנון פרלטן לאה:

סדר הלימוד

באמצעות יהה סיעור שמות קורס ל רבי ואם אפשר ביעלים בטלמוד מי קרנים לומר עד מי השלים ולעבל שבוא תינון טוב לפנק תבנית הנקוא אלהי ומשלם סגולהליא הילבה ולבנעמו גם סגולתם להשיך הנשה שבוא שלב שוחות נפש: ולא לעזר עקיא בלילה המגבר כוחות הרין בעשיה. יהבר מאור שלא יפסיק מן בלימוד שמאכילין אותם נגלי רתים שנאמר הנוטפים אלות על שיח ואותם רתים לעשם ובזהר אמרו שלן הפסין ית הפסן. יאמר קורס לשומן תיב לחדא שוא בקפה ומכינתי בחלו ובריחו בעם ל ישראל ויהיה כוונתו לחד השמנה ולא לתועלת עצמו להשיג חכמה או מהנה שעליו נאמר ולא חסרו כשלן הדרה. עפם התורה תהיה בשמחה כי אין השמנה שורה שתוך עצבות אלא שתוך שמחה שלמה:

עיקר עסק התורה לעשות כסא ובהיותו שוכלף בכתבי עוונותו אין שמנה שרויה בו כי אין כסא ושב עליו ולא עון הוא מקל שמעיר ושלון שבביה חן ושב על הכסא ולכן קורס הלימוד התורה יתחזק ובזה יהיה תורה עת חרות לשמי:

טוב שיחסוב שאינו עושה בעולם בשביל שעוסק בתורה אלא בגלל ולדיקי גלי עקבי לו כ
כשם הגיע לקשיבי לקולך · וכוונו לתת נחת רוח לפניה העליונה בחלל עליה ומורה בעוונותיו
עיקר עסק התורה שישתדל להשיג בה בחומות עוסק החבר שהוא עוסק אם בדבר הקשה ו
וכל בדברי סודות התורה רעל נאמר בגוהר עין לא ראתה אלהים זולתך אלהים יעשה ל
לאחביו לו לאמן חייהם ומנו · לדיך לוהוה לקיים שלוות פרי ורבי בתת שלא יהי
שלו צקר שאינא עולה ולכן לדיך שיעורה בטלים חיים שלא הי עקרות בנא ·
שנהגנכם לעסק הספר בהתיחת ובחתישה ובפרט בעסקו בסתרי תורה שהם לבוני ה
העלך · ונהר בכבוד תת שיהיה הוא נקי ידיו נקיים ובגדיו נקיים ובעקום נקי
בלשון טינוף הו כי קורא העלך אצלו והו נאמר עליו אם לא תשוב ויראה אתה
והלטה את חרבתך וגו' : כשהוא שוטל בעני העלך הוא ספרי הגוראה שוטלים פשוט כלי
עם שאר כלים כל דרך נגיעת וכבוד כשוטל בעני העלך לפני העלך : יחזק
ערות העלבות ושאנה בשעת ישוב ואין רבי שונא השנה כשהעלבות ובראנה
והשתעבד על עוונותיו ועל שישוט ריעתו שיעיל שאור · יהיה לקרוא שניות
בטגון ונעם כדי שיהיה תורתו שמבה עליו : והשונה בלא זמה עליו נאמר
הו ונם אני נתתי להם חוקים לא טובים : כוונות המצות :
הכוונו כי בס שבי ג' שטרקן שהוא סוד שנה בחי יצירה והכוונו הבעות יצירה לבריאה
עי קריאתה והכוונו כיון אותיות שנה יהיה נשם בבריאה ונעשה אותיות כשה ג' אל
שרי בבריאה שבה ג' יוד יודהי יוד הי יוד הי יוד הי אלף הי יוד הי מאצלו
אמא בבריאה והכוונו הוריד האזה עב שות אילו בבריאה ליצירה והאהה גו שתמיד
עב שות אילו כי שעדי בינה והם חילדין עבה שות הביים אלף הי יוד הי
אלף הה יוד הה אלף הא יוד הא כא בחי עשר ועשר אותיות שעה כי שעדי בינה
עם הכוונו כי ג' שות אלפיורי והי לפאוגא ג' שבק עם ג' מלים כמנין שנה לפבורה

לפי חבון כי עשתון ויה ואתה לא שמה :

כוונות הזוהר אם זכה לחכמת האמת שמגלת הבלהה בעתים כי אז סור ה' ליראיו ואין מגלת
סור סתרו אלא בעלה בלילה : אם זכה לעור ולהיות באמונתו כי בכוחות
נצאו ישראל מגלות הגלות נשאר לילה אי אלא זכה להבין הזוהר אפה יקרא הלשון כי מגלות לוכך ה
הנשמה ולהאירה זוהר נפלאות ובפרטי ספר הקנה שהם שורכים הנשמה : כשלומד הזוהר יעין
אם זכה בחכמה האמת בכל עלה ועלה כי כל אות הוא חיות בפנים עצמו והדברים אשר נראים כ
כפשוט אינם רק סתר כי הוא מלו אור . על כן ראה שלא יבין טוב שיחוזה ויבטל ויתן איזה
דבר לצדקה ויראה שם שיאירו עיניו האמת כפלאה . יהודה לקרוא בקולות כי אז נאמר חברים
מקשיבים לקולך הנשיעם ואינם שמח . אם יבוא לו איזה שיבה יום על הגלין כמנהל הפלא
חלמת לילה אנים הנולד לך אנים בעיניה לא ילדר לא מוטה לא שוכב על לבו שעל הבין לקראת
אלהיך ישראל לא עקה ובלבלה ששנים הנעור בלילה ויקנה לבולבלה חייב עיתה ויזהה
שהיל שני קביעות בזוהר אלגרמטר ואלעיון ויגרים אל עיון ומחה אל הגרמטר .
כיצאת בקול תעביר שנים . כבר עשינו חשבון שמע לפי שהזוהר נקרא מעשה אלשה
לילות הבגיע יושב הזוהר והתשוב ומרס בכל שנה : כתב רשן בספר אורים שנהג
הקדמונים כשהו לומדים זוהר אז נבלה ישבו עלי הקרקע לחודות ההכנעה לפני הי בקראו
בזוהר ימין בפי יוד הא ואו הא כשעל האגלים ששם קבלה ומודות הרוה :

קבלה בחכמת הנבלה לא יושא משפטיו עה שלא שעל מאמרי הראוי והגון ומעוף עין :
אי שאלה לעור חכמת הנבלה יהנה בחסיבה ויקרוש עצמו בשמתה לוכן הדין .
הגלה הכנה לעצם בריבור ולהרבה בחשבה כל עה מאמר ועלה בכלל שאנל בתרין . עמק
חכמת הנבלה הבלתה בלילות הארוכה אחר חצות ובעת אחר חצות ושהגם בשבתות וגדים
טובים ובקרים בסוכה בתוך הסוכה ובלילי שבועות הוא מגלה בזוהר ואת כל אלה
מסתי וכן אנו נהגים בלילה הארוכה לחזור על כל דברי הרב ולהה . לא מלוה חכמת
הקבלה והוא דיקן שמוסרל ודיש תורה אלא אחר שיגלה פרסו מעבר ויין ערבשאר
לחכמה אחוזה את ובתשב יפה חכמתא לחכמין ולפחות שיהיה בן ל' ושני ומי שאינו
בר הכי לא ילמוד בעוד לבו . לריך לחכמה ואת לב להבין ובכן אלו ישראל ה' נקרא הנא
בספר הזוהר ולא יסיח בעיני שהלומד אשר הוא מלמד עד נער הנעמן והו שיסיחשה מילה :

קובץ

קורס לעורר יאיר תקלה זאת עיסרת עשרים לפה

רבוך העולים ואזרן העולים אבותיהם והמלחות עודים אתם לפניך הוא בקירה ו
ובמחוה אינמנו לעבודתיך עבודת הקורס ונתת לנו חלק טוב בסודות תורתיך הקדוש
מאתם ומה חיים אשר עשית עמנו חסד גדול עם אתם שעלים תחמטנו לפניך אתחנו ותחלו
פעמים ותשאותינו ועוונותינו ואל יהיו עוכותינו שבריים בינינו לביניך ויהיה לשוריעות
עת רוח לפס כסא כבודיך ומאנגל עליהם אור עזורת פשיטנו בטל בחיוותם ושיתנוללו
בא עלוגם עבריך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם ובכותם ובכות
תורתם ותיסותם וקדושתם ישמור לנו ולכל נכסנו ברכות אילו כשאר נעים ושורות
על עיני ואביטה עלאות שתורתיך יאלפו ילדו :

יהי שאר ושוורין אם נגע ביתם אז ברוך אלוהינו הבטל עזוות הטעונים בשעת תורה
ותבלה כיאם הארם ששאר עצו עצם שטאין אותם הרבה חו וגם לסתה שאור
אבל אינ הבינית לשילה . אם הוא חלם יכל לאכול ולשתות אינה דבר כי לחוק
עצו ובך הוא שנבל שוריעם לאלה הרחו ואין בוה איסור אלא חצי שעה קודם אור
היום שאז הוא אסור כנגד בשיעל . כשיאיר היום אינ לריך לרחל ירין שנת
כנגד בשע הבינין בשילה אינ ולילה ומם בזוהר פרשה על קסה בביאור הרחו
לילה : לריך לרחל ראשו ורגלו אנים המעבר שבני כבוד התקלין :

הבוא סוף לאור היום ישורר לבורנוש השבחות וסירות ויחיה לו חלק עם הלאכים
הקדושים בנות לון ויהלים ובתיב בון יהר כוכבי בוקר וירועו כל בני אלהים ואם
אין לו קול ערב יקרא חלק ספר תהלים בקול רם ובכוונה שלה בשלה ואם אפשר
לו לאון שלת הכנוים שה טוב : אילוהן שלת בקשות עבי הקבלה :

ידיד נפש אב הרחמים משוך עבדיך
אל רצונך ירל עבדיך כמו איל
ישתחוה אל מול הדרך כי יערבלו ידידותיך
שנפת לנפש וטו טעם :

ונתו יריד נפש :

הבית תוב שתחל ביום שאשיבא
אבא והוא נקרא רצון וגם אבה
תמין וגם אל רצונך בסר רצון
נוכר חסר שולה רשתן ינקי א
אבא ואבא ישור ברתא ולכן ה
הוא ידיד נפש אביא נוכ

הבית

הידור

הדרך נא בין העולם · עשי חולת א
אהבתך אל נא תקא נא לה בתראות
לו נועם ניווך · אם תתחנן ותתקא והיתה לך
שפחת עולם : נא לך לכתת עולם

והיק יהגו רחמיך וחוסה נא על בן אהוביך ·
כי הוא כלה נכסף נכספתי לראות ב

בתפארת עוניך · אנא אל חמת לבי חוסה נא ואל תתעלם :

הגלה נא וקרוס חביבי עלי · סוכות
שלומיך · תאיר ארץ שבודיך · נגלה
ונשמחה בך שהר אוהב · כיבא שועה וחנני כימי עולם

וזהו לר׳ אברהם בן הרמב״ם חתם עצמו אברהם שיאון

כתר אל שמתר בשמרים חבין · הסכו הנעלם שכל העין
עולם העולם שוכתר בכתר עליון · כתר יתן לך יהוה

חכמה בראשית חכמתך הסתומה · תשובה
תורתיך הקדושה · שאין תוצא והיא נעלה

ראשית חכמה יראת יהוה

בינה רחובות הנהר מלא מאונה · עם עמוקים יגלם
אים תבונה · תוצאותי

חשים שערי ביר · אשונים נוגה · יהוה

חסד האל הגדול עיני מלגיך · רב חסד גדול שבר
שעים חסדיך · אלהי אברהם וכוי רבר
לעבדיך · חסדי ה׳ אזכיר תהלות · תהלות יהוה

גבורה

הבית הזה אמרו בין הזה
שאת קריאת זה נועם גוייך
כי הנעם רבינה נעמי :

הבית הזה אמרו בין הזה
קריאת זה בתפארת עוניך
הגיאולא ובין אהוביך ואל
בית קריאת

אל אברהם בי

הבית הזה אמרו בהגה הזה
קריאת זה תאיר ארץ שבודיך
ראיהו בגור אתקדמאדסכנוב
הבנים

גבורה מרום עמדו בכח וגבורה · עוצמא אורה שמיתשורה:
פחד יצחק משפטיהם האירה · אמתה גבורעולם יהוה

תפארת מרי אל כמוך עשה גדלות · אביר יעקב עורר
תהלות · תפארת ישראל שועל תפילות
כי שומע אל אביונים · יהוה

נצח יה זכות אבותינו · נצח ישראל עזרותינו ·
גאולינו · ומגן גדול רוממנו והעלינו ·
ונצח על מלאכות בית יהוה

הוד מימרך ומשמל יניקת הנביאים · נצח
חזון עתם נצמאים · יכין ובועז בשם נקראים
וכל בניך לימודי יהוה

יסוד ואות בריך בשבעה נעלם · אות
ברית הוא לעולם · שעין הברכות בריך
יסוד עולם · בריך אתה יהוה

מלכות נא הקם מלכות דוד ושלמה ·
בעטרה שעטרת לו אמו · כנסת ישראל
ורוממו כנוהגו · עטרת תפארת ביד יהוה

תשלוק עיחד כמחד עשר ספירות · ושמיר
אוזן לזר ירמה שמורות · ספיר מרתם
יחד ושירם · תקיב רעתי לפנך יהוה

ומה מוחה טובה לחיב ר' אילן לוריא אשכנזי
בעגנו מהה

מה

מרה

לך ידעי תמיד תדרשני אל. ואויב לך תשיעני עלי. יום ליום
תשון פת שוקשים עד אשר חוק פה תדרשני עלי. גר ואויב
אתה לי. ענעורי תחרוק עלי שן ותשטיני: עלי: חיכה נפשי ל
נטות אחריך כי בטחתי ברך עדר תנחני: עלי: ביום צרה אקרא
ותענני: עלי: לון רבש אזרי חכלי. הן כחטה עד דקא ותשיבני
עלי: בבקשתיתן עזוב ועשיה ובקרים להעלות עשיה רשעיה ולהלל ביום רעיה
הנהגת ג׳ ליליות טלית קטן

יכבר עשיה בעונים הנוגעים לתשחיב טליתו תמיד לבנה ונגיה בתלתא ומקלה
שמאל שיהא לו טליתא אל גדר רחלים לפן כעבר כוורה פנים טלית לבנה. וכל ואלגר
עוים כי ליליות החיים מן התורה הוא אל גדר רחלים דוקא כנודע. ויהי ביה
עליו ליליות טלית קטן כל היום והם אור העגל רבתי וק והוא בחי עשיה דיליה
ולא יראין לו לשלת בגדו חו כנורה לשרים. בטלית קטן יעשה שש ו
נקבים כעין ליבי ויוצאו חלליות דרך שניהם כסבות האגר. ויעשה
בלולאות חוליות כלולאה וחוליא עם כריכות. יעשה שוירים זה קשרים
ובאוירשאין כריכות ב׳ ל׳ וגם יאש ובי׳ גם כתבן ה׳ לחבר זה אוירים
כנגד הוויות אצל. והקשרים כנגד חסדים. יקשור ראשי חוטי ג
ליליותיו כדי שלא יתפרדו. ליריך לשבוב בטלית קטן אופ׳ בלילה כי הטלית
קטן הוא בחי׳ גלילי בגל ומכל זו אינה שמלבת שם בלילה ושוב לשם
שמו גם בו. בטלית קטן יעשה ארוכים ג׳ ליליות שלהם שיהיו שוויים
בכל עת ואותם. ליריך לבוש טלית קטן שלחוקו עם שלא כרעת שקלת
העקובים ותעמו על כל המלבושים. ורוקא יניחם תחת כל המלבושים כי
הוא בחי׳ פנימיות גם דיליה הנתקנים ע׳ טלית קטן כלם. ויהי
לעשותם שלש ציל ובשלשה ענין בסוד הנוגע הוצאת בבה חת הנאם
הוא הנקרא ליליות: כשתלבש

כשתבא טלית קטן תעטוף האדם בו ותברך להתעטף בטלית גדול על עצותיהם. ואחר
השמש ועל האדם שעל הקטן ברך לבושה: מצוה להשתמש בציצית.
ישתכל כל אדם בטלית גדולים שלנו ומאותם מצות ויכוון כי החוש הקבוע בעינינו
רחל והאיר בה הוא שם לבהורה גלגלן גם ריבוק הגיה רוח יור יור הלא יעד הא ואו
יוד הלא ואו הלא גלגלן והאיר לה מעינים הללו והיא לאהל העינים ויבדק:

בא יהוה אמה אשר קדשנו במצוותיו וצונו להתעטף בציצית

ת"ל בסוד לבנתל
הבכוה:

כשאדם הוא ישים בטלית קטן ויכוון כי טלית קטן גם הוא טלית הטטרין ו
גילורה ועיב נתקנו הפעמים גילורה ועל הברכה אור שקל הפעמי הנוב ו עבר
ולריך להקריב טחוש בבני עצמו כי הם לבנתיבות חביה וכל נתיב בבשלמו:
סוד טלית גדול תכוון כי הטלית הם אור עולם הגל ואו הא יוד
על טלית ואור זה מגיע עד החוה ולכן שיעור הטלית עד החוה
כנגד עניים ילדות הנשל. והצדי הבוקעים עשם הם גלגלים הפעמי אל ה
הטלים אחר השוזו גם תמן כי הצדי הם עטוחן הבוקעים שיסור הנשמרשל
גל והם רשות אלף אלף הם יור אלף הא יור ור רשות יהו יור הי יור יוד בי ואו
יור הא ואו יור הה ח גלגלתי כמנן לצדי בהסרת קנו ריוסף שכן נגל היסוד
שעם יוצא מאור גם רשות מהיה בטלוי יורין אלף הי יור הי אלף הי יור
הי אלף הא יור הא אלף הה יוד הא בהסרת אותיות עוטי הם בגלגל.
התעטף תחלה כעטיפת ישמעאלים באופן שיהיו לה הר צדי עוטפים ואחר
לבד שאל ראוו ביאיא עקבות עהאורות כל הר צדיות ושהה כך שעוטף
שיעוה עהלך רשות ואחר יחודים בלבנון לבורך הישא ויעקב באהיה
ריורי שכב בגל ועם יו אותיות טלכר מהיה הרי ישכב וגל ואחורין ל
לבורך הישא רגל קנא קטן גל פרו ורבו כמנן עטבך עם הטלאים נגא אותיות הה
עם רגל.

ברך

לריך להתעטף בטלית גדול קודם העטות תפילין כי התפילין עוהי דגלות ובטלית
עוהין דיניקה והם קודמין לעוהי הדגלים כנודע: יתעטף קודם לפתיחתו אמתה
בדעתו מריבו בשעלתו בזוהר בשבה ולריך דווקא טלית גדול ואין די בשה
שהוא לבוש טלית קטן עוהין דעבודה וטלית גדול עוהין דיניקה ותפילין
עוהי דגלות. קודם שתבריך תכון לחבר אותם יה ונותני עוהי לוגא ורפא
הניה עוהין שיקפי שהם הבגדי ואחר שהוא ודי נתתם להם הטלל והנה הסילוב
יהוה הוא בני לב כנגד סוד לב חוטין לב עיבות החכמה והוא רת להתעטף
בגדית ותכוון לטהר חילוף נהי דיניה ועל הברכה שהם הבלפה נתקן א
אור שיגל רחילונית. ובזה בא יהוה אמה אקבון
להתעטף בעיניות ומשבת יהוה: תפילין רשיגל
אור שבא מלית גדול יניח תפילין ולא יברם לכן
ט. שחלה לחבן בסוד שאול תחת לאשי וידיני תחבוש הוא כסיוף דלוע סביב הורוע.
לריך שיניח בלבנה ויכסה ורוע בטלית ויסור התפילין בקפורות הזרוע כעין שר גדול
ינת שור תחלה שיוסב כי הם עלוא דגולל ולו שלין ראתתא בעיבה. ויכוון כי אלו
התפילין אור הם עוהין אלה הנעשה שלה הרעיה והם לה ראבא ונה ראשא הכלולים ב
בנה שלו ד' פרשיות אלו ולפי שלה הם תרי פלגא דגיפתא לכן הוא בתרא ותכון
כי הם אוכרים דא כמנין אהיה סוד עיבור הנשמה ויש בהם ד' פרשיות סוד ד' עוהין
הכלולים באותיות יהוה והם סוד יוד הי ויו הי אולם הי יוד חכמה. ליוה הא וואלם
יוד הי ואו אולם הי יוד בינה. יוד הא ואו אולם הא יוד חסד. יוד הה ויו אולם
הה יוד גבורה. ואלו הם חג הנ רחוק שבה אך שהם התפרים ונפרדות אלם
הי ויו הי. ותכוון כי ד' פרשיות אהיה הללו בתפילין גם תכוון כי הוה גם פסוק
ואלעזר ופנחס הבנים שהוא שבור בשורש אולם בלה בגם יוד אהיה ג' ופנחס

אהבה אל"ף ג' יבק סוד עצר יבק · נמתבון לחבר יה אות לתת עוזן עקיפי ב
בתי תפילין הרעיר ואחר הטל עולה לעט לו נעמר · אחר ה' אות יורד לרישא
הרעיר והשם הזה יה הו הן ג' לו כמנין עילואי סל אותי אמת תפילין ברישא
הרעיר ואחרן לעל ויהרן **בא יהוה אמה אקבו**
להניח תפילין תכוון לתן · בזה חילוש עלי ב
הבריאה ועל הברכה אור עקל החילוש העכ"ל ויוהר לתרגם
היטיב היורעים הב' שבוא הרעת הטל ונשהה עם עוזותיה היטיב ואחר יטרך בפרק
האעלעי סביב הורוע ג' כריכל סוד ב' היטל כעיריה אחר יוצא תפילין של ראש
ון הכים ולא קדם הטמוניה ויעשור על הלין ויעיח ויהרקם חוטיב סביב ראשו
ולא תמיש כי זה קטירתם וכפי סבל חכמי אספנו שם בירמא כח לתן אור המשל יבוך
בא יהוה אעה אקבו על מצוות תפילין :
ותכוון כי עתה נתן חילוש עלי ראצלוש ויכוון כי אילו התפילין הם לפי האות
בעשרי עוזן ועל הברכה אור העקל החילוש העכ"ל ועיר והם עלי באבא ויסוד
אישבו חסדים ולגורות חרי ה' פרשיות ויש בהם רש"ו אותיות כמנין שם אהיה אלף
הי יוד הי סוד לשבור ראשון ויש בהם ה' פרשיות יהוה והם ב' עוזן לולו אל ואל
עד סוד ה' אהיה ה' יהוה הטכה והחל שם אלף הי ויו הי ותכוון כי אהיה
יהוה אהיה ג' חיים סוד התפילין חיי העולם ותסוון כי בידים יבק ובראש סח ג'
קם כמנין יוד הי ויו הי יוד הי ואו הא ואו הא ותכוון כי עלי ב' הלוחות
תפילין בראש הם הם רתבוים והשתלש הם הם ולריך שתעל הישעת עד החוה
הטבר והשאלות עד המה · ועבר הרב ז"ל הנעה שרוגל תפילין ושורי ה' הגיב
לא הה עשה עבני הוהרא כמו לאחר תפלה כמו בשל ובן מתבם בסר אחר
הרלה · יהיר אור אל תתהקף לן שיה הלועה רמתם הראש וחייב לשיתב
בהעניתא הכוסע הוא · יעשה ג' כריכל באצבע אמה שעוזר ב' בפרק
התחכון

ואילא ניתעקר חילוש הראשון הפשטיה

ואילא ניתעקר חילוש הבריאה הפשטיה

התחתון הסוף ליר והלב בהרס המזבח. והם טבעת על קרוסין ולכן אין לעשותם כאן
אחר המזבח הראש יכוין ג' הקועה ג' אלף לשר אלף לשר והם מע' נהרין המאירים לוט
אחר תנשה תפלה על ראש בטלית אבל כי הטלית המעטקין לבחי תפילין. לריך שאור
ליחר בהיסח הדעת ומעניסים עד אחר כמה שנים אחר הקטיחה כי הוא כמס
אבל ומעשה שהיה אך בשעת עשיה ואחר אין היסח הדעת:

כניסת לבית הכנסת · לריך שיחל לבהכ בשמלה הבה שמע לעבה
ונרקבה הרעת הלעבו מאי שמה מלך באשר
תלך אל בית האלהים). יברוק שנעלין אל יהיה חי איזה טינגל רבוק בחם ולא עדיר
שנר הלך וגו' ויכוין כי כשיגל ג' יגל יגר הה זו הה הם הם הלבנים שהיא כניסה
לבית ועד לעב סלה גן והזיווג של שמר בחסר ולכן בהכ של אברהם. יאמר בהלכתא
לבהכ הריני הולך לבהכ של אברהם אבינו שבא קרישא ליחרא שיא דקבה ושכנתי
בחוכא ישינא הקדושא בלי. ויהר מאוד שיהיה עינו המשוטטים בבהכ ואינו מוציל
אלא כשהוא מאותם עשרה שמתפללים בבהכ עליה ולא בבהכ אחרת. הנכנס
ראשון הוא מעולה ומשובח שבולמקאי בחוכא דאריך חי עלמין. הילר הראשונים
הלוי שיכנסו בבית א' ולא א' א' כנס בגובר ה' תרוה כדי שיהיו שלשים לו העשר
בבית א'. טוב לוחר כסוקה בבית אלהים מלך ברגע. ותכוין כי הקבן ורת בבית אלהי
ג' ג' כדי לעשות ג' מחין לנוקב. גם תכוין כי בהגש ג' אבינ יתך הוא שם ה'
החסר ובחסר בהלאו יתך אנו נכנסין לבהכ האל יתר אל שלם
אנו הולכין לכך. קרש אחכנס לבהכ תאיר ואני ברוב חסדיך אבא
ביתך אשתחוה אל היכל קדשיך ביראתיך
ר"ת הזווג ותכוין בתיבל ברוב חסדיך שהוא חסד עליון ועמו אנו נכנסין להכיר
שלמה בכח חסד עליון ותכוין כי ברוב חסדיך היינו חסד אבל שבהכ והוא שם
אבינ יתך ותכוין בכל יום לאות אל אמש זה כי הוא גובר וזה תכוין בכל גתפלל

היום

היום יום	א	א	יום	ו
יום	ב	ב	ליל שבת	ז
יום	ג	ג	שחרית	ח
יום	ד	ד	מנחה	ט
יום	ה	ה		

מזה טובו אוהליך יעקב משכנותיך ישראל ואני תפלתי לך
יהוה עת רצון אלהים ברוב חסדיך (אבא ביתך)
סוף דשמע
ענני באמת ישעך :
טובו
מזה הוא הנולד שמבית לבוא טובו והזיווג של הוא יעקב עם יש זיווג של אמה
בישראל וזהו משכנותיך ישראל . הם הנשמות רעיון יתעלה בגלותא מתאה
נצא שאתגלה תפלות השבר וזהו כוונת אמירת עת רצון לעורר הרצון העליון . ישב ביקוי
ולא ישנוהו כדי בא תגלה השכינה לתקן אחרי עקדו כמש ושפכ אברהם בבקר ק
קבע עקום לתפלתו והשכינה נקרא עקום ולו הקובע עקום לתפלתו נרם גרגלעגים לשכינה
כתבו הפוסקים שחסידים הראשונים היו שוהים שעה א' כדי להשוב בגבולתם יתי ל
המעיין בם לכוונה והמעט כתב שם לומר תפלת אליהו הנביא כעין כדרש תיקון הארץ
ולכן סדרתיהו נגדם תתפלל כי הוא מעורר לב הארם כגבולתם יתי

תפלת של אליהו נלהה

רבון עולמים אנת הוא חד ולא בחושבנא אנת הוא עילאי על כל עילאין
ית שבחה תקיפה כל בק אנת הוא דמקיק עשר מקוני ו
וקרינן להו עשר ספירין ואנהנא בהון עלמין דאתפסיאת ועלמין ב
דאתגליין ובהון אתפסיאת עבני נשא ואנת הוא דקשור לון ומייחד

לון

לון עלגי ובגין דאנת עלגי כל עמך אתפרש חד מן חברי עמין עשר
דמתבלבל כמילו אתפרש בך ומילין עשר ספרין אינון אלין כ
כסדן הראריך והר קדיר והר בינה ואנת הוא דאנתי לון ליתוך ר
דאנתיאלך לא לשלאי ולא לתתאי ולא לשטרין לכולהון תקיעורת לון
דאינהו כרחין נשתקן לכל נשא וכמה לבנין תקיעות לון ומתקריאן גלגלין
לגי לגולין דמסכסיאן עליאן ומתקריאן בתיקונא דא תסר דרועא
ימינא גבורא דרועא שמאלא תפארת גבורה נצח והוד תרין איקרא
יסוד סיומא דגופא אות ברית קודש עטרת מלכות פה חומה שבעה
קדמין לה חכמה עומקא איהו שבעה עמודין בגין לבא ומהלבא
ועל מילין תרין כתר הנסתרות לה אלהיכם כתר עליון איהו כתר ע
עלבות לעלין אחד שניה שרשית אחרית ואיהו דמלוי עלגי
איהו שם יוד הא ואו הא דאיהו אריך אצילות איהו שקיא ב
ברדעיהון ובגופי כמיא דשקיא לאילנא ואתרבא בהלא שקיא:
חבון עלין אנת הוא עילת העילות ופירות הסיבה דשקי לאילנא
בהדא נמינו והחוא נגיעי איהו כשיתא לגופא דאיהו חיים
לגופא ובך לית דאיון ולית דיוקנא לכל מה דלעלא ודא ובראתשיע
ואדנא ואפיקת לנהון טעמא וסיהרא ונוכלא ומזלי באדקא
אילנא ודשרין ונטעא דאין ואשבן וחיון ועופין ונונין ובגו נשמה
אשתורעא בחון עלין ואיך יתנטע כהון עילאין ותתאין ואיך
יתשרעין עילאי ותתאי ולית דירע בך כל דבר שיבר לית דידעי
בעלאי ותתאי ואנת אשתורעין ואנת אשתורעי ארון על כ
כל ולא סגיר אית לה שם ידיע ובהון אתקריאת שלמיא

שם אלף הם יגרהם ועמי לאמות קטנות ומבלעות בשרשי אילו ה
אותיות ג' אלף היינו הי הגדלים ונקראים תקון ט הנקראלפים :
ביחדונו יחד וישתקו עיר אלהים ארבע שהם שר לבאלהים ריבי מרכבה
ובזה הם שדי ריבי בניקב שהם תלוים בתיקון ט הנל' אלפי אותיות
הרתלפי הרתחילי באלף ונהו אלפים וישתקו ערפר ריבי הוכר והנקב
ובזה ישלבו סודאל ולולות ונתם על המזיקים ברקי לגלגלים העלונים ו
ולא יהיה להם יונקה שם ארבע אלהים שהם כוונל תשלוך בגלגל :

י תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אמרתי עולם רחמים נבנה
יא חסד לאברהם ופשע תלין בבקר
יב אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם
יג מימי קדם ונקה גאלתיך אמן סלה

ותבין ט תקפ"ג אל"ף הי יוד הי בבחינם זה יתעלו כלה נשמות ונעשה הקדושה
ביום בקליפה יחזור כלם אל הקדושה בקיים שבל ותשוה ונהפוך ונקה בקיים
שלוך הקליפות : והנה יג תיקונים ריקנא הם בסוד גלה הי"ג בבחי
שם אהיה שבאריך ואהיה דהיינו ג' עקדה לזה אושרים והעל עקדה
מים : ונהנו לאשרו גם . ונהנו לעבר אולי הבנים בעלת ותשלוך
בגלגלהם ומצאם מי אל כמוך ולאל רחום וחנון רק הכונה
ריבוה :

ערבית ליל ב

סוד עיגות ו' הוא בחי' גבורות סבר"ת עוק בחיות עדיין הגבורל בבא
ריפור הוכר ועולה שהם בבחי' הגבורה אשר עתה להתקיים
אחר בגבורה שבו קלוותיה : העליות ריים שנו כל עלוותיה
ראשון והכל כלל ביום אל : בהולל

אבינו בהר המוריה ואת העקידה שעקד אברהם את יצחק ב
בנו על גבי המזבח כמו שכתוב בתורתך: ויהי אחר הדברים האלה
והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר
הנני ויאמר קח נא (עתה שנתלו הגבורות עתה ולשון ביקש לו שם ובכל ידרבו ביטר
ואינו לפי עתה הענין לעקדם) את בנך (חייב גבורה הוא הנקראים) את יחידך
(נטה שבחת) אשר אהבת (גבורות מכנגד) את יצחק (הגבורות שכולם)
ולך לך אל ארץ המוריה והעלהו שם לעולה על אחד ההרים אשר
אומר אליך (סי' מעלה ומאמיר ואגדו אותך כי שם עולים החסדים באור חוזר)
וישכם אברהם בבוקר ויחבוש את חמורו ויקח את שני נעריו אתו
ואת יצחק בנו ויבקע עצי עולה ויקם וילך אל המקום אשר אמר
לו אלהים ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום
מרחוק ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני ו
הנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם ויקח אברהם את
עצי העולה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת
וילכו שניהם יחדיו ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי
(לשון אתה חסר ואין בך גבורה כלל) ויאמר הנני בני (סי' הקיבה ומלאכה
הוא) ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעולה ויאמר

ויאמר אברהם אלהים יתהלו השם לעולה בני (לשון הבן אלהים שהם המלאכים ה
המלאכים הראשונים ויצחק יהיה לשם ראשי ולשון עולה בני בסוד אור חוזר דגבורות לאמתקים)
וילכו שניהם יחדיו ויבאו אל המקום אשר אמר לו אלהים ויבן שם
אברהם את המזבח (בנבארעיר) וערך את העצים ויעקד את יצחק
בנו וישם אותו על המזבח מעל העצים וישלח אברהם את ידו
ויקח את המאכלת לשחוט את בנו ויקרא אליו מלאך ה׳ מן השמים
ויאמר אברהם אברהם (אברהם קראה לאלהים חסדים לגר ובתראה אלהים כולו אמת
ביאור לקבלו) ויאמר הנני ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש
לו מאומה כי עתה ידעתי (סוד איזון החסדים והגבורות) כי ירא אלהים
אתה (אתה כולו גבורה) ולא חשכת את בנך את יחידך ממני
ישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו
(מין איל) (אל שדי נה) בקרנין (הנפת הלחם) ויקח אברהם ויקרא את האיל ו
ויעלהו לעולה תחת בנו ויקרא
אברהם שם המקום (יסוד הרעיון)
ההוא יהוה יראה (חסד לבנים) (הראה לו ריק)
אשר יאמר היום בהר ה׳ יראה
(שלא החסדים יבואו לגבורות) ויקרא מלאך
יהוה אל אברהם שנית מן השמים ויאמר בי נשבעתי נאם
ה׳

הנהגה אי אפשר שהם המלאכים הראשונים לאמתקים
לשם ביאור אשר אמר אלהים הראשון
ראה ב׳ באלמן כוסף אל פי איתון ה
הדינים בשם ובגד לאחרון הדינים
גם איל אחר כי יבחן הקצוי וזה בחי
הגבורה והשבע בהשלמות לגבורה
גם לקצוי הדינים יבחן אלו עיקרי
הדינים :

כי אלה יראתם
אמנם אמת

יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את
יחידך (אשר מעקידה ניתנו הגלגל
ונעשו סור ר' בנים והם רפ בן ג' מרבה את זרעיך) ככוכבי השמים וכחול אשר על
שפת הים וירש זרעיך את שער אויביו והתברכו בזרעיך כל גויי ה
הארץ עקב אשר שמעת בקולי וישב אברהם אל נעריו (בפסוק אור חדש כתי
ונהו הגלגל רומז אך נלמן נשאר לשמה ביסוד כי לאמת ולעת לעולם) ויקומו וילכו
יחדיו אל באר שבע (אלבוגה) וישב אברהם בבאר שבע:

ר"ש ע' כמו שכתב אברהם אבינו הנוטע לעשות הצונף בלבב שלם כן
יבקשו יחיד את מעשה אלהים ראוי חזיק על זרעותיך ותתנהג עמה
אלהים אלהים בזרעת החסד ובזרעת הרחמים ותכלה לא לקטים שמות הדין
ובטובך הגדול ישוב חרון אפך שלום ושלוך ושלהלך וקיים לא
אלהים את הדבר שהבטחתנו בארתיך כי שם שבריך כאשר
וזכרתי את בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכור
ולכוך אבינו
והארץ אזכר ונאמר ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא
געלתים (בגלות סלה זאת שעשה בעלות) להכ בריתי אתם (אלא יעבר יפר
השבעות היסוד) כי אני יהוה אלהיהם ונאמר וזכרתי להם ברית ראשונים
אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לעיני הגויים להיות להם לאלהים אני יהוה
ונאמר ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמיך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך
ה' אלהיך שם אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך ה' אלהיך ומשם
יקחך

יקרא המלאך ה׳ אל אברהם שנית מן השמים ויאמר בי נשבעתי נאם ה׳ כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים ויירש זרעך את שער אויביו והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמע אברהם בקולי

ויעמד אברהם מעל פני מתו ויאמר אל בני חת לאמר גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחוזת קבר עמכם ונקברה מתי מלפני

ויענו בני חת את אברהם לאמר לו שמעה אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את מתך איש ממנו את קברו לא יכלה ממך מקבר מתך

אל כנוך אל	אחות הסוכי לאמר	אלוה רחמים אקין	בינה רחמים בנים
נוטא עוז חמי	שעות אלהים	יסוד חמלה אקין	חסד רחמים בנים
ועובר עלמשנה	אמת אמתות חושא	הוד רחמים אקין	גבורה רחמים בנים
לשארית נחלתו	שעות דברות הים	נצח רחמים אקין	תת רחמים בנים
לא החזיק איש	חיים אבלו דינא	תת רחמים אקין	נצח רחמים בנים
כי חסך הוא	שעי אבלו הלחים	גבורה רחמים אקין	הוד רחמים בנים
ישוב אחזתו	תרין תפוחין	חסד רחמים אקין	יסוד רחמים בנים
יבוש עוונתינו	שולחן לב הזן אלה	בינה רחמים יסוד	אלוה רחמים בנים
		רחמי אקין	וחסד רחמים בנים

ותשליך בצלאל	שעורות קטנים	הור רבתי	נגה רבתי
יסבל חטאתם	נלעים בשלשה	עין	פנים
תתן אמת ליעקב	[illegible]	נגה רבתי	הר רבתי
	[illegible]	עין	פנים
חסד לאברהם	תלין באילה	תור רבתי עין	נגה רבתי
ושלם			פנים
אשר נשבעת	פיוס אשתפך	גבורה רבתי	נגה רבתי פנים
לאבותינו מימי		עין	
מישור קדש	שלהבת הגן	חסד רבתי	יסוד רבתי
ונקי	הכוסה	עין	פנים
ונאמר והביאותי	אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי		עולותיהם
ובחיהם לרצון	על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים:		

לאלפים

מישרה

אלה דברים שאין להם שיעור המלה והביכורים והראיון ו
גמילות חסדים ולמוד תורה. אלו דברים שאדם
אוכל פירותיהם בעולם והקרן קיימת לעולם ועולם הבא
אב ואם וגמילות חסדים והשכמת בית המדרש שחרית ומערבית
והכנסת אורחים וביקור חולים והכנסת כלה והלוויית המת
ועיון

ועיין הלה ובגאת אל שבין אדם לחבירו (היינו שאדם מריך בעיר
ומה אל שבין אדם לחבירו) ובין איש לאשתו (וכן איש ועיר בעל עיר הוא
הרבים ישר והוא כן איש לאשתו) ותשוב תורה כנגד טוב :

לנגדיך · יהא אדם ירא שמים בסתר כבגלוי ושורה על
האשה ותבר אשת בלבבו ושפע ויאור · הבן
העולם ואדון האדונים אל על דקותינו אנחנו עתידים ת
תחנונים לפניך כי על רחמיך הרבים שהאל עה חיינו ע
חסדים שה כחינו עה ישועתינו (הלא אל אמונים בה ואין עול
אנחנו · תבון כי זה היא עלות והיא חיינו בסוד נפלאותיו השמטת שנה
זה גבורותיו ושת טעיר לפניך יאוש הוא כל הנמרים כאין ל
לפניך ואנשי השם כלא היו (ובהסתלקות שרש הקדושה) וחכמיהם
כבלי דעת ונבונים כבלי השכל כי רוב מעשיהם תוהו ויתר ח
חייהם הבל לפניך ושוב האדם אין הבהמה אין כי הכל הבל :

אבל אתה עתה בני
בריתך בני א
ברהם אוהבך שנבחר
לו בהר המוריה גרע ילחן
יחידו שנעקד על המזבח
ונדת יעקב בנך בכורך
שאהבתך שאהבת א
אותם ואשרתן ששרת

ב/

בו קראת שמו ישראל וישורון לפיכך אנחנו חייבים להודות
לך ולשבחך ולפארך ולברך ולקדש ולומר שבח והודיה לשמך על
אשר נתן (בשמחה ובקולות כי זכינו להיות שמחים אתה)
זה שבח חלקינו וזה נעים גורלינו וזה יפה ירושתינו
אשרינו שאנו משכימים ומעריבים ערב ובקר ואומרים פעמים
פעמים בכל יום באהבה קריאת שמע ראשונה ושנה בכוונה ומלעילא ומלעילא לעילא ולעילא מכל
שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד שמע שלמות
מקראים
כי מלות יש רמז
עצמן ושם בן הי
שם כוח יוד הי
יוד הי יוד הי
מפרשים
מיוחדות
מיוד הא ויו
יוד הי יוד הי
מלא מקרא
מיוד הא ויו
יוד הא ואו הא יהוה
ואו הי יהוה יוד הה ו הה מעבות הורה מקבל
שם ו' התחתונות רבינה כשלולה שיוד הי ל' נמשם יוד הי ואו הי
ו' אותיות א' עלה בהסרת שמה ויאמר ישראל עם הכולל הי ל'
והוא כולל המעבר הזן נמשם יוד הה ו הה לזורו הי ירות נ' ל'
נמ יוד הה ו הה עם הנ' ויין הנותרים מן שם הי ירות הנשר
הי בן הי ל' והשם בוא הזן אך הבן וחי סוד הרוחא המעלה הזן
ישראל ישראל ויאמר מקבל הארה עתה ריש שיר משאלא אל
מישינא שיר אל ישראל ונכנסים מקיפא
דקטנות ראשון שר מ' ק לת ור מילוי שדיוקבמי
דקטנות

רקטנות אבא אלי זו מחוין ונהיה אלף הא יורה אלף לעד

אלף הא אלף יוד ואו בלת תא אלף

יוד הי ואו הי יוד הי ין הי אלף הי יוד הי יוד הי ין הי

יהוה אלהינו יהוה

אבא אבל אור דאריך אמא יבלת אחי דאריך עולא יבלת אנון דאריך

והיינו הוא ביחוד המילות לאמן כמו לוזר לעלם בסוד שם אחד בלת אחד

אחד ועיקר יוד הא ואו הא נקוד אות ושל אדני עקוד

אלף לת אין יוד ואחדון ליחדם בסוד

יונהבונהי ועל דשתות בר מאתה יבל לקדושת סוד סגלה סרפה אלף נב אוותבנתאי

הוא ומחן על הה אלו זוג לדרך שר ושל ונפשתך ת

תיחד עצמם וכלם לשם יוד הי ואו הי על הראש ואו יחדון אותם

שם יהוה אלהיה על עולא אמרה ורת ההוי

הה ומרד הטפה שהיא שם יהוה לרעת אבא

יוד הי ויו הי שבעשית דאריך

ין רעת אבא ליסוד אבא ושיסוד אבא ליסוד

אמא ומחלק לאוחין רוצים חוב חוב בסוד עקבי רקטנות דאבא שם

יוד בעשים הי יוד הה יוד הא יוד סוד גאולים ושם קטן דגלות

אמא כוה יוד הי ויו דכלה ולבושו אלף הי יוד יוד

הי ואו אוחבינה ולבושו אלף הי יוד יוד הי

ואן אות חסדים ולבושו אלף הא יוד יוד הה ון אות גבורות

ולבושו אלף הה יוד וכו חב מן דאוחי חב דעיר וחוב עצמות

הם שם אלף הי ויו הי אותם ידרו על לבוקים הכוכ ר אאאאא

לכתר דאות סוד ר דאחר והיו דברא כי כל אות עד רקר ג יו

ברוך

מגיהבלאה בינתחזה חיל כתרחאה

ברוך שם כבוד מלכותו

אלף יורה אלף יורה אלף יורה אלף יורה

עתה שתלוין תר אלפין אלף אלף אלף

אלף ג׳ ירח וקעב אומתה עשרים יהיה עקב בסוד עקב עזוה ישראל :

הנה נקי הלאה

לעולם ג׳ פס יור יורה יורה יורה יורה יורה יורה יורה יורה

הנה נה׳ רבלה שתחורי אשא :

ועב . ג׳ פס סוד היה יהיה היה היה הר אלפין אהיה לבתה לאה

והו אהיה אלאה לבתרה לאה . זה שאר לבתה רחל .

כתב הכל לקרות פ׳ האזנה בשבת פשאנ לקרות בעונתה כי אחריה

לבוא לבהפ ומאריכים ולפעמים שבריה ומן קש ומיוצא בזה :

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשיך ובכל מאדך והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומיך וקשרתם לאות על ידיך והיו לטוטפת בין עיניך וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :

אתה הוא קודם שבראת העולם ואתה הוא לאחר שברא את העולם אתה אל לעולם ואתה אל לעולם בקש את שמך על עם מקדישי שמך וקדש את שמך בעולם ובישועתך שכינו תשוב ותרחם ותרום ותגביה קרנינו לנעלה

ובכל מאדך עקב עקב
ובכל מאדך אשר אתה
הוא אלהים בלעדי ובכל
אבי ורם פ׳ אורך ובכל
וה פאר לבתר רחל ולבתר

ועלה ותופיענו בקרוב לעמן שיך ברוך שקרש את שמו ברבים :

אתה הוא יהוה האלהים בשמים ועל הארץ מתחת בשני ה

השמים העליונים אשר אתה הוא הראשון ואתה אחרון ו

ומלעדיך אין אלהים קבל תפלתינו כאשר שמרבע בעלות

הארץ יכירו וידעו כל בני עולם כי אתה הוא האלהים לבדך

עליון לכל מלכות הארץ אתה עשית את השמים ושני השמים

הארץ ומלואם הים וכל אשר בם ואי בכל מעשה ידיך בעליונים

אין בתחתונים שיאמר לך מה תעשה ומה תפעל אבינו שבשמים

חי וקיים עשה עמנו חסד בעבור שמך הגדול שנקרא עליו הגבור והנורא

וקיים לנו ה' אלהינו את הדבר שהבטחת על יד נביאיך

בעת ההיא אביא אתכם ובעת קבץ אתכם כי אתן אתכם

לשם ולתהלה בכל עמי הארץ בשובי שבותכם לעיניכם

אמר ה' ובעת ההיא אביא אתכם ובעת קבצי אתכם כי אתן אתכם לשם ולתהלה בכל עמי הארץ בשובי שבותיכם לעיניכם אמר ה'

הנה עתה אל פניך יאמר שתרחם עלינו ותשחון לנו את כל

עונותינו ותכפר לנו את כל עוונותינו ותשחון ותסלח

לנו פשעינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ונקריב

לפניך קרבן תמיד שיכפר בעדינו כמו שכתבת עלינו

בתורתך על יד משה עבדיך כאמור . ויקרא

תכ (ו) כי אם ביום הראשון עולים לה' ועשיתם את נסכיהם כמשפט

ולא נקרא קרבן שאקרב העולות וכן עד זה עולין לה' ביום

ועשיתם חטאת וכן כולם עד היות בן חדש עולים לאש לה' :

עמנו
לצדקה ולחסד

הגבור והנורא

חטאת
אבשלום

ויברך יהוה אל משה לאמר צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשי
ריח ניחוחי תשמרו להקריב לי במועדו ואמרת
להם זה האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים
בני שנה תמימים שנים ליום עולה תמיד
את הכבש האחד תעשה בבוקר ואת הכבש
השני תעשה בין הערבים ועשירית ה
איפה סולת למנחה בלולה בשמן כתית ר
רביעית ההין עולת תמיד העשויה בהר
סיני לריח ניחוח אשה ליהוה ונסכו רביעית
ההין לכבש האחד בקודש הסך נסך שכר
ליהוה ואת הכבש השני תעשה בין ה
הערבים כמנחת הבוקר וכנסכו תעשה
אשה ריח ניחוח ליהוה :

בן תכוין ג׳ צו׳ אל אהרן
שבעלי בגדי
ובוה יוכנעו
קרבנות העשיר אם
עני ונקראו לבן :
עולה ג׳ אבגיתן
חסר שבגבורה
ישראל
טרם הכניע ביה
המלך הטאו ה
המתעורר בכל בוקר
בין אה ודת
וזה עם העולה שהוא
אל אדני
קרבן לאה ששת ת
תוקני הדינים וכן
הוא נקראת תמיד
בסוד ד אלפין אוקמות
בתנין שאתתיקן ר
דינים גלאים נפשיר גל נסא לגבי קנא
תעשה אשה
עליית עשו
שבגיבור
ריח ניחוח עליית
ישראל בבריאה
עליית בריאה באצילות : לה עלות האצילות לאם בה כי עליות כל העולם
היו נעשים עם קרבן תמיד שהוא שקיב האורות ושמרן זה הוה בעב
פ׳ בו : גם בכולל פסוק זה לתק דינים בסוד חורתם אלחוטים ועיר
והנא הנקרא אש שהוה השאסף כל הדינים כנוב בכולל הריח :

לשבת ובוסא

ובירושלמי חשבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרונים סולת מנחה
מנחה בלולה בשמן ונסכו עולת שבת בשבתו על עולת התמיד
ונסכה. רח

ובראשי חדשיכם תקריבו עולה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל
אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים ושלשה עשרונים
סולת מנחה בלולה לפר האחד ושני עשרונים סולת מנחה בלולה בשמן
לאיל האחד ועשרון עשרון סולת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד
עולה ריח ניחוח אשה ליהוה ונסכיהם חלב התמיד יהיה לפר
ושלשית ההין לאיל ורביעית ההין לכבש יין זאת עולת חודש בחדשו
לחדשי השנה ושעיר עזים אחד לחטאות לה על עולת התמיד יעשה ונסכו:

פיטום הקטורת תבוין כי עיקר פיטום הקטורת שתעלים ריח הקטרת שבתוך
עליות גיגה ונעשה מהם חיצונים לחיצונים עלכות מעשי ידיה
תבוין להסיר חלק החיצונים והשאיתם ותוכל הקטרה שניה לשנותה:

אתה הוא יהוה אלהים שהקטירו אבותינו לפניך
את קטורת הסמים בזמן שבית המקדש היה קיים כאשר
צויתה אותם ע"י משה נביאך ככתוב בתורתיך ואשר יהוה
אל משה קח לך סמים נטף וחלבנה סמים ולבונה
(אורמנין נתף את שתי שק לבר גורס לתיקון אב שוחי גולה יה)
זכה בדבר יהיה ועשית אותה קטורת רוקח מעשה
רוקח שעולה טהור קודש ושחקת משנה הדק ונתת משנה
לפני העדות בראוהל

באהל מועד אשר מועד לך שמה קודש קדשים תהיה לכם ונאמר
והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות
יקטירנה ובהעלות אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה קטורת
תמיד לפני ה' לדרותיכם : פיטום הקטורת ג' שמן רוקח בשבת
לתשכיל לפטמה ולשמרה לדעת :

תנו רבנן פיטום הקטורת כיצד שלש מאה ושישים ושמנה
מנים היו בה שלש מאות ושישים וחמשה כמנין ימות החמה
מנה בכל יום ויום בערב ומנה בערב ומנה מנים יתירים שהיה
מוסיף כהן גדול ומטל מהם מלא חפניו ומחזירן : פ
תכונן כיצד לוקח מחין דינטין ומעם סורס הדיו ומעם גפן אחים ולא מ
אחים אך ליחם הדי שם מנים ומורס ה' אותות אחים ג' מסה נמס
מלמעלה ומחט ג' מסה אך הג' מנים יתרים הם מלמעלה ראשו ולכן
היו מקריבים אותם ביום שלשות אחר הקרבת תמיד :

ואחד עשר סממנים היו בה ואלו הן
הלרי והצפרן והחלבנה ולבונה
משקל שבעים שבעים מנה עורה ומלח
ענד וכרכום משקל מסה עשר
עם המלח שבע עשר קופה
מסה יין תשעה בורית כסיה
תשעה קבין יין קפריסין סאין ת
תלתא

הלרי מתרגי אחים ב
ריזרין : וחלבנה
יסורג הויה אחיה הורה א
ארני שדי : ומנה הס
יסד ים דנוה עם הקרוטה
המהיה אותם בסור אורעקין ל
מלא מהם יאל גם הם רעוים
לו מלכים דרוחא לד אחוריים
דאוזא הדי יאל בחי שבלו ב
בנעה ויתעלו עי קטורת :

תלמא נקבין תלתא ואם אין לו יין קפריסין ובא
מאר מוגרין עתיק אות סרוגיתרובע הקב
שעה עטן כל שהו ר"ל נתן הבגלי אויר
אל כפת היתרן כל שהו :

והלבונה שלבונה אל
תעשה גם חלבונה וגם
שם גם זאת הסמים
ליפות והלבונה
אור עין שהוא גם
מרגן יחיד וזה :

מור וקציעה הסר חת הוא שורש הקציעה : ושבולת ונרד גם אלה
בן והיינו יסוד ושלבות רולה לומר בל
ונעם הבוללים : וכרכום נלה גם פרפר שנלף : הקנה
עב שה בן גם קסי : שנים עשר נגד סם סם
שבו הוסתת העולם ובו יב נבולים : קלופה גם מקן אחא גם והוא
ביה רמה : תקשבה קנין לתקן : יסוד ועיר הנן ליפות
ולכלות קנין עם ועיר : וקבון גם מה רקשבון
גם מהיה יסוד תבונה שמשב החסרים : חמר חיורין
עתיק יין הנשאר ביסוד תבונה חור בבחי חסרים ונקרא עתיק
ט בינה נקרא עתיק בבחי : מלח סרוגי רבע היינו עילו
רחל והוא הנסתר שורות : בעיר תני : כפת
היתרן ופי תבון כי כפת גם בתל סוד טלקלעים לבתר
ויתרן גם הסר יהויות גם רס ור הפסוד הרי הסר :

ואם נתן בה רבש פסלה ואם חיסר אחת מן סעודה חייב
לתה השבע אומר הבדי איני אוכל שלן העטלן מעלי הנטל
בוריתכרסינא לה היא באה כדי לשפות בה אתהנפלין כ
כדי שתהא נאה יין קפריסין לה היא באה כדי לשחת
בה

כפת מאבות בעיר

בה את הלבונה כדי שתהא עזה והלא אי אפשר אלא שאין
מכניסין אי אפשר בעזרה שלפני הנבוכי :

תניא ר' יוסי אומר כשהיה שוחק מן האומר הדק היה היה
הדק שלפני שהקול יפה לבשמים כשהיה לחצאי כשהיה
ורבינו לא שיענו אומר ר' יהונתן הכל אם כדרתה כשהיה
לחצאין ואם חסר אחת עד עשרה חייב עליה :

תניא בר קפרא אומר אחת עשרה או שבעים שנה היתה
באה של שיריים לחצאין ועוד תנו בר קפרא אילוהיה
נותן בה קורטוב של דבש אין ארם יכול לעמוד שלפני ריחה
אשה לא היו מערבין בה דבש שלפני שהתורה אמרה כי כל שאור
וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליהוה : כי רישא דקטפיגא
שאור כי אלהים דיורין
בדבש כי אלהים מיכל
לא אלהים כשוט דבש
כי שון כי אלהי הי יוד
כי הי וה אותיות והכלל :

יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי
יעקב סלה .

יהוה צבאות אשרי אדם בוטח בך
מלשגב כי אל שדי . לנו כי אלהים וכן אהיה אדני . אלהי יעקב יוד הי ויו
הי יוד הי ואו הי אלהי שדי יוד הי . יעקב כי ר' הוויות העולם
בוערי אלהי יעקב סלה כי שדי סלה כי חבר חנה למדר עפי ה' אלות ולולות
העלה העתיקא . יהוה צבאות הת הפסוק זה נ"ל שם ידוע
הוה ויו הה יוד ויו אותיות כי לו הדינו העדה : בוטח

יהוה הושיעה המלך יענני ביום
קראינו

וערבה ליהוה מנחת יהודה ו
וירושלים כימי עולם
ובשנים קדמוניות :

בוטח בך פתרו אתוון שילוי
שילוי הויה : ארם בוטח
בך גי אותו יהוה
עם הכולל :

הושיעה שע נהוין אולף
לר אולף לר שאולם
הויה המלך יענינו ביום קראינו

ג' יוד הי ויו הי יוד הי יוד הי יוד הי יוד הי יוד הי יוד הי
ואו יוד הי ואו הי יוד הי יוד הא יוד הא ואו יוד הא ואו הא יוד יוד
הא יוד הה וו יוד הה וו הה לאתק הדמלבכה יהוה אהיה
אנרני רת יבק ובוגן העניפה יאשר גם כל

הפסוקים : ובלי פסוק וערבה ה' וגו' ירושלים וישלם
מנחה מלאה : לא הי' עניה הרב לאור פ' עשרת הדברות יפה הזן ולא
הי' אומר פ' עוסי לבון וכואי תוגן והי' נער בני שאמרם גם לא הי' אומר
פסוק ענינו השבת וכן פסוק ובראשי חדשיכם : ושני שכתב בלי
פ' קרבנ' מעמד כי העבודה היתה בעקדם מעמד וכל מנהג מוריאה
ב' נלי : מי שחלה לאור סדר העבודה בשלומתלא יצטרך לאור
הקשיות תעמ בטור יקיא סדר העבודה של התכם השלמה הרשלם
ומכתבם לקמן בסדר :

אבדי אשרי מערכה עשירה דמערא ואליבי דאבא שאול
מערכה עזרה קודמת למערכה שניה של
קטורת ומערכה שניה של קטורת קודמת לסידור של
מזבח הפנימי עניים וסידרם שני מני עניים קודם לרישון ו
מזבח הפנימי ורישון מזבח הפנימי קודמות להטבלה

חמם

חמש עונות והטבלתם עונות קודם לדם התמיד ודם ה
התמיד קודם להטבות שתי עונות והטבות שתי עונות קודם
לאברים ואברים לאנחה ואנחה לחבירתן וחבורתן לנסכים ו
נסכים לבזיכין ובזיכין קודמין לתמיד של בין הערבים שנאמר
ועוד עליה חלבי השלמים עולה השלמים כל הקרבנות כולם :

תבוין העלות גר דעשיה התילונות שיהו חלוקים לקבשות שלכות ריגל
עגל הפעם שלהם יהיו חילוקים וחילוקים שלכי רשרה להם הם ו עדרגל
נחלים בעלכי רשרה שתיא שם שקולית ובה אם כוללים וס
דעשיה שהם גר ופשטי גאל
גם תבוין כי העליות
הע דעשיה שלי שם שב רק שבוים א עבר שם הראשון כיום ב עבר
השני וכולם כלולים כאותם שם של חיום גם תבוין כי ט ב תיבות הם
שני אותיות השם אבא יתל וכי ולריך הפסק בשהם בסוד
בשתים יכסה פנו

יום א	יש	אנא בכח	גדולת ימינך	תהיר צרורה
		בשתיים	ובשתים יסה	ובשתים
		יכסה פנו	רגליו	יעופף
יום ב	ק	קבל רנת	שמך	שהרינו
			שגבינו	נורא

יומ ג	ו	נא גבור	דורשי	כבבת
			יחודך	שומרם
יומ ד	צ	ברכם	רחמי	תמיד
		שהרם	צדקתך	גומלם
יומ ה	י	חסין	ברוב	נהל
		קדוש	טובך	עדתיך
יום ו	ת	יחיד גאה	לעמך	זוכרי
			פנה	קדושתיך
ויום יאמרו בשבתון		שרשתינו	רשמע	יודע
		קבל	צעקתינו	תעלומות

רבון העולמים אתה צוותא להקריב קרבן תמיד בזמנו
ולהיות כהנים בעבודתן ולוים בדוכנן וישראל
בעמדם ואתה אמרת ועשה פיים שפתים אכן יהי
רצון מלפניך יהוה אלהי שיהא שיח שפתותינו חשוב
ומקובל ורוצה לפניך כאילו הקרבנו קרבן תמיד
בזמנו

בשוערו ועשרנו על עשרו ונאשר ושוטאותו על יחף העובר
לפנה לפני יהוה ונרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח
סביב ונאשר ונאת התורה לעולה ולמנחה ולחטאות ולאשם
ולשלמים ולזבח השלמים: לפונה: ג' יום הי ויו הי
יום הא ואו הי יום הא ואו הא יום הה וו הה גם
לפונה ג' יהפעיים יה טוב הלפון באות ותכון להזכיר עקידת ילדן:
בחרן ועוד פרקים כי אין בו שחוקת ועתה אנו בעשיה ואנו לריכין
לשלם לא אל המחלוקת ותכון המעלות עי' השעות הפרק
זה בתיקון העולות שעשיה ליצרה ובזוהה כתם לוזה בענין השעה:
שתו לא תהיה שונה בלא זר שנאמר וגם אנכי נתתי להם חוקי לא טובים:
אידהר עקון של זבחים קדשי קדשים בבא ראשונה עי' עולה
שחיטתן בצפון פר ושעיר. ובבא רעשיה פעיות
של יהכ שחיטתן בצפון וקבול דמן ב ומלבוש חיצונה חסר
בכלי שרת בצפון ודמן טעון הזיה על בין הבדים ועל הפרוכת
ועל מזבח הזהב שתנה אחת שהן שעכבת שירי הדם היה שפך
על יסוד שערבי של מזבח החיצון אם לא נתן לא עיכב:
פרים השחוטים ושעירי הנשיאים בבא שני עי' עולה הפעי
שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי הוד רעשי ומלבוש ח
שרת בצפון ודמן טעון הזיה על הפרוכת חיצון גבורה רעשי
ועל מזבח הזהב שתנה אחת שהן שעכבת שירי

שירי הדש היה שופך על יסוד מערבי של מזבח החיצון אשר נתן
לא עיכב. ואלו ואלו נשקלים בבית הדשן:

משנה הציבור והיחיד אילו הן חטאות הציבור שעירי מאשי
תדשים ושל שמרעת שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי
שרת בצפון ודמן טעון הזיה ד׳ מתנות על ד׳ קרנות כיצד עלה
בכבש נפך לסובב מאזן לקרן דרומית מזרחית (מיחד אבא בועיה
דרום ומן מזרח אבא) מזרחית צפונית (ואמר כאן מזרח אבא ובפרק אמר) ג
צפונית מערבית (ואמר בבמה בפרק ב׳) מערבית דרומית
(ונוקן בועיה מערב בדרום) שירי הדם היה שופך על יסוד דרומי
ונאכלין לפנים מן הקלעים לזכרי כהונה בכל מאכל ליום ולילה
עד חצות:

יהי רצון מלפניך ה׳ אלהי ואלהי אבותי שיהא שיריים
חשוב ומקובל ומרוצה לפניך כאלו הקרבתם חטאות:

הגרלה קודש קדשים שחיטתה ב
בצפון וקבול דמה בכלי שרת
בצפון ודמה טעון שתי מתנות שהן מרבע
ומעינה הפשט ונתוח וכליל לאשים:
גמרא שלא ציבור ואשות אלו הן אשות
אשם גזילות אשם מעילות אשם
נפחה תיקה אשם נזיר אשם מצורע אשם תלוי שחיטתן
בצפון

בבאר עי׳ עלה בעשיר
יסוד מעשיר שלבים חילוק
מזרח מעשיר:

אל יאמר שיהא שיריים
חסוך ומקבל לפניך כאלו הקרבתם
עולה:

בבאר עי׳ עלה בעשיר
יסוד של מזרח מעשיר שלבים
חילוק נגה מעשיר:

בלבן וקיבוו רק בכלי שרת בלבן ורק טעון שתי עתגות שהן א
אדבע ונאכלין לבנים עד הקרבן לזכרי כהונה בכל מאכל ומשקה
ולילה עד חצות : ר' יאשיה אומר אינה שריפה חוב ושקבל ומילה לפשר
כאלו הקריבה אש :

התורה ואין צריך קדשים קלים שחיטתן בכל עקום בעזרה
ורק טעון שתי עתגות שהן אדבע ונאכלין בכל העיר
בכל מאכל ומשקה ולילה עד חצות . העורה שהם מיוצא בהם מאלא
שהעורה נאכל לכהנים לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם : ר' יאשיה
אומר אינה שריפה חוב ושקבל ומילה לפשר כאלו הקריבה ניבקרבה :

שלמים קדשים קלים שחיטתן בכל בנוהג עד עולה פשוט ג'
עקום בעזרה ורק טעון אחדעשרה
שתי עתגות שהן אדבע ונאכלין בכל העיר
לבנים ומשקה ולילה אחר העורה שהם מיוצא בהם מאלא שהעורה
נאכל לכהנים לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם : ר' יאשיה אומר אינה
שריפה חוב ושקבל ומילה לפשר כאלו הקריבה שלמים :

הבכור והמעשר והפסח קדשי בבא ג עולה עד היותה לגו
קלים שחיטתן בכל עקום בעלה בפנים הקטורת
בעזרה ורק טעון עתגה אחת ובלבד ונאכלת מיד לכל חיבת
שיהיו כנגד הישוב שיהא באכילתן . הבכור נאכל לכהנים .
והמעשר לכל אדם ונאכלין בכל העיר בכל מאכל ומשקה ומים
ולילה אחר . הפסח אינו נאכל אלא בלילה ואינו נאכל אלא

עד חצות ואיבו נאכל אלא לעניו ואיבו נאכל אלא לבקר :

הגה עתה עלו ספיראעיה והלבשו לג אחרונות בילדה הרי לג עדות ולכן אושרים
אחר בלג עדות המורה נעשת בתם כעד לג במיטתאלו ולפי שהבל נקלו
בילדה שהיא תוהה לכך אין שהתורה נעשת בהן · אבל כי בעשה נעשו עתה
לג בחיבל והם בעשה שם גם שם לג כי הרי חיות הלידות עם חילוט אשכל
ספיה אל ובנשי עלות עם חילוטל הלי ג ובנשית הלי עם חילוטל חגת
ג ובנשית חגת עם חילוטל עלות ג וחילוטל חבר עם בנשיות עלות
בילדה הרי לג בילדה ולג בעשה גם :

ועיר תוה בבתב נחלק לג עבות לק לא דין ומתים עם את הכולים הרי
לג עדות עכן וכן

רבי יטעאל אומר בשם עשרה עדות התורה נעשת בהם

עתה ומחוצה אגדה שהה שבוא קבוה ומחוג לא דין ולא מתים
עבנין אב שתנב אחר בחקלתה שבלאו הוד והוא נקאב נוטה לגבוה
עבנין אב שאני פתוקים בהוותה שקלתשמה בהיותה שמיעבין בבתולה
אכלו ופרט אל הוק והעיקר תהיה היא הוא נק פרט כי בה נפרטים כל
הדברים והתנה נה על ידה
עפרט וכלל אל הוק אבל הזוכרים נוגרים לק על קבוותה והוא עיקר
כלל ופרט וכלל אי אתה כמתעלה העלות לעשרי עקיסור ואו שלא שכל
דן אלא כעין הפרט שהוא אלות באמצע
אלל שהיא יסוד לעטה עמס אז היא עיקר
כהנה נת ה ואו אמרן אלא כעין הפרט שהוא
הנלל בהיות שתעלה ותהיה עטרת בעלה
ואו הלל לריך האפעות הבינים הפרט
בוקן
עפרט

אפרט שהוא לחיך
ולא : :

בזמן חסרון הלבנה שאז אפילו לצדיק היותה היא
ריכה ולא יאכל הוא אותה כלל אפילו הפעם לחיות :

ולדבר שהיה בכלל
ויצא מן הכלל ולדבר
אל אלדר על עצמו
יצא אל אלדר על
הכלל כולו יצא :

הנה ראיה קבלת הטוב שנה הנקרא לשון יהוה ואז
תהיה היא בטוב ותיא בנצח והיא הדבר העכ בכלל ש
שהוא תת ויצאו מן הכלל עבדו עבדו ויהיה אל אלדר
על עצמו יצא ויהיה היא לבדה בעצמה ואז גם בעלה
יהיה עמה בעצמה והיא בטוב ושוב יחד נשתבחים ע
עשרים ביאורים :

ולדבר שהיה בכלל
ויצא לשון עצמו
אחר שהוא פעמים
יצא לחקל ולא לחמיר :

בעת שתהיה תנוק שעובדת ושמונה בשורה אחד לגיינ
בעניינא כמנין ו' אז תהיה הלבנה בחי' חמישים וחסרי
שו לחקל ולא חסר ולא לחמיר אך בעת שתהיה
שעונה בבחינת בין חמשים ביחד ואז אל כעניינא
בעניין ולהעבירנו לחסר לבדו ואז תצא לחקל ולחמ
ולהיות בין חסר לחקל עשרה בחסר ולחמיר עשרה
בחינא :

ולדבר שהיה בכלל
ויצא לשון עצמו אחר
אל כעניינא יצא ל
לחקל ולחמיר וכל
דבר שהיה בכלל
ויצא לדבר אחר :

ולפעמים תהי בעוונותינו בשטתרן הנקרא חרש
כי מתחתם כנסר נעדרים ואז בעיוט הסכינה בעות
ואז אותם לחמיר ולולי שתהיה בזכות בבעלה
עד שיחזיר הפחב עצמו ויחזיר בה טחוב נהפך
לשחית ויחזיר כפירה לעיט לא תי לא תהיה
מחזה אלא עבודת :

אי אתה יכל לחמיר ולולי עד שיחזיר הכתוב בפיוט :
דבר הלדר עצמו :
ודבר הלדר עצמו

כמתהיה עצמתבלה ריחה עי הארת תת ולהופעניא
כעניין) (כמתהיה עצמתבלה ריחה עי הארת ראשה
ולהו סלקו סלקו)

וכן אני כתובים העכרים ואת זה עד שיבוא הכתוב המושיע בני:
כי אתה גם דורה בכמה העכרים והוא זה רמזים עד שיבוא הכתוב המושיע
חיים השוב ויכריע ויתעבו ויתבל העולם עד היסוד:

והיה כן שלפנך יהוה אותו שיבנה בית הזקדש בעדרה בעוינא ותן
חלקינו בתורתיך:

אילמלא לנים לנים שלא אם עדר כבר לא יבא ערב ערב אין בה: אלוהי ועתה
יגדל נא בתחלת הקדש. לדרך לעבד אותם בלבד כמו שכיבל הפירוש בלו שאינם כמ
בקולות ובכוונה. יודעת בעניות אין כי אדוני הקבה אצטער על חורבן הבית פמ
בעיר בלילה: **סוד הקדוש** קדש בהורו הוא עשור שבין העולם לעמ
לגדרה: פרי אתה כמה מחילות אנו עשיכין
עוזין דגלות עלה אשא ואל ובהו תגל הימים אחיה גם עלוזין **לפיוטי**
לפהורה לפהורה גלגל ואהיה גלגלתם
עוזין ואל ולנוע מאמרם בגלי ראשא שבנבלי
רוצה שם **בנכון** גלגל ובהו יתגדל ועוזין הלו בקטנים יגדלו עד הגדלות
ויהפכו. הנם ביתגל ויתקדש יאל אותיות הולשא אותיות לה
ראשא ורישא בהם שלבשים בתוכם לרחשים ולחבה זה עם זה ויהיה הם שלם
גדול **יהוה** ובהו שלגדגל גם רגל יוצר הם גלגל אלהים בקטנים גדראבא ונל
ראשא ויתקדש עד שם הוה המתחבר עם אלהים ראשא ובו כולם אלהים
ראבא יהוה אלהים יהוה אלהים יהוה אלהים גם גלגל הרוב בסת
יתגדל ויתקדש שאין הבא שהוא גלגל הרי שתקא בקטנים עם הגדלות:
יתגדל ויתקדש פרי אתה כמה קלקלות שבעולם ובכל לעיר עוזין ונגלל
שלה אבא והנה לה שלבשים בלה ראשא שך היסוד שעולה
והוא שם סוד ובהו יתקדש: **אמן** גלגל הי יוצר הה יוצר האל
סוד הגדלים עוזין הגדלה ראשא
גם שם שהיה שתחלה **עולם** נעשו אלהים ונכנסו שלות לה באלים ובהו
שאין הבא שם יה נכנסו בהם ויהיו אלהים כן בסם

ג׳ פעמים מעין בא׳ ע׳ חיבור בשם הויה אלהים הויה ארני בעמן רבא והו שמיה
רבא ג׳ ליר לעמן אלהים בא׳ ע׳ יד אותיות הויה בשם יהוה יודהאוהא

תק שרי

יתגדל ויתקדש שמיה רבא בעלמא די

ו	י	ה	ו	ה	י
ד	מ	פ	ה	ל	א
		ל	פ	ל	א

ברא כרעותיה וימליך מלכותיה

ו	י	ה	ל
ו	י	א	ה

ויצמח פורקניה ויקריב משיחיה

י	ה	ו	א
	ם	מ	ד

בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית

ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן

אמן אידה נויה שמן ראשון ביד תיבות עתקים אלהים ראשון
ע׳ יד אותיות ע׳ הפולל רמ׳ :

אידה נו יה ג׳ יוד הי יוד הה יוד הא

כיצד ל"ו אותיות אלו זה שתוק אך עיקר הכוונה בשמן אבא כח אתוון דיהוה שיה
דבא עולים ו' הילוכ דעשיה בחיל ה' נעל כח תבל עד בעלמא ישלה היל הו' ב
בילדה ולן הילדה בעב האתוון עולה עד היל הו' ובעב דתבל עולה בחיל
ו' בעבא ובמוונת כח דיהוה שמיה רבה שם שה דישמה אבל שיהוה עדשל
הקדש הם כח רשל רבראה גם הכח דאתוון עלה אמא בין הוויות בין האלהים
אבל כח דשבל עלה אבא: תכוון כי יהוה היינו בן אלהים ובכן הין אלפי
יגר הי יגר הה יגר הא ונהורת יהוה שמיה רבא יתגדל ויתקדש
ויעלה יבא גם תכוון כי הם ו' תלפי
כינו ל"ו אותין דוד ונ"ל בשמי נפי הרי"ו גם שמחין שלו הנה עולים ב
בפי אמא הנקרא אהיה הרי יהוה אהיה ופיורים לנוק הנקרא
אדני שתברים אהיה ואדני כינון אלהים והוא
הם הנה הרי ה' אלהים ה' אדני כינון באר גם תכוון כי לעלם עבור
לעולמי תיקה עלמיא נצחות הרי תגדל וא:

יהוה שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי

אלהים אל פלמד האי ודמב
ו ל ד ו מ
א ה י א

לעלמי עלמיא יתברך

אלהים אלף למד
ו ה ל
א ל ף

ויתרומם ויתנשא

ויתהדר ויתעלה ויתהלל

שמיה דקודשא בריך הוא לעילא מן

כל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא

דאמירן בעלמא ואמרו אמן

על ישראל כו' יהא שלמא כו'

הנה עי' חקרים טן בחיל חתלגה אעלו ביצירה ועתה עי' הנו אמור כעין
אמור ויש בו פסוקי ומאמרים ומי אמור ביצירה ולכן נעשו יצירה
נאמרה ויש בה אפי' עשה ויצירה אלא שאפי' שאתה כשתעלה יצירה חוזר
והיתעשי כראשונה רק שהם בעיקר יצירה ואז חוזרים להיות בלי עשיה
כי יצירה הסתלק לעלה לכן אנו אומרים אמור הורו קודם בחיל שאין
ולכן נעשה אורים ותכונן מי הנה עי' העשה דשלית קטן ושלית גדול
נתקע בחי' היצירה ואז הועילו זה אלא נשחנו הקליפה בגתחתונית
ויצירה אך עתה בעלו שם גם דעשיה אנו עכחדים שהן ואיאחנו
החיצונים בהם ואם אומרים לעשיה כמה אלאפי הסדת דיצירה
הורה לה וקראו בשם הורינו בעצים שהם הקליפה עליונה ועכ"ו
יכחדו הקליפות עתה"ת ולא יתאחנו שם בגתחתונ ביצירה:
היכן קדמי קדמים דעשיה עולה וחוזר להיות יצירה עצמו ולכן הוא בחיל ופסוקי
אומרים סוד יצירה והנה אהרון עם אלקעות יש הלה תבל כמנן אלהים
דהיין יש לה פסוקים כמנן אותיות עולי העולמי שם אדנ"י גם הורו בשם
אלהים ולאמר על כתר דעשיה הנקרא אהיה נכלל בעלמות דיצירה עי' אמור
הורו לכן יאמרו נכל דאר הוויות:

הדרך ליהוה קראו בשם הורינו בעצים עליונים שיהו
לו זרעו לו שיחו בכל עלאותיו התהלך בשם קונו
ישמח לב מבקשי יהוה משן יהוה ענוו בקשוני תמיד ונכ"ו
עלאורין אנה נעשה עוקתו ושפטי פיהו ורע ישראל עבדו
בנו יעקב בחירו הוא יהוה אלהינו בכל הארץ שפטיו זכרו
לעולם בחירים הבר לות ואלי רום אשר כרת את אביה כ
ובשבועתו ליצחק ויעמידהו ליעקב לחק

לחק לישראל בית עולם לאמור לך אתן את ארץ כנען חבל נחלתכם
בהיותכם עתי מספר מעט וגרים בה ויתהלכו עני אלגי ושלשה אל
עם אחר לא הניח לאיש לעשקם ויוכח עליהם מלכים אל תגעו ב
בעשיחי ובנביאי אל תרעו שירו ליהוה כל הארץ בשרו מיום אל
יום ישועתו ספרו בגוים את כבודו בכל העמים נפלאותיו כי גדול
יהוה ומהולל מאוד ונורא הוא על כל אלהים כי כל אלהי העמים
אלילים ויהוה שמים עשה הוד והדר
לפנו עוז וחדוה במקומו הבו ליהוה
משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועוז
הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה
בהדרת קודש חילו מלפנו כל הארץ אך
תכון תבל בל תמוט ישמחו השמים
ותגל הארץ ויאמרו בגוים יהוה מלך ירעם הים ומלואו יעלץ
יעלץ השדה וכל אשר בו אז ירננו עצי היער מלפני יהוה כי
בא לשפוט את הארץ הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו ואמרו
הושיענו אלהי ישענו וקבצנו ומן הגוים להודות לשם קדשך
להשבח בתהלתך ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד
העולם ואמר כל העם אמן והלל ליהוה אמר יהודה הודו ליהוה
אמרו יקב ליהוה ומל רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להדם
רגלין [נוגלהות לרגלי ומל כי הוא כנגד כלי בסוד הארון הרוס רגלין]

נעשה אליקים שבעשיה כי הם בגים
עשה בחי יציל עבה שבעלות
העשיה ואינן וכנעים אותם ובזה
אינם שוחרים בכלי הקדש
ולא יאחזו בהם הקליפות:
עני היער הם הנבוחות בגוף
וה הם החסרים וירננו על
האתון:
הלאה כי אינה השבע

קדוש הוא רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יהוה
אלהינו והוא רחום יכפר עון [בחטא חלופה] ולא ישחית [גם אלופה]
נפש [בשבת] והרבה להשיב אפו [ואל חלופה] ולא יעיר כל חמתו [בוק
חלופה] אתה יהוה לא תכלה רחמיך ממני חסדך ואמתך תמיד
יגרונו זכור רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם הם תנו עוז לאלהים
על ישראל גאותו ועוזו בשחקים נורא אלהים ממקדשיך אל
ישראל [יחוד ג' רב הווית כמה בתפילין ור' הטלת כי על ג' הווית בהכאה יורה
הפה יפו עם הטלות ג' טלית רב הווית הוא ארוך] הוא נותן עוז ותעצומות
לעם ברוך אלהים [פ' שתעתק הגבורות ונעשה ברוך אלהים עיב גם סת ר
אחרונים אבתם ג' לון לת לה וברוך אלהים בספר סדר: הנה כבר ידעת כי
בעשיה הקליפות תקיפות עמוד ואל לברר הם בגימרים אשר אל על הרוגן עליכה
בעסרו נפשם על קדוש השם ותכלית הגימרים ועתה תכוין באו נקודות שהקבה
ינקום נקמה הרוגן עליכה וגזה על וכימתיכם הם המעוררים ומלקטים בגוגל
על הרעשיה והם נעשים מן בה הלך:

אל נקמות יהוה אל נקמות הופיעה [הר אל נקמות הוא בן אחרי אל נקמות בן חרי בם בן סיר ב]

מנלכך דמן העולם על גימרי הרוגן עליכה באמת עבוונים בהם באל נקמות:
גם יש עוד מרשעים קיים תיבות עם הכולל יבק נקודל ה עלך להתעורר הגיולל
ים אבאן עדשם יאר הווית גימרי הקליפות שהם יאל ירעות גם יאל הוה ג' הקה
מגוגל והם פר דרש מגלן הרוגים במנלכך:

הנשא שופט הארץ השב גמול על גאים ליהוה הישועה על
עמך ברכתיך סלה יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב
סלה יהוה צבאות אשרי אדם בוטח בך יהוה
הושיעה

הושיעה העלך יענינו ביום קרחינו : הושיעה את עמיך וברך
את נחלתיך ורעם ונשאם עד העולם נפשינו חכתה להוה
(נחל נחל ג"ם יוד הה. ון הה ולו אותיות באילו הלילו ג"כ נחל) יהוה
יוד הה ון הה יוד ונון חלת הה הה ואון ואון הה הה)
עזרינו ושגינינו הוא כי בו ישמח ליבנו כי בשם קדשו בטחנו
יהי חסדיך יהוה עלינו כאשר יחלנו לך הראינו יהוה חסדיך
וישעך תן לנו קוה עזרתה לנו ובריבנו ועמן חסדיך אנני
יהוה אלהיך העלך שאל עצים הרחב פיך ואשלאהו אשרי
העם שככה לו אשרי העם שיהוה אלהיו ואני בחסדיך ב
בטחתי יגל לבי בישועתך אשירה ליהוה כי גמל עלי :
אחרי אמר יהוה כי בלתנו ולא
שאתה ואויבי
ליהוה אלהי שוועתי אליך ותרפאני
יהוה העלית מן שאול נפשי
חייתני מיורדי בור
זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר
קדשו כי רגע באפו
חיים ברצונו בערב ילין בכי ולבקר
סלה ג' אלהים כל הגוים תסבו אותי בשם יהוה כי אכרתם
יהוה תמלון כי הדיסדקטס
הם ג' אלהים ג' חלון עם כוללים רט אותיות/ ג' רגע וזהו כי רגע באפו
ג' באפו הם ג' אלהים באפו ג' אלהים גם כי רגע באפו הת יד אותיות
יהוה אלהים יהוה : רכן

סלה ג' אלהים הגלגלות העליונים בעשיה :
מרומעלך יש בעשיה ובריאה ויצירה
בשלש יאהבונתי וישבו הגלות בגלה
יום ובחוץ לחבר הה וגם עם יה
הם דברי הנפש העולה ואל
ונגזרו שלשים ושרים הפיל
כי העלה שאול נפשי :
סלה ג' אלהים כל הגוים תסבו אותי שם הוי'ה :
יהוה תמלון כי הדיסדקטס

ולבקר רבה ומני מאדתי בשלוי בל
אשוט לעולם יהוה בחלוקך הטוב
העמדתלרמי ::: עוד הסתרת
פניך היית נבהל אליך יהוה
אקרא ואל יהוה אתחנן
שחת היוך עבר הימר מאיתך שמע יהוה וחנני
יהוה היה עוזר לי הפכת מספדי לשחול לי פתחת
שק ותאזרני שמחה לענן ימרך כבוד ולא ידם יהוה
אלהי לעולם אודך :

ובן בוזו בעוכסו כוזו גם
כי רגע באפו חיים ברצונו
ג"ש בן בלה יום בערב לין
בכי ולבקר רנה ג' מעמדן
מר תפנים :

עה בלבב בדרי בדרתם אל
עם בלבב בדרי בדרתם אל

ובן לזר בכי נפשי וכי אם תקהל אומרים ה' אלך והוא שריון לא הנעלם
יקום מעוזר עם הקהל · ומלך הפסיק לענות עמהם אלא אומר בשקום
שהוא אומר ומלך מעוזר כי הוא בסור גל ולבך לריך עזירה :
המין באזירת ה' אלך כי הם הלכים דאיתו ויהרו בעשיה ונתם הנלו
באל נקמות ואז חוזרים להיות אלים גדולים וגהו ה' אלך וכל ויסמן
גאות פנן גל בעשיה אחזרו להיות אליהם · גם תבוין כי האן שיהרו
יהרוגי אלוהם יום בעשיה ויקרא כולם אלים והם אין העולים אליהם
ולכן אלך אלך ישלוך ג' מבלקים סוד האן גם אלך ג' שים רעב ל
להעל ואם הלו אל ישלוך הוא סוד פרה מנלפן שמותקים ואומר
אותם בפ' ספון וכפיות גם תבוין כי ישרים העליונים והם אלך אלך
אריך אומר כי אם אלך ואומר אלהי וקבלו אלוהם עמם ושים תחמלה
ה' ישלוך בעיר ובוזו אלוך בעקרון אלא שתקטר הארמה בעולם
ונם אלך הואונוגל ותבוין לחבר שים בשים ולא יהיה בגיהנם שיהו
הו גם תבוין כי יש בה אלך הם כמנה ה' המשנה המא קדמאה אומא ובו
בחיל מאה ולכן שמיאין בכל הפעה ל' יהוה הנות מעד ורקיעי יום ·

יהוה מלך יהוה מלך יהוה ימלוך לעולם

יהוה אלוה	בין	בינוני	ש	רביעית	יך
עליון		בגשים		תעשיה	

יהוה מלך יהוה מלך יהוה ימלוך לעולם

נלח	מג	הוה	צ	יסוד	פכ
בעליה		רביעית			

נקודות הללו סלגהוות . הם ג׳ יבק כשמן יהוה אלהים שמא בשמאלים :

[הוא רביעית עם אויר שעוטה ויש בו ויאים]

והיה יהוה לעלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו

אחר הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו . והגלינו מן

העמים להודות לשם קדשיך ולהשתבח בתהלתך ברוך יהוה

אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן .

הללויה : כל הנשמה תהלל יה הללויה : בחוץ אומר

לאנצח בנגינות שמעו שיר אלהים יחננו ויברכנו יאר פנו

מתמלה " דעת בארץ דרכיך בכל גויים ישועתיך

יודוך עמים אלהים יודוך עמים כולם " יטאחו וירננו ל

ואומים כי תשפוט עמים מישור ולאומים בארץ תנחם סלה " יודוך עמים אלהים יודוך עמים כולם "

ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים ויראו אותו כל אפסי

ארץ : ובשבת

ומצות אומרים ומברכים אשר קדשנו במצותיו - אין הפסק חוץ לדאורייתא לענין
ומקום ברכה עד אחר העליה כי אז הוא עולה בין העומדים בעולה
העליות - אע"ג דנשים וקטנים יראה באמירת עומדים הללו שהם יראתו
יתברך וסיפר שבחו. אין לומר הגדרות בתנאה כמו בעת בספר
ברוכה עלה בעלה ומאוריכו בשבחו בספר חסידים:
נוסח הברוך שאמר אין לשנות לא בחול ולא בשבת כי תמידים בחיוב
כי ומאמר כוונת הכי תכוון כי החיצוני בסוד יג תיקונא דיקנא
דאריך יש דעביד ופס מרבע ג"כ אך הפעמים הוא פס דרבא
ואז הא אית ושב בתוון בשלוי עלוייו יהוה יוד הא ואז
הא יוד ואז בלת הא אלף ואז אלף ואז הא אלף ג"כ
ברוך שאמר מעומד כי הוא כנגד אריך דיקנא מכתרי"אל
והוא היכל קדש נמשים דיקנא ובהוסדר ראשו כתפ
כי ולכך יש בו יג ברוך כנגד ואז דיקנא ג' יג והפ אמ טלו בגוה
כל המצות רמיז תליין לכן הוא כלול כל הכ"ג תיבות שהם ודלכן
יש בו יג ברוך כנגד יג תיקונא דיקנא דאריך דיקנא: בהמלך
לברוך שאמר תמיד הבדיות שכנגד פנים ותכוון כי בשם הוא
ביקנא רוגזת הטלית רק שהטלית הוא בחיוב עוברא ובשם
בחיוב עילולא: מברוך שאמר עד יוצר ביקנא ויוד הא ואז
הא אל יהוה ולא הרוחות דיקנא ורוחן.
עשתם ותחבר עמו בחיוב העשיה ה יוד הב
ז"ן הם אל מרבע נפשות דיקנא ועלו שנתם
בברוכה בגמרא לוקח גם תכוון כי הטעמים
חבר דיקנא כעשר חילוקים לה' הבריאה ווה נגד ביסתבר:
בוקן

ברוך	אשר הוא עושה	אל	גם רשו לרפאות גאולות
ברוך	הוא	רחום	רשו לשרוף מעלות גאולות
ברוך	אתה	וחנון	רשו לזרוח פעמים מאיר ראשל
ברוך	נורא ונקדש	ארך	רשו לאבן גאולות
ברוך	עושה בראשית	אפים	רשו לאשר גאולות
ברוך	אתה ה' אלהינו	ורב חסד	רשו לעבר גאולות
ברוך	אתה ה' אלהינו	ואמת	רשו לנוקם גאולות
ברוך	אתה שכר טוב ליראיו	נוצר חסד	רשו לאריך בקריאה
ברוך	הוא ומקיים	לאלפי	רשו לאבא בקריאה
ברוך	הוא ומלך	נושא שרך	רשו לאשר בקריאה
ברוך	שמו	ופשע	רשו לגאל בקריאה
ברוך	אתה יהוה אמ"ן	וחטאה	רשו לטל בקריאה ואריך בקריאה שלום יאהבונהו

המלך אב הרחמן השגחתך עמו שובה ושקומה בלשון
חסידיו ועבדיו ובשירי דודעבדיך נהלך יהוה
אלהינו בשבחות ובשירות ונעלך ונשבחך ונפארך
ונעלה עליך אלהינו יחיה חי העולמים אתך שובה ושקומה
עדי עד שאו הגבול ברוך אתה יהוה אלהי אתה
בתושבחות: אמן יאהדונהי:

מזמור לתודה הריעו ליהוה
כל הארץ עבדו את
יהוה בשמחה בואו לפניו ברנה
דעו כי יהוה הוא האלהים
הוא עשנו ולו אנחנו עמו וצאן
מרעיתו בואו שעריו בתודה
חצרותיו בתהלה הודו לו ברכו
שמו כי טוב יהוה לעולם
חסדו ועד דור ודור אמונתו

שאו הגבול לתורה הריעו ל׳ אלף למד יהוה להעשיר עם
לנוק את אב אבד אורנו סת לה כל הארץ עוזר ל׳ את אלה
אלהי אלהים אל אל אל לשתק אלהים בל׳ אל ריקנא לתורה
ל׳ ר׳ אלף לתתי לשה הריעו ל׳ אלף למד הלא יודע אמר יהוה
ל׳ אל הרים כל הארץ ל׳ יודע יודע הי יודע הי לון יודע הי הסס
כפלכרב ל׳ אלהים אלהים ל׳ כוללים ומב תיקים אלה עוזר נעבד

פסוקים יהי כבוד בנגד ואל ריגליה הנך עטרון ובכלים אחרים
ישלו ולירופים שרי בהם חי אותיות בנגד חי שמות בכאן
והם טט דעטרון ובנגד בפסוקים אינו חי הוויות ולכן פסוק ראשון
יהי כבוד ה' ברוך הוא עטרון ברעולם אמרו: ויש בהם חי פסוקי
וחי שמות בנגד חי עליון בטט ארבעה לו וכו להטל לחקל תבואה ולכן
ישבו קלו תיבות עם הוויות חקל. והשבע הוא גם אחיה קסא קנאה
קטן זה הוויות עב סג שה בן גם פותח והם חת פסוקים הללו
נגנזים ביומן בן פורת ובוה עומדים כתר לנוקבי ולכן סת הפסוק
ע"כתר ולכן בין בקבת ובין בחול אין לשנות נסח זה כתר זה
טוב ברוך אתוון והם רב אתוון בתהלה לדוד כתר לנוקבי ולכן
תהלה לדוד שיר אחר יהי כבוד ואין הפסק אפילו בשבת:

יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו יהי שם יהוה מבורך מעתה ועד עולם

יהי כבוד ה' אלהינו כבוד יהוה ה' יודה ה' ואז הה יהוה לעולם ה' יה יהוה יודה יוד
הא יוד הא ואז יוד הא ואז

הא: מבורך ה' אלהינו עב סג שה בן עם עשרה אותיות תלמן עם הוויות
אז לו יש כו קבה לבן וקבה ה' עם לעולם משיח ה' אלף אלף הי אלף ה' הי אלה
הי יוד אלף הי יוד הה ישמח ה' במעשיו ישמח ה' סגינה במעשיו
ה' אלף הי יוד הי אלף הא יוד הא אלף הה יוד הה ומשפטיו
ה' יאהדונהי:

מעתה שמש עד מבואו שהוא שם יהוה [ת"ת] קסר קסר
עד כל מגיים יהוה עד השמים כבודו [ת"ת] הוה שמה יהוה
שמך לעולם יהוה זכרך לדור ודור [ת"ת] שם מדוש אשמות עב יהוה
בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה [בכל] שם כן מדוש הדוק
דרעי הנכנס בכל יהוה
כדי הבנעב:

ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יהוה מלך
יהוה מלך לעולם ועד אבדו גוים מארצו יהוה
הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים רבות מחשבות
לב איש ועצת יהוה היא תקום עצת יהוה לעולם
תעמוד מחשבות לבו לדור ודור כי הוא אמר ויהי הוא
צוה ויעמוד כי בחר יהוה בציון אוה לו לושבו כי יעקב
בחר לו יה ישראל לסגלתו כי לא
יטוש יהוה את עמו ונחלתו
לא יעזוב והוא רחום יכפר
עון ולא ישחית והרבה
להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו יהוה הושיעה המלך
יענינו ביום קראינו: תת יבקש אלהים יהוה:
אשרי יושבי בתיך עוד יהללוך סלה אשרי העם שכה
לו אשרי העם שיהוה אלהיו
תהלה לדוד ארוממך אלהי המלך
ואברכה שמך לעולם ועד
בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד
גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר
דור לדור ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו
הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה

ועזוז ברוחתיך יאשרו עדותיך אמרתיך
ד כי רב טובך יביעו וצדקתך ירננו
ה מן ומחוש יהוה ארך אפים וגדל חסד
ו זב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו
ז ודוך יהוה כל מעשיך וחסידיך יברכוה
ח כבוד מלכותך יאמרו וגבורתיך ידברו
ט להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו
י מלכותך מלכות כל עלמים ומשלתך בכל דור ודור
יא ומן יהוה לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים

ג' תבלה ועד המקום
הם כנגד גפרית אל
רבעת הנשים ואם
רבינים הקטנות
ואל ברכות כהנים
בעזרה:

יב עיני כל אליך ישברו ואתה נותן אכלם בעתו
יג פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון
יד צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו
טו קרוב יהוה לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת
טז רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם
יז שומר יהוה את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד
יח תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד

הר סוף
ה' לתעלה
ג' רגל בפ' יום הב' ו' הה
ג' קר וסמלה ג' אל ארבע המשק שוקל
הת ונוקן לכל
הכפופים ג' שמ' ט' שמ' מתוון אהיה

אלף הא יוד הא · אלף ועבדא · הא אלף · יוד
ואו דלת הא אלף · ועל שם הלון תעלה רחל שהוא בן העטר
שהיה עשרת בסוד אשה לבדה ונה סת קבל אלף הה יוד הה
להאיר לה שיסוד אשה בשם רעת ואם: סוף ג' שב רבב סג עה לוש בל ג'
א אב אדנ אדנ ענק להשיך אליו ונהו הויה כי הג' שב הם יבין והקנו
הוא ה' אחרונה: לכל תבון להשיך לה אחרי ה' אדנ: הנופלים ג' אל
שוברים אלהים ושלאורותיה אור: וזוקף ג' יקב הכה ג' קן ושם
שם שהוא ואל העקבל השוחין שהם יה ג' וזוקף: לכל עם הכל הא ג' אלף
הי יוד הי: הכפופים ג' עבל בהסתם שם אלהים והויה והבולל
הרי לשא: באת בפ

בתרגום הכפולה צלותיה והוא ג"כ רמז ה' הויות בה' חסדים זה הויות הלל
הוי"ה הכפולה

כב יבי כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו:

כג פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון

רמז ולכבוד רעה בעטרת מלך פירוש בפיתה ובלשון פרס ג' מאלך יאהרונה
תרגום כי הכרשה בתה עב יהון ריאהרונה סת חתך סס
קרוש והוא שם הכרשה ובאות בה מאלך שם קדוש רעב גם ג' יאהרונה ועב
שם זה חתך הוא שאין עתה קודש התפלה עב שאות אלף שהם באחוריים
דוגש דבוקים זה בזה בסדרת אלהים עם אלף ישאר בה רמז ג' חתך ועב
גם ומשביע ג' חתך והם ב' אחוריים ביעקב ורחל וחתך אורה על הפיות
ותשל אחוריים: לכל חי רצון רמז רחל שהם חוץ הדינים בבעיבר רמז ג'
בה רעה הקב"ה בפסוק עינו כל ותשתחקם בהאחת ג' יסודות אור ג' הצון
יוד יודהי יוד הי יוד יוד הי יוד יוד הי אלף הי יוד הי:

צ ריק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו

ק רעב יהוה לכל קוראיו אשר יקראוהו באמת

ר רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם

שר שמר יהוה את כל אוהביו ואת כל הרשעים ישמיד

ת תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד:

ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה

הללויה הללי נפשי את יהוה אהללה אחרה יהוה בחיי
אשירה לאלהי בעודי אל תבטחו בנדיבים
בבן אדם שאין לו תשועה תצא רוחו
ישוב לאדמתו ביום ההוא אבדו

זה המזמור נגד עטרת ריגדים
הטראו נפש ומשים באלהיך ציון
יש בו ט' פסוקים וט' שעות נגד
ט' נקודות המדה ויש במזמור הזה
ל"ב תיבות כמנין אל יוד הא זה
כי אל הוא ביגדה ובחי' עטרת
ריגדים שהוא שם בן ולכן הוא אל פיוט ותפלה
בבן:

עשה תנותיו אשרי שאל יעקב בעזרו שברו על יהוה אלהיו ע
עושה שמים וארץ את הים ואת כל אשר בם השמר אמת לעולם
עושה משפט לעשוקים נתן לחם לרעבים יהוה מתיר אסורים
יהוה פקח עורים יהוה זקף כפופים יהוה אוהב צדיקים
יהוה שומר את גרים יתום ואלמנה יעודד ודרך רשעים
יעוות ימלוך יהוה לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

הא אגלוה כי אלקי שלא יומר רק בקורות עם הנוקבא עמהם:

הללויה כי טוב זמרה אלהינו כי נ
עים נאוה תהלה בונה
ירושלים יהוה נדחי ישראל יכנס הרפא
לשברי לב ומחבש לעצבותם ע
ונה מספר לכוכבים לכל שמות יקרא
לבולו מרוגע והב כח ותבונה אין
מספר משוחה ענוים יהוה משפיל ר
שעים עדי ארץ עני יהוה
בתודה זמרו ליהוה בכינור הנכסה
שמים בעבים המכין לארץ מטר המצמיח
הרים חציר נתן לבהמה לחמה לבני ע
רב אשר יקראו לו בגבורת הסוס
יחפץ ולא בשוקי האיש ירצה חוצה
יהוה את יראיו את המיחלים לחסדו
שבחי ירושלים את יהוה הלל
אלהיך ציון כי חזק בריחי
שעריך

שאור הללויה כי טוב כמה ביטו
דיצורה וגם כי טוב וזמרו ויפה בו
הללויות נגד הה שעברים מן
היסוד ומשם לנוק ונבוקש הבל
כמספר הפס יבק וכה אותיות
שלו הפס: נחי ישראל וכל
המבדים הרצון לנוק יקרא
ירושלים או נחי ישראל בגן
הנשמות הערשאון כפש אוב
ומספר כל הארצות יקרא מספר
ובו הכוכבים בפס בחסרים.
הכל ומן אלא נגלם יסוד הרבעה
לא נעלה הארת הרעה ואחר
הלאו ביסוד התכונה נעלה
המספר שהיא הנוק ולכן כל
המספרים בה:
הם אלף שורין הרכל ובותרבויה
במספר אל שדי בלאומו גם ע
מתחרשים בכל יום שנבה רינה
נחמדים ונשקה לה שאל ה
הנשנה:
שם יוד הה ו הה ג בגיה:

ביום בטיר בקרבך הפש בבולך שלום חלב
חיטים ישביעך השלם מעמתו מארץ ער
עהרה יחלץ דברו הנותן טלג כצמר
כפור כאפר יפיר עטליך קרחו כ
כפתים לחם קרחו מי יעמוד ישלח
דברו ויעשם יפיר רוחו יגלו מים יזלו
דבריו ויערבם חקיו ומשפטיו לישראל
לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל
ידעום הללויה :

בל ידעום פעם ב׳ בקדושה לקח עמ״ל הבלעם כסא ·

הלל״ויה הללו את יהוה מן השמים
[מעלות] הללוהו במרומים
[בריאה] הללוהו כל מלאכיו [יצירה] הללוהו
כל צבאיו [עשיה] הללוהו שמש וירח
[כלות עשיה ביצירה] הללוהו כל כוכבי אור
[כלות יצירה בבריאה] הללוהו שמי השמים
והמים אשר מעל השמים [כלות בריאה
באצילות] [כלות אצילות בבריאה] יהללו את שם יהוה [ההוא רמשים]
כי הוא צוה ונברא ויעמידם לעד לעולם חק נתן ולא יעבור
[יסוד העפר] הללו את יהוה מן הארץ
תנינים וכל תהומות [יסוד האש]

ספר הרטורא

האותות אותיות הקדש אוף אחד
אחרה ירדן - ל״ר מרגלא דקיים
הבריו : הנה גאלתן ראה יה
ג׳ שלג ומשמרים ג׳ הפרשים
נאמר לשה ובו שלג כצמר :
לחם קרחו וכל כרעלדין שלא
שיבריחון רוחא דשביקבלוי
עשרה מל · אז נעמדי הלל
מנגנין אינא · מנגנו הבריו
וכל הבריות הארץ ויסוד אמא
עבו מנגנו השמה ובה האות
ויעקב - אך חקיו ומשפטיו
חוקיו אמור לך משפטיו אבל
אמא זה מעמד ישראל :

תשובה הבהוא מנגנו בהלל ובהו
מן השמים גם יסבו שבח מלאך
העולם ויש בו יד הפוקד יד
רמה רמה וקי תשבות כמנן
שם הויה יפ הו המשפר
יה טו יהו קא יה טו וה
אותיותיה קי :

אש ובמר [יסוד המים] שלג וקיטור [יסוד הרוח] רוח סערה עושה
דברו [יסוד המים] ההרים וכל הגבעות [יסוד האש] עץ פרי וכל ארזים
[יסוד עפר] החיה וכל בהמה רמש וציפור כנף [יסוד אדם ואדם]
עלי אדמה וכל לאומים שרים וכל שופטי ארץ בחורים וגם בתולות
זקנים עם נערים יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לבדו
הודו על ארץ ושמים וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל
עם קרובו הללויה:

הללויה שירו ליהוה שיר חדש תהלתו
בקהל חסידים ישמח ישראל
בעושיו בני ציון יגילו במלכם יהללו שמו
במחול בתף וכינור יזמרו לו כי רוצה יהוה
בעמו יפאר ענווים בישועה יעלזו
חסידים בכבוד יורננו על משכבותם
רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם
לעשות נקמה בגוים תוכחות בלאומים
לאסור מלכיהם בזיקים ונכבדיהם
בכבלי ברזל לעשות בהם משפט
כתוב הדר הוא לכל חסידיו
הללויה:

ונעורה כעבד חסר
ולא נעזר במאמר
ונקראו בחסרים
גם חסרי הסגה
הם בטלין יגלו
במלכם שהיא הנוקבא
או יגלו במלכם ב
בקבלתם אלה הנקי
מלכם ויש בו ט"ם
הפוקד כעבד ט"
הקיצים וכאלו
כמין יהוה
אלא שהם חולם
ברוחו להם במאמר
הזה:

הללויה

הללויה הלו-אל בקדשו כתר
הללוהו ברקיע עוזו חכמה
הללוהו בגבורותיו בינה
הללוהו כרוב גדלו חסד
הללוהו בתקע שופר גבורה
הללוהו בנבל וכינור תפארת
הללוהו בתף ומחול נצח
הללוהו בצלצלי שמע הוד
הללוהו בצלצלי תרועה יסוד
כל הנשמה תהלל יה הללויה
ברוך יהוה לעולם אמן ואמן ברוך
יהוה מציון שוכן ירושלים
הללויה ברוך יהוה
אלהי ישראל [בינה] אלהים [חסד]
עושה נפלאות לבדו [גבורה]
וברוך שם כבודו לעולם ויתמלא
כבודו את כל הארץ אמן ואמן :

ויברך דוד את יהוה לעיני כל
הקהל ויאמר דוד ברוך אתה
יהוה אלהי ישראל אבינו מעולם ועד
עולם לך יהוה הגדלה והגבורה והתפא
רת והנצח וההוד כי כל בשמים [וארץ]
ובארץ לך יהוה הממלכה [והמתנ]
שא לכל לראש [ברוך אתה יהוה] והעושר
והכבוד [מאתך] ואתה מושל בכל
ובידך כח וגבורה ובידך לגדל
ולחזק לכל יעתה אלהינו אנחנו מודים לך ומהללים לשם
תפארתך ויברכו שם כבודך ומרוממים על כל ברכה ותהלה
אתה הוא יהוה לבדך אתה עשית את השמים ושמי השמים וכל
צבאם הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם ואתה
מחיה את כולם וצבא השמים
לך

אתה ולא שם אתה מודה ומתנין כי כלה ויברך דוד הוא
שם יהוה ובראשי ג׳ ונהיה
ושבו רב פיוט
כנגד רב אחוזין דמלוכה כנגד
כל בארצו שהוא כנגד
הכבוד ושבו הנוחות עד לך
שמתחילים ושם עורה עד
הארץ והם הם ובכל הלבבות
והם בגלגל והם בכשים בגיסו
שבוא מדות הים שמתחיל בגיו
כנגד היסוד הקדוש ובדו
ויברך דוד אחים כי מאת דוד
לעולם ועד הפיוט כולם ו

ומודים בפסוק לך ה׳ הגדלה וכל: בכל ובידך כח וגבורה הת בוכר שבוא שם א
מהיה המלך שיעור גדול המלכים ובדו בכל שם יוד הה ו הה ג׳ בכל שבוא המוק ובידך
ובידך כתיב בה יד והם ג׳ ידים בדגלכם המלים עד ה׳ גדלה שהוא שם גדן הדגלות
בכל והם חוג משם גדן הדגלה:

והיה כתיב עצות עשה לדן צדקה עשוה לקיים הפיוט ויושבת לאיש לעשות
עד הצדקה תת דבורו ותתנה בשלום בכל ותמנין כי הענין צדקה הוא היסוד
הנקי כל לאמיתה הנקי בכל ותמיד בפרוטל ותמיד בפרוטל ותמיד נמצאי תחלה הבל
הפרוטל אלכסנדר ה׳ הביה ואלכסנדר אחר היוצאל שנה ואחר תמיד בנעצחל תמיד
ותמנין כולל שם צדק צדק דיני לעשות צדקה: ותמנין הם פרוטה הרבה זה
אחד זה לבדו עוד בפרוטל הבה שלגל שם פרוטה ג׳ שלגל:

לך אשתחוויה לאלהים אשר בחרת באברם והוצאתה
מאור כשדים ושמת שמו אברהם והעלית אותו לבבו נאמן לפניך :

וכרות שמו הברית אתו את ארץ הכנעני החתי האמורי
הפרזי והיבוסי והגרגשי לתת לזרעו ותקם את
דבריך כי צדיק אתה : ותרא את עני אבותינו במצרים ואת
זעקתם שמעת על ים סוף ותתן אותות ומופתים בפרעה ובכל
עבדיו ובכל עם ארצו : כי ידעת כי הזידו עליהם ותעשה לך
שם כהיום הזה : והים בקעת לפניהם ויעברו בתוך הים ב
יבשה ואת רודפיהם השלכת במצולות הים כמו אבן במים עזים :

וירשיעם יהוה ביום ההוא את ישראל
מיד מצרים : וירא ישראל את
מצרים מת על שפת הים : וירא ישראל
את היד הגדולה אשר עשה יהוה במצרים
ויראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה
ובמשה עבדו :

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה

ליך לשון שירה היא בלשון
עברית והוא שאומרת הנקבה
אחור ואחר כך אומרת הזכר
ומדברת לאחרים לבני ישראל
ומאחר זה בשירים ושלה ב
בעלה ובני בניו הוא יהי
בים עמה ובקבה עבדו ובהי
אם אחרת בשירה הבדולה
על האחרת בכוונה כמילו
שהלו לבני קבל קדמיה
אז ישיר הנה כאן עמו

על ה' הוויות הנס בעלמא ובנה אל אל תתמהל נס מה יהוה ארבע ום רמז
לם אבנולה הילדי מקסוקים הללו ולא חלק שעם הוא שאם ויסור הזעה לעבדת
על השעבוד הוא מלא לון בגיהה ובנה בכאן מ' הוויות הם ליסור מי עלמין שבעבור
שירה הים אשר הוא רומז אל יסור שהוא שריבה לאהרונה של זק המקנים בעטמון
ונקרא תורה שבכתב ואו שמחלת לתן לי תורה שבכתב ובכנס לעולם הרחמים
לבאות המלך והוא בעולם העטר ובו הבחינה הנ"ל ויהלל הרחמים הנ"ל הנשמה :

ליעקב

השירה תורת יהוה ויאמרו לאמור אשירה ליהוה כי גאה גאה
[נוסח הסמוך] סוס ורוכבו [סמוך] רמה בים [נוסח התפוצות הבבלי] שני וזמרת
יה ויהי לי לישועה · זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארוממנהו · יהוה
איש מלחמה [מלא בגימטריא הסך בגלגל] יהוה שמו · מרכבות פרעה וחילו
ירה בים [נו אלהים בחיבור עם האותיות] ומבחר שלשיו [בגימטריא שבעה אלפים
עלין] טבעו בים סוף [בנוסח התפוצות הבבלי] תהומות יכסיומו ירדו
במצולות כמו אבן · ימינך יהוה נאדרי
בכח ימינך יהוה תרעץ אויב וברוב
גאונך תהרוס קמיך תשלח חרונך יאכלמו
כקש וברוח אפיך נערמו מים נצבו כמו
נד נזלים קפאו תהומות בלב ים · אמר
אויב [בגימטרייא] אמתון אשיג אחלק שלל
תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי
נשבת ברוחך כסמו ים צלל כעופרת
במים אדירים · מי כמוכה באלים
יהוה מי כמוכה [סתום ומה בגימ הדיקלה]
נאדר בקודש נורא תהלות [תת] עושה
פלא · נטית ימינך תבלעמו ארץ · נחית בחסדיך עם זו
גאלת · נהלת בעזך אל נוה קדשך

[גיל אלהים בחיבור עם האותיות]

[בנוסח התפוצות הבבלי]

גימטריא הם שווים ולא הם
לא עצם יום הם זון הם
בקום אותיות אלוהיאלו
יום זון בלות הם יום
זון יום זון הם יום הם
מי אותיות שבבם לא
שהוא אלוי העלון יום
כם לא עצמך עצמו
לא פר והבונה לחולם
בעצמך ומעשה עין עיר מי
סם אדרגן ומסמל עלון
שהוא שם אל אלה אלה
אלהים הם אותיות והמילה
ואו מעצמה הרחמן בעבדי
בכון

שנועז

שמעו עמים ירגזון חיל אחז יושבי פלשת אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמוגו כל
יושבי כנען תפול עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כ
אבן עד יעבור עמך יהוה עד יעבור עם זו קנית תביאמו
ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת יהוה מקדש
אדני כוננו ידיך יהוה ימלוך לעולם
ועד יהוה ימלוך לעולם ועד יהוה
עלה סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים
וישב עליהם יהוה את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך
הים כי ליהוה המלוכה ומושל בגוים ועלו מושיעים בהר
ציון לשפט את הר עשו והיתה ליהוה המלוכה והיה יהוה
מלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד

אין לומר ה׳ שיר ישראל זר בחול ולא בשבת

ישתבח שמך לעד מלכנו
האל המלך הגדול
והקדוש בשמים ובארץ כי לך
נאה יהוה אלהינו ושיר אל
ושבחה רחום

הלל

אקדש ביום הששי ובמוצאי שבת כונתי
ירגזון בסוד שיעור באמצע
ותיקון כלי אלה לקבל ברכה
שם הם ב׳ ירגזון ה׳ עלה:

יג שבחים הללו כנגד יג פעמים שבלילה
הנה נפשו יג בבריאה כי אלופים גר
דילה: גם יג הללו כנגד יג מדות ד
דילה גם הם כנגד יג פעמים שמעו שמעו העמים
עד יעבור קנה וקנית עם זו לעתיד לבוא שור
ואהלות עם כל ראש בשמים שעיקרם
באר שם חיים ועולי עין לבנים

הלל וזמרה — והנוך ארך — קדושה — והשאה

עוז — אפים — שלוחות — ונקה

ומשלה — ורב חסד — בינות והוראות שעתה נשרעולם

נגה — ואמת — ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם

גדולה — נוצר הסד — המתנבחות אל התורה ומצות

וגבורה — לאלפים — אדון הנפלאות הבוחר בשירי

תהלה — נושא עון — זמרה עלך אל חי העולמים :

ותפארת — ופשע — אמן

יאהדונהי

טוב לזכר בעבור זה תשובה בין יום ב׳ לזלה שעדקים קראתיך ה׳ כי עמוק גם רבים אהבו

נגזרה אבר יראת אדם בפלים שאל העבירה שמעזרה אל זי עמקים מתכל בפר ישרה :

יום א׳ רחם וב׳ עמקי כתר חכמה — יום ג׳ עמק אחרית בינה

יום ד׳ עמק טובו רב — דעת — יום ה׳ עמק רום — חסד

יום ו׳ נגזרת נפלאן — גבורה — יום ז׳ עמק עזרה — תת

יום ח׳ עמק רום ותחת נצח הוד — יום ט׳ עמק שעיב — יסוד

יום י׳ פיר עמק שעיב מלכות

שיר — המעלות שעדקים קראתיך יהוה אדני שמעה בקולי תהיינה אזניך קשובות לקול

תחנוני — אם עונות תשמר יה אדני מי יעמוד כי עמך הסליחה למען תורא ק

קויתי יהוה קויתה נפשי ולדברו הוחלתי נפשי לאדוני משמרים לבוקר שמרים לבוקר יחל ישראל אל יהוה כי

עם יהוה החסד והרבה עמו פדות והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו :

יתגדל ויתקדש שמיה רבא

י ה ו ה

א ל ה ים

א ל ף ל

בעלמא די ברא כרעותיה

י ו ד ה

מ ד ה א

וימליך מלכותיה וייצמח

י ו י

י ו ד

פורקניה ויקרב משיחיה

ו ה י

מ מ

בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא

ובזמן קריב ואמרו אמן אידהנוית יוד הי

יוד הא יוד הה

[illegible]

יוד ו יוד לתה יוד ו יאוא להוואין
יהא שמויה רבא מברך לעלם ולעלמי ע
אלה ים אל חלמן דהאי ודמם אלהים

ו ו ד ו ו ו
א ל ה י ם א

ה יוד
עלמיא יתברך ויתפאר
אלף למן דהא יוד מם אלף ל

ה ל ת ה
ל ח ל מ

הי יוד ו יד לתה יוד ו
ויתרומם ויתנשא ויתהדר
מד פה לב דמם דלת הא אלף ל

ד ה ו

ויו דוי ל
ויתעלה ויתרומם שמיה דקודשא בריך
והו אוד מדפה לם

ד ד ד מ מ
ו ו ו ו

הוא אמן יוד הי יוד הה יוד הא יאהדונהי שמן ראשי
ל
לעילא מן כל ברכתא שירתא תשבחתא

ד ו ל ל ה ל
ו ו ו ו ו ו

וכחמתא

ונחמתא דאמירין בעלמא ואמרו אמן ג יוד

יוד הי הה הא אידהנריה שמיה דמרא

ברכו את יהוה המבורך חיבו קק דיליה עולם עתה

ברוש הבריאה ותעי ברכו

אחור להיות בריאה בעצמו יגם ברכו בגי שב הלג יה יהו יהוה יוד יוד

הוא יוד הא ואו יוד הא ואו הא ל בגי ברכו ווהו ברכו אתה העבוך תבין

כי הא בו היא שב והישרך ווהו ה מעבדך מלך ה בגיורים דיד דדורדר ג

ג שב ותערבנו הי פעיים הי יגיה ג רקה חסיר הא בעצמה ישארך

ווהו ה מבורך כי אין הא נעשה בחיבל שב וקק :

ברוך יהוה המבורך לעולם ועד בעמן פיוטי הקליר

היה הרב עה אמירים

היכך אה אפסק בשל הכל הולך אחר החיתוש : חסר ביאה ותבון כי עתה נפשת בעלם

הבריאה שהוא בחיל כמא אקום הישיבה : ואמצא בתפילין שלך ותבון כי בחיבל עולמא

בבריאה והתפילין הם בחל עבדא ותפוון לקיים שלוותעשה דלברכה דקבה בקי ש

וברכותה : ותבון כי תיכלא אילו הם היכלות דזעיר דבריאה והיכלא דעיק כלולא

בעה אלא אם היכלות הוכר הם עיקר : ותבון כי אולם עד אדני שפתי תפתח

בבריאה ה יוד הי ואו הי אל שדי פעות שבבריאה ונפתחך עליהם ועלו

ויתברכו עלו יצלחה ושיה כוה ה יוד הה וו הה אל אדני עשיה

ויוד הא ואו הא אל יהוה יצירה ה יוד הי ואו הי אל שדי

בריאה ועלו כולם באצלות בהנעלם העליונה לא יכון כי פנשית חבר דבריאה

מעשים תיבושת נה דאצלות ווה נעלם בעליונה

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך [יצירה] היכל לבוש הפיר יסוד ועשיה

אור [בריאה] חושך [דין בריאה אם עולם] והוא שתפסו עד אדירתם ש

ובורא [בריאה] אל בחלק ויבדל תיבל מגבורים

[ויבדל עליהם]

עושה שלום ובורא את הכל העמיד לאדם ולרעים
עליה ברחמים ובטובו מחדש בכל יום תמיד מעשה
בראשית מה רבו מעשיך יהוה כולם בחכמה עשית
עולה האדם קטניך העלך הערומים לברו עמו
השובח והעמוד והעתעא מעות עולם
אלהי עולם ברחמיך הרבים חדון עמינו
צור משגבינו מגן ישענו משגב בעדינו :
אל ברוך גדול דעה הכין ופעל זהרי תשא
טוב יצר כבוד לשמו זמורות נקסבבו
עזו פיות לבאיו קדושים רוממי שדי
תמיד מספרים כבוד אל וקדושתו :
תתברך יהוה אלהינו על שבח מעשה ידיך ועל
מאורי אור שעשית יפארוך סלה :
הבורא נוגהים מלמעלה ומאלמים בורא קדושים
ישבחה שוכן עד מרומים יזכר
עשרתם ואשר עשרתם כולם עומדים ברום
עולם ונשמעים בגבורה יחד בקול דברי
אלהים חיים ומלך עולם כולם מהודים
ומקדשים ומעריצים ומקבלים עול מלכות שמים מאז
בעבור אור פניאל ועמדו השמים נקרא אלהים
עבאות שכן
בי מעמדו עמדו השמים ומשמר וקדושה וקול המלך עמדם הוא
מרבבות עד אל ברוך קול המלך הוא מהלל מקדשים בכבוד לשתק
הכבוד :

סגיבה ומה הנה שבו :

אדר הניאל
והרום אלהים

יאהדונהי
תמון כי הסר מעלה הוא
הטוב ועל הקבה שרים
בכל יום העולם : כולם
בחכמה וכל אבא אויר
כי היסוד שלו שלהבאה
עשיה בגינה כי היא הלעיה
: מלאה האדם וכל
החיות והמלאכים שבהיכל
זה בהיכל אופן : העלך
הערומים וכל תמון כי הכל
הבריאה שקטלעת ה ב
בהיכל זה שהוא יסוד ו
ומתיחדים ונעשים :

יאהדובהי מאתיון
ע"ו :
היכל עולם השמים הוא בגלל
ועל עולם השמים כי הוא
עלמות ולא הבריאה הקל
בשמים ומשבה החיצונה
כי האותיות שבינה ומתעלמות
עד הוד ומה המלאים הגדולים
ובהיכל זה המשיחים
בעל נבחים הקדמה המלאים

אלהים

כל ברורים כל גבורים וכל עושים במאוה ובמראה ולכן קונה הם
וכל פותחים את פיהם בקדושה ובטהרה בשירה ובזמרה ומברכין
ומשבחין ומפארין ומעריצין ומקדישין ומעלין [רש"י אב"ס מת עלמא] את
שם המלך העליון הגדול והנורא [רש"י תלה ומלא כל הארץ הדרו והאדה]
קדוש הוא וכל מקבלים עליהם עול מלכות שמים זה מזה ונותנים
רשות זה לזה להקריב ונקרים בשמחת רוח
בשפה ברורה ובנעימה קדושה כולם כ
כאחד עונים ומזמרים בראה
קדוש את סדר עולה לקבל המלכה שמבאה
הנקרא קדוש :

תכון המלך העליון בבריאה
המזמרים בבית ק"ק בילינה
והיכל עלי הפס שבזה הנר
בבריאה שער עתה היתה
בבית לבנת הספיר ועל
המרכבה זו תוכל לעלות : :

קדוש את יהוה מקומו עם הבעלת שקבל מקדוש ונעשה קדוש
קדוש את יהוה עם הבעל ומתפרש עד מסוד ונקרא קדוש גם בנוי וזהו
יהוה צבאות :

יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו
והמלאכים לנוק הנקראים
אלקים שבעלו הנקרא כבוד
בבעלה שבגדרה שבבריאה

והאופנים והיות החיות שתנשאים לעומת שרפים
לעומתם משבחים ומזמרים ברוך כבוד יהוה ממקומו :

ויאמר ביום כעיות יתמו לעולם
אל חי וקיים ומזמרות
ומזמרו ותשבחות ושמינו מהוא
לבדו מרום וקדוש כולו גבורות
עושה חסדות הגל מלחמות גורל
צדקות מלא ישועות

המלכות שקבלת יהוה בבריאה
ויהו ברוך כבוד : מהיות מקום
מתברכת מאמא עקרה ומהמשכן
לאל ברוך וכל הבריאה
נלה רוא הבריאה והמלאכה
בבריאה : ובכלן יש חיות
הקודש וכמו כמו יש בבריאה
הכל :

ברוך

בורא מאורות בורא תחלת ארון הקדש ארון

המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה

בראשית כמאור לעושה אורים

גדולים כי לעולם חסדו ברוך אתה יהוה יוצר המאורות יאהדונהי

אהבת עולם אהבתנו יהוה

אלהינו חמלה גדולה וחתרת חמלת

עלינו אבינו מלכנו בעבור אבותינו ש

שבטחו בך ותלמדם חקי חיים לעשות

רצונך בלבב שלם כן תחנן ותלמדינו אבינו

אב הרחמן המרחם רחם עלינו ותן בלבבנו

להבין ולהשכיל לשמוע ללמוד וללמד לשמור ולעשות

ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה

והאר עינינו בתורתך ודבק לבנו במצותיך

ויחד לבבנו לאהבה ולירא את שמך

ולא נבוש ולא נכלם ולא נכשל לעולם ועד כי בשם

קדשך הגדול והנורא בטחנו נגיל ונשמח

בישועתך סלה. והבא עלינו שלום ב

ברכה ואל תשיבנו ריקם מלכנו זכרנו

עול גליות מעל צוארינו ותוליכנו קוממיות

לארצנו כי אל פועל ישועות אתה

ובנו בחרת מכל עם ולשון וקרבתנו

היכל גדול וקדוש הוא בריאה

המאורות בהיכלו אליהו ויש

בוקר תיבל כעבר יום ו

נקודות:

יאהדונהי

יהוה יאהדונהי

הילל אבבה ובשלבריא

והשמחה שבו אל

שדי לשון ש

שדים ורדים

וכאן סוד החיבוק ויעקב

ורחל: בלשון אהבה ובא

חקקן כלה לגלות לבם

כעבר לבך ותאירבם שלמה

כי תחלה לא קבלה רק ב

לבם ושתה ואיחובה כל

הר ואותם שני כתבות שעל

כתבות תחרים ומלוחה

ואי שהוא שומם ריק והבל

יוקבי על כתבו כי הם

סוד הכתבים ויכון

כי ר' לבם הם שעלות

העוקבא ולכן הוא כעבר

הלב עקום החוב ש

הוא עלוי החסדים ותשלם

ביר שאלך כי הענק

בשאל: תבון

וקרבתיו [ראשי הדשים] ולבשיו לשרתו [ראשית עבודתו] פלה באמת הנורות
לך ויחרך באהבה את שריך ברוך אתה יהוה הבוחר בעמו
ישראל באהבה: יאהדונהי

תכוין לקיים מצות עשה לדור תמיד ועל עצום זו שאתה צריך תוכל הבעלות את אור
הנשיך עוחין לגוב ותמצא עינוף בדרך הידעת בסוד עלתא אבמתא
אלתלה עיינין ותבין ליחוד זה המאה עבר אתעתרת תחלעלות לגב
ואתחברת בגוא ואתבא הו ואתבא עלים שבתים לגב לגבי אמא ואתתבין
אוגא שבתים ה אתתעוחי לגוב ובתים ההוה ג' אל יאגא בסגשמין לקמן:

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד

שמע עלות נקודות כמו שבה מלות הקה נגלוין ושם בן כה י
יוד הי וין הי יגב יוד הי ואן הי עם משותות
עם יהוה יוד הא ואו הא עמ יה יהן יהוה עם הדי
הקה ושם יוד הה ון הה ג"ם ותוא מקבלת המדה עם שם ב"
תחתונות תבונה כל אל מלך עולה עם · גם סודות העבודה בזכה הנה
והא שם סגם עם אותיות עגם חסד שמנו מקדירות עם השם שהנאם
ויאני ושמו סם ועם הכוללהדי עם · גם מקבלת שמש עבלש והשם ידות
בלוה שם בן כה יוד הה ון הה הקה יה ג"ם מגלות
מרוחה העלות עם והוא סגל עסקה השם בגם ולם ון הנתרים מלוה
בן ותי ג"ם עם ונהו שגב :

ישראל

ישראל [illegible]

חכמה	בינה	דעת
יוד הי	יוד הה	יוד הא
[illegible]	[illegible]	[illegible]

יהוה אלהינו יהוה

אחד [illegible]

יוד הא ואו הא [illegible] **אלף דלת נון יוד**

[illegible] **יוד הי ואו הי** [illegible] **יאהדונהי** [illegible]

יוד הי ויו יוד הי ואו יוד הא ואו יוד הה ון

[illegible]

ע"ה ואלו הם הן הגלות ודומין הנוהגין בקטנים שיהא אדם מקבל
עליו ד' הגלות . אבל תבון האיר לנוק שיאמר אדם אלפן בל הדלפ
דומין מאה פעמים **אאיאא** והוא גמר מאחר לתקן כתר אמר ר
רביבי מאחר ותבון כי כל עוד כלול זה הפ' אותיות אלפן
ר' יוחנן פ' יעיר ר' אלפן סוד כתר אמר תבון ר' דומין בגוה
אלף הי יוד הי . אלף הי יוד הי
אלף הת יוד הת . אלף הה יוד הה
ברוך שם כבוד הנה אמר . בינה אמר חסדים אמר גבורה
מלכותו עתה מתחלא כתר אמר עד אלפן שבה טה
אלף אלף אלף ג' עדות והעדות יהיו הה הה הה הה הה
ג' עקב ריש ותמין הודיע לה המדה מ' אמן
הנה לנוק ריש העדות עתה בהיכל אהבה דבריאה ונפש מדות מ' הה
גם ליקר קדשה ולכן תעשה מעשה בתשך בעין הודה הודיע המדה
מ' ולוכיתה
לעולם הפ הגדת הנה בגבורות ע' פס זה שבוא אחורים ותקנה
כה יוד יוד הי יוד הי ואו יוד תי ואו הי
ע' עדות ומ' לעולם
ועד אלפת אמר עקב לעוה זכר ריש ראשה והוא ד' פעמים היה
היה היה היה העתרים על אהיה נפש מותיות
ויהי ועד וה בכתרה אך הלוחות הי יוד הי
הי יוד הי . הא יוד הא . הה יוד הה . ג' עקב בשאר
פלטה . גם ועד חוזר עליה ויסוד ואלפת אמר כבפס ריבועים
היוד הו בחת ווהו ו' ועד

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך
ובכל נפשך ובכל מאדך והיו הדברים
האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך
ושננתם לבניך ודברת
בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך
ובשכבך ובקומך וקשרתם לאות על
ידך והיו לטטפת בין עיניך וכתבתם על
מזזות ביתך ובשעריך

[illegible] בסוד תנת הוא ולכן נרמז בו בגימ' נב תיבות [illegible]
[illegible] ותכוין כי יש בהשם הויות ב' עיינין ויש בהשם עינוי [illegible]
[illegible] ותכוין האיר לעיני [illegible] כל העולם נגד
[illegible] ותכוין כי משה הו עשרה בגבורה הי"ב לנוק והוא
[illegible] עשרה בגבורה גם והיה הוא לנוק תשלמה
[illegible] הוא ונעשין הרעתה בזוחותיה ואתן והיה:

והוה אם שמוע תשמעו אל מצותי

והו ילי סיע עלם מהעי לילה
והיה אם שמוע תשמעו אל מצותי
אכא להת הזי אלד לאו ההע
אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה
יזל מבה הרי הקם
את אלהיכם ולעבדו
לאו כלי לוו פהל נלך ויג
בכל לבבכם ובכל נפשכם ונתתי מטר
מלה חהו נתה האא ירת
ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת
שאה אום לקי ושר
דגנך ותירשך ויצהרך ונתתי עשב
יחו להה לוק מנד
בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת. ה
אני חעם רהע יוי הקה
השמרו לכם פן יפתה לבבכם
מין ול ילה שאל
וסרתם ועבדתם אלהים אחרים
ערי עשל מיה והו
והשתחויתם להם וחרה אף ו

דר החש ערב ננא נית

בכב ועצר את השמים

ופרי ענו נמם יול הרח

ולא יהיה משר והאדמה לא

מעב ומב יהה ענו מחי

תתן את יבולה ואבדתם מהרה

דמב מנק איע חבו ראה

מעל הארץ הטבה אשר יהוה

יבם היי מום

נתן לכם ושמתם את דברי אלה

על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם

אותם לאות על ידכם והיו ל

לטוטפת בין עיניכם ולמדתם

ולמדתם אתם את בניכם לדבר

בם בשבתך בביתך ובלכתך

בדרך ובשכבך ובקומך וכתבתם

עבר מזוזות בתיך ובשעריך

למען ירבו ימיכם וימי בניכם על

האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם

לתת להם כימי השמים על הארץ:

ערבאן נ"ח בין שב השלשה בין היסוד רבוע בה סדורות ואל

ותנון לעשות עפר בין הערב ולתחתם ערבה הם נבוה כמן שלש תחתונות

והוא עתן שלש רתיכ רנוגלא ושל ר' שמכלכין באל אתיה

תשה זו בבי רואל ושבו ג' הויות כל א' רעיונן בת נגל עינגלו ועתן תנון

רו אור ומנגדם עינו רחל ובהם חושך בסוד התכלת ותכלת

ויתן עינו ואל בה האיר עינו ולכן תקח לשלת בין ישרא

ל ותשם בהם תכונן כי הלשלת יסוד רנוגבא מאיר בה

ג' עינן רועיה יוד הויות כל עין ה' הויות

ג' עין ש' יוד יוד הא' יוד הא' ואין יוד הא

ואו הא ג'

עין הנשן

ויאמר יהוה אל משה לאמר דבר

אל בני ישראל ואמרת אליהם

ועשיו להם ציצת על כנפי בגדיהם

לדרתם ונתנו על

ציצת הכנף

פתיל תכלת והיה

לכם לציצת וראיתם אותו וזכרתם

את כל מצות ה׳ ועשיתם

אותם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי

עיניכם אשר אתם זונים אחריהם

למען תזכרו ועשיתם את כל מ

צותי והיתם

קדושים

נוה מלה פאי נקם

קדושים לאלהיכם אני

ידל הבח מזר

אלהיכם אשר הוצאתי

והב יאה עלו

אתכם מארץ מצרים להיות

דהם מנק חהו

לכם לאלהים אני

רלה יים הלי מהם

אלהיכם יהוה אלהיכם אמת

וראיתם אותה תכון אל מה שהיה הנה ותכון לעיים עצמם לזכור יציאת
מצרים. ותבינו כי מצוה זו שלוקח כל המצות: ובהנצך ואחרי עינ
תעשה הלבת ותשומם על עינכם: וכהנצך לאשר הוצאתי אני
לעיים מצ וכירת יציאת מצרים:

אמת חוזר אף לאמרו כי הם ויאמר עד נהי הזעיר שתצ
שמע ובאזן עד נהי הביטה. נשל נהי הזעיר שתצ
מוחי הנקבה לכן חוזר לאמר הפל שהוא כמנך מלכות כמוך ועמ
נשמע רמת איבהי הזעיר וש עב עב תמכן נגרש עב
בה שהוא בנהי ולכן הוא מתחיל בנינו ג ווינק הם נהי ותכחש עשוה
ג ירכותיך ובריתי ארבמה לשם עב זה והנה כל השמות פה

בהיכלן

בתיבת עב עב נ׳ עב גילוי שעתידה

שיגבנס בהיכל הגדול תת ראש הבריאה ויתר זאת האצילות שם בבחינת וק

בהיכלה הכולל ה׳ היכלות אחרים מורכבים זה בזה ונעלם בה׳ היכלות עליונים

שבתיכלים והנה הב׳ פעמים עשה הראשונים סגר בהן המאמרים ולעולם

כמאן סור כשיגין ויעקב לחל וה׳ פעמים אשת הראשונים הם עצמות ה׳

עתיקין לאה אך רחל אשת האחרים הם לבושי ה׳ עתיקין לחל והנה יש במאן

טו׳ ענין וחס בגי׳ יה׳ נשתקשטין בלון חוש הרי יהו׳ וה׳ דהדבר הדי

הדה והויה זו הוא שם בן שהיא חנוך העומדת בהיכל הגדול ויש בה

טו׳ ענין כוח **יוד הה וו הה** וזה נעשה עי הכאה

ב׳ בה׳ ותענית גלות דנוקבא שהוא

שם יה׳ עם טו׳ ענין ואילו הענין נעשין לה עי הגלגל

ורשא הוא לרשא דנוקבא ולפי שיש לה שב עוחין דיה לכנס

הענין היו טו׳ :

יוד הי ווי הוריות אור חכמה הוא לחכמה אלוה היכל הגדול תת

אמת ולב ובון וקיים ישר ונאמן דוגמא דבריאה

ואהוב וחביב ונחמד ונעים

ונורא ואדיר ומתקבל ואהוב ויפה הדגל הוה עליו

ולם ושר :

אמרת אלהי עולם עליונים ותחתונים עמך
ישראל לדור ודור הוא קיים ושמו
קיים וכסאו נכון ומלכותו ומשלתו לעד קיימת
ודבריו חיים וקיימים נאמנים ונחמדים לעד ולעולמי
עולמים על אבותינו ועלינו ועל בנינו ועל כל
דורותינו ועל כל דורות זרע ישראל עבדיך:
על הראשונים ועל האחרונים דבר טוב וקיים
לעולם ועד:

יוד הה וו

באמת ואמונה כל זאת ויציב אמונה

יוד הא ואו

אמת שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי
אבותינו מלכנו מלך אבותינו
גאלנו גואל אבותינו צורנו צור ישענו
מגן אלהים מושיענו מעולם הוא שמך
אין לנו עוד אלהים זולתיך:

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם
מגן ומושיע להם ולבניהם אחריהם
בכל דור ודור ברוך

ברוך עולם ובשבחך ובשפטיך
ובצדקתך עד אפסי ארץ:
אהיה דקסא
אמת אשרי איש
שישמע לצוותיך
ותורתיך ודברך ישים על לבו
אהיה דקסא
אמת אתה הוא
אהרן ועשיך
ועליך נבור ורב ריבם ואבות ובנים:
אהיה דקמג
אמת שאתה ראשון ואתה הוא אחרון ומבלעדיך אין
לנו עוד אלא אתה:
אהיה דקנא
אמת מעלרים גאולתנו יהוה אלהינו ומבית עבדים
פדיתנו כל בכוריהם הרגת ובכורך גאלת ים
סוף בקעת אלה וזדים טבעת וידידים העברת (עברו הם) ויכסו
מים צריהם אחד מהם לא נותר על זאת שבחו אהובים ורוממו
אל ונתנו ידידים שירות שירות ותושבחות ברכות והודאות
לשמך אל חי וקיים (גם את תיבות נר שם עה דיליה שעלה לבראה)

ברוך עולם ובשבחך ובשפטיך
ובצדקתך עד אפסי ארץ:
אהיה דקסא
אמת אשרי איש
שישמע לצוותיך
ותורתיך ודברך ישים על לבו
אהיה דקסא
אמת אתה הוא
אחרון ועשיך
ועליך נבור ורב ריבם ואבות ובנים:
אהיה דקמג
אמת שאתה ראשון ואתה הוא אחרון ומבלעדיך אין
לנו עוד אלא אתה:
אהיה דקנא
אמת מעלרים גאולתנו יהוה אלהינו ומבית עבדים
פדיתנו כל בכוריהם הרגת ובכורך גאלת ים
סוף בקעת אלה וזדים טבעת וידידים העברת (עברו הם) ויכסו
מים צריהם אחד מהם לא נותר על זאת שבחו אהובים ורוממו
אל ונתנו ידידים שירות שירות ותושבחות ברכות והודאות
לשמך אל חי וקיים (גם את תיבות נר שם עה דיליה שעלה לבראה)

שירות ותושבחות ודברים נכונים נכון הוא מעולם
ועד ומעולם אתה אל עתה וכעבדיך
אמת אל עתה: אל הים סוף לבוש עומן
ואחיה פרעה שיטים שטתנים יעקב לחל
כי אחיה פרעים אחיה גם אמת ואמיר
בה אחותיה אך עבר מתחלקין קסאקסא
קטא קלב: הוה הוה גם עורת
רת אם עגב: ואתיבות הוא מעולם
רת עה גם אל ודל יגל:
ברוך עולם רת עב:

בחר חמה ביעה חסר נגורה

רם ונשא גדול ונורא ושפל גאים עדי ארץ ועביה שפלים

עדי עפר · שולא אסירים · פורה ענוים · ועוזר לעם

ועוזה לעני ישראל בעת שועם אליו

תהלות ואל עליון נאלם בתוך הוא

ועבורך שה [יסור אבא יסור זה יסור אבא

ע"ב] ובני ישראל לך ענו שירה

בשמחה רבה ואמרו כולם · מי כ

מכה באלים יהוה [רת עבסתיה]

מי כמכה נאדר בקודש [רת יבק]

נורא תהלות עושה פלא :

תעשה עליך ענו עם האמינה · עדה

שהמלין לעולת יעקב ואל בהלקה

דבריהם נפש הם חוזרים פעם בפעם

ונעשים האמות יסור אבא הנבט בקש

דרך לי המעלני עד יסור דועני ואמר

לעלות דבריהם זה יסור אבא אלה

ביסור אמא והוא המעלה לב נוקבי

לאה ואל ומעלה אותם נקמא אלב

שלא אמא בסור פאלו רשע ועלון

הוא אלה אבא מי המעלה

מן אמא והוא יוד יוד הי

הי ואלו יוד הי ואלו הי והוא המלכו עלאה רבים לגבה ולכן בלא דגוש

לכבודו והוא כנגד יסור אבא מודים בדרך הוא כי הוא עזה על העלה מן יהוה

ותברכת אבא ומי עבורך : תהלה ואל וכל גי אלם תמך אלם לך אדם

העלות העלות :

נתתי תנין כי המוחין בהיה מסכים רוח עתה אנו מוסיף עליהם כנ

מר שמות והם גי גרון כי עתה אנו מתחילין להתפשט עד הגר

ועוזרים בם בקום לי ועשה אליכם מתפלהר כוללים ונעשה גרון ולכן ע

שות כי שירה יצאה מגרון :

שירה תשה שבחו גאולים ושמך עלי שבת הים יחד

כולם הודו אליכו ואמרו יהוה מלוך לעולם ועד

לור

צדק ישראל קדוש בעורת ישראל יקרא כמשך יהגלה
וישראל גאולים יהוה בזכות שמו קדוש ישראל ברוך
אתה יהוה גאל ישראל · ואהדרנהדי

לא יפסיק כלל אפילו באמצע ויכוין לסיים גאולה אחרת יסוד זעם בארות
יסוד אמא אחרת יסוד נוקבא ויתיחדו בסוד ואהדרנהדי הכא ·
באמצע נכנס בהיכל קדש הוא הרביעה · והנה שם גלאה ברזי עמוקות ומה נעלם
בחיל גל שבעות היה עלמא עלמא ישראל ·
עלמות השלישי גל אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתיך

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתיך
תכוין כי בגימטריא דרגין ולריך לאתקריבו כדי שהוא לעלות לעלמות
ומה דין אל נשמר לה נשמר דיני דרגא ומה נשכון לו עלב עיבורות הקטנה ונעשה לב
אלהים בגימטרא כל אלהות אל גל שמר ונחלקין לה דין נגד אותיות אלהים ·
והוא דין בל מדת ומתחלקים עד ה אלפין הידרים שהיה שבגימטרא ה שנות
שהיה ויעשה עדין מדת ומב עד סוד שמר תעשה נעלה שבה גם מתחלקים
עד הלם ונעשה שבה גם דין ב נשמר לה עשרה הגבורה דגא ומה האותיות
שנלקח גם ומה דין דין כמנין מדת בלבוד הא דין גם ומכוין להאריכו
שה מתחה אלהות דאצילות ואו נעשה שבה · גם דיני הלו הסם
תלוים בא דאדני אל יו שנים לעולא ויו לתתא ומה תקונים בהיכלים
שהם בלבוד ר א אל אלה אלהי אלהים הדי דאל לעולא דיו לתתא גל
ב נסוה ומה הב דיני שמר ופי ומה נשתנים עד לעיסת הדינים ב
שתפרדין אילו מאילו ונפרדין ונשתנין · שפתי

שפתי וכשהגיעם הללו יוצאין לשמיים הם נשתנין כי שם אותיות
בונין ג׳ גם כן הם ג׳ דברים שלקחם ונשתקעו עור
ובו׳ יני׳ ובו׳ אני ובא אות ודהוה ג׳ בונין :

תפתח ת׳ בוא סודו׳ יודין יי׳ ר׳ אחר לולה ע׳ נגת רשם
עב׳ שבחכמה ואותיות פתח ראוי׳ על ענוי חכמת אמת
פתח ומבון לעשות ויוון אותם סוד אחצה נ׳ כלה בגרון העולם נ׳ הין ד׳
כמען נבורה ואחר יותר הנשתקעים :

ופי ג׳ל׳ תבון לתן ב׳ גבורות לן ראנלפך ושיחוקם ע׳ ר׳ יודין
יוד הי ויו הי ר׳ יודין יוד הי ואו הי ג׳ יודין והם
יודרים אותם ונשחנן בפה העליון סוד א׳ לו שנים עיר לון ד׳ שה ראדשיניים

יגיד תבון לתן בם ארבע ולחתבו לעשות לן א׳ לו ב׳ יודין והם ב׳
יודין ראר ושהב ר׳ ראדנו תעשה ל׳ כוה ג׳ ווהו יגיד עם ב׳
שהפך לחנים והפעה : ל׳ תחבר נקבא תחתי ראל עם ג׳ יודין ומלא
ונקבא עולמי עם ר׳ יודין רעב ווהו יגיד יגיד . ל׳ תבון כי יגיד
ל׳ ר׳ כמטן רב אתוון ונלפך עתיק הם בלם : לו שנים לעולם ולן שיך לעלה בס׳
לתא והם שחקים הטוחנים מל׳ לבמיקי ושלטלטל שהם אותן ב׳ יפי
יודין ראל הריק יודין כמען הם והוין שו ומם היא ווו שבתוך ראל
גם כי יגיד תהלתך שמך מאצלות ובריאה ובנה תיכל והשלת עלכות
הנקרא תהלה :

תהלתך יפי יגיד תהלתך ת׳ לשמרע מלן היא העלכות ה׳
ובאלה הכלע רמז בסת המחרונה בבמיכלת והיא עשיה פש לעות
יבך

יבוך שהוא גם סוד הנלבב ובונים את העולמות כסיעתה
ויאמר אונ׳ ואם פאר בות ואם תנ נון
ואו נון יוד ואו בות לה מתוון ובזה תבוין המאמר הנלבב
גם תבוין כי יגיה ומשוך הסבע מאצילות לבריאה בנגיעה תחלה וזה חטא
העלות לאצלות :

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול
הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל
וזוכר חסדי אבות ומביא גאולה לבניהם לשם שמו
באהבה צדק עזור ומושיע ומגן
ברוך אתה יהוה מגן אברהם :

זכרינו לחיים מלך חפץ
בחיים וכתבנו בספר
החיים למענך אלהים
חיים מלך וכו׳ :

ברוך תבוין הברכה האחה שהמשכן
רוק שנכנסו בקש שהם לה
בראה ובם עתה בגי ראשונות בראש תבוין הבריאה עד הלת בראש שהוא ך
ועל זה כורע הלת לגבי ה אצלות העלותה והנה לה בראה לה מהויה
תמי יהוה ותבוין לה בעולמי טה יוד הי הבג ברו יגי אשרך
מן האחה בראבא ומחכמה בראש גם שהוא שם עב ומחר העולמי שלה לסוד
וגם שהוא כיות הו ומשם לגבי ה עלמות גם תבוין הבריה מהאמרת הלב
מתוון דבינה אשר הם עתה על ראשא בראש ומאירים בסוד דבינה
אבר הוא עתה בראשא בראש ומן באמרת הלב מתוון הנשכלת בראשא בראש
תבוין האור אל הלת בראש ומשם אל העלמות ומן בך דבריך . גם תבוין
הבריה אל העלמות מהאמרת הלב אשר הם עתה גם לעלה על ראשא
בראש

ראש ושמירים בראש ראש כמו והאמה בן תריב אל העלות והנה הם יהוה
ובאמתם רק אחוריים כעשין י יה יהן יהוה ומלקין בה לגם יהוה
יהוה יהוה יהוה יהוה הרי לו עב קל ג ביחד · גם תבון כי חמי
העלות צריכה לעלות באחוריו עיר ולכן צריכין לעשיך רק אחוריים והנה
הם ראש הוא יהוה ואחוריו י יה יהן יהוה · הנה יוד הא יוד
הא ואן יוד הא ואן הא ועיר כל האמות האילו תעלה העלות
והיו קק דבריאה והיו קק וכל העולות הנכלין בראש גם ותעלה אחוריו
יסוד ראש האלות הם ביחד

אתה תבין ואף ותבון הורים האמה יותר גדולה והיא עוחין
הגן שהם אה האהיה שהם עתה על ראש ראש תבון
הורים לפי סעה בראש ראש לחטה ראש אחיא י ושם נמצא ביטה ראש
ואחר אל הת ושם אל העלות ונהו י לגביה והנה אה האהיה ליה
דהיה נעשה אהיה כי עיקר הבריעה באהיה ותבון כי אה בעילוי טה
אלף הי יה ג קל עילוי אהיה לפי הבריעה הוו עלאמת אמא וגיבה
ראש ויורד העילוי אלה שהוא ג קל ואם תחבר לו בבריעה ראשונה
יהיה אותיות עגום ג יפ הם לפי הם וסוד האמה גו
היא הקב אתוון עצמן הנעשים באת דאתה · גם יורדין אליה
הם עצמן דאנלפך וזהו ה דאתה ועל האמת האילו תעקר אחוריו
היסוד ועלה אחוריו לה · גם מקמות האמה שאמרת לה כי אתה
הוא סוד החסד הרי ג פרישות הללו הם עב שם אלף הי יוד הי
יהוה תוקון גופך לבד ותבון ה לגבין שהוא הנוק
עולה

עולה בפ׳ תת התחתון ויש הי׳ רשם עב שאירים בה ואחת תוקון מאמר
ה׳ גבי׳ ל׳ שהיא עליית ה׳ עד שלוש העליון תחת ויש הי׳ שאירים בה
והדי׳ נעקרה עגה ועלתה באורך להתת ותבנין העשות א׳ דאבי
עשי׳ רשם הויה יהוה :

אלהי נחור תבנין לזיווג מנוח והנה אלהים הוא אמא אל יראי
רשם הינן ג׳ רו״ז אה יהוה יוד הא ואו הא ותבנין גם לעשות
כמה לנוח ותת דבינה דמיינא סם רו״ז אה כי הסם סוד תת ותבונה
אך רו״ז אה בנוח ובינה של אלהי תבנין אל הדעת העדרונים גם תבנין
כי הדעת העליון הוא בסוד ובם ועשה לו ואלהי ג׳ אה סוד הגולה עם
הכולל והוא סוד הדעת הלחבר אמא הנקרא אלהים ג׳ ודי יני שלוי עגב :

אבותינו הם העמודים דהולדה שאמא מלבש העשיר עי זיווג
זה והם גם דאמא וכל העמודים דאבא ואמא ים
עתה להתלבש בטלים הנקרא חנת שהם בחי אבל :

אלהי אברהם עתה נכנס פרק עליון דנלח דאמא
הנקרא אלהים בטל חכמה דעיר
הנעשה עם שלשי תסר הכל אברהם גם נכנס עמו פרק התחתון דנלח ·
דאבא והנא נקרא אלהים ג׳ ודי יני שלוי עגב :

אלהי יצחק נכנס פרק עליון דהוד דאמא בטל בינה
דעיר הנעשה עם גבורה דנוח בנר
יצחק גם תבנין פרק תחתון דהוד הנקרא אלהים ג׳ ודי יוי :

ואלהי

ואלהי יעקב נמשכין עליון ראשונה בטל דעת
חדש הנעשה עבד התרגשמאיל
גם נכנס פרץ התחתון ראשון אבא אמרתא אלהי ודי יי ובו רשו עליונות
העלם בין חוק השמים גם הו רשו עליון ראגא אחרא ותתא אל אמא גם תכון
לעשיר בתי לאה עבד אלהים הנוכרים :

האל עתה אתחיל לשון נקבה והוא תיקון ראשון אל ושאבין לפ
אל עם עוחין חבר אשה אינם אתגלים רק הפ אל כי אלת
הוא מלוא ומוב טאל בפ אלינו והשאל טובה ראשי אלה
אל אדרבי יין אל בינה אחרי שאל ובו הגל גם תבלין לתקן פרצם
לאה אחות הדעת והוא הגל אותיות לאה ותכון להרכיבה בעי ראשא
מנורה הראשון גם תכון כי כנבנסו גי ראשא עוחין העוחין רעטות
לעטה בגרון ושה נעשה גרון רוש גאלהים גרון ובו הגל כי שאלים
בגם עוחין רעטות כולם בבחינת אחיה אז הה אוהא אז הי
נתעב הי הה הא גאל ובו הגל גם יחדון עוחין רון גאלתון בעב
בנחתי עוחי רעטות :

הגדול הגדול כי יחדון מעלי תלה בינה הנקרא אלים מחתון
חסד ופרץ עליון רגלה רוש מקשו מאשתי ועי נבנה
החסד רוש בגפרין ונקרא גדול ובו הגדל גם יחדו עוד חבורה רעטות רוש
אלי לעד הי יחד עם שהיה יחד גם לחסד רוצה ובחרבנו הי גדל
גם נתקשט בחסד ראשון שהה בחסדשלו : //

הגבור הגבור כי יחדו פרץ מעלי הבור ראשא הנקרא
בגבורה רוש אלים תחתון גבורה ופרץ עליון הבור
ועין נבנה הגבורה רוש בגפרין ונקרא גבור ובו הגבור גם יחדו
אחד בינה רעטות רוש אלף למד הה יחד עם עלי

שהיה בגימטריא ראש ואם הוא גדול הוא גדול גם שתקשט בו חסד ג' שבת בגדולה אלו יג

והבורא ה' יורה כי יוד עשרת הדברות ראשא הנקרא ה' בחזה רחמים
בראש ועינו נגלה בהתחלת בגלגלתן הלב ונקרא טוב והוא
נורא ועתה נעלם כמסתר פני האדם גם יורד שוח רעת הרשעים הוא **אלף**
לאדם הוא חיים א יוד עם לתת ועוד הנקרא כורא והוא גל והעולם
רומז לגלות הארות ישוה הארבע הארוך שהוא בדעת הראש **הארבע אלפים**
עד תת הראש ועינו יש כח לזאת לגלות גם שתקשט חסד ג' שהם בחת:

אל עליון המין לתן תת הראש אחוה ולשון העולה
והוא כי עתה עתבדים האורות בחזה הראש
ונכנסים זה בזה יוד ה' הא ואו ה' הא סוד גי אל עליון ועינו נתן
תחנה הראש מחכ תכונן כתר ויעקב עליון העליון בגד החזה עיסוד אבא
המתעלה עתה והוא סוד אל גי ויאמר כתר ויעקב עליון פדה לרחל
עיסוד אמא יוד יוד הי יוד הי ואו יוד הי ואו הי
גי עליון אל ויעקב ועליון לרחל:

גדולה עתה נכנסין גדלים מעלעלים דעת האבא יהוה
יהוה יהוה גדולו והדרגין המתאים בדחמין
לחנת והעוחין דעשרת הדברות ולתי ועינו יכולין הלבי להתקשט:

הסדים טובים חסדים הם לה שנתקשטו עתה
ונכנסו בחש בת אחת ועתה כ
נתקשט הלה הראש עעוחין דעשא גב מחכ תכונן הנשמים עוחין חוב
ויעקב ורחל בני עין לה האבא העולדים בחנת ורחל שבדגין תתאים
האמא מידין בגבי וגם שבדגין תתאים האבא והשטובים עשו ויעקב
שבעים לה ורחל מאחור:

וקוה

וקרנה הכל עתה נכנסין גפרין עילאין דנהי דאבא
בחבר דוגל והם יגר הי ויו הי :
יגר הי ויו הי יגר הי ויו הי ג' הין כמין גונה הכל גפרין א
אצלים ברחין לחגת דוגל ובקשן תתאין לנהי דאשלוהו גונה הכל
תבונין כי גונה אותיות ועה תיגין לג דאוריך עולא ג' אלף הי יגר
הי ועיר נכנסים גפרין אצלים בפעם אחרת בחגת דוגל וזהו גונה
הכל גם עי עולא הכל כעבה יסוד דוגל גם תבונין כי עתה נשפכין כלם
הם בישוד וגל כגל כולו עי' ג' כל וגם נשפכין בתוכו הגם וזהו הכל
אחר תשוך איסורה עוד רצת ליעקב ורחל ליעקב אחת ובא ורחל אחת
גם תבונין כי כל זה בהשכבת עד עתה היו אותות הכלם דאמא גונה
ג' אלף הי יגר הי ורחל אך הכל ג' יגר הי ויו הי
בקרת שוב אותות הנאמרים בפעמי יסוד דוגל ויולא כענין הכל ויעקב
גם תבונין כי עתה נעשה רצמא ליעקב והוא אל אלקי לאר ג' גונה הכל :

וזכר חסדי אבות תבונין כי יסוד רוגיר
[illegible] עבדך [illegible] יסוד
דוגל יגר הי ויו הי אלף הי יגר הי שעב ליעקב ונסאו רחל
ונעשים ון גפרין אצלים רגה רוגיר ואגעיר חגת ליעקב ורחל
שהפנים חגת ליעקב ושהאחור חגת רחל וזהו חסדאל כי חגת דאמא :

ומביא גואל לבני בניהם
תבונין לעשות גפרין רגה רוגיר גה ליעקב ורחל שהפנים גה
ליעקב שהאחור רחל וזהו לבני בניהם כי הבנים הם חגת ובני בניהם
הם

הם כי אך היסוד דיעקב נקרא גמל טוב ויסוד דרחל נקרא בכור גדול
ב' אותות ה' גמל והשם נקרא לזין דרדה הוא הבא מעבשת כי אין הבע"ל
עד שיסעדו:

למרגן שמר תבון לעשות עטרת יסוד דיעקב ורחל גם
תבון כי כל האורות שר עמה שבעלונך
יעקב ורחל שם נקרא שור רחל נקרא שם ו' ויעקב גם נקרא שם שהוא
יונא דיסוד אותו שהוא ג' שורות יוד יוד הי יוד הי ו' ו'
יוד הי ו' ו' הי אלף הי יוד הי:

באהבה תבון לעלות עד שהיכל אמצע שבהיכל קיים הכוללו
גם כל העולמות לזרוע ויוון אותו ביורוגו לזרוע
הנפירה שתנפיר רחל עם אביר ואז תחזיר פנים בפנים עם יעקב
ואז נעשה יחוד כעין נקודה קטנה ונדיבה לזאת השוחין האמצע
עם טיהם שזעיר ויכנסו בנוק להנגילו אותה:

ב מלך עוזר ומושיע ומגן ל ו ל ו ופרים

עטרת יסוד	נהי דנהי	חגת דנהי	חגר דנהי
בכתר רחל	ראשא בחגר	בחגר רחל ונהי	בחגר רחל ויורדים חגת
	דרחל	יורדת בחגת	בחגת נהי בנה דאמלת

בבנך תטרע גופך לבר ותכוין שהוא קושרה לי חילוק אהיה
ון שלגבי המלכה כניסת שבגוף בוכל: ■

אותן רוק שהם הרקין תתאין ואמצעים נהי ראשא בחגר חגת
דזעיר ויוד הא דקדם אמירים ואז המלכות נחשבת ותעשיות
עד כעת יסוד דזעיר:

אותה

אתה יהוה תסרב מאסף ותכוין שהוא יורד לגבי הא ואלקא
מאירים כנסת עוזין דגר שהם מרקין עילאין
רעי ראשא בחבר ראש ונרחין חגר בחגת ונהי בנהי ואו העלבות שתעצי
ונשמרת עד כנגד העטרה ראש ואמא ירחים שלא תחזור חל שעת אחור
באחור לגמל שיעוטה לכן לריכין שמע לזקן אותם : ״

יהוה תגיל מאסף לבר ותכוין ה לגבי ר ואו הי ואו שעלה העלם
בבחי פרצון עד שלום תחתון ברית ואלותזקן
מאסף ה לגבי ר יוד הי שמאירים ואו עלה בבחי פרצון עד החזה
בנים בנים עם יעקב ויקיפה זו בשם סם ולו ותרי
לזקן ר מאדרנ עי ה דהויה :
[בין המאירים תכוין המאיר שם הויה ואל שאשנות הנורא שדהדד לתקן]

מגן תכוין כי הבנים שמאירים בהם שע עהורין הם
ב אול באלוהים ואל בחוטם הרגם פעמים אל ג שמן ואיל הם
אל יבלה עמה בחזרת הבנים בבנים עם יעקב והבט שמן זה עם שמן בלעיל
הרי בם שמן ג עניה יהי הבר ופו הבה ג מנים נביעל מילבי בבנו לאלעזר

אברהם תכוין כי חזרת הבנים בבנים הוא על החסדים
הנוראים עמן פרנוקה גם אברהם שוחזה בנרגוע
ומעלה אותה אלין : בלחש יכוין כאן כי עשות רעי ועמיך יתברון עשם
עה רוחות רגליה ורוחך עשם עם שם סם כשמת הבריאה ונשתך עשם
ויעלו מלם באלילות ותכוין בהם שמעה לעלה תחלה בן ואמר זה וכל
ר יוהי יון הי אלוהים יוב הי ואוהי אל שדי בריאה ר יוה הוזמן
הוא אל יהוה יצירה ה יוד הה וו הה אל אדנ עמ : בחזרה תכוין
עליות יעקב דחל ומאיר בהם חסד באמת והוא שם עב דשינון יודהי ויהי :

בברכה

ברכות הם אותו תחת לאשי ואז שורה בה שם נחה שמחנו ברית מגלא גם
בכל ובגלות שאור קשרה לך מתנין ועכר כאן הם עתיד הם בדרורי העלם
בשורת החיים עתיד בטלים והם הם בדרורי א' כנגד ואם ולמה ובן ליעקב
ואם עורים לבני על שבגרה הם בדרורי הלו והחיה אותם ומה לעבר גם הדרור
אחרי לזרוך ניווקם וכעבר אבן אוערים הם עתיד בדרך הפלה גם הפעמי
כנגד הם אחרונים הם פרעה ואבלי בגליהם נעמה חיי עמנו :

אלה הב **אהה** גבורה לעולם אדני עתיד **אתה**
עתיד אתה ורב להושיע

בקול עורר הטל ובחורף שיבה הרוח ומורד הגשם

מכלכל חיים בחסד עתיד עתיד ברחמים
רבים סומך נופלים ורפא חולים ומתיר
אסורים ומקיים אמונתו לישני עפר
מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך
ומית ומחיה ומצמיח ישועה ונאמן אתה
להחיות עתיד ברוך אתה
יהוה עתיד הוא אין אלהים אחרונים

גבורה לעולם אדני רת"ג יוד הי חולם
דרחל גם רת אגלא גם לך
מתנין עם אולם לערפה
רות לעבר תנון ואונן
יוד ואו רות . אורך
הטל תפיין ברית שמוא
גם עה יוד הא ואו הא
גם טל זה יוד עטל ר
הבדולח גבורה דאתי
שבאומא דאמר נמלא
יוד הא ואו ויורד
לנוגה אחרונה ועמה
גם עה שלמה . גם טל זה הוא גם כונן שבו עתיד להחיות אתי
גם טלגה רומז לטל אורתות יוד הי ואו הי : יוד הי
ואו הי : יוד הא ואו הא : יוד הה ון הה :

מטיב

אנשים חיות וגם תמונות אנשים הוא הארמלאי ובו מגא הנגיא שבו והוא רחוי
והיה כמעיים הוא שבמלכין מאבנים והלב הם בחטה : מעלה
חיים בחסד עם ונר הי ונן הי הנפש בחמה שבחיים חסר ראשו ורגלו
בחסד :
בקחתים הנה החסדים בעבור נקמתו בחתים הבים · מעלה נפלאי תבונן
לפי אבותם והוא קשה הוא הסוף לחוק הנקמה ניכלים :
בטבל גבורות אמא : מלך עשיה העולם ראיתה הנפלים
בלי מלבאה הנקמה עבר הם ישיבו ברוך עבר זה :
ברוך אתה ה' על בילבלים ישראל אשר אלוהיהם אשר אמרו
כוזר והמשים סלו אתונין בחורה תבונן בעולם יעקב ורחל
ומאיר בהם גבורה רעיה : **בקדושה**
תבונן לזרע הפי ולגיים עם ונתקדשתי בתוך
בני ישראל ואחרה עליך נרוסה עליונה ותבונן פסיעותיך והגלותיך
הגלויה וכאשר אתה מקדושה תפסע לפניך בפסיעות זשם תעמדו
עד חומת העזרה עד נפלות אפים · ותאמר נגדיפך ונעמיקך בקולם
ונשמר תובה בחטבה עם הלל וקרוש קדוש קדוש בקולם · הגלים עינך
ותראה גדולתך וגם בברוך ויעלוך תבנעבנכך : ומה תרבה אלוהיהם
אחרי שבר גלה הארה עשה זרועל אז הזעיה מעלה אותה עי שני זרועותיו
אולו ועולים עד חנות והעלאה ו עי נרוסה ועי זה שאים ראת רוח בעלת
קולו ומל ונשלה בעבה רעה שם ולה אנו אוזרים נרשת מיבלים
מחשה ראוחין וטרי אילו יעקב ורחל שהם בנה אבן מעלים תחלה
גם שת התנת עצמן בדרך חבר ונמלו עם זורדים מעולים
עלות שבע ומורדים חנות לנה ואז עלים יעקב ורחל שהיעוסר
בנה חנת ועיר גם מן : עדיין

נקדישך ונעריצך כנרעם שיח סוד

חסר רועים עולה גבורה ראש רגל גבוה נב
לחמה ראש עולה לבינה עולה דעת חסד יורד שמאל ימין
ראש בינה הבינה גדל אל עולם שבע

שרפי קודש המשולשים לו קדושה

תת יורד לשמאל אל שבע שאירים חנת בנהי עולם אצלו שחבר הרי
נרשם עולות בהארת חבר שאירי בנפ:

ככתוב עליבביאך וקרא זה

שאירים יג פירין ויעקב ביב ירחל:

אל זה ואמור

דלוג א חנת בנהב עי המדות ולא
שאירי

קדושי

דלוג נהי בחנת

קדוש

דלוג ג מלכות בנהי

קדושי

נה

יהוה צבאות

יסוד

עולים נהי בעמוד חנת
ועולים יעקב ורחל גב

קדוש דעת אל

מלא כל הארץ כבודו לשומתם משבחים
ואומרים ברוך כבוד יהוה ממקומו :

ובדברי קדשיך כתוב לאמור
ישלוך יהוה לעולם אלהייך
לציון לדור ודור הללויה :

ההלכות עולה מקום נהי ונמצאה מקום
הפי' וגם מקום הלכות עולה שבבורא
ולא נשאר מקום ריקן מהם אלא ה
המחשבה היא נמצאה מקדשתה

ומאירה ומחזרה גם עליך : ובברוך כבוד ה' ומלכותו לעבד את אבא ואת
אמא והוא מיוחד כבוד ה' גם תכלית לברך בוק דרבי מתקרא כבוד ה' שמקבל
שתקבל ביניה הנקרא מקום : אלהייך לציון ומלכות אלוה ותכלית
ליחד הבוק בעבי ויהי ישלוך ה' שתתבר מלכות ושבר עבי היסור העוה
לציון ובקדשו ישלוך ויהוה כי הכוונה לעלותה בתפלות אלוה ה' שהי
אלוה הבוק ולא יתפרדו מעתה אלוה עולם ומה ישלוך ה' לעולם ועד

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים
בכל יום יהללוך סלה ברוך אתה
יהוה האל הקדוש

ברכה זו היא מתחברת ומחבקת היום
לחבק בחלשינו
ראשי עתה והוא
עב הראשי עתה

יהוה יגר הא ואון הא גבעה : בכל גיורה הה ווה :
בן העליים תכון ואיר לשם עלפך : ונחזי שבר הנע המחבוק אלה
הגלגלות או שתחלין עוחין לאות עם הנין וכבר הרעת שתחל הגלגלות
אם שואלין בעת ולכן עכשו ולתתא שתחל תיקון כל הנוקבא כי כבר
התחלו

התחילו לשאת ולתן בדבר ותבונן כי הענין היו בגלעדים יבק בהם
שוחין בגלות עם ג' שוחין בגלגל: יוד - הי - ויו הי · אלף לעד
הי יוד עם · יוד הי · ואו הי · אלף לעד הה יוד עם
יוד הא ואו הא · יוד הה וו הת · אלף לעד הא יוד
עם והנה הם גם יבק ואנה עתה עברים דרך קו האמצעי להתעלות לבן
תבונן כי הת"ח או הה"ג הם קו המעבירו דרך יבק ויהי"ג גם כי הרשתם
עשיתם בקש ועתה אנא אתקנ"ג גם:

אתה חונן לאדם דעת ולמד
לאנוש בינה חננו מאתך
חכמה ובינה ודעת ברוך אתה
יהוה חונן הדעת: אמן יאהדונהי

בחלה וו כמו חכמה דרחל
הנעשית יבק בדלת ראיד
תבונן חילוק היה זו לבדר
והוא בגי' טל דהיינו יוד
הא ואו ביושבעלף עשם
פזה חבר המן אמת:

יש בברכת ראיבא טו תבל כמנ' חמשי"ן אויר"ל ורקיע אלהים הרי טו
וברכה וו כמו הבינה דרחל הנעשית יבק הדר דרעיר והיא נקראת תשובה:

הכניסבנו אבינו יהוה אלהינו
[נוקבא היה בגלגל] וקרבנו
מלכינו לתורתך [סוד הגלות בתת והתרבקות
העולם] והחזירנו בתשובה שלמה לפניך
ברוך אתה יהוה המלך בתשובה
אמן יאהדונהי

והוא הכניע מלך החסד
שבה בסוד העונה חסד שבה
והוא הנורא קושר העלות
לחסד והו הי"ן הראשונה
לקבל שבעים ותבונן כי שם
זה יחזירך בתשובה
שלמה:

סלח

סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל
לנו מלכנו כי פשענו כי אל
טוב [ביטול המאיר בחיבור חתם ושלם] אתה
[עלכתי] ברוך אתה יהוה חנון המרבה לסלוח יאהדונהי

ברכת סלח לנו ומחל לנו כסדר
ומחל הכעשה עקרקעות בעלה
רוצה אהוב בחסדו ושלום
אין עליו שאין אנו מאמינים
אמן

ראה נא בעניינו וריבה ריבנו
לגאולנו גאולה שלמה כי גואל חזק אתה ברוך
אתה יהוה גואל ישראל: אמן יאהדונהי

ראה נא בעניינו רת ריבנו והס ראו לגאולנו
מבדים הנתרים בעשה ג' לבריה ובלתי הכל נעשה שבחינת הגלות כמו בברכה
זו שהיא בחינת גבורה נרשו ואמר שחלים בשם הגבורה שתראה בעינינו ותכנע
שרים שלעלה ויש בה יו תיבות כנגד יו פעמי גאולה בפה סיים חלשלא
יגאל: ובכה זו כנגד גבורה ומחל הכעשה עקרקעות בשם הוד רוצה:

רפאינו יהוה ונרפא הושיענו ונושע כי תהלתינו
אתה והעלה רפואה שלמה לכל מכותינו כי אל
מלך רופא נאמן ורחמן אתה ברוך אתה יהוה
רופא חולי עמו ישראל: אמן יאהדונהי

רפאינו ונרפא רת רין: הושיענו ונושע כי תהלתינו אתה רת בוכתא ב
אחוז בכעשרים רין שהם בחנת ג' עמ' ובאים בו רין אתוון הריגם רין ותת
כולל את כולם ויש בברכה זו רק חיבור אחד שם הויה שבתחלת ויהיה כי ברכה
זו כנגד התחלת ויהיה תעשרים עקב ויסור ויהיה:

ברכת

ברכינן אבינובכל מעשה ידיך
וברך אנותינו בטוב
רצון ברכה וברכה ותהא אחריתה
חיים ושובע בטוב כשנים ה
טובות וברכה כי אל טוב ומטיב
ומברך השנים אתה בא יהוה מברך השנים: אמן יאהדונהי
ברך עלינו יהוה אלהינו את
השנה הזאת ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן
טל ומטר על פני האדמה ושבענו מטובך וברך שנתינו
כשנים הטובות וברכה בא יהוה מברך השנים: אמן יאהדונהי
תקע בשופר גדול לחירותינו ושא
נס לקבץ גליותינו וקבצינו
יחד מארבע כנפות הארץ בא
יהוה יחה בורא יקבץ נדחי
עמו ישראל: אמן יאהדונהי
בריך אתה יי אלהינו מלך העולם דיקרנוסא:

ברכת הבינו בכל מעשה ידיך
הנעשה עמנו רצה אלהינו והוא
ברכנו לטוב בדברים שאין
יתברכו השנים כי הטובות
אמן לברכים עמו ברכת כסלו
אמר לה נקראו שנים:

בחורף

בשופר הגדול
גדול לחירותינו
הוציא את ידיך והפיץ
יבדל לך ותכון בשם
הגשונה על הרבנים

חתך דיקרנוס א
ותאמר יהי אור
שתקע ולבישם ולכל המשכים על שולחנם הימים ובכל ימים שונים
בדרום ובגבור בוכים שיך העולם דיקרנוסא:

שאיבע בעל הארץ תכון בפה חולא עזת והוא חבן והוא יולא עשות עם ב
שם הפה אבו והוא רת חילבוע ויקיומא ובכח שם זה כל טעמי
מלאה לבטלה עכל בר ישראל אלא בעקום עליה בין באונס ובין בחצון ונעשות
העקומות בקליפה הקליפה תפלוסה ויחזרו אל הקדושה וזהו חילבוע ויקיאם
שבטנו ירשראל ויחזרו כולם לבטן אמם ישראל היא הנוק הקדושה ואיל
הן הבעל בר בעל הארץ בקליפה לקבלם בקדושה שנית וזה ובכח שם
הקדשה שהוא חבה ותכון לחתיך הקלע לפנו ויהיו חבון ויהיה
הניקוד ג' נו עם הפה שהוא יו הכולל עב והשלכנו
עם שם ההויה בניקוד קיבוץ השורה על קיבוץ נעלם כמו - וגם יכון
בפה המחשבה שתפיה לתקן עון המחשבה שגרם לגיאות נעלם
הלו ותכון . כי שם זה שולט בגאשבכותן בו ידי המעשה
כזה יומא ויום ו' על אמן ג' שפטיה וזהו בחינת בריאה ושב ויושה על
לבא ג' שפטיה וזהו בחינת יצירה יום ג' ויום ה' לזה תחד וזהו בחינת
עשיה : נתתי ג' עב קיבוץ נעלם תסר :

השיבה שופטיה כבראשונה

ויועצינו [הם נצח והוד כלות
יועצים] כבתחלה והסר שטן יגון ואנחה
ומלוך עלינו אתה [עליהם] יהוה לבדך בחסד
וברחמים בצדק ובמשפט ברוך אתה יהוה
מלך אוהב צדקה ומשפט [המלך המשפטים]

האיבה וכל מה שהיה
אדם בינו בדבריהו הנתנן
ביסור שבה כי ברכה זו רומז
ליסור בירה המעשה עם ג'
ביסור בירה ונתקים הדיק
שבה עי' האלפין הם ומעשה
זה כעשים בין הפארב
ויש בברכה זו רמ"ח מבל
נגד רמ"ח פקודים :
הגה

ולמלשינים אל תהי תקוה וכל העושים
רשעה יאבדו וכל אויבי
עמך מהרה יכרתו ותלכות זדון תערור תשבר
ותשבר ותענה ותכנע בימינו
ברוך אתה יהוה שובר אויבים
ומכניע . זדים אין יאהדונהי

הנה כל שונאי עמך ומשפיל
גוים אז יאבדו כל בוחרי
הטומאה ולא יהיו אפשר לקיים
בין לה ווהו אל תהי תקוה
לה ובאותה שעה לא יהיה תקוה
לרוח הטומאה הם הפרוסים
הנכנסין ומפיל בן לה ואז
כל הגוים שהם הלקי
הזונקים בעולה מהכרגל

יאבדו : ברכה זו כנגד כתר נוקב המעשה אתה גוזר ומכניע בעוונם בגלות
של המלכיות והמינים ואם שהם שאל תהא תקוה למלשינים ובזה יתוקן בתרה : אל תהי
תקוה הוא לה מלעיים אותות בעשיה ושלהם בחינת עפר ואם מתקלון אלא
יהי תקוה בהם לגדרה ועשיה אלא יהיה להם לאמעפר ולא רוח ויש בהם קיר תבל
כמו רבי פרעמות הטב במעי בפ חלבה עד ונאה עליה קוטה :

על הצדיקים ועל החסידים ועל זקני עמך בית
ישראל ועל פליטת בית סופריהם ועל גרי הצדק
הגדורות יכבשו החסרים
ועלינו יהמו נא רחמיך יהוה אלהינו ותן שכר טוב לכל הבוטחים
בשמך הנקי באמת ושים חלקינו עמהם ולעולם לא נבוש
כי בך בטחנו ברוך אתה יה הדורהה משען ומבטיח ל
לצדיקים : אמן יאהדונהי

בקרות לצדיקים עד שיבוא הכורא האמיר לכל מי האמלעי הנוק הדעי ושבה אב
תיבל כנגדם בן לה חסר אמתם : ושים חלקינו שאם ותמא יגלגל הקבה חלקינו עם
הצדיקים הגדולים באמנם הדגים כי אם בחלקם באמנם כמנהג יחזרו ויתעלם חלקינו ובזה
לעולם לא נבוש :

ברכת

השכרך בתוך ירושלים עירך כאשר דברת וכסא דוד

עבדך יהיה בתוכה תכין ובנה אותה בקרוב בימינו

עולם ברוך אתה יהוה בונה ירושלים: אמן יאהדונהי

ברכת תשמע בעבד

הוד ברכות האשיר לכל

קול שאלו הנוק' ושבת רב תיבל כאבר רב קישוטיה הנה כי הטוב ופ הקוק

ואל שהוא הבתר חסר ומיבנה ירושלים ואיר שניתאור הבתר כי תתעלה תעלה בפת

ויאיר אור הבתר בבריאה גם תבון כי כסא דוד שיהיה בן אפרים שלא יקום עי אחשלים

הרשע ויהוא בן כסא דוד: [כי לישועתך קוינו כי אתה אלהי לישראל בחרתנו והנה

ברכה זו בנוסחא האשיר לקול שיר הנוק: שיין לברכת אתה בחרתנו

את צמח דוד [שיהיה מצמיח יהוה אלהי יהוה אדני] עבדיך שהם

תצמיח וקרנו תרום בישועתיך כי לישועתך קווינו

כל היום בא יהוה עצמיח קרן ישועה: אמן יאהדונהי

אב הרחמן שמע קולינו ורד ההוהה

אלהינו חוס ורחם

עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפילתינו

כי אל שומע תפלות ותחנונים אתה ומלפנינו

עלינו ריקם אל תשיבנו: [אומר בלחש]

אנא יהוה חטאתי עוויתי פשעתי

לפניך כואת וכואת עשיתי שלפניך

על תמרוה עד היום הזה אנא יהוה

אב הרחמן מי שרגיל

בעצם ותתרועה

ונקרא הבתר אב הרחמן:

יש מקור לזה שלבות ביום

גם ועל הבה לעלות בעלה

: הנה בגדי ידעת כי לפ א

אמלאים אולם הם עיקון

רעיון ואל לנקבי והיתה

כי אותה חוקן והיבנה חב

ריה והשאר הם כ מיקון

היולדין מגלפין והבולות

לשוערי וכל ובנגר זה

אנא

סלח נא ועחלנא כבר נא לעוונות ולפשעים
ולחטאים בחטאתי שעוויתי ושפשעתי
לפניך מעודי עד היום הזה וחן לי ולכל
בני ביתי עזונותינו ברוך וכבוד עדך
הפתוחה והקדושה והרחבה ולא שיבני
בשר ודם ושמע תפלתינו כי אתה שומע
תפילת עמך ישראל ברחמים ברוך אתה
יהוה שומע תפילה: אמן יאהדונהי
רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל
ובתפלתם והשב העבודה לדביר
ביתך ואישי ישראל ותפלתם
באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד
עבודת ישראל עמך
ותחזינה עינינו ב
בשובך לציון ברחמים
בא יהוה השמיר
שכינתו
לציון: אמן יאהדונהי

מודים

וברון

אלהינו [לה]
ואלהי אבותינו אלה
ויבאו ויגיע ויגלה
ויראה ויעלה ויפקד ויזכר
זכרוננו ופקדוננו
וזכרון אבותינו וזכרון
משיח בן דוד עבדך
וזכרון ירושלים
עיר קדשך

וזכרון

תודיעם

יום אושרנו כי אתה אל
תפלות כלם בסוד הבינים
הילמן שהם גם היום ברכו
כאן ב תקונים וברכת שמע
תיקון היום והוא מאמר מאמרי
אכולי שעדין ולה רמון כי
אתה שומע תפלות כלם
: עקוד הפס המנקור חסק
ג אמות לאמתן בגבוחת בין
תת מולם לסבר קלן הכהן :
ברכה זו נגד יסוד מבאמונה
רת שמע תפלה את ולהו
שאשרים בתחילה אב ה
הרחמן סוד אבא עילאה
והא כעב היכלונה ר
ראלות ותבונן לאמרך
זהרריאל :
ברכת רלה כנגד פרק
התחתון רבלה אמא שבעלה
גא מאיר לנוקבא לקבל
אחמנל ראמא יש אלנ ל
לעד הה יוד שמגי רלה
לקן אמא אושרים רלה :
בין השלשים תכונן והכון
גם אלהים בהחין גרלה

תודיעם

ובדרכן כל עמך בית ישראל לבניך ולבנותיהם ולחסדיך
ולחסדיהם ולאלהים בני ישראל חומה הוה ומרחם יהוה
אלהים בוטחים ומקדישים בו ובגבורה והושיעם בולמי
וברבי ישועה ורחמים חוס וחמול רחם עליהם והושיעם
כי אליך עינינו כי אל אל חנון ורחום אתה: ותחזינה:

מודים [גלוי ונראה כלפנים] אנחנו לך

שאתה הוא יוד הא ואו הא

גם שם יהוה ג' שמות יוד הא
ואו הא שה הם ה' ת' כלה הרי הם ג' שמות [ע"ש
אלהינו ואלהי אבותינו עולם ועד זיר
חיינו ומן ישעינו אתה הוא לדור ודורות
לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים
בידך ועל נשמותינו הפקדות לך ועל
נסיך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך ו
וטובותיך שבכל עת ערב ובוקר וצהרים
הטוב כי לא כלו רחמיך ומשרחם כי לא ת
תמו חסדיך מעולם קוינו לך [שלהנסים]
ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא
תמיד שמך מלכנו לעולם ועד
[ונטוב] וכל החיים [הם לך עם הלשון] יודוך

סלה

ויהללו את שמך באמת האל
לבדו. גם תוסיף עליהם
מדבר ויהיה בן אין מאתן
אלהים ומדבר שהם חוקל
בין המלכים והדינים עכ"
טהרה וכהנו ושלם
בן אין:
ברוך אתה יהוה בשם
תיקון אל
אלהים ברכה בפלגי מים
ונרגנים בשם אלהים ואל
ווה אלהים יסור מרכוראי
המחוור שבינם לבין יסור
הנוקבים בעורים תבדל ב
בראשך ושהוא עורים
הטיפה שהוא שם עב
דרך חוט הדרה חי חלאים
ולבן לדרך לברוא עד ה
איתפקדו חי חלאים ל
לגבה שהוא הנוק ואו
כורע על ברכיו והגרולים
ומאיר בו יור הה ראהיה
בהמין ונוקן ה לגבי ו
הה רשם שה שאירין בו
ולא לנוקן כי מדבר
עכ

סלה ויהללו את שמך הגדול [יוד הי ויו הי נקראת
גדול] באמת כי טוב האל ישועתינו ועזרתינו.
סלה האל הטוב ברוך אתה יהוה

אידהנוריה במרוכן

[הלוקי אלהים לאמתו] הטוב שמך ולך נאה להודות
אמן ואהדרנהי

שרים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים
וחיים ושלום עליך ועל כל ישראל
עמך וברכנו אבינו יחד כולנו כאחד באור
פניך כי באור פניך נתת לנו יהוה
אלהינו תורת חסד וחיים ואהבת חסד
וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב
בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת
ובכל שעה בשלומך [בספר חיים] בגלגאתה
יהוה ברך את עמך ישראל אילה הבנהם
בשלום אמן ואהדרנהי

ברכה ובפרק תחתון ויסור מאת
לקו המזבח רגוק ותוריד הטבה ורעת רועיר הנתון תוך

עמודים הוה לתת
הנה הם מתקשטים בתוך
ביעיר ומעלבי שאנו
עתה בהנר עכו"ל אל
תאו כי עדיין יהיה
כלותם ביסור:
ברוך ה' אגדיה יור
הי שאירים:
אתה ה' אגדיה אולג
הי שאירים
יהוה ה' אגדיורך
הה
שאירים ה' אגדיור
יור הה שאירים:
וברכת ובפרק תחתון
דהנר באמת שבאורגיר
עמיר לן שאלו רגוק
מלו לזקוקי דארני
עיר אחרונה בשם
הנה: ולך נאה
להודות פת כתת שם
קדוש רעב:

יסור

יסור אזא תקרא שלום ותורתו ליסור זא הנקרא שלום ותבונן כי ביניקור שם זת
בורק אותיות קשור לקשרם שם זא בשם הנוקבא וקשר כל העולם ובזה יתקשרו
רת בלבך · גם תבונן כי הויה זו סוד שיקת חסדים הכוכא והעמדה את עמר
ישראל ג' דרת אלהים סוד שקת גבורל דנוק' תבונן לבבם הויה ואלהים ותקרא
אלהים תחלה כי התעוררל מן תחלה · גם תבונן כי יהוה הוא אצילות ואלהים
ג' הפסל עם ב' עולות יצירה ועשיה הבלון בולקטר רביע ומרוגין ה'
הכלים עילאין ותתאין · גם תבונן כי עד עתה כוונא בבריעות ונקיפות יהוה
אחיה המדות העוחין דועיר בבתר אלו ועתה כוונא חזה אלהים האמתהעוחן
דועיר בשקוף העוחין אלו עצמו כי הוא נקרא אלהים · ובאמן · יכון יאהדונהי
והוא שילוב יסוד הכוכא ביסוד נוק' כלי חילון יסוד הכוכא יהוה ולי פטרי יסוד
עקב' אדני' ושתחדרים יחד והם חלב אם ודים ועשו שלום ביחד וזהו בשלום
גם הורדת שפע הנק' יהוה ליסוד דנוק' הנקרא אדני' וזה יאהדונהי · גם
תבונן כי בשלום ג' עד נהורין בם אלף לדר אלף לדר עם הכוללים ג' בשלום
העמיד באמצעי דעני' גם בשלום ג' חשמל הלבים העולות לבוש התשלא
רביעה כדי שלא ינקו החילוט חל אחם :

החזן יאמר בתורה גם יהיו לחלון מעריבי שמרי דור תוקל :

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי
נפשי תדום נפשי כעפר לכל תהיה פתח לבי ב
בתורתיך ובמצותיך תרדף נפשי וכל החושבים עלי רעה
[מאלונקבי ותכון עיר] מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבותם · עשה
למען שמך · עשה למען ימינך · עשה למען תורתיך · עשה
למען קדושתיך · עשה למען יחלצון ידידיך הושיעה
ימינך

ישיעך ועניני [יהי רצון שלפניך אבינו שבשמים אל יהוה אלהי ישראל עוברי רצון שתשמע
תפלתי בקולי אליך ותעניני ותצלני ותפתח לי שערי אורה שערי בינה שערי
תורה שערי רעה שערי חכמה שערי פרנסה וכלכלה שערי חיים טובים חן וחסד
ורצון שלפניך] יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגאלי
[וכפסוק אל תרחיק עצמו מן הישוע דרך כבוד] עשה שלום במרומיו
[שהה לשון הפסיקה זו מאצלו לבריאה] הוא יעשה שלום עלינו
[שהה לשון הפסיקה זו מבריאה ליצירה] ועל כל ישראל [שהה בשעת הפסיקה
זו מיצירה לעשיה ולא יתחיל הפסיקות] ואמרו אמן :

לעמן יהלכון ידיך את לו ושם זה יעלה הנלבש עז המלכים שלא יהו לשותף
עמה יעלם שם זה · הושיעה ישיעך ועני את ג' יהיו והוא שם שלארני
בעשיה ויהיו שלפסוק יהיו לרצון ג' אל יהוה ביצירה · ואת לרצון אמרי פי
אולם ג' אלף לשון שין אות יוד אל שדי בבריאה הרי קשר כל העולמות ויש ב
בפסוקה ט' יודין בט' תיבות והם כנגד ט' יודין בבר שמות יוד הי ווו הי יוד הי
ואו הי יוד הה ווו הה יוד הא ואו הא : יחוד אחד בפסוק לעמן יהלכון ·
ידיך הושיעה ישיעך ועני את ג' יהוה יוד הא ואו הא : ידיך הושיעה
ישיעך ועני ג' יוד הי ווו הה יוד הה ווו הה ג' בן לעמן ג' אל אדני ועני
ג' פי הפה ופי הפה הושיעה הויה שע ישועות בב אל ג' שע ישיעך
ג' קל הוויות את ידידיך ג' עת כרכב והם בם תת והניקוד כרכב
וסת לעמן יהלכון ידיך ג' קך קך לדיוקי אלהים :

מודים

עוריס ברבן עוריס אנחנו לך אתה
הוא יהוה אלהינו
ואלהי אבותינו אלהי כל בשר יוצרינו יוצר
בראשית ברכו והודאה לשמך הגדול והקדוש
שהחייתנו וקיימתנו כן תחננו ותחיינו
וקבצינו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך
לשמור חוקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנו
עוריס לך בריך אל ההודאות: ברכת כהנים

יעקב יורה בעבדך ורחל
עלה בהור והתמעקן
את ראשו כרי הנעם
ונשיקה וכורע כריעו
הראם לברכו לגבי ה
ושלוי הנשיאים ו
ווקף ראשו הלגבי
ווגר הא שאירים:

הטיא ירך אתה הכהן שהוא בחי אבא ותבין להכניס עוהין עקיפי
האבא בועיר ותכוון כי האורות היולאים עב יריך שהגבהת
כנגד הראש שיתיחדו ויכנוס שנת בראש הזה לעשות ב עותין רחוב
רואה: ובדי לברך את כל ים בועיר לכן תגביהם נגד ראשך ידיעניות
כנגדה ימין הראש וידשאלות כנגדה שאלות הראש ותהיו אלבל
ותשלו טליתך על פניך ויהיו ידיך שעלות: כוונת הקהל:
הוא שתחלק פסוק ויברכה ה וכל כה תברכו ו ותחלתם חברא אהרן
ג ו הם סוד ו גבורה דאש עוה התחתון והם נבנסין עי פונקהקל:
כוונת הטלך אור עורי שיפוין בחי ע עקיפי לע הלום אבאם
ופעולה זו נעשות רוקא עי הסלאך לא אל
באויה עלה יבוין בזה: כוונת הכהנים יתכוון שם בהגיורין
כנגד יג תיקונא דיקנא טו ווין כנגד ט תיקונא דעיר ו ההין כנגד
ו תיקונא נוקבא: יברך

יברכך חכמה דל
יהוה חכמה דם
וישמרך חסדים
דם רבשע

יאר בינה דל
יהוה בינה דם
פניו חכמה דל
אליך חסדים דם
ויחנך חכמה דם
רבשע

ישא חסדים דל
יהוה גבורות דם
פניו חכמה דל
אליך חסדים דם
וישם חכמה דם
לך בינה דל
שלום

פסוקים בערמתיך אשבור תיבות נערמתיך
ובתיבת עילאי ותחתאי סתיבאי ותראותילעך
תרין ראשן עילאי תראי ביג תיקונא דשנא
דעקין שמאל בגפסים ובחי בם יוד הי
ויו הי ואל יוד ויו עקין גפסות עב :

פסוק זה כנגד אות ואבות תיבות
אות גלוחין דחבר ואבות אותיות
כנגד ג תיקונא דישא גם קצר פת
ראש בעלאי ביג תיקונא דאקנא
דוא והפס הוה בחי יוד הי ואו
הי ואל אלפין בתקין גפסות אהבה
גם סלג תבון הפיע לוא שהוא
דטרוא :

פסוק זה יברכך אתוון תבון לבם
לב אלפין ודרגי כי לא והם סבוכה
אותיות בעילואם יוד הא ואו הא
אלף דלת נון יוד ושתאלים עי
עי התבונה שהם ג הריהכלולה
וכלם ג פסוקי אילו כנגד הי והם
הנה בחי יאהדונהי הא סכינתא
ויחוד זה תבון בעלת שלום . ב
באושרך שלום תבון הוריה
הפע

הקב"ה עי"ה ומדת הדין ונהו סלה
הוה ומדתי ותכוין להאיר אלהבקב"ה :

שלום ביהה"ר

רבשע"ר של חולם

רבשע"ר אני שלך וחלומותי שלך חלום חלמתי ואיני יודע
מה הוא יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שיהיו כל חלומותי לטובה בין בחלמתי אני לעצמי ובין
בחלמו לי אחרים אם טובים הם חזקם ואמצם בחלומותיו
ולא יוסל הבריק ואם הם לריכים תהומה תהא כמעמה
עי"ש רבינו וכמי ירוחו עי"ש אומנם וכנעמן מלמעלה
וכחזקיהו שלך יהודה שחלון ושם שהקבה קלתבלעם
בן בעור מרעה לטובה כן תהפוך לי כל חלומותי לטובה
ולברכה ותשמרני ותחננני ותחננני :

תכוין כי החלום הם ג' הויות ג' חלם והחלום בשחיבה ויולא שהקב"ה דרך הדין
שהם ג' אלהים והוויות העכר הגלות הם שתקח ג' אלהים דקטנות והנה
בברכת כהנים יש בו ג' הויות והם כנגד תחלת הישון דרבאשכ"ל עם והנה
יברכך הם כל אותיות שבג' הויות וכללותם כל ובכולהג' ברכה יש ט"ל
תיבות כנגד הנוכ' ועם נבקין שיש ג' תיקונים והם ג' הויות וכללותם
ומכחר ג' תיקונים הוא ותכוין שהכהן אומר ושם לך שלום אז תבקש על
החלום ותכוין שתת שם ולא שהם ג' הויות וג' אלהים ולעתוק האלהים
בה הוות ועיב ישתתק הדין

הדגר

המאיר בבריתי העילא ובר לחתא יהפכו לרחמים גשמים ותלמוד סנגוריא עליך
והוא נקראתה ועליה נאמר כל החלומות הולכי אחר הפה :

אחר תשלום העניה יאמר וירוי בפרטות עם הקהל קודם ומעבור ותכוין
כי וירוי זה בסוד ונפא הטעמי ותמין ליתן חלקו ועיב הולך לו עם
חלקו שקבל עי הוירוי ואז אך יתערב זר בעת הניחוך ולריך עדן עלה
ועלה שתאמר אשא תבה באגרופך על הלב ותכוין כי עי החטא נפתלקו
השוחין ונגנזו בעקום החזה עתה עי הכאה שם באגרופן שהוא שורה על
הח גם יכוין לנעלם ולהורידם שעת לעקום הנעלה הם בעקום הלב ולהורידם
שם ולטלם פרטי הוריים אן שאינם בו בסוד הערבות שיבוא לכל
ישראל ולריך שיבכה ויוריד דמעות בשעת הוירוי ויכוין שיתקן הוירוי
בסוד אב ותגלגם בלב אתתוין ושה שגגם בחם ובשכינה ולטבלאן
הגים אשא בסוד הערבי :

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפילותינו ואל
תתעלם מתחינתינו שאין אנו עזי פנים וקשי
עורף לומר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים
אנחנו ולא חטאנו אבל אנחנו חטאנו :

אשמנו בגדנו גזלנו דברנו דופי העווינו והרשענו
גזלנו חמסנו טפלנו שקר יעצנו רע כזבנו
לצנו מרדנו נאצנו סררנו עווינו פשענו צררנו קשינו
עורף רשענו שחתנו תעבנו תועינו תעתענו :

סרנו

סרנו מצותיך ומשפטיך הטובים ולא שוה לנו: ואתה
צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:
אל אדון אמים אתה ובעל הרחמים כקדמת. ורוך ת
תשובה הנרית. גדולת רחמיך ותסריך. תזכור היום
ובכל ימים לזרע ידידיך. תכן אלינו ברחמים. כי אתה הוא
בעל הרחמים בתחנון ובתפלה פניך נקרים. כהודעת
לעניי עקרים. ושחרון אפך שוב. כמו בתורתיך כתוב
ובנו כנפיך נסה ונחונן. כימים נידר יהוה בעמך יתלבר
עלפיע נתאחה אמים. כימים ויתיצב עמדים. תאזין
שוועתנו ותקשיב מעט מאד. כימים ויקרא בשם יהוה
ושם נאדר:

הנם תשובה שיהיה בימים שלום אנו מקבלין אותה בחזה הדעיר כי היא היתה יותר
בערוגה נעבדנו אותה עד עתה ואז קלקלו השחתן את דחשלת לבוש שורבינה
העודרות בחזה כדרך הדים הרבים המקלקלין שדיגתן ואז נבקעה ישור האדם
לבנים ומה שהיה לנגד עיתין בנה עתה מאחלק הישור ישלב עיתין ונם שתני
שערות ריקנא הדעיר ומה שהיה תחלה כ ריקנא גם לו עוד נעתה שהם ר
כעשן יב והכוללהרי יג ונם הם היג תיקני הטב בני עבור. וגם עי עיבוב
הנוסח העפה שהיה בסעב הולכת וחסר קו ישינא דוגל ורותה העב שהיא
בם מברכת אתה גבור וכן הלה וכל שהיא באמצעיתא רותה את כולם
לגמרה

לגבוה שהוא קושאלי מאל ואו נשלא גם עב בשאלא שהם הין ועב וה בשינא ועיב נעשה
חיבוק ישראל ולאה · ועיר כי ביוון ישראל ולאה נקרא חיבוק ונטל חלק נטלה ובעב ונתנה
ישראל ולאה יוהו ויעבור עבור עלאה בישראל והנה עתה יורדת תורת קונא דעלמי
דאמא ובתוכה תורת דחיוורתא דעזרן אמא ונפלאה בעזרן אמא ושבה שם בעזרן
העולמין הלו ואו נזונתי הפעורות בריקנא דעזיר וזהו ועלבור ה שהם דחיוורתא
עלבנו דאמא ונבנתים בו הם תיקונים ואחרי אשר כבר נתישב בריאשא דוא
אז קרא ונשיך אלו שם יהוה שהוא לעלה בד תיקונא דריקנא עלאה
דאמא ולאה כאן יהו נקרא ה שהם ואמא קורא לשם האמר העלון ב

גיעבור יהוה עלפניו ויקרא

עב הין והוא כי הוה זו דר חיוורתא עלפניו הוה דחיוורתא ויקרא
נעשה עיבור עם דריאשא דאמא אנשמת אחרי עזרן דעזיר דאמא אחר שבבה בריאשא
יסנר לאה וכן ושם עובר אלפנים עלו אמבוי דוא דוא
ועבור ה ג שרי כלה ונשלמת לו בנה ונשלמת לו
גם עב חסר הין הוא שלמת יגתיקונין דעזא דוא אבל הוה בחיוורתא
גבוה הוה תת לו הם תיקונא עלאה סיאובר נקראעש דוא וזהו הה
ג קונין וגם נהי דריקנא דוא והוא שם נקראעש דוא גם הוה דר תיקונים
ונקי אחרת עלאה הין דאמא תתאין דוא אמא קורא להוה דחיוורתא
אחרים לה דאריך

נדאה שלים

יהוה

דר חיוורתא

הוה קדמאה הם ב חיוורתא שנתישבו
בוא ושם קוראים להוה ב

מצפץ

פאה דאמא

הוה דר תיקונא א והם דוא קוראים
להוה דבר תיקוני עילאין דאמא

פאה דוא אולי לדר הי יגדלים
יגד הא ואו הא

יהוה

ד ד ד ד

בתראה שלים דריקנא דאריך

מצפץ

פאה דאריך

פאה דוא

אולי לדר הי יגדלים
יגד הא ואו הא

גם הוה שבר תיקונין תתאין
דדוא קורא ואותה בוה דחיוורתא
שבא אחרי עזרן דאמא ;

א	אל	שערות שבראש	בינה רחבה קטנה	ע' רחבה עקין
ב	רחוק	שערות שלאחריהם	חסר רחבה	יסוד רחבה
ג	והנון	מרחו רחוקות חוטמו	גבורה רחבה	הוד רחבה
ד	ארך	שערות שבה תחתונה	תת רחבה	נצח רחבה
ה	אפיס	מרחו דקלאו דריסנא	נצח רחבה	תת רחבה
ו	ורב חסד	שערות שבראש אחר	הוד רחבה	גבורה רחבה
ז	ואמת	תרין חבוחין קדישין	יסוד רחבה	חסד רחבה
ח	נוצר חסד	בדר הוקן הנגלה	ע' רחבה חסד רבתה	בינה רחבה יסוד רבתה
ט	לאלפים	שערות קטנות שבעיניים	תת רבתה	נצח רבתה
י	נושאעון	שערות קטנות תחת הגרין	גבורה רבתה	הוד רבתה
יא	ופשע	תרין בסיקולא שורין	נצח רבתה	תת רבתה
יב	וחטאה	פושא דאתבי שערות	הוד רבתה	גבורה רבתה
יג	ונקה	בדר הוקן הדבוקה	יסוד רבתה	חסד רבתה

וסלח לעוונינו ולחטאותינו ונחלתנו · סלח לנו אבינו כי חטאנו
מחל לנו מלכנו כי פשענו כי אתה ה׳ טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך
נפילת אפים ·

לאחר לבתב הבוונ לבי שיש סבנה גדולה בדבר בנוב באורך בפעלה רקוה לבר
יבוון שאוסר נפשו לוחה ביר הלבות ויהיה לוכות להטלו בכל הצריכים הנרשים
הזוונ אל יעקב ורחל המאה שהה בנפילת אפים : לריך שיפול על ברכיו ו
וכנו שוחות בקרקע ולא יפול עד כי אם על ברכו ולריך לוחר בכוונה רבה :

לדוד אליך ה׳ נפשי אשא · אלהי בך בטחתי אל אבושה
אל יעלזו אויבי לי גם כל קויך לא יבושו יבושו
הבוגדים ריקם : דרכיך ה׳ הודיעני אורחותיך למדני : הדריכני
באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום :
זכור רחמיך ה׳ וחסדיך כי מעולם הם : חטאות נעורי ופשעי
אל תזכור כחסדך זכור לי אתה למען טובך ה׳ : טוב וישר
ה׳ על כן יורה חטאים בדרך : ידרך ענוים במשפט ולמד
ענוים דרכו : כל אורחות ה׳ חסד ואמת לנוצרי בריתו ועדותיו
למען שמך ה׳ וסלחת לעוונו כי רב הוא : מי זה האיש ירא את
ה׳ יורנו בדרך יבחר נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ : סוד
ה׳ ליראיו ובריתו להודיעם : עיני תמיד אל ה׳ כי הוא יוציא
מרשת רגלי : פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני : צרות לבבי
הרחיבו מצוקותי הוציאני : ראה עניי ועמלי ושא לכל
חטאותי ראה אויבי כי רבו ושנאת חמס שנאוני : שמרה
נפשי והצילני אלהי אל אבושה כי חסיתי בך :

תב

תם ויטר יצרוני כי קויתיך: פרה אלהים את ישראל מכל צרותיו
והוא יפדה את ישראל מכל עוונותיו: ביום ב' וה'

יהוה אלהי ישראל שוב נא מחרון אפיך והנחם על הרעה לעמך:

הבט נא משמים וראה כי היינו לעג וקלס בגויים נחשבנו כ

כצאן לטבח ונפל הרוג ונאבד ונשפה ונחרפה:

ובכל זאת טרם לא שכחנוך לא אלתשכחינו: אלהי ישראל

זרים אוזרים מן תוחלת ותקוה חזק אזק לטרף יקוה ט

טהור ישועתינו קרבה מאדנו ולא הונחל נ

רחמיך יכבשו את כעסך מעלינו: אמר יוסף שחרחר ורחם מגלה אשרבחר

חרפה ה' עלינו ברחמיך ואל תתננו ביד זרים מכורים לעף ל

יאמרו הגויים איה נא אלהיהם עשה עמנו חסד ואל ת

תאחר: אנא אב ורחם מגלה אשר בחרת ו אלהי ישראל

קוליבן תשוע ותחן ואל תטשינו ביד מוקבא ואחות שונא

וכור אשר נפשר ומבותנו אהבה אתו ורעיכם

כמנהגי הטעים לרוב ועתה נשארנו מעט מהרבה

ובכל זאת אף לא שכחנוך לא אלתשכחינו אלהי ישראל ונ

הושיעה נא אלהי ישעינו על דבר כבוד שמך והצילנו

וכפר על חטאותינו למען שמך: אלהי ישראל

שומר

שומר ישראל · שוור שארית ישראל · ואל יאבד ישראל
האומרים שמע ישראל ״ ·

שומר גוי אחד · שוור שארית עם אחד · ואל יאבד גוי אחד ·
המיחדים שמך ה׳ אלהינו ה׳ אחד ״

שומר גוי קדוש · שוור שארית עם קדוש · ואל יאבד גוי קדוש ·
המשלשים בשלוש קדושות ״

מתרצה ברחמים ומתפיים בתחנונים · המלך והמתפיים
לרוב עני כי אין עוזר ״ · אבינו מלכינו אבינו
אתה ״ אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה ״ אל רחם עלינו ״
אל חננו וענינו כי אין בנו מעשים עשה
עמנו צדקה וחסד והושיענו למען שמך ״
ראה בעני עמך וגאלנו מהרה למען שמך ״ וכרת לנו ברית
לאברהם יצחק ויעקב כאשר דברת לנו ״ וזכור לנו
ה׳ ומסדיך כי מעולם הם ״ יהי חסדך ה׳ עלינו
כאשר יחלנו לך ״ אל תזכור לנו עוונות הראשונים שהם יקדמונו
רחמיך כי דלונו מאוד ״ חטא ה׳ חננו כי רב הוא בענו בוז בינו
רחוש תזכור ״ ברוגז עקידה תזכור ״ ברוגז תמימות תזכור ״
כי הוא ידע יצרינו זכור כי עפר אנחנו ״ עזרינו אלהי
ישעינו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאותינו
למען שמך ״ למען רחמיך ״

אמר

יאמר וירד כבר ואחר יבוא על פשר כרי שלא יפסיק בין ויאמר לאשר לא יוכל אחר בטעם
ואחר מזר ואחרון אשרי אדם ובכל ונעבור תשבר ונעבור אלהעם זה כאשר
ונעבור ונעשה? אבר נעשה הוא אמר אשר ונעבור בסוד בועז ושונה ויוגבקול
ולא יחזור לזר וירד פעם שנית בין אל תעש זה נאור

אל עלך יושב על כסא רחמים ומתנהג
בחסידות עוזן ועוונות עיון ועבור

ת כתב והי' אומר עליהם ה
תרובת על ענין אחר ברב
ובלבי כמאמרו חזל ועיין

ראשון ראשון ערבה עחלה לחוטאים ומליחה לפוטרים עושה
צדקות עם ט בשר נרוח לא כרעת ס' נגעו אלה ותתנו לזר אל
עשרה מרות נכנר לנו הים ובכלים ברית אל עשרה כמו ב
שהנרעת לעטו שקרים וכן כתב בתורתיך לזרך ה' בענן ותיצב
עמו שם ויקרא בשם יהוה ושם נאמר ויעבור

אנשי מעה מבנו באים בכח מעשיהם
גבורים לעזור בפרץ רוחים את

ספור בפרק אב
ורה בענר הפר ונעשר
פ' ומ"ל ומ"ל

הגיורות היו לנו לחומה ולמחסה בימים מעם ויעבים אל
בלחמם חיזה עוקרים בזועם טרם קראנוך עניתם יורה
לעתר ולרלך כאב רחמת לעמם לא השבת פניהם ריקם
ערוב עוונינו אבותנו נאספו אנו בחטאינו סעו ה
המה לנוחות עבו אותנו לאנחות פסן גורמי פרץ
נשתו עשיבי חיה קמו בפרץ אין מאוים לחלותך בעתר
שטנו בארבע פינות תרוקה לא עלמא

שבנו

שבנו אליך בבושת פנים · ושחריך אל בעת צרותינו // אלקים

תמהר ועזעות · תשב כוחינו מצרות · // אמרי בשר חזק אב
אביבית ומגרב ויבוא
ויש נ"ל תפות בכלות
בעבר שם עב טרטה
כמו נ"אותיות //

אחנו עד לאור · עבונו עד עפר
רחום כך עדתינו · קטה עורן ושרים אתנו
לעקנו בפיהו חטאנו · פתחל ועקט ויבנו · עליון רחמיך
עאלם · פלמתה עיך הים · נחם על הרעה · עטה כלפי חסד
לא תעלם בעתות · כאלי בצרה גדלה אבחנו · ינגע לעיני
הכל · טובך נתסרך עינו · חסופי שטן עלהשטין עלינו ·
נעים בנו ויבוש · ונעשה עליך טוב לצדיקים · הוא יגיב
ישרים · ברכיך חנוש נחנון · גלית לנאמן בית · בבקשו
מן עלפטך · אשתתיך הודעת לו // אלעלך ישב וכל //

אל תעט עינו טה · תאחו ידך בשפט ·
בבוא תוכחה כנגיך · שיבנו שפרך אל
תשח · גאתך לחקור עוסר · רחמיך יקדמו ר
רעיך · גלת מעשים בשורך · קרב לרק אליך ·
הזרינו בעקבו לך · לו ישועתינו בעפע · תשיב שבות
אהלי תם · פתחון ראה כי שוו · זכור נעת ערות יעקב ·
לא תשכח עפי זרעו · חותם תעוזה תתיר · סורך שים ב
בלעורך · טבור אגן הסהר · נא אל יחסר העזוב ·

הרע את אשר ירעך · וגם את אשר לא ירעך · כי תשוב לבלתי לבוריך
אפירי המקום ·

מה נאדר לפניך יושב שמים · ומה נכבד לפניך שוכן שחקים הוא לו הנשמות
והעלות אתה ידע · אתה ידע רזי עולם ותעלומות סתרי כל חי
אתה תופש כל חדרי בטן ובוחן כליות ולב אין דבר נעלם ממך ואין נסתר
מנגד עיניך ירע ידוע אמתחלנו את כל חטאותינו · ותסקר לנגד
כל עוונותינו · ותשחתו ותשלח על פשעינו · לנגן שערת וסלחת ל
לעוונינו כי חנון הוא · לנגן שמך ה' תחיינו בצדקתיך תגליא שלחה
עפאינו · יהוה לבאות עינו שגבנו אלהי יעקב סלה · יהוה
לבאות אשרי אדם בוטח בך · יהוה הושיעה המלך יענינו ביום
קראינו · האיבנו ה' אליך ונשובה חדש ימינו כקדם · אל תך יוסף וגם
כל הטבות שבסדר הזה וחוזר חוץ מן בטן הנשמה עליך בכרעל · ותם ומן אב סג יה בן קסל
קנא קיג לפיורי לפה · ורה לפא ורא ורי יוי ורי אוי ורא אוא
ורה זה · סה תקרב כיונן המשך עם הכולל · בסדר הזה חוץ עד כי אל טוב וסלח
שיב תיבל כעבר יב ליחוס הזה · יהוה יהוה יהוה הויה ההוי ההיו והיה
והוי ויהה היוה היהן הוהי · ובלשון כי אשאנה שיוסף עובר על המצוה ·

והרא חוץ יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר
כל חמתו · אתה יהוה לא תכלא רחמיך ממני · חסדיך ו
ואמתיך תמיד יצרוני · הושיעני יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות
לשם קדשך להשתבח בתהלתך · אם עוונות תשמור יה אדני מי יעמוד
כי עמך הסליחה לנגן תורא · לא כחטאינו עשה לנו ולא כעוונותינו
גמול עלינו אם עוונינו ענו בנו יהוה עשה לנגן שמך ·

וכוח רחמיך ורוב חסדיך כי מעולם הוא · יענך ה׳ ביום צרה · ישגבך שם
אלהי יעקב · ה׳ הושיעה המלך יענו ביום קראינו · אבינו מלכינו
חננו וענינו כי אין בנו מעשים עשה עמנו צדקה ברוב רחמיך
והושיענו למען שמך · ועתה ה׳ אלהינו אשר הוצאת את עמך מארץ
מצרים ביד חזקה ותעש לך שם כהיום הזה · חטאנו רשענו הרענו ב
בכל צדקתיך יסב נא אפך וחמתך מעירך ירושלים הר קדשיך כי ב
בחטאינו ובעונות אבותינו ירושלים ועמך לחרפה לכל סביבותינו
ועתה שמע אלהינו אל תפלת עבדיך ואל תחנונו והאר פנך
על מקדשיך השמם למען אדני : ״

הטה אלהי אזניך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר
אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים
תחנוננו לפניך כי על רחמיך הרבים · ה׳ שמעה ה׳ סלחה · ה׳ הקשיבה
ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך · אבינו
אב הרחמן הראינו אות לטובה וקבץ גלותינו מארבע כנפות
הארץ ויבינו וידעו כל העמים כי אתה ה׳ אבינו אתה אנחנו החומר ו
ואתה יוצרנו ומעשה ידיך כולנו אבינו מלכנו לזרעינו ולגואלינו
חוסה ה׳ על עמך ואל תתן נחלתך לחרפה לשול בם גוים לא ה
ואמרו בעמים איה נא אלהיהם ידענו ה׳ כי חטאנו ואין מי ישיבור
בעדינו אולם שמך הגדול יעזור לנו בעת צרה · ורחם אב על בנים
כן תרחם עלינו חוס על עמך ורחם נחלתך חוסה נא כרוב רחמיך
חננו מלכינו וענינו לך ה׳ הצדקה עושה גאולות בכל עת :

הבט

הבש נא והושיעה נא לאל עריתך אל ישאל בנו קבל כיולך ה' הישועה
בך תוחלתינו אלהי סליחות אנא סלח נא כי אל טוב וסלח אתה :

אנא אל רחום וחנון זכור ורבט לבריתך בין ע' אנא עד הנוסח קל תיבות כנגד ה' הנוים ה' הסדרים :
הבתרים ותמוה לפניך עקידת יצחק
ולעזן ישראל אבינו עלינו אל תעזבינו אבינו ואל תשיבנו עלינו ואל ת
תסבינו יוצרינו ואל תעש עמנו טה בגלותנו כי אל עלך חנון ורחום אתה :

איך כיום רחום וחנון ה' אלהינו אין כמוך אל ארך אפים ורב חסד
ואמת הושיענו ורחמינו שרעם ורחמנו הטלינו זכור לעבדיך לאברהם
ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה אל רשעו ואל חטאתו . שבעתמון
אפיך ונטה על המלה לעזך והסר ושבו עבת תשות כי רחום אתה כי סלחת
לעשות חסד חינם בטל דור ודור . אנא ה' הושיעה נא . אנא ה' הצליחה נא
אנא ה' עננו ביום קראינו . לך ה' קוינו לך ה' נחל לך ה' נשבעו אל תחשה
ותעננו כי נאוו הגוים אבדו תקוותם כל ארץ לך תכרע ול קוה לפניך
תשתחוה : אין הנוסח עד שאלים בתשבל גי' ה' ארך כאנן וסמ' :

הפוהת יי בתשובה לקבל פושעים וחטאים . נבהלה נפשינו מרוב
עצבתינו אל תשפחינו בעת קוה והושיענו אל תשפך חרון
עלינו כי עיך אנחנו בני בריתך . אל הביטה לרבוריה בגוים ונגלוה
בטוראל הנוה עורה לאיתך עליהם . והושיענו לען שיך ואל תעצבן
לפניך תאוותם שתקשונו רחמיך בעת צרותינו אל תעזבנו אלא
לעזך פעל ואל תשחות זכר שאריתנו כי לך עיתות עינינו כי אל
עלך חנון ורחום אתה וזכור עדותינו בטל יום תעשנו
פעמים שעל ישראל ה' אלהינו ה' אתה :

קדיש

יתגדל ויתקדש שמיה רבא בעלמא אמן

ה ו ה ו י

א ל ה נם מוד

אלף ל ף ק מ

די ברא כרעותיה וימליך מלכותיה ויצמח

ו ד ה י ו י

ה ו י ו ד

ד ה

פורקניה ויקרב משיחיה בחייכון וביומיכון

ו ה י

מ מ

ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב

ואמרו אמן אידהנויה

יוד ויו ד לתה יוד יוי וד ויו הי ון ד

יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך

אלהינו אלף למד הי יוד מם א ד ל

י ו ד ויו ו

א ל ה י ם

וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא

יהוה יו דהי ויו הי ודן יוד דלת

דבנו אב מם אלף ל מד פאלמ דמם דלת

ת ן

ל מ ד ה

ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמיה

יין דוי ויו דוי וה יי ור יד

היי ורי ודו יוד לתמם מם

ו ה ו

דקודשא בריך הוא לעילא מן כל

ו ד ו ה ו

מ מ א ל ה י

ברכתא שירתא תשבחתא ונחמתא

ו ה ו

ב א ל ך

דאמירן בעלמא ואמרו אמן

ו ד איד הנריה

ל מ ד

ביום ב' ה' אומר

אל אדון אפים ורב חסד ואמת אל באפך תוכיחנו חוסה ה' על

עמך והושיענו עטו רע חטאנו לך מרון סלח נא פרוב

מחיך האל: פתיחת ההיכל

ביום ב' ה' תכוין כי יום ג' כנגד עולם הילדה וכן יום ה' והילדה נעשה תורה ולכן

יוציאין בשם ישראל מילו סת ותכוין כי עתה אחר הגיונו של העשירה אבר

נבקע ישור אבא הנה ישור אבא סתום עטו לדרין ויולא רק האדה לדורך ישקב

אך

אך השוחט שבפנים אינו יוצא ועתה אחר הגיונו של העניה אז נבקע יסוד
אמא ותחזיא האורות שבתוכה לריך ב׳ בקיעים שיבקע יסוד אמא ותסתים
שבו ותלבשים בעיר ואז יצא אור יסוד אבא שהיא התורה תוך העיר נעשה
וזו היא בקיעה ראשונה שלפתיחת ההיכל והוצא סת לחוץ כי ההיכל יסוד אמא
ואז עקבות אור התורה שהוא נעיר בהארת יסוד אבא המתגלים בתוכה ותבונן
גם כי התורה סוד נעיר ונתגלה מן ההיכל יסוד אמא בסוד הלוחות

ויהי בנסוע הארון ויאמר משה קומה ה׳ ויפצו אויביך וינוסו משנאיך
מפניך כי מציון תצא תורה ודבר ה׳ מירושלים :

ותבונן כי תורה שהיא יסוד בקעת פתיחת ההיכל אבא עובר ובוקע יסוד אמא
הנקרא מין וזהו כי מציון תצא תורה : ישראל נוסף בריך אמי הנשב בוה ויקבל זוה נוסחו

בריך שיה רעוא עלאה בריך כתרך
ואתרך יהא רעותך עם עמך ישראל
לעלם ובוקדישינך אחזי לעמך בבית מקדשך
ואמטיין נהורא טבא נהורך ולקבלא
צלותא ברתני יהא רעוא קדמך דתוריך
לן חיין בטיבו ויהי אנא עבדא פקיר בגו
בריכייא דרחמי עלי ולשמר יתי ויתכל מי
לי נהי לעמך ישראל אנת הוא זן לכלא
ומפרנס לכלא אנת הוא שליט על מלכוא
ומלכותא דילך הוא אנא עבדא דקודשא
בריך הוא דמגדנא קמיה ומקמיה דיקר
אורייתא

כשהיה ב׳ עמודין בסוד הנקבה
ראשונים יכוונו כי עשרה חיות
ה׳ הנוקבות בסוד הה׳ ועשרה ה׳
אמצעיות ה׳ הנוקבות בסוד הא
ושאולים הסת בבהכ תבונן
כי הם הוצר שהארת הולכת
ומתפשטת בנוק׳ שהיא בהכ
ותתבקע הסת ותנשק אותה ל
הנוקבה שהנשק היא עתה
בין זרועי׳ והוא שפיא התורה
מתבקע ונשקה ובהכ עלה
גם מלכות הנוקבה שמלכי
כל בשר הוצר בתוך ה
הלבן ותרב ולהה מלה הסת
עד התשבה :

אורייתא בכל עידן ועידן לא על אינש חד בלחודוי ולא על בר אלהין סגיאין
אלא באלהא רשיא דהוא אלהא קדישא ואורייתא קדישא ונביאוהון
קדישא ומסגי לעבדי טבין וקדישא ביה אנא רחיץ ולשמיה קדישא איקרא
אנא אודי תשבחין דהא רעוא קדמך דתתפתח לבי באורייתא ותשלים
משאלתי ולבי לטב עמך ישראל לטב ולחיין ולשלם :

אב הרחמים הוא ירחם עם העמוסים ויגיל נפשותינו ען השעות הרעות
ויגער בגלגלי ען הנשואים ויחון עלינו בפלטה עולמים ותשלח
משאלותינו בעדה טובה ישועה ורחמים :

אמרינן אותו תיבה שאני מעגל דומה לתיבה העשויה כעגול ודומה לאלכסון שנתנים בה סת
שהוא תת לחברו עם נוק ואוא כי אחר שהוציאו הסת נראה ען ההיכל שהוא אמא תיקון חסד
ומיחדים אותה בג' הדרגות לעגול שהוא תיבה בהכ . ובווחה אמרו עליו עגול ענג שם ה'
ולריך שיהיה לתיבה שית דגלין כנגד בריעה אמור וק עלכות שבהם מתיחדים וק הסת ה
שהוא תת עם התיבה והתיבה עצמה דמא שבעאה :

פתיחות התיק הסת כמטטרון ישלנה על ישיבו דמטטרון שלינו אם דתלו .
בקי עה פנת הוא בקיצת פוצא דאמא דיסוד זא' ונשם יוצא
לחון סוד יסוד אבא דהאות הכתב שבתוכו לחון אל כל המצעים ואו קורין מסתם
שבתוכו שהיא התורה שבתים תיים יסוד אבא ומצעיה ומראה לעב .
ונריך לנשת אל התיבה קרוב עד שיוכל לראות אותיות התורה תוטב פרי שישמח
לו המלכה שם מכוון כי זא' הוא התורה ונתן לו אשר לו כמשמים והנקודות שלה
הנקרא בית הכפרת העלה בסוד ולו אשר לאיש יתן בעד נפשו ולכן הסת בלוטא
שעשים ונקודות כי לא נשארה רק גוויה לבד :

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל
תורה ליה לנו משה מורשה קהלת יעקב

הנה אמר הוא ביסוד דאבא
שמנו יוצא לחון ומלאו שם
יצא יעקב הנקרא תורה

על החיים להחזיקים בה ותלכיה מאושר
דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום
שלום הבלו והבני תורתך ואין לו מכשול
ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום:

וזהו אשרם שה שהוא בזכות אבותם
לבני ישראל שהם כה רואים ומקבל
עונשים נגדם: לזה לא נשה הוא
יסוד אבא העקד עשה והוא הוא
התורה שהוא קבלות ומקבל שהם
האורות הקלקי והנקבל בעקבי

ונלמד שם: על חיים לו היא המינה נקרא אשר ואיא עד חוד מתקבלים טא ונלמדים
הנשכים שה בהאן עבינה שהיא נקרא אשר: הנה הלכות לנקחת גדולה ביסוד
אמא וזם דרכי שהם הגדולה שבה הם משכים עצם שהיא בינה ונקבלתם עד
האבות הנקחא עתקנו דרכיה כעכ בינהר יקל והת דאבא נשכים בשבילה לין
ונתנים לזא יסודשבה הנקרא שלם וזם וכל נתיבותיה שלום: תבון כי בשלום אותיות
אבום כי האותיות שבסתרה הם באים ומתנגלין מהאמת: ענבשורי אל לשב
בשערה קרימת הדרה ונעדר בשערה הקדים ותור ויושב: לדרך יהיו אזנו
קשובות ותוכם בטו לשוע עלה בעלה מה שקורא החזן אך לא ישמעו אז
יסעדנו תכ: אסור שיהי שום מקרא לתון הדיחוי כבר השויות כעכ בגוהה:
ויכון כי התיבה בחי הרסיני שם מרני והתיבה נקרא הנוק והסת שעלין שם הוה
והשתחוה הוא העלה בעור יתה ונהי: אחסירי ספר נהגי הלוך מעלים
בעת עלותם לתיבה כי הנקום מאת קודש: כשעולה לתורה לא יאחז בידלי
עלמן כיאם על עפה ונטל בשתי ידיו ופתח ומראה וחזור וסותם ומברך ושתחוה
לסת קודש שבדך ולא בשעת ברכה: לדרך לבדך ברכת התורה בשאחה חבה
אחר שזכה הנבל עדת הכוב והשקר ונתן לנו תורת אמת שהיתה לו יתי
שעשעים יום יום ומתמד נתן לנו: ולדרך לבדך בקולרם: כוונת
העלה יאחז כעכ הסת ותבון כי ספר ובפ ידשתם ב ידיך האוחז בי
פשם לעשות עכ שם חדש לנוק והוא כי ספר ג שם והם אלף הי
ינר הי אלף הה יוד הה ג חדש עם רה אתוין של פשוט

ולא

ומלא ראהיה אהיה אלף הא יוד הא אלף הי יוד הי הדיג שם ווה שם חתם ווה שלמה
עי ביחיך שבטא ידפרקין כנגד יד אותיות אהיה : נא תכוון כי ד אצבעותיך ד
שמת עב ופס בן בנדל ימין וכן בשאול והעם קפץ בן ג׳ ספר והואכי שם ופס
ביחוי עור הנתשק הנוקבא :

ברכו את יהוה העבורך : ברוך
אתה יהוה אלה אשר בחר
בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו
ברוך אתה יהוה נותן התורה :
והוזר ואותו בסה ובברך ברכה אחרונה
בא יהוה אלה אשר נתן לנו תורת
אמת וחיי עולם נטע בתוכינו
ברוך אתה יהוה נותן התורה :
שטרך הפה סביב לסת פסוק לך ה הגדלה עד לך שמחוים הקרים
ראחר סת כל עיל קרש ראחר כל עמדים :

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה :
אשרי העם שככה לו אשרי העם
שה אלהיו : [אשרי ארם עוז לו בך עסלות
בלבבם] : תהלה לדוד :
א רוממך אלוי המלך ואברכה שמך לעולם
ועד :
ב כל יום אברכך ואהללה שמך לעולם
ועד :

תבון כי ד׳ ירך הם עב ורך שאול
ויסין : כשקורא עשיר יהו בשאול
מעל הספר ד׳ שין בעוה״ב עולם הבא
שנשתקן הגב ונבלע בחסרים ויסין
כמאן גבל תורה שברשיע וכאלו מקל
תורה עולה : כלן מתעלה נגלה חלקי
שבחסר רמי והוא הארה לפי שעה
לוי מתעלה תור ראבא שלמעלה מעלה
ישראל מתעלה ישר ראבא שבתם
ועיר : לדוד ד׳ בעזל ועד בעת הקרים
מאשה עד תהלה לדוד
תבון כי יורה לון הי
אצבעותיו שר שעלה
הבריאה שבשם כי ואו
הי אלשרי בבריאה עדין
העולות כלם באצבעותיו
יורדים עד אחר עלה ושם
והוא בחי נשות הבריאה :
הנה עכי כאן אם אשרי
והסוד בן שבע עלות
ביעל והם בחי עב

הבריות

ג רוח הגבורה ועצה ודעת אין חקר
ד ורחור ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו
ה דר כבוד הודך ודברי נפלאותיך
אשיחה :
ו ועוז נוראותיך יאמרו וגדולתך אספרנה
ז זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו
ח חנון ורחום ה׳ ארך אפים וגדל חסד
ט וטוב ה׳ לכל ורחמיו על כל מעשיו
י יודוך ה׳ כל מעשיך וחסידיך יברכוך
יא כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו
יב להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד
הדר מלכותו :
יג מלכותך מלכות כל עולמים ומשלתך
בכל דור ודור
יד סומך ה׳ לכל הנופלים וזוקף לכל
הכפופים :
טו עיני כל אליך ישברו ואתה נותן
להם את אכלם בעתו
טז פותח את ידיך ומשביע לכל חי
רצון :
יז רחוק ה׳ מכל רשעים וחסיד בכל מעשיו
קרוב

ברוחות העולמות וכמעט נעשו גבמין
והם אינם אלו כי בכל אחד מהם בחינות
שונות וזהו בחינת אמרה וזהו שאר
אותיות אשר ואז הוא נותן בה גדר
רוחל הבחינות : אריך וגל
רת נפש בן יור הה ון הה אל רת
ומשמש אלהי העולם : ושלת שלחי
עלא בן שלה בן יור הה ון הה
והוא הבן הנוכר : פתח את וגל
רת פאי בן יאהדונהי : כי הקשה
באה אב ידין דיאהדונהי : ווה
אתידיך קרי בי יודוך גם הסתחתך
הוא גם הפרנסה ובאות גם הנא
מאל גם קדוש רעב ביאהדונהי
והנה גם זה חתך הוא שאר
אחר הקשה שבר הנשכנ בעצ
בעולות והוא אין רחמים יוצא גם
יוד הי ויו הי דיודין תומ
הסכת אתוין יור ויו רלת בצ
יור ויו יור ויו הי יור הנמשך
הם באחורים רזון הבוקי והבוא
בחסרת אלהי נשמה בפ רוח
בן חתך ומשביע בן חתך והם
באחורים דיאלב ורחל :
לכל

ק הוב ה׳ לנו קוראינו אשר יקראתו:
באמת
ר כון יראינו ועשת ואת שועתם
ישע ויושיעם:
שי ודר ה׳ את כל אוהביו ואת כל
הרשעים ישמיד:
ת הלות ה׳ ידבר פי ויברך כל
בשר את שם קדשו לעולם ועד:
ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם:
הללויה:

בשורה זה. ותכוין כי עתה העשוק [illegible] עולמות מעשים
העשות ובאשרי הרחוקים עתה עושים זכ בחי העשות ובזה גם הקול [illegible]
[illegible] בבחינת [illegible] בגן [illegible] עולמות

למנצח שושן לדוד ושלמה יהוה ביום צרה יגבך שם
אלהי יעקב ישלח עזרך מקדש. ומציון יסעדך
יזכור כל מנחתך ועולתך ידשנה סלה. יתן לך כלבבך וכל
עצתך ימלא. נרנה בישועתך [ר״ת בן] ובשם אלהינו נדגול
ימלא יהוה כל משאלותיך עתה ידעתי כי הושיע יהוה
משיחו. יענהו משמי קדשו בגבורות ישע [ר״ת יבק] ישיעם
אלה

אלה בחכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יהוה אלהינו נזכיר הנה כרעו
ונפלו ואנחנו קמנו [ונתעודד] ונתעודד יהוה הושיעה המלך [ויענהו]
יענהו ביום קרארנו : [ר"ל יבקש שם שמבן יהוה הוא הה :]

הבא לבין גאל ולשבי פשע ביעקב
נאם ה׳ ואני זאת בריתי אותם
אשר יהוה רוחי אשר עליך ודברי אשר
שמתי בפיך לא ימשו מפיך ומפי
זרעך ומפי זרע זרעך אמר יהוה מעתה ועד
עולם ואתה קדוש ישב תהלות ישראל
וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש
יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו ושקבלין
דין מדין ואמרין קדוש בשמי שמיא עילאה
אתר בית שכינתיה קדוש על ארעא
עובד גבורתיה קדוש לעלם ולעלמי עלמיא
יהוה צבאות מלא כל ארעא נהיר יקריה
ותסאני רוח ואשמע אחרי קול רעש
גדול ברוך כבוד יהוה ממקומו
ונטלתני רוחא ושמעית

בתרגמי

הנה עתה ביבא לבין גם הליהם ונדם
אמר אוביאן בה כה הנשמתם
מדרגון עזה בסוד הנשמות ונשלהם
ומי מדרגון עצמה יסודה ויולדתם
אחר ומשולדות לוקחת הבחילה
חלק הנשמות ונהו וכא לבין
והיליה חלק הרוחני ונה בחלה
לחר והעשה חלק הנפשות ונהו
כלין נדם : ואמר קדוש
אלתרין בתת ועיר העולה
ליתן אחרה ונהו קדוש ותת
עולה לחכים הנקרא קדוש
ומקבל אמר ונהו קדוש קדוש
ו קדוש תת יהוה צבאות
אמר . שמע ונקרא אז ן
קדוש קדוש תת הנקרא
קדוש ומפיע יהוה
יסוד צבאות נה : ומגיע
והנה מאירים בנתקבאמעלה
אותה ונהו כבוד כבוד :

לא

עלבות נקרא
כבוד ה׳ מלא
המרה שכינה
הנקרא אמון
עולם]

בתרא ולא נמצא חשבון ואמרין ב
בריך מקום דה ישראל שלם אלהיהם
ישלח לעמו ישראל ברכות לשלום עולם
ולעולמי עולמים · ה אלהי אברהם יצחק
וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם לבב
עמך וכון לבבם אליך והוא
רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב
אפו ולא יעיר כל חמתו כי אתה ה טוב וסלח
ורב חסד לכל קוראיך · צדקתך לצדקת עולם
ותורתך אמת תתן אמת ליעקב חסד לאברהם
אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם · ברוך יהוה יום יום יעמס
לנו האל ישועתנו ועזרתינו סלה · ה צבאות עמנו משגב לנו
אלהי יעקב סלה · ה צבאות אשרי אדם בטח בך · ה הושיעה
המלך יענינו ביום קראינו · אלהינו
שבראנו [תורת הבריאה] לכבודו והבדילנו מן
התועים [בבחינת נפשיה] ונתן לנו תורת אמת
[תורת הנבואה] וחיי עולם נטע בתוכינו ה
הוא יפתח לבנו בתורתו ושם בלבבינו
אהבתו ויראתו ולעשות רצונו ולעבדו

בלבב

ואמר הרבי אליעזר הקטן ז"ל
בלשון ספרדית הקדוש
זו היא לילה בוקר ראה שיין
קדוש הקדוש ואמרו בבית
בתי אבות ואחות
ולא הוא תרגום ולהון כעבד
הכלים הקדוש זו הארת
ה' ישלוך זו היא הארת
העת שהכוונה להורות התת
אלה אנו אומרים ה' שהוא
התת ירד אל הנוק בגלל
עלמות והוא ה' ישלוך :

ואמר הרבי אליעזר הקטן ז"ל
רמז יבוק לריך לכון בו הישב
ה ויפה בעינו כאילו הה כמה
לבשמו בתור אור ונגל ואין
אם בעצרת כרת הכובה והשיר
ומקבה נוחה
אבקעה לאמרו ובלהם המיא
בשם תורתם ושם נאמרים
ילכו כאן מתכלל הוא יקרה :

בלבב אם לעון לא ניגע לריק ולא עד לבהלה בכן ירעו אויב עפעור
חזקיך ועצותיך בעוהו ופכחו ונחיתו עושה ובחכמה לבטיחו
הנשיה ולחיי עוהב לעון משלך כבוד ולא ינאלו יהוה אלהי לעולם
אמן׃ ברוך הגבר אשר יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו בטחו
ביהוה עדי עד כי ביה יהוה צור עולמים ויבטחו בך יודעי
שמך כי לא עזבת דורשיך יהוה יהוה חפץ למען צדקו יגדיל
תורה ויאדיר׃ נבר׳ אלהים אלהי אבי ושם אלהים בבטחון
כי ביה׳ הבטחתי אדני אל
יה נתן לבטחי׃ עזבת דורשיך פן תכבה ושם אלהים שבבת ד׳ לצדקו
יגדיל תורה לת לית ובוא לית השלוחה ובנה עיר ויאדיר ע׳ מגדולתן ובוא בשמאב
ראשו בשעי גם לית גם הוא בינה בגבורה שבעבור קק בילדה ושם נקם לית אלוי
אדיר לתי ונא ולשם סוד התורה לי בוא יום ב׳ בחיי שבת ובוא לתורה׃
קדוש בקרבם אל יגלה ובבוקר לעולת בלילה לבלילה ובכל
בהיותם עדיין באמצעות עצו׳ :
הנה יתבלה לדור עדאין קדוש סוד עולם הילדה ומסוף יום הי׳ ין הי׳ ומאלוה
ה יום הי׳ ואז הי׳ ה׳ בחיאה ין יום הא ואז הא ילדה׳ ונודר הפלא
עבדיאה לילדה בחיבל רוחם ומשלם גם רוחם לעדם׃ לי שחוא שורם קין שהוא
בחי גבורם ומאוזרים הם בחיבל גבורם לדיך לדר בכוונה רבה שורי הלאבם בלשם׃

תפלה לדוד השה ה׳ אליך אשא נפשי ואבטחה אל תבושה
עלי כי חסיתי בך׃ הושיעה אתה אלהי ישראל
אליך׃ חנני ה׳ כי אליך אקרא כל היום׃ שמח נפש עבדך כי
אליך

אליך הנפשי אשא: כי אתה ה' טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:
האזינה ה' תפילתי והקשיבה בקול תחנוניי: ביום צרה אקרא כי
תענני: אין כמוך באלהים ה' ואין כמעשיך: כל גוים אשר עשית
תבואו והשתחוו לפניך אדני וכבדו לשמך: כי גדול אתה ועשה נ
פלאות אתה אלהים לבדך: הורני ה' דרכך אהלך באמתך יחד
לבבי ליראה שמך: אודך ה' אלהי בכל לבבי ואכבדה שמך
לעולם: כי גדול עלי חסדך והצלת נפשי משאול תחתיות: אל
הים זדים קמו עלי ועדת עריצים בקשו נפשי ולא שמך לנגדם
ואתה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: פנה אלי וחנני
תנה עזך לעבדך והושיעה לבן אמתך עשה עמי אות לטובה
וירא שונאי ויבושו כי אתה ה' עזרתי ונחמתני:

בית יעקב לכו ונלכה באור ה' ביום ההוא יהיה אדוני אחד ושמו אחד
אלהינו ואנחנו נלך בשם יהוה אלהינו לעולם ועד: יהי
ה' אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל יטשנו
להטות לבבינו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמור מצותיו וחוקיו
ומשפטיו אשר צוה את אבותינו: ויהיו דברי אלה אשר הלכתי
לפני ה' קרובים אל יהוה אלהינו יומם ולילה: לעשות משפט
עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו: למען דעת כל
עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד:

שיר

שיהיה המעלות לדור לולי ה׳ שהיה לנו כאשר יאמר ישראל נא לולי יהוה
שהיה לנו בקום עלינו אדם אזי חיים בלעונו בחרון אפם
בנו ״ אזי המים שטפונו נחלה עברה על נפשינו אזי עברו על נפשינו
המים הזדונים ״ ברוך ה׳ אשר נתן טרף לשיניהם נפלה נשלחה
עקה יקשרו אחרי נשבר ונמלטנו נשלחנו עזרינו בשם ה׳ עושה
שמים וארץ ״ : רבן כי ביום הלוים באו לעשות את סדר המעלות
עליו נשאה יתירה והלוים עומדים על דוכנם כל יום כשה המאורה
והנה בשבת ישראל [illegible] ולמה הוצרכו לבא בשבת וכן
את יום השבת לקרשו פירוש עוד הטעם הנה עקרו לפי כל דרש ו
ותכון כי יום א׳ הוא סוד חסד המעלות שאין חסד רבריאה עולם בחסד
ריצוי ותמנה לעי בשבת החנתה עי׳ וק רשמ״ל ביומה : ותכון כי יום א׳
שאין נוק׳ סוד נשמה [illegible] ואז הי׳ אלקי׳ ועיכ שאינתו
המעלות [illegible] שאינה לשבת לת שאין חסד המעלות הוא
יהוה יהוה בחסד רבריאה שהוא מחשב מתיב יהו הבריאה בחסד
הלילה שהוא מתגלגל ומתרבה בעת וכל הלוים
כלולים בו גם מאים גם מצפון בעקור קח :
בנ״ב ים
היום יום ראשון בשבת ובו היו הלוים אומרים :
לדוד : שמעה לה׳ הארץ ושוועה תבל
שובבי אבל כי הוא [illegible] : ישמו אויבי
ושונאי כל הרחק יבוזנה מי לעלה
בתר יהוה [illegible] ומי יקום במקום קדשו [illegible]

נקי

נקי [illegible] כפים [illegible] ובר [illegible] לבב [illegible] אשר לא
נשא לשוא נפשו ולא נשבע למרמה ישא ברכה מאת [illegible]
יהוה וצדקה מאלהי ישעו זה [illegible] דור דורשיו מבקשי פניך
יעקב סלה שאו שערים ראשיכם [illegible]
והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד [illegible] מי זה מלך
ה' עזוז וגבור ה' גבור מלחמה שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי
עולם ויבא מלך הכבוד מי הוא זה מלך הכבוד ה' צבאות הוא
מלך הכבוד סלה [illegible] :

הושיענו ה' אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך
להשתבח בתהלתך ברוך ה' אלהי ישראל מן העולם
ועד העולם ואמר כל העם אמן הללויה ברוך ה' מציון שוכן
ירושלים הללויה ברוך ה' אלהים אלהי ישראל עושה נפלאות
לבדו וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן
ואמן : [illegible]

הפרק זה שני בשבת [illegible] שיר מזמור
לבני קרח גדול ה' ומהולל מאד בעיר
אלהינו הר קדשו יפה נוף משוש כל הארץ הר
ציון ירכתי צפון קרית מלך רב אלהים
בארמנותיה נודע למשגב כי הנה המלכים נועדו

יהוה יהוה [illegible]

תשובתן וכאחר הדברים האלו קורא אלהים לשמה
העולם כי אחרי תמול מכל הנעים: ושמעה ונ

היום יום רבעי בשבת ובו היו הלוים
אומרים. אל נקמות ה' אל נקמות
הופיע הנשא שופט הארץ השב גמול על גאים
עד אנה רשעים עלוזו יבעו ידברו עתק יתאמרו
כל פעלי און עמך ה' ידכאו ונחלתך יענו אלמנה
וגר יהרגו ויתומים ירצחו ויאמרו לא יראה יה
ולא יבין אלהי יעקב בינו בוערים בעם וכסילים
מתי תשכילו. הנטע אזן הלא ישמע אם יוצר
עין הלא יביט. היסר גוים הלא יוכיח המלמד
אדם דעת. ה' יודע מחשבות אדם כי הבל
הם. אשרי הגבר אשר תיסרנו יה ומתורתך
תלמדנו. להשקיט לו מימי רע עד יכרה לרשע
שחת. כי לא יטוש ה' עמו ונחלתו לא יעזוב.
כי עד צדק ישוב משפט ואחריו כל ישרי לב.
מי יקום לי עם מרעים מי יתיצב לי עם פעלי
און. לולי ה' עזרתה לי כמעט שכנה דומה
נפשי. אם אמרתי מטה רגלי חסדך ה' יסעדני. ברוב שרעפי
בקרבי תנחומיך ישעשעו נפשי. היחברך כסא הוות יוצר עמל על

חק

[illegible]

היום יום חמישי בשבת נבחרו הלוים אשרים: הלך ג

[illegible] [illegible]

אך 2

אין תיכון חבל בל תשחת: נכון כמאיר
מאז עמלים אתה: נשאו נהרות ה׳ נשאו
נהרות קולם ישאו נהרות דכים: מקולות
מים רבים אדירים משברי ים אדיר ב
מרום ה׳: עדותיך נאמנו מאוד לביתך
נאוה קדש ה׳ לאורך ימים: הושיעה נא
קדיש מסקדיש רחוקים הדרלוהמונגל
לעלות עשיה ליהרה ויקבלשבע
וכל זה עדיין באצילות. אבאן עד קדיש ב׳
בתחא בחינת חלק הנפשות העולם העשיה
שיורד שפע מליהרה לעשיה ותלוי בסי
נפש עצם ומל זה עדיין באצילות גופא ולכן תבין לקשור מל העולמות יחד
יוד הי ויו הי אצילות ישפע לה יוד הי ואו הי אל שרי בריאה ישפע לו
יוד הא ואו הא אל הויה יצירה ישפע לה יוד הה ו הה אל אדני עשיה:
קוה אל חזק ואמץ לבך וקוה אל ה׳: אין
קדוש כה׳ כי אין בלתך ואין צור
כאלהינו כי מי אלוף מבלעדי ה׳ ומי צור
זולתי אלהינו:

בחינת ו כנגד עולם העשיה בפולבין
ותיה יגה המלכות המלכות שהיא
נגדי הקליפות המלכאלהים כיל
אלהי העשים ונל

אין כאלהינו אין כאדוננו אין כמלכינו אין כמושיענו
בחינת ו כנגד עולם היצירה כי ואויה יוד הא ואו הא אל שדי בריאה
ישפע לה יוד הה ו הה אל אדני עשיה

ברכה אלהינו שיר כאדונינו שיר כמלכנו שיר כמושיענו:

בחיים ו כבר עולם הבריאה בפרנסה ובחיים ויכלכל ה' ואמר אמן ונאמר
ארונינו ולא נסמא כמקרו כי אין ראוי שיהא קל לו לברו:

ברכה אלהינו עדה ארונינו עדה אלהינו עדה מלכנו עדה מושיענו

בחיים ו כבר עולם האמונות שבוש בחיים ותאמר שיקבל שכרו כבר
שם יוד ה' ויו ה' שהוא הא' המקבל:

ברכה אלהינו ברוך ארונינו ברוך אלהינו ברוך מלכנו ברוך מושיענו

בחיים ו כבר אמונות הנמלה לאמלה שנאמר ונכלתו ואיקון שם ומן אותה אלהים

אמרה אלהינו אתה ארונינו אתה אלהינו אתה מושיענו אתה

אתה הושענו אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא
מועד: פיטום הקטורת איל ברן

תנא רבי אליעזר כל הסונה הלבות בכל יום
מובטח לו שהוא בן עולם הבא שנאמר

הליכות עולם לו מלכי הליכה אלא הלכה:

אמר ר' אלעזר אי חשבת תח שבעים אלף בעולם שנאמר
ונם בניה לשורר ה' ורב אלף בניך אל תיקרי בניך א
אלא בוניך אלף רב לאוהבי תורתך ואין לו מכשול יהי שלום
בחילך שלוה בארמנותיך לעמן ואחיו ורעי
ארבה נא שלום בך לעמן בית ה' אלהינו
אבקשה טוב לך יהוה עוז לעמו יתן ה'
ברך

והכונה כי שלא יאחזו החיצונים
בשבע הילודי אבא שלקים חיצונים
גיא שאינו הקטורת:

הנה הת בלעיב בבחינת
המעלות שבהם הם נקראים
תח ויהם נקראים בוניך
כי

ברך את עמו בשלום: ר׳ מאיר אומר הפלגן הטל כנותם והקדמונים
לעולם לו. ומה דנוסף שהו אלף בעלם הרי אלפים ג׳ קרישין ריבתאי

יתגדל ויתקדש שמיה רבא בעלמא די ברא כרעותיה ויצמיח
גאולתי ויקרב משיחיה בחייכון וביומיכון
ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: אמן יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך: המקדש זה הלל
המעלות המעשרות אשר בעיה לגר בסוד תחיות המתים והוא נעשה עי״ז עשבוה כי
שם **כוזר** הוא לו תהיה אך עי״ש **במוכסז** הוא המגיה אותם שם ולכן
הדין מגם זה שבעיה שהם גירות להעלותם ולכן אמרו
אותו היתומים להעלות נפשות אביהם ועכ״ל גם בשבת ויום כי באמת הכח
להעלותה שנהנים ושבת ויום בגר אצלו שמרמה לשמירה ובגם הקבלאמת בדום
שת בו אביו ואמו בגר תפילתן בלי שם בלשם ובנה

וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמיה

דקודשא בריך הוא לעילא מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא
ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן: על ישראל וכל יהא שלמא רב
עושה שלום במרומיו וכו׳:

ברכו את יהוה המבורך: תפוין כי בתפוגי ור׳ יונה ורבינו
בחיי אלא ומי שם היוצאים מעב

סלה יהוה יוצר הי׳ ויו הי׳ יוצר ויו בלת הי׳ יוצר ויו

יוצר

יוד ויו הי יוד · יהוה יוד הי ואו הי · יוד ואו דלת
הי יוד ואו אלף ואו הי יוד · יהוה יוד הא ואו
הא יוד ואו דלת הי יוד ואו אלף ואו הא [illegible]

[illegible] הוא [illegible] העסה והם [illegible] אף פי רחוים [illegible]
[illegible] שבח [illegible] כי [illegible] כל העולמות [illegible]
[illegible] עולם [illegible] לבני [illegible]
[illegible] יתאחזו [illegible] בהם [illegible] שבח זה [illegible]
[illegible] והוא [illegible]
[illegible] העולמות [illegible] הקליפות [illegible] והאור
[illegible] הוא [illegible] החיצונים [illegible] הקדושה ותחלה
[illegible] בשבח [illegible] העולמות בקדושה [illegible] הקליפות ,

עלינו לשבח לאדון הכל [illegible] עלינו [illegible] יוד יוד הי יוד הי ואו
לתת גדולה ליוצר
בראשית שלא עשנו כגויי . ה.
הארצות ולא שמנו כמשפחות
האדמה שלא שם חלקנו כהם
וגורלנו ככל המונם שהם ע
משתחוים [illegible] ואנחנו כורעים
ומשתחוים ומודים לפני
מלכי

[illegible] יוד הי ואו הי [illegible]
הכל [illegible] לשבח לאדון הכל
[illegible] לשבח [illegible]
[illegible] לשבח לאדון הכל [illegible] יוד
[illegible] יוד הי ואו [illegible]
גדולה ליוצר [illegible]
[illegible] לתת גדולה ליוצר [illegible]
[illegible] גדולה ליוצר בראשית [illegible]
[illegible] ועשה [illegible]
[illegible] שלא עשנו [illegible]
[illegible]

אלהים אלהים הקבה שהוא נעשה שרים
ויסר ארץ ושוב יקרו בשרים מעל
ושכינת עזו בגבהי מרומים הוא
אלהינו אין עוד מלבדו מעתה ועד
עולם ולתו כתוב בתורתו ידעת
היום והשבות אל לבבך כי ה׳ הוא
האלהים בשמים מעל ועל הארץ
מתחת: ן

ענל כן נקיתך ה׳ אלהינו ל
ראות עזך והרה בתפארת
עוזיך והעביר גלולים מן הארץ
והאלילים כרות יכרתון לחקן עולם
בעלכות שדי וכל בני בשר יקראו
בשמך להפנות אליך כל רשעי
ארץ יכירו ויחלו כל יושבי תבל
כי לך תכרע כל ברך תשבע כל
לשון לפניך ה׳ אלהינו יכרעו ו
יפלו ולכבוד שמך יקר יתנו
ויקבלו

אלהים אלהים: יקרו בשמים מעל ועל הארץ
מתחת אין עוד מלבדו: בגבהי
מרומים: שמה מקומים רבוקבו:
אין עוד מלבדו כל מה רמז
אות אלהינו אורמקין לשלמה עם
כל המקומי: בשמים מעל כל מעל
האולם: ועל הארץ מתחת אלה מתן
ונוק ארץ ונוק אולם ומעלה:
אין ונוק יעקב ורחל: רחל יעקב
נוק דאמא ואל תבוקם אם אמא ואבא
נוק

ויקבלו עליהם כולם את עול מ
לכותך ותמלוך עליהם מהרה
לעולם ועד כי המלכות שלך היא
ולעולמי עד תמלוך בכבוד
ככתוב בתורתך ה' ימלוך
לעולם ועד. ונאמר והיה
ה' למלך על כל הארץ ביום
ההוא יהיה ה' אחד ושמו
אחד:

מלך משיחך ויאמר מלך
אם בלי: עוד יאמר כי הנה הנביאים
בשלמות שרי הדור בלאה ומי בחל בנ
שרי קדוש ושלומו ין לת ולר הבלאה
ורחל: עול מלכותך מלך ומקראה:
מלכות שלך הוא בשמים ומאבר עולם ועולמים
ותהיה מאחרת רשלי ומלכותך בכל
והיה ה' למלך תבין כי רק והיה ה' ולפי מ
אחד ה' הרי ה' ג' ותבין הענין לאה
סוד עשרה בנים אם לא רשפרל
עם לא מלוה אחת מלכות ולא ג
יפבן והם בנים הנעלים לאה והם
משכיבן לאה וכולם בנים: אין הפירוש הטלת תפילין עד עכ נקה: ומשיר
הטלת עשור והתפילין חולק אותה הלועה שלא מלבעות עשרה ואחר חולק אותה
תפילין של ראש עשרה ולמה הפירוש בזה המאמרות ואחר עשרה תפילין שלו
ומנתת בנים זת אלו זה פנים בפנים כמקרן עלה ואחר עשרה פעמים
ישבה עצם ויסב בשקודו ויכונן בפהיות והשמות תשוחקן בדבר שלא יחזרו תיכן
אחור באחור: ומשל כתב בפסוק אף בהיקים יורו לשון יאבו ישרים
את דרך: ויצא מבהב ורואה שלא יתקן את פניו תב אחרי הוא ג' יאבו
הסת אלא יחזיר פנו לאחן ויאמר בעת בעתן. כי כל הנעים ילכו אמר ב
בשם אלהין ומנהגו כלך בשם ה' אלהינו לעולם ועד: ה' נחנו בלתקונן
לעלם שורי הישר לפנ מרכבה ה' ישאום בארם ובמאי מעתה ומעולם:
ולא יפסיק פסיקה נפה חו אלא מעט מעט עד בארם מעורת בהכ:

כוונות תפילין של יד

הנה כבר כתבנו לעיל כי יש לנו שני מיני תפילין ולא היה
לנו תפילין רש"י אחר התפלה נקורא בהם קש ולא ביחד
ולכן סדרתי בדוגל הנתתם כאן אחר התפלה : ידעתם מאמרכם חכמים בתם סור נם מעל
מאות נם ראוכל בחוכם שוחין לנוקבי . והנה תפילין אילו הם ראמא נא והנה
רא אוכרת עיבור א אהבה ע פרשיות שבתוכו יהבן והם סוד יוד הי ו
ון הי יוד הי ואו הי יוד הא ואו הא יוד הה ון הה אלף הי יוד
הי אלף הה יוד הה אלף הא יוד הא ושם אלף הי ון הי חולם וחוב הבית
אלף רות כון יוד והנה הויה אהיה ארנ"י ע"ש אותיות שלו עב יבק סוד
הנעבתא שבריבק : כוונות תפילין של ראש :
הם נהי ראמא בראשא והוא אוכרת שבו עיבור א אלף הי הי יוד נה
פרשיות יהבן והם סוד יוד הי ון הי יוד הי ואו הי יוד הה ון הה
יוד הא ואו הא . חמה אלף הי יוד הי . אלף הי יוד הי . אלף
הה יוד הה . אלף הא יוד הא ביה ושוה החולם אלף הי ון הי
ואהב סוד הבית אלף הי הי יוד עיבור והויה ובאהיה הויה ע חיים חיי העלם :

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד בשכלו ובלב
אמונה אלהיכם :

אם ירצה הכוונה בזרו לכוין זה
היחוד ושיעל שאור הנגלה רוח
הקודש או לגזר עליו עם נפש
שיוצא לבין שתרלה ושני כתנות

כפ את ר' עקיבא לפי שעמדו אשו בספרים ושאב שאר לריקים : תרים נגד עיניך
יהוה ליחדא קובה ושכינתי ברחילו ורחמו יה עם זה ומאב תכוין שם
יהוה אבא עולאה באמא שבוא **אהיה** ושבהם יחב
ואהה ריהה ניזדוגנו ניורדים עד שאבא שבוא
שם יוד הי ון הי ווה עי נשיה ונשיה דרעיבא

ושם בכתל אשר לפרצם נוקב ראשא הבאה עליהם ותתקשר בחוט עשוה לעשות
על עצם ושניהם יעורדו עד הלל ויעלו אל אשא שהוא שם יוד הי ואו הי
וזה עכ"ל עשית רעק הבאה שם ותתקשר בחוט עשוה על עצם ושניהם יעורדו
עד הלל ואחר יכונין יהוה ועשה יורונים עם נוקבא שהוא אדני
ושניהם יחד יאהדונהי וירדו עד אזעיר שהוא שם
יוד הא ואו הא וזה אל רוח רעק מעל ותתקשר בחוט רוח על עצו
שהוא בא אל שבשם ושניהם יעורדו עד הלל ויעלו אל אשל שהוא
שם יוד הא זו הא וזה אל נפש רעק הבאה שם שבשם ותתקשר בחוט
נפש עצו ושניהם יעורדו עד הלל: כתבו המקובלים שנמצאו
בהיראה ושם בשם הרבה שיש לכוין בהם
בלבור עיינין שהוא מעורר היראה בסוד
יראה לחם הנאמן על לבור זה ובלבד ה
הוות שבם בעבורכם יראה

ועתה ישראל מה יהוה אלהיך שואל מעמך כי אם ליראה את יהוה א
לוהיך ללכת בכל דרכיו ולאהבה את יהוה אלהיך
בכל לבבך ובכל נפשך לשמור את מצות יהוה ואת חוקותיו אשר
אנכי מצוך היום לטוב לך הן ליהוה אלהיך השמים ושמי השמים
הארץ וכל אשר בה רק באבותיך חשק יהוה לאהבה אותם ויבחר
בזרעם אחריהם בכם מכל העמים כיום הזה ומלתם את ערלת לבבכם
ועורפכם לא תקשו עוד כי יהוה אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני
האדונים האל הגדול הגבור והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח ש
חד עושה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם ושמלה

ואהבתם

ואהבתם את הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים את יהוה אלהיך תירא
אותו תעבוד ובו תדבק ובשמו תשבע הוא תהלתיך והוא אלהיך אשר
עשה אתך את הגדלות ואת הנוראות האלה אשר ראו עיניך :
ירא יראנו שמע יראתיך ואהבתיך בלבב כל בני ישראל עמך ל
ויראה אות שמיך יראה הרשע על המס יתעלה שמו ויראו כי
גדול אתה ונורא שמיך :
יחנך ויראת שמים ירא את יהוה בני ומלך ועם שונים אל תתערב :
ירא את ה׳ תל״ג אהיה : בני ומלך ועם שונים תל״ג שרי ועם שונים
אל תתערב תל״ג תשו ועם יג״ אותיות אלף לשון הי יגר שם בג״ תשך והמעשה
הנוראה בפיוטי יוצרין וטלנו ישבו גם עב ג״רין ותעשיכם לאלכל שהיא הוה
רעב בלי ניקוד כוה יגר הי ין הי יגר הי ין הי יגר הי ין הי
ג״עב קומיצעי ג״רין יראה :

	בלח	חסד	חכמה	
יגר הי ין הי	יגר הי ין הי	יגר הי ין הי	יגר הי ין הי	יגר

ג״עב קו מיצ ג״רין ספר יראה :

	הוד	גבורה	בינה
יגר הי ין הי	יגר הי ין הי	יגר הי ין הי	יגר הי ין הי

ג״עב ג״ושאל ג״רין ספר יראה ובולם מפקיעים בניקוד יגר הי ין הי בלי ניקוד
לרוך מערבטלים פ״תשובה : אל שיאלכון בשם אלף הלה כון יגר תתעלה והיא
אלף תשובה : קיאה לתשובה תשב״ה ובזה מקיים אלף תשובה :
ודוקא כי יבואו אליך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נ
נתתי לפניך והשבות אל לבבך בכל הגוים אשר הדיחך
ה׳ אלהיך שמה

ושבת

ושבת עד ה' אלהיך ושמעת בקולו בכל אשר אנכי מצוך היום אתה ובניך בכל
לבבך ובכל נפשיך ושב ה' אלהיך את שבותך ורחמיך ושב וקבציך מכל ה
העמים אשר הפיצך ה' אלהיך שמה · אם יהיה נדחך בקצה השמים משם
יקבצך ה' אלהיך ומשם יקחך · והביאך ה' אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך
וירשת והטיבך והרבך מאבותיך · ומל ה' אלהיך את לבבך ואת לבב ז
רעיך לאהבה את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשיך למען חייך · ונתן
ה' אלהיך את כל האלות האלה על אויביך ועל שונאיך אשר רדפוך
ואתה תשוב ושמעת בקול ה' ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוך
היום והותירך ה' אלהיך בכל מעשה ידיך בפרי בטנך ובפרי בהמתך
ובפרי אדמתך לטובה כי ישוב ה' לשוש עליך לטוב כאשר שש על א
אבותיך כי תשמע בקול ה' אלהיך לשמור מצותיו וחוקותיו הכתובה
בספר התורה הזה כי תשוב אל ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשיך :
יהי רצו' אנא שתחתור חתירה מתחת כסא כבודיך ולהחזיר בתשובה
שלימה כל פושעי עמך בית ישראל ובכלם תחזירני בתשובה שלימה
לפניך יהוה [בגי' תשובה שלימה] כי ימינך יהוה [במספר בגימ'] פשוטה
לקבל שבים : והחזק הפילו' כנ"ל:
כתוב בעוה"ת צריך השב והמרעם על לבו איך הלך את נפשו השפלות ויאמר :
נפשי נפשי איך עקרתיך ממקום החיים והקדושה למקום המות והטומאה
איך לא חסתי עליך הבת היקרה : נפשי נפשי איך מררנו באל עליון
המלך הקדוש המושל בנו כעבד חטאנו ואיך לא היה יראתו על פ
פנינו : נפשי נפשי איך נתתי פגם וגם בקדושי עליון וקלקלתי
צינורותיהם

ליערותיהם ויפעלו רבי׳ התשועה והרחבתי גבול רשעה וקרבתי
ערו ושלח את בעירו ובער בשרי תפוחים ובן אחים יקריא הנבאתי
בלב שבר ונכאה אנרך ה׳ כי אנקם בי ואפקוך אתנפשי אל רוחי בקרבי
אשבר נפשתי להתוודות לפניך את אשר חטאתי ואשר העויתי בגיפי ו
ולשוני ורוקני ונפי כיאשר כלנו וכבגד עניים שלא מלבוקה ואם התעהעת
עתה שבנו ונאיר עלה טא ביר ה׳ כי הבים רחמיו והוא בעשיו ישקיב
ושי יתשיע ואת עם עני ינשיע וברחמים גדולים ישלם נחמים לו ולאבליו
ידעתי ה׳ כי לא לאדם ברכו אתה ה׳ אמן בעדי כי בי בעוריך לאאתן ל
לעולם עוד לבריק לשפטיך עוד הוים כי הבל עבריך אולם אנ אדרוש
אל אל יהלעני לריק חסד ויוכיחני ועל לפעים תכסה אהבה עוריים
אלהי ישעים על הבר כבוד שיך שיתקרש ויתיחד על ירכנו לעולם
ועד היה כבל לשמאל ולכה לשיעתה לנו והעלנו וכפה על חטאתינו
ויעזור רעה ויעבר רעעוהי על עלנו ואחב יאיר : לעמן שיך :

ידידי רבון עלמיך יאות שיהא שיח שפתותי זה והמון לבי מקובל
לפניך ונחשב כאילו נחנקתי בטבעות בית הטבחיים ש
שבאקרב ובתפיסת ידיהם של הבהמה בשני סודות שבלוואי לפיס
ה׳ אחרונה של שם העצם וכאילו נהרגתי בשאלת הטיוחרת לשחוט
העולות ונתקבל רבי בכלי שרת בלפון ונילה לפניך לפיס הואל של
שם העצם וכאילו נשרפתי אבר אבר וכלו לאישים לריח ניחוח לפיס
ה׳ ראשונה של שם העצם . וכאלו נעשיתי אפר על עובחך הטהור
שהוא שירי קרבן נעבר עלי בין סקילה כעצם תרועל הרשן .

שהוא

שהוא עדר כבשים לפיוס היום על שם העלם ואתה ברחמיך הרבים ירע
יאוש שבזכות אברהם חננו ויצחק שהושלכו לכבשן האש ונצלו
כן תצילני אם נתחייבתי שריפה לפני כשר כבודך ואם נתחייבתי לפניך
הרע ירע יאוש שבזכות יצחק אבינו שנעקד לפניך כשלהבת והרוג
ונצלו כן תצילני עתה אם נתחייבתי לפניך כי אל רחום וחנון אתה
ואם נתחייבתי לפניך חנק ירע יאוש שתצילני בזכות יעקב אבינו עה
שהצלתו מיד עליקו בן עשו שבא בדרך לחנקו והעמדתו ונצל כן תצילני
מחנק ואם נתחייבתי לפניך סקילה ירע יאוש כמו שהצלת את אשת
רבינו עה כמו שנאמר עור מעט וסקלוני ונצלו וכמו שהצלת את אשה
ושראל מאבן שביקש עוג עלך המלך עליהם ונצלו כן תצילני ב
ברוב רחמיך הרבים וחסדיך הגדולים אם נתחייבתי לפניך סקילה
ונא אל תשיבני ריקם מלפניך כי נשענתי בחסד רחמנותיך ואין אתה
חפץ במיתתן של רשעים כי אם בשוב מרשעו והיה שמאר יעזוב רשע דרכו
ואיש און מחשבותיו ושוב אל יהוה וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח
מי שאהב את האבות הוא יברך את הבנים : מי שבירך מי שמלך
מי שרם מי שהדר מי שעזר מי שגדר מי שחנן מי שטהר מי שיסד
מי שבנה מי שלמד מי שלמד מי שנשא מי שסעד מי שעזר מי שפדה מי
שצדק מי שקדש מי שרחם מי שמחל מי שרפא מי שברך מי שנסן :
כתב בעלמא כי רבי מלוי בן הכהנים בעוונות עון העקדה עלינו לדעת והואבן נדרי
ולריך שיבא עליו עיפה ויסב בקדקד כמנהגה ואמר מדוע :
הרינני יאיב לקבל נויפה ונעוי שנתחייבתי שפי בר שלעלה

על טה חטאים ועוונות שחטאתי עוויתי פשעתי אנכי יקוק בגיה
הגבתי אשמה בתורתיך · בגדתי ביראתיך פגעתי בפקידתיך הלכתי
פגם בקדשיך והעיר חיולאים שבית ה הולכתים לבית הכסא מקום
הטינופת אשת הזנה אוייבתיך הרשתי עובחותיך חללתי בריתך ב
בהכנסת הערלה על ברית קודש פגעתי בכל רב אותיות והמפרש
החילוני והנה אם נתחייבתי שרוי עפי בית דינך הצדק או עפי ה
הקבה או עפי הסכיגה הרי הסכיגה הרי ישבתי בדד וקבלתי עליהדין
ואנו שתוורה ונתחרט ובוכה על עוונותי חטאתי ויסר העוויתי לא
אוסיף עוד לשוב בדרך הזה הנה יולד בראשית סלח סלח מגיד
יעקב כי עלך טוב וסלח אתה וסייעני להיות שהשבים בלב שלם אשר
חטאתם לא תזכור עוד אם : ואומר אחר יתורה ·

אזרתי אשרה ברכי שחטוא בלשון

הנה גי"ד כלה בגם חסר
העלים ראתה ואל סלת

לו אותיות פיוט ושלום ושלום ביאלו יהוה יור הה ון הה · יור ואונלתהה
הה ואון ואון הה · אזרתי ג' ארנ ארנ ארנ ארנ ארנ ארנ
ארנ אבנ ארנ ארנ ארנ ארנ אשרה ג' לון לפי לפיור
לפיורי אשר אזרוונת עם ורי יור אבא · ברכי ויונא חטפה ג'
יור הי ון הי · יור הי ואו הי · יור הא ואו הא ·
יור הה ון הה : שחטוא ג' ארנ שנכשת בתוכה בלשון ג'
אלי הה יור הה אלי הה יור הה · אל ארנ ובזה יתוקן פגם הקרי
עיש קבלם ברכי באתבש והעיקור ערה מפסוק הא
ואם ישלו פעמי יקרא תיקון את מספר התיקונים :

אחר יאמר תפלת יום הכפורים יום ג׳ לפ״ק

אנא יהוה חטאתי עויתי פשעתי לפניך כואת וכואת עשיתי ואם
היתי על הארבעה עד חיים הזה והיום נשאתני לבי ונכבה
רוחי אותי לשוב אליך בכל לבבי בלב שלם. בכל נפשי ולהיות עורה ועוזב
אלהיך עלי כל פשעי ולעשות לי חסד ורוח תשה להיות זהיר ונזיר במוסרך
ובמצותיך ונאתה יהוה אלהי הפותח יד בתשובה ומשיב לבאים לטהר מחטאים
ירך וקבלני. בתשובה שלמה לפניך ועזרני נגד השטן הנלחם
עלי בתחבולות ומבקש נפשי להמיתה בעור בן לבלתי ישוב בי לעזרני
ושיני לשטן ועשיתי את אשר בחוקיך אלף והסירותי את לב האבן מקרבי
ונתת לי לב בשר אנא יהוה אלהי שע אל תפלת עבדיך ואל תתנונין
ואל יכבה שם חטא. ועוון את תפלתי ואת תשובתי ויעמד לפני
כסא כבודך עליון יושר העליון בעדי להכנס תפלתי ותשובתי לפניך ואם
בחטא החטא והעצום אין לי עליון יושר חתור לי מקום מתחת כסא כבודך
וקבלני בתשובה שלמה ושע תפלתי כי אתה שומע תפלת כל פה ברוך שומע
תפלה: רבש״ע עלך רחמן וחנון וסלח לכל עוונות בני ישראל
הנבים אליך בכל לב ונפש אלי וירוץ לפניך ברצונו לתקן אתכם
שעויתם רבה רבה על אופנו רק שאנו בעור ולא מרע עד היכן הדברי
מגיעים ולא אתנו ירוץ עד זה ואין לנו לא שכל ולא שחוק בידינו רק
באזנינו שמענו וסבר לנו פועל פעלת בימי קדם ושלחת לחם מעה מהן
אשר ירץ רעת עלינו ולשחיה שלחת אצלם שיהא לבני דורו לשמיב

נפש

עמ ובורר הקולים מן הכרם בגרון הסגחות רוח קדשיך והבא חולי עמך והמאירים
ברכותי עמם והעלה עמם מעמקי הקליפות ותהל אים אש מעין ומכאובו והמה
דברים ערש ומשר שאלותן ונעלא מאשר בקשותן ומפיר שאינו אוה לכל ב
עמם ובכן ירמיאנא שתקבלני בתשובה שלמה לפניך ותתפנמה בשם ק
קדשיך אמן ובשאר אותות העליונות שתקבל ברחמים ובחנון
את מעשי חלבי ודמי כמילו כוונתי כל כוונות הנעלים עון והתקן
ותן בי כח לשוון הקודיך ולעשות תשובה בראויה ומקובלת וקרובה לפני
כסא כבודיך ושרתי נא מיד סוטנו לבל מכשול בשום חטא ועון ומשמה
מעתה ועד עולם וגזה אלוהה פושעים דרכיך ומעון ידעו כי לא אבוש
כי אתה מושע תפלתכל פה העבקש רחמים ממעמקי הלבבתך אתה
מושע תפלה :

פרק שנים עשר

פרק שים מוערים השנים וספרים כבוד אל ומעשה ידיו מעבר הרקיע

א רק מוערת לה' הארץ ומלואה תבל וישבי בה : ומוער מכנף הארץ ומירות
מעלנו לבי לדרוק ומאר רוחלי מרי לי מרי לי כי בוגדים בגדו
ובגד בוגדים בגדו :

ד גם מוער יום ליום יביע אומר ולילה ללילה יחוה דעת :

ל ולה מוערת להמה בבקר חסדיך ואמונתיך בלילות :

מל דבר מוער שנים עדבר עליה ותחל עבדה ותכון כתבלות
ומוער ישאו מעבר ועדין חנדים תסב קדר :

לוחן

ויתן אומר הודו לה׳ כי טוב כי לעולם חסדו :

גם אומרים קול ה׳ על המים אל הכבוד הרעים ה׳ על מים רבים :

מים אומרים מגולל מים רבים מדהרים משברי ים אדיר במרום ה׳ :

הרות אומרים נהרות ישאו נהרות קולם ישאו נהרות

רבים מקולות מים רבים :

מ עינות אומרים ושרים כחוללים כל מעיני בך :

פ רגים אומרים יהי כבוד יהוה לעולם ישמח ה׳ במעשיו :

א לים אומרים ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלואו

ש עם אומר קומי אורי כי בא אורך וכבוד ה׳ עליך זרח :

ר רח אומר עשה ירח למועדים שמש ידע מבואו :

ב רבים אומרים והשמים יזהירו כזוהר הרקיע ומצדיקי ה

תרבים ככוכבים לעולם ועד אתה הוא לבדך אתה עשית

את השמים :

ג בים אומרים ישמח המלך סתרו סביבותיו סוכתו חשכת מים

עבי שחקים :

ר אומרת עשה אמלבמו עכין תגל בחכמתו ובחבונתו נטה שמים :

ע נים אומרים לקולתתו המון מים בשמים מעלה נשאים מקצה הארץ :

ק רים אומרים ברקים לגשם עשה מוציא רוח מאוצרותיו :

ש ים אומרים אם נשבות תכין אלהים נחלתך ונלאה אתה כוננתה :

ת אומרים עוזי לכם ובואי תמין הקרחים יגון בשמים ובלי

רגלי לגנו ואמר לפי שגדיו אתיה כמו לישראל :

ן ערן אומר עורי צפון ובואי תימן :

הנפ אומר כי הסביל נפש שוקקה ונפש רעבה עלא טוב :

זה אומרת ה׳ בחמדה ופראתן כמן שנים בתבונה :

יות בשרה אומרת ברוך הטוב והטיב :

מים אומרים מוך ה׳ לכל הנופלים ומוקן לכל הכפופים :

נים אומרים הללו את ה׳ מן השמים הללוהו במרומים :

קהב אומר טוב ה׳ לכל ורחמיו על כל מעשיו :

תל אומרת מה תגביה כשר ומה בין הסבים שים קינך שמים

אורינך נאם ה׳ : והעבר אומר לריק אתה ה׳ :

עלה אומרת נתן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו :

רגנו בשעה שבא הקבה אצל הצריקים בגן עדן ורננים

כל אילני גן ומשבחים ומאמרים : בקול

אומר שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך

הכבוד מי הוא זה מלך הכבוד העוז וגבור ה׳ גבור מלחמה :

בקול

אומר עמדו לריקים ועסקו בתורה שיהא שכרכם כפול

לעולם : בקול

אומר שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד

מיהו זה מלך הכבוד ה׳ צבאות הוא מלך הכבוד סלה :

בקול

אומר לישועתך קויתי ה׳ : בקול

בקול

ג
ה
ש
ח
נ
ת
ע
ח
נ
ת
א
ב
ג
ד

ה אומר אל תשכב אתי תקום אשתך : בקול

ו אומר אל תאהב בינה פן תורם פגה עיניך ושבעלחם : בקול

ז אומר את לעשות לה הפרו תורתיך :

ח ונה אומרת כסום עגור כן אלפנן אהגה כינה בלו עיני לאמה

ה אומרת ינה לפני הקבה בבשע יהיו עונותי עדורים כיתי

בידך ואל יהיו אתוקים כתבי ובירי בשר ודם :

ט גר אומר הנרו לה בבנר בגבל עשוה ואחנו :

י ורב אומר אי יכין לעוהב לירו נתן לבהמה לחם לבע עוהב

אשר יקשון קול קורא בעדבר וזוהה אל תרחק אלהי ישראל :

יא וזה אומר בירו לו ומרו לו איחובט כפלאותין :

יב גר אומר ואתה ה' צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקוד על כל

הגוים אל תתן כל בוגדי און סלה :

יג יונתן אומרת לעין ישרך כבוד ולא ידרוש ה' אלהי לעולם

יד ראית אומרת הלוא בלבל בעץ בטבל תרעה : אומרך :

טו בוב אומר בשעה שרואה שאין ישראל עוסקין בתורה קול

קורא בעדבר קול אומר קרא ואומר את אקרא כל המטר

יבוש חטר וכל חסידו כדיק חסדה יבש חטר כל בדיק ודבר אלהינו

יקום לעולם בורא נבא שפתיים אלם ארחוק ולקרוב אמר ה' ומאמרון :

טז חזה אומרת אסרקה לה ומקבלם כיפיתם ותבו כמו תבו :

יח בולת חיטים אומרת מיר העלות מעלות קראתיך ה' :

יט בולת שעורים אומרת תלה לעני כי יעטון ולפני ה' ישפוך שיחו :

לשאר

שתי הסיבות אומרים לבני כרים הצאן ועשיתם
אל מישרים :
כל מעשרת כה אמר ה' כאשר יצאו התירוש באשכול ואמר אל ת
שחיתהו כי ברכה בו :
עד אומר לדרוק כתיר יקרת כאדם בלבנון יפה :
פוח אומר בתפוח בעצי היער כן דודי בין הבנים בצלו ח
אמה אומרת עצר תאנה יאכל פריה : תאנתי הבכרה פריו
אין אומר כפלח הרמון רקתך : מתוך לחכי :
שאר אילנות אומרים אז ירננו עצי היער מלפני ה' כי בא
לשפוט את הארץ :
רקות שבשרה אומרת אלוה נעשה רוח נחת בגדיה
כרביבים תזונה לשחת תבלך :
יה אומרת אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה :
פור אומר אם לבקר אלוה בית ובדורקן לה אשר שתה
אם הרחתיה אל עבחותיך ה' לבאות אלי ואלהי אור זרוע
לצדיק ולישרי לב שמחה :
ווז הבר אומר בטחו בה' עדי עד כי ביה ה' צור עולמים :
ינוקה אומרת נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם :
סידה אומרת ברו על לב ירושלים וקראו אליה כי מלאה צבאה
כי נרצה עונה :
רזיר אומר ורוע בגדים ורעים בצאריהם בתוך העדרים וכל
רועיהם ישרוקו כי הם זרע ברך ה' וגם לדיקים בה
לישרים עיר תהלה :

לפרי

צ פוריכרים אוערים אשר עינו אל התרים עמין יבוא עורי
ע עמת אוערים עורי עמ ה׳ עשה שנים ומפל :
צ בי אונר אור לטובים אורה לי טוב על יבאו מאד אשר עוניך
ארנן לבוקר חסדיך :
פ רעית אוערת ינרך הכל עלכמאלם שעו אדמי פיך
ח סלו אונר האלהי אתה ארוממך אורה שמך כי עשית פלא
עצות ראמנה אומן :
ס נם אשר הנ בעינ עברים אל יר ארוניהם כעינ שפחה
אל יד גבירתה :
ב הנה רקה שמרה עונרתי כי כשוכה מלוים ה׳ :
ב הנה רקה שמאה אומר יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך :
ב הנה נחלה שמאה אומר הרשנו אלהים עוזים הראנו אלהי ישענו :
ב הנה נחלה שהרה אומר הטיבה לטובים ולישרים בלבותם :
ש נר אומר אז ישיר משה ובנ ישראל את השירה הזאת לה׳
ויאמרו לאמור אשירה לה׳ כי גאה גאה :
ח עוד אולך ה׳ הגדלה והגבורה התפארת והנצח וההוד
כי כל בשמים ובארץ לך ה׳ הממלכה והמתנשא לכל לראש :
ג על אמר ה׳ אשרים שמר משפט עשה צדקה בכל עת :
פ על אמר אם עלו עד שמים ה׳ אמר עמקו שחבודשך :

אריה

ריח אוזר ה׳ בנ״ב ולא כאתם אלהינו אין קנאה ירא אין יכריח

א על אויביו יתגבר:

ד ובאשר ישאו ארבר ועריו הריס ושבי קדר ירננו ישבי סלע יראש ת

הריס לנוחו:

ג אב אשר על כל דבר פקץ לשר על חזור לשב ועל אמה על כל אבדה

ע ועל אשר הוא בונה ביתו בלא לבן ועל יותיו בלא אשפה:

כ לביש אומרים בואו נשתחוה ונכרעה ונברכה לפני ה׳ עשינו:

נתפלה לכותל מערבית

ונהבאורי נלמד היה הולך בכל יום שבת לכותל מערבי וחלקו עליו כל חכמי אשכנזי שהיו בירושלים וקבלו

את יום ה׳ כי באלו החמשי בחרב הבית וגם עכ״פ הסדר הוא כנגד הדר וכת״ב והחמי נהפך לי

לשחות וכן נהגו אחרי זמן: אומרים על נהרות בבל ו׳ מזמור לאסף: ובכה

הוא הי׳ לנו וכ״ל: הבט ו׳ כה אמר ה׳ קול ברמה נשמע ו׳ מרה מעלל אלהים: מרה מעלל אלהים

נשאתם:

אלהינו ואלהי אבותינו אל רחום רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו כחמלה ו׳ רחמיך בגלל אבות

שעשו רצונך בנה ביתך כבתחלה ויכון מקדשך על מכונו והראינו בבנינו ושמחנו בתקונו

והשב שכינתך לתוכו והשב כהני ולויים לשירם ולזמרם והשב ישראל לנויהם שם נעשה לפניך

את קרבן התמיד שיכפר בעדינו בגו שכתבת עלינו בתורתיך ע״ז שה עברך ופי״ר

כאמור ו׳ ויברכו וכ״ל רבון העולמים אתה צויתנו וכ״ל אנא בכח עלינו לשבח מי ה

המעלה בשוב ה׳ את שובת ציון:

ונו התפלה והרגלן ולא הורפסה בסדוק פ״חוק אלו ותוכו שובה התפלה אותה כנגד כותל

מערבית גם על החורבן אלא כי אינו גם ו׳ ומלאתי הדברים אשר נבאתי אל הנביאים תפלה:

עומדת היו רגלינו בשעריך ירושלים ו׳ בית האלהים שמר בפעמה ירושלים הבנוי

עיר שחברה לה יחדיו עם ו׳ שוטבעליה ו׳ שם עלו שבטים שבטי יה:

שם אבן השתיה אשר הנושאת העולם ... התהום ושרפים ומבליעים ... שם הר המוריה
אשר מלא תורה ותעודה ; ההר חמד אלהים לשבתו • יבנה בו בית ... כהן ...
ולכוהנים ... ימי בקשה ... ...
ארון כל הארץ ובו לוחות הברית באצבע אלהים • שם נבואה ... על נפש
... שביה • ... החיה אשר תחת אלהי ... ...
ועבר • שנים לכרוב ... ... בכנפיהם •)
וכבוד ה' אלהי ישראל עליהם • ... ... הכבוד • ... ... היכל ...
לשמוע אל הרנה ואל התפלה ... ... כיון • ובו השלחן ועליו • לחם הפנים
פנים המאירים בכל ... • כי שם צוה ה' את הברכה • ... לישראל ... ...
פניו חיים ... • ושם מנורה הטהורה • אשר על עבר ... ישראל ...
בשבעה נרותיה ... • ... כזוהר הרקיע • שם מזבח הפנימי ... על
עליו ... קטורת • ועליו ... ... • בו ... ... • כעל עולה •
כלו ולבית גובה ולמעלה • מן ... ושם ... • ... ולבית המקדש ...
וחצר החיצונה ... ... כפרה לישראל • ששם ... אבינו ... ולעוב
... ... • ... ... • ... ... • בכנורות ובנבלים ב
... ובכל כלים • ושם ... • ... ... • בשבעים וקניה ...
... • ... ... • ... ... •
... ... • ... אחרי ששם ישבו ... • ... ...
... הצבאות • יהיה ... • כי אלהים ישב בעדתו בקרב אלהים ישפוט
שם הר ציון ... ... עליון ... ... • הלא כי ... ... עליו • ...
אלה ... העיר ... ...
...

נבדרות ארובה בך עיר האלהים סלה. ועתה על תתחבר נפשי ועל אלה אשא בכיה. כי כ
נשארה העיר שוממה ושאיה. בית קדשינו ותפארתינו אשר הללו בו אבותינו. היה לשרפת
אש וכל מחמדינו. היה לחרבה. וגם חומת אל תבל בת. ים אין אפס דור הולך ודור
בא. הרבה לבני ולבנים. היה עון תכים. ההיכל והר הבית. לשון שוממה עלה
כלה בשוממים. כמו פגרי חרולים. וארעה חוצה לבקרים. ואויבינו פלילים. הם אחרים
ועוקר את הגבולים. הם שונים ומקים אוהלם. ובאוהבי פרוצי מחללים. ואל אל אולשם
בתוכו אתפללים. כל ערל ונטמא בבית תפלה. נתן תפלה. ובהיכל אלהים לא אלהים יענהו
ברגש אלהים!

נשכבה בשתינו. וכסה כלימתינו. כי כל אלה ברוגשינו וחטאתינו. והעיר
הקדש השחיתו עוונתינו. וחלל את הקדש הזעוו נוה צדק וקדש אבותינו
עליה היה לנורה ובנו על אלה ראבה כפשינו. כלונו על מרמתינו. עלהאמ חבביתו לעוונינו
ונתכס שק פתיגל. כי נכרת מבית אלהינו שמחה ובל. איכה היתה לשמינה. קריה נאמנה.
רבתי בגוים שרתי על המדינה: העיר היונה יונה תשה. בחם בחום. יפה נלבבה אקוטרת
אור ולבנה. עיניה יונים. על אפיקי מים. ואמרה כשש בלהרים. ובחלבי הבשים.
חתוך האור נוטף על עוף. בעברת ה' בגאות. כעתה. לבמאשים קבחה ישק השש
כסותה. ואל ארל יבוש אשים נזכה. והנה לרה וחשיכם אענל לנקה ואקלה זנורתי
והיה אוד שרמל לאש נקרשו לחבה ונבלע בעברה. כל הדרה ויקרה. והיתה אל אקלה
אלה ל. ירושלים עיר ואם בישראל בריך ירוו בכל עת חלב ודבש ושמנה. ועתה
חשמשנים. ייגך ורש כתנים. אכזר אהה. אמו הבדל הבדלתני. לאת
הייתי בעוברי ושפחי רש רעתי עלותה. ואזנותיך. ורמיתי הרסותיך שנותיך
הינתי עשרת תפארת ביד ה' ולגיך אוכה מאון כל גבר אולר כל חמדה. אבנת יקרת
ואתה הכל נכרת. ביום ההוא כלאו לך ירושלים בסאובך לא אמיני ושמתיר ביום
ה' שזה ועתה חרופה וגדופה אוסה שנאה. נפתינחות חמתי. כעדים אשר הכך ה
ולה ובפריתי: שם ונוס על אדל הבריות. והיה אחוזה אפשעינו. וחטאותינו
ארוכה

ערוכה ועזונותינו · וה׳ הכריע בה את עון כולנו · ובתבונתו נתגאלנו · אבל היות
אשר כתבו · ומעל שולחן אב הגלות · אל ארבעת שבטי הגעים ·
כעל כל אשר עלינו · וירושלים הקדושה · ובנותיה אשר הן ערי המועדות
לתורה ולתעודה · תתתאשר הן בך אלפי ורבבות · רבי אלהים אלפי ·
שכאן ה׳ בם תחת היית עלה · עתה ומשום בתחילה ראיתי הימים ושבים
נאנחים ונאנקים · והיה נוקים · כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים
ועלאות דבר ה׳ אשר דברה והשיעותי אנו אתהארץ ושמו עליהם אויביהם
הלוצים בה :

עורי עורי לבשי עזך ובגדי תפארתך ירושלים עיר הקודש כאי נירך
על ראשך וכואי אל אלהיך ואוסף כי הוא ארוניך והשתחוי לו
ואתיצבה חלקו ונחלת תבלו · אשתעורי ואהבת דודות · ורשי לבטו
תבלות · לכת עיך אחרין בדרכי לא חרך · ולא עסיות עקוטרל עוד
ואהלות · עלה ובחים ושלות · ועוטה לו בתחלות · את הנוראל
ואת הגבלות · להודות לשבח הלל לאל לאמר לרוצה ולהר ולעלות ·
לרוצים עלו כל בכל ותהלות · הערוכה בתחנונים ותפלות · ומרבה
כפרה וסליחות ומחילות · ואשר עשה עמך כל הימים · את החסד
ואת הנפלאות · שאי אליו כפים · ושפכי לבך כמים · עד עתי אתה
לא תרחם את ירושלים · השבח חטת · ולא תזכר הראשונות · אשר מזכו
שוב בדרך בגיאון עזותה · להשקות גאולים · אשר מזכו
לגלים · ועליהם פשה ענכך ונסך בקול רנה ותודה הון מוגג ·

עבר

עבור בסך אם קבלת רחמים · דברים טובים דברים ניחמים · שבבר ל
עשית לעולים · ולא תרחם דים · רם נשאת אביונים עמודים לביקים
ותמימים · אשר לשון העבו לאות נפש · ותחת החרב נתנו ראש · ואחרי
ישאנו · ועליך הורגו · כל היום קריבו לפניך עולות ובחים · ובחי א
אדם ועשו לרית ניחוחים · את הראש ואת הנתחים · והם שבים ו
ושמחים · זה יאמר לה' אני ולנוי ישראל קראני · אקריב את עלבי
וחלבי ונתחי ראשי ואתן בכרי בשרי בטני ונפשי אתעלפת · ברוח
אתבוסס · ואבות לבנים אותה אסוני לעשות נפש אל ינצה
לנון לפני ה · והדבקים בה חיים · נתתים בגוים ונפלים בגוים ·
ואותם לחתים כל עניים הבים · עורם עליהם הבשיאו זה עובר
וזה גוזו · והוא ברכר ושקוו · עכת אויב הכיתם בכל עכה ·
שאור קשה ואריכה · ובכל מוסר אכזרי · מוי רעב וחרבות חלל
וקטב עורדי · ועוד בחיים חייתם לך הלעיגו · ובאותות הדרו ·
אשריהם בעלותיך תיכו · כי עליך הקורים נקראו ועלאלה נשכו
אוזרים אזור לנאלי · ואל לחלי ולחלי · לא נאם לבבינו והנואל
ולבנות הכיתו הארצל · כי זאת לפנים בישראל · שבשלים זכר
לנו · לא נאמנו לא נעלנו · וכי אשב בחומף בגלי ודי ורעבל ·
ספרו הבית להבעת · לרם קטנות · כך מעולם ונעד עולם כאשר
יבשו עצותינו · כיתה את קבמות אותינו · מבטן שאול אלין ·
יקראו · ושלח רוחו ויבראו · מן הבכוסים תולעה ותתסס
ינצע ריה · וחרם בנב הארמה · לא אברה תקוותינו ·

באבנו

בגבורתיה · ולא נגורנו לנו בשוב העפר על האדם · כשהיה בי ירה לא
קלרה ותוסיע · ברכת אובד אליו תבא ונתת נענה ישבע · וכל
תפלה וכל תחנה לפניו יגיע · ומשפטיה לאור עדים יצא · כואת
וכואת דברו בשיר יתחזקו · כי אתריך דברו כאשר נאקת חלל יאנקו
אליך יצעקו · העון עליך רחיך אליהם יתאפקו · קול אלה לא חבלו
נאום ה׳ ואם בני אשר כזה לא תרחם · ישוב ויחנן אפך ותנחם ·
ועון לבון לא תתשה · ולעון יחשלם לא תעשה · כי ברחמים עיניהם
תלויות ולקבל עליך ראיות וכיות · שגרו דור בני לתלויות ·
שטרות חתומות · עדים נאמנים ושמושות קיימות בעדך העיוח ב
דברי הנמצאים פה אחד · כולם נתנו לנו קל ונון · ועדשתן נאמן
כי לא ונלח ישכח לבון · והבית היובא שבית המלך העליון · נכון
יהיה בראש ההרים ונשא שבעות · והאל לנו אל לשועות · כי לקל
הישיר אל תנחנו · אל לארך אפך תקחנו · וחיש לנו עתידות · כי
פנינו אליך עוערות · ומנחת היובלים ועדים · בי אין קל לפני
רחיך ולוער עוערים · כי ארבי לנו הימים והנעים · ועבן העדנים
רבת שבעכו בהם עדורים פתנים · רבת שמעה לה נפשיה הלעג ה
הסאנים · הכון לגאיונים · אזי עבר עלנפשיה הגיבהונים ·
עחרון אפך שוב · ורחה כי אולת יב עפס עלור ועזוב · ככתוב ליה
לנלח תשפחנו · הישבנו וכל · שיר לעלות בשובו ·

סדר סעודתן של תר

יהר

יהי בכבוד נפשו יותר מכבוד גופו ויתן הראשית לנפשו שיתמלא במדות ובריות לנפשו
יותר מגופו ויקיים מכילתו ולשון תחלה ובסוכות הי יצלה בעסקו בלאכתו : אמן ר
רבי לשהי תפילה לקיים מילי דברכות ולשון לבך על כל דבר מה ברכה הייכה
כי חו הקדוש עצו בברכי שהכל נקרא בור שקלהו חבל : יהגו עצו בפת חיטים
ובגילה מעולות בלו שלח וכן יהגו בשבן זית יפה לזכרה : מי שאים מתענה
טוב שישלים ויסיים מכילת הלילה בערב שבעור ים כדי שיהיה מן לאיכול ה
המאכל ואו לא תתנפנו שינה ויקום על משמרתו בחלות וכן מנהגם :
לל עדו הסגה ולל קדושה להפיר עצו מהגשיות ולכוון בברכתו ומכילותיו כ
בהשקדה עצו ברוחניות עליון ומסיר מעליו הקליפה והחשיך הגב בזה העכן :
בימים שאוכל יאכל בעתו קדש שיעיב הבה ויחלש אבריו ויבוא לידי חולה חו זכרת
ושריך בעת יאכלו ושוב שיהגו עצו בפת שחרית שבבוהו חבל מאור הנהר
בו : יפחות סלם מאכלו תדיר ומאדו הגל מעודה שהמתוך מנה משוך יבך
ים עסלתו בים קלה יותר מלילה ים כוונתך לתפלה בלבד : תרמבר כתב
שטוב לנפש הדית הטוב ובחילת חיין מל מאכל ומשתה : ובתב עור המעט
שלכל יהיה מתובל ומתוקן יפה כדי שיהי עדב לו ותהי נפשו מקובלת ומתביים
ממנו ולא יאכל דברים הגדלים לו דיק הפה ומשים לו ישתמל להקא : אם יחלש
לבו על מעוט מאכלתו טוב שיאכל ב פעמי בים מעט כל פעם ואל יעלה כ
כדיסו בפעם אחד : החולה לקום תדיר בהתעדה בחלות ים שיעיקום מ
מאכלתו בסעודת הבוקר ובלילה כדרכת ולא מאכלים גסים הדעק : ה
המבר כתב בס בעלי הנפש שיהיה אכל מדרש מרקחת המיוחדים לבו ומג
יהיה חג הלילה עוסק בתורה סבל עיני קלת ומתעגב בדקלת : המגיד
הזהיר שאם יהנה מאכל א שלא יהגו בו מאכל שנית : טוב שיתורה קדש
שיאכל ומי נקרא גובה ידרו כי בחשבו עונותיו לא יהיה גרגן בזו ובזו
תסרי ה עמו אמן שאים הדו לבך נאמנה הזכרה בקילור זה בסדר
התפלה

הקלה שקורים השון. לריך להמריך על אוזנם וכשיבוא עכו יתלו עפיתו והאורים
בזוהר תחזה דל קנו בעלות הנותן כתו לעכו. ואם הוא בשקום שאינו מלוי
עניים ישער כמה הי׳ אם אמר העכו ויתן ויש מי שנהלתת׳ כרוטל בערעוה.
כשנותן הכת אז האלות יבחר לתתו לעכו שיש בו רית תורה ויורע לברך ברכה
לריך שיוחה שלא יתלעבעת אסלתו ושתיתא שבזה נותן חלק הבלטאל:
חייב לכל גבי ולגרוק קורים כל אכילה ומי שאינו עושה כן פוגם בגשמיות כי
אחב אל אם יכוין באכילתו לבדי ניצוץ/ יהיה אל׳ לן שהרי עיקרין לא ה
הולא מעקו כסולת בוחרים המאשונים: לריך להחיב הדבר כפי ר
רוחניותו לא כפי גשמיותו ויכשה השלחן בלטעות תמיד עפה רות קחמה
הזוה עלין כנס׳ בזוהר. לריך שיהי׳ תמיד כל סעודותיו לשם שיאכל
תמיד לכבוד שבת ונלא שסעודותיו סעודת אלוה כי לפעמים יבא אדם
כמי לכבד שבת: ומן אכילה בשעה שיותרת לתת היא שעה שישית ו
וכן המנהג ונכון שלא לאכול הבשחלב: לריך שיתבגם באמרכל הזון עפ׳
התורה שאמרה בעבר תאכל בשר ובבקר תשבעלחם ומאמרה התורה שלא יאכל בשר
אלא בעבר ולא לשבוע אך הלחם יאכל בבקר לשבע: לא יבלבגוין בלחם
כי הוא מושפע מן הסטרה. לא יאכל ולא שתה מעומד. לא יקק באצבעותיו
ויאכל אלא בשם אצבעות בשמאל הגדול בים: בגיש׳ה ולחותיהן נהגו
חסידי אשכנז שלא לאכול בשר ולשתות יין ומה שאפשר התענג בהם שמבר
אשר לו ולו שאפשר לו לפרנס שיין נשר כל ימי השבוע: לא יאכל מעקום
שאכל עכבר אז חתול שקשה לשכחה. תקנ הרב אלקבץ ז׳ל עם רבב
בעלי תורה שבלבת שלא ישכל תת כלל בסעודת הסעודתבין בשבת עין כחל
ובקנס חלי כסף לצדקה ומכם אם יהי׳ שיכר. לא יאכל הלחם ה

העפרי עדי שהיו נכרו פלטר ישראל שהיו בספינים לחמר . לא יאכל בחוץ
יותר ופרי אך בשבת עצה הוסיף בברית כרי לבוק . יהרה תעיר לאכול
בשולחן ויפה פרוסת דרך קבע ולא בארעי כדי ואכלת לפני ה' אלהיך זה אלו
ומנוהו רת זה השולחן אשר לפני ה' אלא בקאי שכינתי אכילה בדרך ובתב
בדרתם הכעלה שבדרך לשנת השולחן בשבת שבחול . בדרך שאם נביה לא
יאכל בדר ואכל להיפוך . האוכל בכוונה שיתבאר אחר לו ואכל ותדע
ואיש עשכים ומרבה יוסיפו לו ובכרה כי הוא עלה ושתקנה עי כוונה
אין שיתין בעצורה כלל ועיקר לא רת ולא רבריה בטלים אך בדר הסעודה
קורם ברהמ שחיב ארם לעור . הנבה הוביר את עהרין לא שיקרא פ
א' שנה על אוחנת שתר עים האחרונ/ ולקמן יתבאר שאין לבנבקאלא
קורם נ' שלעים אחרונ/ . ומורי הרי נבנ לוקל כיום נרואה הפסוקי
שיתבארו בעה . ובלילה חלק שהשעות של שעות השבוע בעגון . קורם
האכילה תשב ועשי בעקוף ומשתה מעט עים ותכון לפטור הלעים שבתוך
האון וזה כמאין יין בסעורה והוהם היטיב ולא תשתה כי אם כחות שרבלי
לריך ליהר ואוב בנשי לחבר שיבלו בשקה אך אל לבוק . יהרה לעות
עליהם עים החבה ופנירא אחרו אנא שינא עליא חבטאי עיא ויהיבלו
עליא חבטאי טיבות ומוהר אחר ברם ברוך אתנו התלעיר ב עלא ירין
שברכותין רת עים בוכל נטילה כראוי . יהרה בנגב ירים יבה כי כל
שראינו שנגב יבה כאילו אוכל לחם טמא :

כוונת הנטילה . יטול הלעים בירו ויכון כי הלעים כמים
הפסולים ואילו הם כמים והם בחינת טל יורין ג' עי' שיש
באחורין של כל הלעות הללו . יור יור הי יור הי יור הי ויו
הי : יור יור הי יור הי ואו יור הי ואו הי : יור יור הא
יור הא ואו יור הא ואו הא :

יור

יוד יוד הה יוד הה וו יוד הה וו הה : ובר מתורים : אולי אולי
הי אולי הי אולי הי יוד אולי הי יוד הי אולי אולי
הי אולי הי יוד אולי הי יוד הי : אולי אולי הא אולי הא אולי
הא יוד אולי הא יוד הא : אולי אולי הה אולי הה יוד אולי
הה יוד הה : אולי אולי לעד אולי לעד הי אולי לעד הי יוד
אולי לעד הי יוד עש : אולי אולי לעד אולי לעד הה אולי לעד
הי יוד אולי לעד הה יוד עש : אולי אולי לעד אולי לעד הא
אולי לעד הא יוד אולי לעד הא יוד עש ג' מ' ראים מ' מכוון
פי הדרים הראשונים ונקים שהבדרים החילוש ומי הטבולה
יוסר עשם ויוטבו ויוסרו מעלות לילדה : יכוון פי מכולה ג' מדרגי
דעולם העשי ומה רומז המעלות עי' ג' הדלדלים לעולם הילדה
הנקרא אל יהוה ג' אוכל ומלה עי' ג' שמות הללו ותתלה מאיר אחורי
דשה שבילדה לעשי . יוד יוד הא יוד הא ואו יוד הא ואו
הא יד ימין : יהוה אלהיכם יהוה יד הגדולה יוד וין בלת
הי יוד וין יוד וין הי יוד יהוה יוד הא ואו הא נשיאה
ראשונה : יוד ואו בלת הא אולי ואו אולי ואו הא נשיאה שנה :
ד' שאול בוון בעוכסו כונו ד' החזקה גם לרוך גם לרוך תתלה בם הרבים
ותלה בם הרבים יד כמנין כח כעבר כמנין כח כעבר יהוה
יהוה רמז יוד ואו בלת הי יוד ו והחכ רמא כתב חסתו עשלו
ואו אולי ואו הי יוד לנשים רמא כתבו . שיכוין תשיר בג עב ריה
יהוה יוד הא ואו הא בנשיאה ראשונה פזה ונשתו בדילוג כנשיאות
שחרית :

יוד ואין דלת הא אלף ואין אלף ואין אלף ואין הא אלף פילה
שנה [ספרון] יהוה יוד הא ואין הא ויהדשה תנ"ך עתה עשתה
ב' ידים יחד הרי בה כח כנגד יהוה דשה יוד ואין דלת הא
אלף ואין אלף ואין הא אלף ועי' גכוחו הללו יתקבל כח האב
הילה לינן שקדשה וזה עי' הדים, האבן החסר :

אבלחיק יסודחסר תת גבורה גינה

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר

תת נה יסוד

קדשנו במצותיו וצונו על נטילת ידים

אחר הסרכה תגביה ידך כנגד האף ותקשור לך כעין שמלה לקבל דבר ראו
לקבל הקדושה ותהיה להכנס הקובלים
לפנים מסוד וכל אחוריהם ביתה ותטל
האוחזת היולמי עשינו האלכאל
ויחזרו שניה להכנס בעוזתי עי' ה
הגבהת ידיך כנגד פנים :
טוב לשר עשוה לדור ה רועי לאשה
ונו קנים אכילה ושכו גב תיבה
והוא טוב לפרנסה :
תפלה גו קנים ברכת העושה :

יהא

תכוין כאילו כתוב יהוה אלהינו
יהוה ותכוין שזה ביד ישראל כמו
ובתנלל כונן בעונסה בעונ
בשמו ובשמלו יהוה יוד
הראשון הא הרי יהדשה
שתעלה עיכ עשי לדרה
זה נטילת ידים והגבהתם :
לחיך הזהר לשים תשיר עלה
על הסולמן כי הוא שנשפכו
קליפה וסמ"ל על הסולמן והוא
תיקון הנפש מאוד :

ידהוא מינא ין קדש סתיאה רטל סתיאין דעתהרטל דעוון דיתעבד
לא עילאה איכה דרך אורח לנעבר ואינו לחקל תפוחין קדמאי
ושתין יתהב עונא עילאה עריחיא דטחנא ענא לנביקיא בנהירו
דאנפין ובתרווא חבא לנו ולכל ישראל אעפי שאינו כראי כחטא
עוויתי פשעתי לפשך באי אין

סדר הישיבה

ראוי שיהיה הגדול שם ב
בראש ובלי מחבשובה
והוא כנגד אברהם הארם
הגדול תשע תחות
כנגד יצחק תלת תחות
תשע כנגד יעקב וכל
בריש עקב דלעא
עב:

א יה יהוה יוד הה וו הה יל

ע יה יהוה יוד הה וו הה אה

ב יהוה יוד הא ואו הא יהוה

יוד הא ואו הא

להויות עב
דשלמים הויה
בריבוע ושם

בן עשרים ג' בהשה וזהו עשב בשרך לכהשתיך
ומכלת ותכלין לתכמרו ולה דעביר עשה ולכ עב ג' תפח עיכ יתהדנ נלוג

יה יהו יהוה יוד הה וו הה יה יהו יהוה יוד הה וו הה

ג יהוה יוד הא ואו הא יה יהוה יוד הא ואו הא

לפשט עשבת עם אור לאב עערבית דרשת זא הת לנוק

[הנה סך הכל התיות יב ג' לו רשות לישוב אבא עתיק ליסוד אמא]

כוונת האכילה - תכוין כיום כי האכילה ערבורא ותכלול עמו הנוק אכילה
ג' ארבע ובלולה האכילה שנוק ותכלול עמו הדבורא
אכלו ג' אל יהוה ותשיר חשבון ילא ע' ג' ביעיה אכלו ג' ואהרלבי:
בעל הבית מלא בסורו רשות קרשא ו' ערבי בחיבו לק והיא האוכל הלחם כטרא:
תנח ב' ידיך על הפה ותכוין הנקי עכל מים עלהנק הנקיאת לחם ותברך:

בתך

ברוך אתה יהוה אלהינו
מלך העולם המוציא
לחם מן הארץ:

ובשעת המלאכה תגביה כ׳ ידיך ולחם במלעם:

הנה כיון ברכה זו [illegible]
עולמי. והנה העליה היא ו׳ לבב
עב והם ג׳ ברוך עם וביחוד ויהיה
לי. ויהיה אומא ג׳ עב וג׳ עב ג׳ בחוך
והם כנגד חנת ונקרא אתה ה׳ אלהים
ואנו מעלים אותה לאמא הנק עלך ה
העולם. והי עלה עשה עתה גבהיא

גב נקרא עלך וכתי חנת אילו הם כי גא עתה [פירוש במלעל היום אחר התפלה]
בוק ועולה זא ויונק עשרי הכינה ואחכ יודאי ומכיאים שפע וגוזה אמא
עילאי מוציא את חנת. יהוה יהוה יהוה ג׳ לחם והם יוצאים מהארץ
העליונה שהיא בינה גם ה׳ מלכות אחרי קבלתה מחנת מוציאה הארץ ונוצא
התחתונה לחם והארתה חקוטרל לעולמים ונהו הארץ:
תחתון עמקים שנתקבל היטב היינו יסוד ועיר שמקבל שם ונלא השפע כ
כנוב׳ בראיא שהיאנא: כוונת העלה:
תכוון כי ג׳ הויות הטכ שהם לחם הם ס׳ ג׳ח העולמ׳ בש תת ונה והם
המתקים את מרירות המלה שהם ג׳ גמרות ג׳ הויות גב וכלה
תוך יסוד ואל שם נעשה תיקון זה ולכן לריך שתטמל המרה במלה
ג׳ פעמים כנגד ג׳ הויות ולחם המתקים את המלה. גם תכוון כי זה
שהיתה עם פתוחה כמלה כעלמה ונפתחה פיה כלחם והיא כנגד הקליפה
המסתלקת מעל האוחן עי׳ טיבול זה: בבית ראשון של המוציא תכוון
כ כשאתו העלכים רשם בן מתקלקלו ב׳ מינים רועים לזעה חי מדבר ועי
אכילתיהם זה יתברר ויעלו מדועים לזעה ומלזעה לחי ומחי למדבר ומלכ
יבוררו הקליפות מהקדושה של המלכים אילו גם כ המעות אשר נ
נתעלמו בזכרם המאכלים כל א׳ לפי עניו עי׳ כוונ אילו יתעלו ל

לעדרינ

שהריגל אדם ויתוקנו ויזוככו ואנה זה בכחם אל יהוה ג' אותו גם בחי' זרעיהם
עילוי עב השלטרל עם אל יהוה הוא עז ון הכי עון גם תכון כי השיעיבהם
העברים והם לב נתיבות החכמה העברים את המלה והנה הם מאירים
בשיעים אלף לבדו והעלו כלשונם הללו לעקודים לחכמה והנה בן ג' יגר
יגר הי יגר הי נין יגר הי ון הי . יגר יגר הי יגר הי ואו יגר הי ואו
הי . והם אותו . גם תכון כי הא בגיורה אא הרי לב יו לעילא ון
לתתאי . גם תכון כי לחי העליון אבא לחי התחתון אמא והנה
הם ב' אלפין יו"ד א ג' יהוה לחי אות אלו הם נקודא שבהם חכמה ו
והנה כדי שיוכלו לחיים הללו לבדו תכון כי נחלקי האלפין הללו כמה
אא אא הראשונה ג' לב' והשני ג' רון סה ג' אוכל אל יהוה ותכון
לחבר ולדרל חכמה בגיבה ולכן תקח חלי א' עליונה רחמה
ותחברנה עם חלי א' עליונה רבינה ויהי ג' לב' וחלי א' תחתונה
רחמה וחלי א' תחתונה רבינה יהוה ג' רון הרי נה ותלטרקם
עם א' רבינה לבדה יוד א ג' לחם ג' הויות ותכון לטחון לחם
זה עי' שעיריך ותלא הקדושה רגעית שון יך והוא כי כוונה ראשונה
אל ושנה עח הרי אל כה ג' לק וטרו שלטע העאטל שאו גדר הכטל
והרוחשות יתקשר בגון וירבק בנשמה ותכון כי ציור פח עם א' מאשונה
שהוא ענל אא ג' פרי כטון אחהע שבגרון כי אותו השחיף ומנין ו
ואכא עתן העאטל בגיבה הנקרא גרון גם תכון כי פרי
זה ג' חנוך שטטרון בילדה שם אותו אל יהוה בגבורה והם
אל נת לחם לק פרי ג' שע עהורין העאירים באוכל זה שם

יש אם ואם בשלומו ג' קפה בפ אלג שע : קילור הכוונ : :
בירור העלים העלאות המעגלים אוכל עוזר שן קפר קסו אל ב לחיים
אונא יני יגר עו רעב לא לב לא רו אוכל חיבורי המלפין ו
יזא לחם עו כם לחם רק כם ויני א פר חנוך עו כם לחם
רק פר שע : לא יחא נחנן והאירו עאור כוהה כרשעתו
חל סטא באורא שולחן עיי חג רל רטז : יהי תעיר רת עלוחנ
וכבר עבר לעיל בסדר שנלע עוחי עוהה ולא והאריכו בעונשו בוהה
חב רל קבל עב ווהר חג רל רלה : יאור על נהות בטל קורסת
ברכי העון לזכור באכילתו חורגן בהעלם כניב בוהר תרוזה רל קש
ב בוען חפית היתה אכילת השכנה עלוה עאתר וחיה יוחר הפע
לעולע שתוקן ושאב עתה : ובעיים שאין בהם נפילו אפים
יאור עזורה בשנב ה' את שבת כב בעל תר והשלמתה אור
עאור אוהבה ה' את שערי ציון : מים אחרונים : גוהר רל
קנר ב תבוין כי הנים האחרונים לבטל עלח סרעי / ג
אסמרך זקן משאני ולוהה והם שולטים עי עלח סרעי / ומסתלי
מן השולחן עי נים אחרונ / ותאמר בעת רחילסף בנים
אחמנ / : זה חלק אדם רשע מאלהים ונחלת עזרו
מאל : [הת אחר אל אחר] ולרך ליהור עאור כנים אחמנ /
אפילו אם ירחו אינם עזוהש / אם אוכל פת חרבה בלבר כי
הקיקה עבקת בעלח וכשאוערים השלחן עתקים כח העלח

ואז רולה לשרות בדברים לכך לב פסוק זה ולשטו ידיו על שני החשבו
העברות אותם ונשב בהיותו אוכל יחידי שיהיה בעוד גם כרי ל
הבריח סאם הוא לחת עקרו לעשים וזוה נעשה עליו השלחן ע
עובה כבדה ומיוחד לבד בלבדה ושפחה ערקת עתין : יהיה
להשמח בת על השולחן שלו לבדך שבתורה ריקניא כעבד בזוה
תרועה קלה : כענין שיש האחרונים הקב שיש אחרונים מה שאל ו
נהם קסא דיורין בעילוי שלומו מא אתוון ואהיה דהדין קנא בעילוי
שלומו מא אתוון ומ בשמע ומ בשמאל ועי יחה בתשמאל
אלא יקח יותר עתלקו ותכוין כי הנעל הוא העיקור שבטלם ולכן
בו הסם הפשוט ונשאר השלוים ירישין נגדו אהיה ומ אלבעל
האחרון . אלף הי יוד הי אלף לזר כמ הא אלף יוד וו ורות
הא אלף וזה תכוין בעת השפלת ידיך לעשה כי לריך להשמל
הידים לעשה בעים אחרונים . ולריך לעשם רוקא בכלי ולא
בקרקע שום סכנה . תיכף אחר נטילה זו ברכה ולא יפסין
כלל כי הוא כמם גדול אפי בשאסור להפסיק . בגחיר ואם
יבוך על הטם אלא יסגור עישו כי ברכל העון תיקון רחל ע
עולתא שכיתא רלית להעיישן ויסים ב ידיו זו שגיו ישנית
על השמאלית בחזה ויהיו עינו סגורות עד תשום ברהנו :
הרעק הי נהלך לבך ברהנו עתוך הספר לעזר הכוונה :

ואסת

ואם יש לו שתים כעין ג' ענבים ברכין השכינה בשום והנם לעתיד לבוא ו
ונטל בתוך הלולב · תברך ברכו ואזן עלמים ין ולריך שיהי' חי בשם
יסוד רבינה הנלחי ושם יולאים אורות היין ולריך שיהי' שלא בשום
כוס שלא כלו ון סלוף לו חלב · יורה הי' ון הי' · יורה הי' ואלהי · יורה
הא ואון הא · יורה הה ון הה ולריך שתשתכנו שבחוך והבחה ש
שבפנים ולריך שלא יהי' הכוס פגום כי הוא חלם גדול
ולריך שיהי' מעושן בהיינו שיהי' בתשמו פובע שהוא לבהב עמ
לא יברך בזרוע עגלות חלו כי הוא שבנה שלחן ה : ולל ברכו המזון
בשמחה גדולה ולכוין לגיים ד' רבהלל ולריך לדקדק בשלותיה
ולומר בקול רם ולא בלחש · לריך שיהי' הלל מחנים הבעי' לוה
בשבר הכוס היא הבעי' שבשם הא אחרונה ולריך לקבל עשר
ידיו של הנותן לשם ידיו ויכוין כי ב' ידיו הם חלב והעלם היולאי
בחזה בין שתהם והיא נקרא כוס של ברכה · ולריך להניחו
כנגד הלב שהוא מקום ילואתה בחזה · ולריך להגביה עד ה
הקרקע טפח כי הגבורל שבעולם הבריאה נקרא בית תקיפין
ומגביה לעלה הגלגלות כנגד ה' עב הגיעה ויין העשרה
שהוא גינה ומזה היא מאוי לברכה : ולל הבן ומבריך
ותכוין כי הבן אותיות לבנה שם אדני והיא נותנת בין ב
ולעות לכן רת וסת עב ועב והיינו חסר וגמורה והיא

בנתיים

בעתידים ולריך ליתן עינינו בו ויכוין כי השאלת לה עיינים והאיר בה
עד היסוד וחכמת הישא רוא גם היא בסוד החוסך הגבורה להאיר בה שהם
חסדא הבאוה הנקראת עין החסדים ואז האירה גם היא . ולריך להנחו על
ה אצבעם ויהי ימין עליהם עשה והם הם שעתקים ה עלין רשומה מאת
יסיעם בשאלו : ברכת המזון רחוץ יאיר

למנצח בנגינות עודוך שיר : אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו
סלה : לדעת בארץ דרכך בכל גוים ישועתך : יודוך
עמים אלהים יודוך עמים כולם : ישמחו ויגלו לאומים כי תשפוט עמים
מישור ולאומים בארץ תנחם סלה : יודוך עמים אלהים יודוך עמים
כולם : ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו : יברכנו אלהים
ויראו אותו כל אפסי ארץ :

מברכה את ה בכל עת תמיד תהלתו בפי [הוא כי סמוכים עם הקדוש ובו
בכל עת] סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור
כי זה כל האדם : תהלת ה ידבר פי ויברך כל בשר את שם קדשו לעולם
ועד יה מעתה ועד עולם הללויה : הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע
עזו : [רמ"ח הפסוקים אמתה] ויזכר אלי זה השלחן אשר לפני ה :
המברך אומר נברך שאכלנו משלו ובטובו חיינו . ותכוין לברך הכוס
הנקרא כוס של ברכה שעקר העלוקן שהוא יסוד ראשון ולכן הוא מברך
נברך שאכלנו משלו בלשון נשתה ותכוין כי כל ברכות הם וזה ארבע פשוט
סה"ר ולה"ר הדורות הדורות ג"ל ל"ב עם הכוללים :
והמזמרים עושים בחוץ שאכלנו משלו ובטובו חיינו .

ברוך

ברוך אתה יהוה אשר הזן
את העולם כולו
בטובו בחן בחסד וברחמים נותן לחם
לכל בשר כי לעולם חסדו. وبטובו
הגדול תמיד לא חסר לנו ואל יחסר
לנו מזון לעולם ועד בעבור שמו.
הגדול כי הוא אל זן ומפרנס לכל
ומטיב לכל ומכין מזון לכל בריותיו
אשר ברא כאמור פותח את ידיך
ומשביע לכל חי רצון ברוך אתה
יהוה הזן את הכל:

נודה לך ה' אלהינו על שהנחלת
לאבותינו ארץ חמדה טובה
ורחבה ועל שהוצאתנו ה' אלהינו
מארץ מצרים ופדיתנו מבית עבדים
ועל בריתך שחתמת בבשרינו ועל
תורתך שלמדתנו ועל חוקיך ש
שהודעתנו

בברכה הראשונה כתב מה רחבה
רבוק אולי אולי לדר הא ב
בחיבר עולם המלות ה אורות
: כותן ג' מבלי יתן סוחבים החסר
והנו הטוב הגדול: ומזון תכון
כי אל סדר ברהיות שם עב
המקרים לו והאוכל סדר אל יהוה
שבילהה ג'ון זה והמ מזון הם
שוחם לדורי העולמים שכוונת
בגמל העולמים. כי הוא אל ת
תכון להשיך מעולם הבריאה ב
שם סוד אל שדי וזהו כי הוא
אל ותכון להשיכו לשם אל
יהוה נקראון וזה הוא כי הוא אל
ון: ומפרנס ג' ריקרנוסאים
הכולל: פותח את ידיך רמ"ה
ג' סאל ראה ראה ראה פת חתך
בשת כם סאל וחתך ישסר
נפירת אחרי זוב והם שם
יוד הי ון הי ג' ר' ודין
ג' ת' ובת אתזון ראלוי
אלוהו יוד ון דלת הי.
יוד ון יוד ון הי יוד
ויחו תחתך:

ברכה

שהוצאתנו ועל חיינו וחסד ש
שחוננתנו ועל אכילת מזון שאתה
זן ומפרנס אותנו תמיד בכל יום
ובכל עת ובכל שעה: ועל הנס
ועל הכל ה' אלהינו אנחנו מודי
ך ומברכים אותך יתברך
שמך בפה כל חי תמיד לעולם ועד
ככתוב ואכלת ושבעת וברכת את
יהוה אלהיך על הארץ אשר
נתן לך בארץ ועל המזון:
רחם ה' אלהינו עלינו על
ישראל עמך ועל ירושלים
עירך ועל ציון משכן כבודך ועל
מלכות בית דוד משיחך ועל ה
בית הגדול והקדוש שנקרא
שמך עלינו אלהינו אבינו ר
עינו זונינו ופרנסינו כלכלינו
והרויחנו והרווח לנו ה' אלהינו
מהרה מכל צרותינו ונא אל
תצריכנו ה' אלהינו לא לידי

מתנת

בברכה שמע בקול ד'
בינה בכוח גלות גלות לגבר הוא מודות
לבחי עולם הבריאה ובחי מחוסן בה הארת
ומראה אכותה גלות גלות לגבר הוא בסודלדים
ולתות: באלהיכם ונ תעזוב הטוב
בעים ותכון כי אתה הוא הטל שבים ומקבלת
החסדים מאל עד רב מתוון שהם נק מים
גם תסתכל בעים בעת נתיבתם שהם ט
יודי שבר שמות יודי הי ון הי יודי
הי ואו הי יודי הא ואו הא יודי הה
ון הה יג מים גם הכלים הוא יסוד לנקב
ונם שם מתוכו שם בן וג ווין בליות ה
הנשארים אה ידות דאלה בנוצ ג בן
הי ומתבי מי המזון נתנים בה הה ידות
יודי הה ון הה והם בל ע מספר יין
ומתמתק הגבורה יין מי המנ
חסר חסדים וגבורות מלכות שהוא
הפוס הוא באמצע דהיינו בתת:
המזון אשר: א אלהים ש דיודין
ר בריבוע אשר כתן ג אלהים ב
ההלן בריבוע ולכן אי באהלי ישמן:
בברכה ג כנגד עוד חסדים ב
ברעת גוק כון כון ואו ג
כון ט אותות וכנגד עולם הילחה:

ראש

אתה בשורש ולאורי הוראתם כי אם
ליבך השלמה הפתוחה הקדושה והרחבה
שלא נבוש ולא נכלם לעולם ועד :

[רחם יעלה ויבא]

ובנה ירושלים עיר הקודש בקרוב
בימינו ברוך אתה אל יהוה
בונה ברחמיו ירושלים אמן : ברוך
אתה יהוה אשר אבינו שלכינו אדירנו
בוראינו גואלינו קדושינו קדוש יעקב
רועינו רועה ישראל המלך הטוב והמטיב
לכל אל שבכל יום ויום הוא היטיב
הוא מיטיב הוא ישיב לנו הוא גמלנו
הוא גומלנו הוא יגמלנו בעדינו לעד
לחן ולחסד ולרחמים ולרווח והצלה
והצלחה ברכה וישועה ונחמה פרנסה וכלכלה ורחמים וחיים
ושלום וכל טוב וסלח טוב לא יחסר לנו הרחמן הוא ימלוך עלינו
לעולם ועד : הרחמן הוא יתברך בשמים ובארץ : הרחמן הוא
יתפאר לדור דורים ויתפאר בנו לעד ולנצח נצחים ויתהדר
בנו לעד ולעולמי עולמים : הרחמן הוא יפרנסנו בכבוד :
הרחמן הוא ישבור עול גלות גוים מעל צוארינו והוא יוליכנו

קוממיות

רעם חרוסג׳ שין בלת יבר מאל
אל אלה
אלהי אלהים ג׳ רא אלהים
פשוט ב אלהים דינרין חדש
ג אלף הי יוד הי אלף הה יוד
הה : יום א׳ בחי אל זה אל
שדי בדיאה המרת שמה וכן
יום ו יום ב ויום ה כנגד אל
יהוה ילדת המרת רוח יום ג
ויום ד כנגד אל אדני עשי
המרת נפש נבה עניים המר
נרא בוכו ידי השבוע :
טכר מלן גם הטבל כיברכה
ז הוא כנגד עוז גבורות והנה
ג גבורות שתשתקים עיגחסד
וחס הם הג׳ הטבות בכטלת
ובח כל השגולים :

קדשיות לארצינו: הרחמן הוא ישלח לנו ברכה ארובה בבית זה ועל שולחן
זה שאכלנו עליו: הרחמן הוא יברך אותנו ואת כל אשר לנו כמו
שנתברכו אבותינו אברהם יצחק ויעקב בכל מכל כל כן יברך
אותנו כולנו יחד בברכה שלמה ונאמר אמן:

במרומא הלמדו עלינו זכות שתהא לשמרת שלום ונשא ברכה
מאת ה' וצדקה מאלהי ישענו ונמצא חן וסכל טוב
בעיני אלהים ואדם: הרחמן הוא יקבצנו ויכנסנו לשמות הקדשים ולחיי העולם הבא שנגיל ונשמח אל מלכנו ונעשה מסר לשמחו לעתיד ונרעו עד עולם עושה שלום במרומיו והוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

ברוך אתה יי' הא ומו הא אשה בורא פרי הגפן: ברכה אחרונה

במלך בבחרים סלח הרחמן הוא יחדש עלינו את החודש הזה לטובה ולברכה: [לסוכות] הרחמן הוא יקים לנו סוכת דוד הנופלת: [לעצרת] הרחמן הוא יגדלנו לימים טובים ולשנים טובות:

ברוך אתה יהוה אשר על הגפן ועל פרי הגפן ועל כעין פרי הגפן
ארץ חמדה טובה ורחבה שבעת והנחלת לאבותינו לאכל
מפריה ולשבוע מטובה רחם ה' אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים
עירך

עירך ועל בית מקדשך ועל עמך ישראל
ועל ירושלים עיר הקודש בשלום בימינו
ועלינו לתוכה ושמחינו בבנינה [ונאכל מפריה
וניטב מטובה ונברכך עליה בקדושה
ובטהרה ונודה לך על המזון ועל הפירות
ברוך אתה יהוה על המזון ועל הפירות :

בברכת המזון אומרים [ונברך לפניו]
ברוך אתה יהוה אשר נטע בתורתו
[ומצותיו ובחקיו]
ברוך אתה יהוה אמת נצחת הכל וחסרונם
על כל מה שבראת להחיות בהם נפש כל
חי ברוך חי העולמים : הפוטה יין במזון המעודה
ברוך אתה יהוה אשר הטוב והמטיב :
ברוך אתה ה׳ אשר החיינו וקיימנו והגיענו
לזמן הזה :

ביחיד יכולין שהוא מברך
אם אינו יודע יודע הוא
ואם הוא גם תבין כי יין ג׳
אותיות ע׳ אורות יודע הוא
הוי יודע הוא ואם הוא יודע
ואם הוא יודע הה ו׳ הה אלף
הוי יודע הוי אלף הוא יודע הא
אלף הה יודע הה ג׳ סמ״ך עם
הטל״ן ע׳ נפ״ן בקיבוץ
נבורה ונשתקת ע׳ הנ׳ אות
הנעדרים :

השותה מים לצמאו לריך לשפוך מעט מים מן הכלי קודם ששתה ואם הוא מעכב
כונת מלה השותה על המים ההם [ומברך לפניו]
ברוך אתה יהוה אשר שהכל נהיה בדברו
ומקדש עודו ביסוד מלכות
[ומאמריו ומברך]
ברוך אתה יהוה אשר ברא נפשות רבות וחסרונם
על כל מה שבראת להחיות בהם נפש כל
חי ברוך חי העולמים : הפוטה יין במזון המעודה
ברוך אתה יהוה אשר הטוב והמטיב :
ברוך אתה ה׳ אשר החיינו וקיימנו והגיענו
לזמן הזה :

הנה ברכה ו׳ ושמ״ת תיבות
כנגד ט׳ יודין שם מ״ב
פעמים בן כנגד ומאמרים
בט אתוון בשם יודה הה ו׳
הה ומאמר ברכה ו׳ עולמים
יכולין כי שם ג׳ ט׳ יודין
הללו : ברכה ו׳ מזרים
על הדים כי הם חסדים ה
הבוראים נפשות רבות וכן
ברוב המאמרים אומרים בדבר
ו׳ כי הדים מגדלים ל׳ השחי
והם החסדים שנות אומרים

ואמיה שם מברא : תבון כי הטוב הם החסדים הי׳ הדים ואל והמטיב
ומאמרים בהם עמתקים הנבוהל בנוק ונקמה יין . בברכת המזון תבון כי כל המה
ומשמ״ה בנוקבי ע״ל כי אלכן תבון כוונה ו׳ הכוונה לחבר כי בעלמות : :
הוא ומן ומשיכן שקודה מצית לכן אין בברכה ו׳ מקדשה ועלה :

הנה

יסד חוב חסד תת גבורה תפארת בינה מלכות
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא
בעולם ביסוד בעולם
פרי הגפן · או בורא פרי האדמה
[המריח נעביר]
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא שמים וארץ :

הנה העפר זו שביעה שחילונית
שם עלו חתם ועתה עשקע
מעולם בורא בריאה פרי :
יצירה תת הנקרא פרי רחב
הגפן או האדמה בסוד בחיבור
שלכם נקנה באופן עשיה :
תמין כי שורש תריס לעתק ה

הדיבור והחזירם אל המנוחה רצוי כי איכשו שנת במקום העוחן בראת שורש
הלב ויועתקו · ונתבון בכוונה זו הוא בסוד ריח נורם שנכנסים בחיבור דיבור
נאמרים א אל אלה אלהי אלהים ג ויה אתוון אשרוט ואילו אלהים :
ניחוח כשנכשו באוכלים שתעתקים ונאצים נתת רוח ותן ונחתא ג בפ תבל בל
הבלי תוכים : אנה ונשיעבר באמצע החוכים כמבהלת בילם
רוחב ונפש בעלי הדיבור אלף לבד הי יוד שם ב וה אותיות הכולל
הדי אשה : יהוה ונשנכשו בעוחן שהם יהוה יוד הי ויו הי · יוד הי ואו
הי · יוד הא ואו הא · יוד הה ויו הה שהם לוים עד אותיות
הלי לבד בעלוה ג ניחוח הנכנס שם בעקום יהוה ואו נעתקו : סגר
קבלת תורה · לריך להמנות את פרין כשרשם וה אלי ואמיהו
התנה לפנו בעלות ראוי שילבשם בעקום הנבר לשרה עהפסר ואכלות ה
העכבריש ויכסם בטלית חשבה : טוב לחיות עלי בבהב אם לתבלה אם לאסן
פתרה כי הלוה בבהב אינו שוה ושורי עוהרי כל ואי היותו באלי
לבד תשרה בבהב : טורש קנות כל העיטל הטובל הוא התבלה כי החושב
בתבלת בנו ארם אמר לו לחות רבק בקשר והבריאות הטורש
לבלת שיהיה לו חבר איותה בפני עצמו ולא יכנים שם שום ארם ויקחש
החבר ההוא לקחשת בנת הארם עשם אם אש לו לעסוק בבהב : אי איחסון
בתורה כב עד שיום ולילה לא יחשב בבבל בחבר העולם אלא בתורה ואלי
ישבע עלה נבלאה בנשמתו ולא יצטרך לסיגופים ותענית : נעקור

עיקר חיוב הלימוד הוא יכון ליחד השכנה ולא לתיעלת עצמו ולהשיג תכונה
מי שהגיע שהו נאמר עליו ולא חסר כל דבר : עסק התורה לא בשמחה כי
אין השכנה שורה שחוך עצבות אלא מתוך שמחה של עצה : **סדר** · הישיבה
לריך לזהר מאוד בהליכת ישיבה · ושמעתי מעורי הרי"ל בשם הרב
כי כמעט כל פעם שאדם מאבד עלכת לישיבה בעוה"ז כך רחין אותו מישיבה
של מעלה בספר החיים ויש לו עוה בעוה"ר שלא ומעוב ביטול התורה ואת
בתרומה קנב ב : לריך לזהר מן הנאוה ובפרט בעת הפלפול כי לא היא
עד מאבדון תאכל ובעוה"ר אמרו שכריבו בכל יום עילאי ותתאין איבדתו מאן
דקם ליבו בעילון ראוחיה : לריך לזהר שיקרא הלכה בכל יום ויכון
לפלפל בה כדי להסיר כל קושיא ותבון שהם הקושי והקליפה מהשכנה הנקראת
תורה שבעלפה ולקשט אותה בכל קושטי בסוד עוה ומוה הוה כתובל והלכה
אותיל הכלה והיא גל אדם · ולא יהי מבהל להשיג שנא משיג דבר בדרש
ומעל וכל · לא יבקש לזהר על דבר אלא מעל לא מעלה · ולריך שיפלפל
בכל והגילה ההיא משבעת הקליפה וכן ענינם הכבוד הה : ולריך שיפלפל
ומאיר בעת כניסתו לבהמ · ירא ומאוד שלא מכשל בדברי הלכה אלא מאיר
על טמא טהור ועל טהור טמא ולא על אותר אסור ולא על אסור אותר
ולא על כשר פסול ולא מפל בדברי הלכה ומשמחו בי חברה ולא יכשלו הם
ומשמח אדם בהם כי יתן מטה עפרו רעת ותבונה · גל עיני ואבטיה נפלאות
מתורתך : יכון כי אדם גל תקרה סוד אמת עילאה היא אמרם לגל הנקרא
תורה הנה אמת נקראת אהה ואחרון ומם אלון אלון הי אלון הי אלון הי
אלה הי גל אדם : יזהר מאוד שלא לכעוס בפלפול בישיבה מן הקפיד
חלו כי מכשלו עמלת מעט ומפל כעס על המלמיד שלא הבינו : אם ארץ
שלא עתקירו יכל בהלכה לריך להודיע לרקדם הישיבה כדי שלא יתבייש
ועיל בזהר שלא לך בעונם אותו תמ וכל שלא לכיש שום אדם שלבדו :

יש להתבונן שעה אחת ביום ולהרהר בתשובה ואם יהי' בלילה עדיף טוב :

סדר נטיעת התורה : האדם וכאן לעסוק בתורה בטלית ובתפילין דרש"י הסמ
עוסקים חכמה והשגה במדרש וכלים לבוש בעת שאינם

סדר כוונות הלימוד : סדר ולמים יכוון בחסד דנוק' בכלים חלונים שלה והוא שם
אתה אל :

סדר נשים בחילון דת"ת דנוקבא השתבא : :

סדר זרעים בחילון דגבורה דנוקבא אכטסא :

סדר טהרות בחילון דיסוד דנוקבא ש שבר שדי :

סדר קדשים בחילון דהוד דנוקבא בעוכן : :

סדר נזיקין בחילון דנצח דנוקבא בל : מנהגי בלילה

בעל תשובה שלא שהיה לומר לעולם אל יקראו שנים וכאמי התורה תוא עיקר התשובה
עיקר עסק התורה לעשות כסא שכינה נמחיותו עלוכלך בכתבי עוונותיו ואין הימה
שהבו כי אין עקום לשב עליו וכל עון ועון הוא קלל עמים ליושב על הכסא
לכן יתורה קורס לימודא ובזה יהיה נתמה ליולדו ויאמר קורס לימודו :

ויתרא שעא דקבה ושכינתי בדחילו ורחיון בשם כל ישראל ואקרא
שכינתי ונפרא :

יהה שאל ישכון באהלו עולם ושמר
חל שפני שאינו עונה ובנא שפיין
ויסיר העכאלות שהם זה אלוה ובה
אין לחניה עם בנא דנפשי וכתבה
הרשמן לה הה ורהאוחל בסיפתלל

ולישון הבן עלהיא יהא העץ בלימודו בלעצה לא בלהרה הוא שכה : ולגיא
הבנים עמו כי חיים הם למוצאיהם ולמרפאתם בבה ובקרט אש בגוים לגוים ו
ולצא שמו הגדולה נחשב לו לכפרת עוונותיו ובדלבטלא : מצות פריה ורבי
בתת שלא יהי שכלו עקר שאינו עליה ולחיך להשתדל לעזוב בכל יום חידוש
שלא יעלה עקרות דנשי ומהטוב אם יתרשנו הוא בעצמו ובזה יראה עינו מאד
התורה :

אסן

אם שמעת את זה שכבר ידעת פתוק עד שיגיעה הבריון כי אחר יחטא בכבר גם אתה תהיה
בעיר שאתה שומע אותו : וקיבל לך חבר היא הקולמוס הנקי קטן ויקר וביות
תארש הוא כשכותב עם אחר כתשב קשרים על אצבעותיך כתבת עליות ל
לבן : לכיך שיעסוק בתורה כשם הוא בדרש סדר שאול על איזה עדים יתעלל :
לכיך עושים תריגלות בשעה בדבר בשחשבה והסבור הם ואת התורה
לעלה כשהם ולבן שלשה הספר יד הרגלים שיש שם באמת כל התריגל : :
ונעשה בעסק זה כל הארבה בסחורה עתכים ואם אין לו פרנסה כל עיסוק בשלגו
מחנה ואלך באלאכתו : יובה בתורה ואחר בשיש בה כי הם עולים על סדר עולם
הילדה הנק תורה ותסוכן עיר לאתק דיני בגויה והדר הסוטרים בשיש ההסת
והם רעא קשיא : טוב לעשה בדיבור בכל האתפסר ולו שדר סגל לחכמה בתקה
יהיה עאור שלא יפסון בעצלא ויהיו כי העוסק בתורה פנו נגה אבם משלנה
נבה פנ ה והפוסן הוקף פנו עין השכיב : ובגוהה אדרו מאן דפסיק יתפסיק :
ואהבתם הקוטפ שלח על פיה ושורה רתשם לחשטיבפרים אם כבר אדר
ויחדא שנא וכשל נעלא עפסן ביתה יהיה שלא יהיא בכל עתורה או עלה הבלדן
ויתחא תן ענשין אעיה : ויחלץ ליעור הפלוסופ עד אמרו כי היא אמה זה
ועל נאה כי שתה אל שות ביתה כל בעלי לא ישובון ואפי הטבלי וכבר
האריך בזה כדל לונאם בלא :
טוב שמר בבית הדרש אשר בו חלוקי דרי שיסתם בכל עת לשמים ומעילהנה :
ואלו הן טוי דרשם שהתעה בקשת בהם :
א יהיה רבו מעולי החכמים ועם חברת בגדים חשובים :
ב ועיין בספרי הראשונים כי האחרונים אינם מקילים ובכל שאתיים עם :
ג בכל מה שיעור ילדים בלי דעת העכוון :
ד יעשה לו ציונים וסימנים לזה שקראו ולמד :
ה יקרא תמיד בקיבוץ אחר לא היום בא ושחרבוותו וגם הדבר ברם לגמרי :

ו יעיין

1 יעיין בספרים שהם יפה הנשמה שמחיבים את הלב :

2 יעיין בספרי שהם יפי הקטירה כי הם מחטא את הלב :

3 שיהיו הספרים מנשמה גם כי אמר לקם היטב מדברים הנקים :

4 ולא נבקשו רם בקה עלא ולא בחשאי :

5 ולא נזלתו כי עיר מתברים ומתלבטים הנברים :

6 אל לא יהא טהר בעסק התורה :

7 יבייחד ויגבון ויקבץ ונעשה מגבלי לתורה :

8 יקרב עצמו מכל מחבאות ובמתעסקו במרה כאילו פומבגלי ואינו מעלה :

9 יהיה תפלתו לה' תמיד ומן לו חסות ובינה וכיוה :

10 על כל דבר שלא יביעהו יהפה עליו בבי/ ויבינהו :

אי לו לאי שמעצה בעצמו ומחמת מעוה שאינו יודע אומר מדרשים חלוקים כי ר
רת אין בהם נפתל ומקש ומם כפי הפשט לאמן הדיק ותם מפסר ויסב
דברי הגל : אסור לומר דבר שלא מצוי בעם איזה תח וזה טקיא מעלה
מאחל גדול ויתן : אסור לומר דבר של סרתו לו ובאיזה הגן
ופשון העין הנצמ שכבו לבעלה חל והאריכו מאור בעונשו בגיהר בכוה
רוסמא ולכן לרך ליזהר מאד בזה : יזהר לנהגם כבוד בשעות הקרוש ו
ובבתמי הקרוש אם מצאן בחקום התורה ילבעם וכם חר שלא לשחוק סוס
שכי ענר על לא תעשון בן ה' אלהיכם : ירחון מאוד מדות הגלבות ו
ומראבה ואין דבר מונע ההשגה כמוהו אך מלבד על הענוות תמיד טוב
מאוד ועל מעוט ומלה וגם זה ירחון בעת הלמוד כמשמעתא בעי
לומתא : לעולם יהיה על האמת ואם בדבר מצוה שאתן בו

קיומא

קיים שלנה כדי להאזין האשה ותרה . אל יבוש לקבל האשה מפי
עקשן שבקשה כדי כן אשר דהעלה על שלחן השלחן וכל אותו חפץ שאלת
טובה האשה בלא עקום שתשאנה תקחנה : אם צריך להטיל כלים לתלמידיו
ראה לפניהם כאילו הוא רעב באשה לא יכעוס לא כי הכעס גרם לארכת
שלא תרבה לאשה ולא יכעס : אם חרש בחבריו שלא ילכו להסיב על
מלאכתו לא ישאלם כדי לבישם לא ראה שהעשו אותו התיטן בשבילו
שהיה עבדם את הבן בשאלותו מי בעיר שלך : חייב לחלק השבוע
לה' חלקים לה' ימי השבוע ויקרא בכל יום שמה חלק א' : ושובא ישראל
אל פרשי כי הסובר לשורדן אינו שוכח בפרש שסתגו הפוסק חייב
ארם להשלים כל שבוע הפרשה בפרשי עליה : ושנה לקרות הפרשה הראשון
שלה והשלישי שיבח אותה פרשה ואחר שהוא עשוק שאור : תורה
יכולין כי הוא עסק בתורה לשון פרשה ל"ה לאה כדי
העשיר לה האדם שיסוד אבא הגלתוה ועל יושתקו ביום תקיפ לראה
ותכלין כי כל פרשיותיה הם בחינה ה' וזהו לשון ל"ה : הנה חבר
שלה ג' הבין הלא ג' לאל תלטרל הה עשהם העניות ויהיה לאה
חבר הי הנה הה : חלת הה ה : הנה בחלת הנזיר
הוא ג' עב יתלה כי כל הכל היא בתשובות ג' ויבר כוה ה' והעלה הרי
מן סור ויבוא חבב . יהוה אהיה והנה בתחילה היהלה שה לו ועתה לו
מעשה הכהן יהיה לו מן עם שלו עב ומן ולי יני ולי אור : :
עדי הים האלם ההם עתרה ונשארקסו יותר והם אחרונים בגינה
הי הא הה יוב הי יוב הי ואו יוב הי ואו הי
והנא

והוא העלבון יכוף רחמיה ושונא לתת זו אל זה ליקחה אליו: אף תכונין כי בחיוב עקרא
בעבד ותכונין כי התורה בפרה תת בא שעות שבו כלי החיצון יהוה זה בחי' נפש
בו בנקבה חולם כלי האצילי' יו"ד יהו' יהוה בחיוב רות בו בנקבה חולם. כלי
הפנימי יו"ד הא' ואו' הא' זה בחיוב נעמה בו בנקבה חולם ו' בנקבה חולם בנין
עהכ"ל נעמה לנעמה. ובאמת כתב כי כל בחי' חעקרא בעבד והתו תורה בתת שבה ובכאן
בנו שבה ובחיוב בעבד שבה ואם כי לריך לפרוש בפרש בעבד ונלע:

נביאים [קרא בקרים דבורו]

לריך הפרש הנבואים בכל אחד כי בתחלה סדר האשורות הנב' בספרי אחרונים ואיב לקרותם
עם פירוש כל הה' והאמר לעזרו איב שבת ומה האצילין בהם תכונין כי כתובים הם
ראשונים שבהם גאשות. כלי החיצון שון רלת יוד ולי האצילי שין שון רלת
שון רלת יוד ולי הפנימי יאהדונהי והאלות חיצונים שבכולם אד אדת אדנ
והנשמה החיצון הה' לאצילי זו לפנימי הה' לנעמה הה' והם עיקר שורק' לגאות ג
שבעים אלות: [מפרש ה'] קבלה כבר נתבאר על באשורות והכוונה גב
קדמונות האשונות טוב שיעין פרק אחד בכל ים בהגב
כי הו' תוח שבשם והמאורה לעשה בפרש ואילו ובנא ואהיה לרש
ספרים אחרים כלל ומסגלת להביא נעמה לאחם: סדר כוונ' הלוחות בשני
נרעים בחסד חנוך כלי אצילי אלוך אלוך לעבד
עונים בגבורה חנוך רוחיה כלי האצילי אלהים
נשים בתת חנוך רוחיה כלי האצילי גבאות
נוקבין בעלת חנוך רוחיה כלי האצילי א אל
קדשים בבור חנוך רוחיה כלי האצילי א אל אלה אלהי אלהים
טהרה ביסוד חנוך רוחיה כלי האצילי צבאות [קרא בקרים כפרוש יוד וכן הלא]
תמלוך אחר חתפלה לריך לעיין הלכה בכל יום והוא שחרית ובשעה
אך אל יטרוד בה כל היום כמו שעה או שתים:

כוונות

בוונ"ל העיון: ותיש פשוט ולעיונך מיאיר בדרך הראה הפעמי בנוק הנק' תורה שבע"פ

בראת הפעמי יוב הי ויו הי

מטמ יוב הי ויו הי ד' יודין שבו"ג א' רשות:

ט גם יוב הי ואו הי ג' יודין עולה באולי הי יוב הי ג' יודין בחכמה

ויהי ג' ה' רשות:

נ תחבר גם סג"אות עם גם זלג יוב הא ואו הא יוב הב וו הה

ויהי ה' יודין כ' רשות:

ה תחבר גם קסא"אות עם גם זלג אולי הא יוב הא אולי הה יוב

הה גם ה' יודין והעסקר רק ה' וב ה' רשות:

פסק טוב לעבור הלכה פסוקה כדי שתהיה תורתו אורו והאיר עיניו

ודע מאסור והעותר והרמ"ק כתב כי האסור והעותר ובאי ואיבר הם בחי

שטרין שם בן טור וכן טבר בתיקונ"ל אך הפסק הוא בסיהה רוח פתקנורת

שהוא אש עם שות מאש:

אגרה אולם כי הלוה אגרה עכפר עוונותיהם של ישראל כן טובלעבר אגט

אגרה בכל ליל אחר אכילה ורובדי תורה הנוים באגרה ובתיקונים

אורו כי הם הם השתקדר בעקרא נקרא אגרה

אופר אם יש לו פעמי בעשורת יקרא בכל יום קריאה אחת עם הראשית חטא

והוא יכנע לב האדם ובאו בן ירמה עלמה ואעור לב האדם ותשובה

והעגר אדר ומהיק שיקרא קילור חובל הלבב לפי שלא הי בעבר הראשית חטאה

אך האיבתא שמא לברכא שכולל בי' הראשי' חטאה אינ' לא תוכל:

עלות בכל העלות המדרגות לו לאדם שלא נקבע עלי' ברכה ואור הרבעוה

עלה זו לקיים עלות עשה בן לתרא שמא בקדושא בה ואור פבכל

ודכיף ונ"ל: ויהור כל עלה שעושה כן לבאת ידי חובה ולפתות יכנין כלה ויהי

באמפרש ושתל לעשות העלה כלה נלא אלקה: ושתל לעשות העלה בחבירה

תרשנ"ה

תרגומו כי היא כלת עלה הוא ואין עסוקים בה: צריך לשון בעשיות העלה מלמעלה
תרוויח לו העמון שמעולם שנשים תחת אשר לא עבדת ונגל ועלה הרגילה ואעפ"כ
סודן שהה לא שהה על שאחת העלה:

סוד ברכת חתן וכלה

עלה הנית שוסבין לחתן וכלה כי השובן
הוא כנגד צריק עולם והוא הייחוד זה
וצריך להשתדל בכל עושר כוחו להכניס חתן וכלה ולהשתדל בעשואים וכעבד בזהר פ
בלק הר"ר הנזא עבר ומן קב מרי להטפל בעשואי חתן וכלה וצריך להשתדל בזה
ומעוכן. עלה לשון ברכי חתנים וצריך לענטאן וצריך להרר אחב:
ראוי לעשות ב' חופות אם לכלה ואם לשטנה ואז שותה בחינה נקראת חופה גם
חופה רומז לזיווג וגם נקרא זה שלהם ואז נתקנים ב' שיני בשים שבנוק
רש טהור ורש טעם ונפ רש גל פח וזה חופה פח לה: תפוין כי ה
הקדושין הם בסוד התפארת הנקי קרוש ברוך אתה יהוה אשר ברא
והטוהר שלהם ונשף ונכנסים בו שקיים פרי הגפן:
חכמה ואז הוא ראוי לאשה ומאירבה
ומעם לכן יש בנוסח זה ב' אותיות כעב
ב' נתבב החכמה ומעם"ל הקדושין א ברוך אתה יהוה אשר
אדם נתן באשתו אור עקיל אל אשבן קדשנו במצותיו וצונו
אבריכ עכ שבה שבעת בזאה נתלה
פעמי ועתה עי קדושין נתן בה השקיל על העריות ואסר לנו את
אותה רוח פעמי וכבר ידעת כי בבזאה
ראשונה נותן בה בחינה עכ רעב פ האסורות והתיר לנו את ה
פמי ולכן נקרא קדושין בסודם עב"
הנקרא קדם בלק נה כוללים ומעם ה נשואות לנו על ידי חופה
הקדושין לריכין ב' הלין שמן שלהמעל וקידושין ברוך אתה יהוה
והוא שהעולמין שנין להם בסודו שיש בה אלקינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
ל"ל קולין והוא כולל חלם והוא כי תחילה וצונו על ערות
הי"ה הרי את עקרת בית ישראל:

ברוך

היתה נקמה ועתה יכשבה המלבע והוא הכ הוא העקמא ה הרי אור גם יהפך שנות
מהיה שעקבת הנוק והוא סור ם בלומל השבעת ולפן ראו בוור גם שבה נסתרים כל
ההנות בפוד עכ ועד וכשעקבת הטיפה בעת הזיוון כעשה ם סתנה ולפי כמאמרים
אין בה כח לזר ולתאל ואחכ עקבת בקשם לזר ולת אל ואו יוצא ה עתוך ה
ונעשה לזר בטל תולת ולפן הבעל עושה טבעת ומבע שלה כי הטבעת הנע יסוב
ידה והמלבע היא הכ שבאהבה ואו כשבשם בה המרכ היסוד כעשה עלה : :

ברוך אתה יהוה אשר שהכל ברא לכבודו
ברוך אתה יהוה אשר תלה המתים

שבח יסוד הנוקבא הנקרא כולה
לכבודו הרכוחא בסוד בטעם :
שבה המתן ועיר : :

ברוך אתה יהוה אשר יצר את האדם בחכמה וברא בו נקבים נקבים חלולים גלוי לפני כסא כבודך
שאם יפתח אחד מהם אי אפשר להתקיים ולעמוד לפניך אפילו שעה אחת אף אתה יהוה רופא כל בשר ומפליא לעשות :

עקור חירון זה שתפשט ב
כסא נלה נלחים נלח תכונה שתפשט
עד נלה ונמ :
עקור חיבון בסוד הור הוריות
הוא הוק אשא שתפשט עדהור ואל
ברכל אות וכל עד יסודו אונם שבא
נעשים אחיקי לוב ומעוורי עינ
ברטהם ווכ נקראו חלים אמבוב :
עפרה עיון שבמים יש בברכל אשר
ברא חול עחמן ולה והם כנגד יום
רוב ולברכה היא לבבור לה
העלונים והיותם כלבל שלעוורת
עם ואם פעם בקשם :
קול בסון חסר שבחסר : קולשתה
חסר שבגבורה : קול חתן חסר
שבתת קולה חסר שבנה :
קול עלבות כשחסר שבסוד הכולל כולם :

עלות

טמט תשיש ותעל העקמה בקיבון בטנה
ותוכה בשעתה ברוך אתה
יהוה עשה לזון בבטנה :

שעת תפלה לעים האהובים כשתוך ילדך
בעל עקרים בא יהוה עשה חתן ולה :
ברוך אתה יהוה אשר ברא בסון ו
ושתה חתן וכלה גילה רנה ריצה
חדוה ואהבה ואחוה ושלום ורעות שהיה
ה אלהינו משמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים
קול בסון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול ש
עלבות חתנים מחופתן ונערים משתה
נגינתם ברוך אתה יהוה עשה חתן
עם הכלה :

מצוות מילה אין לו רשות שום פוסקי הטהרה לומר בעת אקרשה כיצד משתמש
כי הוא פיתח פיו לשטן באמרו מאתן בכורים פעמי : רק יאמר
פסוק והאמר הטוב בעת הביא התינוק כנגד אוזן הרגל לך : אשרי תבחר
ותקרב ישכון חצריך נשבעה בטוב ביתך קדוש היכלך : ותבל בפסוק
זה עניים : תכוין ברית אשרי תבחר ונגל כי הוא שם אקרוש כהת והעונים יפוונו ברית
נשבעה בטוב שהוא שם בן : יהר שיהא מהרה לשיבה עלה בגובא שש בכל עה ד
דאפסר עבודה : תכוין כי הכוב הרעיר ישעל גבו לבוש קליפות נוגה חופל עליו
ופוזו נקרא עלה ולכן עפרו לא הין יוחדים התסרים בגסיר נגם שלא ינקו ה
תחלנים ונעתה עי כריתת הערלה תוסר הקליפה נוגה והוא הסם שם שלהי בעיבור
והוא ג עלה אלל לבב הי יוצה שם ומחכ עי הפרישה יוסר גב יניקות הנוגל
נוגה עשם : אלהים והם ג עולה נעי טפה הדמה יוסר גב קליפה נוגה עט וכל
ויתגלה שם הטוב השלמי שבגסיר הקדוש תכם יתהבונני ג השלה : עסק
תכוין לגלות עי פעולה זו ולהוציא התסרים מעקומים ולגלותם בבגם תת התחתוני
ובנה והם בגם מהיה חי וב הויות ברנה רו רו ג"ע :

ברוך אתה יהוה אלה אשר
קבנו של העילה :
ברוך אתה יהוה אשה מקבנו
להכניסו בברית של אברהם
אבינו :

ווו מסתלק קליפה נוגה ויתגלה עד רחשל
ומים הם ואוים ויוצם ויהו עלהעילה עד
ה שלו אורות יתגלו עסיון רעי ה
פרישה יתגלה השאר :

[כוונת הפריעה]

הנה עי כריתת הערלה נתגלו ה
התסרים רבים תת וב סבירמת נה אף עי הפרישה הנקרא פרע יה יתגלה והוסר
לבוש יסוד מעמ עהוה תת ויתגלה אלים עליון והוא ח ומתעתק ח נקודות שלגוף
מהיום תשום כל גבורה ג"ורם כמן יו אורות והם ג"יה עה ונהו פרישה פרע
יה וכל כבר נעשה בעת כריתת הערלה אך עתה יורד שלשה גם גיסוד ועיר
אפיה : הנה עי ברכה זו יוחדים התסרים עה הסוד נעלה והוא נק כוס
ויתגלה קיסם

ומתעתקים הגבורות בעשרים גם בשלשים ובגבורותיו אורות כלמן יין ו
ותבונן כי היין הם החסדים המתגלים בכוס שהם אלהים גבורה ומתעתקים אותם
והנה הם אותיות אלהים הם רמז על המתעתקים : :

ברוך אתה יהוה אשר בחר בדרי העם :

ברוך אתה יהוה אשר קדש ידידי עבמן ותק בשמרו שם ולאלהין
חתם באות ברית קודש עב בשמר זאת אלוה [סכיחת יסודעיא
אלוה] חלקינו לזרעינו לנה ולהלל ולשבח ידידינו משיחת לעבדיתו
אשר שם בבשרינו ברוך אתה יהוה כורת הברית : ויאמרו :
אלהינו ואלהי אבותינו קיים את הולד הזה לאביו ולאמו ויקראו שמו
בישראל בשם ישמח האב בולדו מלין ותגל האם בפרי ב
בטנה כבתנב משמח אביך ואמך ותגל יולדתך ואמר ואעבור עליך
ואראך מתבוססת בדמיך ואומר לך בדמיך חיי ואומר לך בדמיך
חיי ואמר זכר לעולם בריתו הבר לזה לאלף אשר כרת את אברהם
ושבועתו ליצחק ונאמר ויעל אברהם את יצחק בנו בן שמונה ימים
כאשר צוה אותו אלהים הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו
זה הקטן גדול יהיה כשם שנכנס לברית כן יכנס לתורה ולחופה
ולמעשים טובים : טפח כשאין אב לתינוק בשם: אנא
ניים את הילד הזה לאמו ולקרוב ולכל שפחתו ויראו שמו בשם בית
אביו אתה שלום אלקי כל בשר אבי יתומים תהיה לו לאב והוא יהיה לך לבן
ותהא כנסת לבריתך לכפרה ולמנוחה לנפש אבינו ולנחמה ולשמיבת נפש אמו
לטל קדוביו תתענג נפש האב בגלו ביולדו שחלפן ותגל האם בעוהב פרי
בטנה ויתקיים בו שנאמר שבאבו אבור נפש וכל :

עכ

בלכות פרירין הבן אונאר אבי הבפוך
והגבו בכורו הוא
פטר רחם לאמו והקבה לזה לפרות ופטל
עפרוי ובן חורש תפרה בעדרך כמלך
תשת שקלים בשקל הקודש עשרים גרה
השקל ונאמר קרש לי כל בכור פטר כל
רחם בבני ישראל באדם ובבהמה ויהיו:

הלי רשפת לובן הוכר עלך החל : ואחר שיגל הכהן את אמו הולך שאל
הלילה אולהה כבר ואוחרת לאו ואו האבעטה את חמר לפני הכהן בלי ה
העצות תשה סלעים בחיינו שלשים ברחם כסף עזוקק ואו שאל הכהן את האב
ואומר לו : אני בעית טפי לתת לבנך בכורך שהוא פטר רחם
לאמו אן בעית לפדותו בעד ה סלעים כרקא עחיבית עשוהיתא
ואו עשיבהאב לכהן] חפץ אתה לפדות את בנך והלך בני פדיונו כי
עחיבינא עראוחיותא : ויקבל הכהן כל העצות ועתור הולך לאביו
והאב עבלך] ברוך אתה ה' אשר אקבנו לפדיון הבן בארי
אמה כשהחיונו וקיימנו והגענו לזמן הזה : סדר המצות
אין לולך בכל עת ובכל שעה לבית הקברות כיום : בשם
שם הוחם עלו קבר שנגשי בני אדם ואפשר שיטבגו בו הו : לכן
הקברים שיסנונו שיתעכל אותה הוהאא בקרקע שנתעדבה בחטא אדם הר
ושאר כף : לליך לישון ויריש אחר קבורת המת כי מות רעה שורה על הבי
ושמר לישון : בשעה שמתקת קרן לירופי אלהים כמנן בשעה ב
שהם מתנוחים מאיר : בביה נשמת שאולו שם סלה

רבי

ובני אדם כיצד לוקחים אותם אחרונים הנכרים: **אבילות**. נישרפו הואבי אבל
קרובים הרי הם עקיפין כמתים נשארים נשרפים בבית האבל בסור אף נפשו עליו
תאבל והם הולכים ובאים מבית הקבר ובכל יום מסתלק עקיפין מן זו עקיפין. ומאי דעת
ולא בינה. ולא חכמה הלא תלם. ולא דעת חסר. ולא לבורה דבלעם. מן
בינה. ולא חכמה. ואז חוזרים אילו העקיפים על הקבר ונשרפים הפנוי
אלא יגמרו החיצונים עליו וזהו כל אבל אז דעת בלא שהחוטא אז והב הוא שבא מלאת
הדעת לשניים וזהו החילוק שבין הלל לבית שמאי: אין לשאול לון על
הקבר בשרק אחרון כמבונלון לתת מה אל העקיל לעזור שם ולכן אחרון עלהי ל
להעזיר לון לעקל: **תפילין**. אסור שינח האבל כי ההסתלקות העוחנת
להתיונן מות שהוא החלק ששם נאחז הארם זה בעיקר קשה הנגרם
בשם כן אלם השפחה ולכן כל השפחה לריכה לראות והנה נשאר המת בבמה קטנות
וכו' קחבינו והנה בלי ראשון בשלק הכל לכן אסור להניח תפילין האבל ביום הראשון
ולכן המתן אסור להניח תפילין אבל אינם נגירים ליכנס עד סיום הז' ימים ויהם
סנפש הוא עוחי אמא אבל עוחי אבא אינם נכנסים לבן ומי האכלם לכן נראה שלובשם
תפילין רק בדי אבל: דבחים שבלנעה נהגו בשבת כי עוחין בראשו מיד
מפוסים ושלנעים תוך עוחין בראשו ולכן אפי הם אינם ולכן חסרים
אך דבלי שבפרהסיא מנוים אינם חסרים אמנ. עוכי מלהה נהבאבלו ושב
בעקונו בלי השבת ולא בעקום האבלים ודוה דבלי שבפרהסיא. לא הי כלל
הקבול שבת אם הי אבל כי עדין אינו שבת ואפי יהלו בפרהסיא אין חשש שיהי
אותה: אבל אסור בתשעים הטהר כי אין החסרים יורדים לטהר ומתפשטו
כי הוא עדין בקטנות: אבל יושב בראש כי הוא החלק שהיה ראוי שיתפשטו
בו החסרים לבאן ולשם כמי שינקו עצמו בגו ובעותו ואשתו וקרוביו לחה
לקחו הכל הולבדו ורוחה לעלך וראוי להיות עיסק בראש: אבל

אבל צריך לבטלן ולכפות פירות שהיקפן היו יותר מרובה ועתה נסתלק
הגזה ביו והומרת זה עונן וסותם פיו: אבל אסור בטלית סגול כי אינו
עולה עם לבנים ביין ובועלתו ועתה בהסתלקותה אינה בועלת ולכן אסור בטלית הנקל
עון גדול. עושים החוטים באורך מודדים וכינויים לאתים עד שלא היה בו ארבע
הם מתנים לו בצבע גדול מ מעינים אותו באותו עולם והם סגולים
שהם עושים לו טובה ורעה היא לכן צריך לאחר בגדים: אין הולך ב פעמים עקב
אגודים אל כי הוא סכנה: אסור לקרוא מתם שעל הקבר כשהוא בולט כי הוא קפלסה:

מצוות פרה

צריך ליהודה הנחה כל אחב הבנים שהוא כל
שיעור שלו האונן עד שלא הבלה שהוא עקום חלק
שום בראש עב לבני העות ומפסיק בבתיים ונשבו כשיעור אם יקרו הנוגעים לעלה
בראש עד אותו המקום ויותר מעט מעלה ובוקן אסור לגלח מלל ועקור מלעלה ולו
לעטה רק שער שעל הפה המלבקת האמלה יחתוך בעסקרים:
שיעור הפיאות של הראש יניח לובן ולא לחתכם עד שיגדל כל שיכסו לעטה
בעקום שלה הזקן: כשהוא עם תקר יכון שעוה זו לקיים שלבוראו
ואת הרת הנשים לא תגלחו ראש ופאת זקנך. ותכון שאתה דונגת ציר ותחלק
כל גבול הדינים עמם בחי המערות ותלוש הישרעי התלר: אלנ ל רות
כון יגר ג תלעת וארבע בהיכוך דינה לחזו שלבוך לחלק
הדינים. גם תכון כי תלה ג' עלעלית שחותבת ומלחת ארת ה
הדינים והיא תלר הנכרה ותכון שלא הסיר הדינים עכו וכל כיהם
לזרוך העולם ולכן תכון הנחה פיאה פאה ב אלהים והיא הולכות בעשר
ספירות שבראש והיא נקראת פאה: טוב שלא הסתכר עיר בי אלעזרא
לזולא בולי בלולא בעד וכן לרחל: מאור לצריך ליהודה שלא לגלח מחר
תלב שהוא גמן ענתה גדולה עד שיתגלו תחילה אפי בעלם:

ראני

מאוי שלא יגיע הארס בכל שעה בוקר ושלא יעקר שום שער שהוקנה כי הם לתורת האמת:

מצוות חלה צריך

ליהנה ליקח החלה חלק א' מארבעים ושתים תשיר אפה שהולכ לשרפה ויעשם הדבר כי סבר

החלה הוא שם הקבוצי הלשון שבחכמת הקבלה: יודי הה ו"ו הה ג' אות ולכן החלה

שיעורה א' שמה ותכונן שסיעור בגשם שהם עשרת החלה האחתה והיא הנוק ותכונן

ט הם קב חרש וקב יין הישן קב אתוון האחורים ביצב סגלה ובן שהם ג' קב

וקב חרש ודי יני ודי אלי ודא אוא ודה זה ג' קב והוא אחר התלי וקב

זה הוא שנשלמה האשה העליונה והיא נקרא חלה והנה חלה נקרא ראשית:

בעוך אתה ה' אמה מקבנו להפרישו חלה: אלכן חכמה הנקראת

ראשית היא חלה ותכונן שנעשלה כשהיא טהורה הכהן והיא חברת אור זה אלהים

כדי שלא ייבקו החילוס/ שמנה: צריך ליתן החלה גם אלשת עיסת האסכונן

והאיסקרטין הואו ובלילתקיה בתחילה: **מצוות שחיטה**

כשבאוק הסכין ותשחוטנה בשחזת תכונן הסיר כלהפגם

ין הסכין שהוא אלהי יודי הי והוא כולל בגי עילוי אלפין וההן ושם

בפשוט ועילוי ועילוי עילוין של כאס שהם עם אתוון כזה: אהיה

אלף הי יוד הי אלף לבד הי יוד יוד ון בלת הי יוד

אהיה אלף הא יוד הא אלף לבד הא אלף יוד ואלף

בלת הא אלף אהיה אלף הה יוד הה אלף לבד הה

הה יוד וו בלת הה הה ויתקו ועשו עם הלוי עב ויהי גם פגם

עם ג' אתוון ווה עי ג' שנות עב בהוילות כזה יהוה

יהוה יוד הי ויו הי יוד ויו בלת הי יוד ויו יוד ויו הי יוד יהוה
יוד הי ואו הי יוד ואו בלת הי יוה ואו אלף ואז יהי יוד יהוה
יוד הא ואו הא יוד ואו בלת הא אלף ואו אלף ואו האלף:

ברוך אתה יהוה אמה אקבו על השחיטה:

תכוין המעלות כנגד המעולות שבבהמה בהיא וכן אם אין גדול בה תעלה
סתם ברוך ויכוך עצמו חי בלת ברבי לחי ברבי וזהו עי הברכה שאתה מברך הפי
ותכוין כי השחיטה ג' שלו והוא ג' גם אלהים יהוה יהוה אלהים יהוה אלהים
והוא ג' אחוק ג' אלהים דקטטת שבנקון עי ג' הוים הגדולות ומעשה כמנין שחיטה
עי הסרת הדם שהוא הדיבים ותכוין כריש בגרון ב' סימנים והנה סימן בג' אלף הי
יוד הי קנה ג' אלף הה יוד הה עם ד' תיבות ג' קנה לחתוך. ושם ג' דפאדם
שהם בסוד סך ראש כולו ובסוד הדם של הגרון שהוא הדיבר ועתה עי השחיטה
עתיקים ותבדרים גם אתלה היוצרים את הגרון עם הגרון כמנין שחיטה
אלף הי יוד הי אלף הה יוד הה ויוא ראהיה עלא חט ג' שחיטה גם השחיטה
ג' שלו ומא שם יוד הי עם הטלל ג' לו אחר תכה האותיות יוד פעמים הי
ג' שא ושא לו ג' שלו גם על השחיטה ג' אל אל אלף לעה אלף לעה ועם
כלם ב' פשוטי וב' עלוהים הטל ג' חלו כמנין על השחיטה:

מצוות הגרון והחיים והקיבה תאסר לקיים עצות ומקן לכן
את הגרון ואת החיים ואת
הקיבה: הנה הכהן הוא בחסד שהוא גרון ומין ולכן אלין נתנה גרון הדיבר
ולכן האתם מן השור שהוא שם אבג יתל: והוא בחיל חסד שבגבורה ותכוין
כי שם זה ג' ומקן ותכוין לת ומקן אל העכ גם תכוין כי הגרון והחיים ו
והקיבה ג' אבג יתל: עם הו' אותם והכולל וגרון

ונראה כי בכן פלגין הנוק עד החסר בסוד הזכר בחסר כמאמר גם ירוץ לחיים קבה ג' שלה

כמן לך יהי לפאורא לפהוכה : מכות תרעות אעשרות

ויסף המאים בבית לאכלה חייב בעשר אך החורים שבראה הנעים לאכלה פטורי
שאילו כבר נעדה מלאכתן בידנו : אמשם הרי חייב בעשר כי אינו נקרא נזר
מלאכה בידנו אלא שעושהו שלן אך עתה נעדר עד ישראל חייב : גם הענבים
שנטעים אותם רקא לין ולא לאכילה עדלא נעדר מלאכתן אינו אלא בידי ישראל
האוכל אמשם חייבים בעשר התולשין חייב בעשר כי שיתוקם נעדר מלאכתן וזה
עד ישראל הנה ולכן חייבים : ישלוהר הולנא תרומל ומעשרל עין שקורים
מחנוים בעל ין כי חב בשדרם אילם בקראה בהולמל מעשרל ובעדי האדל חסורי
לענין מעשר והוי כמן דאי : סדר הולמל המעשר : ישמרם תחלה כדי שהי
האד לקלטוראה ואם יש לפני זאה לטרמן יקח גם אמם וישים בכלי אל ויברכו לתבל יין ויבקשהל

באה אשה אקבו להפרים תרעות ואעשרות :

ויתרך ויטן תחשה הפלאה ומחלתי
שאמה ב' הבין כמלטולה עד הרי
לך ונמעם הק אל הכהן חסר לחמוד
לאשם שלא יאחזו בהם החילונים

מעשר חזרת רחל אל מעשרה נקובל באלגל לשמש לו הגל בעלת ואם שמש אמש :
מעשר שם חומל אמם לאה לעקום בעלכל ראמא שלא יתאחזו בהם החילונים
וכך יאמר : לטרהה אחת שאה לטרמן שבחגל הנמין בכלי זה הרי הנא חולין
והשני לטרמן האחרים שבכלי זה יהיו תרומה גדולה עלהל על לטרה ובשבלי
זה ועל לגל לטמל שבתגל ונו הלטרא האחת שהיא חולין שבכלי זה עשר
לטרות אחרל שבעקום פ בתגל פ יהיה מעשר על לטרה שבתגיות ו
ווו הלטרא שבכלי זה יהי תרומל מעשר על לטרמן שבכי חגיל ב
שקראתי לפם שם מעשר ולטרמן אחרים שבלמונה לא החגיות

ה הרי הם עשרעה אם הוא שנתן עשרעה ואם הוא שנתן עשרה הרי הם עשרה
ויהי הכל ויטרון על עשרה והחומש שנתוסף עליהם שחולין על פרוטה זו:
ולפיך ליקח מוקצה פרוטה שיש עליו לרוח ושל יכנה לים הגדול ואין מבדיל
על קלח ואין מדרין פירות על פירות. אותם הב' ויטרון שהם תרומה עצלה
בעין ותרומת עשר אי אפ יפסה בקרן זוויות אל סיבלע בקרקע: עשר
עני יתן לעם ברוקא אב שנהגו להפקיר נכסים אינו מעיל אלא אם יהיה
סם מי שיוכל לבל מן ההפקר אלא יפקיר נכסיו ויזכה בעשר עני
ההוא ואחר יחזיר ליתנו לבעליו בעתנה שפיר אלו:

מצוות ביקור חולים: כתבנו אל החולה תכון לקיים מצות
עשה של והלכת בדרכיו זה הוא שבקר
חולים ותכון כי החלי נעשה מעצר חסרון של שער הכ"ש ואינו מאיר לחולה והוא
בתי' יסור מאבא ולכן הוא חולי שכן חולה ג' מצ' ותכון עי' ביקור זה הנעשה
לו שער הכון שהוא יסור בתכלה ואז ה' יסעדנו על ערש דוי דהיינו זה
שנהפך לו מחסרון יור שהוא יסור שהוא עשר לעתים וכן יורהפך לחי
עי' הארת התכלה ל' יתהפך וזה כל נשכבו הפכת בחלין ונהפך מעתים
לעשר ואז הופך ותחר הדבק שהוא יסור מאבא יור יור הי' יור
הי' ויו. יור הי' ויו הי' ואיתמר לתקבו ואין הצוות נוהים לו ש
שנעשים בדבק שהוא מורה על חסרון האורה כנגד אצלינו באוק:
יתאלן בעצמו ביקור חולים ואם הם עניים יביא עמו הם מעות או דבר
הסועד לבראם אינם עני וירצה לפייסו בדברים כי מצוה
מצוה ביקור חולים כי בזה עושה נחת רוח לחולה ואהבו
העבקרו מקל מעלין חלין. ואל יפתח שיתבק בחולי כי שזה מאד
יגע רבר רע חנם מעגיפה בא' שאין לסבן מצמו בשבילך: מצוות

מלכות מזוגה הקבע עזוה בפתחן יברך ברוך אתה יהוה אמה א
אקבו לקבוע עזוה : תכוון כי רחל היא בחי עזוה מדגי
אינט עזוה והיא השורת את הפתח העליון והם אחורי הוכר תלה כי לה בעזוה
ונתעסקון סור התת וכרי שלא יראהו החיצונים באחוריים וקדושה יצאה העקב
פס לשור את התת והנה היא יונאות בבחי תת נקראן על הפס והיא הנפסלת
לה הם בעזותה ונהו והי שרי בלדיך גם תכוון כי העזוה יש דרגתה בעולם
הבריאה בפתח הינט לבנת הספרי והנה ואם הא יוד הא גם זה ושם שרי
הכתוב עם אחוריו והוא כנגד הארת יסוד דבינה העלם שם בחינת שמיר
לוקח הנה והיה זה ויבר גם שטן ובזה נבנע השטן השולט בשפלה ויתכ
כשטן השטן עם עין דלי והוא עזר בפתח דתכון הכנעע ע שרי והיאת
השטן העכ ובזה לא ישלוט השטן בבית : ברוך לברוך העזוה שתהיה
כשירה תשיר שאו הבית עטל עשרים ורחל = רעל : לא ישפך דם
עפרים לפני העזוה אז דבר העבה כי היא סבה גדולה ונקרא עבה ב
בעבוט חו : יש לעשות עזוה כמנהג הספרד יש בזכות בבריה ו
אכה וזה כבר מעולה שהשם נראה ומטשה בתוק : כוכות כמעקה
העושה מעקה לגג יברך בא אלה אקבו על בגוד מעקה :
ותכוון כי הנה ר בחים זה עגונה והם מבע' והנה פתח בית היא הבריאה דם
עסקי בין אמלות לבריאה ובזה העסק לא מעקה גבוה ל טפחי כרי שלא יפול
אור האצילות בלתי גם ביץ אל החוץ מ חוראים יפול נקרא איתה כי אחוו
בחם החיצונים ואעפ כבר ידעת כי עסק הוא תמיד חשבון בינה שלאותעולם
העלבים גוב ונעשה מעקה גבוה ל כעבר יס וכן בחשבון דבינה הבריאה
אינו יורד לטה בגלירה אלא חוזר ומוקף בבג לדרי הבריאה וכבחשבון
דבינה בילירה אינו יורד לטה בעשיה אלא חוזר ומוקף בבג לדרי הילה:

פיטוס

ויאמר יהוה אל קח לך משה
סמים נטף ושחלת וחלבונה
סמים ולבונה זכה בד בבד
יהיה יהיה בבד בד זכה
ולבונה סמים וחלבונה ושחלת
נטף סמים לך קח משה אל
יהוה ויאמר היה דבב דב
הכך הנבלו מימס הנבלחו
תלחשו פשנ מימס כלחק
השם לא הוהי רמ אי יו :

ועשית אותו קטרת
רוקח מעשה רוקח
מעולח טהור קודש
ושחקת מזה הדק
ונתת מזה לפני
העדות באהל מועד
אשר אועד לך
שמה קדש קדשים
תהיה לכם :

והקטיר

ויאמר משה אל אהרן קח את
המחתה ותן עליה אש מעל
המזבח ושים קטורת והולך מהרה אל
העדה וכפר עליהם כי יצא הקצף
מלפני יהוה החל הנגף ויקח אהרן
כאשר דבר משה וירץ אל תוך הקהל
והנה החל הנגף בעם ויתן את הקטורת
ויכפר על העם [יח] ויעמוד בין המתים
ובין החיים ותעצר המגפה [יט]
ואשר מתו מן המגפה ארבעת אלפים
ושבע מאות לבד מן המתים אשר מתו
על דבר קרח

ותכוין שבטפיה יוצא מן
הקטורת וכ' ויכפר וכ' ר
הקטורת וכ' ויכפר וכ' ר
דוגמתה זה המתים:
תכוין בשם הרשב"ם כמו
כי המגפה באה מהסתלקות
ה' מאות הפסוקים
מהמלאכים ורבי יוד
ורבי אלי ורבא א
אוא ורהוה
והם ג' כנגד ותכוין ב
איחוד האמת הסמ
פשוטים:
יהוה יהוה יהוה יהוה
ויהיה יוד הי וי"ו הי
הי ואו הי יוד הא ואן
הא יוד הה ו הה:

נבאות ולוט בטנים ובקרים : ותסין כירת עיטם הלוים קיבו

צד בלבנטי ואותיות תשאוחרות קהסעגת : ואותיות

הקודשות פגע כאר : גם תכון בשם

קרוב רוטא גי היו יולא שם : הלהו ובועטו הגשטו אלא

או הנבאות : גם תכון בשם מעורין יולדו שם הבן ע הגשו ובקמו הזעות

: שהוריו ה הלהו ובועטו הנבאות : גם תכון שם קרעטן :

שעור זה יצאה שם אחר העיבור :

למנ צחב נגי נות מז מחר עשיר

אלה יתנו הנבכנו אר פנו אתנו

ומלך עשה אלהים ויאמר עשים

ישאו הנבכנו אמרים בים

אלוה אמרו אמרים

אמרו אמרים

רת גפסוקי אחרונים כמון

אהיה : סת ג' לוס ג' קול

ה הוויות דהח ואהיה וקול ויה ג'

מ' : ש בגאולה הזה שי תיבל נער

שם אב ו' תיבל כל האותות ריעם

עב כ' רת בו פסוקי שהם עב ג'

רפה

רת ופת יב

רת גפסוקי הלוגי זה בהסרה אותיות

הנשואים : סת הכסנ מרבע : רת

הפסוקי הפשה ג' עב כנגד שם עם : סת

כל הפסוקי ג' רת אולן ושר אהיה

ריו	פה	וו	והה
יה	יו	יה	תיפ
עו	נה	פי	עהג
מג	חי	לה	צום
דיו	סה	לו	רהה

גם תאמר פסוק ויעמוד פנחס ויפלל
ותעצר המגפה : ויתכון אותם
בגיון כוח ואוכ לאחרו וכ :
ואחר גכ פרשב ויהי בעצם וכ ובשפחי
המקובלים כתב שם לכוון אותם בלבב
עשרה ווהו לזרתם :
ט זה היה אותיות הראשיות של ויהי
בעצם והם שמות הקדושים :

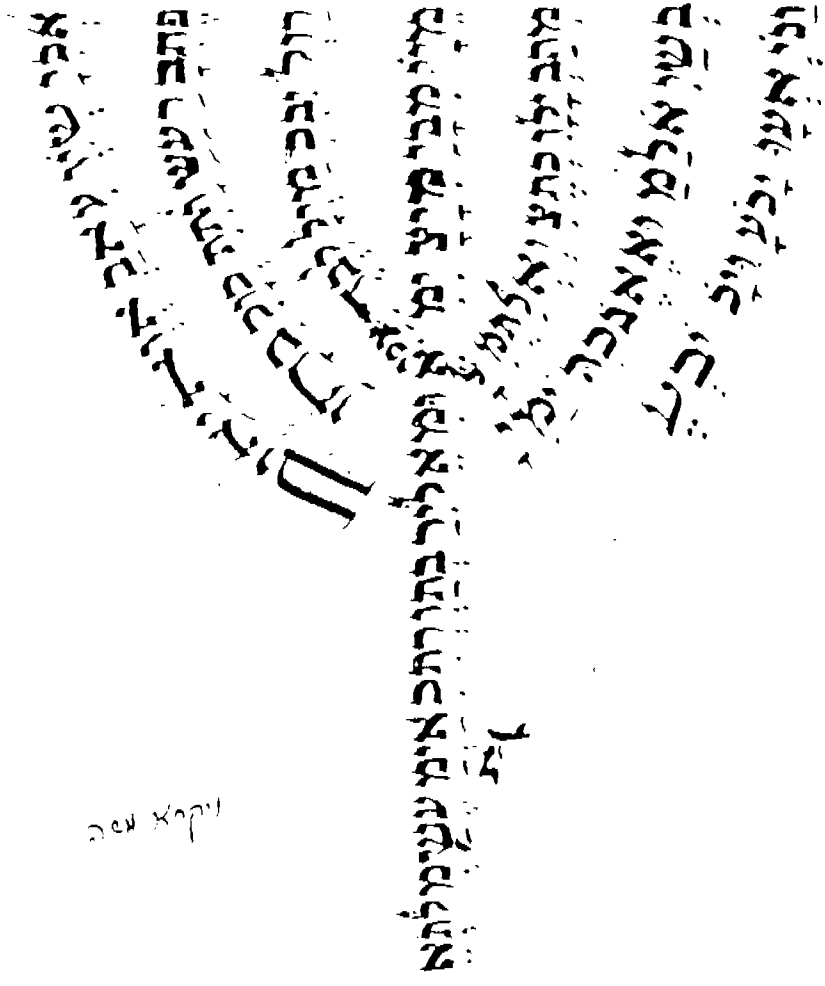

ויקרא עשה

ויקרא אשה אל אל וקני ישראל ויאמר אליהם עשו וקחו לכם צאן
למשפחותיכם ושחטו הפסח ולקחתם אגודת אזוב וטבלתם
בדם אשר בסף ונגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזות מן הדם אשר בסף
ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר ועבר יהוה לנגף את מצרים
וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח יהוה על הפתח ולא יתן
המשחית לבוא אל בתיכם לנגף ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ו
ולבניך עד עולם והיה כי תבואו אל הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר
דבר ושמרתם את העבודה הזאת והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבודה
הזאת ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח על בתי בני ישראל
במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הצל ויקוד העם וישתחו:

וזמן הלא פעב ביב באמ זבהחהו] ומזון לשם הוה הילא
ירח הפסוק הזה:

קריאת הפסוקים בכל יום: ולא בשבת תכון כי עני קריאת הפסוקים
חלון תקשט את הסכינה הקרא אשבן

הס הלג והיא בעשיה ותכון בה ידי הסבוע עני קריאת הלון להתפשט בה הלג
כי הזולי רשם בן הס הלג שבה ובום ר כברהיא עוכנת לוזוון כי ההלג גיסה
והם סוה התפשטות כ שעי בנה בעקבא כי רש ר שעי בוש דכורין
ונוקבי ופס הת הלג והלג אייכ לנוק ותקרא וכ מפתש השבמה שלות
ותכון לזולי ר דילה רשם בן בעקוד סגל והיא עקוד א הפסוק אמת אשר
יביאו ותכון ישאל ך ועקוד דעת דעק יוד הה וו הה ותכון כי עי
קריאה זו ושאמרה אחרת נשמה יתיה ב שבת שעבה ולא תלך
אחר הרוב והנאמרה ה יוד תי ואו הי אל שרי בריאה ואל שרל בה

כנגד

כעין זאת ושולט שם מבג"ית. מסר וכלול כולו בא' ראשונה מאבג"ית. ומבונקבים

מצפץ. בנקודה קמאינה ינוח ראשון הוא כעין חסר ותבין בשם

יהוה ששוריה גזריאל ותריאל למואל

ואותה ביום א' בלילה ומתיך וגבל ותשבותיך ולקחם אותם ביהוא עד עולם העתשבות:

יום ב' תקרא ה' פסוקים שמות ותבין אילו יב רוזר בשם בן נקוד אשר

יבואו ונקוד בעת דנוק יוד הה וו הה ועי קרואה זו שאר בך

האמת רוח יתירה בשבת שעברה ולא תלך היום והוא סוד ו יוד הא ואו הא

אל יהוה ילירה ואל הויה זו כעין ישמאל ושולט שם קרע"שטן עבורה וטולמולו

בבג"ית אך לפי שם בוקמאת התורה תקפרנה עם השמנה אהבם התוה ותבין

קשרק עוש צשינת קלשטן עושב בשקולית ותבין בשם

מצפץ ניקוד לך ואופן יום שני הוא ולכן תבין בשם זה יהוה

שמעאל ברכיאל אהיאל

רת שבא והוה ביום שני לעור תורה הבאה כי הוא כעין עולם המורה עישאו

קדוש ביום א' יש לו תיקון לקרות בילב"ן אך התיקון ליום ב' ולא לשאל:

יום ב תקרא ה' פסוקי שמות ותבין אילו הה רהה בשם בן בניקוד אשר

יבואו ונקוד בעת בנוק יוד הה וו הה ועי קרואה זו שאר בך

האמת נפשי יתירה בשבת שעברה ולא תלך עמתך היום והוא סוד יוד

הה וו הה אל ארכי עשיה ואל ארכי והבאה ושולט שם כנר יכס רת

וכלול כולו בג' בבג"ית אך לפי שהוא עשי לכן לרוך לעשות עלוה ועשיות

ובפרט העיותרים לעלים של הקוזה וכן ביום ה' ותבין בשם מצפץ

בניקוד סעים ויום שלשי נעד תת לכן תבין בשם

יהוה חניאל להדיאל מחניאל מ חלם:

יום ב

יום ד תקרא ג׳ פסוקי שעות ותכוין לשלוש ר״ת בן בניקור יבוא ונקוב
בעת רנוק יור הה וו הה ועיכ יאיר בך האורת נפש יתורה לשבת
הבאה והיא סגולה יור הה וו הה אל ארני עשיה ואל ארני זה בחמל ושולט
שם בטל״ת נלח ושולו כולו ביור ראבגיתל ותכוין בשם מצפץ עיקר
נשל ויוסר כעבר כלח ולכן תכוין
יהוה חזקיאל רהשיאל קדשיאל את חירק
יום ה תקרא ה׳ פסוקי שעות ותסיים לה׳ בשלוש הת אחרונה תשם בן בניקור
יבוא ונקוב בעת רנוק יור הה וו הה ועיכ קריאה וו יאיר בך
האורת רוח יתורה תשבת המלה והסל יור הא ואו הא אל יהוה ילחה
ואל הוה זה סדור ינקב ושולט שם תקב״ט בעל הור ושולו כולו מלו ראבגיתל אך
לב שבוא יום קריאת התורה תקרא עם שם הז שבוסור קריאת התורה כמה
חשק קבוש נגיעת ותכוין בשם מצפץ טקור ושתלת ויוס
ה נגע הור ולכן תכוין בשם
יהוה שכניאל רעומאל קנואל את שרק
ותרגה לעמוקבתחה
בבל האמרי
ליל שישי יתקרא שתקנם שהנשת בו פסוקים שנם שקרא בלי תרגום ותכוין
כי נבטחן כל אותות ודהוה ונעשה גם אחר הנץ והנבה
ונהו והיה שנה נאיר ביום השבת ותכוין לנקוד בעקור חיקן
תשין שנה רבוה תשי כי שאר הנקור והיה ביום והיום בו פסוקים ובה
ה ובו ו ובה ה ותכוין כי והיה ג׳ רוו יבק תקל והפי כי הנקודת השבע
ה ג׳ יבק אבוב הנה ארבע ותבלן עשהם רוו של והיה זה ה
השב יהיה ג׳ חקל
יום ו השגיח תוהיר אלא יקרא הפרשה כמותה על הנחלים לפרוק עול אלא
יעגיב בפקות ויתרש כל עה שיכל : ונבל הרב אלהה לקרות פ
השבועה תיכל אחר תפלת שחרית בלילו והיה הולך לבהכ או לבהכ
יקוראו

וקורא פסוק א׳ שניים מקרא והתרגום קורא התרגום על הפסוק והוא שומע וכן עד
תשלום הכל ופ׳ אחרון אחר ששמע התרגום חוזר וקורא מקרא והתרגום לא היו קורא
בשעיים ואומנם הי׳ מעוטן בשלות ותבילין וקורא מתוך ספר אם לא
עלה האנשים הגדול קורא ביום השבת קודם מכילת שחרית :

הנה בלא פסוקים הראשונים תכון כי העקור השם ורהוה שלהשבעה עתה א
מרוויח עקור אחר בסוד חי אשלה הגדול וסגר שלנוק ושטן ושבת
עדלא/ והוא כי תנקדם בשרק טהרוך דה הה רה הה ונילה כוג - - - -
ודן טמספו גי׳חי אך בתרגום בבחל ריבוע ואחוריסת

בל פסוקים הראשונים ה׳ בר פסוקי ודן בל פסוקים ה׳ הה בל פסוקים
ידך הה ה בה פסוקים אחרונים ודך הה ה הה כי תרגום הוא בחיניתך
אחוריים אבל בדו פסוקים שנים תכון בעקור והיה טשם דה שלטוקל
ונעשה והיה ונהו נהיה בינם הפשי עה עקול בלוגל לבשלמה עשה
והיה יהיה גל נגה חן כלי לשתק הטוב רעגה ויתקתם ויעלה בקחשת שבת ויה
עי׳ שם הכלל לבאלשרי ונעק כי ואנו בהשה נעב :

ואמור להפסין בשעות כלל ועיקר כי נגרא עיב מאך א׳ והפסיק יערב בו חו
קיקל ותעמל : אחר יקרא הפטורה של חבעלה ויאמר ה׳
ה׳ אלף וכיק א׳ ושכל שבת :

יום ך תכון כי עקור בעת רנוק יוד הה וו הה ועי קדישת הפרשה יאיר
בא האדת נשמה יתירה בשבת והם סגר ה יוד הי ואו הי אלפרי
ברימה ואו ארי יה רחל ושלטש יגלפק יסוד כלו בלק ראגיתל ובדק
לחשיב בחשבות קדושות כי הבריאה סוד השחבה ושם מעפץ ניקד
ותבונה ושם ך כעגר יסוד ולכן תכון יד הוי רן הה :

שמרשיאל המאל קרשיאל :

ליל שבת תכון כי עקור בעת רנוק יוד הה וו הה ושאיר בה סגר
בעת פעשי יוד הי ואו הי והיא מאירה בבחי׳ בגלגלה

בעיה

גאיה יוד הה וו הה יוד הי ואו הי ושולשם שק רשקוליית עלמה ושמה
מעפץ ניקוד פתח והיא מאירה בחסדים ובגבורות ולכן תכונו כאיה יהוה
שמעאל ברכיאל אהיאל סטוטריה גדריאל: לא שמעאל בחרם
שחרית שבת לריך לשמוע הפרשה כלה שביהשן ותכונו בטל מוטרה בשם
יוד הה ורה ניקוד ושבע על אשר ילקוטו:
ותכונו גם בם והיה בניקודם בשור והיה אשנב והוא
ניקוד בעקוד שורק בילקוטו ושורק דיגיאו והיה והיה ותכונו כשם בן
ובם והיה גלקה ד הויות שלמים ותכונו ניקוד דעת דנוק
יוד הי ואו הי והיא מאירה בבחי אצילות ל שבשם יוד הי ויו הי הארת
נוק ושולט על רשקוליית תת ויסוד דשחרית ושוסן ושם מעפץ ניקוד
ולבונה והיא מאירה עבארת כתר שבא קטן ותכונו בשם
יהוה שמעאל ברכיאל אהיאל קדומיאל
מלכיאל צוריאל: מנחת שבת תכונו ניקוד דעת
דנוק יוד הי ואו הי והיא
מאירה בבחינת הגבורות עולם הילדה סטוטריה יוד הא ואו הא ושולטת
רשקוליית סוד תי נשמן שהם נהנה ואם בשנת שבת ושם מעצפץ ניקוד
וכה והיא מאירה בהארם שבא פתח כי היא מאירה בשקום
ולא עלתה בדיקנא ותכונו בשם זה יהוה שמעאל ברכיאל
אהיאל פדאל תומיאל חריאל
ברח לא תכונו לשם כונה אחרת רק כונת לבד והוא כי הסכינה ברח ישלח
הארת אל ארצי כמו בחול רק שם חיצם מ לפי שם אל שבה לבד מתאמא
ונקרא אלו לבד ארצי ומקבלת הנקודות הללו עלסרוג אלף למוד אדני
לפי תכונו כי רחב ג תתיר כמנן בלת יוד ניקוד
קטן בשור כתר הטאיר ברח: כחב תבח בחכח

תפלת מנחה

תפלה מנחה יוכל להנות עליו ויכוין כל ומברך ברכת אשר יצר בכוונה הרעא
כתב אב"ן עזרא פ' חיי יהי בעתה ואין הברו נראה אלא בעלות
כוונה : יהי שמו בפרעו שמו שכיר קנים תפלת שמה ויקתעם בהלוה כמיפקד
ואם שעי שהייתו בפרעון שם יתאחר גם העתה עד אחר שקיעות החמה :
ותעטן בטלית ויכוין כל : ענית תפילין ברתי ויכוין כל והרעק כתב
שאין להנית תפילין בעתה עש כי בבר כמיבגו כיבגדי אשלשבת : תשיב
הלחנה ויכוין כל : לרוך שלוך לבהכ בשרלה רבה סטלונעה ונתפה ולית
אתה : יברוק מעלין שלא יהי חל איזה טיונן רבוק בהם מי מאיר שאר
רגליך בעשר תלף פס . ואמר בהליכתו לבית הכנסת :

הריני הולך לבהכ של ילחק לייחדא
שמא דשכינתא ברחונא טמאלא
דקודשא בריך הוא בשם כל ישראל : :

ויכוין כי כנסיות ג' יה שם
יוד הה וו הה יוד אותיות
רשם הכל בסדר בעסם
והם לאה שהיא בעתה
כנסיא ובית ועד לגאות

עבסגלה . ויכוין כי תפלת מנחה הוא בבחינת גבורה ילחק דרעא שמא לא
כי הוא תיקנה . לריך ליזהר גם להיות בעתה ובערבית מי ראשונים
בבהכ ולא הפתות מי שאינו עהר באחרית יהר בעתה . ואמר בבית אלהים
נהלך וכל כל . ואמר מה טבו ומבון עלין הכל כל עד הנקידה .
תתן ג' פרוטה לצדקה ותכוין כל בשחר ותכוין על פרטה זו לפרות התפלה
מן המילנים שלא יקטרגו בך . תיקון עולם העשיה שם הקרבנות ואמר
פ' ויקרא כל ופיטום הקטרת עד ועבבה וכל : תיקון עולם הילדה
בעזורים כי העזורים בלילה :

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה . אשרי העם שככה
לו אשרי העם שיהוה אלהין
תהלה לדוד ארוממך אלהי המלך ואברכה
שמך לעולם ועד . בכל יום אברכך
ואהללה

תבון כי תהלה ג' אות לחתום
חותם המלכות בחותם אמת
כי תהלה ג' אמת והוא אחד
קמיים אהיה ג' תהלה
ועלה היתרים בסדר הכ"ה :

ותהלה שמך לעולם ועד · גדול יהוה ומהולל מאוד ולגדלתו אין ח
קר הודו לדור ודור ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו · הדר
כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה · ועזוז נוראותיך יאמרו
וגדולתך אספרנה · זכר רב טובך יביעו ואת צדקתך ירננו · חנון ו
רחום יהוה ארך אפים וגדל חסד · טוב יהוה לכל ורחמיו על כל
מעשיו · יודוך יהוה כל מעשיך וחסידיך יברכוך · כבוד מלכותך
יאמרו וגבורתך ידברו · להודיע לבני
האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו ·
מלכותך מלכות כל עולמים ומשלתך
בכל דור ודור · סומך יהוה לכל הנופלים
וזוקף לכל הכפופים · עיני כל אליך
ישברו ואתה נותן להם את אכלם ב
עתו · פותח את ידיך ומשביע
לכל חי רצון · צדיק יהוה בכל דרכיו
וחסיד בכל מעשיו · קרוב יהוה לכל
קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת · ר
צון יראיו יעשה ואת שועתם
ישמע ויושיעם · שומר יהוה
את כל אוהביו ואת כל הרשעים
ישמיד · תהלת יהוה ידבר פי ו

ויברך

העם

הודיע לבני האדם את גבורותיו
שם קדש · פותח את ידיך את
פי ובאת בי סלו וסת חתך
שהדונרי מבין כי הפרנסה
באה עב יורדן ראהדונרי · וזה ·
את ידיך קרי את ידיך ונמצא
הרמ שם קדש נפסת חתף הוא
שם הפרנסה ובאת בי סלו שם
קדש רעב בגי יראהדונרי ו
והוא שם זה חתך הוא שאין קדש
התפלה ראעה קדש השמת
שפע והוא דין ונלא שם אלף
לעד הי יוד עם ג ב בהפרת
אלהי הפשוט עשר רוח נבפ
אלף לעד הי יוד שם ג תכת
והם ב אחוריים חזוק דבוקים
גה בזה ועי חתף כנסרים
וכן ג ונעביץ והם ב אחוריים
רימקב ורחל לכל חי רצון
את רחל ג גלם רעה

ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד
ונברכנו נברך יה מעתה ועד עולם
הללו יה :

העל גם עיני ל עליך תכון לחקה
אי שם יוד יוד הי יוד הי ויו
יוד הי ויו הי אלף הי יוד הי ג
רגלן : קדיש כמו קדיש שקורים
אחרי נמא לגלון : כי הוא

בעטה אסגר עיניך עד תשלום המאמר ובמאמר ב ידיך ותכבדם זה עגל זה יד
ואינך עגל יד שאלוך עד סיום תחזה ותכון כי עתה בחינת גוגל אה ואר רתל
ולכן יש חוסך באיש חלו ולמן לדיך לסגר העינים . ונעלם תיבוק הידים לחבר
רגש התפרים שנתפשטו בגד אחוז ותתאר ולאכלא שאלא בעיתה ושינא
בשאלא ועיל שתתקן עצם כתות הדגשים :

עלבות עה עי התה עלבת ישוף בפא מאבלוג לבישה ובזה תעלה הש
אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתיך ואני היכל אהב

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא
אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא
גאולה לבני בניהם לשם שמו באהבה אלף עזור ומושיע ומגן
ברוך אתה יהוה מגן אברהם : יאהדונהי

ברוך לגבי הי יוד הי מאירים ובורא יסורי
מאיר העולם הנוק אלא ובזה עולה עד יסוד : אתה : לגבי הי
אלף הי מאירים ופורא לה מאיר העלותם שם הנוק ובזה עולה עולה :
יהוה וזקן הי לגבי הנוק עד בם תת ון הי תשם עב מאירים שיהיה כתלה
עלות וזקן הי לגבי יסוד הנוק עד שאל רתת יוד הי מאירים ושלה עיב
עד המם ו מאיר ועי וקיפה ון תמלה הנוק אל המרכב לי תשם הויה :
אלהינו ואלהי תכון לזסור נפשך על קדושת השם לשון אולם עי גולה ותת
אלהינו אמא ו הנא הדלת העזוב עם אלהינו ואלהי

אבא : אבותיכן

אביתיה ואז עולים השחין רוק רגלות ראש שעתידין להתלבש בו. הנקרא תנ"א אמה:
אלהי אברהם נכנס פרק תחתון ומאבני רגלי ראש בחטיה ראש הכעשה עבד חסר
. רוש וזהו אברהם : אלהי יצחק נכנס פרק תחתון ומאבני
רחב זאת בתוך ראש הכעשה עבד גבוה רוחה וזהו יצחק :
ובערבית נכנס עקיפי ופנימי רוקא ראבא : ואלהי יעקב נכנס פרק
תחתון ומאבני ריסר ראש באות רגל ראש הכעשה עבד תת ראש
וזהו יעקב . ובערבית נכנס עקיפי ופנימיים רוק ראבא : האל נעשה פלוני
לה אחורי רגל רוחה וזהו האל : הגדול נעשה חסר רוחה בגלגלים ו
ונתקשר בו פרק הנוגלא מבלת אמא : הגיבור נעשה גבוה רוחה בגל
פרקין ונתקשר בו פרק הנוגלו עהוד אמא ראבא : והנורא
נעשה תת רוחה בגלגלים ונתקשר בו פרק הנוגלו ריסר אמה.
אל עליון . עתלה לפרק ארוך לגורף הוצאל כהי התרשים רוחה. ונעשה
כתר יעקב ולה עין החוה ולעילא עבד רגל התחתונים :
מעלתסרים טובים נעשה תב ישראל ולה עפרקים עליונים רחבת רוחה . ובתה
קונה הכל נעשה רגל ישראל ולה עשוש תת העליון רוחה ונכשיסת
הה ברגל ישראל והחסרים ברגל רחל :
וזכר חסרי נכש עי וווגש עבב קסא ג' וזכר נעשה חבת ישראל ולה
עגלפרקים מעצמים רחבת רוחה : ומביא כ
נעשים כהי ישראל ולה עי"ג פרקי תחתונים רחבת רוח :
למען שמו כ תכון כי נעשה עטרה ישראל מבחינת העטרה שישבחוה
וזהו שר כי תרוח הע"י עטרה יעקב ולה עבת עטרה
רשום נקראת שם והוא ן : בצהבה תבונן הגלות עכ' הוטל אהבה ב
שבטל תת הכלל כל ההיטם לגרוף הנשיקה ואז חוזרים פנים
בהשם ישראל עם לה אחוז ולעילא . אלף עוזר וכל עתה מצאל עוחן
רוק ראש ונכשים בלה ומגרילי אותה :

ברוך ה' לעולם והוא מרכבת העולם בחבור חבל ואז יור הא מאירים ובוה חברם
העולם שני לגבי נקודם תחת יסוד דישראל : ובערבית נקודה תחת יסוד
דיעקב : ברכה זו כנגד חכמה דעיר : אתה ה' לגבי ה' והיא חזרת
כסאת העולם ומתפשט עד הי דעיר ואז אלו הא מאירים ובוה חזרות
העולם נקודה תחת העטרה דישראל . ובערבית נקודה תחת עטרה דיעקב :
יהוה עמה אנו יראים שלא תחזור חל שנית אחור באחור לגדל
מיעוטה או תוקל גיפף ה' לגבי ו' ואז הי מאירים ואז עולה העלבת
בבתי פרצוף עד שלש תחתון דתת דעיר ותוקנל כאשר ה' לגבי ו' יור הי מאירים
ואז עולה העלם בבתי פרצוף עד שלש עליון דתת דעיר . נבי זקיפה ודתעלה
הנוק ד' מדרגי לה' משם הויה וחזרות פשם בפשם לאה עם ישראל ואחוז ולעולם
ובערבית שלה עד בגי דת דיעקב ועולה בשיעה עד כ דת דיעקב :
אמן הוא בפשם הראש ישבם אלוהל בחמשם הרי גאולי עמן וכו מאירים פשם
בפשם : ובערבית לאה עם יעקב אחוה ולתתא :
אברהם תעלי חורתפנים בפנים עי החסרים הנרשי פעל בפנ עם ישראל :

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה
אתה רב להושיע מוריד הטל
משיב הרוח ומוריד הגשם . מכלכל חיים
בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך
נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים
ומקיים אמונתו לישני עפר מי כמוכה
בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה
ומצמיח ישועה ונאמן אתה להחיות מתים

אתה גבור ומשלת אלו
מר פה הוא מלר
תיו כון ואז כון יור ואז ואז
גם רת שם קדוש אגלא והוא
ג בוכו ונגלת שיעורקודתה
דאמה :
מחיה מתים ומשם ומשם הנה מחיה
ג סמ והנה מכרו
כאן הם מחיה רמז עלכרחוד
ה מלכים דמיתת שמשה
פרצפי וחיו עי התפלה
שנתברכו :

מוריד

ברוך

ברוך אתה יהוה [הסיר הבעש תכון ברך] עוריך הטל תכון בתשעה
ג' אה יורה אמן
היואורי יהוה יחיה השתיש יאהדונהי הא גם טל זה יורה ראן שלא
הבדולחא גבורה ראשית
שבעוחא ראריך ויורד לרשע רעיר בג' עותין שבו · טל ג' יורה הא ואו והוא יוד
לנוק הא אחרונה תקלתפותי קדשי אשם שם אה · גם טל זה הוא שם כזון שבו
עתיד להחיות עתים · גם טל ראו לטל אותות עב סלאה בן שהוא טל : עשיב
הרוח ונשב הבעש זה הארת יקוד אבא הנקרא שבינו רפ"ל נתיבות
וכו' בחכמה כי יפ אל הים בפרטלן אבא והם ג' יש והלב הם בחכמה אלו:
עכלחוים בחסד ג' יורה הי ויורה כי הפרשה באה עבחי התסר ראשא והוענב
ג' חסד : עחיה ג' יורה הי ויורה הי ריבחשים רבים ·
בחסדים דעתיק הנקרא רחמים רבים
סוער נופלים תכון התעת וסעוך את הזוב הנקר נפלאי מנפלאתם עזון חורגן ה
הגית עי אמא הנקמא כעף · גם סעיכה זו היא קטנת שני אשר בגוסוכ
לעיר הנקר נופלאי : וזה ע' אכדעם ישיבי נעפר הם המלכים ראיתו
מבלובקליפת נעף הנקראי : בערל גבולאמא
נקר בעלבוחו ושיני רינו עתעדי) ברוך ברכה זו נגד בינה רעיר :
תכון לקרש הש' ולקיים עצם עשה ונקדשתי בתוך בני ישראל ושתרה
עליך הקדשה העליונה ותכון פסיעותיך ותגליך הגלישה ותשלם שתתלקדשה
תפסע לפנך ג' פסיעות ושם תעמוד עד גמר חומת העיר עד נאם ותאמר הנקדש
בקולרם והשאר תיבה בתיבה עם הפל וקלק בקולרם ותעלם עינך ותרלג גדולג
וגם בברוך ויעלוך תנעמ עלמ :
נקדישך ונעריצך בנעם שיח שהכרובים המשמים לך קדשה
ככתוב על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר [תכון בבאורים
מב' ראבניק]
קדוש כנגד עתיק כנגד בינה תי נעלין עי קודרשאי ראשא ואכהדעיר :
קדוש כנגד כתרא עילאה כנגד אוקא תי עלמן עי קודשאי אבינה רעיר :
קדוש כנגד אוחא סתומה כנגד רוכתי עשר עי קודשאי דאוא לרעת רעיר :

יהוה לבאות ולא כל הארץ כבודו׃ לעולם
ועד׃ ומעריצים ברוך כבוד יהוה
מעקומו וברבבי קדשיך כתוב לאמור יעלוך
יהוה לעולם אלהיך לדור ודור הללויה׃
יעלוך ולכלם ה׳ תת על הסדר הנקרא לדור ודור אבלוה שתה יה אבלון ולא תתברר שם׃
אתה קדוש ומעלך קדוש וקדושים בכל יום
יהללוך סלה ברוך אתה יהוה האל
הקדוש׃ יאהדונהי
יוד הא ואו הא אדני׃
אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש
בינה וחננו מאתך חכמה ובינה ודעת
ברוך אתה יהוה חונן הדעת יאהדונהי׃
מאריכים הא׳ אחרונה ודהם ומפלא לך חבר שם הבינה ולבד החסד שבה שק דלאתיות אמצע
השיבנו אבינו יהוה לתורתיך וקרבנו
לעבודתיך ולבינו והחזירנו
בתשובה שלמה לפניך ברוך אתה יהוה
הרוצה בתשובה׃ יאהדונהי
סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו מלכינו
כי פשענו כי אל טוב וסלח אתה
ברוך אתה יהוה חנון המרבה לסלוח׃
יאהדונהי

ברכה

המלכות שלמה כבוד רוחה ולא
נשאר שקר ביקון מאורות גם
הארץ מתמלאה מקדושת
הש׳ ומהארה זו תשרה עליך׃
מעקומו הם מתברכת שכינה
הנקראת מקומו מקומך׃
תבונן ליחד ניקבא בזעיר

ברכת אתה קדוש יש בה
יד תיבות כנגד שם
מה שם יה אתוון ולכן
ברכה זו ביהללון ובו׳
המשונה הזאת המשונה על
רוב המברה׃
ברכת אתה חונן כנגד חכמה
דלאה ומשמש שפרק קמא
דחסד ועיר באורחות
ובעזרבית פק דנלח ד
דזעיר׃ תבונן כי חילוקו
כוון ג׳ טל יוד הא ואו

ברכה זו כנגד בינה דלאה
ומשמש עקאסדגבורה ד
דזעיר באור חוור׃
ובעזרבית שפרק קמא דחג
חגש׃

ברכת סלח כנגד חסד
דלאה ומשמש
שפרק שני דחסדים
דזעיר באור חוור׃
ובעזרבי שפ׳ דנלח
חגש׃

ברכה

ראה נא בעניתנו וריבה ריבנו וגאלנו גאולה
שלמה למען שמך כי אל גואל חזקתה
ברוך אתה יהוה גואל ישראל יאהדונהי
רפאינו יהוה ונרפא הושיענו ונושע כי
תהלתינו אתה והעלה רפואה
שלמה לכל מכותינו כי אל מלך רופא נאמן
ורחמן אתה ברוך אתה יהוה רופא חולי עמו ישראל יאהדונהי
ברכנו יהוה אלהינו בכל מעשה
ידינו וברך שנותינו
כמבורך
ברכה ונחמה ותהא מחרשתה
חיים וטובה ושלום כשאר השבתות
לברכה כי אל טוב ומטיב וברוך ה
השכים אתה ברוך אתה יהוה
מברך השנים יאהדונהי

ברכה זו כולל רלא ונעשה עפ"ר חסר רוא באור חוזר: ובערבי עפ"ר תלת מאה
גם יעלה ג' תקע והם חג"ל סמיות
בהודעת בסוד ותכון לאותם
בסיפר אל שהוא חמשה אבנים:
ברכה זו עם הוד רלא נעשה עפ"ר
תמניה רוא האוחזר:

ברכה זו כולל רלא ונעשה עפ"ר חסר רוא באור חוזר: ובערבי עפ"ר תלת מאה
ונעשה עפ"ר תמניה
רוא באור חוזר
ובמדבית עפ"ר הוד
רוא"ר ו
ברכה תמניה עפ"ר
תלת מאה ונעשה עפ"ר
רוא באור
חוזר: ובערבי עפ"ר
דיסור רוא:

תקע בשופר גדול לחרותנו ושא
נס לקבץ גליותינו וקבצינו
יחד מארבע כנפות הארץ ברוך אתה
יהוה מקבץ נדחי עמו
ישראל: יאהדונהי

תבון בשה אלשוה והוא שם חבר מאד הולעב ויקראנו ובסם שמה ט עקה
ועקה שלא לבטלה ולא בר ישראל, אז שלא ביקום ולזה בין באומים ובין בדלים
והעזות העיקרת בעליבי תפלתם בקולה ויחרו אל הקדשת. ונהו חולבלע
ויקראנו ובטנו יומשינו אל ולא יחזרו לבטן אשה ירשתה :

השיבה שופטינו כבראשונה ו
ויועציכו כבתחלה והסר
עצב יגון ואנחה ומלוך עלינו אתה
יהוה לבדך בחסד וברחמים בצדקה
ובמשפט ברוך אתה יהוה עוזך
אוהב צדקה ומשפט. הוא יאהדונהי
ולמלשינים אל תהי תקוה
כרגע יאבדו כל אויבי עמך והם
ישמחו ושלכות הרשעה תכלה תעקר
ותשבר ותמגר ותכניעם בימינו
ברוך אתה יהוה שובר אויבים
ומכניע זדים : יאהדונהי :
על הצדיקים ועל החסידים ועל
שארית עמך בית ישראל ועל פלטת בית סופרים
ועל גרי הצדק ועלינו יהי רחמיך [גמורה יבאו במעשים] יהוה
אלהינו

תבון בשה אלשוה והוא שם חבר מאד הולעב ויקראנו ובסם שמה ט עקה
ועקה שלא לבטלה ולא בר ישראל, אז שלא ביקום ולזה בין באומים ובין בדלים
והעזות העיקרת בעליבי תפלתם בקולה ויחרו אל הקדשת. ונהו חולבלע
ויקראנו ובטנו יומשינו אל ולא יחזרו לבטן אשה ירשתה :

השיבה שופטינו כבראשונה ו
ויועציכו כבתחלה והסר
עצב יגון ואנחה ומלוך עלינו אתה
יהוה לבדך בחסד וברחמים בצדקה
ובמשפט ברוך אתה יהוה עוזך
אוהב צדקה ומשפט. הוא יאהדונהי
ולמלשינים אל תהי תקוה
כרגע יאבדו כל אויבי עמך והם
ישמחו ושלכות הרשעה תכלה תעקר
ותשבר ותמגר ותכניעם בימינו
ברוך אתה יהוה שובר אויבים
ומכניע זדים : יאהדונהי :
על הצדיקים ועל החסידים ועל
שארית עמך בית ישראל ועל פלטת בית סופרים
ועל גרי הצדק ועלינו יהי רחמיך [גמורה יבאו במעשים] יהוה
אלהינו

הרבורא תענתים בים ובשבה
וברכת זו רעוות ליסוד מאה
המעשה ופלא דתת הוא שופטיך
דישם ונעשה עהם בין הם
אדם ו ובעבודתם
נעשה עפם דישם הוא :

הנה מיתתם לדק ולדקה אז אותה
הקליפת ופשקת עמ בין לה גאולה
יהיה להם רוח ונפש שהם תגאולה
יהיה עוד תיק לזה שהם יגלה ועשה
ובזה יתוקפה אלהיכם :

בוקה ודשנם כתר לאה ונעשה
ערעת הוא : ובעבודת -
נעשה זתת הוא :

ברכה ו כנגד יסוד הוא שמה ולעלה
המאיר לקו אוצנו בלמה :
ובעבודת בנגד יסוד ומשתתנגד

אלהינו ותן שכר טוב לכל הבטחים בשמך הגדול
באמת ושים חלקינו עמהם ולעולם לא נבוש כי בך
בטחנו ברוך אתה יי הדר הדר ושגבו
לצדיקים: יאהדונהי

תשכון בתוך ירושלים עירך כאשר דברת
וכסא דוד עבדך עמדה לתוכה
תכין ובנה אותה בקרוב בימינו בנין עולם
ברוך אתה יהוה בונה ירושלים יאהדונהי

כי באמת אנחנו לנגע הקבה חלקינו עם ג לצדיקים עדולים באיזה חלקים רק חלקם באיזה כבשונם יחזרו ויתמו לא תלקינו ובוה לעולם לא נבוש:
כי הם חוב זם הבהוק והא שהיא כבר חסר וכשתבנ ירושלים יאיר שמת אור הבתה כי תתעלה שמת האלבות ויאיר אור הבתה

בברוכה גם כסא דוד הוא שיש בן אפרים שלא יהרג עי ארעולוס הרשע והוא נקרא כסא דוד. ברכה זו כנגד הוד שעלה שלא נעשה בגבורה ויאיר לכל שאלי חלה. ובעשבת כנגד הוד ואם סתם: נוסת ליהודה ליב אין לכוין בכונת אלו הרבה פרטים בזמה כי לא נעלמו בפתחי המרי זלהה אחיזאו שבי אמה תלמד שלו הבדים אילו ושלו סתירת הבים ונעלמים עו עשרי יעקב ולמה הם הי וכן בערבית ישלנו הגל עי לכן ארך כלל בכל היה ברכל אלעתה לא יכוין רק בכוונת ישראל ולמה ובערבית יעקב ולמה אבל לא בדברים פרטיים הנגעים לישראל ולמה:

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח וקרנו
תרום בישועתך כי לישועתך קויינו
כל היום בא יהוה מצמיח קרן ישועה יאהדונהי

"את צמח" הוא מאיר הוא מדבר: כלומר תבוין מאתה נגה ישועה בעבור: ברכה זו כנגד נגה שלא שלא נעשה בגבורה ויאיר לכל קוי ישוע ולמה: ובערבית נגד עלת הוא סתם: בעמת ברכה זו נגד שלא תת שעלה בגלות ונעשה כתר ולמה: ובערבית גם תת עשה נעשה כתר רחל:

אב

אב המחזן שומע קולינו יהוה יוד הה וו הה עקוד את הנוקן
אלהינו חוס ורחם וקבל ברחמים
ובינון את תפלתינו כי אל שומע תפלות ותחנונים אתה ומלפנין מלכנו
ריקם אל תשיבנו כי אתה שומע תפלת כל פה: [ואומר בלחש] אנא יהוה
לתענית · ענינו אביר יעקב
חטאתי עוויתי פשעתי לפניך כוזאת
וכזאת עשיתי ויום היותי לחמרה
בעת עלה מנחתו אל תפן אל תעלינו ו
ואל תסתיר פניך ממנו היה נא קרוב
לשועתינו טרם נקרא אליך אתה
תענה נדבר ואתה תשיב כדברי
שנאמר וה׳ טרם יקראו ואנכי אענה
עוד הם דברים ואני אשמע כי אתה עונה בעת צרה
ושומע תפלת כל פה בא׳ יהוה
יאהה ויהה
[לחזן בעת צרה] [לחזן
בשומע תפלה חטוף פגול:
יהוה אהיה
ברכה זו בנוסח יסוד אבא ונהגו רבים שומע
תפלה שם שומע יסוד אבא הנקרא שם ולכן אומרים
בתחלה אב הרחמן ורחוץ ואבא עילאה ותכון כי ברכה זו היא נוגה מלגלו
ותכון לשלוח ולהיות: ברכת רפא כאשר פ׳ אמצעי נעלם ראשי
[בערבית פ׳ תחתון] בעלה וזא שאיר לאה ולפי שבע
אחרונות ראשא יש שם אלף לדר הה יוד שם ג׳ רפא:

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב העבודה לדביר
ביתך ואישי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון
ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך ותחזינה עינינו בשובך לציון ב
ברחמים ברוך אתה **יהוה בם יאהדונהי** הטוב ש
שבעתו לציון **יאהדונהי**

מורים אנחנו לך שאתה הוא
יוד הא ואו הא
אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד צ
צורינו צור חיינו מגן ישענו אתה
הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך
על חיינו העמורים בידך ועל נ
נשמותינו המסורות לך ועל נסיך
שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך
שבכל עת ערב ובקר וצהרים הטוב
הטוב כי לא כלו רחמיך והרחם
כי לא תמו חסדיך מעולם קויינו לך
בו וכל הלקוח כראוי ראשי הויה: [ובערבית תעשה בברכות
ותבא בברכת ראשי לגבי ה ואלו הם מאירים ובוקיהם ה לגבי
ודהא מאירים] גם שם הויה ג' עורים כמה יוד המלה הם זה ג' ע
הרי עורים: על הנסים: ועל

ועל כל יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שלום עלינו לעולם ועד
[וכתוב] וכל החיים יודוך סלה ויהללו ויברכו את שמך הגדול [כי
הי' ונ' הי' נקרא גדול] אמת לעולם כי טוב האל
ישועתינו ועזרתינו [ב]מ סלה האל הטוב ברוך
אתה יהוה הטוב שמך ולך נאה להודות: יאהדונהי

שים שלום טובה וברכה חן
וחסד ורחמים וחיים וכל
טוב עלינו ועל כל עמך ישראל
וברכנו אבינו כולנו כאחד
באור פניך כי באור פניך נתת
לנו יהוה אלהינו תורת חיים
ואהבת חסד וצדקה וברכה
ורחמים וחיים ושלום וטוב
בעיניך לברך את עמך ישראל
בכל עת ובכל שעה בשלומך
ברוך אתה יהוה המברך
את עמו ישראל
בשלום: אידהנויה
יאהדונהי

ברוך אתה יהוה המברך
את עמו ישראל בשלום:
ולך נאה להודות שבת כהלה וברכה
כענין ב' אמצעי הדור הראשון שבסוד:
[ובעזרת ב' התחתון הדור:]
שים שלום עתה בנשמת העטרה
הישוב ועיר בישוב נוק ושתחלת
ליראה הטהרה שאור זקן יום
החכלה והיא יודה זון הי שהו
שים שלום והישוב הוא עומד שלם
בין גוגבשיר יאהדונהי:
בלשה זו סוד פרק אמצעי נקבה
פרק תחתון בשור בעיר אחר
לכלקו אמצעי הלא ותורה היא
עדות ישראל [ובעזרת בעזרתיה]
ותוך תוך ישראל הנקשים
ותכוין כי נקבה שורק אותיות
קשיל לקשור יש בעיר בים ונחל

קשר

קטרת העולות וגוה יתקשר את בלבך. גם תכוין כי היה לו טיפת החסד
ברכות. ורת בעבור את עון ישראל. אלהים גמרי רעוק ותכוין לבבם
היה אלהים ותקרים תחלה אלהים כי המעורת עד תחלה ב
אילה ההויהב ובשר כמה בילם. ואלהי נלור ויל ויראי
ויעבור כפילת אלפים. לא עוד כמה מלוה

סדר תפילת ערבית

ביבמה בנוסח כמו סדר טעם הנשך שהפיה - ל לבעת הסכיר יסוד ועמה
רעוק רבריאה יהוה יבאה גן אוהבות כעבר העלכל שעתוכל בה מאת והואש
יוב הה ומה הא והוא בשפר שמה ומאת רמו ל כבילות שגם חנכא
שתם בתילם בשני קלים:

ברוך אתה יהוה אשר בדברו ערב עמים בחכמה
פותח שערים ובתבונה משנה עתים
ומחליף את הזמנים ומסדר את הכוכבים ב
במשמרותיהם ברקיע כרצונו בורא יום
ולילה גולל אור מפני חושך וחושך מפני אור
ומעביר יום ומביא לילה המבדיל בין
יום ולילה יהוה צבאות שמו:
ברוך אתה יהוה המערב ערבים:
יאהדונהי לשבת יהוה יאהדונהי

פותח שמים בבריאה
שנה עתים בבריאה
ומחליף כל מעשיו.
גולל אור מלא יום
החשך: ומוסר פשט
החושך כדי שלא יעיק
אין האור ואור האור
בלום: הבדל לבעת
הסכיר הה מלגבויה
גם ב הבדלות מחמת
ומרו הה לצבאות שמו:

ערב עמים מחשיך לקיפות בשמי העולות שהם מעורבים:

הכל

היכלעצם הנשים הוא רניק המרימה ישבה כתיבות כעבד בשות אהיה וח אותינו
כמנין כ׳ :

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת תורה ומצוות חוקים
ומשפטים אותנו למדת על כן ה׳ אלהינו בשכבינו
ובקומינו נשיח בחוקיך ונשמח בדברי תורתיך ובמצוותיך
לעולם ועד כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה
ואהבתך אל תסיר ממנו לעולמים ברוך אתה יהוה אוהב
עמו ישראל : יאהדונהי (לשון יאהדונהי יהוה
תכמן לקיים מצות מעשה ולומר קב ולי מצוה זו שאתה מקיים תוכל להעלות מכ
המשיך מוחין לזוכ ותשים ידך על עיניך :

שמע מצות מקראשם כי יש בה כלל רבה מצוות ומשם נמשך תבה כמה
יוד הי ויו הי יוד הא ואו הי ו׳ אתמין ג׳ מצ יוד הא ואו הא
יהוה עב יו״ד יהוה עב יוד הה ואו הי ו׳ אתמין ג׳ מצ יוד הא ואו הא
שהם ו׳ תחתונ׳ בתבונה כאש כלול מי עולה ע׳ גם המצ שלהם הוא שם סמ״ך
יוד הה וו הה וג ווין הטתרי שלמוה זה הם המצ רביעה והכלי יוד הה
וו הה ג׳ ע״ה ידות : **ישראל** מיר ישראל ומשא מקבל האמה
אחב ישראל מבא שיר אל שיר עשאלא אל משיגא
ונבפי בגיר פעמים הקטנות ראבא והם ג׳ מוחין באלהים שתחלי
בגילוייהם אלף לדר הי יוד שם אל אלה אלהי אלהים ב
גימטר אל שא אתוון האחוריים . דשם אלהים מיורין אלף לדר
אלף לדר הי אלף לדר הי יוד אלף לדר הי יוד שם הוי ישראל .

וכמו

הישבן עולם לאומה הקדמונית מן הדרה ועשה עמדים וחנם ראומה הקדמונית לתקומתה לעולם
הבראה:

אחרי ואל אהוב שם יודהאל ואו הוא נקרא אל כולל שם והנוק אדני נקרא ב
כי היא תוכסת רם ראש ותבונן לתרם בשור אלהרוקי עד ר' ישמעאל בר
שאתה יקבל בשבל קרשל הם סקולה ברכה הקדמתן. אולי דלת כן יוכל
עלין ואל לנוך זר ונוק לנוך עד ופרת עדהם וכלם לכם יוד הי ואו הי יוד
ראשא הנעבה מיאלי אחסרט לעל בשמע ועתה נעבה סלם ומרוחם
אוכל בשור **אההוהה** ותחר העבה אהיא שם יוד **הגדרין הלי** ע
מחיצונים

ארך לעלת אבא ואמת

אבא לסטיאמא מתתלק לו שמאל גדול חוב חלק בסיר בעקיבה דקדקה
ראבא ונפוק דעלות ראשא **ביחוד הי ויך** חכמה ולכשיר אולי הי יוד
יוד הי ואו בינה ולמטו אולי הי יוד יוד הא ואו חסדים
ולבשו אולי הא יוד יוד הה ון גבורות ולמטו אולי הה יוד ולזה
חלב חלב רחוק דגיר והדעת רחוק שם אולי הי ויו הי והד יהו בגי
מקום ומעוברים בנוק שהיא ה שבשם אחר מבון לאיר לנוק שהיא לאה
שר אלפן שלהר לבשין דשמה שהיא **אאאא** ר' ראחר לתקן כתה
לאה. שהיא סגר הקבא ראמה הל. שמחלה זר והם
יו אורות. לכן ר' ון כולת זר דלתן: **עתה** יתלה שיעור
שירות אולי אולי אולי בשלוש הנעבה הם היה היה היה היה
בשלוש ג' עקבהם לנוק רחל ותבונן לאורך לה הצרה עד לבוש ה
חלב לנוק רחל מעוברת בהיכל אהבה והם שנות אהיה בגי לנוקי
קרבה ותעשה תנועה בראש לאורך הארה ורחל:

לעולם

לעולם אם חלק ראה הנעשה מאחוריים רבינו שהשם לעולם יהי
יהי הי יהי הי ואין יהי הי ואו הי ויהי אותיות שמות
הי גי לעולם: ועתה עלה ראה יעקב עניו וכתרחל ראשית ירא
ומאד הם היה היה היה עתרים עד מאוד ומשם אולם גי ועד ובגה
נתקן כתר רחל אך באומאם גי יעקב והם בשאר פרלפה גם ועד רשו לתת יעל
ראה כי בשם ויגדלו סלים ה יומן והו בתת ומו ודעה והר ביסוד
ובדן ע ודעה זה אקדיה בלכתי שלה הטרא ה ווהדר דלתא ושאר ה
הכוונה סרלטל: היכל הקלטן תת רבקיאה:

אמרה ואמונה כל זאת וקיים עלינו כי הוא ה אלהינו ואין
זולתו ואנחנו ישראל עבדיו ובניו זרע זרעים מלכינו
הגאלינו שכל כל העולמים האל הנקרא לנו מלכינו והמשלם
גמול לכל אויבי נפשינו העושה גדולות עד אין חקר ונפלאות
עד אין מספר השם נפשינו בחיים ולא נתן למוט
רגלינו הדורכנו על במות אויבינו וירם קרנינו על כל
שונאינו הנותן לנו נקם ונקמה בפרעה אותות
ומופתים באדמת בני חם הכה בעברתו כל בכורי מצרים
ומציא את עמו ישראל מתוכם לחירות עולם
המעביר בנו בין גזרי ים סוף את רודפיהם ואת
שונאיהם בתהומות טבעם וראו בנו גבורתו שבחו

והודו

והוא לאו שלמתו בתלון קבלו עליהם עשה ובני ישראל רננו ב
שירה בשמחה רבה ואמרו כולם: מי כמוכה באילים יהוה
מי כמוכה נאדר בקודש נורא תהלת [ואין שום בן אדם ומלך אם
עושה פלא: שלמותך יהוה אלהינו יאו בעבר שהיסת
כל הזרע והשלינו ואמרו · יהוה ימלוך לעולם ועד:
ונאמר כי פדה יהוה את יעקב וגאלו
מיד חזק ממנו ברוך אתה יהוה גאל
ישראל יאהדונהי לשבת יהוה יאהדונהי
השכיבנו אבינו לשלום והעמידנו
מלכינו לחיים טובים
ולשלום ופרוס עלינו סוכת שלומך
ותקנו בעצה טובה מלפניך והגן
בעדינו והסר מעלינו אויב דבר
ורעב ורצח ויגון והסר שטן מלפנינו
ומאחרינו ובצל כנפיך תסתירנו
כי אל שומרינו ומצילנו אתה כי
אל מלך חנון ורחום אתה ושמר
צאתינו ובואינו לחיים ולשלום מעתה ועד

מלכנו

היה הכהן עוקר את ידיקבו ומרים אל עשרים ומדרים אליה אל עשרים ומבדיל עשרה בין המלכים ולויים גאלה שם ובנו ונאלו לבדו:

הוא סוד העטה עליונה כי בסוד יורה דרך ושמאול ובהשקבנו ולפי שבתחילת הלילה אין ויוצא רק לפיות ארלשם הארץ. יסוד המדה אך אתה תלות יש ויונק גם נשמה והוא ה הארץ תחת השמש חיי הכיבה אליו ומהו לחיים ולשלום כי חיים הוא הארות הבינה ולשלום הוא הארת היסוד: סוד שלומך הוא החשמל ר רתכונים שנעשה כמין שקל שמוכה לתקן יקבה ולאפל והוא נקר סוד שלם ואינו

רמה

עגלים ברוך אתה יהוה רושם חשוקה לחשל לבמה
שומע עמו ישראל אמן: יַעֲקֵדוּבָה: (קריאת שמע אחר העמידה)
אדונ נה לי התת אדונ ישרי אמר אמנום ברוכה:
אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

תבון שאדני אמתן הוא היוצר בבריאה: ותבון לשמך עוזה ומעולה לגאולה שלה
השבעה הילקק לכל המאות אזה תבר וזה עק הלקרים בינתיים: תעיבה
כבר נתאר בינשה: קרש שאחר העמידה כמו בגולה: יהיה בקש בעת
ולנוגע כוכבים בעם שעת ולאת ידי חובתו כי הלשון עקרונין הלקה הקרש
ישמע

סדר השכיבה

אין לשון בלילה אחרת שעל נהגים לשבות האדות ובשיר ראוחין בזון קרש
בשאת הדורשיא: לריך לזהור בקבועת התורה בתחלת הלילה אחר עבקבת
ופתח הבי שמעגשים יתר על קבועת גיטולה שבגיטול קבועות שחרית שאמן
רבי שלחוה גולא בלילה: ויקבע קבועל קרש אפולה וקבועל אחר אפולה
אין לקרו מקרא בלילה כלל כי המקרא בעשיה בחיבשרינים והלילה רובים
גם ויעורר הרין חו יותר שראי: תשכוב בשמה מיוחדת בפשעלעך ואם
תלטרך לשמש פחל ורבי אחר חלב בעם שתגעור לשם תקום ותשבלטתך:
תשכוב על לרך הבאמות בתחלת הלילה כטטל בקרבבם והמא טלב מעוור ל
הפנע עלכן את החיבלים לאשן בחדר יחידי כיחד לילה תיעוטעל שבל
ומסכל בימי דרכה לולך תמיד בפירוחא: סדר הלילה
קרש שישמע יברוק בעשין ויהיה לשאר
רחוצבא ויעשה חשבון בים ההוא ויכתב מעשיו בבאו להיות עב
עינו ולזכרון לקיים ולעוות עבדי תמיד:

ראוי

ראוי שיכין לו תחבולות שיוכרח בהשלוה ואין לסוף עליו עליות עליו: ופתח להם
אחר שיכין הצעה יותר שאר מתנגדים ולא יסוף על מעשיו שיוכרח ובן הפרים
כי אבל התנאים ואמלא בסודו על מעשיהם ועשו הצלאים כמין בלגא דקיטא
העב בגיהרה לך לך: יהגיל עליו לשן בחלת מלבושין ולא רמין עדים בתוך הפרים
כי יהי קסה בעישו לקום בפרט בקרירות וכן ראוי לתבוע מי שחלה לתקן שאר
לוחותיו שלא יתבעו מעט כמה לחות שברבעינה והיתול: הקרי שעה הנכ
יקראנה קורה שהולך לשכוב בשטתו לא בשטה עמם: אסור לבה כלו וכלו אחר
שקרא קט על עטתו והוי הפסק בין ברכה לשינה: ויהי מאורשאום: העיקר
שקרא קט על עטתך כולה שתחלה ועד סוף מעוזר אך אם איכך יכול לדקך עכב
שתאיר הוידוי ויהי הלקן מעוזר: בלול שבת לא תאיר הוידוי ולא שומר לעלה:

רבשע הרינו עוהל וסולח לכל מי שהכעיס אותנו או מי שחטא כנגד
בין באונס ובין ברצון בין בשגג ובין בעזות בין בגלוי ובין
בין בגלוי אחר ולא יענש שום אדם בסיבתו. ורעיאוכ שלא אחטא
עוד ואם אחטאתי לפניך שחוק בחוקיך הרבים ולא עני יסורים וחלאים
רעים יהיו לרצון אמרי פי והגון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

השכיבנו אבינו לשלום והעמידנו מלכנו לחיים טובים ולשלום
וקיים עלינו סוכת שלומיך ותקננו בעצה טובה
מלפניך והגן בעדינו והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב ויגון
והסר שטן מלפנינו ומאחרינו ובצל כנפיך תסתירנו כי אל שומרינו
ומצילנו אתה כי אל מלך חנון ורחום אתה ושמור צאתינו ובואינו
לחיים ולשלום מעתה ועד עולם:

ברוך אתה יוד הא ואו הא
אלהינו מלך העולם העניל
חבלי שינה על עיני ותנומה על עפעפי
ושאיר לאישון בת עין יהי רצון מלפניך
יהוה אלהי ואלהי אבותי שתשכיבנו
לשלום ותעמידנו לחיים טובים ולשלום
ואל יבהלוני רעיוני וחלומות רעים
והרהורים רעים ותהא מטתי שלמה
לפניך והאר עיני פן אישן השנת
מות ברוך אתה יוד הי ואו הי
המאיר
לעולם כולו בכבודו :

גלוי שהוא בראשית רוקנו ומלא זה
יונק מן אלוהי והוא נ' מבעים על
שרי עלם אל נשיה בסוד
ויאציל רוח הקדש הרי אלה :

לאל יוד הא ואו הא
לגבורה יוד הא ואו הא
לגבר יוד הא ואו הא
לגלו יוד הא ואו הא
לגלו יוד הא ויו הי
יוד ויו דלת הי יודין
הי יוד : גם הנבול תעשה
עלים לה שהיא
בלורות עפעפים ואינו מאיר לנוק

אלא מבא גופא ואין נאצל עמה הין שבה הולה בינתין ונהו נב חסרון הסתלות
מיר בנוק : חבלי שינה שאין האור מאיר בנשמה מעבר שהוא מלין לסם
בא רחף עב לגן וחסר הסתלק מרוך בעיר : ושאיר לאישון בתעין היא
הקורה הראשית שם לתלות כפי שבה . ותעמידנו לחיים טובים שיוכלקם
בחלקי הנשיך הארל בינה הנקרא חיים טובים : ואל יבהלוני ובל יתקן
מעלו לחלומות לריקים כפי כוחו ולהפו ויאירו נשמתו ושלו ברוי התורה ושלא
יעלו הקליפות שמא מה שישמע רוי התורה בשיבה שלמה " והאר עיני ולא
להעלו שהקליפות מהבא הנק עוהא שלא תאחו נשמתו בעת עלייתו " "

ברוך

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

אמר יהוה יוד הי ואו הי שם זה באמצע יקוה בשמה להעלותה בלבד
המאמר לעולם טוב ומכל המרכל אמר לזרוק הנקרא עולם שבחיבל הכבוד העליון
בסוד לב עמקל החכמה הנקר כבוד ועני הברכה זו נעקר רוחא דשבין בגוה
ומזר לעלות בעקודו בעמיה:

שמע עלכות נקבא שם ושלה
יפה עלבנה ומסבן כוה
יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי יוד
אתוון יהוה יוד הא ואו הא יוד
יהו יהוה יוד הה ו הה מיא מקבלת
המרה עם שהם תתתונת רבוה כמה כלול מי עולה ע גם העלה שלהם הוא
שם יוד הי ואו הי ו אתוון עם הסדר הרגיל אותיות ייאי ישאר סט
ועם הכולל ע גם שם יוד הה ו הה וגן ווין הנתרים עליו זה המעלה
המיה ובטלי יוד הה ו הה גע ה ידות:

ישראל ועיר ישראל ושמא מקבל המרה שתגר ישראל סבא שיר אל ב
שיר ששאלא אל שמינא ונכנסים בעיר מקום בקטנ ר
מאמר שר אל שר גל לך לפי לפיור לפי ולפי אלי אמר אתוון דעולמי
העולמי מהיה דיוקין מהה אלף הי יוד הי אלף לעד הא הי יוד

יוד ווין הת הי יוד יוד הי ווין הי

יהוה אלהינו יהוה

אלו הב הוויות הם דמאה
דדיקנא דאריך ומוכל
על אוטה והו יוד דשמ
גדל שם ומאה שוה הוקר
דדרגא הנעו בינגלתא ומוחא הם המקבלים מדעת דדרגא שבגן הוויות דאתך
ונעשה ונתפשט בדיקנו: והם הוויות ג וחבב הרגבי המוקין דהוון מעיבת לרי:

אחד

אחר

ואל נקרא אות ונקבים ה' יוד הא ואו הא טם ג' אות ושם אלף לות נון
יוד בחי' ה' תכונין ליחוד בסוד יאבראתי ועי' ה' שיתות בר שאתה שקל
בעבור קדושלהים ה' שיתות בר הם סקולה אלף שרקה דלת הרגנון חנק יוד
עין יעלה ואל לעוקר שר ונק לעוקר מל ונרל עשהה ובולם לשם יוד הי ואו הי
והוא שם סב שנעשה שיאי שהסרם לעיל ונעתה נעשה סב שלם ווזרונג יחד
בסוד יאה המיהה ותדה הטבה שהיא יוד הי ון הי ומשוך הטבה שהי ג' סב
הטל שחילנת אות עצמן ונעשה אות בחי' לי ואחכתדר הטם ומשוך בגאם
ונתחלק לו' נוחי' ודאל בסוד הטעים ומקיים דקטנן דאלגא ונם וק ונלות
ראשא יוהי ון חכמת ולבושו אלף הי יוד יוד הי ון ואו בינה ולבושו
אלף הי יוד יוד הא חון חסדים ולבושו אלף הא יוד יוד הה ון גבורות
ולבושו אלף הה יוד אחם ירון ה' אלפי פשוטים לכתר אמה כתה א א א א :
חכמה דאמה בינה דאמה דעת דחסדון דאמה כתר דאמה נעשה זר אלפין שהם ג' אות
ברוך שם כבוד מלכותו וחכמין להשיך זה שחבר לוזר
לעשות לי והוא שם ל' יה יהן יהוה יוד יוד הה יוד הה ון יוד הה ון הה
וחם מאירים בחבר אמה ושם נעשה בשם בך : ::: לדרך לוהבוה שאלפין
בעל הלעולם כי אם עשיום כוונה הדין : :::
לעולם ועד ע' דין והכון שהם הב' שעות הנכ' שבוחי' לא נעשכן
בסוד דלה ושי דון נת ועי אלגים ה' שהם ג' וחיב
עי' בחרבות הללו והדן מפם שלהים שנעשו עקרי שלף והנשות הם ישובם
יפיך בסוד דבוק שהיא ם סתוכה לעולם אך נפשך תהיה בשרבקדון
הם יהון שפעלים ויצטוון בגוה ולחת קדושה : ::::
קדושה שנעבודה נתבאר לעיל ביולה ולא תבון רק בעמן רעה האברים ולאלהם:
עוד כוונה א' לאבעה בן בטל לבבך בן · ובטל מאורך והיו בן · האלה
אשר אנכי מצוך היום בן · בשבתך בביתך ובלכתך בן · ותכון

ותבין כי הנה רמז תיבין בקש והם ג עם יוד הי ויו הי יוד הי ואדני אמרין יוד הא ואו הא יהוה ולג כתיבות סה רי לג ג רמז ועם אלהים רמוזין דקשטת באותם הרי רמזת לבחינתן:

יעלזו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם: כי הוא יעלו אותם החסידים בעמוד לשוב בתשובה עליהם אלא מכבוד עצמן עלהבטן ויצאו וקלת ניצוצי לקליפה ונהו יתנו על משכבותם בעבור זה שחטאו בשכב ואיך שתקנים זה רוממות אל בגרונם שעשיתים לאותם סוד ריקנא מאריך שבג הויות דקש והריקנא ע אל עשה תיקון האי איגתיקונא ריקנא ועיב ותהב פיות אדים להרוגמת המילוש נא ותהב ג ג הויות דעב שכיוון בהם בקש: תבין כי שם בן בלטור זה ובהם שבו ג פה עם הטל יוד ההה ההה וו ההה הה: פי כי שבה גלוחין רי ר ג קוים ה ה ה והב שלג לוחי הטאם עכ"ב ההין ושמש ג פה עה וקב ההין שנים: תבין כי רמת רוממות אל בגרונם באר ג יהוה אלהים יהוה אדני ט הויה אלהים יחוד שחי ואלעם נוק ויחוד ז תתתונל עם הנוק הם הויה ואדני: יכוין שכלאו הרמח אברים רמוזו ואו יתברכו עם הנוק הנק שה והיא העלמת ויאמר זה גם שיש בהם ס תיבין והם שנים אדנים שהם נק ט אל טוב ומשמיים לו יש שלמי כי תחלה היתה בחרה ר נקנה לבה: רת הנה עטתו שלמה עהם והוא שם קמם שמות עב:

יברכך יהוה וישמרך יאר יהוה פניו אליך ויחנך יהוה פניו אליך וישם לך שלום: יש באלף אחרון היא הלמת המלות לשקוטה באלף הרמנ אי ברכת כהנים עולה ער ענד הזאיר הנלי:

ויעשב בפתח עליון בעל שדי יתלוכן אומר
ליהוה עחסי ואלוהי אבותיו
כי הוא ינצל מפח יקוש מדבר הוות באברתו
יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסוחרה אמתו
לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם מדבר
באופל יהלוך מקטב ישוד צהרים יפל
מצדך אלף ורבבה מימינך אליך לא יגש
רק בעיניך תביט ושלומת רשעים תראה כי אתה ה' מחסי :
מימינך אליך לא יגש עי כוונת הקש הכנ' המויקי' שנעשו מפל לעשות העמק
ומחזיקים אותם לחזקים וזהו אליך לא יגש כי אחר שיצאו אם אותם הנשות ונפלו
אותם המבות לא יחזרו עוד ליגע אלבשם : מן אליך לא יגש אבל קאותם
יגל ותכון הנעלות הלך מצלמן מעטן כמו שהם הרישם וה כלל שבה הלוח
עשהם מצלמם הקרי גב והמ עי שם יגל שיחזרו הנות שעת כעין דבר ונוק ב
בגמיאם ויוגן יש עשה הנשמה והנה הנשמר מאליך לא יגש והם אלי והם
מעטן מאם אתנון דאהיה דיגרון ורת אליך לא יגש עב אחר והם מאל דאהבה
ראלבן ויתעלו המצלמם עי עב שעות עב העברל : : :
רק בעיניך תביט תכון כאילו עמיך יונאל ואתה מעבל לסרת עוונותיך
סקילה יא שריפה הד היגרון חנק הי ואתה כמורה בגלפתן
בפטבר ומוגים והמיתך על עוונותיך : הע.בהיתי הוא בעצ
אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך ת
תפלתנו ואל תתעלם מתחנתנו
שאין אנו עזי פנים וקשה עורף לומר לפניך
יהוה אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו אבל אנחנו חטאנו :

בגוסב בסתר יסוד א
אתוון כי תחלה תגינו
הבריאה בעקשה אקאמו
עטה ועתה מגומתבדי
יחד סודה בגלגל עם
בריאה שהתי בחי שהב
והם סתבל הלו וזהו
בפתח עליון כי עליון
הוא המגלגל שמתבר
עמו הבריאה :

אשמנו בגדנו גזלנו דברנו דופי העווינו והרשענו זדנו

הסרנו טפלה שקר יעצנו רע כזבנו לצנו מרדנו נ

נאצנו סרנו עווינו פשענו צררנו קשינו עורף רשענו רחמנ

תעבנו תעינו תעתענו : : סרנו מצותיך ומשפטיך ה

הטובים ולא שוה לנו : ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת

עשית ואנחנו הרשענו : : :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהי תכון כמגדל הלל הלל

לפניך ונעשה באותות ראשונה ביחוד קשר תקה תתאה לגבי

של שנה הזיה ובאותות של שנה ארבע עוק להיות שתעורת תחלה

ונתחברתי בדיוקנא דלא סגיאה ואחר תקה תתאה ותחברה

כיולא בה הדיוקן כמאן שקלתי עליה עם נו ואם ואו אחר ותחברו

אות א׳ ארבע בגד הגדול שבירושלים יה אמא והשם יהי בלבו

ואתה ביחודיך הרבים תשובב ותיחד ג׳ אותות ראשונות זה תה זיה גאל ויאיר לב

של שלשה שעותיך היקרים הזיה אהיה ארבע יאל״ף ושם

קדשיך יוד הי ויו הי ביאולי יודין יאיר בעולם האצילות

ואל יהי שונא

ואם חטאתי לפניך ופשעתי לפניך תכון כמגדל הלל הלל

באותות ראשונה של שנה הגדול ביחוד תפילין והוא תכון

יהוה ובאותות ב׳ של שנה הגדול ארבע לחברה זה אמא העליונים

ונתחברתי בדיוקן הטוב שריפה לעשות עוחין לזו אחר

וכיולא בה הדיוקן כמאן שקלתי בגד עולה ה תתאה ותחברות

עם נו להעלות אבו ואחר

ה עליה ביקר עם חברת

עם

הגדול

הגדול שבירושלים ואתה ברחמיך הרבים
תשוב ותיחד ג' אותות שניות של
ג' שאותיך היקרים הויה אהיה
ארני הוי"ה שם קדשיך יוד הי
ואו הי בילוי ג' יודין ואלף יאיר בעולם הבריאה ואל יהי שונע
ואם חטאתי לפניך ופגעתי באותיות של שם הגדול יהוה
ובאותיות של שם הגדול ארני ונתחייבתי
בדיוק הדלת הרע וכיולא בה הריני כאילו
נהרגתי בבית הגדול בירושלים ואתה ברחמיך
הרבים תשוב ותיחד ג' אותות שלישיות
של ג' שאותיך היקרים יהוה אהיה
ארני הוי"ה שם קדשיך יוד הא ואו הא
בילוי אלפין יאיר בעולם הילדה ואל יהי שונע
ואם חטאתי לפניך ופגעתי באותיות אחרונות של שם הגדול
יהוה ובאותיות של שם הגדול ארני ונתחייבתי בדיוק
הדלת חנק וכיולא בה הריני כאילו
נטלתי בבית הגדול בירושלים
ואתה ברחמיך הרבים תשוב ותיחד
ג' אותיות אחרונות של שם שאותיך
היקרים יהוה אהיה ארני הוי"ה
ושם

עשו ונעשית לו אותו ייחוד
זה ג"ל וד יאוי והשם
יהיה בגין
יהה והו

תכון כנגד שם
ריחוד עליות תבון ל
אחר יה אאל ונתן
מימין ראוי שקיל
לוש אבנאל ונאם
נדקן אתכ האדה
לנוקה ואוהיחוד
יהוה ג"ל ב עבר
ג' נתיבות החכמה

תכון בא שם יהוה יחוד שתפלה
תעלה ו"ו לגבי ה' אמא עולמות ושנ
יחד הה עולה לגבי ו' אבא ותתחבר
יחד אחר נקשרות ה' תתאה עם ג'
אותיות יהו"ן והשם יהוה בגין הוה
הה והי הלוי ג"ל

ושם קדשיך באילו המין יוד הה וו הה יאיר בהלוכה מעולה
העשיה ושובו ויתחברו תריסר אתוון דשמא
קדישא כדין יאר ההדר ויצ ההדי והרי קבלתי אתחבר
איתות בר לסגר על עוונתי ו
ותקן העולות שפגמתי בר סת :

אנא בכח גדולת ימינך תתיר צרורה
בשתים יסה ובשתים רגליו ובשתים תעופל
פט הנפי

אחב תאר תפלת ר נחוניה
בן הקנה טוה רק סבבוים
תחזור שם הפיך לאותה
יום גלבה . והוא לו שלאי

שבת תחזור אילו השה הבגד ותבון כאילו נסף עולה לעלה ותבון להעלות נסף
ונפש קדשך ואוהבך עשיה ליצרה עי אבג יתל שהוא רמז לו תבגד הטלה הוא
בחי חסד יהוה יהוה א׳ ראהיה יהוה רחמנא ונקורו יולא יבראשית
ברא אלהים את :

אנא בכח גדולת ימינך תתיר צרורה
בשתים יסה ובשתים רגליו ובשתים תעופל
פט המח

בכל ב תבון בשם
אהיה יהו ג׳ אב ראשה
ונוה יעלה הרוח מאלה
לבריאה :

אנא בכח גדולת ימינך תתיר צרורה
בשתים יסה ובשתים רגליו ובשתים תעופל
פט שעה

בכל ג תבון בשם אב
ראנלות יוד ואו ראולת
הא ואו אלף ואו הא
אלף : ביה יוד הא
ואו הא חשה יהוה כתר ושוה תעלה העשה שמיאה אלהה

ליל ב

קבל רנת עמך שגביהו טהרהו נורא
בשתים יסה ובשתים רגליו ובשתים תעופל
פט נפסו

תחש ב כאילו נסף עולה
לעלה ותבון להעלות נסף
עשיה ליצרה עי קדש
שמן והוא בחי גבורה

יהוה יהוה א׳ ראהיה יהוה רחמנא ונקורו יולא מפסו ויאיראלה
יהוה :

קבל

קבל רנה נעים שגבינו טהרינו נורא תעלה רוחך עליו שאהיה יהוה

בשתים יסודה ובשתים בשתים
פה רוחו עליו יעוקב

קבל רנה נעים שגבינו טהרינו נורא תעלה משיחך עליו שגבראלים

בשתים יסוד ובשתים עליו ובשתים תשובן
פה נפשו

לילא

נא גבור דורשי יחודיך כגבת שורש להעלות נפש עשיה לעזרה

בשתים יסוד ובשתים עליו ובשתים תשובן
פה נפשו

עלבן דרגלא וניקורו יולא אפסוק ויאמר אלהים יהוה יהוה יהוה

נא גבור דורשי יחודיך כגבת שורש תעלה רוחך שיגדרה לבריאה עליו שם
אהיה יהוה אב סוד אב אהיה אשר אהיה אב לבריאה

בשתים יסוד ובשתים עליו ובשתים יעוקב
פה רוחו

נא גבור דורשי יחודיך כגבת שורש תעלה משיחך עליו שגבראלים

בשתים יסוד ובשתים עליו ובשתים יעוקב
פה נפשו

בריאה אצילות והוא יוד ואו רלת הא אלף ואו אלף

לילד

ואו אלף ואו הא אלף ביה יוד הא ואו הא חסד יהוה כתר:

ברכה טהרה רחמיך תיר תמיד גאלה תעלה רוחך שיגדרה לבריאה

בשתים יסוד ובשתים יסוד ובשתים
פה רוחו עליו יעוקב

עליו שם אהיה יהוה אדנ אהיה אשר אהיה גימטריא אב לבריאה:

ברכה טהרה רחמיך תמיד גאלה תבון להעלות נפש עשיה

בשתים יסוד ובשתים עליו ובשתים יעוקב
פה נפשו

שגדרה עליו שם יהוה יהוה יהוה בלח
יהוה אדנ אהיה אל

דרגלא וניקורו אל ויאמר אלהים יהי מאורות

ברכה

ברכם טהרם רחמיכם תיך תשיר עולם תעלה עשיתך במאמר לילה
בשתים יסד ובשתים יסד ובשתים יסד והוא יוד ואו רלת הא אלף
פנ עשיתו תליו יעופל ואו אלף ואו הא אלף בנה
יוד הא ואו הא חטה
יהוה סתר :

לילה

חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתיך כמנין המעלות נעשה
בשתים יסד בשתים יסד בשתים יסד לילה עי שם יהוה יהוה
פנ עשיו תליו הוד וגדיהו

רחמנא אלהים ונקום ינקא עמסוק ואמר אלהים ישראל:

חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתיך תעלה רוחך לילה בדמאה עי שם
בשתים יסד בשתים יסד בשתים יסד אמנ אהיה אהיה אהיה ג שם הבדולה:
פנ רוחו תליו

חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתיך תעלה נשמתך במאמר המעלות
בשתים יסד בשתים יסד בשתים יסד עי שם יוד ואו רלת הא אלף
פנ עשיתו תליו ואו אלף ואו הא אלף בנה
יוד הא ואו הא חכמה יהוה כתר ג׳ :

לילך

ינון ועשות הכם לשבת : יוד הה וו הה ראתרעשיה ליסוד דעלה יוד הא
ואו הא בינה דעשיה לחוד דעלה יוד הי ואו הי חסד דבריה לנצחעלה
יוד הי ין הי חוסת ולבשת יוד הא ואו הא : יוד הה וו הה ליסוד
יוד הי ואו הי לחוד יוד הי ין הי לנצח :

אבג יתץ ועי שמה עולה חסד דעשה לשקוש חכמה דעשיה עי חסד
דיצירה השאירבו :

קרע שטן עי שם זה עולה גבורה דעשיה לשקוש בינה דעשי עי גבורה דיצירה
השאירבו :

נגד יכש עי שם זה עולה תת דעשי לשקוש דעת דעשי עי תת דיצירה
השאירבו :

בטר צתג עי שם זה עולה נצח דעשיה לשקוש חסד דעשיה עי נצח
דיצירה השאירבו :

חקב טנה עי׳ ס״ס עולה הוה רעשיה לעקוש גבוה עי׳ הוה ריגלה דשאיבו:

יגל פדק עי׳ ס״ס עולה יסוד רעשיה לעקוש תת רעשי׳ עי׳ יסוד ריגלה דשאיבו:

שקו צית עי׳ ס״ס עולם שלמות רעשי׳ לעקוש כלי רעשי׳ עי׳ שלמות ריגלה דשאיבו:

אחר שלה אחר ריגלה בעקוש עלה דבריאה ובגוף ריגלה בעקוש הוה

דבריאה ולעת ריגלה בעקוש הוה דבריאה עי׳ אהיה יהו ווי תחתון עולי חגת

בעקוש חבר ועי׳ בעקוש חגת ולב בעקוש עי׳ אהיה יהו

כוה יהוה חשב אלעה יהוה גבורה אלהים הוה

עלם תת שלם יסוד יה מדע עליות

וגי דבריאה עי׳ יוד הא ואו בעקוש עי׳ מעלות ווי תחתון עי׳

יהוה יוד הא ואו הא יוד ואו רלת הא אלי חגת בעקוש חבר ועי׳

בעקוש חגת ווי בעקוש עי׳ אחר עמירי הד׳ עולות בתוספל שבת

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הא ואו הא

יוד הדון הה והם ד׳ שלמות מבינה:

יחיד גאה לעקב זוכרי קדושתיך תעלה הנפש עצם

בשתים יכסה בשתים יעופף ובשתים יעופף ולילה עי׳ גם

פני רגלין יהוה

יסוד

וה ריהו דרגלין רגלי אמת ונקודת יולא יסוד ואמר אלהים תן גיא הארץ:

יחיד גאה לעקב זוכרי קדושתיך מעלה הרוח ולילה

בשתים יכסה בשתים יעופף בשתים יעופף דבריאה עי׳ שם

פני רוחו רגלין תעופף אהיה יהגשב

דבריאה:

יחיד גאה לעקב ומי קדושתיך מעלה העשי׳ המלכים עי׳ שם ווי

בשתים יכסה בשתים יכסה ובשתים תעופף

פני עשיה רגלין

ואו הא אלף בינה יוד הא ואו אלף חוכמה אלף ואו אלף

ואו הא חסדה יהוה גבורה:

ליל שבת

שוועתינו קבל	ושועינו נקתינו	ורעב תגלעות	תעלה ויבוא לפניך שאר
בפתים יכסה	ובפתים יכסה	ובפתים ישיבל	ובריאה אל יפשה
פני רחמו	ילדו		יהי ועב ובריאה
			סורחיה אתרחמיה:

שוועתינו קבל	ושועינו נקתינו	ורעב תגלעות	תעלה ונבוא לפניך שאר
בפתים יכסה	ובפתים יכסה	ובפתים ישיבל	ובריאה אל יפשה
פני נפשי	ילדו		
			יהוה יהוה

אין ריבון רחמנא דה ארעא ונקטרו ינלא בפנים

שוועתינו קבל	ושועינו נקתינו	ורעב תגלעות	תעלה ויבוא לפניך שאר
בפתים יכסה	ובפתים יכסה	ובפתים ישיבל	ובריאה אל יפשה
פני פשיעי	ילדו		יהי ואו רלת הא
			אלך ואו אלך ואו

האאלך ביה יהי הא ואו הא חכמה יהוה כתר:

אם תשובו ולא תקחו ושבתם ועבדתם שכתוב בטוב אלין ואקל בחיים: לישועתך קויתי יהוה אתה סתרי עלה [תסאל לעבדו] תנטרני רע כלו תסובבני סלה. כלה תסובבני כלו רע תנטרני עלי סתר אתה. תורעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעימות בימינך נצח:

ונעלה מרשור לדר בגוא אלין כתן כמ לעל אל

ויאיר יהוה אלהשטן יגער יהוה		הטבפסוק זה ישבו חי תבלבבך
בך השטן ויגער יהוה בך הבוחר		חי העולמי ושוב לשון פסוק זה
ביחשלים הלא זה אור שלל מאם		חי המשיל ושוב לבוין בטל הויה
מן הדוב יצרני והוא יגר עקב:		והויה כמאר ה הויל בעקבו
		שיירה:

עקב

נקם יגיע והוא עניה נרדפה
כי הם תאמרון להון אלהא די שמיא
וארקא לא נעבדי ויבדו מן מדעא
ומן תחות שמיא אלה :

שיר

בפסוק זה נמשלו לקח ומיב מתנשים כחות נאמי ולוחות מן העולם :

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים
מאין יבא עזרי עזרי מעם יהוה
עושה שמים וארץ אל יתן
למוט רגלך ואל ינום שומרך הנה
לא ינום ולא ישן שומר ישראל יהוה
שומרך יהוה צלך על יד ימינך יומם
השמש לא יככה וירח בלילה יהוה
ישמרך מכל רע ישמר את נפשך יהוה
ישמר צאתך ובואך מעתה ועד
עולם : אתה תקום תרחם לציון
כי עת לחננה כי בא מועד :
בדרך אפקיר חמי פרית אורח
יוד הה וו הה מאמר:

[המאמר] תכוין עד שתגיע

בפסוק

הנה בפסוק נרדפה ישבו ותיבל גם
בומר וגם בהשמרך גי חי יסוד הה
גב דק גע הד וגדי יאגוה
ד ד ד ד ד ד ד ד ד ד ד ד
הד נך. ווה יאל שמות אלהים ל
ד ד לאנפיא קליפה ליאל :
כי הם תאמרון בשעת קריאת פסוק
זה יסתום כי האמה בסדרן מפסקת

יכוין בחלל הגמים מאחרי חמה
מזכרות באות והעיקר
אל רגל עצלן הם עשה ליי
והוא שם קדוש גיל לוחות ב
בכחו להגן :
אתה תקום תרחם ואל תפלל
יהוה מהיה : תכוין כי הויה
שלה גי לדורי דור טה יה
הן וה יהם גי תחש
גם אלו דור הם המשש
בהויה שבפסוק בדרך וגם :
ותכוין כי אילו דור שלו הגמה
גי אל. אלף לבד גי דור וגם
דור הללו הם גם אל גי מגן
מן השוקין ותכוין עיב הלשון
הנכון בשמות אל הקיים עם
הקרי ויצלו עם נפסיך ב

בדרך אפקיר יצ"ל: אין בדרך עראותי רק פאי לשון רבותי יאהדונהי: הנה הדרכים
הרבים שבה ה' אלבעל ישנים וה' שאולי והם מעשים סוד לפי הענין בתשובה
בסוד עב"ל והם אותיות מנלבך כפולות ואותם אלו נשמלה עסור שם בוכו ה'
הנעשה אין מהיה שבגיה והוא גם הלכתנן ידך וזהו בדרך בפסוק גם סת ידך
ותבין כי הוא הדר השאולית אלף לדר כא רלת לדר תאו כון ואו נון יהואו
רלת יד השאולית דבינה ובתוכם תעשה בית קיבול הנות בתוכם הלב ידאשת
על השאולית ותבין כי רת באר לשון יאהדונהי יאהלו ההיסס ומבין
הלעות נפסיק אין הבור לבאר מים חיים ושנפסיק תעורר עב"ל בגיסר רבוק שתשאל
עד שלגלה ותקמא ויבאר גם תבין כי הם עשני בלבור ידות בוה יהוה
שהם ב' ידים הנכ"ל בפסוק יי גם תבין בפרטית אותם שיקרה הקבה
אותם בדרית קורם שלף שלא יטמא בקרי: גם תבין כי שם הניה והוא ב
בריבוע יי יה יהו יהוה ושם יוד הה וו הה הלל. גם תבין כי אל גי
יאלי ותבין כי אותם גי מגיה מעשים מהה:

אלוה תבין בשם זה לבשות נפשתך שלא יהי החילגם לאחוז בה כי זה הוא
כשות הנשמה. ותבין כי שם עב הוא סוד גי ידות יהוה יודהא
ואו הא יוד ואו רלת. הא אלף: ואו אלף ואו הא אלף. ותבין
כי הא הם הקרקפתא רשמי בגשר ואו זה הוא לבותה אם גי"ך ועם שארי
אותיות הם לוה יהיה הטל גי סאל והטלל והוא שם יוד הה ון הה והם וקרא
והלל לנוח הקו עם שארי אותיות הם אוה עם שארי אותיות גי"ת והשם
זה הוא עוריד התשטוטה העוה בגלגלת לוק והן לבותה ן ועשה
אותיות אלה גי"ן רב יוד הה וו הה ושם זה בעצם הוא והה לבותה ך ועם
שאר אלו גי"ן יאהה ויהה גם אלוה אל זה כי אל זה בראי. רסג חיות לוה
זה: גם תבין כי אלוהי עלא בוא בזה אלף לדר וו הה גי"באר שאלה לוה
בגיסר רחל

תבלה

תפלה כדי לקרוא באמצעות אזנתך אסירה אורי הדרי אלבאז

רבון העולמים אתה בראת עולמך כרצונך הטוב כפי מה שעלה
במחשבתך הקדומה ובראת הנשים וכל צבאם והארץ ומלואה
עליה וברכם עליה בראת ונפחת באפו נשמת חיים ונתן יוצר גליך
ותקראתיך ואמרה עתיה את כלם כי אתה הוא נשיה ולהנשות
ויוצר לכל חי והנה נא ה' אלהי אפקיד נפשי ורוחי ונשמתי בידך
הטהורה והנעלמה ואתה ה' אלהי תשה הראותם שמושאה ותלאה
שנבקש בהם עלי מעשים הרעים ותחזירם לי בעמת מחבבשלם
ובגשמה ועשה ה' אלהי שיעזיר אותי רחמי בחצות לילה עם לקום
לעמדה להתפלל לפניך ה' אלהי ולעזרך תורתך כי אתה ה'
אלהי מסייע לבאים להטהר לפניך ועתה ה' אלהי סייעני
וחזקני בעלה הזאת שאקום בחצות לילה בחצות עם ואל ארעלי
שום חולי רוח ושום עין ושום תפלה כי אתה שומע תפלת כל פה:

אחר תאר הפסק זה אם ביומר עם בהיפוך אסור לאחר בעלה בחצות
בלבד לקום ויהי שלו יבקר אחר כלוואו יוציא לו:

מגיתל קרעשטן כגר יכם נשרלתמן חקב טמ יגלפוק שקולית

עורה כבודי עורה הנבל והכנור אעירה שחר
שחר אעירה וכנור הנבל עורה כבודי עורה

סדר הזיווג

אסור לחזרוג בתחלת הלילה עד חצות כי אז זיווג יעקב ולאה שהזיווג
תחתון אבל הזיווג אז יש תקבירת הרוש/ אך אחרי ואילך הזיווג
יעקב

יעקב ולאה בבקר לא יעשה קול ויהי בערב והנה לאה אך היא אין לו הכל אבל
אחר הכל כי אחרי כן ויולד יעקב ורחל ויקרא חכם בלילה שבת כמו אחר שלבחל:
בלילה אחר חכם ובלילה ולא אחר חכם ביום כלל אבל שאין ויולדים כלל אלא
עכו"ם אם יותר לשם ושתו אז: בלילה בבלה ישנם הרבה להיות נשאר עד חכם
ונעסק בתורה ואחר שעשו ושתו וקורא קש ויבן אולי יבא תו לידי הרמה:
אי"ר רחל לשם ושתו לאור הנר מן הלל בשם נכרי ואפילו אינו בעת
הולדת הולד ואפי' אחרי עבור אשתו עכו"ם הלל בשם נכרי ואינו בר
בחילה שיראה אור הנר עתה אולי לפרק שיהיה עתילה מורה שם ושתו
ולא שתלו בשיר עדים כבר מיתה לבשר: לדיך לקיים מלות עונה
בדי עיבור ובדי יעקב כי יש ויולד עליון אז גם לדורך קיום העולם
השלין בי הוא ויולד תמיד: אינו לדיך לזר הפסוקי הנכ"ל בזוהר רוח אמרה
עלי וכל אז הי' הרבה נבלאורים ומשנה הי' עמלה לזר שאינו מן הזוהר:
יוהר מאנם בפירוש עצו ולא שבת הלל שבת ואמרו בזוהר תחלה שאסור
לתת לשם ושתו בחול ובנבר לפסוק עדות כתוב לאתלה תו כשתל
ארם עתעורר בקולי האבר בחלון יוהר אלא יבעל אז תו כי הבשם שילאו
אז רותי/בשין: ולדיך ליוהר בעל קורש הזיוולד ולאחר הנולד מאור
מאנה: וכפ"ה הרלק לא ראל כרוכא בזה נאות יי לאוה תקבלא בלאנטיה
ובקונטרי עתי והבל ליוהר לזנאנש לא לדיך ליוהר מאור בלה:

תפילת הלבן ולהה הלל החיבור אשה פעמים:

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו לדיק בכל הקורות לעמן שלא הנולד
הולכא לפסוק ה' וברכו יבחר שתתן לי ורע קורש הכני

והנן

והגון טוב ויפה ויתוקן שקולו ומאזני לחיות ולהתקיים בלי עוון ואשרה
ותברכם בעיר הגדולה ית׳ את בניה בקרבך ומרב כי שלם אהלי ותשוך
שך ורעי וכל עניני עמקות ישראל טהרה וקרש את מפי ונפשי (
ונשמתי ויחשבתי ושכלי ורעתי ויתר הרגשתי ומתחזק ומתאמץ ומתלבש
בקרבך הטובה הזכה והנדיבה בכוונתתמתי כדי שאשים מלוכך
ותשים מלוכי ויבנה ויחיה ויגדיל ויעשה אמת וברור ויעשוך
ויוקף ויעזר בעקום הלחותשו ותכונן כל הנמוותשו כדי להשלמו ולקיימו
ולהעמידו בעלים בחן ובחסד בכל ובבריאות באומץ בחזק ובתוקף
בגבורה ותרחם עליו בהעשותה בהתרקעו בהתעתתו בהתלבשו והלבתו
עלבורין ועל עכונו בהווייתו בבריאתו ובילדתו בעשייתו בעפרו
ברוחניותו בנשמתו בקרבו ובילדורין ולא יהא בו ולא באחר שאמרו
לא עץ ולא חסרון לא קצר ולא עקרה לא חולי ולא עדרה לא כאבולא
ביר לא נגע לא אחלה לא תפיון ולא יחסר כל טוב כל ימי חיין (
ותברכם אותי ובניתי ורעי בכל דבר חשלים בעתם ושלום
ותרעוהם לעשות כל תעשים לחלכך ובדרכם ברכם בשמים
ועל ובדרכי תהום רובצת עתחת ובדרכתשך יבוקש בית לעבדיך
לעולם אמן סלה:

כאב בוחר ויקרא הלוים שלא חשוב קודם הגיוון ומודעים לנפש בודאות החילוש
לולות העוזעים בשם ומעורות התאוה ולעשים לוקחת אותן וכל יפוין המתעלם
מהאבר הקדוש ומשם שירדין בם תוכל מו שלוט בבולה הלוה אלה
ועל עיל לחל זה תברה בשם

עליה

עטיפא עטיפא בקיטפא
שארי טארי לא תיעולוא
תעפוק לא ריבך ולא בעצבך
חוב חוב ויא ארגית גלגלי
ליך קראן בחקלא קרישא
אחירנא בקרושא רעלטו
אתעטפא :

ובך הייתי עטיפא העטופת בסדין : א
אורגית בעצבות הרבה בסדין לעטוקיפ
הע"ל : שארי שארי גלגלי תתיר התיר :
עטיפא וקישור אלך בסדין לאור בפ שארי
שארי האחר כעבד ג' קליפ והב' כעבד קליפ
נוגהגל : לא תיעול בסדין ולא תעפוק
נשות לחלן לעשות שהם שירין הו : לא
ריבך כי הם שלקרושה ולא יהיה לך כח
לעשות אותם הנשיות : ולא בעצבך
ואיש בגילך אפ' לפי שעה אל אם

יצאו שנת להיות קרושה : חוב חוב חזוה לנוקב דתהוא רבא ואוחר
בפ לזכר ולנקבה דקליפה : ויא ארגית היא איא עילאה בשם א אה
אלי אהיה שבו שהם חול שנת בגוד לים ועיכ תחזוה לנוק דתהוא
רבא : גלגלי ליך קראן לזכר גלגלי הים קראין לך והם רין בסוד
גלי הים והם קראי לך לרגל עוחך : בחקלא קדישא שהיא טקראי
ושמה דנעתה ומרכבה לה : בקרושא רעלכא אתעטפא היימבפ
שלית רוצה שתת מאפיל בעליתה כדי שלא יתאחזו בו החיצונים המין
שהוא רגא רוצה : תיבל הלחם כמנן יהוה קין אותות כעבד יה
יהו יהוה : א אה אלי אהיה ג' קין ועי אילו הסיות תבדת הקלי
טוב לזכר ומזכר לזכר ה' אלי קדם הזיווג כי האכלה והזיווגהל
בחי אחת וישיך נשות קדשל לבשו בגראי : בסוד הזיווג
בשבת יכוין צמרכד ובשם אזבוגה ושם שות אילו ג' חשא
בסוד מלאכים ... דרוך ... נטילת ידים אחר התפילה
בסבואר כיוסר כנחם הן הין זכר כמ"ע :

הטבות החלומות

ובחן אדם בהשגחת הקב"ה בעולמו שהכל עניין החלום כי בזיבחון עניין הישראלי מעשיו
כי כפי מעשיו כן יורהו בחלום ובחן ומעשה: כי כפי מעות הישראלי בך לזוקים
חלומותיו וכבר ראיתי מהגדולים שהיו כותבין חלומותיהם ומשה היה הרבה בעין
נגזרה קטנה. החלום חלום טוב יספרנו ויוכרע בתורה כדי שיתקיים אבל
החלום חלום רע אין לספרו ואין לזכרו ועניי בעוה"ר ושב: הבא
לפתרון חלום לדרך שיאמר תחלה פסוק הלא לאלהים פתרונים ספרו נא
ויכוין כי הלא לאלהים פתרונים רת"ק עם ויב"ש אל"ף ספרו נא"ל רת"ק
לך יודי שלוי קסא סת"ת לה אל ארעא וב"ל כולא. הלא לאלהים ג"אל"ף הה
יודהה. פתרונים ג"יוד הי ויו הי. יוד הי ואו הי. יוד הא ואו
הא. יוד הה וו הה. אל"ף הי יוד הי. אל"ף הא יוד הא. אל"ף הה
יוד הה. ואל אל ג"ע עגן לתשיר שג אל בדרך ט"ה הויות ואהי"ה
אמת. ספרו ג"יוד יוד הי יוד הי ויו. יוד הי ויו הי. אל"ף
אל"ף הי אל"ף הי יוד אל"ף הי יוד הי. נא"ל ג"יאהדונה"י. אותיות נא
ל בתיבת שם קדוש שתכם בגי' יפ"ה אהיה: [יאיר החולם]

חלמא טבא חזאי] הוריה שם בחסר הנקרא טוב שגר כתב
ויאיר גם הוריה האיה בגר לו תחתיו.

א' אבינה לחסד. ב' אחסר לגבורה. ג' עגבורה לתת. ד' עתת לבלה. ה'
ענלה לגבר. ו' עגבר ליסוד. ז' איסוד לשכות. [ונעשיבים אותו]

חלמא טבא חויתא. חלמא טבא חויתא. הנה השיבים הם
בעבר ג' אותיות
חלמא טבא חויתא. חלמא טבא חויתא. יהו ואוריסם
לחולם

שבת הוא ושבת להי׳ המנצח לבני קרח
שבעונתן לבנותיו עליה מן שניא בהיות
עצמה ויהי שבת :

[יאיר החולם]

החולם הרמ״ן הרי בלשון ערבים טוב כעבדים עב :

חולם שהוא בגימטריא ה׳ תמוז לאלישבע בת עמינדב בחסדים : טוב בגימטריא לבנו קטרון ויקליבו והבן אחרים כן ובעזרים הם עם כמו שאמר

תשאתי עוויתי בשגגתי עבדתי על
עצות עשה ולא תעשה התוויתי סלה
והריני מצריק עלי את הינו :

פעמא יאיר בחסר אב בעלמת : פעמ״ב יאמר ה׳ הגבורה אריסוה פעם ג׳ יאיר בתת אובהור פעמ״ד יאיר בעלמ״ת

פעם ה׳ יאיר בהור אובתת : פעם ו׳ יאיר בגיסור אובגבורה : פעמ״ז בעלות או בחסד והתשתלמה אל שעתם : מעולא לתתא או מתתא לעולא אך לא סגנה :

[יאיר החולם]

ויכון כי ג׳ הפיכם אלו מן הפיכה הרבוך היטא לחתא בכל נגד אל ל״ע שנה שהם לא תמצון והכיה טוב עד בחיי אלהפיכה לטובה מעלה וקלתה ומעלתה :

הפכתי מספרי לאחוז ותאורתי שתה
ושיבים] אז תשמח בתולה בשחול
בחורים וזקנים יחדיו והפכתי אבלם
לשון ונחמתים ושמחתים משיגנם
ולא אפה ה׳ אלהיך לשמוע אל בלעם והפיך ה׳ אלהיך לך
את הקללה לברכה כי אהבך ה׳ אלהיך [יאיר החולם]
פרה בשום נסי עקרת לי בי מחבים היו עשרה :
[ושיבים] ויאיר העם אל שאול היונתן ישורת אשר
עשה

עשה הישועה הגדולה הזאת בישראל לילה היה אם יכול
עשרות מאשר ארצה כי אם אלהים נעשה את הנפלאה הזה
ויקרו העם את יונתן ולא את דבריו ה' ישובון ובאו לזיון
ברעב ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה שיגון ונאנחה ויגון
ואנחה. ולא אבה ה' אלהיך לשמוע אל בלעם ויהפך
ה' אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך ה' אלהיך.

[ואיר בחולם] ברוא כיבש שפתים שלום
שלום לרחוק ולקרוב אמר ה' ורפאתיו
[ושיבש לו] ורוח לבשה את נעמי ויאמר
השלישים לך דרך ונער בן שני שלום
שלום לך ושלום לעזריך כי עזרך
ה' אלהיך ויקבלם מידו ויתנם בראשי
הגדודים ואמרתם כה לחי ואתה שלום
וביתך שלום וכל אשר לך שלום ה'
עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום:
[ואיר בחולם] ה' שמעתי שמעך יראתיך
[ושיבש לו] ה' בקרב שנים חייהו בקרב שנים תודיע ברגז רחם

ואיר בחולם
ויכוין כי ג' הדברים הללו עתידים
להפוך בדרך ארוכה בטעם
ע"ש שבשבילם שפרמן ת
תמאין וטוב חשב עליך
הדרות שלך עצה וקבלתה
והשלמתה
ויכוין כי ג' אותיות ולך
הכתר להפוך עבינא לחוי
בטל נגד ע"ש אבשלום
תמאי וטוב חשב עליך
הדרות שלך עצה וקבלתה
והשלמתה
ואיר הסתר ב' אמצעי בהלל
ע' לאורך שתי חמה בלא
מדה אלא לגיה כלא ג'
מדה ארבעת ה'

[יאיר החולם] שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי
עזרי מעם ה׳ עושה שמים וארץ: [גם] [ושיבינלו] אל יתן
למוט רגלך אל ינום שומרך הנה לא ינום ולא ישן שומר
ישראל: יהוה שומרך יהוה צלך על יד ימינך יומם
השמש לא יכה ירח בלילה יהוה
ישמרך מכל רע יהוה ישמר את צאתך ובואך:
מעתה ועד עולם: [יאיר החולם] תורינו
אורת חיים: [ושיבינלו] שובנו שחות את פניך נגיאת
בינינך נצח: [יאיר החולם] ויברך ה׳ אל משה לאמר דבר
אל אהרן ואל בניו לאמר כה
תברכו את בני ישראל אמור
להם [ושיבינלו] יברכך ה׳ וישמרך
יאר ה׳ פניו אליך ויחנך:
ישא ה׳ פניו אליך וישם לך שלום:
לך אכל בשמחה לחמך ושתה בלב טוב יינך כי כבר
רצה אלהים את מעשיך: [אשקן שר הכנסת בעלזון]
ערב שבת

פסוק אלים לשון רבים
לא יאמר הרוגים אבל יאמר הרגתם
כל מצוה לחתי כל מצות תלמוד
פסוק תורינו יאמר בכל כל
מצוה לדור כל יחוד לשון
כל מצוה ומצוה כמנין העלון

ערב שבת

תיכף אחר התפלה תקרא שעות כנגד עליו:
בטל יום ל' תקנה לרבי שבת ולא בגיטה כי יום

עכין לשבת בסוד והכינו את אשר יבואו ולא זה שיקנה יאיר באת הקנ
לכבוד שבת: הכנה נר שבת יהיה עליך הנוקא אך הדלקתן
יהיה עי' אשתך ואינש שוב שיהיו ב' נרות של שבן בית ואם בסוד
כי נאבא כי שבן בתוך כי נאנא הנר בית העקבים אותם לאמונה
כתבו באוקבן כי כי הוא שטטרון והתפלה נוק דאיר והאיר ישלם
היסוד גם ב' נרות הם כנגד בינה ומלכות: לריך לעשות
כל עניש שבשו לריך שבת בסוד טועמי חיים וכן: יזהר
שלושו לו תעיר פת חמה לשבת והוא שמעמנו שבת ויזהר להוציא
חלה חלק א' שלה ויכוין כנגד: **כוונות נר שבת**

הנה הם ב' נרות בשבת תכוין שהנר
הראשון הוא כנגד אלף ומאה ארבע ע' כי וזהו תשפלחארה בגלל
גם כי שני והוא יאהדוניה יאהלוהים יאהדונהי ג' נר
והוא רמז בהתעלותה בית מבחים שלוים וב' כוללי נפש ורוח
גם עקבות הארה שיסוד והוא העמיד לה בסוד שבן כתית ומאור
ין לת ולר ג' תק ואם גם כי הנר: גם תכוין כי השכינה
כי עלה ונעלה באתבש עד יה הרוא יהוה והם ב' גוונים
ר' שחביות המאוכים לפתילה ב' הין וב' המחרים הדינים:
גם תכוין כי שבת הדלקת כי חובה חובה גדולה שהיה

המרת

הארת אשר עליו אהלנוק : גם תכון לכבות עליו ב נרות בסא אם אור וכב
הקליפות ב כר ויוסף אתם . ואשאר לת ועליו יותר בכח גם אבל
יתן ומלקם לשתים יאמר רזה רזה ובזו רזה יבך בו יחיון כי בהסרת
תחלה ב כוללים נפש ורוח נאמר רזה ובהסרת ב אלפי יאמר רזה
ועליו יותר : גם תכון כי אמרי העל הוא אלף הי יוד הי אלף
הה יוד הה . עם ב כוללים ג איזה והם הב נרות העב מינה ושלש

תגלחת בעם היא שלוח רבת ולריך שיהיה קורדס חלות ומשם
עגלת אחר חלש יתכלו תפלת שעטה קורס וכוונ
ההתעלם מתבאר לעיל דף . : יש לקנות מגים לכבוד שבת ואמם
בכל הסעודות בשבת ובפרט בסעודה הג שהוא נגד עיש פקיחא
מאריך : יתקן הבית בעצמו ובכבודו בכל מיני בגדים ופרים
וכסתות לכבוד שבת כמי שיכין לכבוד שלך ושלכם : יהרלבנות
כל קורי עכבים יהבית כדי לגרש הקליפות הנקרא סטרא בדרש
תחסום : **עירוב** : לריך ליהור בכל עצ לערב
עירובי חצירות ושיתפי שבאם . ובלילה יבלע
על פת השיתוף ובבוקר עלפת העירוב ויכוין לעשות בלה ויערב
תחלה בעדו ויברך אחל ומחל יתן ליד אחר שיוכה לבני ה
החצר ומחל יאמר בדין עירובא וכל ולא יוכה לא עי אשתו
ובניו הקטנים : תכון כיצה הם נקרא עירובי חצרות ונלחרחצל
עב חסר והורדין גזירה כי ותכון לכולם כיסוד שהוא קו אמצעי
הכולם בסוד עב כיון ולהו עירוב עב היו :

ברוך אתה ה' אשר אקבו על עלות עירוב : בדין ע
עירובא יהא שרא לון לאוקמי ולעיולא עבית ל
חצר ולחצר לבית עגלגל רשות לרשות רבנית לרבנית
לתחתונה ולעליונה לעליונה לתחתונה עבור לבור עבית
לבית לנו ולכל ישראל הדרים בחצר הזה :

קדיבוש הלבנה :

יהודה מארם לקדוש לבנה בכל עת ובעונם ובעונה בדרוש לבנה
כי בדרם שהקדוש ינק שבארם העוזר הבוקעי דרך לבנה ולחוש ולקן
לדרך לקדוש בכל עת : בעינן הלבנה היה עדה לחכם שהוא
ולא היה מקבל לפי האבודהם : הענים הנהר אשר יחתוך
לפנינו הרי והרגל בגל אל שבוש לא תחשוב שור בראשו אך שיחתוך
לפנינו הרגלים בגופה ולא הרי בגל : יהודה בעבור אחר ה
הקדילה כי קשה לשכחה מאור ויהר לאדם כי הבה תלב
ראים : הקדוש ידים ורגלים בחדין

יהודה תחלה לחוש פניו ידיו ורגליו בחדין כי תחלה לדרך ושהר
הרגש ואחר הרגלים כי הם בחוץ כלי ולשטה שחנה הרחילה בחדין
הוא כנגד אלהתיה היולא ורוחצה את הארם בעשיה עץ שרים
הרולים להתחבר בה והם הנהעא ומעבדים ומכנסים לנוק ב
התהוא הבא ובעונם תחלה שטהרת את הם להבת בחינות

חבר

חבר ואחב חבת ואחב נהי לכן צריך להקדים הפעם לדרים ורגלים סמ
ותכוין כי אהבת אחיות אבת לא ועיב עולה השלכות הנקרא בת לג
קדוים עש ואינם אהבתו נקרא שאבת יה נשכת באומלהנקרה
ישבו יוד אי יוד הה יוד הא ג יאהדונהי ויוד הי הרי ש
ויוד הי הה הרי ר ויוד הי הא הרי קף סמ כתר עם לא הטבר
ג אשתי כי אז נקרא אשתו דגא אחב תקח העילאלים חיה והם
ודי הא ג קרן סלא שהבת עם ב שחי אומל שתפשי נפ שם יולאים ש
אהבת זו ומעשת חקלפי : אם תכוין כי העלאלבי לתנת עי רחילה זו
ובעת רחילה יאמר פסוק והיה
וגו' : ויכוין לתת אופן לה' תנוק
שלא ישחוו בה החילפי : ובעת
עקבת הגלים יכוין לסנגלפי
שעשה סנמ לחלי השכבה
כשעשת עצה לגוים אחר
רחילתה שנת כעל זה בסנמל
בחגליה והוא כעל השבחת
ויגש : עבילה

והיה הנשאר בציון והנותר
בירושלים קדוש יאמר לו כל
הכתוב לחיים בירושלים
אם רחץ ה' את צואת בנות
ציון ואת דמי ירושלים יריח
מקרבה ברוח משפט וברוח
בער :

תכוין תחלה כי ז' מעלות שעם בשקוואות הם ז' דרופי יהו הנ"ל יהו
ויה ודי גם ט' יוכין דיוק הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הא ואו הא
יוד הה ו' הה ג' זיס ודם חסדים בגבורה שנעיר נפש בתוכם רק ישקוה

שורת רוש

גם יכוין כי זקוק ג' אלף הה יוד הה ויכוין בלשון הקודש
הקוה : ובטרם ווי סתומה כיון נקרא הכינה
ומקבלת בה ה' סאה. ה' ידין רעב גם יכוין כי אהיה
עם הלוה ג"ל עם האותיות ג' חלב ותוצאותיו כוונה
ו' לחדש הנים וכשיגיע הנים לחזה יכוין יוד הי ואלף הי יוד
הי ג' זכר אלהים השבת ושות לעתיד באלוה עד שיכסה ראשו בנים
ואם אינו יודע לכוין הרוחל יכוין בשבת ב' רוחל ושות לעתיד ויכוין
כי כל האהיה בידין ובאלפי ותקבלם בקנאל שהוא הקוה הנכר :
ותכוין כי יוד הי ואו הא יוד הי ואו הא יוד הי ואו הא
קסא קעב קנד ישגב ידין והם בעבר ושות רחמלא יהוה יהוה
עלבן יה ארני אל אלהים עלבן ובהוסף יה הרינל
ונעם מלות הח הרי נחל ותכוין לכלם בעיש ידין בהנות ואהיה
הרי עים ותכוין עד לכבוד שבת כי יהוה יהוה יהוה אהיה אהיה
אהיה יה הם אותיות כעבד ל' לכבוד וכמסקל בולם ושא
הויה ויה ל' ג' כמה וכמשאו יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי
יוד הא ואו הא יוד הה ואו הה אלף הי יוד הי אלף הה יוד הה
אלף הא יוד הא יה ג' שבת ונם אם אתם הארם שאר טושל
קרי ישבו קדם עבילה ו' ויכוין לקבוץ אמר ונהמא ובשנה יכוין
הטכעכ ויאוה : הריני טובו לאעבוד ובושין חול :
ושוב שיתורה נמנא אוזר בעבלה א' ה' ובשנה הרי שטוקל
שנת לקבל קבלת שבת . גם יכוין בהלם שבה
יהוה יהוה עלבן יה ארני אל אלהים עלבן
א ה ו י ה ו י ה ו

ומה הוא אדון עם בשות אהיה יהי ועבד סה גבורים · אם יכוין בשם ויאמר
וכור ושמר בדבור אחד נאמרו כי וכור בגי' יוד הי ויו הי קסא ושמור אלהיכם
דיורין הבוע אלהים ואלוי עבד ורי יוד לשתקם בגי' שוה · אחר שנתבטל מעם
שבת אז שם אם לא ראה קרי ויאמר הרשע טבל לקבל נשמה יתירה
ויכוין בכל השמות הנ"ל בגי' שבת : תפסיק לאמת ודיך בעת לאמתיך ע"ל הטבלה
ותאמר הפסוק · אם תשיב משבת רגליך עשות חפצך ביום קדשי וקראת
לשבת עונג לקדוש ה' מכובד : ותהור שלא תעבר עליך בשמחת כי
הם שני שבת וראוי שישמח הנפש את קדושתם בתענוג · ושל יזהר
לאור בטבילה עליה כי אין הבדל ביניהם לבשר כמו הטהרה והטבילה
שיהיה האדם טהור בכל עת : אין לטבול קודם חצות היום
ולא פ' הבדל קודם ותיכף אחר הטבילה נכר תוספת שבת באדם
אך עיקר הגילוי רק אחר חצות היום וכל עוד שהיה הטבילה יותר
קרוב אל יתעלה יותר התוספת : מלבושי שבת
כל מה שלבש אדם בשבת אינו דומה שלבוש
בחול כל ובדיך לחור לעצמו אפי' חלוק לשבת ואינו דומה לבגד בחול
כשלבש החלוק של שבת יכוין בשמו של שבת הבית והרהור אל ומקל
מאור והשיך קדושה לאדם · לדיך האדם שלבש בכל
שבת ב' בגדי לבן שלבוש עליון ותחתון והאמור והחלוק וכיוצא מאמר
מור ולא ספק גוון הצלמים שאדם לובש בשבת בעוה"ז כך אדם יתלבש
אחר פטירתו וכן ראה לחכ"א לבוש אחר פטירתו אחרים שם שלבש אחור
בשלחבת · אבל אותה הלבוש שלבש אחר תחת שלבוש העליון שמטה בגיהנם
אלא היה שם פיר בלה רק שיהיה לו ב' בגדי לבן עבר ב' אותיות הויה הם

כאלה

כמנהג עולם הבריאה. בשעת הבנאת הבנין יאמר הפסוק. כל כלי יוצר
עליך לא יצלח וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיע ואת
נחלת עבדי ה' וצדקתם מאתי נאם ה':

אסור לאכול הבריות על המזבח בשבת שמאוהל. וחצי לשון עשרים שנה:

סדר השולחן

לריך הבנת השולחן שאורך כפי שעלה הסדר תשיבה כשתבוא עליהם: לריך שהי
השלחן מאוכלים על ובשבת רוגלי השלחן שבשקים. ושפם הרבה לריך שיהיה אוכל
השולחן יב טפחים ורחבו אשה ובגבהה לא פחות מט ולא יותר על יוה ויעשה בעל
הבית אחריו בלבון ופשר פשתים שבגדים. יכין עלה בשלחן, ובשעה הבית
בבית הבנים ב אנשים הדס אגודה ג' הדסים כשרים. יכרוס עליו עפה
לבנה והלחם באמצע ועל הלחם עפה שש/ כדי שיהיה הלחם תוך ב עפה:

תסדר יב כברים בטעמיהם ומעמיהם
ויתבאר שם כוונתם ואמנם בל
הסכבני יבטיחן דרישא דאמא
ותסדרם כך כנגד הוויות ובאמר
כי הן עליונים הם כולם וכרים
ודין ודין והתחתונים כולם הדין
ובעת הנטיעה תבטח על האמצעים העליונים כמה. יכין כוס יפה לקידוש
והמברכים בוחרים אותה של כסף שמה זה אל. ואמרהו לברוח השכינה הנמ
כוס של ברכה: תתקן אותה בם בלחם וחומה ובשקידות החזה והמלך
כתב שאין הנה תפלה בעינה שבת כי נתנו כי לבלבל שבת:
בעינה נגש נבשי בעזיר ג' פרקים בלל הגלם האמא:

אמן

ארני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתיך ה׳ יוד הה׳ וו הה׳ עשה״ן יוד הא ואלו
הא ילדה ה׳ יוד הי ואלו הי בבריאה י׳ יוד הי וו הי אצילות :

ברוך אתה יהוה תכוין לברוך ולהשיך שבאצילות לאצילות עי״ש אולי
הי יוד הי שיהא לעולם אצילות לאצילו ובוקיפה
תיקון העולם עדן ותכוין העלם אצילות לאצילו עי״ש יוד הי וו הי :

ברוך אתה יהוה אלהי אברהם תכוין לברוך ולהשיך שאצילות לבריאה
עי״ש אולי הי יוד הי שיהא לעולם
אצילות ובוקיפה תיקון העולם בבריאה לאצילות עי״ש יוד הי ואלו הי :

אודיך אנחנו לך תכוין לברוך ולהשיך שבריאה ליצירה עי״ש אולי הא
יוד הא שיהא לעולם בבריאה ובוקיפה תיקון
העולם ותכוין העלם יצירה לבריאה עי״ש יוד הא ואלו הא :

ברוך אתה יהוה תכוין לברוך ולהשיך שיצירה לעשיה עי״ש אולי הה״א
הה שיהא לעולם אל העליה ובוקיפה תיקון העולם
ותכוין העלם יצירה לעשיה עי״ש יוד הה וו הה :

ברוך אתה יהוה אלהי יעקב תכוין לקיר והעלם שאצילות לאצילו
ל עשיות לאצילות ונשיך עיהם
ל העלות בבריאה לאצילות נשמה לבריאה ונשיתך עיהם ל לעלות יצירה לבריאה
רוחל ליצירה ורוחך עיהם ל העלם עשיה ליצירה נפשות ליצירה ונשיך עיהם :
יש לומר שיר השירים עד הנעלה ומעלה לבכור כלה העליונה :

קבלת שבת בשרה

לכה דודי נגד השרה וקבלת שבת
עלכתא לחקל תפוחין קדמין :

תכוין לעולם הנקבה חקל
בבחינת הי בבחינת
עורות כנגד בבחינת
שרה והוא כי הי ל
קדמים

קורים שם וה' בריתם בלתי ויוצ' זה בהיותם ביוון ונקבה בה סודה בעליונים גם
חקל' יהוה אהיה יהוה אדני · גם אלוי עב"ם אל"ה בן ודי יוי ודי אוי ודא
וואל ודי הוה ג' חקל גם נכנסי עתה ג' פרקי תתאי דא"ל דגלים ואל דאוא :
גם תבין כי חקל בג' פתחין נהפך ונעשה חקל בג' סגולין והוא אותיות חלק :
והנה התעלם עה' לחנת שה שהיה תחלה עה' נעשית עתה חלק שהם ·
גם חקל ג' יוה' הי ואו הי יו אותיות ושם אדנ' חבר אוא בבריתא : ת
תעוד על הרגה ויהי היקום פני עלפשך אלא עינו ואלאחרוף ה' אות וכן
עין הנדרים ותסגר עישף לאוו לנוק דואל עולותא שבירתא דלית לעינין
מאור כל הסדר בעימים סגרות עד ה' לאורך ימים ופשף יהיה לעקב
כי הסכנה בעקב :

מזמור לדוד הבו ליוי בני
אילים · הבו ליוי הא שהוא
כבוד ועוז · הבו ליוי הי ואו
הי כבוד שעו השתחוו ליוי
הי ויו הי בהדרת קודש :

תבין לשון שפע מאריך ולא
אלג תקונא דיקנא שבו והם ל
אותיות אל ג' הודות דשם בן ה
הכולל ותשיפם דרך קו האמצעי
לעת רצון ועלה הרעת רצון
עד יסוד דילדה וכתר רצון
עלה שם שאלו נרחה לדור ·
רת הבו לה בני הבל והעליות
נעשות הבל ובנו אילים הקין
בני אלהים וחסר ה' שהוא בתיבת שיתוקם : בהיה שנה תבין לעשיך
שפע ומאד דילדה שיג תיקונא דיקנא שבו והם יג אותיות דג' הנויות דוה
עם הסולל כמקן הבו ותשיפם דרך קו שמאל הור דילדה ועלה שם בינה
רצון וכתר רצון שעלה שם שאלו נרחה לנלח : רת הבו לה כבוד
לה והוא תיקון הארל הילדה אל העשיה שהיא כלתו :

בהדרת

בהויה ג' תבונין להשיך שפע מאצילות הבריאה שלא תיקונא דיקונא ופס יג אורות דלא
הוות רשם סלם עם הבלו כזונן הבו ותשיכם ודרך קיומיה לעלה דיצירה ועלה
שם חכמה דעשיה וכתר דעשיה שעלה שם ומאלין נרמה לתת דיצירה. רת הבו לה
כבוד כלה והוא קישוט הבריאה לעשות כתר הכלה וכלה בעמ"ל בן יג שחותיה
שקבלה שיצירה גם גם הבו ג' יודי הא ואז שיהם מקבלת הא מחמנם:
השתחוו לה' בהדרת רת הבו הוא הבו היולא מפני ישר דעק דאצילות
והוא הנקרא הדרת קודש ולכך תשתחוה בעת מעורך השתחוה כשכל העולמות
משתחוים לאדושהם האצילות ועיב נשף שם נגב זה בחכמה דעשיה ששם עומד
הנלמי דיצירה שהיה בתקולה עומד סלם ושם סלם נרמה להנה ושם שה נמשבישר
ואז נעלא כשמשרים כפרמן עב סלם שה בן ונהו כל בהדרת קודש בתורת
הקודש לקומו כתקנו ופרש:

קול יהוה מבמ"ים על המים אל
הכבוד הרעים יהוה על מים רבים
קול יהוה בכח קרנ"ש טטן:

תבונין להוריד שפע מחסד אל
שבחסד דאצילות והוא שם
ו' דאילו יוד דשה ומאיר
לחסד דיצירה ועיב חסד
דיצירה עלה חסד דעשיה בעקים
חכמה דעשיה הפנמי עי שם הויה בסגול. והחיצוני עי שם מבמ"ים רת קבה
ג' אל בעמודו אלי לשה: ומאיר אל הכבוד הרי אל שני. ובא אל אילו שמתקרים
את הגבורה שהם בכם שדה והם ג' הגשמים ורת הרעים ה' על מים רבים הרעים
קול יהוה בכח תבונין להוריד שפע מחסד ג' שבגבורה דאצילות והוא שסא
ה' דאילו יוד דשה ומאיר לגבורה דיצירה ועיב גבורה דיצירה עלה את
גבורה דעשיה בעקים בינה דעשיה הפנמי עי שם הויה דשבא והחיצוני
עי שם קרנ"ש טטן רת יבק ג' הויה אלהים כי הגבורה שתשתקת עי המדר:
קול

קול יהוה בהדר · נגף יכת קול יהוה
שוברי ארזים · בטרם לתם · ויעבר יהוה
את ארזי הלבנון וירקידם כמו עגל לבנון
ושריון כמו בן ראמים · קול יהוה חוצב
להבות אש · חקב טנע · קול
יהוה הר יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר
קדש · יגל פיק · קול יהוה · יחולל
אילות ויחשף יערות · שקולית :

תבון להוריד שפע מחסר ה׳ שבעלה דאש דאצלו והוא שם אש דעילוי ואין
דלה ומאיר לעלה דילירה ועיכ נלת דילירה עלה את נלה דעשיה בעקום חסר
דעשיה הפעשים עי׳ שם הויה דחירין וחילמש עי׳ שם בטרם לתם : ק
קול ה׳ חוצב תבון להוריד שפע מחסר ה׳ שבהוד ואש דאצלות והוא שם דעילוי
ואין דלה ומאיר להוד דילירה ועיכ הוד דילירה עלה את הוד דעשיה בעקום
נגורה דעשיה הפעשים עי׳ שם הויה דשורק והחילמש עי׳ חקב טנע :
קול ה׳ יחיל גל תקין המלשטלג קין : ותבון להוריד קיבוק ה׳ חס שבגסוד
ואי דאצלו והוא אות אי דעילוי האש דלה ומאיר ליסוד דילירה ועיכ יסוד
דילירה עלה את יסוד דעשיה בעקום תת דעשיה הפעשים עי׳ שם הויה
דשורק והחילמש עי׳ יגל פיק : קול ה׳ יחולל תבון להוריד קיבוק ה׳ חס
שבעטרה דיסוד דאש דאצלו והוא ודא אינא עילוי שה ומאיר לעלה דילירה
ועיכ עלה דילירה עלה עלות דעשיה בעקום נהי דעשיה הפעשים עי׳ הויה
לבאות והחילמש עי׳ שקולית ובפשה נבלים כהשמת דעב כי שם הוה סוטבת :

ובביכלו

תבון להוריד שפע
מחס ה׳ שבתת דאש
דאצלו והוא שם אש
דעילוי הא דלה ומאיר
לתת דילירה ועיכ
תת דילירה עלה את
תת דעשיה בעקום
בעת דעשיה הפעשים
עי׳ שם הדה דחלם
והחילמש עי׳ שם נגף
יכה ורת יבק גיהוה
אלהים שהחלק כלולים
בתת : קולה שבר

ובהיכלו כולו אומר כבודו. יהוה לעבדו
ישב ויושב יהוה עלך לעולם יהוה עוז
לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום:

ובהיכלו כולו אומר כבודו. יהוה לעבדו
ישב ויושב יהוה עלך לעולם יהוה עוז
לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום:
אם לא אמר אם קדוש זה ולא העלה אלא יכול לעלות אם זה:

לכה דודי לקראת כלה פני שבת נקבלה:
שמור וזכור בדבור אחד. השמיענו אל המיוחד. האחד
ושמו אחד. לשם ולתפארת ולתהלה: [לכה דודי]
לקראת שבת לכו ונלכה. כי היא מקור הברכה. מראש מקדם
נסוכה. סוף מעשה במחשבה תחלה: [לכה דודי]
מקדש מלך עיר מלוכה קומי צאי מתוך ההפיכה. רב לך
שבת בעמק הבכה. והמלא חמל עליך חמלה: [לכה דודי]
התנערי מעפר קומי. לבשי בגדי תפארתיך עמי. על יד
בן ישי בית הלחמי. קרבה אל נפשי גאלה: [לכה דודי]
התעוררי התעוררי. כי בא אורך קומי אורי. עורי עורי
שיר דברי. כבוד ה' עליך נגלה: [לכה דודי]
לא תבושי ולא תכלמי. מה תשתוחחי ומה תהמי.
בך יחסו עניי עמי. ונבנתה העיר על תלה: [לכה דודי]
והיה משסיך שוסיך. ורחקו כל מבליעיך. ישיש
עליך אלהיך. כמשוש חתן על כלה: [לכה דודי]

ראי

ידין ואיאל הפרוצי · ואת ה׳ תעריצי · עליך בן פרצי ·
ונשיתה ועגלה : לכה דודי :

בואי בשושן עטרת בעלה · גם
בתה ובלהה · ובתיך
אזוני עם סגלה · בואי כלה
בואי כלה : לכה דודי :

ביום שחלבת
אורה בשמה בלהה

תבון אל הויה יהוה ואל ה׳ יהוה
ה׳ אלהים · ובלבל ה׳ יה
ארני : תבון כי בשות אילו
אם שאהיה יהו שהיא שם סא
עם דלדה גרם העלתכך ·
חסר דלדה עלה גדרה הודתת

יסוד שלם בשקום תכלה בדלדה חסר בינה גדרה דלת תת עבי דלדה
שקבלת שבת תבון לקבל כפם יתיהה שם טאא דנוקבא : בואי יכון עי שם
יאאאאאש דשה דאלפל שהוא ג׳ בואי העלם חכמה דלדה בעלה דגדל
בואי כלה בינה דלדה בהוד דבריאה ולכן יאמרנו בלחש כי הדעת
אינו ספירה רק נקודה · גם בואי ג׳ טל יוד הא ואו גם יהו ג׳
אהיה הרי אהיה יהו שעי העליון גם הו תחתונת :

מזמור · שיר ליום השבת טוב ·
להודות ליוד הי ואו הי
ולזמר לשמך עליון להגיד בבקר חסדך
ואמונתיך בלילות עלי עשור ועלי נבל
עלי הגיון בכנור כי שמחתני ה׳ ב
בפעלך ובמעשה ידיך ארנן · מה
גדלו מעשיך ה׳ מאוד עמקו מחשבותיך
איש

רת לשמה הבריאה
פהוא הכסא לשמה מקום
אצילות וזה עי שם יוד הא
ואו ג׳ טל רת טוב להודות
יוד חכמה דבריאה לגלה
אצילות · הא בינה דצי
יסוד דאצילות · ואו
דעת דבריאה יסוד ד
אצילות · גם רת לשמה
הוא שמרלה נעל
הנתרים

אין בעדי לא ירע וכסיל לא יבין את זאת
בפרוח רשעים כמו עשב ויציצו כל פ
עלי און להשמדם עדי עד ואתה
מרום לעולם ה׳ כי הנה אויביך ה׳ כי הנה
אויביך יאבדו יתפרדו כל פעלי און
ותרם כרעם קרני בלתי בשמן רענן
ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים
תשגבנה אזני לשמע כתור יפרח
כארז בלבנון ישגה שתולים בבית ה׳
בחצרות אלהינו יפריחו עוד ינובון
בשיבה רשנים ורעננים יהיו להגיד
כי ישר ה׳ צורי ולא עוולתה בו

תמתים חלקם של ישראל בלשבת
שאם בשתעת חלקו ונתן לכל ישראל
אבל חלקו ולכן שוב הוברות
לו עלחסר זה שאין שחוקין ב
בתרים שלו ומאוים אלו :
טוב להודות לה׳ ביום שלה עלי
יום ואו בלת הא אלף ואו אלף
ואו הא אלף יום הא ואו הא
אלפי חסר בשקום תכשה נגוה
בשקום בינה · תת בשקום שלת
נגה בשקום חסר · הוד בשקום
גבורה · יסוד בשקום תת
עלות בשקום נצח · בפרוח רשע
כי בעשב עגולי רעשתן ופלא
שפרחו לעלות הנה כי ראינו שלא

יעלו כמו לעליק · כמו עשב הנה הגלקליות רוח סערה ענן גדול ואש מ
תלקחת רוצים לעלות כמו קליפה נגה הנק׳ עשב גם סמאל ונוק׳ רוצים
להדוות ונקרא פעלי און : כי הנה אויביך הם סמאל ונוק׳ רעוגה ומתקרב
קלפם מתפרדים מזיוגם סמאל ונוק׳ : ואבחר אבל הגלקליפה מאתם יאבדו
כתור יפרח ושלוק זכר ונוק׳ ועיר מתקשה ונעמל בתוקפא ושא וזהו כארז
ויצא ג׳ שרי : ישגה יסוד הוד : שתולים בבית ה׳ יסוד דנוקבא :

יהוה אלהי צבאות לבש לבש יהוה
עוז התאזר אף תכון תבל
בל תשוט נכון כסאך מאז מעולם אתה
נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות ק
קולם ישאו נהרות רכים אדירים משברי ים אדיר במרום
יהוה עדותיך נאמנו מאד לביתך
נאוה קודש יהוה לאורך ימים ׃׃

אך כי המלכים הם רבים גם מעלפך את מקלותם רבים ותחלה לוקח אחות
אמו ואחר אומר אבא ונהר את אדירים משברי ים אדיר במרום יה ואדיר
רומו לאורות אדרת שער׃ נהרות קולם ישאו את קין׃ וכן קולם ישאו
נהרות והוא עליות בגלגל נשיות שעלה קין׃ מקולם מים תמין כי מקולם
אלהים עם בראשם העלה ב׳ תחתיגל הבריאה׃ נאוה קודש את כל
לקחת בגלגלי נשיות קין שלא היו יכולי לעלות לעלתה׃ גם תמין כי
שם נפרדין הם ולא הין לעיר כי אם קן ושתה ליקח גם הקרא אחרים ונה
לאורך ימים׃ גם תמין כי עתה ירחי שפע קדש שאל עליון הבריאה והוא
יהוה יהוה שלפך אל אלהים שלפך יה ארבע ושם אלף הה יודהה סה
אלף עליון הבריאה׃ ירבר לאורך ימים את מלו והוא שם קדש הבא
מה עולים עי שם זה נשיות שלא יכלו לעלות ובכח שם זה תעלה אותם׃

אחר

הנה במלו בחומר חי נעלין שהם
קדש ומתלבשים בהם אומר ו
נשבעת עולה ואם כמותם ואז ג
נאות גם תי יולה הי ויו הי
לגם מן אומר במלו׃ נשאו נ
נהרות הנה הנעלות הזה
כי נהרות שפע והמים עוברים
דרך שם וזהו נשאו נהרות
קולם כי נהרות הבעלמה
מתיקא דרך תמין נפקו לעי

אחר חמרה שיניך ותכוין בשם יחוד הי ויו הי כי עתה קום ועלה ו
אצ"ל ותקון את השולחן הטהור [illegible] הנר ותלך הולך ותקן
עד שתגיע לחסדי ותכוין כי אב בבחינת קבלת שבת בחסד ועלה כי עד
קבלת שבת בבחי חילוש העולם שהוא בשמה וכאן בבית ותכוין כל כוונת הכל
אבל בשמה כי כלה הוא בחילוש יש בחשעה ב אלה תקח ר פרקים אילו עשה
שבת ותכוין בהם שהם נגד ר אותיות הלל ויתקנו עם בגדיך הלבנים שהם
ר מנגד ר אותיות הלל. והם גם סוד עקיבים ולבושים החילוש פרק אל קישוט א
לוק ראש ארבע לפ בך פה קישוט ב לוק ראל עב בל פרק קישוט ג
לוק ראל הת בר פה קישוט ד לוק ראל התיך

ערבית שבת בקבלת שבת עולים נהי רעיר ביקום חגת ושעולים
הא ובלא רעבית עשה חוורת פנים בפנים עד הסוד
ועל הוראל פנים בפנים זה תכוין בתוספת שבת יותר עליון ליורדת מאוה עולם
לעולם אחורית בעקדים עשתים יוד הי ויו הי רגל יוד הי ואל הי שמו
הבה הה אלה הראלה הראלי אצילות יפה בריאה בריאה
יצירה יוד הה ון הה עשיה

יתגדל ויתקדש שמיה רבא בעלמא דיברא כרעותיה
וימליך מלכותיה ויצמח פורקניה ויקרב משיחיה בחייכון ו
וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן
יהא

יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא :

יהוה יהוה אלהיך אל אלהים אמת

תכין כי אהיה והמין ויהו והבין ג' שם קדוש מעטפיה הוי עבוה ואהיה יהו
ג' עב ווהו אב אוון ברוך :

ית ברך ויתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה
ויתהלל שמיה דקודשא בריך הוא לעילא מן כל ברכתא
ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן :

ברכו את יהוה המבורך · ברוך
יהוה המבורך לעולם ועד ·

שם הוי"ה שלמעלה בברכו בגבורת
לגבורה הרוח היתרה : עבשים
עתה ג' פרקים אמצעיים הא

דלעם ראשון בגמל והם בחרבה רוח רתיחה עסטרא דנוקבא ווה אמא אם לא
שקבל תחלה הנוק המרה שהם והו הכונה ברכו את לחלהנקבא את שוחי
דלעם אילו שקבל גמל ווה ה' שקבל שוחים ראשון הנקבא את ה' המבורך כיצד
הוא נתברך מיסוד אמא הנקבא מבורך ואז גם רחל נעשית בת נבלת :
ברוך ה' המבורך שפע רוח רתיחה לרחל וזהו ברוך יסוד אב ה' שמה ואז הנקבה
ה' ומחבר עליה ביסוד ואז הנקבה ה' מבורך כי יסוד מבורך ראשון עילאה הנקבה
ה' ושם לעולם כדלעל הנקבה נוק ואז ומחבר ביסוד דיזה הנקבה ועד
ועדורא דכולה : והמבורך תכון בה לורתה כוה ההה ג' עב הי' פעמים
הי' דרה בהסרת הת' נשאר רק ווהו המבורך ועי' זה מתעלה הוכל
קק דלעלה בבריאה ומתוסף גם ברוחף המרה שהמבא גם מילרה :

הוא

ברוך

ברוך אתה יהוה אשר

בדברו מעריב ערבים

בחכמה פותח שערים ובתבונה משנה עתים ומחליף את הזמנים

ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם ברקיע כרצונו בורא יום

ולילה גולל אור מפני חושך וחושך מפני אור ומעביר יום ומביא לילה

ומבדיל בין יום ובין לילה יהוה צבאות שמו ב

ברוך אתה יהוה המעריב ערבים יאהדונהי

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת

תורה ומצות חוקים ומשפטים אותנו למדת על כן

אלהינו בשכבנו ובקומנו נשיח בחוקיך ונשמח בדברי

תורתיך ובמצותיך לעולם ועד כי הם חיינו ואורך ימינו

ובהם נהגה יומם ולילה ואהבתך אל תסיר ממנו לעולמים ברוך

אתה יהוה אוהב עמו ישראל : יאהדונהי

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד

לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשיך ובכל
מאודיך והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על
לבבך ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך ב
דרך ובשכבך ובקומך וקשרתם לאות על ידיך והיו ל
טוטפות בין עיניך וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך
והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי
מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה
אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשיכם
ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך
ותירשך ויצהרך ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת
השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים
והשתחויתם להם וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא
יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל
האדמה הטובה אשר יהוה נתן לכם ושמתם את דברי אלה
על לבבכם ועל נפשיכם וקשרתם אתם לאות על ידכם

ע"ג בהיכל
ותעשה משך
ירכה לשם
יה

והיו לטוטפות בין עיניכם ולמדתם אותם את בניכם לדבר בם בשבתך
בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך
למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת
להם כימי השמים על הארץ : [על כ' תיבין ותכוין לעשות בטבך ורכבהו בסוד
נ' שערי בינה]

ויאמר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצית על כנפי
בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת והיה לכם לציצ'
וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אותם ולא ת
תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם
למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם
אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם
לאלהים אני יהוה אלהיכם ׳ יהוה אלהיכם אמת : על ע"ב תיבין
ותשים ב' זוקיף ובריית קודם אלף מרכבה לשם ע"ב היכלי הרצון תח רנוקבאי :

אמת ואמונה כל זאת וקיים עלינו כי הוא יהוה אלהינו
ואין זולתו ואנחנו ישראל עמו הפודנו מיד מלכים
מלכנו הגואלנו מכף כל העריצים האל הנפרע לנו מצרינו
והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו העושה גדולות עד אין חקר
נסים ונפלאות עד אין מספר השם נפשנו בחיים ולא נתן

למוט

שוב רחמינו תעוררבנו על בעות אויבינו וירש קרעינו עולם אנחנו
האל עושה לנו נסים ונקמה בפרעה אותות ומופתים בארצות בנ
חם השכה בעברתו כל בכורי מצרים ויוציא את עמו ישראל מתוכם
לחירות עולם הבעבור בנו בין גזרי ים סוף את רודפיהם ואת
שונאיהם בתהומות טבע ומאז בנו גבורתו שבחו והודו לשמו ו
ומלכותו ברצון קבלו עליהם עם ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה
רבה ואמרו כולם: מי כמוכה באלים ה׳ מי כמוכה נאדר בקדש
נורא תהלות עושה פלא: מלכותך ראו בניך בוקע ים לפני
משה זה אלי ענו ואמרו ה׳ ימלוך לעולם ועד: ונאמר כי פדה
ה׳ את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו ברוך אתה יהוה גאל ישראל:

השכיבנו ה׳ אלהינו לשלום והעמידנו מלכינו לחיים ט
טובים ולשלום ופרוס עלינו סוכת שלומך

ותקננו בעצה טובה מלפניך ו
והושיענו למען שמך והגן בעדינו
והסר שטן מלפנינו ומאחרינו ובצל
כנפיך תסתירנו כי אל שומרינו
ומצילנו אתה כי אל מלך חנון ורחום
אתה ופרוס עלינו סוכת שלומך
ברוך אתה יהוה הפורס

תמוז

תמוז

תמוז

סוכות טוב עליכם ושלום עמו בית ישראל ועל ירושלים ׳׳׳ :

יאהדונהי

ושמרו בני ישראל את השבת לעשות
את השבת לדרותם ברית
עולם ביני وبين בני ישראל אות
הוא לעולם כי ששת ימים עשה יהוה
את השמים ואת הארץ וביום השביעי
שבת ויפש :

ופרוש עליו עם עבשים ג
ג׳ פרקים האמצעים אלו אלו מהם
והם בחיבור שניה בקר דמאיר
ושם תכון לקבל בחי׳ כשיחד
וסמוך רמ״ל : שלום עליכם
רת״ל אל המלך הם ארבע ע״ל
ובורן : בני ישראל ובו׳ רת״ל בלה
ששמרו באותיותם התון ערבת :
הבית לעשות לתקן : ברית עולם
שהעשות יהיו עושים : בני ישראל אות היא רת״ל

ביאה : כי שבת ימים לה ולא מי׳ ויום לעולם : וביום השביעי שבת ונתנה הוויה :

יהוה : יהוה ולפן יהוה אל אלהים ולפן

יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא

אלף הא יוד הא יוד הא הא ואו

לם אלהים יהו ג׳ מב תרעשון הרעוז בוי׳ תברך והנה מאמיר יהו מילוי אלוה בלולם ג׳
״ יעקב :

עולם לה עי תת עולם ישוך עביה

ארני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתיך

הלאותיה לעה נקלה בסון היסוד נעלה גם ובוה תלות מבריאת המלכות בגבורה
אוך נהי ירעלה העולמים בחלת זאו נלמה ושנים נעשית מעה ראשה ג׳ מלכי
השכיב תקו בחי׳ בשבת נהי יהוה ואל ובר ברכאחרונ נעשית עתה הוא
אהיה יהוה ארני ונעלה עתה חקן חשבון כתר הנוק ומעה רואה ג׳ מחלון שבם
בעלבבה ; תבר

ברוך אתה יהוה אלהינו
ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי
יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים
טובים וקונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל
לבני בניהם למען שמו באהבה [זכרינו]
לחיים מלך עוזר ומושיע ומגן
ברוך אתה יהוה מגן אברהם: אתה גבור לעולם אדני מחיה
המתים אתה רב
להושיע [מוריד הטל] משיב הרוח ומוריד הגשם: מ
כלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך
נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקיים אמונתו לישני
עפר [מלכות בגוף בקרא עפר] מי כמוכה בעל גבורות
[אמא הדינין מתערים אם הרחמים] ומי דומה לך מלך ממית ומחיה
ומצמיח ישועה [מיכוך] ונאמן אתה להחיות מתים
ברוך

ברוך אתה ה' יהוה (יהוה) אמיתה המתים מחיה הנעה

נפרה רוחם מאיר בהור שלו ומור האמא שבהור ומיר מאיר כל קו מאולי הנוקבאים:

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים

בכל יום יהללוך סלה מלך

אתה י' מלכנו יהוה האל הקדוש

מלך הנויה

אתה קדשת את יום השביעי לשמך

תכלית מעשה שמים וארץ ובתכו

כל הימים וקדשתו מכל הזמנים וכן

כתוב בתורתך: ויכלו השמים והארץ

וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי

מלאכתו אשר עשה וישבות ביום השביעי

מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי

ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו

אשר ברא אלהים לעשות: ישמחו במלכותך שומרי

שבת וקורא עונג לעם מקדשי שביעי כל יתבעו

ויתענגו

ומלכותו מנמלה

המלך ומעשה המלאכים

בפורה ברכותו חיים

מתקנת וניקנת לעולה

ומין עוד המלאכים מחסה

וניקה בו:

ומארך וכל צבאם סת כלם

גיר כמשה מוחי דכלם ד

הוא כרקין מאלני לא

בפיסור דעיר דעלת הנוקבאים

ג קודש

לעדן הרגן

נוק

שבת

נוק עלתה בנה

ויתענג שטובך ובטביעי חלית בו וקדשתו תורת ישים אותן
קדשת זכר לשבת בראשית :

אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתינו קדשינו במצוותיך ותן חלקינו בתורתיך שבענו טובך שמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו ה' אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וינוחו בה כל ישראל מקדשי שמך ברוך אתה יהוה מקדש השבת :

אלהינו ואלהי אבותינו בתרגום בתלת לשון

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב העבודה לדביר ביתך ואישי ישראל ותפלתם שהם באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך [אלהינו] ותחזה עינינו בשובך לציון ברחמים ברוך אתה יהוה המחזיר שכינתו לציון יהוה אלהינו :

בשבת זו מעבר אות חבאת הנוק הנשמת עצלה וגם ולריך לברוך עד שיתפקדו חי תלויות בסיר הוהרת הטלה :

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו עד לעולם ועד צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקדות לך ועל נסיך

שבכל

בבכל מם עמך ועל מלאותיך וטובותיך
בבכל עת ערב ובוקר ולהרים תשוב
כי לא כלו רחמיך והעלתם כי לא תשוחסדיו
מעולם קויינו לך [על הנסים] ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא
תמיד שמך ולבינו לעולם ועד [וכתוב] וכל החיים יודוך סלה
ויהללו את שמך הגדול יודו הי ויו הי באמת לעולם כי טוב האל
ישועתנו ועזרתינו סלה האל הטוב [הי] ברוך אתה יהוה
הטוב שמך ולך נאה להודות:

ברוך תבון לגבי לה יוד הי אתה
לגבי לה אלף הי יהוה לה
לגבי יוד הה לה לגבי יוד הה לה
אלהים עמלא ארבעה אלף נאה
להודות סת כהת:

איתהנויה יהוה איתהנויה

שים שלום טובה
וברכה חן
ביכח ון כעב עוח
ביכח רנוק הנעמה
יהוה דואל:

וחסד ורחמים וחיים ושלום עלינו ועל כל ישראל עמך וברכנו
אבינו כולנו יחד באור: הבשות העשרה לזיווג והטיפה שם עם: פעך
כי באור פעך נתת לנו ה אלהינו תורת חיים ואהבת חסד
וצדקה וברכה ורחמים ושלום וטוב בעינך לברך את עמך ישראל
בכל עת ובכל שעה בשלומיך [בספר] ברוך אתה יי הי ה הי
יהוה ו שלם המברך את עמו ישראל בשלום: יהוה איתהנויה
אלהי נפש וכל איתהנויה

ברכה

ביום הששי ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות

כי תבוא לה ואדום בבחי' תנ"ך

ברוך אתה יהוה אומ"ל אלהי א אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון קונה שמים וארץ מגן אבות

ברכה אמן שבעה היא שהגוף עולה בחגת ראש שעורים שם נתי ואינ עולה רק בנתי ונקבות האמה אחגת שיורדת בנתי וזה נקרא עמין שבע

ברכה אמן שבעה היא שהגוף עולה בחגת ראש שעורים שם נתי ואינ עולה רק בנתי ונקבות האמה אחגת שיורדת בנתי וזה נקרא עמין שבע

ברכות ה' יהוה האל [האלף] הקדש שאין כמוהו ו' אלף העניח לעמו בימים שבת קדשו ה' יהאיר כי גם קדלה הבנית לתם לפנו נעבוד בדרמה ובחדי יאל ועלה לשון בכל ימים תמיד עמין הברכות ה' אלהים ארון השלום ועלף

עקדש

עקרים הבאת ושבוך שבעי ושניה בקדושה ועם עושני עונג ומ
ועשה במאסית: אלהינו וכו׳:

יהוה יהוה עצם יתארנו אל אלהים עצם שאיה ביודין
יהא שאיה רבא מבורך לעלם ולעלמי עלמיא ויתן רשם
אלף תי יוד תי יוד תי ואו ג׳ יצחק

מדמוך ורוד הרועי לא אחסר בנאות דשא ירבילני על
מי מנוחות ינהלני נפשי ישובב ינחני במעגלי צדק
למען שמו גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי
שבטך ומשענתך המה ינחמוני תערוך לפני שלחן נגד צוררי
דשנת בשמן ראשי כוסי רויה אך טוב
וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתי ב
בית יהוה לאורך ימים: ::

החסרים בתיבות בשורואנא נקרא
טוב ובמאתי לחול נקרא חסד
ואך טוב וחסד סת הויה:

רמז לי סם הכס ארבע:

יהוה יהוה עצם יתארנו אל אלהים עצם
יהא שאיה רבא מבורך לעלם ולעלמי עלמיא
אלף תי יוד תי יוד תי ואו

חנת קסת ויהו ביודין ג׳ רוח לא אותות שיש בברכו אתה ה׳ המבורך ובברוך

ברכו את יהוה המבורך
ברוך ה׳ המבורך
לעולם ועד

ה׳ המבורך סה ג׳ רוח כמנין אברהם
: תכוין לקבל עתה ביחד תוספ׳ ע״ל
אם שבתת לקבל בברכו ראשון ומל
אמצע רבוק: ותכוין כי ברכו ג׳ ודי יוי אני ואא
אות הם ג׳ קב וגם עילויים שב רעב סם עה בגי׳

ברכו

ווהו היבוך כי אב הלב עב חך הם שלשי החיות שהם יותר רחבים ורכים
לא מ' חרב ולהב נהפך לשר שם פיוט שהאחרונה וכפי אבל אלהים חי כי אינם ידעים
עה הם מעורים : תמוז ובאב ותאר שבת שלום בקורם פרילקבל הכלה
העליונה בשמחה בביתך : תשק ידי איש בכלה ותכון כי עתה עולה הנר עד
ל רגלם שהוא תגלה ראשו ופה עשק ידי אמא עולה ומשש עטן נפיקות הכר
שאול תבוין להשקע ולהאיר עשרים הלב שהם בה מגלאים חפה אל הלב שהם בה
מגבעות היה לאתקם כדי שיוכל הלת הנדוולע עם עלות בסוד שבה שש
עלינו הלב מגבף : תקוה בשקיעך ותאיר עזור לאר הרוצי כעל בעלה ותאיר

אתקינו סעורתא דהי עלתא
שלעותא דא היא סעורתא
דתקל תפוחין קדישין

סעורתא דתקל עשירתה כעבר
נהי : תפוחין עשירתה כעבר
חגת : קדישין עשירתה כעבר
חבר ונקראים עורה אזכן כי היא

אוכלת ונהנית שבועה בעיר : ותקיל השולחן דרך ישן בשתיקה ומחכ
קח ביך הב אמרות של הרם ותברכם בב יהיך ותברך עליהם :
ברוך אתה יהוה אלה בורא עבי בשמים ; ותרים בהם
ותכון כי הרוח
הזה הוא בחינת ריש ר' אלהים בריבוע א' אל אלה אלהי אלהיכם
ויה אותיות ג' ריה ואחר שבשים בחושם נקרא אשה אלהיכם
דיורין עם ה אותיותם ה והכוללים הרי אשה ונכנסים בנקבי חושם
בב הבל ג' נחה ומחכ נכלל בשוחין שהשר אותיות הם יהוה נעבד
ג' נחה הרי ליהוה : ומחכ תקין עלהם השולחן בעם שנת דרך ידין
בשתקה ויכון כי הב אמרות הם יעקב ויחל והם שקבלים האמרתם
שקין עלי ועיר יהוה יהוה יהוה בהקסה ראשונה ומקיפים חגת
ועיר יהוה יהוה יהוה והם כנגד שע העשרות ושע העליות
הם ::::::: ותאיר וכוך ושור ברבור אל נאמרן :

אחורית יוד הי ויו הי ראשית יה יהו יהוה יוד הה וו הה	אחרית יוד הי ויו הי תשובה יה יהו יהוה יוד הה ון הה
יה יה וה וה	יה וה וה
ערבית יוד הי ויו הי ראשית יה יהו יהוה יוד הה וו הה	אמצעית יוד הי ויו הי אחרית יה יהו יהוה יוד הה וו הה

תהיה לעשות עליהם בעת
הקיבוץ כי הקיבוץ בבחינת
עשות מין סדרי הקיבוץ
בסוד ואשיבה אלי אל
עבותיך :
תהיה לקבל הטם שני
ידי וותיק לב ידיך
ותכוין שהטם היא
הנוק דאשבין ב
דרועין דשלמא :

סוד הקיבוץ

תכוין לעשיך לנוקבא דעיר עתיקא דרועין עוה חפוה יוד הי עביון דאשבין עוה בינה
יוד הי וחם שבים דרך ב ידיך ב ידי ועיר לטם שלבדה שהיא הנוקבא העליונה
כנגד החוה בפנים וב ידיך הם כמו ידעם הכולל יה יה ויה הפשוט שלהעת
היא המשוה ברית יום השישי ומולם ב ידות הללו הם יה העלוה ידהחוקה יה
הרעת גם יוה ואן רות הי יוה יה אותיות ב ידי וכן יה ב הידיה פרקין
גם יוה הי ון הי אותיות וכל היה הואי וה מלבעות הדי יה ב והנה
גם יה יה ית כמנן יוד הא ואו האש שאנא כעשה המרהבו לנוקבא והנה אנ
יה הללו ביחודים ב כ סוד יין שבפנים . ותכוין כי דעת קלשלה יה הפשוט
ומשתנה המלוים סת ב הה . כמנן כוס כמנן אלהים ועיקור השבהו והאיר
בה שעלך אורם הב והם ת אותות אלהים כמנן כוס . גם תכוין כי היין הוא
ב אותות באיקום שלא עלתה הנוק ותם בתבה חב ושלם תת העליון ב יין
ויורד לה באיקום שהיא עומדת שם בבה :

גם הין סוד שהיו עיר ולבשיהם תבאים עליהם ראוש ופס ע אותות יוד הי
ויו הי · יוד הי ואו הי · יוד הא ואו הא · יוד הה ו הה · אלף הי יוד הי · אלף הא
יוד הא · אלף הה יוד הה · ואם ג לבושי הכהנים הנעשים חבר : תסתכל בפוס
ותבין ע' האיות עיטו והשיך לו בחיבור כתר ופס יוד פעמים הי · שין יפ הה
רר יפ הא ג' קף סה כתר : והכוס שהיא הנוק העומדת בחוב ראש ושם תאיר
בה בבגדיך ובחוב שלך שאתה רועת ציון : אחר תנהגו בגדיך בלא פוגע
השאלי אחרי קבלתה עכו הצוחי עמדים אותה ביומן בסוד והוכן בקסרכסאו
ואמנם כל כוונ העכ בחי אור הנעמי אך בחיבור אור דקין הם הבלי הקהל
הקירוש ע' תבין ויכלו ברכת קירוש והם הבית בעלוות העכה : — :

יום השיני ויכלו השמים והארץ וכל
צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מ
מלאכתו אשר עשה וישבות ביום השביעי
מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את
יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל
מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות : :

יום בשני רת יה והוא כנגד
ית הג רנוק שהם רעת קדלה
והוא השלום לע תבין : ית
רשקולית תי עשין ג קדש :
ואמרל וכל צבאם סה צלם
והוא גם עילאי דלדלם
ראבא : ויכל אלהים כנגד
הבינה העליה בעלם :

ביום השביעי בינה רוש בבינה רנוק : כי בו שבת רעת רוש ברעת רשוקבל :

מברי ארץ ברוך אתה יוד הא ואו הא אלהינו
מלך העולם בורא פרי הגפן :

סבריגי ג' איות רחוקדלת
עם ב כוללים ג' סברי ולל
הה והנ ג' סברי · ארצנ'
יוד הי ואו הי · יוד הא ואו הא · יוד הה ו הה · יה יהו יגוב
ג' ארצ : גם תבין כי הגפן בג' יהוה אחיה יהוה אדני שהוא ג' חקל כי
יין זה עתה עליה המדה אל השלטת הנקוא גפן שהיא עומדת בנפי רוש
כשרב

כנגד איש נקרא חלל בהיותה שם כמ"ש ולכן אתה צריכה תמיד עין השומרי ראל
ויש בה ל' תשבון כנגד ל' אותיות הש"ם בן עקביא האמר שלי יורין דעב מלא בן וכלל
כוונת הקדוש והשיך אור פנאי מגן דוד לדוק כי אמנם המעורים אשם ולכן נקרא קדש
מהנא אמר אותי הנקרא קדש : והנה לב אינים והם לב נתיבות עם ב' אלפים גליון
לי כי עתה במכלתך תבנין כי עתה אוכל אבי הוצרה ואמרתי אלו ולב נתיבל החכמה
שאמירין בלב אינים : ״ ״

ברוך אתה יהוה אשר קדשנו ב
מצוותיו וצונו בנו ושבת קדשו
באהבה ורצון הנחילנו זכרון למעשה בראשית
תחלה לאקראי קודש זכר ליציאת מצרים ושבת קדשך באהבה
ורצון הנחלתנו ברוך אתה יהוה מקדש השבת : ״ ״ :

יש בברכה זו ל' תשבון כנגד לב אגלי חכמה ול כנגד נהי רוח אשם עוירת הנוקבאה : ״ ״

תשב ותשתה הכוס ותבוין כי אתה דעת ליר אשותה האמצ"ל ודרך פיו ושם שתשמ
בגלל עד חחזה ובוקעים בחזה באחוריו ועוברים דרך גוף הזכר והנקיבה ונכנסים בה
אחר תשוכרו מעוזר ותשבעם ותגביה בעת הברכה עד סוף לאשף כי עדשם עלון
הנוק כנגד חגר דעזיר ולכן תגביהם כנגד פנים מעם ושאר הכוונה כמובחול אלא
שבחול המעם בילה ובשבת באצלות וכן כוונת העלה היאגם באצלות :

ברוך אתה יהוה אשר העלית לחם
מן הארץ : ״ ״ :

העלית גינה הארת הלא
לחם רתת מן הארץ
מן העלבות : הנה הלחם

כבר מרמז לעיל ואינם תחת אותם שנן לחם העליונים עד שבאמצע שהם כנגד אות
ו' ואות ו' ביאיתיך ו' בשאלך ותתברם יחד ב' שולי הלחם עד שיראה פנים אבאן
ופנים אבאן בסוד לחם הפנים לחם שהם לו ב' פנים והנה תבוין כי יו הלו הם
חכמה ותת אבו תבלע על תיאיב כי הם החכמה בשתין עונב ותגביהם בעת
ותגביהם בעת הברכה בין שני יריך בעת העלית ויאמר מעט אוויר

בן

בין סך העליונים לתחתונים וכוין כי יש עשרים בהה ויש לחשוב הלו הסכום יבשלין
השני ויש אבוללת היא יב אחרים · והם גם הנויות גם לחם וחבוין אפשר שהם כעשרים גם
הארת לחם ותבלעין הישיבה כוית לך כעבר י הרויה וכביכה לאמתך כלבך י הארמה ו
ואחר יתחברו ויעשו יהרונתי ואחר תבלבלאה בלעות · ותשבו בלה וחבוין כמו
בחול:

שיתרב ואחר תאיר עוד ברקי אחרים עם שבת:

א סדר בשבחין לעילא גופתחין דבחקלתבוחין דאיתן קדישין:
נעין להשתא · בפתורא חדתא · ובעלתא טבתא · דעדין עלמא
ישנא ושאלא · וביעיהו כלה בקדישין אולא · בשמין ובוסמין
יחבק להבעלה · ובישורא דלה דעביד עיתא לה · יהא כתיב כתיבין
לווחין אן עקתין בטלין ושביתין ברם אנפין חדתא ורוחין עמקין
חדוסא ייתי · ועל חדוא תרתי נהורא להיטי · ובדכאין דנפישין
קדיבו שובינין עבירי תיקונין לאפשא זייטן · ונוכין עם חמין
לעבדי נשמתין ורוחין חדתין בחדתי ובתלתא אתכין ·
ועטרין שבעין לה · ולבא דעילא דיתעטרלא · בקדוש קדישין ·
דישין וסתיין בגוה כל עלמין ברם עתיק יומין הוא בטיבטשין
יהא רעוא קדמה דתשרית על עמה דיתעבד עלמה בתיקון ומלין
אסרו לדרוש ענתא דסתרא · ושלחן עם נהרא בלפונא אתכים
בחדרא גוכסא ודרגא אסא לאריס ומרנסה להתקפא חלטין
נעטרין כתרין בעולי יקירין בטבעי עטרין דעלגי חשטין

שכינתא

שכינתא תתעטר בשית עטרין לסטר בוין תתקטר ווינין דכעשין
לעבדא עלרתא כויתא וכביעתא תרין ידין נקטא דאינון סטרין ופרישין
עשר זיתא דכיא דטחנין רחיא ונגדין עליא לגוה בלחישין
הלא נטיא דזין ומלין דגבוין דליתהון עתחזין דאינון טעמין וכמיסין
לעטמא יתהון ברזון דלילוה בגו האי הילולא · דעירין קדישין
ונעלו עם אחרוסם ומכוין כדלעל : כתב הרמ"ל שם לומר בשבת עזרה זה בקום לעלה
לבע קרח מעזורסיה יסורתו בהדרה קודש אוהב ה' שערי בנגינות :
ציון [הם דלתי יסודא דנוק'] מכל משכנות יעקב נכבדות מדובר בך עיר
האלהים סלה אזכיר רהב ובבל לידעי הנה פלשת וצור עם כוש זה
ילד סלה. ולציון יאמר איש ואיש ילד בה והוא יכוננה עליון יהוה
יספר בכתוב עמים וברים כחוללים כל מעיני בך : ' ' ' : ' ' ' :
ה' יספר בכתוב עמים רת יאהדונה' עם הכוללות לוש ארבע לנוק' :
סלה ה' יספר בכתוב עמים רמה עם הכוללו ותם יוד חי ומן חי · יוד הא ואו חא ·
יוד חי ואו חי · יוד הה ווהה · ולא אותיות רמה ה' יספר ג' שלא אלף לבד
אלף לבד ולא אותיות מ' אלף לבד · בכתוב ג' תבה עמים ג' אלף הי יוהי · זה
ילד סלה רת ג' חמש שמה נהורין סלה נר הם ג' מילואים שכל אחד ואחד מילואים
הוים לוש מילוי ארבע לנוק' · וה' ילד סלה · יוד הה ווהה עם ט' אותיות והכוללו
בם סלה ג' הם אלהים תלי וה' אותיות מכוללות ה' אלהים עצמן הם אלת בם ב
באלת בם בי' תהפכם בם בניקוד הם יוד ולא יב אותיות יאמר ההר ויב ההי ליתן
בו האלהים הכלה : בשבת
כעתן עינו בפרס יבוא בפרס הם ארבע והכוונה לאמר בנוק' הנקבת עין כי
הם

הם יה לא בתעין עם הכוללים ובהעין שאלו רבוק מרעין ישיב הסתם בהה שבם הלל ,
הנקרא קל ואם תעלם בסל עם ב מוחשות וה השאומין סל לסה הרי הנינות סל הכי
הם סה ותלטרל עמהם שם יה הרעינאין הרי יה מרבע וחם בתעין ישיב .
ושארי הסנוכל פרלעקל הל

ברכת העון ליל שבת

קודם ברכת העון יכוין כיק ברכל הם המכלשם הויה בשבת יהוה יוה הי ולהי
ג"לה ועם ב כוללים ג' ק והם המשם שם הויה בנוק יוד יוהון חת ט אחרות :

ברוך אתה יהוה אשר הון את העולם
כולו בטובו בחן בחסד וברחמים
נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו ובטובו
הגדול תמיד לא חסר לנו ואל יחסר לנו מזון
תמיד לעולם ועד בעבור שמו הגדול כי הוא
אל זן ומפרנס לכל ומטיב לכל ומכין מזון לכל
בריותיו אשר ברא כאמור פותח את ידיך
ומשביע לכל חי רצון בריך אתה יוד הי הזן
הי הזן את הכל :

ברכה לך ה' אלהינו על שנחלת לאבותינו
ארץ חמדה טובה ורחבה ועל
שהוצאתנו ה' אלהינו מארץ מצרים ופדיתנו מבית עבדים
ועל בריתך שחתמת בבשרינו ועל תורתך שלמדתנו ועל חקיך
שהודעתנו ועל חיים חן וחסד שחוננתנו ועל אכילת

מזון

בריכה זו כנגד חמשה דברים ל
מעלות : ראשון ג' מצוות
כי המזונות הם עם חסד והוא
הטוב הגדול : מזון תמיד
כי מזון הוא מן זב ומן ה
הוא שם ודי יוי המבדיל
לכל והם מוכלסים מן יהוה
מבדילה מהם ג' מן ולא
הם רק הרי מן זב ומאנם
תמיד בו ואל מריבבהמה
מאיך לדרה תקרא ונהרי
אוכל :
הי הי יוד הי אחרות ובריכה
זו כנגד בינה דעת בריאה :

שאתה נן ושפרנס אותנו תשיר בכל יום ובכל עת שעה :

רעגל הכל ה' אלהינו עודים לך ומברכים אותך
אותך יתברך שמך בפה כל חי תשיר לעולם
ועד כתוב ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלהיך
על הארץ הטובה אשר נתן לך ברוך אתה יוד"ה ומודה לי עלהארץ ועל
המזון :

רחם נא ה' אלהינו על ישראל עמך ועל
ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל
מלכות בית דוד משיחך ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו
אלהינו אבינו מלכנו רועינו זונינו פרנסינו כלכלנו הרווחתנו
הרוח לנו ה' אלהינו מהרה מכל צרותינו ונא אל תצריכנו ה' אלהינו
לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלוואתם כי אם לידך המלאה
הפתוחה הקדושה והרחבה שלא נבוש ולא נכלם לעולם ועד :

רצה והחליצנו ה' אלהינו במצוותיך ובמצות
יום השביעי יום השבת הגדול והקדוש
הזה כי יום זה גדול וקדוש הוא לפניך לשבתו בו
ולנוחו בו באהבה כמצות רצונך וברצונך הנח לנו
ה' אלהינו שלא תהא צרה ויגון ואנחה ביום מנוחתנו
והראנו ה' אלהינו בנחמות ציון עירך ובנין
ירושלים עיר קדשך כי אתה הוא בעל הישועות
ובעל הנחמות : [רחם יעלה ויבוא]

הכוונה הייתי לומר
תגאות לעל בברכת
המזון רחם ומאן לריך
לומר הכוונה ולהכוונה
הלהים :

יהוה יוד"ה ונ"ט אותו
וברכה זו בעצמה
תפרי"ד בנק ילמה :

הגדול
וברכה זו בעצמה ילמה
אם שטרון הנקי
מעל והוא מעל מעיר
ובו מתלבש בחולני
ההעגל ע"י בגדיה
הימים ומעמחלים
שבשבת יהיה הוא
חלון הגלגל ומשלש
המלאות עצמו מן
הבריאה ולא
שטרון הנקרא מעל
ולהו והחליצנו :

ברוך אתה יהוה אשר האל אבינו עלינו א הי יראה אורות ו

אדירנו בורא אדירנו גואלנו יוצרנו

קדושינו קדוש יעקב. הועיל רועה ישראל העולם הטוב והמטיב

לכל אל שבכל יום ויום הוא היטיב הוא מיטיב הוא ייטיב לנו הוא

הוא גמלנו הוא גומלנו הוא יגמלנו לעד לחן ולחסד ולרחמים ולרוח הצלה והצלחה:

וכל כלכלה: אחר ברכת המזון תחנון ותריח

בשם אלהינו הדס ותאר גבוה ושאר בגבוה

א' נאמן:

תענית השולחן בשקורו בליל שבת והשבת פרוסה עליו ויטחבפרוסה

בהשו מעט יין ויטחנו על השולחן האיר בחכה עליו ויטח גם פ

פתיתין ופרורין על השולחן ולא יחס שם שאנם תעורכים לבני

שלחן כנוב בספר בי: תקשה ע"ר מלה והם יפרקים ותכוין בעירובין

בסוד הנת שבו מתיחדים חסד וגבורה והם עב ריו ובהו עירובין כי בקואלי

מתקדין וקן גמר גם עב בגלה ריו בהוד ובקן אמלעי יסוד מתלבשים הם עירובי ח

הצירוף ועירובי תחומין: תקיאה קב שעל השולחן כאוש: ולא תאר רבש

ולא וידוי ולא יהי רצון ולא שעורה לדור בבוא אלוהנו וכל הסמוכים

בחול: סדר הויוג מתבאר לעיל: שחרית שבת:

תשבחות אשרי אלא נשמה בקרי כי הם שבחו בקרוב לקרוב תשבחו

קדושת שבתות לקדשת לו השבת: ויכולין יוד הי זין הי עב אלף הי יודהי

קטן יודהי ואו הי סב יוד הא ואו הא שב אלף הא יוד הא קיב יוד

הי ו הי בן אלף הי יוד הי קטן גלתרקו ופס יה גי שבת ווהובקראשבת:

ומירות שבת

למנצח עומר לדוד השמים מספרים
כבוד אל ומעשה ידיו מגיד
הקיש יום ליום יביע אומר ולילה ללילה
יחוה דעת אין אומר ואין דברים בלי נשמע
קולם בכל הארץ יצא קוים ובקצה תבל מלהם
לשמש שם אוהל בהם והוא כחתן יוצא מחופתו ישיש כגבור לרוץ אורח
מקצה השמים מולאו ותקופתו על קצותם ואין נסתר מחמתו תורת
ה׳ תמימה משיבת נפש עדות ה׳ נאמנה מחכימת פתי פקודי ה׳
ישרים משמחי לב מצות ה׳ ברה מאירת עינים יראת ה׳ טהורה
עומדת לעד משפטי ה׳ אמת צדקו יחדיו הנחמדים מזהב ומפז רב
ומתוקים מדבש ונופת צופים גם עבדך נזהר בהם בשמרם עקב
רב שגאות מי יבין מנסתרות נקני גם מזדים חשך עבדך אל
ישלו בי אז איתם ונקיתי מפשע רב יהיו לרצון אמרי פי והגיון
לבי לפניך ה׳ צורי וגואלי:

רבנן צריקים בה ושרים כולה תהלה
הנרו לה׳ בכנור בנבל עשור זמרו
לו שירו שיר חדש היטיבו נגן בתרועה
כי ישר דבר ה׳ וכל מעשיהו באמונה אוהב צדקה ומשפט חסד
ה׳ מלאה הארץ בדבר ה׳ שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם כונס כ
מי הים נתן באוצרות תהומות יראו את ה׳ כל הארץ ממנו

יגורו

הנה הדנה דעקבא בבת הלא
אם סלג בגי כבוד אל ומהו
ומקרים כבוד אל והעניש
באמורבה ל׳ הוה כמעל
לק הדליר ומבדיל פסוקים
כמעגל מלכות לק כולמן
ידרוש ומחמא גם ל׳ בלוא
ואנ׳ג׳ל׳ :

כמעגל לרק ולרק שהורמנא
לריקים ומש בו רב פסוקים
כמעל מלכות התורה ומש
בו קסלתיבל כמעל שם
אלל הי יורה הי :

יגורו כל יושבי תבל כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמוד ה תכיר עצת גוים הניא
מחשבות עמים עצת ה לעולם תעמוד מחשבות לבו לדור ודור אשרי ה
הגוי אשר ה אלהיו העם בחר לנחלה לו משמים הביט ה ראה את כל
בני אדם ממכון שבתו השגיח על כל יושבי האדמה היוצר יחד לבם המבין
אל כל מעשיהם אין המלך נושע ברב חיל גבור לא ינצל ברוב כחו שקר
הסוס לתשועה וברוב חילו לא ימלט הנה עין ה אל יראיו למיחלים
לחסדו להצל מות נפשם ולחיותם ברעב נפשינו חכתה לה עזרינו
ומגננו הוא כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו יהי חסדך ה עלינו כאשר יחלנו לך :

לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך
ויגרשהו וילך ״ אברכה את ה
בכל עת תמיד תהלתו בפי ״ בה תתהלל נ
נפשי ישמעו ענוים וישמחו ״ גדלו לה אתי
ונרוממה שמו יחדיו ״ דרשתי את ה וענני ומכל מגורותי הצילני ״ ה
הביטו אליו ונהרו ופניהם אל יחפרו ״ זה עני קרא וה שמעו מכל
צרותיו הושיעה ״ חונה מלאך ה סביב ליראיו ויחלצם ״ טעמו
וראו כי טוב ה אשרי הגבר יחסה בו ״ יראו את ה קדושיו כי אין
מחסור ליראיו ״ כפירים רשו ורעבו ודרשי ה לא יחסרו כל טוב ״
לבו בטח שמעו לי יראת ה אלמדכם ״ מי האיש החפץ חיים אוהב
ימים

הנה בפעמים הארם טעמו וטובה
לפני הקבה הטוחה אמיתך
ויגרשיקו ישראל וילך שהיה
מתאב בעזרותיה בעבורך
אתו ויין ; וקטו תרגל כעבר
אלן הה יוד הה :

כי כלים // כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו // כי אני ידעתי
כי גדול ה׳ וא׳ינו מכל אלהים : כל אשר חפץ ה׳ עשה בשמים
ובארץ בימים וכל תהומות // מעלה נשיאים מקצה הארץ ברקים
למטר עשה מוצא רוח מאוצרותיו // שהכה בכורי מצרים מאדם
ועד בהמה // שלח אותות ומופתים בתוכך מצרים בפרעה
ובכל עבדיו // שהכה גוים רבים והרג מלכים עצומים // לסיחון מלך
האמורי ולעוג מלך הבשן ולכל ממלכות כנען // ונתן ארצם לנחלה
נחלה לישראל עמו // ה׳ שמך לעולם ה׳ זכרך לדור ודור // כי ידין
ה׳ עמו ועל עבדיו יתנחם // עצבי הגוים כסף וזהב מעשה ידי אדם
פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו // אזנים להם ולא
יאזינו אף אין רוח בפיהם // כמוהם יהיו עושיהם כל אשר
בטח בהם // בית ישראל ברכו את ה׳ יראי ה׳ ברכו את ה׳ //
ברוך ה׳ מציון שוכן ירושלים הללויה // :
אדירי אדיר הודו לה׳ כי טוב כלה
ברכי אל אדיר הודו לאלהי אלהים כלה
נעי אל אדיר הודו לאדני האדנים כלה
לרשי אל אדיר לעשה נפלאות לבדו כלה
הבינו אל אדיר לעשה השמים בתבונה כלה

הנה חסרונ׳ עה ופס
ג׳ אחיות ראנ׳ אנ׳ ושם
בגים החסרים הלל
ולכן יכוין בגים הדה
בקול גדול כפי הודו

וזריאל אומר לרוקע הארץ על המים כלה

וכריאל אומר לעשה אורים גדולים כלה

חניאל אומר את השמש לממשלת היום כלה

נכתב בלוח

ורדיאל אומר לעבה מלכים בגבורה כלה יוד עם פסוקי

טהריאל אומר את הירח וכוכבים לממשלת הלילה כלה

מרביאל אומר ויעלו ישראל מתוכם כלה

הטיאל אומר ביד חוקה ובזרוע נטויה כלה

אתגיאל אומר לגזר יפסון לגרים כלה

נגליאל אומר והעביר ישראל בתוכו כלה הי עם הפסוק

עריאל אומר ונער פרעה ויעלו ביפסון כלה

סקטיאל אומר לעולם עמו בידבר כלה

סעכיאל אומר לעבה עלכים גדולים כלה

עכנאל אומר ויהרגם עלכים אדירים כלה

פקריאל אומר לחמון עלך האמורי כלה

לקורדיאל אומר ולעוג עלך הבשן כלה

קדשיאל אומר ונתן אחלם לנחלה כלה חן עם פסוק

רועיאל אושר טוה ליטראל עבדו כוח

שעריאל אושר שבטפלגן וכי לכו כוח

תעכיאל אושר ויפרקיגו עלריא כוח

תעכיאל אושר עתן לחם לכל בשר כוח

תעשיאל אושר הנדו לאל השמים כוח הדי עכ"ה הפסוקי

ביקשאיר הלעילא ואתה תאיר

מזמור שיר ליום השבת " טוב להודות לה' ולזמר לשמך עליון

" להגיד בבוקר חסדיך ואמונתך בלילות " על עשור ועל

נבל על הגיון בכנור " כי שמחתני ה' בפעלך במעשה ידיך ארנן "

מה גדלו מעשיך ה' מאוד עמקו מחשבותיך " איש בער לא ידע וכסיל

לא יבין את זאת " בפרוח רשעים כמו עשב ויציצו כל פועלי און ל

להשמד עדי עד " ואתה מרום לעולם ה' כי הנה אויבך יאבדו

יתפרדו כל פועלי און " ותרם כראים קרני בלותי בשמן רענן

" ותביט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה אזני " צדיק

כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה " שתולים בבית ה' בחצרות אלהינו

יפריחו עוד יגובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו " להגיד

כי ישר ה' צורי ולא עוולתה בו :

ה' מלך

יהוה עלך נאות לבם לבם ה׳ עוז התאזר אף תכון תבל בל תמוט נכון
כסאך מאז מעולם אתה // נשאו נהרות ה׳ נשאו נהרות קולם
ישאו נהרות דכים // מקולות מים רבים אדירים משברי ים אדיר
במרום ה׳ עדותיך נאמנו מאד לביתך נאוה קודש ה׳ לאורך ימים :
יהי כבוד וכו׳ כולעיל דף עד ישתבח //

יתור לשון בעת שהשן מוציא נשמת כלי תיחדו אתה תאדיר נשמת ותבון בשמת א
מטשון והוא ג׳ יודהא ז׳ הה ומשתמש ז׳ דשלוי ל׳ אחת הרי ל׳ ז׳ ויין ג׳ הם
הנכל ותבון ברכו ועשה ל׳ כמנה פסים ג׳ קול וסת ג׳ תנה אלף הי יודהי אלף
הה יודהה אלף הא יוד הא ובהסרת ג׳ כוללים הם רת אלה תולדות שהנלה
היסוד בריתהלבן ותת פסים פסקין סגרין יהואל שטטרון ו׳ והם נק׳ מעה
ובהם בחינת קול הדוח הקטנ ותמין בעקודיכן פסקון בקודת אדני שפתי
תפתח ובהם הנלי סגרדן בעקוד דנו שנים וסג הוא יוד הי ואו הי ועשהטלל
סד כנפי החיות ודנו הם כנפי החיות בכללות יהואל בעקוד ואעוהו ובשם
שטטרון עקודת הנה אנכי שולח מלאך לפנך : נשמת כלי ג׳ חיים
והוא תשובה אמצעיות רחול ונקרא חיו המלך והיא נשמת כלי
נשמת ואש ולהבה נכנסים העקודי דם ראבא כולם ביחד והם ג׳ הויות ג׳ עה רת
נשמת כלי ותבון עתה לקבל תוספתא קדושה בבחי נפש עצה הדכורא
כי בלילה קבלתם שהנוק ועתה בנים לדכורא :

נשמת בל חי תברך את שמך ה׳ אלהינו ורוח כל בשר תפאר
ותרומם וזכרך מלכנו תמיד מן העולם ועד העולם
אתה

אתה אל ונבל עריך אין לנו עוד גואל ושופט אולם אתה אלהי הראשונים
והאחרונים אלוה כל בריות אדון כל תולדות הנהלל ברוב התושבחות
הנעלם עולם בחסר וברוחו ברחמים ובהנהגה אינם ולא יאין העורר
ישועה והקיץ נרדמים ומעוך נופלים ורופא חולים ומזקן לכפופים
לך לבדך אנחנו מודים ואילו פינו מלא שירה כים ולשוננו רנה כהמון
גליו ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע ועינינו מאירות כשמש וירח
[illegible] כנשרי שמים ורגלינו קלות כאילות אין אנו מספיקים
להודות לך ה' אלהינו ואלהי אבותינו ולברך את שמך על אחת
מאלף אלפי אלפים ורוב רבבות פעמים הטובות שעשית עם
אבותינו ועמנו מצרים גאלתנו ה' אלהינו ומבית עבדים פדיתנו
במלחמה ונתנו ובשבע כלכלתנו מחרב הצלתנו ומדבר מלטתנו
ומחלאים רעים ונאמנים רוותנו עד הנה עזרונו רחמיך
ולא עזבונו חסדיך ה' אלהינו אל תטשנו נצחון [illegible]
אבדים שבעת בנו רוח ונשמה נפחת באפינו ולשון אשר
שמת בפינו הן הם יודו ויברכו ישבחו ויפארו וירוממו ויעריצו
ויקדישו ויעלו את שמך מלכנו כי כל פה לך יודה וכל לשון לך
תשבע וכל ברך לך תכרע וכל קומה לפניך תשתחוה וכל הלבבות
יירא וכל קרב וכליות יזמרו לשמך כדבר שכתוב כל עצמותי

תאמרנה

תאירה ה׳ אי כאוך עליו עד עתה עמנו ומי ומבין עמנו אי יראה לך
ואי יאזה לך ואי יאריך לך האל הגדול הגבור והנורא אל עליון קונה
שמים וארץ הולך ונשבחך ונפארך ונברך את שם קדשיך כאמור
לדור ברכי נפשי את ה׳ וכל קרבי את שם קדשו האל בתעצומות עוזך
הגדול בכבוד שמך הגמור לנצח
והנורא בנוראותיך // הולך
היושב על כסא רם ונשא // ו
שוכן עד מרום וקדוש שמו כתוב
רננו צדיקים בה׳ לישרים נאוה
תהלה׳ בפי ישרים תתרומם
ובשפתי צדיקים תתברך׳
ובלשון חסידים תתקדש׳ ובקרב
קדושים תתהלל // ///:

האל וכל חשבל כעין שלש הויות באות
עולמות: הולך וכל חשבל כעין שלש
הויות ואש: //:
שוכן עד בינה אוכבל בתת נ״ע ובינה
חשבל כעין ה׳ של הויה אש ונוק ///:
וכך הנסח רש״י פעמים: ///:
הנה ישמעון ג׳ שמות כל א׳ בן ג׳ חשבל והוא
כעין יב׳ שלמים הסחרן לכורסיא
מיכאל קדמיאל פרואל רגל ימינא
גבריאל לקיאל חסדיאל רגל שמאלא.
רפאל רזיאל פנטוריה רגל שורחי
גוריאל יומאל עמאל רגל רבעי //:

ובמקהלות רבבות עמך בית ישראל ברנה יתפארו
שמך מלכנו בכל דור ודור שכן חובת
כל היצורים לפניך ה׳ אלהינו להודות להלל לשבח לפאר לרומם
לשלה לקלס על כל דברי שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך
משיחך:
ישתבח שמך לעד מלכנו האל המלך הגדול והקדוש

בשמים

בשדה ובארור כי לך נאה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו גדול [גדל] וגבור [גבר]
הלל [הלל] ונשגב [נשגב] עוז [עוז] ומשגב [משגב] נגדל [נגדל] ונורא [נורא]
ונגבורה [נגבורה] תהלה [תהלה] ותפארת [תפארת] קדושה [קדושה] ומלכות [מלכות] ברכות והודאות מעתה ועד עולם [כאן] ברוך
והודאות לשמך הגדול והקדוש ומעולם ועד עולם אתה אל ברוך אתה
יהוה אל מלך גדול בתשבחות אל ההודאות אדון הנפלאות המונם
המעשים הבוחר בשירה ובזמרה מלך אל חי העולמים: יאלה רועה
קדש

ברכו את יהוה המבורך
ברוך ה המבורך לעולם ועד
ברוך אתה יהוה אלהינו יוצר
אור ובורא חושך עושה
שלום ובורא את הכל [כל ראוש]
הורה [הורה ראוש] יורה והכל [נכל ראוש]
יבחוך והכל [חת ראוש] יאמרו אמן
קדוש כה והכל [נקדוש ראוש] יקדשוך
מלה יוצר הכל [הכל ראוש] האל

היכל קדש מלאכי עולם אתה בבראשית ובמו
נקרא בראבי חמור לחיות ברוחה עלמה
ותכוין כי ברכו נשמה / יאלה יה יהו
יהוה יוד יוד הא יוד הא ואו יוד הא
ואו הא ונהו ברכו את ה המבורך
תכוין כי הה יאלה נ לעולמים הקדוש
נ נ ובריבוע נ לך בהסרת ה השוה
שתושבחתי: יאלהה יה נהגלות כל
הכינויים הפך זה בפסק בא"ץ: ///
בדבר יוצר אור היכל לבעל הסדר
יסוד ועד הרוח הראשה עולה ונקבר
עם כל היכלי ראוש עם היכלי ראוש
נקראו היכלי הרקיעות ובתוכם אותיות יפ הכל ונקרא הכל כי הם בחינות ק ראוש
כאן כולו אחשתם ופס הפ כשעריבנה ווה מגיע אל אדון שיתברך אמן:

האל הפותח בכל יום שערי גנה ובוקע חומש רקיע ומוציא חמה משקועה ו
ולבנה משכון שבתה ומאיר לעולם כולו ולישביו שברא במידת רחמים האמיתי
לארץ ולדרים עליה ברחמים ובטובו מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית
מה רבו מעשיך ה׳ כולם בחכמה עשית מלאה
הארץ קנינך הלך הגדולים לבדו מאז ה׳
המשובח והמפואר והמתנשא מישות ע
עולם אלהי עולם ברחמיך הרבים רחם
עלינו אדון עוזינו צור משגבינו מושיענו משגב בעדינו:
אין ערוך לך ואין זולתך אפס בלתך
שי דומה לך ה׳ אלהינו בעזרתו ואין
זולתך מלכנו לחיי העולם אפס בלתך מלכנו לימות המשיח ואין
מושיענו לתחיית המתים: [ביום הרביעי הארון בשם אלהי]
אל אדון על כל המעשים
ברוך ומבורך בפי כל נשמה
בעלות קדושה יתירה והוא כי שאלהים
מלכות קדושה יתירה ומלכו שאלהים
כעשה אלף לת שמן יום ג׳ שבת:
הכל מהבה חסד רוא הבריאה עולה ומתקשר עם הכל מהבה חסד ראוטלבריאה
גם כאן רמז לחכל עפר הארים הוד גדלה הבריאה נקשר עם בור ראשא ומשמלין
הרבים הרבים ולכן יסמן כל אות שיש אחר בפני עצמו ונפ״ע הוד התפשטות
אמת ומאן כ״ שערים ולכך נפתחים כאן כ״ שערים ומאנפ לכך באותיות האלף
והבית יש ה׳ תיבות רמז על כ״ שערים הנפתחים אך זה הלוח מעלים אותו מן
בלו

עולם וטובו ולא עולם והוא לא סוף עולם בחו רשת אל כשבוטשין אותו
ארץ ותבונה סובבים אותו והם אל מאכלת אש אב בשת יונאים יב תיבות
המתנה עליות הקודש הוא אל הוא הע יב שבטים והם כמנין קדושה
ונהדר בכבוד עליה ארבעה יום שבת הריבוקה ולכן אותיות את בעל אות
וכות אשיור לפני פאר ואו כלי לו פלו ופן כולם אב בשת רב אתוון
חסד ורחמים לפני כבודו עלך יי אלה חבו והם כוללת רב אתוון דבנה
טובים מאורות שבראלהינו נטה המאר ית שאב ומלו הר שמות הם אדני
ילמים בארץ בגיה ובמשכל ריי אום לבב שר המתנא רשבת וכורסיא
כח וגבורה כתן בהסר יחו לה הוקיעב ריתיבע עליה הוא ועירשים
להיות שושים בקרב תבל אני חלם הע יי בו שם עב והם יח תיבות
עלמים נון ומפיקים ניצה ההה שרב ולו יולה אחרים כאל בן ר תיבות
טאו ויום בכל העולם סאל עהי עבל עוה
פאהים בלאתפשים ומשיבים אבנים והו רבי החש עים
עשים באמשה רלון קונהם נגא ניח שבת פוי
פאר וכבוד ניתנים לשון עים ויל הרח שבר
לגלה ורנה לופר עלכותו ושב ירד ענו שחי
קדש לשם ויורח אור רשב שנק איע חבו
ראה והתקין לורת הלבנה ראה יבש היי שום
שבח נתנים לו כל גבאו שרים · תפארת תגדלה שרפים ו
ומופלטים וחיות הקודש

רחם עליון כי היא בית חייהו ועליה נפש תמים נקם בעדה
בעינו באי משמח לין בבעה: [ולא ראוהו כעבד ברכה ו]
שמחינו ה' אלהינו באליהו הנביא עבדך ובמלכות
בית דוד משיחך בהרה יבוא ויגל ויבא על כסאו ולא ישב
זר ולא ינחלו עוד אחרים את כבודו כי בשם הגדול נשבעת לו שלא
יכבה נרו לעולם ועד באי שגן דוד. [ולא ראוהו כעבד ברכה ו]
על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום השבת
הזה שנתת לנו ה' אלהינו לקדושה ולמנוחה לכבוד ולתפארת
ועל הכל ה' אלהינו אנו מודים לך ומברכים אותך יתברך שמך בפה
כל חי ושבת קדשך באהבה ובחלון הנחלתנו באי שקדש השבת:
אשרי כל איש. ומשורר לדוד.
ומוסף

בלחי ומזה עלה חשם בחבר ראשון בג' ברכות הראשונות. ובג' ברכות האחרונות
עולים כחבר דעוקבא בתפלה ראשונה:

ארץ שפת תפתח ופי יגיד תהלתך
ברוך אתה יהוה אלהינו
ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה
הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גאולה לבניהם למען שמו באהבה

מלך

קונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם
למען שמו עשית יסוד הכורא באהבה [ובריאה] מלך עוזר ומושיע
ומגן [לחיות פעם בפעם יעקב ויחל בכל שעור קומת ציר] ברוך יוצר יוהלא
אתה יוצרי יהוה יוצרי יוהלא מגן [גאולו מתקבצים בהיכל מהבה]
אברהם [חסד מעלה אותה] איהנויה [א יהוה דעתלאי]
בלחם בעצם דאבא עולה חכמה דאנס : ובחורה בחסד דאבא עולה חכמה דאנס :
אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה ורב להושיע משיב
מורידי הגשם [מורידי הטל] מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים
רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקיים אמונתו
לישני עפר [עלבים השוכבים וישנים בקליפת נוגה] מי כמוכה בעל גבורות
ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה [מיכמוכה] ונאמן
אתה להחיות מתים ברוך אתה יהוה מחיה המתים [ה יהוה
איהנויה : בלחם בינה דאנס עולה הור דאבא : ובחורה בינה דאנס עולה גבורה דאמא :
אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה
ברוך אתה יהוה [ד דאנס מלכו דאמא] האל [המלך]
הקדוש : איהנויה : בלחם עולה דאנס דוקא חסד דאבא : ובחורה
עולה דאנס דוקא חסד דאבא :

הנה שם רבינו עה"ה האלהים שאבר בבני ישראל בעבור זה נתחשבו בעבר כל חלקי נשמות ישראל ו
והוא אינו רולה ומחזיר לכל אחד חלקו ונתן נשמת עשה בעתנת חלקו ובאמת איזה שהיה כולל
תה הרבים וכל :

הנה ערעתה עליה ואם בשוחי אלו ב
בני ראבא והם יותרין האויים
לו וזהו עתנת חלקו כי הוא שתנה
אבל בחול הי' שוקם בשטרון
וזהו כי עבר נאשן קראת בחול
עבר : :

עת עשה בעתנת חלקו כי עבר נאמן
קראת לו כלומר תקראת בראשו
נת בעזרו לפטך על הר סיני ושני ל
לוחות אבנים הורדתי בידו וכתב
בהם שמירת שבת וכן כתב בתורתך ושמרו בני ישראל את
השבת לעשות את השבת לדורותם ברית
עולם ביני ובין בני ישראל אות היא
לעולם כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ וביום השביעי
שבת ויינפש : ואם תתיה אלהינו לגויי הארץ ולא הנחתו ולכנו
לעוברי אלילים ובשנאתו ולא ישכנו עדים
כי לזרע יעקב עמך נתת לזרע יעקב אשר
בם בחרת : ישמחו בעלבותיך שומרי שבת
אלהי בחנם) וקוראי עונג [ערן עדרגן] עם מקדשי שביעי כלם
ישבעו ויתענגו מטובך ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת
ימים אותו קראת זכר למעשה בראשית : אלהינו ואלהי
אבותינו רצה במנוחתינו קדשנו במצוותיך ותן חלקינו
בתורתך שבענו מטובך שמחנו בישועתך טהר לבנו
לעבדך

לעבדך באמת והשיבנו אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך
ויעמוד בו [כי בדרך שלא בדרך ואין הקבה עולה בקשר] כל ישראל אוהבי שמך
ברוך אתה יהוה [ה' אלהינו] יאהה ויהה מקדש השבת:

אמירה נויה. בלא כתר רבוך עולה ביקוש תפארת שלו מעורר ביקוש רעת:
בחורה כתר רבוך עולה ביקוש רחמים שלו מעורר ביקוש כתר שלו:

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב העבודה
לדביר ביתך ואישי ישראל ותפלתם תקבל ברצון
ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך [אלהינו] ותחזינה עינינו
בשובך לציון ברחמים ברוך אתה יהוה המחזיר [בחורה
יהוה אמירה נויה יאל] שכינתו לציון: אמן:

בלחש בלא רוחש מעורר ביקוש חסד דיבי/ כעשה חכמה רבוך ובחורה
בלא רוחש מעורר ביקוש חכמה דיבי/ כעשה חכמה רבוך:

מודים אנחנו לך שאתה הוא ה' אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ו
ועד צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור ודור נודה לך
ונספר תהלתיך על חיינו הפקדים בידך ועל נשמותינו המסורות
לך ועל נסיך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך
שבכל

אבל את עמך ובוקר ולהרים הטוב כי לא כלו רחמיך והשרחם כי לא
כלו חסדיך ובשרחם כי לא תמו חסדיך מעולם קויתיך [לעולם]
ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלכנו לעולם ועד
[וכתוב] וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת
לעולם כי טוב האל ישועתינו עזרתינו סלה:
ברוך אתה יי לגבי יי הוא יי הוא לגבי יי הוא [הא אלהים ברגלא]
יי לגבי אלן הא : : : : לגבי יי הוא
הטוב שמך ולך נאה להודות [סלה בהת] מירה כויה
בלחש בינה דנוק עולה ערהור דגליה שבעקום גבורה אלו :
בחזרת בינה דנוק עולה ערהור דגליה שבעקום בינה אלו :
שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים וחיים שלום
עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו אבינו כולנו כאחד באור
פנך כתלמה אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה
ורחמים וחיים ושלום [בספר] וטוב בעיניך לברך את עמך
ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך ברוך אתה יי
מי הכי הסל ושלם מרגלא [קדושה הא ומא מקדשה לעלות
מנחלה]
המברך את עמו ישראל בשלום: בחזרת יהותא מירה כויה
בלחש עולה דעת דנוק עד יסוד ונש שבעקום דעת אלו :
ובחזרה עולה דעת דנוק עד יסוד ונש [בקדושה ימין לקדש שאו כרי לקיים
יגונות עשה]

נקדישך ונעריצך כנעם שיח סודי שרפי קדש
המשלשים לך קדושה [האותיות חבר בחנת וחנתנה] ככתוב על יד
נביאיך וקרא זה אל זה ואמר
קדוש תכשה דנוק עולה לפר רוש שבעקוס תכשה :
קדוש בינה דנוק עולה לגבורה רוש שבעקוס בינה :
קדוש דעת דנוק עולה לתת רוש שבעקוס דעת :
יהוה לבאות שלא כהארץ כבודו . אז בקול רעש גדול מתרגשים
וחזק משמיעים קול מתשאים לעמת שרפים לעומתם ברוך .
יאמרו . ברוך כבוד יהוה ממקומו . משקומך מלכינו הופיע
ותמלוך עלינו כי מחכים אנחנו לך מתי תמלוך תשכון ותתגל
ותתקדש בתוך ירושלים עירך לדור ודור ולנצח נצחים ועינינו
תראנה מלכותך כדבר האמור בשירי עזך על דוד משיחך :
ישלוך ה' לעולם אלוהיך לציון לדור ודור הללויה רת אבלו ה' מעולה
אתה הראית לדעת כי ה' האלהים
אין עוד מלבדו . אין כמוך
באלהים ה' ואין כמעשיך . מלכותך
מלכות כל עולמים וממשלתך בכל
דור ודור ה' מלך ה' מלך ה' ימלוך
לעולם ועד ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום :

הנוק כמתו ומשו
הנה מחוה נתתה בשבת והמתחסדים
המרת יסורי אבא ובחי שבת הוא אבא
ונוב אתה הראית לדעת כי אתה בחי
אבא והוא מלך המרמה בשבת :
מלכותך וכל רוזן על המרת מלכות
באמונות והוא מלכותך המולך על
כל ויהו כל העולמים :

אב הרחמים השבה בחסדך את בנין ותבנה חומת ירושלים כי
בך לבד בטחנו עלך אל רם ונשא אדון העולמים :
הללויה הלל כל גוי ברכו
על הכל יתגדל ויתקדש וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא שמו
של מלך מלכי המלכים הקב"ה : בעולמות שברא העולם והעולם
כולנו ומלכנו יראינו ומרננו כל בית ישראל . לנו העולמים אדון
כל הבריות אלוה כל הנפשות : חיצב בשרחבי ארץ הסוכן בשמי
שמי קדם : קדושתו אל החיות וקדושתו על כסא כבודו . ובכן
יתקדש שמך בנו ה' אלהינו לעיני כל חי . ונאדר לפניו שיר חדש
ככתוב סולו לרוכב בערבות ביה שמו ועלזו לפניו ונראהו עין
בעין בשובו אל עיר כן כתוב . כי עין בעין יראו בשובה את
ציון . ונאדר ונעלה לעיני כל בשר יחדיו . כיפי ה' דבר :
אב הרחמים הוא ירחם עם עמוסים ויגל נפשותינו מן השעו
הרעות ויגער בגלהר מן הנשואים ויחון עלינו פליטת
עולמים וישא משאותינו בעדה טובה ישועה ורחמים :
בריך שמיה דמרי עלמא
כוונות העולמים
כה"ן כמנ"ך חסר דאש שבו פרק האשלמי רבתי אמא :
לוי כמנ"ך גבורה דאש שבו פרק האשלמי דהוד אמא :
ישראל

ישראל ר' נתן הי' ראש שבו פרק המשנה ריסור אבא ולפי שרבו מעלה
לכן נקרא מעלתו כי בו עלה ריסור דאבא הנקרא תורה

רביעי כנגד נלה ראש שבו פרק תחתון דלה אבא

חמישי כנגד הורדוס שבו פרק תחתון דהורדוס אבא

ששי כנגד ריסור ראש שבו פרק תחתון ריסור אבא . ולפי שכלו מעלה
בגילוי עור מעלתו ולכן ר' כמספרו. ואמר כי אם שבו שבו ריסור:

שביעי כנגד עשרה ראש אין בו פרק תחתון אלא עשרת אבא לכן כל עולם מין
ג : כוונה פתבון בשיעור קדושת הטהרה לעולם"

הפטורה אירע בה שמעון הפטורה אבל הקבוע עם הפטורה שלא בעלה
גם המעון הבדל תחלה ומעון" :

ברכות ההפטורה

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בחר בנביאי
אור חוב עלכות חסר תת גבורה בינה יו"ד ה' ראש
בחסדים המעולים
טובים ורצה בדבריהם הנאמרים באמת באי הבוחר בתורה
בתת
ובמשה עבדו וביישראל עמו ובנביאי האמת וצדק : ושם הרבי
יסוד אבא ה' ראש נוק הדבקה שם
ההפטורה היא מלך הקבוע שלה ראש עשרת אם כנגד ומקבלת מהם האור :
אחר ההפטורה יאמר באי אשה האל הנאמן צור העולמים צדיק בכל
אלף ושרש כנגד ברכה ון הדורות האל הנאמן והאומר והעושה הענין
והמקיים שכל דבריו אמת וצדק . נאמן אתה הוא אלהינו
ונאמנים דבריך ודבר א' מדבריך אחור לא ישוב ריקם כי אל
מלך נאמן ורחמן אתה באי האל הנאמן בכל דבריו :

רחם

רחם עליון כי היא בית חיינו לעולמות נפש תמים נקם בעמרה
בעינינו באמי שמחליון בבניה: [לה ראדנ כיעקה ברכה ו]
שמחינו ה' אלהינו באליהו הנביא עבדך ובמלכות
בית דוד משיחך בהרה יבוא ויגל ליבינו על כסאו לא ישב
זר ולא ינחלו עוד אחרים את כבודו כי בשם הגדול נשבעת לו שלא
יכבה נרו לעולם ועד באמי שגן דוד. יו ראדנ כיעקה
ברכה ו:
על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום השבת
הזה שנתת לנו ה' אלהינו לקדושה ולמנוחה לכבוד ולתפארת
ועל הכל ה' אלהינו אנו מודים לך ומברכים אותך יתברך שמך בפה
כל חי ושבת קדשך באהבה ובחלון הנחלתנו באמי שקדש השבת:
אשרי כל איש. עוזור דרור.
ומוסף

בלחי ומזה עלה תנש בחבר ראוש בג ברכם הראשונ · ובג ברכם האחרונ
עולים כחבר דעוקבא בתנהי ראוש:

ארץ שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך
ברוך אתה יהוה אלהינו
ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה
הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה
מלך

ב

ומרמז) חבון העולם על אברהם אבינו עליו השלום) עזך עזור ומושיע ומגן

אתה ברוך אתה

[לגבי ה' יראה לגבי אל יראה לגבי יהוה לגבי יראה] [אי יהוה] מגן אברהם:

אי יהוה נויה

[בלחש וחוזר חזרה ראשונה ראשונה]

אתה גמור לעולם אדני מחיה מתים אתה ורב להושיע [מוריד הטל]

משיב הרוח ומוריד הגשם מכלכל חיים בחסד מחיה מתים

ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקיים

אמונתו לישני עפר [מלכים א' ג'] מי כמוכה בעל גבורות ומי דומה

לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה [מיכיה] ונאמן אתה להחיות

מתים ברוך [ה' יהוה] אתה יהוה. ביטה ראיה עלה לבילה ראבא עילאה]

מחיה המתים אי יהוה נויה:

בלחש וחוזר חזרת הש"ץ עולה לעמא עלאה:

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה ברוך

אתה יהוה בן בן בן יחוה ומלבד אלוה אלהים: אי יהוה נויה

תכנת שבתי רצית קרבנותיה צוית פירושיה

עם סידורי נסכיה מצוה לעולם כבוד ישלו מועדיה

חיים וכן וגם המוהבים רבריה גמול בחרו אז שמיני עצרת 3

צוית פעוליה כמאמר ותלוינו ה' אלהינו להקריב בה קרבן עוסן

רה יעבך המשרת אתוון] שבת כראוי יהי חדון מלכך ישוע

שתעלינו בשמחה ותשלינו בגלוליה ושם נעשה

לפניך

לפניך קדשך חובותינו תשרין כמרן ומוספי כהלכתן אתעסק יום השבת
הה [אתרת יומא דנא עמא דישראל] נעשה ונקריב לפניך באהבה בעלות
רצונך כמו שכתבת עליו בתורתך על אשה עבריך אף כבוד בעיון
: ביום השבת שני כבשים [בישורות כבש שובב ואילו הב כבשי השב ישורות]
בן שנה תמימים לשנה עשרון סולת אפה בלולה בשמן ונסכה
עולת שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכה : רבי אדן אמר
ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם מקדשי שביעי
כולם ישבעו ויתענגו מטובך והשביעי רצית בו וקדשתו חמדת
ימים אותו קראת זכר למעשה בראשית :

אלהינו ואלהי אבותינו רצה [אלה המחלה רצון ורת ריאם והוא אלהה]
במנוחתינו קדשנו [אלוהות הארה עיתוסן בים לשבבת ונקבת אלה לעבדה]
יהוה אלהינו והנחילנו [יהוה אלהינו והנחילנו פשוט :]
בעלותיך תן חלקינו בתורתך שבעינו מטובך ושמחנו בישועתך
ואמץ לבנו [אלוה מתיה יהוה לבנו] לעבדך באמת והנחילנו יהוה אלהינו
באהבה וברצון שבת קדשך וינוחו בו ישראל מקדשי שמך
אתה [אלוה ובחורה כתה רבוקבא אתה ראשא עלמא] הי יה אבינו [יהוה
מקדש השבת : אדיר הכוח יאהבוהה :

רצה אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם [בינה] ותשיב את העבודה
ביתך ואשי ישראל ותפלתם [שהם באהבה תקבל ברצון ותהי]
לרצון תמיד עבודת ישראל עמך [אלהינו] ותחזינה עינינו בשובך
לציון

לבין ברחמים ברוך אתה יהוה המחזיר שכינתו לציון:
אמן אמן: [בלחש ובחזרה נעשה אגלה ראשו ואחר כך רשקבא]

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו
ואלהי אבותינו עד לעולם ועד צור חיינו מגן ישענו
אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתיך
על חיינו המסורים בידך ועל
נשמותינו הפקדות לך ועל נסיך שבכל יום עמנו ועל
נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובוקר וצהרים הטוב
כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך מעולם קויינו לך:
[עה"נ] ועל כולם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד לעולם
ועד [וכתב] וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך
באמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב ברוך ונגיד יפה
אתה לנגיד אלהי האלהים ברגלא יהוה
הטוב שמך ולך נאה להודות: פת כפת: **אמן אמן**:
ברכה זו אחר ראשו נעשה עוד בינם ראוק:
שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עליינו
ועל כל ישראל עמך
ברכנו אבינו כולנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו
יהוה אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה
וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב
בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך
[בספר] ברוך אתה יהוה המברך את עמו ישראל בשלום:
אמן אמן אלהי עזר ועל המברך את עמו ישראל בשלום
[נעשה עוד בעת ברנקבא]

יודהיוואוהי

כתר יתנו לך ה׳ אלהינו עטרת העונים עלה
ראבא בעלה
כתר בראשתה
עם עמך ישראל קבוץ שמה יתר טרם
לך קדושה שלשים מ׳ ישלון [המרת חגת רביבה בניקב] לפסקה
האזור עי׳ בגילויך וקמא ואו ואמר קדוש חמה דנוק עולה לחסד
ראמא] קדוש ביה דנוק לגבורה ראמא] קדוש רמת דנוק בא לתת ראמא
עולה] יהוה צבאות נה׳ דוס] מלא כל הארץ כבודו שלמים
את הנוק כמדו] כבודו שלא עולם נוק עלתה להפיע לתחתונים]
ולא כל זה בגילוג] משרתיו שלמים זה לזה מיה הומעלי ית הנוק
עלה בעקום חבר ראמא ווהו מיה מ׳ רמת יה חבגם מ׳ שלא עולה הזווג
חלב הנקרא יה וחם תשרים כי עלתה ב׳ עדרגות בבתחתת] מקנה בכבודו
כבוד נוק [ג׳ אלף לדר יוד הא ואו הא סקתה השם יה] הנעריצו
לעומתם ברוך יאמרו ברוך כבוד יהוה ממקומו ממקומו
הוא יפן בחמים ויחון עם העחדרים שמו
ערב ובקר בכל יום תמיד פעמים באהבה
שמע אומרים: תבון לקבל פשה יתירה עשמא שהוא שם כתר אוס
ברכוכא ותשור נפשך על קדרים הפי׳ לזווג אוא:
שמע ישראל
יהוק אלהינו יהוה אחד אחר הוא אלהינו הוא
אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו והוא ישמיענו ברחמיו
שנת לעינינו כל חי להיות לכם לאלהים. אני ה׳ אלהיכם
ובדברי קדשיך כתוב לאמור ישלוך ה׳ לעולם אלהיך לזיון
אחר נגדר הלוים: את אלהי ה׳ שעלה הנוק שהבשה עם פרלן לא:

אשרה תפלה אין קדם עליו ברכו ותאיר שבת שלום בקורס כמאמר
תעורר בשקידה ותאיר עורר לדר הרעי כמאמר :

ואתה

אתקינו סעודתא דהילולתא
שלישתא דא היא סעודתא ב
דעתיקא קדישא :

ותכוין שאותו כינוס שהם רמשיקו
ושהאחרת כיוצאים גם אחיך עולה
ושין עולם העקודים היוצאים
שהם אבם קדמון והם קדישא תבא
כשם : ותקון השולחן דרך ימין

בשקה כעבד אדר עקון בעבי תבא אבם עולה ואז בתפלת לחם השחרית יהוה
יהוה יהוה להשיך עקון זה לזוג : אתם קדם בדרך באמצעות
הדם כעבד ואז ונוקביה ותתברם יחד בב' ידיך ותברך עליהם
כמאמר ותרוח בהם . ותקון עשרה השולחן בם כעבד אור עקון דתבא אבם
עלה ואז בחזה השחרית יהוה יהוה יהוה יהוה להשיך עקון זה לזוג :
ותאיר זכור ושמור בדבור אחד נאמרו : ליורה השולחן שלי
תאמר הקדוש מעודר תקבל כוס הקדוש שמש ירי זולתיך לשני ידיך ותשוע
הכוס תחלה עם דרש ותאמר :

ושמרו בני ישראל את השבת לעשות
את השבת לדורותם ברית עולם
בינו ובין בני ישראל אות היא לעולם כי
ששת ימים עשה ה' את השמים ואת
הארץ וביום השביעי שבת וינפש ע
על כן ברך ה' את יום השבת וקדשהו
אז תתענג על ה' והרכבתיך על במותי
ארץ

תכוין בעת קבלת ה
כוס בב' ידיך כי הכוס
היא הנוקבא העליונה
בין חזה ולהשיך לה
הקצר מאחורי דרך
ב' ידיך והשמאל
יגיר את מרגלה יגר
הב' ידיך ודרגלה
יד החזקה ה' הרשה
ודם בשם ב' ב
ובין

אלף והמשתתף נחלת יעקב ויהיו כאנשי מעוה
מגיף כיפה רבר :

ויהי עדת מעוה
דעתיקא עלה מהוא
דעיר ועלאה אינון :

ט יורין בט אותיות הבן
שבגין שיות יורה הי ון
הי יורה הי ואו הי יורה
ואו יהוה אחד הוו הה ו

ונכנסין ט יורין בט אותיות הבן ונגה אילו המשות יה דהה הין הם בפה אלף
בשלש העקודים ועד שם עולם העתיקא ונגה שמאלה זוג שמאלה אלהים
הנשכת שם יודה עד פנים דעתיקא ושם עונש אות ולבה פה דאלף סוד
טעמים תחתונים רסג ותנה ט יורין הנכ עם יין שמוא ע אותות דעב
סג זה בן קסא קיצ קנא סה קס ותלתפא עם סג הטא הרי הבא ווהו
קידושא רבא גם יה יורין ובעצם סג זה בן קסא קנא קיצ ג יה יוך
האותות בכוס שמוא ג קיצ כשעין עולי קסא דגיינא לה פעמים יורין והנה
תשוק אתכ עמאר הטא דחיינא הבא לבאר בסב יסוד דגינה בחוב שהוא
ג כ סג קנא שנא לבאר תחתון שהוא יוד הה ון הה אלף הה יוד הה בקשה
דנוקבא הרבאר שנעשה ע קידושא הבא הטא גם נקרא קידושא הבא
כי שוחא אבא נקרא הבא ולילה הי שוחין דנוקבא דעתיקא קידושא זוגא
ישראל זוגא :

ברוך אתה יה הא ואו הא אשה בורשתי הגפן : :

ט תבי כנגד ט אותות יוד הה ון הה שיקבלת בואשרת ט יורין ב נגד סג
זה בן הנוכ : תיטו אדם ותבון כנגד : תבלע השונא ותבון כ
כנגד לילה יק שתבון כי יב חשש אילו הם יב חיורות ג בוותרא
דעתיקא שבם ג לחם ובאר סלעיל : שאור חמץ שמסה שבת :

שיר היחד

אסרר סעורתא לפקוד השבתא ומזמן בה השתא עתיקא קדישא
נשרא ישרי ביה בקדושא רבא ושחרא טבא רביתחונא
ישרון שוקיה ונחוי בקדרה ויחוי לן סתרה דשתא דלאשא

יגלה

ולא לעבדו בתרומה ובמעשר ראשון ומעשר בהמה ובכל מלאכתו
ומשיקדיש אם
חוץ מלאכה בגבור ובקל ומיחולא שלה
ומחבים בלבושא
קדש רבון עולם בשלמי מלכותין מלכי המלכים
ומאמרון חיבוא
לעמה מתוקא בחמא יקירא עמיקא ומשמרא
ולאו שלמא אוכמא
ומלין שלמא יהון לוקיצא ותון מקצרא
הלא הוא שבת
רבונו של עולם לעולם ועד ומשבבתוהי והוותהון
ומטולדים מחדשים ומאמר :

ידי אמחיאנא לעבו חדשה לשמה מודינא לרתביה שמה
אזלן בתלתא בשבא ברתא לעולם לעלם עתיקא קדישא
ובדרשלע : מעלמן בשבת שיעלמים בגשמת כי אוכל עליה לשון מזלה ומאל
בחול מעשה שלה לעלה ומים שמה בעולם והוא מעבר מגיל לנפש ומשמע שבת ומאור
ויהי נעם קדש שיעה : בשבת שבע לחדש חמשת הקבלה ומשנך השתחוו לה בהדרת
קדש רת קבלה . אבל בחול יש לאדם הלכה . ומן רת הרשו לה ט האדם העשרת בחול .
ומן מעלם הקדשונים . אסור לדבר בשבת ובחול אפי בלשון הקודש אסור מאם שבא
שהוא חברת ומפי זה בלבם . אך הרבי יהודה אם היה אומר שום דבר לחברים הרי
ודבר בלשון כדי שמיעתו הוא שבריעים ז ומתר לדבר בלשון חול בשבת :

תפלת שחרית

הנוקן בנעשה בהפ סלעולדן ומאמר ומדבר . כישום הקטורת כשבחול ובמלכין
כשבשבת ומכון כי הפ המרת הבריאה בעולם כי אתה עושה הבריאה בשקום
גנוה בשקום ומיה ומלכות ולכן מאמרה לתחתונים לפי שעדין לא התכלל
תפלת שנה :

ומנוכ

ואם תפלתו לקה עת הלון [ולהרשות בשעת הבחון] אלהים ברוב
חסדיך [כי חסד שלום אתה בעלמא] ענני באמת ישעך : :
תתעטף בטלית בעת מעריב ואם תפלת הלל כי באמצע הסעה ויחלץ העליון בעת
מריב אפשר הלל ולקרא אם חלפה ויתיחס עם חלפה לוכן אז תתעטף
בטלית רש לנקיבה תסובב גבר ותכוין כי אלקי שהוא הוא דינא קשיא עתה
הוא חזיק מדרים כי בעונות שבת עתה נעשה ויוון דיסור דלק בעלמא
מאבדן ותעלה עלמא בלהשקא בהוא מדרגא שלהאי עבודה נבוחא ובקה ומיקרי
הלון ומדר בעלמא ומאל בשם עוזר עבדיו שלום אבריאה ונקרא עלמא
רומא עת הלון עם המתי שלו ולוותה הנקדרת ונעשים עת הלון ולכן עי
אורות אילו יבקעו יסור אבא אמא בבת ולפן אחר שלאים הסת ונא תכוין
כי הא שיש בה עם קלי עם קשי ושם בלבד את ונחלים ואתה עליה עליך
תקבל שפע גם מהלון זה דרך העמיגם אלקי שלא תעלה בדיקנא גם
הימ . גם תכוין כי תפלתו תפלת יוד כי אז עולה בדיקנא מדריך
ומקבל שפע מעבר דיוקן ומהו תפלת יוד . גם תכוין כי עולה ונהפך בקדמ
מעורות תי עשין והם מבקשים יודו שהם הם דיוקן כי יודין תי
נעשה אותיות תפי תי ועי עליה ו בדיקנא שם עלי חסד גם מקבל
מאלא העלה הנקרא הלון כלל : הלאל סת כלעלא :
עתה ותלים המרם פרקים עלוסם ורבי [illegible] אחרי כי נקלא
יסור אבא ואם כתבר מעיר וכבר המיר מעלמא בבריאה העוברי
בעקום חבר רומא מאלילים ולכן מאמר זו בבריאה ועולים ג יקרים בסת
שהוא יסור אבא : העולה יכוונן כוונת הברכה כזו בחול :

כהן תניה ראש שבו פרק ראשון ועלה ראבא :

לוי ביה ראש שבו פרק ראשון והוה ראבא :

ישראל ראב ראש שבו פרק ראשון ראשה ראבא :

בלי ראשונים בלא עלב זאת בלי תשקושי תתאין · ובחורה בלי תשקושן קדמאין שה פר
חטי ובלי אחרונים בלא ובחורה עליה כתבה דוק בתרגל ראש שהם תלתנא :

אדני שפתי תפתח פה יגיד תהלתך

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול
הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל וזוכר
חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה
[וכרים] מלך עוזר ומושיע ומגן לחתרה ישראל ולאה פשם בפשם חבוין
המלות מי במיכל אהבה חק ברוך ולגבי יוהא אתה ולגבי אלהא
[א יהוה דישראל] יהוה ה לגבי הלגבי יוה הי ויהי מגן אברהם
אמירה נויה : בלחש שיא עבת דרקנא שעדיק תלוין בשיקולא שעולה
ד : תכלה ראש : ובחורה עבלה חסד שבל השמים חסדכתר :
אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים ורב להושיע : ראשונא
[מוריד הטל] משיב הרוח ומוריד הגשם

עב סא עולא דעתיקא אבטחם וזל

ועכשו חיים בחסד ותחיה ותיים ברחמים רבים סומך נופלים

ורפא חולים ומתיר אסורים ומקיים אמונתו לישן עפר

עלים ראשו ושרש בשבה] מי כמוכה בעל גבורות [רבים מתעלה מיש]

ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה [מי כמוכה] ונאמן

אתה להחיות המתים: ברוך אתה יהוה [ה] יהוה אדוני

מחיה המתים: אדיר הכנויה בלחש ומתאמה כמלא דאיתפס הוד

ומלכות קטבף המלאים בשרשים הנעלים גבורה וכתר שם עולה בינה דאדיר ומטוה

קדוש המה דאש עולה בדיקנא בחכמה דריקנא:

קדוש בינה דאש עולה בתת דריקנא:

קדוש דאתבאש עולה בסוד דריקנא:

יהוה לבאות עולם המלך כבודו:

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה

ברוך אתה יהוה מלפל האל [גאל] הקדוש:

אדיר הכנויה בלחש ונקה עולה הוא יסוד וכתר שם עולה דעת דאש:

ומטוה עשאון תת דריקנא בארין ותחתא גרונא שם עולה דאת דאש: תי

שקלת ד' ארין עולה תי שם הי אותיות תי:

אתה אמא אתר ושמך אתר ומי אמא עולה כעמך ישראל מי

אתה אתר גם אדיר עולה ערתיקון

הוא ג' אתר גם הכתרנקוא

אתר

אתר

אחר בארץ ולכוח שאתה בקשה ולא ע
עליהם) תפארת גדולה ועצמת ישלח
יום ענוה וקדושה לעניך נתת
אברהם יגל יצחק ירנן יעקב ובנו ינוחו בו אלוהוק
אינם עולים ושאורים לשמה) שמחת אהבת ועבה שמחת אמת
ואמונה שמחת שמה השקט
ובטח שמחת שמה שאתה חלה
בה [עתה לוקח מיר אלי לה' אין לתי יוד ג' רגלי שמה שאתה חלה ונתן לה
השיש אל שרי:] ישרת בעיך ורעננו שהיו רגלים לעלות הארתה הטוב
כי אתה אמת ד' היא שמחתם ועל שמחתם יקדשו אלת
שמיך [משורר עלו ויוגל אמר] אלהינו ואלהי אבותינו רצה
במנוחתינו קדשינו [מאירך] במצוותיך ותן חלקינו בתורתי
שבעינו שובך שמחנו בישועתיך טהר לבינו [עלות
שמשה עתה ויוגל] לעבדך באמת והנחילנו אלהינו באהבה
וברצון שבת קדשיך וינוחו בה כל ישראל מקדשי שמך ב
ברוך אתה [בלשון נבחרה כתיב רבוק בתת מעלה אחר לדיקנא] יהוה מקדש
השבת ה' יה ארוש יאה הוי הה אויר הנויה:
רצה ה אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשבה העבודה לדבר
ביתך

אמר ועכשיו נ' מעמי אחר ו
והוא טל כמון ירדהא ואוכאמא
ונאל גם אתה נקראו ואל אלה
ערב יורין רעב ונהנאתה:

ביתך ואשרי ישראל ותעלתם עברה באהבה תקבל ברצון והי לרצון
תעיר עבודת ישראל עיך [אלהינו] ותחזינה עינינו בשובך לציון
ברחמים ברוך אתה יהוה המחזיר שכינתו לציון: [יאל] בלחש
ובחזרה נלחש הגאולה אחר לדקנו חבשה הנקמה

מודים

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו
ואלהי אבותינו אלהי כל בשר יוצרנו בראשית
יוצר בראשית ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש
על שהחיית ותקיים לנו שנתן לנו חיים
ותמכנו ותחננו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך
לשמור חקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם
על שאנחנו מודים לך ברוך אל ההודאות:
ועל הכל יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד
וכל החיים יודוך סלה [וכתב] ויהללו את
שמך באמת לעולם כי טוב האל ישועתנו ועזרתנו
סלה [בלחש ובחזרה אין אומרים אחר לדקנו אלהים] האל הטוב ברוך
אתה יהוה אתה יהוה אלהינו אתה יהוה אלהינו והם
הטוב שמך ולך נאה להודות אדון הכל
שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים וחיים ושלום עלינו
ועל כל ישראל עמך ברכנו אבינו כולנו כאחד באור
פניך כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו תורת חיים
ואהבת

ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום ושובע בעתיך לברך
את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומיך [בספר] ברוך אתה
יהוה אלוהינו הים העמרך את עמו ישראל בשלום : חוג חוג אמונים
ושופר שלום בעפר יחד [בלחש מתחרה לאת רעק מיסוד ראש אחל לרגעים :
לדקתך כהרי אל [בהרים הפשיטו] ומלפף אירה בני ה
ביחיל [ב עשרים תהום רבה מרם נבהה תושיע ה [יוסף]
ולצדקתך אלהים עד מרום אשר
עשית גדלות אלהים מי כמוך
שה [ראה טוב לב פשרין]
לדקתך לנק [חדבחיטלין]
עולם ותורתך אמת [חד] : ברכו נפשי ובל : סעדתא עמה
תעזור ביקוש ותאר שמה לחרפ"ר כנס"ל בחל ותאר
ותבון שמה עולה ועיר
בריקנא ומריך עד עול
הא והמו נתנה מפלות
פיאר ומרוך ווהיא ס
אתקינ סעדתא שלומתא תקונתא
דשלמא קדישא אתקינו סעודתא הוא
סעודתא רעיה מהימנין :
סעודתא ומרוך ובכתי שבעלוה ון נפיב ומרוך בל מלגני עלה שעלה יותר ו
עשרי סעדה ולכן אין קיבוץ בסעודתו מה היין שותה עליו שיתוקן הנבורות
ומה שם בעתוק אין ברכה כלל לכן אינו חלוי לעוד בו היין בבחי קיבוץ :
תקון השלחן דרך ישין בשתיקה וקח בעוקה ב אגרטל אלהים כשלגי שרה
ומה

ולאה ותטן שמן לה יהוה יהוה יי׳ הוי הוי הוי מעבר מי דריקא עלה
מן בעיריה ותתבר הדרסיה בסיב יה ותברך עליהם ותבאין לטלבדרן : ו
ותקח הדרס ותקין עיבדא האולן ב׳ פעמים כמר אור עקל דרקא עלי
ב׳ עיריה יהוה יהוה יהוה ותאזר זכור ושמור בדיבור אחד
מעמדו : ליור האולן כביר לבדרן . רק שיבלאה
הם כמנהג יב תיקונ׳ דמתיקא דדיקא שמש עבד ומרין לתתה יין
באיצלע הסעודה ובעת שלקח את הכוס וכמן כי הם ג׳ ידות יד הגדולה
ידהחוקה יד הרחה ועם הג׳ מלוי הם ג׳ פעמים ומקבלים מה מדבר
הלוקח מת הכוס : ויכוין כי יה מלו שלוש באלפין יוד הא יודהא
יודהא הם כמנין שלוש ג׳ הוניות דדיקא ומם עולה גם ובהם מתקי
ין . ובכל בורא פה והאור הם כנכלבאר מקום . טובלאכל
רל בסעודה ו ומוז לעינו פקיחא מאריך שאחר בעירה רטב יא
הא רכוות׳ ההוא עינא ואחר הסעודה יאמר ה׳ פרקים אחרונים
ומסכתא שבת : ואחר יאמר שיר הבי :

בני היכלא דקסיפין . לשחזי זין דעיר אנפין .
יהון הכא . בהאי תכא . דביה שלבא בגיותין .
לבו לחדא . בהאי ודא . בגו עיזין וטלגיפין .
חדו השתא . בהאי שעתא . דביה רעוא ולית ועפין .
קריבו לי׳ חזו חילי . דלית דינין תקיפין .
לבר מלין ומאמרין . הם כלבין רחליפין .

והא מומן · עתיק יומין · לעלמיה עד יהון חלפין ·
רעו רמיה · גלי ליה · לבטלא לה קדמין ·
ישון לון · בנוקביהון · ויטעמון מן כסין ·
אדם הטמא · בטמאתא · בחדוותא דעדנין ·

עם אחרונים ובמה לעולם אל · אין לשתתפים קודם הגלה כי עתה בעפרה ר
מ אמנם אם עמיין הוא על אותם בעורה שלשית אל שהגיעו הגלה
עותה לו לשתת : יהה מאור בתפילת עולמי שבת כי אז הרעים והחלים
שתצרים הכן לרוח לכון מאור בתפילת הימים כעבר בגוהר בלשת :
בברכה אתה חונן יאמר ·

אתה חנתנו ה' אלהינו לדעת תורתך ותלמדינו לעשות חקי
רצונך ותבדילנו ה' אלהינו בין קודש לחול בין אור
לחשך בין ישראל לעמים בין יום השביעי לששת ימי המעשה
אבינו מלכנו הטל עלינו הישים הבאים לקראתנו לשלום
חסודים של חטא ופשע ושל עון ורשע ומרגבקים ב
בראתיך והבנו מאתך דעה ובינה והשכל בחוך אתה
יהוה חונן הדעת :

ויהי נועם יהוה אלהינו עלינו ומעשה
ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו
כוננהו : לומר כל הנמצא מן הטעם כי כל דבר הנמצא מן

ויהי נועם פסוק
מ"ב עם
מעורה ומשמלה

ג' לא עשה וכאן הכוונה לשון שפע מן הגוף הנק' טעם בעמ' ולכן צריך לאמרו ע
מעומד בבחינת אור חוזר ותכוין כי עיי אמירת ויהי נועם יאמר האמותתלים
של שבת כל ימי השבוע מסוד תוספת שבת ואמנם הכוונה להשיך עתה האמרה
ומוצאת לא טו השבת ולא טו החול רק האמרה ומוצאת כנ"ל : ויהי נועם
תכוין כי בשבת הי' מאירים ג' שעות דאמצע ששרשם מהיה יהו והם אותיות
ויה ויבעם כי יבעם ג' אלף הי יוד הי ו' אותיות הרי מהיה יהו להאיר האיר
גו ומעלים לבריאה גם נעם שהוא קסא הטב' להשיכו ומעלים לבריאה
ותמן אמא עקנטא הנק' מהיה גם יש בעם מהיה מיינ' ויהי ונהומא
תשיך מן הנועם אל הבריאה בלבד גם תכוין שמירתם ויהי נעם הוא להאיר
מוחין שבת בין ויעמ' אותם בין ויוכ' ולא לגרוע ויוכ' החול :
יהוה אלהינו : הם ג' ודי יוד ודי אוי ובא אות ומהוה כי בשבת
האיר יוד הי ויו הי יוד הא ואו הא יוד הי ואו
הי יוד הה ונהה בבריאה ועתה מילוי לבד להאיר בגלגה :
עליכם כך נקרא הגלגה כי בה מאירים אחורי הסל שבבריאה הם יוד
יוד אוד הי ואן יוד הי ואו הי ג' קסו ג' עולם גם בחינת
עולם זה מקדשת שבת : ונעבדה מחב תשוך גב מילגה
לעשות ומעשה ג' תקע ג' : יום שב מבלגה ד' שמרת
מה אשר בגלגה ותשוקה שמרת שבת הלו המלות בו מתי הקשה :
עליכם כך נקרא העשיה ששם בם יה מרבע ג' ירבע הבינה נתינת מוחין
לעשיה הנק' מרבע והמוחין נקראו יה :

כונה

כונה גם לחם כמו לעיל והוא הקמא לאחרונה ואמר הוא שם אל אל אל
ארבע גם כולן והו כונה ורק ירמז כונה לתבון כי ג' אל גם בגלות
ומעשה העבר יבבה לירמז כי כל אל מלק לגדות והו ירמז ארון אלים
עשה ליהוה : נעלינו תבון כי הוא אשר השכנו ליהוה לעשיה הי
שם אל ושם אל יבוג אלפין וג' אלפין הם ג' מהיה ואל
אחה הם סג' וריבוע סג' הוא יוד יוד הי יוד הי ואו הי ס ב
בחינת האחרונים לבד אמרים בעשיה והו ג' עולם גם ישארבע האחה
שהרוחנו עי' מעשים הטובים בחול שעבה לא יפתלק : ונעשה
לפי שהעשיה קרובה לחילונים צריך לבשיך לה אורעבריאה
גנפין והלוחי שישארבה תוספ שבת כי הבריאה בחל שבת בפנה ויוקהבל
נפש על כמא סגורו ותבון כי ג' אותות ועל הם אלהים אלהים זכר הבריאה
ג' יבקב עם : אותותיהם והם בל קפב ותבון עיהם יוד יוד הי יוד הי
ויו יוד הי ויו הי ג' קפר ו' אותות עב ג' קלה ובהבאתות הבל ג'
ועל ושם אב יוד הא ואו הא שבעליהה הי ומעשה ובזה תשיכה ליהוה ב
שיקבל האחה עבריאה : ירונו כוננהו כי ירים הוא בחינת
העשיה יה ארבע וכוננהו הוא הלו שמעלעשיה
עליהה אל הבריאה ובהו עי' סבן שהם ג' שנות עב האמרים בעשיה
והיים עב רעב עב רפא עב רלה ג' כאן : גם אם הרוחנו מעשים
טובים טובים שעיו נכה תוספ שבת ונשתלק ממנו עי' עוונותינו
אנו מתלים פנ הם שיכונן ויתקן הפ[redacted]הוא וגם זה ישאר ולא ישתלק
: הם גם שבפסוק זה ג' מעלבף לתקס עי' כמה הבינה והיינו ב
אל אל רוהי ואל רומעה :

ה קול תגל ביהי נעים ג' פעמים חסרים ונתן עם כפיות פסוק ארוך ושיש לך
הכנעת כתו ונמרתא שתאבד מבל מעלמי שבת הוא נסיעה מא דיל:
ינשב בסתר עליון בצל שדי יתלונן אומר לה' מחסי ומצודתי אלהי אבטח בוי
הוא יצילך עפר יקום מרבר הוות במאברתו יסך לך ותחת כנפיו
תחסה צנה וסוחרה אמתו לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם מדבר
באפלה יהלוך עקטב ישוד צהרים יפול מצדך אלף ורבבה מימינך אליך
לא יגש רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה כי אתה ה' מחסי עליון
שת עליון לא תאונה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך כי
מלאכיו יצוה לך [סת יהוה] לשמרך בכל דרכיך [סת כלך] על כפים
ישאונך פן תגף באבן רגלך על שחל ופתן תדרוך תרמס כפיר
ותנין כי בי חשק [כי בי ג' עב ורתי כי בי חסק בחב] ואפלטהו אשגבהו
כי בי ידע שמי יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו
אורך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי . אורך ימים אשביעהו ו
ואראהו בישועתי : הנה אתה אבגר בעמשת חיים באמצעות תבון והאיר בבריאה
כמו בעבודת רחל והשאר בה תיסכל קדושת שבת מאצלם לבריאה שיתקיים לתשבעי :
ואתה קדוש יושב תהלות ישראל וקמת זה אלוה ומשה [יבוין בני אתיו
הלל שם ראבג יהלל שני עלומי בשם : קדוש קדוש קדוש ה'
צבאות מלא הארץ כבודו : והשאר כמליל :

ויתן לך האלהים מטל השמים
ומשמני הארץ ורוב דגן
ותירוש יעבדוך עמים וישתחוו
לך

חיים לא הי' עהג לומר אחר הבדלה
ויתן לך כמו שנהגו בפ' הרוח וכו'
פ' אמשיתך דלי' שמע דוחין לך

לך לאומים הוי גביר לאחיך וישתחוו לך
בני אביך אמור אחור ומברכיך ברוך
ואל שדי יברך אותך ויפרך וירבך
והיית לקהל עמים · ויתן לך את
ברכת אברהם לך ולזרעך אתך
לרשתך את ארץ מגוריך אשר נתן
אלהים לאברהם · ואל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכות
שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכי שדים ורחם · ברכת
אביך גברו על ברכת הורי עד תאות גבעת עולם תהיין לראש
יוסף ולקדקד נזיר אחיו · ואהבך וברכך והרבך וברכתי ב
בטנך ופרי אדמתך גדל ותירשך ויצהרך שגר אלפך ועשתרת
צאנך על האדמה אשר נשבע לאבותיך לתת לך · ברוך תהיה
מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך והסיר ה׳ ממך כל
חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם
בכל שנאיך ! השלחך הגואל אותי עד רעב ערוך את הכעורים
ויקחו בהם שדי ושם אבותי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב
הארץ : ת״ אלהיכם הבה אתכם ותבכם היום ככוכבי השמים
לרוב ה׳ אלהי אבותיכם יוסף עליכם ככם
אלף

עם לאמרו בברכה שבב אישן בכל
הארץ ליגמא ברוך אתה בעיר
וכל ולא עד שגם הכל הי׳ אומרו
בברכה כשהי׳ אתפלל בקל אשכני׳
אך כשהי׳ אתפלל בקל ספרדי׳
שאין אובדים לאומרם בברכה
הי׳ עדה לפתח לאומרו אחר
הפלת ברכה : ״ :

אל הפעים ויברך אתכם כאשר דבר לכם: ברוך אתה בעיר וברוך
אתה בשדה ברוך אתה בבואיך וברוך אתה בצאתיך ברוך יהיה
ארמרתיך וברוך פרי בטנך ופרי אדמתך ופרי בהמתך שגר אלפיך
ועשתרות צאנך יצו ה' אתך את הברכה במסמיך ובכל משלח ידיך
וברכך בארץ אשר ה' אלהיך נתן לך: יפתח ה' לך את אוצרו הטוב
את השמים לתת מטר ארצך בעתו ולברך את כל מעשה ידיך
והלוית גוים רבים ואתה לא תלוה ט ה' אלהיך בראש כאשר דבר
לך והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבוט ומשלת בגוים רבים ו
בך לא ישלו: אם שמוע תשמע אל קול ה' אלהיך לשמר לעשות את
מצותיו אשר אנכי מצוה אתך היום: ולא תסור מכל הדברים אשר
אנכי מצוה אתכם היום ימין ושמאל לבלתי לכת אחרי אלהים אחרים
לעבדם: והיה אם לא תשמע אל קול ה' אלהיך לשמר לעשות את כל
מצותיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום ובאו עליך כל הקללות האלה
והשיגוך: ארור אתה בעיר וארור אתה בשדה: ארורים סלך וטרקך
ארורים פרי בטנך ופרי אדמתך שגר אלפיך ועשתרות צאנך
בבואך וארור אתה בצאתך: ישלח ה' בך את המארה את המהומה
ואת המגערת בכל משלח ידך אשר תעשה עד השמדך
ועד אבדך מהר מפני רע מעלליך אשר עזבתני: ידבק ה' בך
את הדבר עד כלתו אותך מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה
יכה ה' בשחין רע על הברכים ועל השקים אשר לא תוכל להרפא
מכף רגלך ועד קדקדך: יכה ה' אתך ואת מלכך אשר תקים עליך
אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבתיך והעבדת שם אלהים אחרים
עץ ואבן: והיית לשמה למשל ולשנינה בכל העמים אשר ינהג ה'
אתכם שמה: זרע הרבה תוציא השדה כי הארבה יירשנו: כרם תטע
ועבדת לא תשתה יין ולא תאגר כי תאכלנו: כי יהיו לך זיתים בכל
גבולך ושמן לא תסוך כי ישל זיתך: בנים ובנות תולד לא יהיו
לך כי ילכו בשבי: כל עצך ופרי אדמתך יירש צלצל: הגר אשר בקרבך
יעלה עליך למעלה למעלה ואתה תרד למטה למטה: הוא ילוך אליך
ואתה לא תלוה לו הוא יהיה לראש ואתה תהיה לזנב: והיו עליך כל
הקללות האלה ורדפך והשיגך עד השמדך כי לא שמעת בקול ה'

עלי הטרם יחמו כן הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עוזי וזמרת
יה ה׳ ויהי לי לישועה ושאבתם מים בששון מעיני הישועה
ואמרתם ביום ההוא הודו לה׳ קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו
הזכירו כי נשגב שמו זמרו לה׳ כי גאות עשה זאת מודעת זאת בכל
הארץ צהלי ורני יושבת ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל ואמר
ביום ההוא הנה אלהינו זה קויינו לו ויושענו זה ה׳ קויינו לו נ
נגילה ונשמחה בישועתו ב בית יעקב לפו נלחה אמורה והיה
אימתה עליהם חומן ישועתך חכמה ודעת יראת ה׳ היא אוצרו ו
והיה פור אבל רבים שבכיל וה׳ עזו פרה בטוח פעמי עקבי
לי סביבים היו עזרו ואזר הנם אל שאול היונקים שדים אמה
עמה קישוגה הנגלה הזאת בישראל תולה חיה אם אבל
משענות המשן מרלה בו עם אלהים עצה היום הזה עבדו
תעם מת יונתן ולא מת ב ופרוי ה׳ ישמון ובמוצלין ברכה ו
ושמחת עולם על ראשם ישגן ושמחה ישיגו ושו יגון ואנחה
הפכת משפדי לתחו לי פתחת שקי ותאזרני שמחה ולא
אבה ה׳ אלהיך לשמע אל בלעם ויהפך ה׳ אלהיך לך את
הקללה לברכה כי אהבך ה׳ אלהיך אז תשיח בתולה בשחול
ובחורים וזקנים יחדיו והפכתי אבלם לששון ונחמתים
ושמחתים מיגונם ב ברוך נב שפתיים שלום שלום
לרחוק ולקרוב אמר ה׳ ורפאתיו ורחו לבטח אתעשה

ראש השלטים לך ראי נעיך בן יפי טלום שלם לך ושלם לעוזריך כי עזרך
אלהיך ויקבלם רחמ ויתנם במלכי הגוים ; ואיתמס כה לחי אמה שלם ובתך
שלם ונא אשרלך שלם ; ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלם :

אלעזר ה' יזכרן בכל זקנים שאתה זולא עלותו על הקבה בס אתה שליא עבותיהו דבר
זה נאמר ושני הנביאים ושולם בכתובים :

כתוב בתורה כי ה' אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדונים האל
הגדל הגבר והנורא אשר לא יסא פנים ולא יקח שוחד ובתיב
בתרי עשר ושפט יתנם ומוכיח לרבים אם לתת לו לחם ושלמה :
ונתנו בנביאים בכתיב כמכה אשר כי נשא שוכן עד וקראם אז
עתה וקרוב ושכון את רבו ושפל רוח להחיות רוח שפלים ו
ולהחיות לב נכאים ושלום בכתובים דכתיב שיר המעלות
ושרו שמו לרוכב בערבות ביה שמו ועלו לפניו וכתיב בתר
אבי יתומים ודין אלמנת אלהים בעמון קדשו : יפי ה' אלהינו
עמנו כאשרה היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל יטשנו ; ולתתם
הנבקים בה אלהיכם חיים כאלכם היום כי נתם ה' לנו נתם כל
תרבנתיה ונפש עבדה ; ערבתה כגן ה' אגן ושמה ישלא בה
תודה קול זמרה ; אם ה' לא שמר לעבן לדקב יעלה מלה ומאחר ;

שיר המעלות אשרי כל ירא ה' הולך בדרכיו יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב
לך : אשתך כגפן פריה בירכתי ביתך בניך כשתלי זיתים סביב
לשלחנך ; הנה כי כן יברך גבר ירא ה' ; יברכך ה' מציון וראה בטוב ירושלם

לו שמחייך ; ואמר גשם בשפך אדם על ישראל :

בבבא אל בפה הקדוש הלהה עבר לתת חלק לעמי הכשיות שיקבלין הברכות עליהם אמר
לו לך שיהלו כי שוחר מביקה אל אדם ולא יבטל אלא בשבתיהם גם לך שיהיו
לו לך הרשים קשורים באמתם אחת כעבד נרב ולך שיהיו עולמים ומה שאירע
אמר לך באדם לי הרח הבר שהנשמה שבתת שמע : יגהר שאוה בחבלה עלה
היין בוקא ולא בקשה שהם אתוק הגבורה לי הינו שמעורים החילוקים
ליכן : יגהר שאר אל ישוב כמו אל הבלה בדים כי אחק הכם עתה לא לי
הדים שהוא החסד כמו לי ההכם שהוא תחת העבריל בן אדם לדים ושמר לבבה
כמו בקוחה כראה בבלה עם : ידע הכמה באופן שנפקוך שאנו שאלו עלה
הדבר ולא נשאר פסוק ריק : טוב לומר לו פעמים אליהו וקבלתי
שטוב לומר כפרה הוא :

אליהו הגלעדי · אליהו הגלעדי · אליהו הגלעדי יפ הרא
אליהו הנביא · אליהו הנביא · אליהו הנביא יפ הרא
אליהו התשבי · אליהו התשבי · אליהו התשבי יפ הרא גם יפ
אליהו הגלעדי אליהו הגלעדי אליהו הגלעדי גם
אליהו התשבי אליהו התשבי אליהו התשבי גם
אליהו הנביא · אליהו הנביא · אליהו הנביא גם הרא
אל יהוה נביא אל יהוה נביא · אל יהוה נביא גם עשים
אליהו הנביא עתה יבוא אלינו עם עשית בן דוד הרי לו פעמים :

יחוד לזכירה יאמר אשבועת עליך פירוש כי אלהים פירוש כי אלהים בתיבות האחרונות
אלהים) קלמת איונקים (פרינס) שר של שכחה שתשרה לב טפש ענו ותפל
יתי) עלטורא רשתא אתעיבם רשיעים עיבים עם פ ונטעלא תן
בעיני ה׳ : פירוש רחכתי לבכי ושעשים אין אים אתי ואדרכם באמתי
ואראסם בחמתי :

והבין שפ אים בלילו הולך ויתעלם והוא הנק׳ עם שר אל אמה שיונק מאחורי הבינה
ונתבונה הנקראים נשיגים כתהשכחה עליך : פירוש הייאה הא : רחכתי לבכי
ג׳ הבלה דהייאה עי׳ שם יגה הי ויו הי שהעלוי עד ג׳ הבלה שהוא הפ שבוונת
בלילו קיבוץ נשתבונן בו שנת הברכת בפה באופן אתה י׳ יה יהו יהוה ובהשית
הניה עצות ישראל : באמתי בכח שפתי אם א׳ שעות עב ופס ואהדרונה ג׳ פאי :
ואראסם בחמתי שעיב תתפרר הקליפה של השכחה עליך : ויאמר אביה אל בנו
החל עליו וכל כמו שעשוה בתיקונ שבת : הבלה

בשתרוק את האבנקה תבונן כי הוא של שעוה ושלוה הייאה ה
הארת הבייאה בעשיה וגם שע עהדין שאירין לזה שהם נקרא שלוה ורונגל
יגה הי ואו הי ובוהאם שהוא אלף ואר הי יגה עם באמצע ובכה יה חיים כרוכים
נשמו עקבהאם כי גם תבונן כי שעוה בלא שע כעיים זה בחסרת אתה העתה
של ונ׳ הבלה בשתרוק יה זה ג׳ תיבה והשיכ׳ ג׳ אלפין שבאים עליהם דומה
רמ׳ באמצע בשם יאמר הם אלף אלף אלף בעת הבאים לשם יתברך הם
הוא בעב מאיק בכה גלה בעת מעבר שם בן ופס עיקר הבלה הבאים שהם
החילונים : ומה זו היא באמצע ומעבר תשיך שיתוק זה ל׳ ל׳ עלוה
שהיא הנוק גם תבונן שעי שיוצרו החילונים עמם יתרלה סוד יחוד שלה
הנה יהוה אהיה יהוה אלהים יהוה אחד ג׳ כי ואחוז הטם בגיא ישנית
והם בשאול ובבלי :

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם

בורא פרי הגפן :

ויברך ואוחז הכוס בשמאלו והדס בימין

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם

בורא עצי בשמים :

נא' י"ה יפן יהוה ויש לכוין בשניהם כי יוצ

יצאת המעלה ובורא וו כנגד עולם האצילות

ולכוין להמשיך הברכה בגבורה על היין מיד

היושר בענבו :

ירים ג"כ כנגד ע"כ ויכוין לכוונת הריח

שהוא ממתיק הדין בתוספת נשמה

בחושך דוא' כנ' בסוד ו"ו שבת ובריכה וו כנגד הבריאה רמז :

ויכוין ומחזיר הכוס בימין ומביט בד' ציפרני ידו השמאלית וטובה הימנית על

גבן ויטין כי הצפרנים הם הכסוי הנשאר על שרש הצפורן והנן והקליפות

הוא נקרא מאורי האש בין קודש לחול שהוא הכונה שלא תינק יותר מכחי

חיותה . גם תמצא כי הענין [illegible] שבת בגבורות שלושים ואנו

אומרים בורא מאורי האש כי אין לנו חלק בהם כי אם בבורא ית' שמו :

גם עיקר הכונה כי יש אלפיים ותק כוחות חיצונים בכל ד' אצבעות הימין .

והם ג"כ יקר נר ויוכלו ע"י ע"ז שהוא הכוח ומכבעת אותם . גם יכוין

כי ד' אצבעות הם ויכאל גבריאל רפאל נוריאל שמסבבות את הירושלמים כמו

אותם הבריאה הנקראים מאורי אור ובחול חוזרת הנקיבה מאירון ומאורי

אותם כנגד הנה שהוא הכונה שאם מקבלים כחם לשוב בגוי הנעשה ונקרא

מאורי האש [illegible] אז' מקורו אוכלה ולכן יש ליזהר להורים ולכפות

ראשי אצבעות למקבלידו עד פנה שלו ולא יראה הגוף :

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם

בורא מאורי האש :

בריכה וו שביצירה כנגד ע' ומרים מגן

ומאורי אלה ולכן הכוונה במאה שבלית

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם המבדיל בין קודש לחול בין אור לחושך

בין ישראל לעמים בין יום השביעי לששת ימי המעשה :

ברוך

ברוך אתה יוי הה זו הה העבריל בין קודש לחול : שומה ושבתך בתכה
אחרונה :

סעודת מוצאי שבת

הנה היתה אינה הולכת לגורי ערפעורת מוצאי שבת לבן אסור להתעסק
באומנה ואפי' בדבר עד אחר סעודת מוצאי שבת : ואשרנו אמנם
סעודה זו היא כעין אור חוזר של סעודת השבת ומשרה עיר ברכה בסעודת
החול כי בחינת מלאה זו לאמה בסל אכילת הבצוץ מקדשת השבת :
יסדר אחמ בשני כסרות ולא יקח ביחד בברכת המוציא אלא אחת בלבד
ויאמר בלא היא סעודתא דרבי אלכא : ויש לשמוח בסעודה זו
כמו בסעודת שבת כי הוא סעודת מלוה :

ערב ראש חודש

יהי להתענות בסל עדה ויכין לשמן עצמו עם כלי השבינה שהיא בגלות ומתענין
אומתה בשר מעוט חיות ומנהג מארכים הגלות בעוונותינו שעלה היתה
חורות בשבת אנו חטר כמה וחי' אור הלבנה כאור החמה ולכן יש להתענות
ומקצת אם תל עדה קודש העולה אבל אם כבר היה העולה זה אין מעוט :
ולכן אם בדש עדה העולה יש להתענות אבל אם לא יקדישו התענית -
כמו שהרקנ"ל : יש לבדר מן בעלמו ובשתה כמו בשבת אלבדרים
הרבה הרבה אין הטוה ופיב לבדר והוא בטל לקראה שבעה שהיי כ
נאמר בו עקרם שמאל וראשי תרשים : כתב בעלמה ית הבשה שטוב
הבתנות על קברי הצדיקים שמתלוו בעדן . גם שלו ירי כן כשהולך ל
בית הקברות יסור בו יום השות ויכנס לבבו תכב כתם שבהשתטחות
שוכל מאור בעדה ובטל לחודש אבל כתב שאינו ראוי לכל ארם לולך

לבית

לבית הקברות אם לא שיסמוך על עצמו ואין לו פחד שיתעכבו בו עד בבאורם:
כנזכ' בשערי הבואה : חייב אדם לקבל פני רבו בר"ח כי גם בר"ח שהאיר
עשותיהם בכסף נע' האורת פני ימשוך לו השפעה לכתר רצו והעיקר הקבלה
תהיה בשבת כי אז יוכל דרכו יותרים : ליל ראש חדש :
נהגו הספרדים לומר מזמור ברכי נפשי ויש סמך לזה מה' הגלוס' פ'
כי הנפש כרואה את הקבה בר"ח אומרת ברכי נפשי וכו' ועוד טעם כי
בר"ח אין על' כמו בגלו' נפש ולכן אומרים ברכי נפשי וכו' :
בברכת רצה שהוא סוגר הכלם ובר"ח שהם בכלם יאמר
אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע
ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו וזכרון
ירושלים עיר קדשך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה
לטובה לחן ולחסד ולרחמים ולחיים ולשלום ביום ראש חדש הזה.
זכרנו ה' אלהינו בו לטובה
ופקדנו בו לברכה והושיענו
בו לחיים ובדבר ישועה ורחמים
חוס וחננו ורחם עלינו והושיענו
כי אליך עינינו כי אל מלך
חנון ורחום אתה :

ראש חדש בין בלת יורד ג' ראש חדש
ראו אל אלהי אלהים אלהים א' אלוה
ט' אלף לוד ה[illegible] יום · חדש ג' אלף
היו דהי' אלף תהיה יד הה גם ראש
חדש שמתחילה בעשה לה ראש חדש
כי עלתה עד כתר ואז זוהב בשוה עיון:
בליל ראש חדש מותר בזיווג כמו בשבת

ויוב א' עפי' שאין המתבע רשו עכ'. הנשמקור הנשמות פותח עו כן
בליל שבת : במוצאי האמצע נהגו להתענות לכבוד ר"ח כמו בשבת ויש נהגו נשן
הוא כי יש שמחה גדולה בר"ח כנזכ' בר"ה פ' נה עי' · גם יהיו לבושים
נקיים

שונים לעליותא לבורר מן שם לפוסי הקבה ברמ אינם כמו בחל חול: אי שיש
סיפק ביד יהבה בעיות מן כמו בפרת ביתר שאת:

שבת ראש חדש

אתה יצרת שלך עקרים כדית עלאכתך ברוך הבדיל מהבת אותנו
ונלית בנו ונעלתנו על הלבונות ולקו שחטאנו לפניך
אנחנו ואבותינו תחבה עירנו ושמש בית מקדשינו ונטל כבוד
עבית חיינו ואין אנו יכולים לעמוד חובותינו בבית בחירתך בבית
הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו שכבר היה שנשתלחה בעקבשיך:
יהי רצון לפניך יאומ' שתעלינו
בשמחה לארצינו ותעלינו בגבולנו
ושם נעשה לפניך את קרבנות
חובותינו תמידין כסדרן ומוספי
כהלכתן את מוספי יום השבת
הזה ויום ראש החודש הזה
נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך כמו שכתבת
עלינו בתורתך על יד משה עבדך מפי כבודך כאמור:
וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושנ עשרונים
סולת מנחה בלולה בשמן ונסכו עולת שבת בשבתו על עולת
התמיד ונסכה זה קרבן שבת וקרבן רח כאמור:

ובראשי

מנחמון-יהודה רשם סגולות
יר ומומקק הנכבה ובעת ה
הזרבן שלם על בהלק ומחיבו
ושלת ידו בו: ומשם הזה
ומ ומוישלה מעלה יתרה לעק
ד הוא בחיק אבא ורומה לתה
כי שנה לרבה לו ומשתמשת ב
בכתר מ' עמו ו:

ובמאמרי חרשיכם תקריבו עולה לה' פרים בני בקר עגל אילם אלה כבשים בני שנה
שבעה תמימים ומנחתם ונסכיהם כמשפט שבעה עשר פר ושני עשרים איל
לעשרון לכבש ויין כנסכו ושעיר לחטאת חוץ מעולת התמיד והעלתו
בקדוש [שני תמידין כהלכתם: ישמחו בעלותיך [כי היא שמחה אלוה בחיק
אביה] אשרי שבת וקורא עונג עמודקדש. שביעי כולם ישבעו ויתענגו
מטובך ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת זכר למעשה
בראשית: אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו קדשנו במצותיך
ותן חלקנו בתורתך שבענו מטובך ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת
ותנחילנו ה' אלהינו בשמחה ובשון ישועה שבת קדשך וינוחו בה ישראל מקדשי שמך
ברוך אתה יהוה מקדש השבת
ומנוחה לעמו ישראל באהבה
לזכרון מעשה בראשית
כי בנו בחר ואותנו קדש מכל העמים
ושבת קדשך באהבה וברצון הנחלתנו
זכרון למעשה בראשית
כי הוא יום תחלה למקראי קדש
זכר ליציאת מצרים
כי בנו בחרת וקדשת מכל העמים
ומועדי קדשך בשמחה ובשון הנחלתנו
ברוך אתה יהוה מקדש
השבת וישראל והזמנים
הלל
הללו עבדי יהוה
הללו את שם יהוה

יהי שם יהוה מבורך מעתה חזרה והתחרטה ונתבטלה ישקל הקדשות : :
ועד עולם משורת שם עד מבואו מהולל שם יהוה : רת קלר קלסיך
ג' עב סג זה גן ו' סולל ומילוייהם ג' קרקע הוא מגן שם ה' : רס עולם
נגיש ה' על השמים כבודו מי כה' אלהינו המגביהי לשבת המשפילי לראות
בשמים ובארץ מקימי מעפר דל מאשפות ירים אביון להושיבי עם נ
נדיבים עם נדיבי עמו מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה הללויה :

בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לועז היתה יהודה לקדשו
ישראל ממשלותיו הים ראה וינס הירדן יסוב לאחור ההרים
רקדו כאילים גבעות כבני צאן מה לך הים כי תנוס הירדן תסוב לאחור
ההרים תרקדו כאילים גבעות כבני צאן מלפני אדון חולי ארץ מלפני אלוה
יעקב ההופכי הצור אגם מים חלמיש למעינו מים :
יהוה . זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך את בית אהרן יברך יראי
ה' הקטנים עם הגדלים יוסף ה' עליכם עליכם ועל בניכם .
ברוכים אתם לה' עשה שמים וארץ . השמים שמים לה' והארץ נתן לבני
אדם לא המתים יהללו יה ולא כל יורדי דומה . ואנחנו נברך יה מעתה
ועד עולם הללויה :

מזה אשיב לה' כל תגמולוהי עלי כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא
נדרי לה' אשלם נגדה נא לכל עמו . יקר בעיני ה' המותה לחסידיו
אנא ה' כי אני עבדך אני עבדך בן אמתך פתחת למוסרי . לך אזבח
זבח תודה ובשם ה' אקרא נדרי לה' אשלם נגדה נא לכל עמו בחצרות

בית

בית ה׳ בתוככי ירושלים הללויה : הללו את ה׳ כל גוים שבחוהו כל האומים
כי גבר עלינו חסדו ואמת ה׳ לעולם הללויה :

הודו לה׳ כי טוב כי לעולם חסדו : יאמר נא ישראל כלה :

יאמרו נא בית אהרן כלה : יאמרו נא יראי ה׳ כלה :

מן המלך הקדוש יה עד תיקון הקדוש ברוך אתה אמת ואתה אמת עד עד הפסוק
עני בערחב יה עד תיקון הקדוש מלכים אמת אלהים ואתה אמת
הלילא אירא עד תיקון הקדוש ורב חסד אמת אל הפה אל אמת
שמעתה לאמרים עד תיקון הקדוש אל עצמא עון אמת אסביב הפנים
הלי בעורי אחני ארמה בשמי עד תיקון הקדוש עקשב תרין תפלין
דאסתין יי טוב לחסות ביהוה עד תיקון הקדוש ונקה הומלט עובה
הקוקיאלת : עבטות בחדים עד תיקון הקדוש לא יקה פוש דאיתפי
שעמי ! טוב לחסות ביהוה עד תיקון הקדוש פיקר עון אבות
על בנים שמין דאסתן לגוטר : עבטות בעבים עד תיקון הקדוש
על טלפ נעל רבליק מלעובי זקן הלכים :

כל גוים סבבוני בשם ה׳ כי אמילם . סבוני גם סבבוני בשם ה׳ כי
אמילם . סבוני כדבורים דעכו כאש קוצים בשם ה׳ כי אמילם דחה
דחיתני לנפל וה׳ עזרני עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה קול רנה וישועה
באהלי צדיקים . ימין ה׳ עושה חיל . ימין ה׳ רוממה . ימין ה׳ עושה
חיל . לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יה יסר יסרני יה ולמות
לא נתנני פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה זה השער לה׳

צדיקים

לריקים יבואו בו [זה] אודך כי עניתני ותהי לי לישועה [אודך] אבן מאסו
הבונים היתה לראש פנה [מאת] מאת ה' היתה זאת היא נפלאות בעינינו
[מאת] זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו [זה]
אנא ה' הושיעה נא אנא ה' הושיעה נא
אנא ה' הצליחה נא אנא ה' הצליחה נא
ברוך הבא בשם ה' ברכנוכם מבית ה' [ברוך] אל ה' ויאר לנו אסרו
חג בעבותים עד קרנות המזבח [אל] אלי אתה ואודך אלהי ואמשך
[אלי] הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו [הודו] יהללוך יהוה
אלהינו על כל מעשיך וחסידיך צדיקים עושי רצונך וכל עמך בית
ישראל ידוך ויברכוך ישבחוך ויפארוך ויזכירו ויקדישו ו
ויעריצו את שמך מלכנו כי לך טוב להודות ולשמך נאה לזמר
כי מעולם ועד עולם אתה אל ברוך אתה ה' אלוה אמת ומשבחיך:
הודאה סת מתבאר לעיל בן - כהן לוי ישראל הבלעי
לריך לחלוץ התפילין מאחר קריאת ובא לכאן והשעה כבר עברה אם אינו יכול עליה
שחוא ארך עתה התחיל לעלות יותר נפ כי אם שאינו עולה אז עתיקא עכו
הארת עתיקא נשכחת דרך העדרינן והוא הארה יותר גבוה ואין הפסולין לכן
לריך לחלוץ התפילין ואחר שחלצו ופסל עוסק הרש
אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתיך ברוך אתה אדני

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו
אלהי אברהם אלהי יצחק
ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון
גומל חסדים טובים וקונה הכל וזוכר חסדי אבות
ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה מלך עוזר
ומושיע ומגן ברוך אתה יהוה מגן אברהם ואלהי
יהוה מגן אברהם ואלהי יעקב

בלחש עולים חכמה יעקב ורחל בחסד לישראל וחמלה :

ובחזרה עולים חכמה יעקב ורחל בחכמה לישראל סבא וחמונה :

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה ורב להושיע
[מוריד הטל מוריד ומו] משיב הרוח ומוריד הגשם
מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים
ורופא חולים ומתיר אסורים ומקיים אמונתו לישני עפר מי
כמוכה בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח
ישועה ונאמן אתה להחיות מתים ברוך אתה יהוה
מחיה המתים יאהדונהי :

בלחש עולה בינת יצחק ורחל בגבורה דיס ותבונה :
ובחורה עולה בינת יצחק ורחל בגבורת ישראל סבא ותבונה :

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה ברוך
אתה יהוה האל הקדוש : יאהדונהי :

בלחש עולה בינת יצחק ורחל בגבורה דיס ותבונה :
ובחורה עולים בינת יצחק ורחל ושם בדעת ושם ותבונה :

ראשי חדשים לעמך [את רחל ביעתה רחל עולה שבעים יצחק לכתרוא
שהיא ראש חדש עם שהיא שהלו]
כתת זמן כ

כפרה לכל תולדותם בהיותם עקרים לפניך ובחי הלקן ושירי ה
חטאות לכפר בעדם וכרון לכם תהיה ותשובת נפשם שירשונא
עובה חדש בלבון תמין ועולת ראש חדש [משחדש גיבלת יגיב
ר"א אל אלת אלהי אלהים ב אלהים ב אלף לדתי יגיבים]
נעלה עליו ושירי עזים נעשה בחלון ובעבודת בית העקדש
נשיח כלנו ושירי דור עבדך נשיע בעירך האזורים לפנעזבון
אהבת עולם תביא לנס ובריות אבות לבנים תזכור והביאנו
לציון עירך ברנה ולירושלים בית עקדשך בשמחת עולם ושם
נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידין כסדרן ומוסף כהלכתן
את מוסף יום ראש חדש הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה
כמצוות רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך ע"י משה עבדך מפי
כבודך מאמור : ובראשי חדשיכם תקריבו עולה לה' [עלות לחת
אולו ומשתעים בכתר אחר]

פרים

בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים
ושנתם ומנחתם כמדבר שלשה עשרונים לפר ושני עשרונים לאיל
ועשרון לכבש ויין נסכו הם שנתקיים בו שאלה העלבת העיה ב
ושעיר לכפר ושני תמידין כהלכתם : שבתוך קיום נוגה בסורחיות לאל סמוך
אלהינו ואלהי אבותינו חדש עליו את התרש הזה לשבה ולברכה
לשלום ולשמחה · לישועה ולנחמה · לפרנסה ולכלכלה · לחיים
ולשלום · לעזרת חטא · ולסליחות עון [בשנת העיבור] ולכפרת
פשע · כי בישראל עמך בחרת מכל האומות וחקי רשי חדשים
הם קבעת ברוך אתה יהוה מקדש ישראל וראשי חדשים :
וְאַהֲרֹנָהוּ : תלה כל :

בחומה הנעלה עולים יעקב ורחל בכפר וגם שעורה ישראל סבא ותבונה ונהד
קדשת כפר כי עקבו ועיר דרך הנחיגל הארת עמקא :

כתר יתנו לך ה' אלהינו מלאכים השוט מעלה עשעך ישראל
קבוצי שטה יחד לך קדושה משלשים כדבר המאורה
ני כבוראיך וקראו זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש
ה' צבאות מלא כל הארץ כבודו : לעמתם ברוך
יאמרו : ברוך כבוד ה' ממקומו · ובדברי
קדשיך כתוב לאמור · יעלוך ה' לשולם אלהייך
ציון לדור ודור הללויה : [הם מלאו הם שהיא רחל עומדת פנים עם יעקב :

הנה הגלגלים תחת עלים יעקב ורחל שמקשמעת כמדרגה חגת בגאמגוסא : :

ברכת הלבנה

כתבו המקובלים ומי ברל בפנים מסוכתו שאין מקרשין הלבנה עד שתהי ג' ימים :
לולב מי מחרוס הסכר שם מקום כחבר גדת ובחזה יולדת הנוק ובהפרוש עשרת ת
תקות שאנו מזכרים בברכת הלבנה כי עשרת כתר הנוק שמחורי הבת ובהפכ ל
לעשות בטן כי טלם יולדים מזיווגי בטן העכל אשר שם מקום ולכן הם עתידין ל
להתחדש כמותה : יש לקרוא הלבנה בבנים מבוזרים ונמים לשמחת הבלה וקודם
ברכת הלבנה ואחר : קלויה הלו את הון השמים הלוהו בשמי ס
הלוהו כל צבאמו : הלוהו כל צבאיו : הלוהו שמש וירח : הלוהו
כל כוכבי אור : הלוהו שמי השמים והשמים אשר על השמים :
יהללו את שם ה' כי הוא צוה ונבראו ויעמידם לעד לעולם חוק
נתן ולא יעבור : יכון יעבור ג' רפה ס' ספר רפה נשלם : כספר רור עלך
עלך חי וקיים ג' רפה :

ברוך אתה יהוה אשר
בדברו ברא שחקים
וברוח פיו כל צבאם חקוקים נתן
להם שלא ישנו את תפקידם שמחים
ושמחים לעשות רצון קונם פועל
אמת שבעולתו אמת וללבנה אמר
שתתחדש עטרת תפארת לעמו
בטן שהם עתידים להתחדש כמותה
ולמאור לילדים על שם כבוד שלמה
ברוך אתה יהוה מחדש חדשים :

ברוך

ברוך אתה ג' רפה אתוון יוד ואו אלה
הי יוד ואו אלף ואו הי יוד לשתק
בו אלהים ה' ג' א' אל אלה אלהי
אלהים ע' סלם שהוא בגנה שאירה ב
בחל לפיסה על שיעוטה אלהים
רחל סלם אמא : אשר בדברו שאמר
ל' רחל הנקרא שאמר אקרשתלו ב
יהוה ואל : בדבר שחקים השמים
חלם דברי אמה שנבנה ע' לה דירה
שנתקשטו בבריאה : וברוח פיו
פל פיהם מחם ועיר ופיו הוא ה
הנוקבא ועל נתקנו כל צבאיהם
כי אמפי שוא יקנן שם אינמעל
כי אם ע' הנוק :

חק

ברוך יגלך ברוך עושך ברוך קונך
ברוך בוראך כשם שאתה מקבל
לעתיד ואינו יכול ליגע בך כך לא
יוכלו ליגע בי כל אויבי לרעה:
תבול עליהם איומה ופחד בגדל
זרועך ישתקו כאבן: כאבן ידמו
ורועך בגדל תפחד איומה עליהם
תבול גם: רוב עלך ישראל חי
נקיים סלה:

חקוים וכשם חקי ועיר ומקי חמל
עם בעולם העליון ושמשיני ומכים לי
הכוכבים העליונים דומה: הלון קונה הם
לא גם קונה הם ב' אותיות קסא שהם כנגד
באמא לאמת לנוסף: שפעולתם נמהיא
הנוק המקבלת ממנו: שגם היא מקבלת
העולות חתמים בחותם ואם הנקבה אמת
ונקבה כן בזכר ג' מהיה שמקבל וכלאחר
כעשים מהיה ג' מאות בבנה:
שהם עתידין להתחבר פי' שמעלית
את הנוק הנקבה בתעלה
לעלה מעיר הנק' תת אל הכינה כי שם
תהיה ה' עלו כמו שהיה בגמן אשמוהו
לעשות בגמן ופי' שהם מלאכים עתידין להתחבר כמו שהם העולם כמו הנעלמות
הענר כיגם אמא ותבונה ישמו פרלוך אחר ויהיה שיתעלה העולות כבר שיהיה חכל
מאלות עד שיעמוד ילדה במקום פאר שמוא ומל ראשלם: ולפאר ליולדים
וכשם פי' וכל זה יעשה עי' שם זב העלה עולות כי שם בארת בגם הם ב' והלהי
זב כי ההעלה תהיה עי' שם זב ראבא: ברוך אתה וכל יכון בכסא אלא שיכון
תחלה באלהים ברחל ואתכל בסג ראמא: ומלג גם העלות עשיה ליהה מלת
לבישה ובריאה ומלגלם. גם גם העלות נפי' בחמלה באופן שתעלה ומלל
לעקודה תלאמון כי בעיקוש יהיה תחת הישוה: כשם שאתה רוקד וכל הכל
הלפי דבלע מן הקליפות: ואל פסוק זה בנשר ובחיפוך בחרב פיפיות המשיך
הקליפתעל שונא ישראל: ידמו כאבן כמו הכינה אחיתה נעלמת דמיה
בעלות בנקבה תבול עליהם כך כאבן ידמו וכל: רוב עלך חי וקיים ג' רפה
כי כשתעלה השכינה לא יהיה בירורים ברפה בעלם:
תנא רבי ישמעאל אומר לא זכו ישראל אלא לקבל פני אביהם
שבשמים כשם א' בחורב רוו ואמרו אלי הלך לשרתה עשרה:

בגבולם לומר עליו לשם וקרוב ימים אחרים לבנה וכל שהרי הלוי בקרבו לה
ויכרעו לו בעניו לברכו שעה חיצונים עקטרוג הלבנה ומאיר שלום עליכם
גם כי קטרוג הראשון שהיה בעצמות היה קטרוג הלבנה
ועתה שנתקן הקטרוג בברכת הלבנה ומחדשה כאור החמה ואז שלום עליכם ואין שטן
והמלך יצ : ברכת חנוכה

יכולין כשהוסיפו להדליק נר חנוכה לשנה עשרה טפחים ולעלה שלשה שהם כעין
נר שם מקום אילנות קושרת הנוק ותבוין כי שם במקום עשרה נעשה לה האיר
טאולו היתה בעלות פעם בפעם ברגל מברים וג' רגלין כמנין נר גם אנו שומרי
לה בג' ברכות הללו ג' יחודים שהם יהוה אהיה יהוה אלהים האדני
כמנין נר והנה האיר זו אנו משפין לה עם שקיעות החמה כי אז היא שרת לה
ויורדת לשנה לביץ ויתן טרף לביתה והנה עיקר האורה העשירית היא האורה הבאה
מן האש שהוא יוד הי ויו הי אלף הי יוד הי ג' רגלין והאורה זו שהיה בה ומן
שוצה וזהו עד שתבלה רגלו מן השוק הם ביץ עד שתבלה אותה הרשיעו והנה הלולו
נקוד יוד הה ו הה ותשיק בלשה האורות יוד הי ויו הי יוד הי ואז הי יוד
הא ואז הא ג' להדליק ויכל מעשה נר כנגד : גם תכוין ברוח להדליק
נר חנוכה שם קדוש כחל תכוין שנעשה האורות אשא ואל הנקוד עלו שמן ו
ויכל יתיר עם הנוק בבחינת נר הטבר ווס שם זה יוד הא ואשאה אהי
אהיה והוא סוד רש האורים ושהאורה הזאת תקבל גם הנוקבי הנקוד כה ובזו
חנוכה חנו ג' יוד הי ואז הי האורות הבינה לנוקבה הנקוד כה גם תכוין
כה אתוון שיש ביחודים העכרים העולים נר והנה יש בברכה ואת יל
תכות כמנין ג' מכולין באשא עקש טא לברמא בסוד חנה כו ויכל נתקן
הוד דוגל כה מכולאין קדשאין מן אל עד עלה והשמנים מעורתכל ה
האורות עי' ווגל עלה ונקה כנגד :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצוותיו וצונו להדליק נר חנוכה :

הבית עורת לה בעת לרתם רבת את
ריבם דנת את דינם נקמת את נקמתם
שמרת נבורים ביד חלשים והבים ביד
מעטים וטמאים ביד טהורים ורשעים
ביד צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך ולך עשית שם גדול וקדוש
בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופורקן כהיום הזה
ואחר כאן בעמך לדביר ביתך ופינו את היכלך וטהרו את
מקדשיך והדליקו נרות בחצרות קדשיך וקבעו שמונת ימי
חנכה אלו להודות להלל לשמך הגדול: [אלמ] ואלמ לפורים

ביומי מרדכי ואסתר בשושן הבירה
כשעמד עליהם המן הרשע ו
ובקש להשמיד להרוג ולאבד את כל ה
היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום
אחד בשלשה עשר לחודש שנים עשר הוא
חדש אדר ושללם לבז ואתה ברחמיך
הרבים הפרת עצתו וקלקלת את
מחשבתו והשבות לו גמולו בראשו ותלו
אותו ואת בניו על העץ:

כוונות קריאת המגילה

תבון כי מגלה ג"ל הוא הארת נפ"ל ונאמר המגלה בגים פרוש בתוך הקלאים
הארתה עובה ויולא לחוץ בסודה בסוד אור עובר על כפות המצעות הוא יסוד

מערים כמנים הרי נפ"ל
ונה על הנפש לכן אנו אומרים
על הנפש בהנר שהוא בסוד
הנראה כי שתיתהו תיקן
ההוד:

הנה ל שנה ושנה הקבעוה
עמנו מה שבלתי מגלה או
לנוכח הנאמר שהוא נגלה
ונאמר שהוא גלי על הישוב
ונאמר שהוא מרמי והלבן
ובמי והלבאחור הנה
אין בריה זו מתבטלת מפני
בטן המורה פנים בפנים
ומתגלה בכל שנה ושנה יסוד
אבא הה ועובדון ליסוד
רחל

מאבא הקדמא עילה והוא אורך כדין ו' ולכלים אין הקבה בעילה והיא מרובה
בשורות ו' ונקרא עש"ם לפי כי כל עלמא דאבא דרגין אך הנוק נקראת מדרגת
ולכן קדמא ונקרא שמתקשט יסוד זה ומאיר לחוץ ליסוד חל ועל קדוראתה
העילה עולמין מדורות חוץ ליסודה ומתעלה המרה מדבעולמות :

יסוד חוב חסד הת גבורת בינה בינה הת

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
בעלוותיו וצונו על מקרא מגלה :

נקוד פתח בחיבור מאבא מקוד אורך יסוד מאבא ונקוד לגרי שמתעלה עי' אמתר שהיו
מגש . לגלות ולהאמר מלך ליסוד רחל מהארת יסוד מאבא :

ברוך אתה יהוה אשר עשה נסים
לאבותינו בימים ההם ובזמן הזה

שמתעלה חוץ מרחל מהארת היסוד
המקרא נס ומתעלה בגבורה :

ברוך אתה יהוה אשר שהחיינו
וקיימנו והגיענו לזמן הזה :

יסוד
מלכות

חיריק והולם תחתונה והוא
הי' בעיקר הנס הוה לגלות מ
אורות עלי דאבא ג' מלך
ג' הדרות לגלות בנוקבא הקדמא
ומלך

ובאלין בשעות הדולמים מלך המגלה
ים ובשלשת הימים האלה [רת יוהה]
ותשאן השלכה ושתי [רת והו] לבדו עוותה השלכה ושתי [סת והיה]
היא וכל הנשים יתנו [רת הוהי] ושתי השלכה לפניו ומאמה [סת
יהוה] יתנו יקר לבעליהם [רת יוו] ושלכותה יתן המלך לרעותה
הטובה [רת ויהה] יעשה בכל שלכותו [רת יבס יס יעב גי'ב'ן] המלך
ודתו ובהקבץ [רת הוו] והשרים ויעש המלך [רת ווה] הביאה
אליו הנ' [רת האיה] המלך ושנה ואת [רת הוו] וגיה הנערה
בעיה [סת ההה] יהודי היה הביאה ושמו [רת וסת יהוו]

ומבני

ויבא הארון ויגד [רת וחו] שרדש להסיר שקו [סת ריו] ויבוקש הדבר ויבא
[רת וחו] מדינה משדינה בכתבה [סת ההה] יבוא העלך והמן היום
[רת יהוה] זה איננו שוה לי [סת הוהי] יבוא העלך והמן אל המשתה
[רת יהוה ופרץ אתה] ונדולה לשרבכי על זה ויאמרו [סת הוהי] יבאוש
משרי [סת שרי] יצא שפי העלך ופני המן [רת יהוה] אתהלבוש ואת
הסוס [רת אהוה] שלבני העלך בלבוש [סת יכה] נפל על המטה [סת לה]
כי כלתה אליו הרעה [סת יהוה] רעת כי כלתה אליו [סת הוהי] אל
היהודים ואל האחשורשים [רת אהוה] שלבני העלך אחשורוש [סת
יכה] אתישי הפורים המלה [רת איהה] הפורים הזאתהשנת
[רת ההה] כי נגל שרבכי [סת יו]

ברוך אתה יהוה אשר הגה
את ריבנו והדן את
ריבנו והנוקם את נקמתינו והשלם
גמול לאויבי נפשינו והמעלה
שלרינו ברוך אתה יהוה הנקם
לעמו ישראל מכל צריהם האל המושיע : אשרהעת כל

צדקה בפורים

הבוין כי בגמי הצדקה בימים הומיסוד
אבל ולכן כל הנשים ידו עתנים לו אפי' לגויים
כי האמת אבון יתרים ויבון לי' הצדקה שעתן הצדקה שיסוד אבון
העקרא לדים לחל העקרו לדק ואילו האמת הם לצורך בנין בכלוך רחל :

הפנו כעבד הלל שעבדו באלי הרבה והדין
והבקשה והעיון והקולעות שבלשיקודגטרה
לעורשה ולכן העקור שבאלעיקודגטרה
וסת הוה עיקוד אלהים ברחל כוס בגר
ה שושע ריתבה על ה עלין תקופין
שעתה לה יבוב להושיעה :

סדר אכילה ושתיה בפורים

הנה אכילה לא אמרה שתיה והיא
חב של עוק ועניות רב שוחי לאורחות

בה ותכוין כי אכילה ג' אחי להשיך לה שוחי שלה חב מוחים אורות שהיה לה בעת
האמיטה יגאולה היום אפי' חודש פעם בפעם ומיתשיך בחיי זה תוספות
הארה ולפי שזות הבנה עיקר לכן שחי' ערבה מאכילה בפורים ותכוין בעת
אכלתך יוד הי יוד הי ובעבה רעב להשיך אוה חכיה בה :
ובשתיתך יוד הי יוד הי ובעבה רסן להשיך בה אות בנה :

אמירות מנות

תכוין כי יסוד מאבא עתיק ואות אותיות יסוד ויה
והוא הנקרא אים ויה נקרא רעה ולכן נקרא ענות כי
אין הייס ההארה לי שהוא הוא זת הוא שעוברת הארה דרך היסוד אבא בחי' אחרונה
שבה ת והיא החוב דאבא ולכן הס' ב' ענות לאים אחר :

מתנות לאביונים

הם אותות לנה דרכורא לעשותם שוחי לחוב
שבה המעשים שלה דאבא בלון הנשיה ועתה
מאירים לפי שעה והנה באים לה עתה עי' לה רויר והם נקראים אביונים כי הסן
לו טעם ולא רח ומם לבר שגיסא ומם בתוון בלות עתנות א' שוה על אמא דנסא
היא עוד שתפשטת זת שניה על שאירים אביונים אור בלומות הנקראת ואינם
ונטלים לדרכה כמ' לדורך הת שהיא הנוקבא :

סדר ביעור חמץ

לוה בנסן שאז ומן התחלת שלוי הלבנה בשלשתא או הכוונה לבער הקלקים אחר
סביבל הכרס העליון שרגלים לוינק שמנה ולכן עלה לבער המלך שבוא סמל ולכן
הוא נקבות בסוד דכורא ואור שהיא לוות ולכן הוא בבחינת מצה התורה
בסוד הנקבה הנקראת תורה . הכוון קודם שתברך כי חלק ג' אלהים וכן אותיות
שלוי שלומו אלהים אלף לדר הי יוד מם פה לשר מם בלת הי יוד יוד ויולת
מם מם והם גבורות דקטנות דרעת ויור שיסוד דאבא ולפעמים החילונים
נאחזים

שוחטים בפסח אלהים זה ובהן בחיי חלב ובדם הברית הנלאל שמותי/ הם הלאה כשמחיל/
הן החילנו/ הם בלאה אז אתם מתהפך לאת ונעשה מחלק מחלקת ותכון כי שאורג
אלף לדר הי יודעים ש והם חמשת בקטנם ראשא שבעלת נאם א אל אלהי
אלהים ה והוא בשור בינה בקטנם של אמא שבעלת נאם ואל בשאור סוד
אלהים כפשט בעלת בקטנם ראשא שבעלת ואל וכי אלה יסוד ראשא ולעשים
כשחילנו/ מחוים בפסח הן אז נעשה שאר וגם תחה הנלאל הלאה כשמחיל
הן החילנו/ בלאה אז אתם מתהפך לאת ונעשה את שער משארת ותכון על
הכנים עכשיו לאה הנכי לפנים בתוך הדלת הראש עלאה ותה/ אלה שאורה
בפנים ועיכ ישנע יניקת החילנו/ שמותי/ הנכי · גם יכון כי מלך הדלת
טוב סוד חלב ואלה איחזור כולו סודלך הדלת טוב וישנע יניקת החילנו/ :
גם ימין כי הבריקה בחורן ובסדקי חוא לטהר כל הטומאה של אלהים שהי/
נאחזת בסוד תוק בסוד טהרת הנפש ובריקתן כמו שתטהר השכינה
לבעלה לגו פסח : טוב להנח עשה כתיתן חלק בבויות הבית ולשרפע
ולכוון לבער כתרין דסאבותא לגלגא לדקדושה מתוכם ולהבה תלבש
תשעים ווה סוד תשרפה ב

יסוד חוב חסד תת גבורה בינה גאון גאל נה יסוד

ברוך אתה יהוה אשר קדשנו במצותיו וצונו

בפסח

על ביעור חמץ : ובוקר ובקש לאורה בכל ומחכ מחר

כל חמירא דאיתא ברשותי דלא חזיתיה ודלא בערתי/ ליבטל

ולהוי כעפרא דארעא : מעשרה דברים המקרשים לאדם הוא שיהיה

בחלק בשהו בטל פרטי החומרא הנכ בפוסקי : ליטת הנלות

נעשן חסידים ואנשי מעשה בעלת ליטת הנלות לומר הלל הנלה וכה לקחן

פסח כשהיו שוחטין אותו ישראל הוו אומרים עליו הלל הבא בכ :

מתקוט הקרי היא עין חיה שאדם אוכל לשמה אלוה: כתב אבן יוסף
הלוי ז"ל אלוה אחר חלב מסטל פיחים ויתפלל להקב"ה שיתן שפתותיו
חיות שאיתו הקריב קרבן פסח ומשם אבשר אשלים מה שחיבה מה טוב ומה
נעים ואשרינו בגולה קודם כמה שנים: יהי רצון בעיוט
והכוונה יתברך בקרא: **טבילת יום טוב**

חסד גבורה הוד תת
תכונן תחלה ל"ע לות דשקוואות והעדים שבו יהו יה הוי הוי ויה

יסוד
והי
מלכות

חס ט יודין בגמ יוד הי ויו: דרוש מעלה לבון עטה מזרח
הי יוד הי ואו הי יוד האו"אהא יוד הה ו"ו הה ג' שים והם חסדים
תבונה שואל נפנים בחתכם בלק דשקוה ויכוין כי כולם נשבו מעב
הראשון שהוא חסד בחי' שים ולכן הם ז' סאה סוד ר' יודין בגמ:
גם תכוין כי שקוה ג' אלף הה יוד הה והם כלי בית קובעו לפם אלף הי יוד
הי אלף הא יוד הא ושות לעזרב בגם השכנה עד שיעות הקשו בדים ומאיר
הריני טובל לשעבדו לבושין דזהבא ואת מאיר קודם הטבילה
ותכוין כי לדור השקוה היא ז' סתומה סוד הבינה השם הרת ואל ותאיר הרני
טובל שנית לשעבדו לבושין דחול ותשבוו שנית ותכוין
כי הארת הרגל היא התחלה עתה בוערים ולכבודו אתה
טובל ותכוין כי רגל ג' יוד הי ויו הי אלף הי יוד הי
ומאיר הריני טובל שלישית לקבל קדושת הגל: לכון
ויפסע לאחוריו בשעת ליאה ומאיר והה הנשאר
בלון והנותר בלהאלנים קדוש ומאיר לו כל הכתיב
לחיים בירושלים אם רחל ארבע אתן לזאת בנות לזין
ואת בני ירושלים ידיה מקבלה ברוח משפט וברוח בער: יובשיב שבועות
אוסף ואומר ורקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טומאותיכם ומכל
גלוליכם אטהר אתכם: ואין לנגע עצמו בטהרת כלל ועיקר כי הם שני
יום ומאי ונכון שהגין יאמר במקום: כשובע

עליונית	תחתונית
אלף	
הה בינה הה	דרוש
	תחתונית

בשובם חוץ מאדר בסוף כלל. יולה עליך לא [מה אהיה שבוא שוחם סג] גלח
ג יולה הי ולה הי. יולהא ואו הא. יולהה ולה הה] וכלשון חקוים אתך לשפט
תשיבי ואת מחלת עבדך ה ולרחקתם מאתי נאם ה: ולבני בנו יוכ ואמור
שיהיו חשובים שאותם של שבת כי ביום יום שמחה ותרה על הארת מאד שהיא
ודתה מגלה מאבא ולכן השמחה מוסגת יותר ולכן לבוש יוכ משובחים יותר
מבגדי שבת:

סדר השולחן

צריך להעמיד השלחן מסודר כדי שיעשה הסדר כשיבוא
מהבה צריך שיהיו השלחן מוכנים עליו שבת ויום
שלחן של ה' הגלים ולחם עליהם ומגיעת השלחן שבשקדם:
צריך שיכסוה עליה נפת לבנה ולחם באמצע ועל הלחם מכה שכה כדי שיהיו
הלחמים חוץ ג' כפות: צריך שיהיה השלחן אחד גם מקחים ומחבוטשה מגבהו
מ' פחות מ' ולא יותר עליו: ושם בעל הבית מחוריו בגלגון ופשו כנגדם
הנרות שבדרום: ימין מלח על השלחן: ובאים להריח בהם: ימין כוסם
טובים לקדוש והמהדרים כוחרים אותם מכסף או זכוכית לבנה טובה שיש
בה אלי ומנוהו לכבוד הפם הרוצו על הכיבה: יהה מים מפיסים להניח
מעיה בדרום ושלחן בלגון: יסדר קערה גדולה ועליה ג' מצות: ו
ואותם שמשמש אותות בהמלגה לא טוב עושים כי מוכרים אותם ביום
והוי כמוחק אות כל הדרכי: ובלה שמאל מלגיעה הכרפס עם ה
הקלים קטנה של חוצץ לטבול ותחתון המדר: ומגל המלגה הנרמל והבילה:

תפילת ערבית ליל פסח

בכנסת בתי יכוון כי כל מיני עלות
פסח הוא בסוד המלכות בין אלו ו
בין מלכות אבא בין מלכ אמא ומחיק ולכן נקרא חג המצות כי מלה נקראת
השכינה לחם עוני ולכך הקרבן בעצורים אבל בשבועות תמלה בכל מיני
תבאות ומו מנה התורה ומנו לחם בעלות במלכ ותת לחם מן הארץ
ולחם מן השמים ולפי שהארת הפסח בסוד הנוח חכמה הנכנס בוא
מתנקדת

מתבקרת המלך בבמה ולכן תיבון בכפיפה בעמ יהוה יתהלו יה ובמ"ו מזמור
הנ"ל כתבו חגבאל בסוד החסד ומכיר
שהיה החסד בעלמות: ברכו את יהוה המברך ההוה
ברכו את יהוה ל"ה יהו יהוה יוד יוד הא יוד הא ואו יוד הא ואו הא ג"ל ע"ב
הי פעמים הי רקה בהסתר הה עשר רך ונהו הי ברך ע"ב רך:
ברוך אתה ה' אשר בדברו וכל היכל לבנת הספיר יסוד דנוק
מהבת עולם בית ישראל וכל היכל אהבה חסד דנוק דבריאה [דבריאה
אלוה תת חכמה בינה דעת גדל
שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד יאהדונהי
דאור חכמה בינה חל חגת נהי"ל כתרחל
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד [יאהדונהי
ואהבת וכל עדבמאדיך ע"ב תיבון דושך עד ומאדיך ערכבה לפ"ם ע"ב
והיה אם שמע עדושמע ומאדיך ונוסף עדהטיבור ערכבה לפ"ם ע"ב
עד ואמר ל' תיבון בינך עדהברית ערכבה לפ"ם מל מאדיה ג"ל
ואמר עדה מלבבכם ע"ב תיבון ב"אוקיך ובדרת קדוש ערכבה לפ"ם ע"ב
אמת ומאמונה כל היכל הדנון חת דנוק דבריאה:
השכיבנו אבינו לכל היכל בחגר דנוק דבריאה סוד שיה עלוזה:
ופרוס עלינו סוכת שלומיך באי פרוס סוכל שלום עלינו ועל כל
עמו ישראל ועל ירושלים: ודבר שהאמת שומרי המלכות ישראל:
מלכות נה עי הת מלכות ישסיך מלכות בריאה מנן תמלה
אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתיך המלכות המלכות:
קדוש פריחת העיירה תכון בקדשת יום פסח שבוע בעסור חכמה יגיד הי
ויין הי ורץ כי בכל עליות חוזרים לאמתו ומשיות בקדוש ועי תבלה חוזרות
פעם בפעם:

ברוך

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו

אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול

הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים

וקונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו ב

באהבה מלך עוזר ומושיע ומגן ב

ברוך אתה יהוה מגן אברהם

ערבית

נגה ראשו שבנלח ועיר קיימין רנוק

וחסר רועיר שאור בנלח אלו :

חזרה

חזרה

יהוה הלוגי ואורי שאירים וקיפים

הנלי הלוגי יורהי שאירים

שחרית

חפיה רוגט בנלח ראשו ושאגתו

נסתרבו :

חפיה רוגט בכתראשו ושאגתו נסתרבו

חפיה רוגט בכתראשו ושאגתו נסתרבו

מגן אברהם

גם אל פנורים :

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים

אתה ורב להושיע משיב הרוח ומוריד

יוד הי ויו הי יודהי ואוהי

הגשם מכלכל חיים בחסד מחיה מתים [אוריה טל] עד של יוד הא ואו הא

[עלמא רבה] ברחמים רבים [של אתיק] זה אחרונה כוונו של אתיקא וכו' של

סומך נופלים ורופא חולים ומתיר ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן אותיותיהם וכו' :

אסורים ומקיים אמונתו לישני עפר [עלמא דגלגולא נקראו עפר]

מי כמוכה בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה

ונאמן אתה להחיות מתים ברוך אתה יהוה מחיה המתים:

יאהדונהי יוצא מריבוע ה' אלף הי יודהי [זעיר אנפין]

ערבית	שחרית	חזרה	מנחה	חזרה
גבורה חול מאיר באור	בינה נוק'	בינה דז"א	בינה דנוק'	בינה דנוקבא
אלו ואור דבינה מגבור	בחסד דז"א	בגבורה דז"א	בכתר דז"א	בכתר דז"א

ואח"כ שמואל ונוקבא:

קדושה דשחרית יכוין לקיים מצותיה ונקדשתי :

קדוש חכמה דנוק' במקום חסד דז"א מקום חסד בלו גן חי נישן :

קדוש בינה דנוק' במקום גבורה דז"א במקום בינה וכו' אור חי עליון :

קדוש דעת דנוק' במקום תת דז"א במקום דעת בלו וון חי עיגול :

יהוה צבאות גם הנה' מתלבשין אורה ויולין במקום חגת :

מלא כל הארץ כבודו הי' כמלוא גם הארץ גשמיות וכו' כמלוא יקרעות

הגית גם הכלכתות מלאות אורה ויורה במקום נהי' :

וה' קבלו ואיל נוק' קבלהשוה' כו

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה ברוך

אתה יהוה האל הקדוש : יאהדונהי יוצא מריבוע ה' זולהא יודהא

ערבית

ערבית	שחרית	חזרה	מנחה	חזרה
יסודו בגינה שבת	רצה והחליצנו	רצה ואל עולה	רצה ואל	רצה נא
הוא שאין בישראל	ביסוד ראשון	עולה בחמה	בכתר	אשר בידיהם
קדושת הקבע	ראשון :			בכתר ראשון
				בר בשמו

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל
הלשונות וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתיך
ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת
ותתן לנו ה' אלהינו [באהבה שבתות למנוחה]
מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון
[את יום השבת הזה ואת יום] חג המצות הזה
[הוא מקרא קודש זכר] יציאת מצרים
מקרא קודש זכר
ליציאת מצרים :
אלהינו ואלהי אבותינו יעלה
ויבוא ויגיע וירצה ויעלה
וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ו
ופקדונם וזכרון אבותינו ו
וזכרון

כמלוכה בישראל שבת אור ראש
ותתן לנו ה' אלהינו את
יום טוב לזכרון מעשה בראשית
ישרים ותורת אמת ותלמוד
לעשות בהם חוקי רצונך
ותתן לנו ה' אלהינו מצות
ישרים ותורת אמת חקים
ומצוות טובים ותנחילנו
זמני ששון ומועדי קודש
וחגי נדבה ותרשנו
קדושת שבת [הם יום ראשון
בארץ בלבד עצרת] וכבוד
מועד [הם יום ראשון עיקר
ויום ראשון שבועות]
וחג המצות

ובכן ישיר בן דוד עבדך
ובכן ירושלים עיר קדשך
ובכן כל עניך בית ישראל
לפניך לפליטה לטובה
לחן ולחסד ולרחמים לחיים
ולשלום ביום חג המצות
הזה זכרינו ה׳ אלהינו
בו לטובה. ופקדינו
בו לברכה. והושיענו ה׳ אלהינו בו לחיים. וברבר ישועה ורחמים
חוס וחנינו ורחם עלינו. והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך חנון
ורחום אתה: והשיאנו ה׳ אלהינו את ברכת מועדיך לחיים
ולשלום לשמחה ולשון כאשר רצית ואמרת לברכנו קדשנו ב
מצותיך ותן חלקינו בתורתיך שבעינו מטובך ושמחינו בישועתך
וטהר לבנו לעבדך באמת. והנחילנו ה׳ אלהינו באהבה ובחפץ
שבת קדשך בשמחה ובששון המתנו
ברוך אתה יהוה מקדש השבת וישראל והזמנים:
אמן סלה:

ערבית	שחרית	חזרה	מנחה
את דוגלי שבו יסוד	את דוגלי	יסוד מאמר	את מאמר ביקום
בינה ביקום כתר נוקבא	ביקום רצה	ביקום סתר	כתר נוקבא:
	כתר נוקבא:	נוקבא:	

אלהות
ובכן ישיר בן דוד עבדך
ובכן ירושלים עיר קדשך
ובכן כל עניך בית ישראל
לפניך לפליטה לטובה
לחן ולחסד ולרחמים לחיים
ולשלום ביום חג המצות
הזה זכרינו ה׳ אלהינו
בו לטובה. ופקדינו
בו לברכה. והושיענו ה׳ אלהינו בו לחיים. וברבר ישועה ורחמים
חוס וחנינו ורחם עלינו. והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך חנון
ורחום אתה: והשיאנו ה׳ אלהינו את ברכת מועדיך לחיים
ולשלום לשמחה ולשון כאשר רצית ואמרת לברכנו קדשנו ב
מצותיך ותן חלקינו בתורתיך שבעינו מטובך ושמחינו בישועתך
וטהר לבנו לעבדך באמת. והנחילנו ה׳ אלהינו באהבה ובחפץ
שבת קדשך בשמחה ובששון המתנו
ברוך אתה יהוה מקדש השבת וישראל והזמנים:
אמן סלה:

[נוקבא איזה ביקום תת: ישראל דוגלי ה׳ אלהי הם אור הם]

[שיונאים מוחי אבא ונכנסים עתי ומוחי אמא עם בנה מלפני אמא]

השבעי עשה ת״ ה׳
ימי המעשה קדשת השבת וקדשת את
עמך ישראל בקדושתך ותתן לנו ומ׳:

רצה ה׳ אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב העבודה לדביר ביתך ואישי
ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת
ישראל עמך ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים ברוך אתה יהוה
המחזיר שכינתו לציון · מודים דרבנן · מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו

ערבית שחרית חזרה מנחה חזרה

מודים דרבנן מודים דרבנן מודים דרבנן מודים דרבנן
מודים אנחנו: בחסד ואמת: בחכמה בינה ודעת: חסד ואמת

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו
אלהי כל בשר יוצרנו יוצר בראשית
ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחיתנו והקיימתנו
כן תחיינו ותקיימנו ותאסף גליותינו לחצרות קדשך לשמור חקיך ולעשות רצונך
ולעבדך בלבב שלם על שאנחנו מודים לך
ברוך אל ההודאות:

ועל כולם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה
ויהללו את שמך באמת לעולם כי טוב האל הושיעתינו
ועזרתינו סלה האל הטוב · ברוך אתה יהוה הטוב שמך ולך נאה להודות:
מודים דרבנן · מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו:

ערבית שחרית חזרה מנחה חזרה

מודים דרבנן מודים דרבנן מודים דרבנן מודים דרבנן מודים דרבנן מודים דרבנן

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים וחיים ושלום עלינו ועל כל ישראל
עמך וברכנו אבינו כולנו יחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו ה׳
אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום
וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך
ברוך אתה יהוה המברך את עמו ישראל בשלום: אילה הויה ס
ג׳ אותיות ומכולן
ברוך אתה יהוה המברך את עמו ישראל: אילה הויה ס
בשלום: ג׳ חשמל לשלום בין חוג לחוג: אלהים הם ברמש הנוקב והיא
יקרא תחלה הש׳ :
ערבית שחרית חזרה מנחה חזרה
רעת רנוק רעת רנוק רעת רנוק רעת רנוק ביסוד וא״ו
יסוד וא״ו בתת רוא״ ברעת וא״ו שבעקום יסוד אוא״ :
חכמה רוא״ בינה רוא״ רעת רוא״ חסדים
יוד הי ויוהי יוד הי יוא״ו הי יוד הי אוא״ו הא
נצח אוא״ הוד אוא״ יסוד אוא״
גבורות
יוד הה ווהה
יסוד אוא״
כל הה גדולות הראשון הנכנס בוא״ בשעת קריאת הלל:
ואבון המאיר בג׳ שמות הלל ברחל ומאשה הלל עזור
הלא פרנוק גיור
ברוך אתה יהוה אשר אקבנו לקרות את הלל:
הללויה הלל עבדי ה׳ הללו את שם ה׳ יהי שם ה׳ מבורך
עתה ועד עולם משמרח משעה שבאו אל הלל
שם ה׳ רם על כל גוים ה׳ על השמים כבודו מי כה׳ אלהינו ה׳
המגביהי

הגדולה לשבת הישמעאלי לראות בשדים ובארץ עקידי שנפר כל שמשפחות הארץ
מבין להושיבי עם נעיבים עם טיבי עמו שושיבי עקרת הבית אם הבנים
שמחה הללויה :
בלאת ישראל שלרים בית יעקב עם לועז היתה יהודה לקדשו ישראל ע
משלותינו הים ראה וינס הירדן יסוב לאחור ההרים רקדו כאלים ל
גבעות כבני צאן שב לך הים כי תנוס הירדן יסוב לאחור ההרים תרקדו
כאלים גבעות כבני צאן שלבנ ארון חולי ארץ שלבנ אלוהי יעקב
הגופני הצור מגם מים חלמיש לעינו מים :
לא לנו ה׳ לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך ועל אמתך למה יאמרו
הגוים איה נא אלהיהם ואלהינו בשמים כל אשר חפץ עשה עצביהם
כסף וזהב מעשה ידי אדם פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו
אזנים להם ולא ישמעו אף להם ולא יריחון ידיהם ולא ישמשון
רגליהם ולא יהלכו לא יהגו בגרונם כמוהם יהיו עושיהם כל אשר
בטח בהם ישראל בטחו בה׳ עזרם ומגנם הוא יראי ה׳ בטחו בה׳
עזרם ומגנם הוא :
ה׳ זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך את בית אהרן יברך
יראי ה׳ הקטנים עם הגדולים יוסף ה׳ עליכם עליכם ועל בניכם ברוכים
אתם לה׳ עושה שמים וארץ השמים שמים לה׳ והארץ נתן לבני אדם
לא המתים יהללו יה ולא כל יורדי דומה ואנחנו נברך יה מעתה
ועד עולם הללויה :

אהבתי כי ישמע ה׳ את קולי תחנתי כי הטה אזנו לי וביומי אקרא אפיקנו
חבלי מות ומצרי שאול מצאוני צרה ויגון אמצא ובשם ה׳ אקרא
אנא ה׳ מלטה נפשי חנון ה׳ וצדיק ואלהינו מרחם אומרים ה׳
נצרתי ולי יהושיע שובי נפשי למנוחיכי כי ה׳ גמל עליכי כי חי
חלצת נפשי מות את עיני מן דמעה את רגלי מדחי אתהלך לפני
ה׳ בארצות החיים האמנתי כי אדבר אני עניתי מאוד אני אמרתי
בחפזי כל האדם כוזב :

מה אשיב לה׳ כל תגמולוהי עליכוס ישועות אשא ובשם ה׳ אקרא
נדרי לה׳ אשלם נגדה נא לכל עמו יקר בעיני ה׳ המותה לחסידיו
אנא ה׳ כי אני עבדך אני עבדך בן אמתך פתחתי למוסרי לך
אזבח זבח תודה ובשם ה׳ אקרא נדרי לה׳ אשלם נגדה נא לכל עמו
בחצרות בית ה׳ בתוכי ירושלים הללויה : הללו את ה׳ כל גויים
שבחוהו כל האומים כי גבר עליכו חסדו ואמת ה׳ לעולם הללויה : :
הודו לה׳ כי טוב כי לעולם חסדו : יאמר נא ישראל כל״ח :
יאמרו נא בית אהרן כל״ח : יאמרו נא יראי ה׳ כל״ח :
מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה ה׳ לי ולא אירא מה יעשה לי אדם
ה׳ לי בעזרי ואני אראה בשונאי טוב לחסות בה׳ מבטוח באדם
טוב לחסות בה׳ מבטוח בנדיבים · כל גוים סבבוני בשם ה׳ כי אמילם
סבוני גם סבבוני בשם ה׳ כי אמילם סבוני כדבורים דועכו כאש
קוצים בשם ה׳ כי אמילם · דחה דחיתני לנפול וה׳ עזרני · עזי וזמרת
יה ויהי לי לישועה קול רנה וישועה באהלי צדיקים · ימין ה׳ עושה
חיל

חיל. ומילה חשובה ומילה עושה חיל. לא אמרתי כי אחיה ואסף מעבה
יה. יפור יסרני יה ולמות לא כתני. פתחו לי שערי צדק אבא
בם אודה יה זה השער לה' צדיקים יבואו בו [זה] אודך כי עניתני
ותהי לי לישועה [אודך] אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה
[אבן] מאת ה' היתה זאת היא נפלאות בעינינו [מאת] ה'
היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו [זה]:
אנא ה' הושיעה נא: אנא ה' הושיעה נא:
אנא ה' הצליחה נא: אנא ה' הצליחה נא:
ברוך הבא בשם ה' ברכנוכם מבית ה' [ברוך] אל ה' ויאר לנו אסרו
חג בעבותים עד קרנות המזבח [אל] אלי אתה ואודך אלהי
ארוממך [אל] הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו [הודו]:
יהללוך ה' אלהינו על כל מעשיך וחסידיך צדיקים עושי רצונך
וכל עמך בית ישראל ברנה יודו ויברכו ישבחו ויפארו
וירוממו ויעריצו ויקדישו ויעלו את שמך מלכנו כי לך טוב
להודות ולשמך נאה לזמר כי מעולם ועד עולם אתה אל אלי עלך
מהולל בתשבחות: עלינו: קדוש בתורה וברכו:
וכשבאו לבית יעקב ויאמר בקול רם
אתקינו סעודתא דמלכא עילאה מאן היא סעודתא דקבה ושכינתיה:
ויכוין כי יש ג' יודי הי ואו הי ולכן כל האורות אינם כי אם בסוד נוקבא ומתבטל
אמא כמו בשבת ומודות אבא בשיר מלוים בתוכה וזהו שמחת יש מלעלה קדושת
לילא פסח כוונה אחרת והיא זאת: יקר

יקר הכוס ברכו הילדות ויכוין כי כוסא דאתיס וחלופו אכטרסא אכטרסא
הילדות דחילדות חסר דאוג עילאין באות חכמה
רעיר שהוא יהוה והאמה זו נקרא טא קטנה שני בחי' הכוס שהם תכונים
שנת אכטרסא אכטרסא והוא פעולת חיבוקת חסר דאוג עילאין
באות חכמה דוג והאמה זו נקראת יין שבתוך
הכוס כי יין זה אבנעות פרי גפן שפר אכטרסא עם הכוונה ועי' המעשה נכנס
הפעולי ועי' הדיבור המקיל: [יום שבת אתחיל]

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר
עשה וישבות ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים
את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים
לעשות:

ויכוין שבני בנות המלכים נכנס יוד הי ויו הי ויו הי בעשיות עבה דאוג עילאין
בחינה דוג שהוא יהוה בחי' קדושת היום ועתה
בברכה זו נכנס יוד הי ויו הי והוא פעולת חסר דאוג עילאה
ונקראת גם וכלות באות חכמה ומתקשר בקו ימין
שלו כולו יהוה יהוה יהוה ושם יודרים שהאורה זו לרחל דרך הבנין דוג
ונטלת חלקה ותלקאה: עי' מעשה נבנה האור פעולי ועי' ה
דבור כעשה אות מקיל:

ברוך אתה יהוה אשר בורא פרי הגפן:

ברוך אתה יהוה אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון
וקדשתנו במצותיו ותתן לנו ה' אלהינו באהבה שבתות למנוחה
מועדים לשמחה חגים וזמנים לשון את יום השבת הזה ואת יום חג
המצות הזה זמן חרותינו מקרא קודש זכר ליציאת מצרים.

כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים [וגם] שבתך [ומועדי קדשיך] באהבה
ובלבון [בשמחה ובששון הנחלתנו ברוך אתה יהוה מקדש] השבת
וישראל והזמנים : [ואם חל בחול אומרים]
ברוך אתה יהוה אשר ברא מאורי האש :
ברוך אתה יהוה אשר הבדיל בין קודש לחול ובין אור לחושך ובין ישראל
לעמים ובין יום השביעי לששת ימי המעשה בין קדושת שבת
לקדושת יום טוב הבדלת ואת יום השביעי מששת ימי המעשה
קדשת הבדלת וקדשת את עמך ישראל בקדושתך הבדלת בין
קודש לקודש :
ברוך אתה יהוה המבדיל בין קודש לקודש :
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו
לזמן הזה : [ושותה בהסיבת שמאל] :
רחץ לטל ידיו תכוין יהי רצון מלפניך שבחכמה בונה [illegible] שנו מכה
יוד ה' הי ג' ש' רחץ ושפ רוחץ [illegible] ידיו מהאדה ז' ומחזיר
חגיגה עד הראש שתחזור לישפ בשוח הקמה ושלא יינקו המלכים עמיהם קלות
הדר : ויכוין כי שם ידיהם זה ובן :
כרפס טבילה שכויות כרפס וטובל במלח ומברך :
ברוך אתה ה' אשר ברא פרי האדמה : לי המעשה
נפש הפטרי ולי הברכה המקיל נפש בשות חכמה הדעת שהואשם יהוה לי
אמלות הכרפס שהוא ג' שין שם סוד שין אלהים דינין רחמנות
ראשן שהוא אלף עבד הי יוד עסק ובגימטריא שתחיל לכנס אלף לבד
הה יוד עסק שהוא חילמשת רחילמשת רבלה הוד ראוהו
עלמה והנלה הוא עיקר הנכנס בחכמה עכדיו ובמשלום

כמו שכ׳ נמי בבינת דוגל מחנה ההוב מאמר הטב ומוכל כרמים :

יחל לוקח עלה המעלות וקרוסה לשנים חלקאלגול מחבירו ובהגיעו
נגד המפיקומן והקטן יעמוד בין המעלות . ויסמוך לאתר בדיסתרקה
מכנשו בחב בזעיר ע׳ בגירת העלה המעלות שתחילו האיר המרכז
שלה המלכים בהור ראבא רחילון ופנעי רחילנות ההוד ובה יומתק
ויושבר כח החילנים . תכון כי עתה בנעלות מעלה הם המעלדה
התבונה מבחוה ולכן הם סוד הם עמדה . וזהו ילמות מלכים ע
ומה כי הבין נקרא מלכים :

ינגיה הקרה שיבה המלכ ומושר המלחמה עמא לכסה עון יומן שחתם
בגית קודש במלכים :

הא לחמא עניא דיאכלו
אבהתנא במדבר
דמלכים כל דכפין ויתו ויכול
כל דצריך ויתי ויפסח השת
שתא הכא [בירושלים] לשנה
הבאה במדבר דישראל הא
שתא עבדי לשנה הבאה
בני חורין : ויהיו שנים ילדי הבינה
מקום חירות :

הולמות עמא בי דין רבו עליהן
המדרים כמנד הם המות שהוא כמנד
מות הבינה שורש ונחלק לשנים אנו
אומרים המלחמה עניא ותכון לנגד
עמי שלו שבאבא ומעשה שלה :
הא היא הנוק בגין הנעלמה חמא עניא
דהפעיה הנית נאינבה רק המדרגה
היסוד שמוגלוה בי ומאדון וזהו
הא אכלו אבהתנא :
עוקרין הקרה ומסירי המלחמה :
ומאין הבן שואל כי הוא שהוא הבן

העלון ובו היה כופר פרעה המשל ומלון טנע השאלה הזו :
ומוזנן כמו שב ויהי הפת מעלה בשעת המעבה : ועוקר הקרה מעקרה ומוזר

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות
שבכל הלילות אין אנו טובלין
אפילו פעם אחת הלילה הזה שתי פעמים שבכל הלילות אנו אוכלין
או חמץ ומצה הלילה הזה כולו מצה
שבכל הלילות אנו אוכלין שאר ירקות
הלילה הזה מרור שבכל הלילות אנו
אוכלין בין יושבין ובין מסובין הלילה
הזה כולנו מסובין:

זה נשתנה זה נקראים שתנה
בגלות העלות הקדוש הקטנות:
הלילה הזה הרמוז שהנוקבא נקרא
לילה ומורים שהוא בחי' קבלת
הכוחות עלה ונקראת אחר לילה
ומלה נקראים בלא לילות:
שבכל הלילות אנו טובלין כל
חלוקה ובכנגד עליה: שבלילה
ומורומים ובכוחות ומוגמ
אים ונבו עם הרמוים שלה
זה אוכלותה ומל ובלים עב
ז' אוכלות אבא ומנהכם
מורוגים בלילה הזאת עם
נקבותיהם אמו ומל:

אוכלין וכל חלוקה ובכנגד ליה כי שבכל הלילות ובגבורות וחסדים והלילה הזה
הלילה הרחמים הנקרא אלף ר"ל שאר ירקות הנשבכל הלילות אנו אוכלין ובגין
שאר ירקות ונוכ ביה שם זה הנקרא ירוק ומלבד כולם נקראל ירקות
והלילה הזה מרור אל כל אחיה עולם מרור שהוא בחי' בינה שבפרכסי בינה
שבכל לילות שלקוי הגבורות ובלילה הזה רוקא שקו האמצע לברר כי יבר"
הכ"ה הה ונשלו הכ"ה הה ג' מרור: בין יושבין וכל חלוקה ובכנגד אלילות
בין יושבין מלה אוקשאל ג' חשל מלה הבריאה אבל בלילה הזה מסובין קמה
שבאצילות מקום החירות חכל שבבינה עולם החירות:

עבדים היינו לפרעה במצרים
ויוציאנו ה' אלהינו
משם ביד חזקה ובזרוע נטויה ואילו
לא

הנה פרעה היה יוסף שעוקן אמ
בעשיה בשם אלהים שבחילוניות
בשקום הבינה שבאות גרון שקמה
מלרים

ל"ל ויעש כ' כולם
כולל בריה כמו
הטה בשם שלבן
ב' מחוה
ובשקר כוונת
ראיתי עם גנו
ומנוח שלו
ב' מחוה

לא הוציא הקבה את א
אבותינו משלרים עדיין
היו ובנינו ובני בנינו
משועבדים היינו לפרעה
במצרים ואפי' כולנו
חכמים כולנו נבונים כולנו
יודעים את התורה מ
צוה עלינו לספר ב
יציאת מצרים וכל המרבה
לספר ביציאת מצרים ש
הרי זה משובח:

אבל לספר ביציאת מצרים שאותה יציאת מצרים [illegible]

מתניתין: רבי אליעזר ורבי יהושע
ורבי אליעזר בן עזריה
ורבי עקיבא ורבי טרפון שהיו מסובין בבני ברק
והיו מספרים ביציאת מצרים כל אותו ה
לילה עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם ר
רבותינו הגיע זמן קריאת שחרית:

אמר רבי אליעזר בן עזריה הרי אני
כבן שבעים שנה ולא זכיתי

שתאמר

אלא שיהיו מספרים ביציאת מצרים בלילה
ולא

שתאמר ילדות עלמים בלילות עד שדרשה
בן זומא שנאמר לעין תזכור את יוצרך
ואחר עלמים כל ימי חייך ימי חייך הימים
כל ימי חייך הלילות ותכתיב אומרים ימי
חייך העולם כל ימי חייך להביא לימות
המשיח :

ולא ביאר ונשב כלומר שיתעלה ויוגע
ונה בלילה שיהי ויוגע בעצמה שקדר
המלכים ושפי בלילה כמה עד
שדרשה בן זומא ימי חייך הימים
באמת כל ימי חייך הלילות לפי
הדיוקא בעצמה ותכתיב ואמרנו
בזה כי אפי בלילה פסח שיש
הלל עדיין שאחר שתיכלו בוכאל

ומזה הדעת מוכרים באחור אין מזכירין יציאת מצרים בלילה לעצותם ניוגע ומאמרו
כל ימי חייך לימות המשיח שתתבטל את הקיבה אבל לא לעתה :

ברוך המקום ברוך הוא שנתן תורה לעמו ישראל בקדושתו · ברוך הוא כנגד ארבעה בנים דברה תורה :

הי יסוד דאבא נקרא ברוך ובנה יסוד דאמא נקרא ברכה כי היא מקבלת מיסוד
דאבא ועיכ מתברך ונקרא ברכה וזהו ברוך המקום ומקומ"ג ובי יגיע לנ"ך
יודי שהוא מ"ה סמ"ו עב קסא וגם הי"א בגי' יפי תפה ופנו תפה בגי'
מקום וגם זה בתת וזהו שנתן תורה לעמו ישראל והתורה יסוד דאבא :
הנה עתה לוקחת רחל מוחין כפולי דאמא ורחל ושלא שהם ח' הויות שהם
ר' פעמים בן וזה ר' בנים גם בסוד הג' השתפשטות ברחל הם בסוד ג' ה
המשותקים ג' חסרים ל"ג גבורות הרי ג' בנים ובהויות שבנה הרי בן ר' :

כמו סעודה הארוכות קול ישין כשהתבר גבורות חסר
וכנגד כוס ראשון אלהי רחל עם גבורות חסר
דיודין ובשלוי שלוי **אחד חכם** ואה בהויות בן :
בן שותיות וזהו בן עות תבשה בלאה ושם
חכם : תבשה ברחל בהשות בגלגל :

ואחר הצע

קו שאול

ואחד רשע כשעתחבר גבורה דגבורה רחל עם גבורה דגבורה לאה בג' הויות ג"ר בן :

כעין עולם העשיה אלהי הרחמים ואמונה אלוי בן אותיות ונהיו בן רשע : עם גבורות לאה ושם גבורה רחל ב' הויות ג"ר בן :

קו אמצעי

ואחד תם כשעתחבר גבורת תת לאה עם גבורת תת רחל ב' הויות ג"ר בן :

כעין עולם הבריאה אלהי הרחמים ואמונה אלוי בן אותיות ונהיו בן תם : עם חסדי לאה ושם חסדים רחל ב' הויות ג"ר בן :

ואחד שאינו יודע לשאול כעין עולם היצירה אלהים ראו בן ואינם כל רשעי כי ודעת בן איש יודע לשאול

עם בינה לאה ושם בינה רחל שב הויות ג"ר בן :

כשעתחבר בינה דרחל הויה אלהים בינה לאה בויה אחרת תריסלאה נהפא הריבן :

חכם זה הוא אומר את העדות והחקים והמשפטים אשר צוה ה' אלהינו אתכם ואף אתה אמור לו כהלכות הפסח אין עפר ירקן אחר הפסח אפיקומן : אבל זה שאינו בן אינו רק חקן סת אחר הפסח אפיקומן ג' דקטנות :

רשע זה הוא אומר מה העבודה הזאת לכם ולא לו ולפי שהכפר את עקר הכלל כפר בעיקר אין את ה' הקהה

רשע חיא סברת קדמת שלא יהיה ואלהים שם אלהים ב' בספר העבשה וכפר בעיקר ג' שם זה והיום העלות ל' ולא שלא יאמר שם זה ולא

הקהה את שיניו ואשור לו בעבור זה ולא שם אלהים לעקרו :

עשה לו בנאתי מזבחים לי ולא לו
אולו הי׳ שלא היה נעבד :

תם זה הוא אומר זה זאת תורת
אליו בחזקת ידה ולא מצאנו ה
מזבחים מצות עבדים :

ונשאנו ונעלנו את בתי לנו
אנחנו והנחת לבנך ב
ביום ההוא לאשור בעבור העשה
לי בנאתי מזבחים והנחת לבנך
יכול יהא בלא ביום ההוא אי ביום
ההוא יכול בעבור יום תלא בעבור
והלא אמרתי אלא בשעה שלה
ואמרו עונתיה לפניך :

הם אמרו אי אי אחרי
בחזקת הקורות לא שאלה
כדרך עוד לבמן וכשיטו
מצות היתה לי הבינה ב
בהתלבשות בעלות :

הלא הפצלו והסרו לו סדר
הנישוא בעצמה שהוא ה
היסוד לכך שבהקבה כל
הנשים כדי שיהיו מן יסוד
עם עלות :

יכול אם שיעורם התחל
לבנה אך לא ויוגלה ב
ביום ההוא שתהיה בתה
הלא בעבורה שאין הזיווג
כמו באמצעית היסוד ובעבור
החכם שאל אם שלמה אחרי
יש ואיך לא אמרתי אלא

בשעה שלבנותיה ושם לומר לא אמרתי שהוא כל שיני עונתי אלא בשעה שלה
ואמרו עונתיה כי אחר חזר לקטנותו עד שבועות :

שתחלה עובדי עז היו אבותינו
ועכשיו קרבנו המקום לעבודתו
שנאמר ויאמר יהושע אל כל העם

הנה כוס שני הוא כעבר ב
ביה ולכן עליו אמרו מגנה
דאמרה ריבוא עבדי ישראל
לחירות ותבלי ריבון עינה
שתעדין

כה אמר ה' אלהי ישראל בעבר הנהר
ישבו אבותיכם מעולם תרח אבי
אברהם ואבי נחור ויעבדו אלהים
אחרים ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר ואולך אותו
בכל ארץ כנען והרבה את זרעו ואתן לו את יצחק ואתן ליצחק
את יעקב ואת עשו ואתן לעשו את הר שעיר לרשת אותו ויעקב
ובניו ירדו מצרים:

ברוך שומר הבטחתו לישראל ברוך הוא שחילק את הקץ
לעשות כמו שנאמר לאברהם אבינו בברית בין הבתרים
שנאמר ידוע תדע כי גר יהיה זרעך [ארץ לא להם] בארץ
לאלהים ועבדום וענו אותם ארבע מאות שנה עם את הגוי
אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכוש גדול: שיגיעו כל
הטוב שהם בינתים כולו ולא יכלה עדשים ברוח: ואחר הכתוב בינתים ויכון
שבזה הוא לנוק נקרא
לברכה:

והיא הזעה ואבותינו ולנו שלא
אך בלבד עומד עלינו לכלותינו
אלא בכל דור ודור עומדים עלינו לכלותינו והקב"ה מצילנו
מידם: לא ולא שה ביקש לבן הארמי לעשות ליעקב א
אבינו שקיעה לא גזר אלא עלה וכרים ולבן ביקש לעקור
את הכל שנאמר ארמי אובד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי
מעט ויהי שם לגוי גדול עצום ורב:

וירע

העבודה לדביר ביתך ואישי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל
ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך ותחזינה עינינו בשובך
זכות יסוד
לציון ברחמים ברוך אתה יהוה המחזיר שכינתו לציון יאהדונהי
ברכה יז כנגד [illegible] :

מודים [illegible]
[illegible]

אנחנו לך שאתה הוא [illegible] : מודים דרבנן :
יאהדונהי לעולם ועד צורינו
[illegible]

צור חיינו מגן ישעינו לדור ודור נודה לך ונספר תהלתיך על חיינו
המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נסיך שבכל
יסוד
יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים
חגת
הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך ומעולם קוינו
לך : הנה חוד חסד [illegible] :
בינה חכמה כתר
ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך הגדול מלכינו
לעולם ועד וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך : הנה
[illegible]
שעולם חיים טובים : וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך הגדול
באמת לעולם כי טוב האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל
יסוד
הטוב ברוך [illegible] אתה [illegible]
[illegible]

יהוה

ולבנים ה׳ בסוד הדשים הם שם י׳ ואבן׳ מהיה׳ לגוף והחוץ שהוא משפע׳ לגוף
לבד אבל חסר האורות עצמן החוץ : ביקוש הדשים הם האורות עצמות חיי׳
תקבלו חיים העליונים סודות ועיר ונצלת הנה חי׳ האלף אחיה יהוה אהיה
וירעו אותנו המצרים כמו שנאמר ויענונו ויתנו שם בני חיים :
עליו עבודה קשה וילמו אותנו המצרים כמה שנאמר הבה נתחכמה
לו פן יהבה והיה כי תקראנה מלחמה וגם הוסף על שונאינו ונלחם
בנו ועלה מן הארץ ויענונו כמה שנאמר ואת עמתו בסבלותם ויבן ערי
מסכנות לפרעה את פיתום ואת רעמסס ויתנו עלינו עבודה קשה
כמו שנאמר ויעבדו המצרים את בני ישראל בפרך ונצעק אל ה׳
אלהי אבותינו וישמע ה׳ את קולנו וירא את עניינו ואת עמלנו ואת
לחצנו ונצעק אל ה׳ אלהי אבותינו כמו שנאמר ויהי בימים הרבים
ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבודה ויזעקו ותעל
שוועתם אל האלהים מן העבודה : וישמע׳ את קולנו כמו ש
שנאמר וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את
אברהם ואת יצחק ואת יעקב : וירא את עינינו ומפרישות
דרך אמצע כמה שנאמר וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים
ואת עמלנו אילו הבטים כמה שנאמר כי הבן תיולד תאנוהו
תשליכוהו וכל הבת תחיון // כוונת הפרשה לעבד פרעה חכמים בענין כדי
שיקבוא שם ומה הבן אלוד הוא ר׳ אלי׳ שהוא תמן לעבד שם שלא לבא ישראל
מצלת שיה תמכם בשמחון לעלות יצאו מצרים לזה ויתפשטו שהוא לזה שבגלות
מצלה

ואת לחציו לו הבחק כזה אמר
הקדוש ברוך הוא לחל ישראל
ולחלים אותם מלאכו ה' אלהים
ביד חזקה ובזרוע נטויה ובשורא
גדול ובאותות ובמופתים ויוציא
ה' אלהים לא עי אלא ולא עבי
שרן ולא עי הטלים אלא הקבה
בכבודו ובעצמו שנאמר והכיתי
כל בכור בארץ מצרים מאדם עד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה
שפטים אני ה'
ועברתי בארץ מצרים
אני ולא אלאך
והכתי כל בכור אני ולא שרף ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני
ולא אחר השליח אני ה' אני הוא ולא אחר
ביד חזקה זו הדבר כמה שנאמר הנה יד
הוי' היה בעדרך אשר בשדה בסוסים בחמורים
בגמלים בבקר בצאן דבר כבד מאוד ובזרוע נטויה זו החרב כמה
שנאמר וחרבו שלופה בידו נטויה על ירושלים ובשורא גדול זה מלאך
שכינה כמו שנאמר או הנסה אלהים לבא לקחת לו גוי מקרב גוי ב
מסות באותות ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ו
ובשוראים גדולים ככל אשר עשה לכם ה' אלהיכם במצרים לעיניך ו
ובאותות

אולה שיסר מלון עשה מקבל ההפלגה ושיש תלא
הדרה ולכן אחיה כי הפלגה הי' ואנו אין מקבלה
הלעונה אמר בפור חיל עשה לנו חיל ושמרת
ולכן בביטול נבטוים אלאלהים :
לפי שאין מצרים היתה עקום מאוד
מתרבות בעולם והיה בתר אשה
יורד ולאך בם היה ימל לאתפשטא
ובשיתי אם אוכלה הוא ואין בו שייכו
זה לכן אני ולא אחר :

ואותות הרבעה כמו שמאר אות העשה הנה תקח גידיך אשר תעשה בואת
האותות. ובאותם הדם כמו שעל ועתה עובדים בשמים ובארץ
רם ומם והשרות עצם דבר אחר ברר חוקה שתים. ובורע עשוה שתים
ובאוהל נגע שתים. ובאותות שתים. ובאותם שתים.
אילו עשה עכות שהבוצת הקבה בעלים עלבעלים אילו הן:
[אין לעבוד באלבעזולאות כמו בכם עלמר:]

חסן ג' מינים אם אחר שהיה עכו ו ילמה שלמות הדלות הקדוסה לפתח הנוקב
הקליפה גלגלאו הלה:

לפחות הם מדבר בך דרים בשמא אבן אחרת ארבי ג' לפחות עכו ו ילמה
איסור הדלות הקדמה לזוהי הדלות המצע בלבן בלעת הלה לפי בן

חסר יוד פנים בך לטחמי אלהים גם אלהים ואילו הבילוותיו הארבע בך עכו ו
ילמה עבור הדלות הקדשה בעוד חוב הקליפה ובכם השמה באויר
הקקפתו ובעמת איסור מכם הקליפה:

ערב ג' לא יכון יבוה א אלאלה אלהי אלהים ג' רעב וילמה עכו ו מנלת
הדלות הקדמה ובכה איסור רוכם הקליפה:

רבר ג' אלהים כשונים ולא הילוו אחרי ג' הבי וילמה עכו ו שמה הדלות
ומכם בבור ובכם הקלא:

שחין עכו ו מעבורה הדלות הקדשה ובכה בנלה הבכם הקליפה:

ברד א אלאלה אלהי אלהים ג' ברד ולמה עכו ו מכם הדלות הקדשה ובכה
בנלה הקליפות:

ארבה הם בן וילמה עכו ו מבינה הדלות הקדשה ובכה בעבורה הקליפה:

חשך בך דרים ולא יוכל אור לשמאל ואלהי אחרים וילמה עכו
ו מכם הדלות הקדשה ובכה לחסר הקליפה:

ובכם אשר
בעבעלבעזולאות
אשר הוא
עם ובכן
ג' טן אילו עשר עמת שלשה אלהים עם עי עאות ושמנים.
כמנין הנטיאים נטשון נתאו וכו' עם הפלל כפי הם עמי
הלא הלוי בני ישמעאל עם בשמים הלא שהוא הקבה

שכת בכורות

ובכר ג' ביום כל כחר ר' ראשי חטאים ולאחר שכבו ובכר רב
הקדוש וחכם גדר רואלרקליפה :

ר' יהודא אומר בהם סימנים בלך. חגר בלך עיים באחב ע' אחר ונבאו ולא
עיים באחב : ידעה נבא ה' אשר אשיע בקולו
לא כי יבושו עלי שבו אסקרמאר
מאשיע בקולה :

ר' יוסי הגלילי אומר שנים אתה אומר

שלקו העגלים בעגלים עשר שכות ועל הים לקו חמשים שכות
בעגלים זה הוא אומר ויאמרו החרטומים אל פרעה אצבע אלהים
הוא ועל הים זה הוא אומר ויראו ישראל את היד הגדולה אשר עשה
ה' בעגלים ויראו העם את ה' ויאמינו בה' ובמשה עבדו : כשהלקו באצבע
עשר שכות אמור עתה בעגלים לקו עשר שכות ועל הים לקו חמשים שכות:
ראו עוד אמר אין שכות חסה שהביא הקבה על העגלים בעגלים
היתה של ארבע שכות אמור ישלח בם חרון אפו עברה וזעם צרה
משלחת מלאכי רעים · חרון אפו אחת · עברה שתים · וזעם שלש ·
צרה משלחת מלאכי רעים ארבע אמור עתה בעגלים לקו ארבעי
שכות ועל הים לקו מאתים שכות :

ר' עקיבא אומר שנים שכ שכה ושכה

שהביא הקבה על העגלים בעגלים
היתה של חמש שכות שכ ישלח בם חרון
אפו עברה וזעם צרה משלחת מלאכי
רעים חרון אפו אחת עברה שתים

הגב כפר ידעת כי הנם הפחד
אלבעות ידעים ואין הנערי
בכה אלובש בתג בם אלהים אמרים
ה' הוא בעקד אלהים יהוה
אנה תם אלהים אנר
הנ מעלבך סבון נעלי כלמה
כלולה זה אמרו אלהים תרי
כ שכות : ועל

ועם

ועם שלש לרחבו ארבע משלחת
שלחי עצים חמש אמות אמה ועתה
בעלים לקו חמשים אמות ועל
הים לקו חמשים ומאתים אמות :

ואלהים לקו רבים מאד מאמה
אמה אלהים ג׳ ר׳ והטביע את פרעה
בים מצרים ירת בים וכל הקורא יסב
הרי רבי אמות :

כמה מעלות טובות למקום עליו :

אילו הוציאנו מעלים ולא עשה בהם שפטים דיינו .
אילו עשה בהם שפטים ולא עשה באלהיהם דיינו .
אילו עשה באלהיהם ולא הרג בכוריהם דיינו .
אילו הרג בכוריהם ולא נתן לנו את ממונם דיינו .
אילו נתן לנו את ממונם ולא קרע לנו את הים דיינו .
אילו קרע לנו את הים ולא העבירנו בתוכו בחרבה דיינו .
אילו העבירנו בתוכו בחרבה ולא שקע צרינו בתוכו דיינו .
אילו שקע צרינו בתוכו ולא סיפק צרכינו במדבר ארבעים שנה דיינו
אילו סיפק צרכינו במדבר ארבעים שנה ולא האכילנו את המן דיינו .
אילו האכילנו את המן ולא נתן לנו את השבת דיינו .
אילו נתן לנו את השבת ולא קרבנו לפני הר סיני דיינו .
אילו קרבנו לפני הר סיני ולא נתן לנו את התורה דיינו .
אילו נתן לנו את התורה ולא הכנסנו לארץ ישראל דיינו .
אילו הכנסנו לארץ ישראל ולא בנה לנו בית הבחירה דיינו .

על מחת בעת וכשה טובה סגולה ומבוקלת לעקום עליכן .
שחוקאנו שלרים . ועשה בהם שפטים . ועשה גדולות וחיים
והרג גבוריהם . ונתן לנו שונאם . וקרע לנו את הים . והעבירנו
בתוכו בחרבה . ושקע צריינו בתוכה . וסכם צרכינו בגדבר
ארבעים שנה . והאכילנו את המן . ונתן לנו את השבת .
וקרבנו לפני הר סיני . ונתן לנו את התורה . והכניסנו לארץ
ישראל . ובנה לנו את בית הבחירה לכפר על כל עוונותינו :
רבן גמליאל אומר כל שלא אמר שלשה דברים אלו בפסח לא יצא
ידי חובתו . ואלו הן פסח מצה ומרור :

פסח שהיו אבותינו אוכלים בזמן שבית המקדש קיים על מה הם אוכלים
על שום שפסח הקב"ה על בתי אבותינו במצרים שנאמר ואמרתם זבח פסח הוא לה' אשר פסח על
בתי בני ישראל בנגפו את מצרים את בתינו הציל ויקוד
העם וישתחו : [ושאלה הפרשה בין וזוכר]
מצה זו שאנו אוכלים על שום מה
על שום שלא הספיק בצקם
אבותינו להחמיץ עד שנגלה עליהם
הקב"ה שנאמר ויאפו את הבצק אשר
הוציאו ממצרים עוגות מצות

הנה נשארים רשאבותינו
ים ומשהו ישראל עבדים
מצרים ונגלו אליהם ,
יכולים לומר לעולם כיון
שקצים מצר הר רשע
שנאמר ולך ונא אינא
מלא היוצאים מהארץ
אבותינו

[ושיאכלו אותה בלילה ואת הבשר הצלי באש יאכלו
המצות ומרורים על מצה ומרור יאכלו
אבותינו המצרים בעת הגאולה ובעת
המכה הראשונה]

כי לא חלו כי גרשו מצרים ולא יכלו להתמהמה ומצה הוא עצם
לחם: [ונשתל שורש בדרו ושאר]

מרורים שאנו אוכלים על שום מה על שום שמרררו המצרים את
חייהם שנאמר וימררו את חייהם בעבודה קשה בחומר ובלבנים ובכל עבודה בשדה
את כל עבודתם אשר עבדו בהם בפרך
בכל אופן חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא
ממצרים שנאמר והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה
עשה ה' לי בצאתי ממצרים לא את אבותינו בלבד גאל הקב"ה
ממצרים אלא אף אותנו גאל עמהם שנאמר ואותנו הוציא
משם למען הביא אותנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו
[נכסה כי הקץ עבשיו ונגיה הטם בדרו ושאר]

לפיכך אנחנו חייבים להודות להלל לשבח לפאר לרומם
להדר לברך לעלה ולקלס למי שעשה לאבותינו
ולנו את הנסים האלה הוציאנו מעבדות לחירות מיגון לשמחה
מאבילה לאורה ומאפלה לגאולה ומשעבוד לגאולה:

הללויה הללו עבדי ה' הללו את שם ה' יהי שם ה' מברך מעתה
ועד עולם. שמורת שמע ערבו אבותו שהללו שם ה' מ
על כל גוים ה' על השמים כבודו מי כה' אלהינו המגביהי

לסבת הסכלות לראות בסדרים ובארץ עקרוי מעבר על מאסף ירוש
אבין להושיבו עם נדיבים עם נדיבי עמו ושיבו עקרת הבית
אם הבנים שמחה הללו יה :

בלאת ישראל מעלרים בית יעקב מעם לועז היתה יהודה לקדש
ישראל ממשלותיו הים ראה וינס הירדן יסוב לאחור
ההרים רקדו כאלים בבעות כבני צאן מה לך הים כי תנוס הירדן
תסב לאחור ההרים תרקדו כאלים בבעות כבני צאן מלפני אדון ח
חולי ארץ מלפני אלוה יעקב ההפכי הצור אגם מים חלמיש למעינו מים :

ברוך אתה יהוה יהוה אלהי אשר גאלנו וגאל את אבותינו
מעלרים הגיענו הלילה הזה לאכל בו מצה ומרור כן ה
אלהינו ואלהי אבותינו הגיענו לזמנים אחרים ולרגלים הבאים לק
לקראתנו לשלום שמחים בבנין עירך וששים בעבודתך ונאכל שם
מן הזבחים ומן הפסחים אשר יגיע דמם על קיר מזבחך ונודה לך
שיר חדש על גאולתינו ועל פדות נפשינו ברוך אתה יהוה גאל ישראל :
יקר בדו הישמת מים מברכה ובירך

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן :
ויכוין כוס בגי אלהים ומילוי חולמין אמגן אמגן והוא מילוי
מילוי אל גבורת דאוש עילאין בגוה ביה בזעיר
ואתהון עקר לי דקטנש שב ואחב תבון אמגן אמגן והוא יהוה
כמס מילוי גבוה דאוש עילאין בסוד היין שבגים גי"ע וה אמצעות עה
מספר אמגן. עם הכלל
ותכון

ותבונן מאד עד היכן הגיע הנפש בבינה אז יורד היו ואז היו פעמים יורד היו ואז היו
פעמים מעלה ראבא ואמא ונקרא עולם
ראשון ועתה בבחינה נפש יורד היו ואז היו פעמים גדולה ראבא עולה בגדלה
בינה בינה ועתה שתפשט בקו שמאלי שלו יהוה יהוה יהוה
ונחרבות הארבעה דרך הנרון עד ראש חתל בבינה אלה ולוקחת
חלקה ולקן מברכתה לאה גם: [ואחר בהיסבה] ואחר כך ילדו ויעקב עד ראשו ומדרש:
ברוך אתה יהוה אלהי אבינו אברהם אלהים יאמר כוון בקבלה כוון יהוה יוד
מקבל על כל אותיות הא ואז הא הוא נ"ר ותחת ידון כדי שתתפשט
הבינה אות בלי בעבר שהוא אות בינה הקראה
הה לקראה לאחלים ירדנה ותבין כי רחל נ"ר יורד בהכאתה שהוא יורד היו
הרוש ונשם רשל ירדו ושלהר ירדו ואחר ומלאה עד הראש שתוכיר לכנס בחוכבינה
ונשלה ינקו המלכים שהם: [לוקח כלבקרה הלבנו ומוכים בירדו הלאה עשה הרוחה אתה
ברוך ואדרך]
ברוך אתה יהוה אמה: תבונן מאד אתה הוא יורד היו ואז היו פעמים חסר
האולם לחם מן המערך ראבא עולה לבדו הוא הנכנס נ"ר בשוה חסה
רעיה שהוא יהוה מלכנס חיצונות עד
ראבא עולה שהוא אלהיכם הה בלבורה ווהשו בה האולם ולות מקום קר לחמה
רעיה ושתפשט בקו ימין שלו יהוה יהוה יהוה ושתלבל עד ראש מלך בחכמה
אלה ונכנס בגרונה חלקה וחלק לאה:
והוכבהיסבה אחס בוצע מעלוונה והשנ' אחר ויסון ברכה לבטוח
גם שלש הכריכה השלישית
ברוך אתה יהוה אמה מקבל על מכילות אלה:
ותבונן מאד בסוד של ברכה הוא מעלות שני בבינה ראשיר יורד היו ואז היו
פעמים גדולה ראבא עולה הנכנס בבינה מא שהוא
יהוה

הוה גם נכנס מילדות הנר ראבא עילאה חלק הר אלהים הה בלבור דן וכלה שתפיט
בקושטו שבוא יהוה יהוה יהוה וה שתלל ערדאם חל חלקה וחלקאה :
ואוכל שעיה יחד שיעור כוית בהשיבה שכל אחר
לוקח שרור בידו ואוכל שיעור כוית בחרוסת ומצרו שחרוסת :
ותבון כי החרוסת הם הקרבת הקודמין הולאים שסת שבוא אביה יהוה אלהיה
ורעת שהיא לנו לתון וקבלתאה כי יחל עקיא אדנו על שם קבלתה לאה גו
ותהפכה שם אדנו הקודמת על אדון אדון אדון שלוקחה לאה שב
לבני שהיה ואז שתהבת ונק חסא דהיינו סח ורעת ולחיות כי סון תער בירוחה
עוברת לכן מצרים החרוסת ואמנם תבון כי הדי כאן הגעת עד שקום הלבנת
בלבד ונם הוא שקום ריבוק לאה לכן תאכל הרור ותשבול החרוסת כמו לאתך
רעה לכן נרך לעשו לטחון בדיבים לב עתיבות החטה שתהבים ולשתקה :

ברך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על אכילת מרור

ולוקח שלב אחת עם שרור שיעור כוית וטובלו בחרוסת ואומר

כך היה עושה הלל בזמן שבית המקדש היה קיים היה כורך פסח מצה ומרור ואוכל ביחד לקיים מה שנאמר על מצות ומרורים יאכלוהו :

ויכולים שלהו הגפטר רעת הכוללת בוגקוים ולכן הי כאן גרמים פסח מצה ומרור ואוכל בחיסבה :

ויכון כי עתה נכנס בדעת רוא שמאה יהוה יהוה גם ראבא יודהא ואוהא יודהה זוהה ומוקעטר

תת ראבא עילאה בעוה הדעתם נכנס

שם אלהים בלבור גמין קטנה ראשון ראבא מילאה יסור ראבא עילאה שתפיט
בכל קושטאי דעיר שבוא יהוה יהוה יהוה ויוחל מאהבנו מרף הגרון עד
רוש רחל בדעת קל שלב חלקה וחלק לאה :
והוטלין כו לכן יהוה ואוכל כוית אפיקומן בסוף :

ויכון

ויטין כי עלה נשי כעסת הילדות הוי ראבו עולה אלהים חלק ו שבתוך הה ויתפשט
בלקו שאול ראש יהוה יהוה יהוה ושמש דרך הגרון לראש רחל ביבה
חלקה וחלק לאה : אחה. טעלירון שים אוחרונים :

ומבורך ברכת העוון : וכטלוקה תכוס בירו הימנית יכוין כוס ג'
אלהים ויחלקם מכרטים מכרטים עם הכוללות ג' בספר אותיות נשמות
עולו יוד אלף הא לדרוזו הא הא יוד יוד אלף הא לדרוזו הא הא יוד יוד
יוד אלף הא לדרוזו הא הא יוד יוד . הרי סט ואם הכוללים ג' שמות הויה וג
אלהים הרי עה וכו' חילונות הרחוקים/ת את ראש עולה סוד הכלי לד' חסרים
ועוד שחובר כוסה שיכנס אחר מכרטים בשפרו עד הגבורות :
אחר תכוין כי כל פעם שעת בפעמים החילונות את ראש עולה סוד הין שבפעם
עם הה מלבעות עד כמנין מכרטים וכו' ברעת ראש . ותקון בקרוב תהיו סבבו
יוד הא ואו הא יוד הה ו הה פעמים יסוד אוש : ויברך

ברוך אתה יהוה יהוה אמה בוחלפרי הגפן תכוין יוד הא ואו הא פנים את ראש עולה
אחר ברכתיבה תכוין יוד הא ואו הא פנים את ראש עולה ו' את חוג ד'
לד' חסרים נקרא עלות שני ברעת ראש ועוד שחובר כוס ה ריסוד אבא
ובעי שיכנס אחר יוד הה ו הה פנים את ראש עולה לך בעלה אסור
הגבורות נקרא גם ברעת ראש ובנכנס בראש ברעת אלף לעיר הא אל
יוד עסק שהוא חילנות יסוד אוש לד' חסרים יוד עיקר יוד טפל ו
ויתפשט בקו אמצעי ראש יוד הוה יהוה ודרך הגרון נכנסים ברחל
בראשה חלקה וחלק לאה : **ומנגכוס רביעי ואומר**

הנה כוס רביעי בילוקה שים שם קלופות ואינם ראשים כמו שלעשיה לכן נ
בגבה זה אומרים שפוך וכל אשר לא ידעוך כמו הפרעה אשר לא ידעו את ה' :

שפוך

שפוך חמתך אל הגוים אשר לא ידעוך ועל ממלכות אשר
בשמך לא קראו · כי אכל את יעקב ואת נוהו השמו ·
שפוך עליהם זעמיך וחרון אפך ישיגם תרדוף באף והשמידם
מתחת שמי ה׳ :
לא לנו ה׳ לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך על אמתך :
למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם :
ואלהינו בשמים כל אשר חפץ עשה :
עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם :
פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו :
אזנים להם ולא ישמעו אף אין רוח בפיהם :
יעשיהם יהיו כמוהם כל אשר בטח בהם :
ישראל בטח בה׳ עזרם ומגנם הוא :
בית אהרן בטחו בה׳ עזרם ומגנם הוא :
יראי ה׳ בטחו בה׳ עזרם ומגנם הוא :
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש :
מלוקח הכוס בברכה אחרונה יכוון כי כוס גאולה ויחליפנו מכרטיס בספר על
סדר חילוקי הרמלשות תחת הראשון עולה סדר הכלי לר הגפרות ואינו מחובר
לר הסדרים שהוא מכרטיס גלוי בספר אותיות גשמות אלהים וגבוריות
טבעים הכוללים יורה אל אלהא אלר ואו תא הא יודעים · אלף יוד לר הא
אז יודה אם · אלף יוד לר הא הא ואו יוד הא אם · סדר חילוקי המלאכות
תחת הראשון עולה סדר הכלי לר הסדרים מחבר תכון כי פעם שנתן בסוד
ביין שבפנים שעם הם אבנעות כמנן מכרטיס פטם וכלה בלעת רוח ושם
בטלקו אשבעי · מחבר בשם שבברכה תכון יוד הה ווהה פעמיות תחת הראשון
עולה לר הגבורות נקרא גם בלעת רוח ואינו מחובר כוס חג יוד הא ואו הא
פעמיות תחת אמתאלאה שלר הסדרים נקרא גם בלעת רוח ותכון שבבר לר
שבוא חוג שבסדר הראשון יוד הה ווהה ושם גם המלאכות סדר הראשון
לר הגבורות אלף לאדני הגל לא יוד אם יוד עקר ווו טעם וכו

נבנה

נגה בראת דאש ובלקו ושלגי אהוא יהוה יהוה יהוה ורוך העין שסבים עדיאש
ויהל בראת קל בלה ולוקחת חלקה וחלק לאה :

(פיוט לקורין כעבר האשכנים) **ריהי בחצי הלילה** :

אז רוב ניסים הפלאת בלילה // בראש אשורת נת הלילה
גר דיק בלחת כטלקו לילה // בחצי הלילה :
דינת אלך גור בחלום הלילה // הפחדת אמשי באמצע לילה
ישראל שר לאל ויוכל לו לילה // ויהי בחצי הלילה // :
זרע בכורי פתרוס וחלת בחצי הלילה // חילם לא מצאו בקומם
בלילה // טיסת נגיד חרושת סלות כבובבי לילה // ויהי בחצי //
יעל שחק לנוקף אוני הובשת פגרו בלילה // כרע בו שלבו
באיטון לילה // לאיש חזורות נעלה לורו חזות לילה // ויהי בחצי הלילה
שתכר בכלי הקודש נהרג בו בלילה // כ ושע עבור מריעת
פגתר בעתותי לילה // שנתה נשר אנני וכתב ספרים בלילה
ויהי בחצי הלילה :

עוררת נגחך בעדעליו שנת לילה // פורה תדרוך לשור
מה לילה // לרח כשור ושח אתה בוקה ונגש לילה // ויהי בחצי הלילה
קרביים אשר הוא לא ינם ולא לילה // רם הודעכי לך יום אך
לך לילה // שוערים הפקד לעירך כל היום וכל הלילה //

תאיר

תאיר כאור יום חשכת לילה // ויהי בחצי הלילה //

אומץ גבורתיך הפלאת בפסח // בראש כל מועדות נשאת
פסח // גלית לאורחי חצות לילה פסח //
ואמרתם זבח פסח //
רלתיו רקקת כחום היום בפסח // המעיר נוגשים עונות עצות
בפסח // ואל הבקר רץ אברהם זכר לשור ערך פסח //
ואמרתם זבח פסח //
זועמו סרוחים ולוהטו באש פסח // חלץ לוט עמם ומצות
אפה בפסח // טאטאת ארמת און ונון בעברך בפסח //
ואמרתם זבח פסח //
יה חשב כל און עחלת בלילו שמור פסח // כמיר על בן בכור
פסחת ברם פסח // ובלתי תת משחית לבא בפתחי בפסח // ואמרתם
מסגרתם מגה בעתותי פסח // נשיחה ערן בצלל מעורי עורר בפסח
// שונקי משמט פול ולוד ביקר יקוד פסח // [ואמרתם]
עור היום בנגב לעזור עדי גאה עונת פסח // פסיר כתבה
לקיקץ בול בפסח // לבבה חלבית ערוך השלחן בפסח // [ואמרתם]
קהלכנסה הרסה לשלש בוס בפסח // ראש שבית רשע מחלת
בעל חיים בפסח // שתי אלה רעתבוא ואדוניית בפסח //

תלוי ירך תחת ישיבך בליל התקדש חג פסח // ונשרתם בחג פסח //

לשנה הבאה בירושלים

חסל סידור הפסח כהלכתו // ככל משפטיו וחוקתיו //
כאשר זכינו לסדר אותו // כן נזכה לעשותו // יכ
אזכן עזונה // קדוש קהל עדתה // בקהל נהלמעלי כנה //
פדויים לציון ברנה // כי לו נאה כי לו יאה
אדיר במלוכה // בחור כהלכה // גדודיו ומשרתיו לך לך כי לך
לך אף לך לך ה' הממלכה · כי לו נאה כי לו יאה //
דגול במלוכה · הדר כהלכה · זכאים ומשרתיו לך לך וכו
זמרי במלוכה · חסין כהלכה · טפסריו ומשרתיו לך לך וכו
יחיד במלוכה · כביר כהלכה · לגודיו ומשרתיו לך לך וכו
מלך במלוכה · נורא כהלכה · סביביו ומשרתיו לך לך וכו
עטן במלוכה · פודה כהלכה · צדיקיו ומשרתיו לך לך וכו
קדוש במלוכה · רחום כהלכה · שמחיו ומשרתיו לך לך וכו
תקיף במלוכה · תומך כהלכה · תמיכיו ומשרתיו לך לך וכו
ואיש אוכלו אותה רק אם עד שיאיר הבוקר // שלום לאותו מאיר כל הלילה בליל
פסח והוא עלוה גדולה וכך כתב בעל הכל ולהם והרשבל // אם הולך לשבת אינו ק
קודש רק ברכת הגפן ובהמה ראשונה של קש ופסוק בגדך אפקיר רוחי בעד

ואפילו לשון שטות בלילה ואת מי אין חיוב לעשות עי התחתונים ושאלו כעשה :

תפלת שחרית : בכונה את לבבם יכין כמו בתפלת שבת : ומתפלל הזיקן כיובבת

אך לא בחזרת הש"ץ : מעתה הולכים סת ישר ומעיל גם ומחבר ישר

רבש"ע עלה שאלותי לטובה והפק רצוני והוליכני שבורות לחירות

שיעבור לגאולה שלמה לאורה שאבל ויום טוב

ושמחים בבנין עיריך ושקדשך ותתענג לחן ולחסד ולרחמים בעיניך

ובעיני כל רואינו ותן לנו עושר וכבוד ונכסים לעבודתך כמו ש

שנתת לאבותינו בעלרים בימים ההם שבאדר ושאלה אש ה

שבונתה ושמרת ביתה כלי זהב וכלי כסף ושלות ונצלת בעסקינו

ובשונינו ושלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידינו כמו שהצלירו

אבותינו בימים ההם כמה שבאדר ויתן ה' את חן העם בעיני עלרים

וישאילום כלי כסף וכלי זהב ושלות וינצלו את עלרים ונקום

את נקמתינו ויר אויבי נפשינו ושבקשי רעותינו ונקום נקמת

דם עבדיך השפוך כמ"ש והעברתי בארץ עלרים בלילה הזה

והכתי כל בכור בארץ עלרים ובכל אלהי עלרים אעשה שפטים

אני ה' : אוכיר אנפלו

ותפלה וזיאדר גם בשופלי ובימים שם בוכלה כמו להשלים בלעיים :

כהן פג רעלה באמא : [כוונת העולים לסת ביום]

לוי פג הבור באמא : ישראל פג רעלה באמא :

רבעי פג הבור באמא : חמישי פג ברסובאמא המאמך :

עוסק

מוסף שבת

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים
וקונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גאולה לבניהם למען שמו
באהבה [בדין להזכיר זכר לבריאת כל הארץ] מלך עוזר ומושיע
ומגן ברוך אתה יהוה מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע
משיב הרוח ומוריד הגשם מכלכל חיים בחסד מחיה מתים
ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקיים
אמונתו לישני עפר מי כמוכה בעל גבורות ומי דומה לך מלך
ממית ומחיה ומצמיח ישועה ונאמן אתה להחיות מתים ברוך אתה
יהוה מחיה המתים:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה:

כתר

כתר יתנו לך האלהינו ואלהיכם הם עולים ע"ר קדיש בלבד אמא ונכנס אמן ויהא
שמיה רבא מברך ומלוכה :

השני אלה ועמך ישראל קבוצי

אמת סלח לך קדושה יבשנו וכן כתובעי עמיך וקרא זה אל זה ואמר

קדוש קדוש קדוש אמירת הקהל עולה לחסר אמצע : קדוש בינוני הקהל עולה לגבורה ראשון :

קדוש רעת הקהל עולה לחסד אמצע : יהוה צבאות ורעת הקהל בשקוע נה' עולה

כל הארץ כבודו ונה' הקהל בשקוע אמצע : כבודו אל עולם עשרתן עשרתן אלה

הכל מעלה ערך אחד : שומעים זה איה מקום כבודו כבודו יה הר ראשון

הכל אחד הזרים איה מקום כי עלתה ב' עליות בבית אחת : להעריצך לעומתך

ברוך יאמרו ברוך כבוד יהוה ממקומו ועלתה שיעור אמצע כולה מלמטה :

מקומו הוא יפן ברחמים ויחון עם העיתרים שוב עתב ובקר בכל יום

תמיד פעמים באהבה שמע אומרים : שיעור קומתה שוה אם מאמונים דוגמתו

אמצע לכן תסיר נפשך ע"ר קדושת הסם : שמע ישראל יהוה אלהינו אמצע

יהוה אחד הוא אלהינו הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו

והוא ישמיענו ברחמיו שנת לעיני כל חי להיות לכם לאלהים :

אני ה' אלהיכם : אדיר אדירנו ה' אדוננו מה אדיר שמך

בכל הארץ והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד

ושמו אחד : ובדברי קדשך כתוב לאמור . ימלוך ה' לעולם

אלהיך ציון לדור ודור הללויה : רמז אלו ה' כי עמיו הנוקם אותו

כשיעור קומתה :

אתה

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה ברוך אתה ה׳
יהוה האל הקדוש: ׳ אל ג׳ הא יגר הא עתגלא

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו
ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות
וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש
עלינו קראת ונתן לנו ה׳ אלהינו באהבה שבתות למנוחה ומועדים לשמחה חגים וזמנים לששון את יום השבת הזה ואת יום חג המצות
הזה זמן חירותינו מקרא קודש זכר ליציאת מצרים:

ועקב חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו ואין אנו יכולים לעלות ולראות ולהשתחוות לפניך ולעשות
חובותינו בבית בחירתך הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו מפני
היד שנשלחה במקדשיך ידיעונא
עלך רחמן שתשוב ותרחם עלינו ועל
עקדשיך במהרה הרבים ותבנה שהרג
ותגל כבודו אבינו מלכנו אלה פגרה מלכותך עלינו והפץ שנאת
עלינו לעינו כל חי וקרב פזורינו מבין העמים ונמלוטינו כנפי
מירכתי ארץ והמאנו ה׳ אלהינו לגיון עירך ברנה ולירושלים
בית מקדשך בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו
תמידין כסדרן ומוספי כהלכתן את מוסף יום השבת הזה ואת מוסף

יום

בלחש ובחזרה אין אומרים בעיקר
אין אומר

על בחירתם בחיבת רחמים

חוב

גם שמחת החגים חגי ומקרא הוא
הוא והוא הסמוך הי׳ כפיון לשבעה
וסיפור המעשה אלה יהיו בעיקרם
והחדשה גוב:

בטפרינו

הקדמות

טק

שמחות ובמלאכה בקולי

ווב

ישור הטוב

מלכות רבנו

ויום חג השבועות תעשה לך ויום הבכורים בקצור העומר
כאן שבועות עליו בתורתך עי עשה עבדיך יפי כבודך כאמור
: וביום השבת אל כבשים בני שנה תמימים ושני עשרונים
סולת מנחה בלולה בשמן ונסכו עולת שבת בשבתו על עולת התמיד
ונסכה זה קרבן היום וקרבן שבת כאמור : ובחודש הראשון ב
באחד לחודש יום לחודש פסח לה׳ . ובחמשה עשר יום לחודש
הזה חג שבעת ימים מצות יאכל וביום הראשון מקרא קודש לה׳
וביום השביעי מקרא קודש . והקרבתם אשה עולה לה׳ פרים
בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה תמימים יהיו לכם .
ומנחתם ונסכיהם כמדבר שלשה עשרונים לפר ושני עשרונים
לאיל עשרון לכבש יין כנסכו ושעיר חטאת אחד לכפר
לכפר ושני תמידים כהלכתן : ושמחתם בחגכם שמרי שבת וקומי עזיבה
עם מקרשי שביעי כולם יבאו ויתענו שם נבאי רצית בו ונקשתם חמדת ימיכם
אותם קדשת זכר למעשה בראשית : אלהים ואלהי אבותינו רצה במנוחתינו
שלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו שובה עלינו בהמון ר
חמיך הגל אמתשעי רצונך בנו ביתך כבתחלה וכונן מקדש
על מכונו והראנו בבנינו ושמחנו בתיקונו והשב כהנים לעבודתם
ולוים לשירם ולזמרם ושם נעלה ונראה ונשתחוה לפניך בעלות
פעמי רגלינו ככתוב אלה פעמים בשנה

ירמה

יראה כל זכורך את פני ה' אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג
השבועות ובחג הסוכות ולא יראה את פני ה' ריקם איש כמתת ידו כברכת
ה' אלהיך אשר נתן לך :

והשיאנו ה' אלהינו את ברכת עונך לחיים ולשלום לשמחה ולשמן
משרתינו ומעשרתינו לברכינו : אלהינו ואלהי אבותינו עלה

[בעונותינו] קדשינו במצותיך ותן חלקינו בתורתך שבענו
[עונך] [עונך]
מטובך שמחנו בישועתיך וטהר לבנו לעבדך באמת
והנחילנו ה' אלהינו [באהבה וברצון] בשמחה ובששון [שבת]
ונגעדי קדשיך וישמחו בך ישראל מקדשי שמך ברוך אתה
יהוה יראה אלהינו [ה' אלהי] יהי רצון שיעלה ויבא [השבת]
וישמע ויזכר : [ביום ראש חודש ראשון]

רצה ה' אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב העבודה לדביר
ביתך ואישי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי
לרצון תמיד עבודת ישראל עמך ותחזינה עינינו בשובך לציון
ברחמים ברוך אתה יהוה אלהי [ה'] לעולם הי יורשם שרעאל
המחזיר שכינתו לציון : [ביום ראש חודש חסדא דאוקמה דאוקמה] :

מודים אנחנו לך שאתה הוא ה' אלהינו ואלהי אבותינו [אלהי יראה]
צורינו צור חיינו ומגן ישענו אתה

הוא

הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל
נשמותינו המופקדות לך ועל נסיך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך
וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהריים הטוב כי לא כלו רחמיך
והמרחם כי לא תמו חסדיך מעולם קוינו לך: ועל כולם יתברך
ויתרומם ויתנשא שמך מלכנו לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה
והללו את שמך באמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה ברוך אתה

יהוה הא אלוף לשרה יודיס מהלל: הטוב שמך ולך
נאה להודות:

ולגבי ה יודהו
ויהלל ביה אלהינו
ובוקים
ה לגבי ודה
ה לגבי יודהו

בינה רמוקנא נכנס בעקום חוד באמצע:

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו
ועל כל ישראל עמך וברכנו כולנו יחד באור פניך כי באור
פניך נתת לנו ה' אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה
ורחמים וחיים ושלום וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת
ובכל שעה בשלומך ברוך אתה יהוה המברך את עמו ישראל
בשלום: ראשונא בעקום רעת רעק ה' אלף לשרה יודיס אלמיגרמס אינקמלמיס
עלינו

קדיש בשחרית יתגדל ויתקדש שמיה רבא בעלמא
דברא כרעותיה ויצמח פרקנה ויקרב משיחה
ושכינתיה בחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן
יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא: יתברך ושתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא
שמיה דקודשא ברוך הוא לעילא מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא
דאמירן בעלמא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו
ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום
עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

קדיש

שהוא

[בהוא גם יה בהטאתם ג׳ כתר ושם ארש ואביה ג׳ תקאון ; ועטל כוסין ומברך]

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן

י ו ד ה ה י ו ה ה

[אותיות יודין עם אותיות רשם בן :

כתב בספר שעות לקרות ביום על השלחן ה׳ פרקים שם יום ויכוון כי יום ג׳ יוד הי

ואח הי ו׳ אותיות ולפי שהיום בסוד אמא לכן הוא בשם סג״ל לכן ישבו אמא פרקי

בסוד הבינה הנקראת עילאה ה׳ ובראבא ובסוד הה העולם לפת ביום כי הנה ביום השבת

כל הבונה היתה בסוד שם עב״ן וביום טוב הכונה בשם סג״ל ותכוון כי יהוה עשיו

הי ואח הי ו׳ אותיות ג׳ אמא בסוד תוקיר שם הוה שתברך ביום אמא עילאה

ובן מלא סוד אמא בכל : ברכת המזון : יוד יוד ואו ואות]

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם הזן את העולם כולו בטובו בחן בחסד וברחמים נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו ובטובו הגדול תמיד לא חסר לנו ואל יחסר לנו מזון לעולם ועד בעבור שמו הגדול כי הוא אל זן ומאליהם ומקיים לכל ומטיב לכל ומכין מזון לכל בריותיו אשר ברא כאשר הפותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון ברוך אתה יוד הי ון הי הזן את הכל :

נר״ה

[ווו״ת שורות ליום השלחן שורות לפושת

יה יהו יהוה יה יהו יהוה
יוד הה ון הה יוד הה ון הה
יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי

יה הה
ואל״ע ואל״ע

יה יהו יהוה יה יהו יהוה
יוד הה ון הה יוד הה ון הה
יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי

ערבית ראשית לפושת ערבית

עוד לך ה' אלהינו על שהנחלת לאבותינו ארץ [הרבה] חמדה טובה
ורחבה ועל שהוצאתנו ה' אלהינו מארץ מצרים ופדיתנו מבית
עבדים ועל בריתך שחתמת בבשרינו ועל תורתך שלמדתנו ועל חוקיך
שהודעתנו ועל חיים וחן וחסד שחננתנו ועל אכילת מזון שאתה זן ו
מפרנס אותנו תמיד בכל יום ובכל עת ובכל שעה :
ועל הכל ה' אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך יתברך שמך בפה
כל חי תמיד לעולם ועד ככתוב ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלהיך
על הארץ הטובה אשר נתן לך ברוך אתה יוד הי ואו הי על הארץ
ועל המזון : ואו ואו אלף ואו :
רחם נא ה' אלהינו עלינו ועל ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון
משכן כבודך ועל מלכות בית דוד משיחך ועל הבית הגדול
והקדוש שנקרא שמך עליו אלהינו אבינו רועינו זונינו פרנסינו
כלכלינו והרויחנו והרוח לנו ה' אלהינו מהרה מכל צרותינו ונא אל
תצריכנו ה' אלהינו לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלוואתם כי
אם לידך המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה שלא נבוש ולא נכלם
לעולם ועד : אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא : [הרבה]
ובנה ירושלים עיר הקודש במהרה בימינו ברוך אתה יוד הא ואו
הא בונה ברחמיו ירושלים אמן : ברוך אתה יוד הה ו הה
אל הטוב והמטיב וכו' : עושה שלום במרומיו וכו' :

ספירת העומר

ברוך אתה יי׳ הא׳ ואז הא׳ אתה אקבל על פירות העושר

ותכון כי ברכה זו בעיר ולכן הכוונה בשם ע״ה אדם וכולל בתוכו שנשמה מחרים
ל׳ ואמר כי כבר הי׳ אמיתה שהם ל׳ דשים נגלו בעצם ומסר להם ארשיו אמיתה הלועים
אותות שבל אמתים ראלו הרי מאן עשרה מעיים אל שהם אור פשוי בעיר והם בעיר
ותכון בעוד גם שך ינלגלין לאתק אורם נאמרו שבלב מתבל המכיר לוגבל שעמכ
דבעב בלשקים שהאש לתקנה: ותכון אבלה׳ אמת ל׳ אהבה ל׳ אל יאמרו בעסק
ארבע ראו ברית פירות העושר // גם תכון תתבר שם ארבע רב עם אל שבי שמת
הרי אל ארבע: תכון שהם בא

הוא שכך וכך לעוד שהם

שבו תקנם הדשין אתכון אחב וכן
יום ג׳ אל יהוה. ותבו בקבלה
כוונה הייחוד לפ לה: הרשן
ובל פכון בל האורות הלל שאתה

כך וכך שבועות:

הרחמן אחוור לעבודת בית העקדה שלמקום

בקהרה בעיר אדן:

עכון אינם כל בסוד האמיתי היוצאי אחבל הכפ אך הפנאי/ לאחר נכנס כאש ל׳ הקרבן
אל העוד ועשה ע׳ התפלה ו תכון שמקן קלט ובשם גם הבנאי ותחוך ותכון כלאחב:
מאמר הכוונה ב בסוד הפנאי:

לעלה בנגינות עושר שיר

אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה: שבוע א

לדעת בארץ דרכך בכל גוים ישועתך: שבוע ב

יודוך אלהים יודוך עמים כלם: שבוע ג

ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו: שבוע ד

יברכנו אלהים ויראו אותו כל אפסי ארץ: שבוע ה

יברכנו אלהים ויראו אותו כל אפסי ארץ: שבוע ו

ביום ו׳ יכוין בפלה שטה כולה נפש היולא ממנו: ואחר יתפלל תפלה ר׳ שמעון בחק ולבלבל
אויב תלה הכוונה לעלה עליו שם גב שכל אנשי עליה: ובכל לילה יכוין בפסוקים
ויחדין גם בפנים גב רגלה ורבון שהם נפש ורוח ושם גב ונקרא שמיע:

אנא בכח גדולת ימינך תתיר צרורה אבג יתך שבוע א
ד מ ב ד ג ר ה ו

קבל רנת עמך שגבינו טהרינו נורא קדש שגן שבוע ב
ח ט י יא יב יג יד

נא גבור דורשי יחודך כבבת שומרם נצר יכם שבוע ג
טו טז יז יח יט ך כא

לל תת הה אה אה לם ה ו ברכם טהרם רחמי צדקתך תמיד נשלם בטרלתא שבוע ד
כב כג כד כה כו כז כח

נא אז נא אא לון הה חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתך חקבטנע שבוע ה
כט ל לא לב לג לד לה

אה וה הי אה אז לה פלאי יחיד גאה ועשך קנה וזכרי קדושתיך יגלפיק שבוע ו
לו לז לח לט מ מא מב

יוד הדן אה וה אנ ועלוות האלוהה שועתינו קבל ושע בעקתינו ירדע תעלומות שקלנית שבוע ז
מג מד מה מו מז מח מט

ואחר שמתפלל תפלה זו: הבעל שם טוב לדודנא אשה עברך לספור ספירת העומר
מילוהיה שקלפטנו ונטואותנו כמו וספרתם לכם מאחרת השבת תספרו חמשים
יום כדי שיטהרו נפשות עברך ישראל אוהאתם: בטן

בכל ירושלים שבכות שלות שפירת הקיר שספרים שיתוקן את שבעים [בלילה יאמר הפיוט
אלוהים הלל] בספירת הלונות ושטבה ושתקרש בקדושה אלעזר אמן :

יוסף חסד שבחסד דוד יהוה יהוה

יוסף תת שבחסד יהוה יהוה

יוסף הוד שבחסד יהוה יהוה

יוסף שלום שבחסד יהוה יהוה

יוסף חסד שבגבורה יהוה יהוה

יוסף תת שבגבורה יהוה יהוה

יוסף גבורה שבגבורה יהוה יהוה

יוסף יסוד שבגבורה יהוה יהוה

יוסף מלכות שבגבורה יהוה יהוה

יוסף גבורה שבתפארת יהוה יהוה

יוסף תת שבתפארת יהוה יהוה

יוסף יסוד שבתפארת יהוה יהוה

יוסף מלכות שבתפארת יהוה יהוה

יוסף יסוד שבנצח יהוה יהוה

יוסף תת שבנצח יהוה יהוה

יוסף הוד שבנצח יהוה יהוה

יוסף יסוד שבהוד יהוה יהוה

יוסף מלכות שבהוד יהוה יהוה

יוסף תת שבהוד יהוה יהוה

יוסף יסוד שבתת יהוה יהוה

יוסף מלכות שבתת יהוה יהוה

יוסף יסוד שבמלכות יהוה יהוה

יוסף מלכות שבמלכות יהוה יהוה

יוסף מלכות שבמלכות יהוה יהוה

יוסף מלכות שבמלכות יהוה יהוה

יוסף מלכות שבמלכות יהוה יהוה

יוסף מלכות שבמלכות יהוה יהוה

יוסף מלכות שבמלכות יהוה יהוה

יוסף מלכות שבמלכות יהוה יהוה

יוסף מלכות שבמלכות יהוה יהוה

יוסף מלכות שבמלכות יהוה יהוה

יוסף מלכות שבמלכות יהוה יהוה

יוסף מלכות שבמלכות יהוה יהוה

יוסף מלכות שבמלכות יהוה יהוה

יוסף מלכות שבמלכות יהוה יהוה

יוסף מלכות שבמלכות יהוה יהוה

יוסף מלכות שבמלכות יהוה יהוה

יוסף מלכות שבמלכות יהוה יהוה

(צא ניקוד חיריק)

יום כ"ט חסד בהוד — יהוה יהוה

יום ל"א ת"ת בהוד — יהוה יהוה

יום ל"ג הוד בהוד — יהוה יהוה

יום ל"ה מלכות בהוד — יהוה יהוה

יום ל"ז גבורה ביסוד — יהוה יהוה

יום ל"ט נצח ביסוד — יהוה יהוה

יום מ"א יסוד ביסוד — יהוה יהוה

יום מ"ג חסד במלכות — יהוה יהוה

יום מ"ה ת"ת במלכות — יהוה יהוה

יום מ"ז הוד במלכות — יהוה יהוה

יום מ"ט

יום ל' גבורה דהוד — יהוה יהוה

יום ל"ב נצח בהוד — יהוה יהוה

יום ל"ד יסוד בהוד — יהוה יהוה

יום ל"ו חסד ביסוד — יהוה יהוה

יום ל"ח ת"ת ביסוד — יהוה יהוה

יום מ' הוד ביסוד — יהוה יהוה

יום מ"ב מלכות ביסוד — יהוה יהוה

יום מ"ד גבורה במלכות — יהוה יהוה

יום מ"ו נצח במלכות — יהוה יהוה

יום מ"ח יסוד במלכות — יהוה יהוה

מלכות במלכות — יהוה יהוה

[illegible] אדם שהוא [illegible]
[illegible] הרי אדם א' לילב [illegible] יוד הי [illegible]
[illegible] הרי אדם [illegible] לילב [illegible] יוד הי ואו הי [illegible]
[illegible] הרי אדם [illegible] לילה [illegible] יוד הי [illegible] הרי אדמה ליל [illegible]
[illegible] הרי אדם [illegible] לילה [illegible] הרי אדם [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] בהדר [illegible] בדר [illegible]
[illegible]

	במוחא דזא	בגופא	ובנוקבא
א	טביעא דסעב סוד יוד הי ויו הי פנימי נלח ראבא בחכמה	ע דחסד אבחסדא יהוה יהוה	אלפין דגבורה אח בגבורה דנוק
ב	יוד הי ויו הי פנימיות נלח דאימא בחכמה	יעל דחסד אב בחג דנוק יהוה יהוה	יעל דגבורה אב בחג דנוק ב׳
ג	אכדטם מילוי פסד דאבא דאימא	הישע דחסד אב בחגת דנוק יהוה יהוה יהוה	הישע דגבורה אב בחגת דנוק
ד	יוד הי ויו הי פנימי חסד דאימא בחכמה	נהישע דחסד אב בחגת נ דנוק יהוה יהוה	נהישע דגבורה אב בחג תנ דנוק
ה	מלוי לוד הי ירושם חילוי נלח דאבא ואימא בחכמה	תנהישע דחסד אב בחגת נ ה דנוק יהוה	תנהים דגבורה אב בחגת דנוק ב׳
ו	יוד הי ויו הי פנימי חסד דאבא ואימא בחכמה	גת נהים דחסד אב בחגת נהי דנוק יהוה יהוה	גתנהים דגבורה אב בחגת דנוק נהי
ז	יוד הי ויו הי פנימי עלמות חסד דאבא בחכמה	חגת נהישע דחסד אב בחגת נהים דנוק יהוה יהוה	חגתנהים דגבורה אב בחגת דנוק נהים

	שבוע א גבורות רכר לנוק עם סר לגבורה	אות	מן	מהיה	עקין הנוק דרש
א	חסד א שבחסד רכורא לגבורה א שבחסד נוק יהוה יהוה	יוד	יוד	א	מלכות דמלכות יהוה
ב	גבורה דרכורא שבחסד א לגבורה א שבגבורה נוק יהוה יהוה	הא	הה	ה	יסוד דמלכות יהוה
ג	תפארת שבתפארת רכורא לגבורה א שבגבורה שבתפארת נוק יהוה יהוה	ואו	וו	ו	הוד דמלכות יהוה
ד	נצח א שבנצח רכורא לגבורה א שבנצח יהוה יהוה	הא	הה	ה	נצח דמלכות יהוה
ה	הוד א שבהוד רכורא לגבורה א שבהוד נוק יהוה יהוה	יוד	יוד	א	הוד דמלכות יהוה
ו	יסוד א שביסוד רכורא לגבורה א שביסוד נוק יהוה יהוה	הא	הה	ה	גבורה דמלכות יהוה
ז	מלכות א שבמלכות רכורא לגבורה א שבמלכות נוק יהוה יהוה	ואו	וו	ו	חסד דמלכות יהוה

במוהאדזא בגופא ובנוקבא

שבועה ספק סודות	גינה דעזיר וחסרב	זה חסרים ונכוה ב זה
יוד הי ואו הי פעמים מורגש בגינה דואש	ע"ב חסר ב בחסר וא"ו יהוה יהוה	ע"ב גבורה ב בחסר דנוקבא
יוד הי ואו הי פעמים חור ואש בגינה דעזיר	יש"ר חסר ב בחסר גבורה דואש יהוה יהוה	יש"ר גבורה ב בחגל דנוק
אם גל חילוני גבורה דאוש בגינה דואש	הי"ש דחסרב בחגת דואש יהוה יהוה	תי"ש גבורה ב בחגת נוקבא
יוד הי ואו הי פעמים גבורה דאוש בגינה דואש	נהי"ש חסר ב בחגת וא"ו יהוה יהוה	נהי"ש גבורה ב בחגת נ דנוק
אלי אדרהי יוד עם חילוני הוד דאוש בגינה דואש	תנהי"ש חסרב בחגת נה דוא יהוה יהוה	תנהי"ש גבורה ב בחגת נה דנוקבא
יוד הי ואו הי תישעים פעמים גבורה דאב בגינה דואש	תתנהי"ש חסרב בחגת נהי דוא יהוה יהוה	תתנהי"ש גבורה ב בחגת נהי דנוקבא
יוד הי ואו הי עשרת פעמים גבורה דאבא בגינה דואש	חגת נהי"ש חסרב ב בחגת נהי"ש יהוה יהוה	חגת נהי"ש גבורה ב בחגת נהי"ש דנוק

א ח

ב ט

ג יוד

ד יא

ה יב

ו יג

ז יד

א	חסד ב׳ שבחסד דכורא לגבורה ב׳ שבחסד נוק׳ יהוה יהוה	הא	הה	ה	ס׳ דיסוד יהוה
ב	גבורה דדכורא דחסד ב׳ לגבורה ב׳ שבגבורה נוק׳ יהוה יהוה	יוד	יוד	א	יסוד דיסוד יהוה
ג	חסד ב׳ שבתת דכורא לגבורה ב׳ שבתת נוק׳ יהוה יהוה	הא	הה	ה	הוד דיסוד יהוה
ד	חסד ב׳ שבנצח דכורא לגבורה ב׳ שבנצח נוק׳ יהוה יהוה	וא	וו	ו	נצח דיסוד יהוה
ה	חסד ב׳ שבהוד דכורא לגבורה ב׳ שבהוד נוק׳ יהוה יהוה	הא	הה	ה	תת דיסוד יהוה
ו	חסד ב׳ שביסוד דכורא לגבורה ב׳ שביסוד נוק׳ יהוה יהוה	יוד	יוד	א	גבורה דיסוד יהוה
ז	חסד ב׳ שבמלכות דכורא לגבורה ב׳ שבמלכות נוק׳ יהוה יהוה	הא	הה	ה	חסד דיסוד יהוה

	במוחא דזא	בגופא	ובנוקבא
	שמונה לב החסרים דרגא	ואל וחסרא אחשב	חסרים ודגורה
א	יגה הוי ואו הוי פעמים יסוד	ע"ב דחסר ג' בחסר ואו	ע"ב דגבורה ג' בחסר
	אבא בדעת ואם	יהוה יהוה	דנוקבא
ב	יגה הוי ואו הוי פעמים	ע"ב דחסר ג' בחג' ואו	יש"ר דגבורה ג' בחג
	יסוד אמא בדעת ואגלות	יהוה יהוה	דנוק
	א"ר אמא		
ג	אכרעים חיצונים תת אמא	היש"ר חסר ג' ואו	היש"ר דגבורה ג' בחגת
	בדעת ואל נמוא סט אמות	יהוה יהוה	דנוקבא
	דגם הויהאלהים ואפיגאמתרי		
	לה כמנין מוכרעים:		
ד	יגה הוי ואו הוי פעמים תת	עטיש"ר חסר ג' בחגת ג'	עטיש"ר דגבורה ג' בחגת
	אמא בדעת ואגלות בראמן	דנוק יהוה יהוה	דנוקבא
ה	אלף ואר מי יגלים חיצונים	תעטיש"ר חסר ג' בחגת	תעטיש"ר דגבורה ג'
	יסוד אמא בדעת דאמא	נה דאמא יהוה יהוה	בחגת נה דנוקבא
ו	יגה הוי ואו הוי הויה פעמים	תת עטיש"ר חסר ג' בחגת	תת עטיש"ר דגבורה ג'
	תת דאבא בדעת דאמא	עטיש"ר יהוה יהוה	בחגת נה' דנוקבא
ז	יגה הוי ואו הוי עצות פעמים	חגת עטיש"ר חסר ג' בחגת	חגת עטיש"ר דגבורה
	תת דאבא בדעת דאמא	עטיש"ר יהוה יהוה	ג' בחגת עטיש"ר דנוקבא

שבועה	[illegible]	יעמ	בן [illegible]	[illegible]	[illegible]
א	חסר ג' שבחסר ואו לגבורה ג' שבחסר נוק' יהוה יהוה	ואו	וו	י	ע' דהוד יהוה
ב	חסר ג' שבגבורה ואו לגבורה ג' שבגבורה נוק' יהוה יהוה	הא	הה	ה	יסוד דהוד יהוה
ג	חסר ג' שבתתואו לגבורה ג' שבתתנוק' יהוה יהוה	יוד	יוד	א	הוד דהוד יהוה
ד	חסר ג' שבנצח ואו לגבורה ג' שבנצח נוק' יהוה יהוה	הא	הה	ה	נצח דהוד יהוה
ה	חסר ג' שבהודואו לגבורה ג' שבהודנוק' יהוה יהוה	ואו	וו	י	תת דהוד יהוה
ו	חסר ג' שביסוד ואו לגבורה ג' שביסודנוק' יהוה יהוה	הא	הה	ה	גבורה דהוד יהוה
ז	חסר ג' שבמלכותואו לגבורה ג' שבמלכותנוק' יהוה יהוה	יוד	יוד	א	חסד דהוד יהוה

במוחא דז"א | בגופא | ובנוקבא

	במוחא דז"א	בגופא	ובנוקבא
	שבעה ס"ס דהגבורות	דדעת ז"א וחסדים	וגבורה ד'
א כב	יו"ד ה"א וא"ו ה"א פשוטות יסוד אבא דגבורה דדעת ז"א דאבא	יו"ד חסד ד' בחג"ת ז"א דז"א יהוה יהוה	יו"ד דגבורה ד' בחסד דנוק'
ב כג	יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה פשוטות יסוד דאו"א דגבורה דדעת	יו"ד דחסד בחג"ת ז"א יהוה יהוה	יו"ד דגבורה ד' בחג בנוק':
ג כד	אם גדל מילוניות את או"א בדעת ז"א אפדשם פ' בסוד חשמ"ל עד:	הי"ו דחסד ד' בחג"ת ז"א יהוה יהוה	הי"ו דגבורה ד' בחג"ת נוק':
ד כה	יו"ד ה"ה וו ה"ה פשו' ת"ת או"א דגבורה בדעת ז"א	נהי"ו דחסד ד' בחג"ת ז"א יהוה יהוה	נהי"ו דגבורה ד' בחג"ת נוק'
ה כו	אלקי"ם דיה"א יודי"ן מילוי יסוד או"א בדעת ז"א	תנהי"ו דחסד ד' בחג"ת נה"י דז"א יהוה יהוה	תנהי"ם דגבורה ד' בחג"ת נה"י דנוק'
ו כז	יו"ד ה"ה וו ה"ה מילוי פשו' ת"ת דאבא דגבורה בדעת	גת נהי"ו דחסד ד' בחג"ת נה"י דז"א יהוה יהוה	גת נהי"ם דגבורה ד' בחג"ת נה"י דנוק'
ז כח	יו"ד ה"ה וו ה"ה מילוי פשוטו' ת"ת דאבא דגבורות בדעת	חגת נהי"ו דחסד בחג"ת נה"י דז"א יהוה יהוה	חגת נהי"ם דגבורה ד' בחג"ת נה"י דנוקב'

שעה	הארת רפ"ל נוק' שבגלגולו הוא	י' מה	י' בן	מהיה	עקיל"ל נוק' והשם
א	חסד"ל שבחסד ומלגבורה ד' שבחסד נוק' יהוה יהוה	הא	הה	ה	ע"ר נעלם יהוה
ב	חסד"ל שבגבורה ומלגבורה ד' שבגבורה נוק' יהוה יהוה	ואו	וו	ו	יסוד נעלם יהוה
ג	חסד"ל שבתפארת הוא לגבורה ד' שבתפארת נוק' יהוה יהוה	הא	הה	ה	הוד נעלם יהוה
ד	חסד"ל שבנצח ומלגבורה ד' שבנצח נוק' יהוה יהוה	יוד	יוד	א	נצח נעלם יהוה
ה	חסד"ל שבהוד ומלגבורה ד' שבהוד נוק' יהוה יהוה	הא	הה	ה	תפ נעלם יהוה
ו	חסד"ל שביסוד ומלגבורה ד' שביסוד נוקבא יהוה יהוה	ואו	וו	ו	גבורה נעלם יהוה
ז	חסד"ל שבמל"ומלגבורה ד' שבמל"נוק' יהוה יהוה	הא	הה	ה	חסד נעלם יהוה

	במוחאדזא	בגופא	רבנוקבא
	שבועה שפעב אוח חכמה	בחסד ועיר וחסד	חיים
א	יוד הוי הי פנימיות נצח	ע' דחסד ה' בחסד	ע' דגבורה ה'
	אמא בחסד ועיר גדלותא	ועיר יהוה יהוה	בחסד נוקבא
	ראבא		
ב	יוד הוי הי פנימיות נצח	יש' דחסד ה' בגבורה	יש' דגבורה ה'
	אמא בחסד ועיר גדלותא ראבא	יהוה יהוה	בחסד גבורה נוק'
ג	אבדטם חילוט חסד ראו	היש' דחסד ה' בחנת	היש' דגבורה ה'
	בחסד ועיר קטנו	רוא יהוה יהוה	בחנת נוקבא
ד	יוד הוי הי פנימיות	נהיש' דחסדת בחנת נ	נהיש' דגבורה ה'
	חסד ראבא	רוא יהוה יהוה	בחנת נ נוקבא
	בחסד ועיר גדלותא ראבא		
ה	אלקלעד הוי יוד שם	תנהיש' דחסד ה'	תנהיש' דגבורה ה'
	חילוט נצח ראו בחסד	בחנת נה רוא	בחנת נה נוקבא
	רוא	יהוה יהוה	
ו	יוד הוי הי רשימו	נתנהיש' דחסד ה'	נת נהיש' דגבורה ה'
	פנימיות	בחנת נהיש	בחנת נה' דנוקבא
	חסד ועיר בחסד ועיר	יוהה יהוה	
ז	יוד הוי הי עלמות	חנת נהיש' דחסד ה'	חנת נהיש' דגבורה
	פנימיות	בחנת נהיש' רוא	בחנת נהיש' דנוקבא
	חסד ראבא בחסד ועיר	יהוה יהוה	

שבועה	המרת דבר לנוק״ה גבורות	ימה	יבן	מהיה	עקין הנקבות
א	חסדה שבחסד זא״ל לגבורה ה״ שבחסד נוק״ יהוה יהוה	יוד	יוד	א	ע״ת יהוה
ב	חסדה שבגבורה זא״ל לגבורה ה״ שבחסד נוק״ יהוה יהוה	ואו הא	וו הה	ו ה	יסוד ת״ת יהוה
ג	חסדה שבתת״ת זא״ל לגבורה ה״ שבנצח נוק״ יהוה יהוה	ואו	וו	ו	הוד ת״ת יהוה
ד	חסדה שבנצח רבוא״ל לגבורה ה״ שבנצח נוק״ יהוה יהוה	הא	הה	ה	נצח ת״ת יהוה
ה	חסדה שבהוד זא״ל לגבורה ה״ שבהוד נוק״ יהוה יהוה	יוד	יוד	א	ת״ת ת״ת יהוה
ו	חסדה שביסוד זא״ל לגבורה ה״ שביסוד נוק״ יהוה יהוה	הא	הה	ה	מלכות ת״ת יהוה
ז	חסדה שבמלכות זא״ל לגבורה ה״ שבמלכות נוק״ יהוה יהוה	ואו	וו	ו	חסד ת״ת יהוה

	במוחא דזא	בגופא	במוקבא
	שבועין שם סג אותיות בינה גג	ג' ראש וגבורה ואלה	גבורת כולל
א	יודי הי ואו הי פשיות חוד ראש בגבורה ראש	מ' דחסדו בחסד ראש והוה יהוה	מ' דגבורה בחסד
ב	יודי הי ואו הי פשיות הדראשא בגבורה ראש	יש' דחסדו בחג ראש והוה יהוה	יש' דגבורה ו בסג דנוקבא
ג	אסגל חילוניות גבורה ראש בגבורה ראש	היש' דחסדו בחנת ראש והוה יהוה	היש' דגבורה ו בחנת דנוקבא
ד	יודי הי ואו הי פנימיות גטת ראש בגבורה ראש	נהיש' דחסדו בחנת נ ראש והוה יהוה	נהיש' דגבורה ו בחנת נ דנוק
ה	אלף לדי הי יודי שם חילוניו ראש בגבורה ראש	תנהיש' דחסדו בחנת נה ראש והוה יהוה	תנהיש דגבורה ו בחנת נה דנוקבא
ו	יודי הי ואו הי תשוד דגלות גבורה דאצא בגבורה ראש	גתנהיש' דחסדו בחנת נהי ראש והוה יהוה	גתנהיש דגבורה ו בחנת נהי דנוקבא
ז	יודי הי ואו הי עצמות פנימי גבורה דאצא בגבורה ראש	חגתנהיש דחסדו בחנת נהיש ראש והוה יהוה	חגתנהיש דגבורה ובחנת נהיש דנוקבא

	[illegible]	יסוד	יצוי	אהיה	עיקון הנוקבא	
א	חסדו שבחסדו ל[illegible] נוק יהוה יהוה	הא	הה	ה	ל[illegible] יהוה	
ב	חסדו שבגבורה ול[illegible] נוק יהוה יהוה	יוד	יוד	א	יסוד דגבורה יהוה	
ג	חסדו שבתת ול[illegible] נוק יהוה יהוה	הא	הה	ה	הוד דגבורה יהוה	
ד	חסדו שבנצח ול[illegible] נוק יהוה יהוה	ואו	וו	ו	נצח דגבורה יהוה	
ה	חסדו שבגבורה ול[illegible] נוק יהוה יהוה	הא	הה	ה	תת דגבורה יהוה	
ו	חסדו שבחסדו ול[illegible] יהוה יהוה	יוד הא ואו הא	י	אהיה	גבורה דגבורה יהוה	
ז	חסדו שבגבורה ול[illegible] נוק יהוה יהוה	יוד הא ואו ה	ו	אהיה	חסד דגבורה יהוה	

	במוחא דזא	בגופא	ובנוקבא
א	שבעים יוד הא ואו הא יוד הה ווה פסיות יסוד מבוא דשה ונוקבא דבן ונוקבא לתת שלו	עלמות דכלות החסדים בחסדים דעזיר יהוה יהוה	על דגבורות בחסדים נוקבא
ב	הוה הא ואלף הא יוד הה ווה פעיות יסוד אמא השה לתת ואל דבן לנוקבא	יסוד עלמות דכלות החסדים בחסדים דעזיר יהוה יהוה	יש דגבורה בחסדים נוקבא
ג	מכרעים מכרעים חילונים תת דאוזן עילאין ושם מכרעים לתת ואל ושם מסגא לנוקבא	הוי דכלות החסדים בחסדים דאל יהוה יהוה	הוי דגבורה בחסדים דנוקבא
ד	יוד הא ואו הא יוד הה ווה הה פנים לתת דאמא השה לתת יבן לנוקבא	נהוי דכלות החסדים בחסדים דעזיר יהוה יהוה	נהוי דגבורה בחסדים נוקבא
ה	אלף לא יוד הא יוד שם אלף לא יוד הא יוד שם יסוד אוא ציר יוד ציר לנוקבא	תנהוי דכלות החסדים בחסדים דעזיר יהוה יהוה	תנהוי דגבורה בחסדים נוקבא
ו	יוד הא ואו הא יוד הה ווה הה אשו פעיות תת דאבא השה לזכר והבן לנוקבא	תתנהוי דכלות החסדים בחסדים דעזיר יהוה יהוה	תתנהוי דגבורה בחסדים נוקבא
ז	יוד הא ואו הא יוד הה ווה הה עצות פעיות תת דאבא שה לזכר יבן לנוקבא	חנתנהוי דכלות חסדים בחסדים דאל יהוה יהוה	חנתנהוי דגבורה בחסדים נוקבא

א	חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד מלכות	יודהא ואוהא	ד	אהיה	יחסר יהוה
ב	חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד מלכות	יודהא ואוהא	ה	אהיה	יחסר יהוה
ג	חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד מלכות	יודהא ואוהא	ה	אהיה	הוי יחסר יהוה
ד	חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד מלכות	יודהא ואוהא	ו	אהיה	נצח יחסר יהוה
ה	חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד מלכות	יודהא ואוהא	ו	אהיה	תפארת יחסר יהוה
ו	חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד מלכות	יודהא ואוהא	ה	אהיה	גבורה יחסר יהוה
ז	חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד מלכות	יודהא ואוהא	ה	אהיה	חסד יחסר יהוה

ריך לחתום בל עבד שבועי ולמן בכונת הפאה כמו כן

ריך לבולבל עבד שבועי כמו בזוהר פ' אמור דף לז וכוונת הגבולה

שבאמר לעלה כן :

תפלות המנחה :

יכון בכונת עליות עם בנפשות ורוחות ונשמות כי בעם

עי המנחה מעלה הנוקבא בעקום שהיתה קודם הקטרת ולהמתבטלות עליות

ישבעות : תפלות עבדית נתבאר לעיל דף עם בל הכונה :

וקודם העמידה יכון בכונת קדושת יוצר זה משבעי ובמעשה בהכ

יצה הניהה ומלאכי עליות נוגבים מן השבעי והמבור התת

בין בתת ונבין בתת אמצ בין בתת נעתיק ובל

בור התת : והעמידה זו היא הנשמות בפנים : ואמר גבורות

ראשון בכונת שנתבאר לעיל בדף :

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו גבורה חסד

ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך

וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת

ותתן לנו יהוה אלהינו באהבה [שבת מנוחה] ומועדי לשמחה

חגים וזמנים לשון [ימים השבת הוה] ומלת ימים מן השבעות

הוה נתן מתן תורתינו מקרא קדש זכר ליציאת מצרים יצה הניהה

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה

וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו

וזכרון אבותינו וזכרון

וזכרון עשיתם לגדולה ומכרון ירושלים עיר קדשיך ומכרון
כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים
ולחיים ולשלום ביום חג המצות הזה זכרינו ה' אלהינו בו לטובה
ופקדינו בו לברכה והושיענו בו לחיים ובדבר ישועה ורחמים
חוס וחנינו ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך
חנון ורחום אתה :

והשיאנו ה' אלהינו את ברכת מועדיך לחיים ולשלום לשמחה
ולשון כאשר חלית ואשרת לברכה קדשנו במצותיך
ותן חלקנו בתורתיך שבענו מטובך ושמחנו בישועתיך
וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו ה' אלהינו באהבה וברצון
[שבת ומועדי קדשיך] וינוחו בו ישראל מקדשי שמך ברוך אתה
יהוה מקדש [השבת] ישראל והזמנים : ברכה וכו' :

כשיגיע שביעית הנעשה לגיתו יאמר בלשון אחר אתקינו סעודתא ד
דשבתא עילאה דא היא סעודתא דקבה ושכינתיה :
ויכוין כי יוד מ' יוד מ' ואו ה' ה' אותיות לבן כל האותיות אינם כי אם בסוד
האמא ולא בסוד האבא כמו בשבת ואותיות אבא בתוך מלאים בתוכה :
הנה עד חג השבועות נכנסי העומרים בעיר לאט לאט ותמר לוקחין כתר אל
שהוא נעשה לו שריקנא דאריך וכן כתר בנוקבא זה נעשה עכשיו עי קרוותא
בתרה בלי שבועות ויכוין להשיך כתר לעיר וכתר לנוק עי קרוותא
בתרה : כתב הרב מי הלוי ז"ל הה שאין לדבר בלשון אחר כי אם

בלשון

בלטון הקודש כל הלילה ושאר הפסוקים כלל ועיקר באמצע הלילה
ושאר לאין כלל ועיקר :
סדר כוונת הטבילה בבוקר איך לאור היום כמו הבדלה
ותלך לשקוה ותכוין כי עתה
נגר מעשית הכתר אל וזכר הנעשה אור כ הנעשה שריקעו דאמר
ואת השמים טובלת בשקוה העליון אם הכתר אור הבוא
נכ אובינו דשטרעתא טובלים עצה ושולחי הטה לבית
הטבילה בעת שנגר תיקן הכלה העליונה והיינו שעשה לה
שקע שהכתר הוא בסוד ורקיע עליכם אז הוא מיעלוה עב
ריקנא עד התכלה רק שקבלת הטבעה בשקוה : ותכוין
שהחסד שבתת זא נתחלק ושלש וחלק ושבע עלה לשלשכתר
זע . והחלק לכתר עקבא שבחוה שלא שנגר לעטות הכתר
הזכר בפעם א ותסר בחי ים ווהו הישקע לשקוה ושהרת
בו הנוקבא . ותכוין כי הרי לבחי שוחי הנוק בבחי שפ יה ב
בלבד ובכתר אלוה ב יה שלנבירו מתרין שוחין עליבה ש
שבכתר טולו והש יוד הי דעב יוד הי הסלק שאירים בה
הארת שוחי העמר השלוים עם נדרוי נדיאלי סה קלב :
בהסרת ב כוללים ששות יה ג שקוה ובשקוה ונטובלת הנוק :
ושם הרבו לה כתבו שיש לטבולה פעמים ותכוין בכל פעם
אותו שם יהוה שהוא הארת הכתר . ובשם

ומקבל אל מצוו המלוכים בריקנו וכתב בו ווקרתם עליכם עם עמרי
שמחה על מעשותיכם · כי שרש השמחה והתחלה תלויה בריקנו
כמו יגיעכם ריחין ולפיכך ישלוח ביקוה שהם פעמים עלפך
תך נפשי פסטפס תלי תנעד פנע סעק פתיא טהל
סתק כתבוני טבת ופעבו פסתל פטרל ·

ותכון כי עי האמת יגלה תיקונו ריקנו ישוך לבתי נמקבא ראש
ושמע תקבלהארה מן אתה : ותאיר ליחדא שמא דקודשא
ושכינתיה ברחילו ורחיטו בשם כולא ישראל לקבלנא
עלמא דאתכרת מסיטרא מלכות : בכשמתך לבהכ ת
תכון יהוה יאהבוניה : בשעת הוצאת ספר יקרא יגידות ב
בעזיהם גם ואחר יאמר :

רבש"ע שלא כ ראשונותי לשבת והפך רצונך ותן שאלתי לי ו
ולא בני ביתי לעשות רצונך בלבב שלם ושלא נוילה
ונפגעים רעים ותן חלקינו בתורתיך ונזכנו לשמור תורה וחכמה
ולעשות מעשים עובים בעיניך ולזכות בחכמים ישרים
לפניך קרשינו בעבודתך ובקרבתך כמי שניכה לחיים
טובים ומתבים ולחיי עולם ושמרנו מעשים רעים
ומילה ושל שעות רעות השתנעות וגלות בעולם
הבוטח בה חסד יסובבנהו וכיה : ויחזור

ויהוה התפלל גם ואתה ידעת ואני תפלתי גם וכן יאמר בעוסף ובנוסח
שבעולה : תפלת עוסף :

ואתה חטאינו אינו מאחלים ונתרחקנו מעל אדמתינו ואין
אנו יכולים לעלות ולראות ולהשתחוות לפניך ולעשות
חובותינו בבית בחירתך בבית הגדול והקדוש שנקרא שמך
עליו יפני היה שנשתלחה במקדשיך ירשו אויב עליך רחמן ב
אותו חלון הקדש ויהרגו וגדלות עתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשיך
יד והוא רשע הכפון לשכינה בין הכנף
ובעת החורבן שלח את הדרהמלאת ברחמיך הרבים ותבנה הלו שהרה
והחריב המקדש ואותו חלון רשע ותעל כבודנו אבינו שלכנו גלה
נקרא יד : כבוד שלכותך עלינו שהרה והפץ
והנשא עלינו לעיני כלחי וקרב פזורינו מבין הגוים ונפוצותינו
כנס מירכתי ארץ והבאנו לציון עירך ברנה ולירושלים בית
מקדשך בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את קרבנו ת
חובותינו תמידין כסדרן ומוסף כהלכתן את שוסן יומם
תשמעות הוה נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות
רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך
יפי כאמור מאיור :

ובינם הגיבורים בהקרבכם אתה תשמה לה
בשבועתיכם

בשגגותיכם שקרא קורבן יהיה לכם והקרבתם עולה לריח
ניחוח להי׳ בני בקר שלשה איל אחד כבשים בני שנה
שבעה תמימים : ומנחתם ונסכיהם כמדבר שלשה עשרונים
לפר ושני עשרונים לאיל ועשרון לכבש ויין נסכו ושעיר לכפר
ושני תמידין כהלכתן :

אז״א ילה בשנוחתינו [עלך רחמין וכו׳] : והשיאנו כו׳ :

כרעל · קידוש כרעל בפסח בל״ · וברכת
המזון כרעל בל״ · ונקמא ע״ז ושם בזמרים ושם חגבה ·

סוד עלקות לבעל תשובה

שהרשעים יושבים בעיגול פלגים לעומת · הדיקנות בלי יומן ערבה לחמה
רוש״ל והוא עונה העלקות בפסוק והוא רחום וכל גם לו המאות והם עלות
הפסרים שחורות בעין החטא לעלות לעקום הסתום ולכן עי״ המאות בורלות
ובחזה שהוא עקום הסתום יתעלו והנה עה״ דאמא אלו הם ג״ הדרופים ו
והנה עלוי החסדים עי״ הסוד ושם אלהים הבאין וים בן לו אותיות
ולכן לו המאות וכך תבין

והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב
אפו ולא יעיר כל חמתו · והוא רחום יכפר עון ו
ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל
חמתו · והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה

להשיב

להשיב מפני ולא יעיר כל חמתו ׃ ובדין היובב באיש ערבה לרעת
ועיר והוא היסורי אשר שלח קורא הסרוך בספר ויקרא ג׳ אם לא
תשמור לעשות את כל דברי התורה הזאת לירא את
השם הנכבד והנורא והפלא ה׳ את אלהיך ואת מכות
גדעיך מכות גדולות ונאמנים ורעים ונאמנים ׃
ובדין היובב באיש ערבה לבית בדאגלו הוא ראיה מאיש ראיה
מתקרי לכן אומר הכה נגיעות המכות פירוש מלכות בראיה אשר
יסתמאיה בית יסורי עביה ויכוין המכה כי המלכות ג׳ תקעו
בהם בם שנבפר ג׳ תקעו עם שותקים אל ה׳ אלהי ג׳ תקעו לקבל
הדין עליו כדי שישתקו בם שנבפר אלו ׃ אם יכוין כי מלכות אל
אלי לשר הי יודש אי אל אלה אלהי אלהים אדני צ׳ אותיות
אלהים אדני ג׳ מלכות לשתק כל הדינים ׃ וכיקוים ידיעות
על השמאלית לאכפיה דינא דלכן בהלוה אל שור וחזור לבשל
בקליפות הללו ׃ ואמר ׃ אומר ה׳ בני אל תמאס ואל
תקוץ בתוכחתו את אשר יאהב ה׳ יוכיח וכאב אתבן
ירצה ׃ והמקשר ואמר ׃ יסרני יהוה אך במשפט אל
באפך פן תמעיטני ׃ יהוה אך רת ג׳ אהיה דינ׳ שבגיבה
אך במשפט אל באפך פן רת ג׳ אלהים דינ׳ שבגבורה ׃ פן
תמעטני סת ג׳ אלף תה יוד הה דינ׳ שבאל לשתקם בם הויה
הטבר בפסוק כל הדינים ׃ [מתחיל בכתב לשמאל] . הלוקה

הלוקה יתוה הוורוי כשב בחיקן הקף: ויקשלא עלמו ר שיתות בר ויכון
הלקה בכל כחלשאל יוד הה מקלשין יוד תי בחזה יוד האן ווש יסר
יסרש יה ושלקה רפ בחשבן יכוין יה בלי ניקוד. ובפעם ב ימין יוד
הה יוד הי יוד הא פעם ג יוד שבה יוד הי יוד הא
פעם ד יוד הה יוד הי יוד הא אחר לך לבית הטבלה
לקיים באש ובמים: תכוין בהמקוה תיא הבינה ם מתשה
ול מאים שבמקוה הם ר יכוין בשם עב:

יחוד לראש חדש אלול:

תתענה ב ימים רצופים הראשונים אחר רח בלי הפסק סבת בנתיים
וגוה תשיג אשה הטמה וכאשר תשקת ב מי ברית אלול כמרחז סם
יג עקורות ריג תיקוי ליקוי והם שתלים ושאירים לשה ביקים
אות ביקיקי שלהם. ותכוין כי חתאלולבור שם ישראל ואו הי
אלף הי יוד הי ואל ראלול סוד יאלי רסג ולל הוא יאלי דקס ב ובאה הל
שמתך הא ביקום הא ווהוראלול והנה בשמות הללו ג בם יבין
אהוא רח יענך ת בוים לרה. יענט בוים קראני. והם ג דרך ושאיר
בנוק תנקראן בן בנ ים שהנ בוים דרך ותכוין סי ש בם ישראל
מח שעות והם בנ ים אה הויהה. גם תכוין בשם לירום הנוה
ומשה הפשטים לירוקיהם רד שלוייה רד הרוחה ותכוין בשלמן
א כל שעה ומם מא לך לכוין בר לירקי בכל שעות ולילה א תכוין
כיב שעות הלילה שתשכב ומם תקום בחצות תחזור ותכוין בכל

שעה

בכל ערב ... והמאירות ... [illegible]

[illegible]

הנוגעים אליו הוא זה ובו תכוין בכל ... [illegible]

ההיא ההה יואי ההוי ההה יואי ... [illegible]

בקר ... [illegible]

[illegible]

אהיה איהה והה יהוה אהוה יה ר"ח ניסן

אהי איה יהה יהו יאההוי אייר

... ההה יוהא יאוההה בסיון

היהא יהה יהה ואו ... היא בתמוז

היאב ההוא יהה הוה הה ויאהה כ' אב

ההיא ההה יואי ההוי ההה יואה באלול

יהוה יוהה איה הוה ויהה אהה בתשרי

יהא יוהההאי וההי ויהההיא במרחשון

וכסליו

ואלה יואלי ההה ויהה ויואלהה

האלי ההאויהיא היוה ההיא ההוי

ההאי ההההאיין הה'יו ההה יאלי

האיה ההאויהה היוה החיאויהה

עוד יתור אחר עיקר גדול הבאה והוא שתקוס בתפלה לך ותאיר

יבי ידין שלפניך ואותם שתגלה לתת עת ידין העליון ותבוין שהוא

ולמה ואיך ומה רבתוסו גנוז וסוד דעתיק כבודך ואז תתבודר

ותאמר ידיך ותלבה עמך מתוך עין העובב עמה ותבוין שאלו

אתה גלוה בליטף יודה יין הי יוד הי יוד הי יוד

הי יוד הי והם יב חיוורק דרוש ואדיך ותסוין להשיך יב

יודין שבעיות הללו יב תיקונו דיקנא ואדיך עם גם יב יודין

כלה [יב חיוורק יב עינין] ומשם תשבלא יב יודין שנשבר

בכאן לעשות יב עינא הכוללת אחר שתשיך יב הויות

הטבריס ט' יודין יב תיקונו דיקנא ואדיך ט' דחיוורק

ט' יודין : יוד הבוור

ותבוין לחבר הנשמין עם הנעלמות תרי קנא שהם הודין ונלות

נלמא ואדיך שהנשמין שתבוין עליהם ויבר ווגו היודין עם הודין

יאלידן

ואמרו אורגנו מעלים וכרים בעצמים נקבות ועקרות וכרים: ב
בנקבות עקרות · אחס תבין להשריך אורגנו שבינה רעתק שהוא
שם מהיה השותפות אשה חכמה רעתיק אשה השיך הוא לעלה מה
אחריך ואיר שם סוד רעת אחריך ויתעלה היסוד רעתיק ג
שבעים ושתים ב אורות אילו בלבד הוא שם שם מהיה
מעלים אור הבינה הוא וירדו האורות אילו לעלה רעיה שם ד
ריני ליכסו אותם הוא שם מהיה הסותם החכמה שלה סלה
וירדו האורות אילו לעלה רעיה שם הדינים ונבסו אותם הדינים
ואמרו מהיה העב ביהוה שם ויחדו האורות אילו לעיטן
הוא ויהיו רוחלת בחלב ויהיה לו כח לשמר עינו והמתכל
בעלה הוא והנה לא תועלת הנוסלת אור הטבע להשריך אור
החכמה ומוחות עלה דלה ומה יחד שם בעלה הקודם
ואיר בך לעולת התורה גם תמין כי כל עלהים הלו הם בחי
רעת ויסוד בצורן. ותבון על האורות המוכות עת רגלן שך
עלהן הוא שנתלבשו אותם עיקר האורות ואלה לוה הנקרא
יהוה ארני ותשלבם יאהדונהי :

הקב הדרים שמה שורים לל המלוחות אמורים בלו אם עורתחנה
אולעם הלבור עלה בעלה : יום בזם ומאל אדם חיים וכפרה
ויעמוד בעת הנגעים מת ויקרא גם יג זרות ומותם יאמר :

רבש"ע אל תשאלותי לטובה והפק רצונם ותן שאלתם לי ולבני ביתי ח
ימים טובים ומרוכים בכבוד ובעשרה בראתיך ובתורתיך
בשלום ובהשקט ופרנסה טובה וחן וחסד ושכל שעות ראיות ה
השתפכות ויוצאות לעולם וכפר עוונותינו ומשאותינו ומאכיר:
ויאמר תפלה זו גם ואתה בסיוק ואל תפלתי גם:

תפלות ראש השנה

בכסה לבבכם לחג יכון יהוה יאהה יהה

ביום גלמו יום התרועה יכון יהוה יאהה יהה

קודם ערבית אז בחינתה בגדיאה ואי תפלת ערבית עולה שר גאוחה
שבוק רחל שהוא כנגד פרק האשלמי הדור מאיר:
ערבית בוונתה / וקם כמו בחול ואינו מכוון בופרנס חולם אם חלמתי:

אדני תכון כי שני שוני ריבי ירדי לבוק ולביך לשתק ריבי הסת
פרי שתוכל לעות לאשלם ואם רין אל נשפך לה שלך ריבי
רוצל והם נשבעי לו שלב כתיבל התכיה ונעשי לב אלהים בגיבה
כאל פלוא שי גשך ונחלקי להם רין ערה אורשת אלהים והוא רין
של ארצי ותשתיקם עי ה אלפי היורדים שהיה שבגיבה השורת
שהיה ויעשה שהם ארצי ומעלר סור שך תעשה נרה שרה גם
תשתקם עי הגי ונעשה שרה גם רין ב נשפך לה עשרא גבוהה
רוצל והוא ה אחשרת ונלפך גי פה והם ריו ריכשטן ארצי ב
בגיר האל בגיר ריו גי פר, ותמין להאיר בו זה תתאה שלהוה
ראשלם ואז נעשית עפר פרה גם

ופירוש שיהנפך לחושך ותפלה ׃

והם ג׳ יודין דיגיה ומגנו דאבנו נעשה נ׳ סוה ג׳ ונהנו גיה
תכון לאתק שם ארבע ולאתם ולהעשותא מן הא שלו ג׳ יודין
תקועים בחניכיים שהם כמו ג׳ ר׳ א׳ אל אלה אלהי אלהים הרי
רין לעילא רין לתתא ג׳ בפ׳ גבורה והם הג׳ ריש׳ך ופר׳ ובסי
נתקים עי׳ לעמסת חשיניים שנתפרדין אלו מאלו ונפרדין ומתקנין
שפתי וכשהרשם הללו יוצאים לשפתיים הם נתקים כי שאותם
בומן ג׳ בפ׳ רין הטעם ריש׳ך פר׳ ונתקים עי׳ ן
ורי יו׳ ורי אוי ורא אוא ור׳ הוה ג׳ בומן׳ ׃

תפתח ת׳ הם סוד ר׳ יודין ביבר כמו לולה עי׳ א׳ תיו ושמעב
שבתשבה ומחשות פתח רושים על עקרה חכמת שהוא
פתח ותבון לעשות ביוון מאוש סוד אתבע מסק בגין העולה ריו כמון
גבורה ומחבר יותר המתקים ׃

ופי ג׳ ל׳ תכון לאתק ב׳ גבורות מן ושבלפר מתקים עי׳ יודין
יוד הי יו׳ הי ואו הי הרי ל׳ יודין והם יודין מאוש
ומתחתן בפה העלין סוד א׳ יו׳ שינים לעילא ויו׳ לתתא והם אחקים
ושומקים ומוחטים מן לדיקים ומלטרפים ושתם אותם ב׳ יודי׳ן
יא הם ט׳ יודין כמון ופ׳ והוין שו ופי היאו שבתוך האנשים
ג׳ יו׳ הי ואו הי וקב אתוון וה ג׳ ופ׳ נא ופי יגיה תהלתך
ישך אבא מאלוש לבריאה נבה תוכל להעלות שלמה הנמה תפלה ׃
יגיה תכון לאתק שם ארבע ולאתם ולהעשותא מן הא שלו ג׳ יודין
והם ג׳ יודין דיגיה ומגנו דאבנו נעשה נ׳ סוה ג׳ ונהנו גיה

גם תתבר נפש תתאה וגם עם גיורין דסג ונפקא עלאה עם דיורין
דעב ונהו יגר גם תתבר כי יגר גר כמין רב מתוין ומעלה עתיק
פה בהם :

תהלתיך עפי יגר תהלתיך רמ לשפרעה אי תיל מלמת מחרינה
שבסמירות והיא שיעה פטה לעלות נגא לה השפע
רשו בסת ירך שהוא גי בוכו שהוא גם סור מעלה ונעשה את השע
ביעיר קושתה אלעי לעד פה רלת לעד תו נון ואו נון יהוא
רלת לו מתוין נגה תבון לבתיק המעלה . גם יכוין כי יגר
ונשיך השפע מלמעלה לגרמה הנק תפלה נגה תוכ לעלו לאלם :

ברוך תבון להוריד הארת מהמוחין דוק שבשו בקש שהם ירד
ומהיה מה עתה בנו דוגמא תבון להוריד עד התת דוגמ
שהוא ועי פורע התת לגבי המלכות להעלותה ומנה יה דמהיה וה
מנוה הרי יהוה . ותבון ליה בעילוי כה יגרהי וה גי ומי יוי ישיך
מן הארה דמגא ומתכנה דוגמ גם שהוא שם עב לדורה העילוי שהם
לוא ליסוד וגמ שהוא סיום הו ושם לגבי המלכות : גם תבון להוריד
מהארת הרב מתוין אשר הם עתה על רשא דוגמ ומאירים ביסוד
דגינה אשר הוא עתה ברישא דוגמ ומן הארת הרב מתוין הנשכו
ברישא דוגמ תבון להאיר אל התת דוגמ ושם אל המלכות וזהו
בך יבריך : גם תבון להוריד אל המלכות מעיטרא דאמירה אשר
היא עתה ביסוד וגמ מהארה זו תוריד אל המלכות והם הם עלה
ומתחלקים לה הנילות . יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה ומחכ מ
מתפשטים בבחי מחוריים כה יה יהו יהוה גם עב הריו

עב

עב קל ג׳ ברוך. ולפי שעמידין אין בה רק כללות הג׳ קדושים לפי שאין מקום
שנאמר שאין, אמן רק ג׳ עב בג׳ קדושים שלה. יה יהו יהוה אלהינו. יה יהו אמר
יה יהו יהוה והם ג׳ רבו ודם הנוגים בשלת ברוך כי ברוך ג׳ רבו ויב
יתר רבו לב אודותיה אלף רבות כון יבר שאלות נשיך לה כתיבא בברייתא ב
עקמא מרבי והנה הנ שבועות הר לגבי״ה תשבב עור רבו טה נה ודם כ׳
רבו לג עב שהם ג׳ שבועות יבר חי ומו הי יבר חי ומו הי יבר חי ומו חי
ו מודה ותשגי רבו נכו נשיך נשמ שלשם אלף הה יבר הה
עליורן רבו ותכוין שתטרו שיש בו תלך מורות מקב מוקדת מגיעים
לאמא ובחי שהביה בה סם לתשמא נגב לוקחים עור ג׳ מתרים הם קבא
בג אלף הי יש הי והנה ה ומת שאולה עתה ליוהה בב טה ד״ן סורין
נשיבות הנוגעים לנוק ון יתרים לתוריה ג׳ היכלין תחותה ועי כמשל
ג׳ לגבי ה יש בה סם להוצא ג׳ היכלין הבעוי/ והנה עי מרעה ון עולה
העלכות ה בחיים שהם יאהדונהי יש בא לשתת חיסור ודם עולה
הנקובה ון בברייתא והנה שם וה ג׳ בגב ודם ש א מה מגב מרבי הדי
רבו יאהדונהי יש בשנה רוגב ודם עולה הנקובה ון שהיתה בבריש
והנה שם זה ג׳ בגב והם כה של עם שבחג נה ג׳ קדה הדי רבו
יהנה מרבי יש הניה בגלה ומרבי בהבר ודם עולה הנקובה הומת
והנה שות מלא ג׳ בגב והם כה רסב שבעת תגנה הש ג׳ קדה
הדי רבו: יאהדונהי בתת רוגב ודם עולה הנקובה הומת
והנה שם וה בגב ומ עב אותיות של עב סגלה

כה יהוה יורה יורה ויורו ויורו בלתי הי יורה ויורו הי יורה · יהוה
יורה הא ואו הא יורה ואו בלתי הא אלף ואו אלף ואו הא אלף · יהוה יורה
הי ואו הי יורה ואו בלתי הי יורה ואו אלף ואו הי יורה · הם קמו סם ג׳ מינו:
אתה תמלא ברצונך ותורה לנבי ה׳ והם הנוחי׳ של ג׳ שלא נכנסו עדין
ומאירים בו והם אלף הי ומאירים בי׳ חכמה ודעת וחכמה לה
בינה שבו ה׳ נ׳ לתת דעת ושפע לנקבה תתאה · והנה יש מן מהיה
שלם אלף הי יה ג׳ קבי׳ רשו על ירידת אור מאוא ומבינה דעת ותשלם
מו דעיל ונקא הדי מקומם יפי הפה ופו הפה ותבונן שמאירבו
הישר הרב מתוון עצמה מו עדה גם נכנסים בה עצם התם ה
ראלבך ותבונן כי אתה ג׳ רין לבך ותרוו הם רב מתוון מל כולו
מי הם רק בחסרת גיסק שקם רחמים יתה עדני הרי רין ולבך אתק
עלבך ראלמות ומיינ יהוה לבך ג׳ רש ומיו ומתק לבך ראלבך
מתק כי עד שה לא מתק רק האל לבד והנה יש מן ג׳ רין רכב
מתוון ותעלבך והם את מלהה טה אתה והנה תין גולמה
רין כל והנא מהיה עצמן עולה מל בכלותי ג׳ רין
מי מתרות ראולי מהיה בחסרת הקשוט הרי רין וכו נשך
עדי לנבי ה׳ שלורם ג׳ הי ושבכים מאות אלף של אם אלף
הי יוד הי שבגים שלורה רין הרי מן הם רין הברוך אתה
ומיו העלם תעלה באופן זה עד החוה בסוד עקודה ·

יהוה

יהוה אדני יש מויה בחסד ומדני בגבורה ושם עולה נקודה גמת הפ כה ב
ומשג וחבר חג הרי קלה סה ג"ר ריו ; והנה גם קלה נשב ג' שלה
נבה תתגן חלקים תס הפ ריו תעכר . וחנף לזיר ה טהרך כב
טיבות שנתן מכמה לביבה זו המגלים לה זו היתירים לחולמה
ומ"ב בעל נ"ך והנה כוונתיב לעשות לה זו לזיר ריו בפ"ש ולבן יוותר
אותו העוקל של אחרי הר ונשאר רו"ע ה' הכורע לגבה הרי ר
ריו לאתך הרינים שבת ע"ל כוונתיב הפ"ש ורדנתי לבניה וכולת
כל הפ"ש וכורעת לגבה מ"ד מדני הכולת כל הפ"ש ומאיר לא"ז ושם אלף
הי יוד הי ועיב נעשית מ"ו ומדני אלהא יוד הא והנה הפ
ישהרונה ג' תנה וגם אשר תנה הורך על הבנים ותכון כיתנו
ג' אלף הי יוד הי אלף הה יוד הה אלף הא יוד הא והנה תכון
כי הפ תויה ג' קל והפ מדני שלה שתיק כל הבינים ורוחין ונוקבין
יהוה חוקון גיבך לבר ה לגבי ו לוקון כל בחי שיתון ותכון
כי עולה מ"מדני עם יהוה והנה יוד אלף קלא
והו לוקון הקל שיתבנין והנה בשם מדני ש"ל מחרת תתבנים
עם אלף עלמה יהי קלא שנו בני רשב ריו גו והנו יסוד
עליתה בגורי יני בעב מדורין גם יא יא רת יהוה
אלהינו יהוה אחד והפ ג' חג הלות הקב שחוקון שיתון
בבריך והליקה העותיות הם יאי"ו אל מהיה בבנה שם

שנתם

מרוב האונסים ותכוין כי יקיפותה לגבי גיורה היו כוח הדן ועיב עולה
הנוק עדרגה הו שבשם היה דמה בראש שהם בלבנעם יאהדוניהה עולה הנוק
עד לסתרת יסוד ואל שבשם בש גה ותנב יגר הי ויו הי אלהי יגר הי
בהפרתי אורותיה של שם הוה וה אורותיה של שם הוה אהיה נשמה
היו : יאהדוניהה שם זה בגימטריא אל"ף שם עולה הנוק והנה יגר הי ויהי
אלף הא יגר הא עם תכולל ג"ר היו :
יאהדוניהה שם זה בתחלת הא"ל המעגל שבתרגנוק לי יה יהוה
היא הויה לעוד ישבו יגר יגר הה יגר הה יגר הה
ו"ה הה שם עולה הנוק לשם שנות אילו ג"ר היו והנה גם יאהדוניהה ג"
קפה אלף ערבה הי יגר יגר יגר הי יגר ג"ר קפה אחר תקון
הארץ ותקון ה לגבי ו והיא בינה ועיר עולה לחסד הא"ל ושנה ק
עולים לשנ אחאש עולמין ואו יורה לה כח ופלא לזא שסא
יגר הא ואו כא ואהן חיצון הסר שתעל בי אלוהיהן ועיב
יהיה בו כח לתקן העלמות ופשט לזה ה לגבי ו היו כוח הדן לי הדר
בב היו ותכוין מי עיב עולה העלמה עד כלה רואי בלחי
קסר של תפילין בשיר נקודה כוחה לי יגרה עהיה
שם זה הויה בחסד ותהיה בגבורה ושם
עולה הנוק והנה הנה נוה גבר בחיי הא ואו יגר
הא ואן הא ג"ר קפה ואהיה אלעה הי שמי אהיה
ג"ר גר הדר קפה בדר ושילוה בשולום אלהיה עב אתוון

שהי קל ורעם ג"ר : יהוה אלהיה שם הבחינה הוא ושם אהיה בבינה
הוא ושם עלתה הנוק והבויה היא יוד הי יוד הי ואז יוד הי
ואז הי ג"ר קסו ואהיה בגלגולה כמה אהיה הוא נגד עקסו ג"ר רין :
יאלהיהם שם זה בכתר הוא ושם עלתה הנוק והבויה
יוד הי ויו הי יוד הי ואז הי יוד הא ואז הא יוד
הה זו הה בהסרת יו מותרות הקשה ישב"ר רין ובנה גם הויה ואהיה
ג"ר לון יו רי ותבונה כי עיר גם הויה ואהיה שם ג"ר שבשם הקר
בינים ושם הס הויה ואהיה עלמים עם הכולל עיב עולה הקר רינ"
שיהוה בה אמתה :

אלהיכם תבונה לשון אומר כדי להעמיד שוחי מקיפים לאמר
ותבונה כי אלהיכם הוא אמת אל ייאמר דמגנאמר
לב והם אור השקין אל לב נפרבות בעוחי : הוא עאכו ושלא
דמנהדרי רבינה יהוה יוד הא ואז הא וכלה סודם סלם ב
בהסרת ודי אדי וזה הם יותר לאמר הוא אמתה : ונוסף
שלא השוונים וכו ג"ר עם ראלהי .
ואלהי ג"ר ודי יוד אבא עולה הם שרשים יחד
עי שלא אמר חל השוונים :
אבותיכם עבשיו עלה השוחי הם עם אבהון לאבהון
ותבונה כי כל אלהיכם סודרין הם אנלפך

בג

אל ראשו הרי אל ראשי ומשוח גבורה אות אל ראשו הרי אל ראשי
שהם שהוא יראי שמיני הגל רסל ויעבר ברך תתראשא שהוא כ
תשלרת ראשא ופיגע גם בני השקיפי שנשארו שם ולוקח גם אור
שהם שהוא יראי שמיני רסל ראשא ג' ינדין רה ראשונה רסל
ומשוח גבורה לוקח אות אל ראשו הרי אל ראשי . ואחר יורד ל
מטה בשוחי פשטי ראש שהם בני ראשא ולוקח גם אור שהם
שם ג' יין ונעשה שהם ה' ומשוח גבורה לוקח סוד פסיעה לבד מעשה
אחש"ך סוד"ה וזה ה' אלהי שאחר עבה אותה נשא ראשי ראש
שיורה עם השוחי השקיפי עד עולם ראש ומכהנים בשוחי פנימית
ומכה הארה זו יוצאה מקיל החשה בשוד התפילין והנשמה ו והיעור
סודו אך השוח היוצא סוד ו' וזה ו' אלהי

אברהם נקרא כל חכמה ראש הנעשה עבדי החסד ראש מעלה
אלהי עתה יורד אור מקין בגיסי ראיה בגבורה לעד בס:
שבאשא והוא יראי דשמיני הגל רסל ויעבר ברך
תשלרת ראשא ופיגע גם בני השקיפי שנשארו שם ולוקח גם אור
שהם שהוא יראי משמיני רסל ראשא ג' ינדין רה ראשונה רסל
ומשוח גבורה אות אל ראשו הרי אל ראשי

אחר

אחר יורדי יותרים יותר לעטה בעוחי הפשעים ולוקח גם אותם גם יין
עמיעה לגר כמלא ונעשה שם ה' גאולה. אחר אותם נשאו רעעו ראש
ירדה מאחורי כתפי עד אחורי עורף ראש ושכח שם בעוחי הפעמים
ויצא אור עקן בעבי ראש בסוד תפילין והנה הנשמה סודי והמעיר
סוד ן והאור המלא שמש בסודי ונהר גאולה:

יצחק כלי זוג בינה מאיר המעשה שגם הגבורה ראש בעלה עשה:

ואלהי עשה ירד אור עקן מרעת ראשי אחלי תת עלין ואותם
והוא גם יאי. שילוי הבל רסם ועוברי ארך חלי תת
תחתון ראשם ופונע גם בר עקיפי
בנשרו שם ולוקח אור שהם שהוא
ויאי שילוי רסם הרשע ג יורין
עשקיפי הכח ג יורין בהאמרעה
רסם ג"א ועשקין בגירה אותם
ראשן הרי אל גאולה. אחר יורד
יותר לעטה בעבי ראשם בעוחי פעמים
ראש ולוקח גם אותם שהם ג יין ופמיעה
לבר ונעשה שהם ה' גאולה. אחר אותם
נשאו רעעו. ראש ירדה מאחורי
כתפי ראש עד עורף ראש ושכח שם
בעוחי פעמים ויצא אור עקן מרעת ראש בסוד התפילין והאור היוצא
מן המעיר הם ה' גאולה: יעקב

ן ון סור מרעת הבינה הנחלה
לוקח כלי ומגיון בשאר
מן כעשים הבלוש סם שעקיפי
מלל מרעתה ואל גי הבא
שהם אור העקן. גם ו ורוחו
מרעת רחוב ומעת חסדי עמרל
ונחלק לג קונים גם מעוותה
עוחי/ וב מרעת שהם ו שלם
שמון הם הרעת לכן בו מיון:
והנה הנית הנברת שתפשטת
ויורד עד כף ראש בסוד ב
שפתיים ומשן שהם עלי רפה
ג יין

ן

האל יעקב נקראת כל זמן הרעת הוא נעשה שבש תחת הזמן אעלו
עד בס והנם אחרשילאו מקיפי אילו בסוד התפילו
אז יורדי הגילולין בחכמה הוא ומקיפי לחכמה אחר בחמה קו לאין ע"ירין ראקין
גדולה מקיפי לגיה גדולה הנהגוא קו שאול. והגלגלין הרעת עקיפין לרעת
תחת יסוד הרעיר כו מוצאי כוה דרך ירד ירד ומחר שיתקן הוא אז יחדין הגל
אלפי לתקן הנוק אחור באחור. והא דמקין תכיה כעשה שנה בפרס וחוטס
הנוק ירי ומן א דמקין גבורה נעשה שנה תחין דרעי נוקא דנוק ירי ומן
הא דמקין רעת נשמה לתלין שוקיים דנוק ירי מחב יורדת ה
האלה דמקין תחה עזרחי פעמיים. ומתפשט בנקבי החוטס ישיני הוא ומחב
בגקוים הוא ישין ושאול ומאלץ והפסיעה לבר אלו יסוד תחת לנוק ו
והה דאלהי דמקין גבורה מתפשטת לנקב חוטס שאולי הוא ומחב בגלק
קוים דנוק והפסיעה עומדת אלו יסוד דנוק והה דאלהי דמקין רעת
מתפשט בגלקוי הרעת השחרי וזל והפסיעה לבר עומדת אלו יסוד
של הרעת השחרי וזל והנה עתה קבלה הנוק ג אלפין ג לחם יהוה יהוה
יהוה שהיו דאלהי לזיוים :

האל עתה לנוח וקנו הוא כולבני הפ אל כי תקונא קדמאה גמר
תאדיר לאה שאחורי הרעת וזהו האל :

הגדול הוא ישיני דעיר וחסר א' מהת :

הגבור הוא שאולי וחסר ב' מהת :

והנורא נוקא הוא וחסר ג' מהת :

אל עליון ארוך אתעלא דאתגלי דאל וכתיב לבוק

גומל חסדים טובים עילאין ובתוב פרקי עילאין

וקונה הכל נוסף ארוך תיקון הכל שלו ונקה הארה ונגלה

בלשון ואל ישוב ועיר הנקרא כל גם ואיחוד

גו הא וגם שתשה כל ומגורה לבוך רעת בוק: וזוכר חסדי אם

עי עב קסא נעלים פרקי אבלעים דנה בעולם

וחנה דבוקאל // : ומביא גואל לבני בניהם

עלין פיקון תתאין דנהי

דאל ודי דבוק // : למענך שמו באהבה

עולים עטרה דיסוד

דאל ועטרה דבוק. במדבר תכון המעלה שב בהיכל אהבה שבגיל

קק בבריאה המחוה לאה פנים בפנים עשאל בכל שיעור קומתה :

וקוים שאנו מחזרין אותה אם עולים הנשירה ואל בחי לאה הדבוק

בעולם ולכן יש כאן יאל תבל : ותכון בכלולים לתיבה א

זכרינן ג' יוד הי וו הי אלף הי יוד הי אות עדוונים שמלא

דרך נשב ונהו זכרינן זכור כי יוצרים אותי עקיבי

ואל שהם התפילין נקרא חיים ג' אהיה יהוה אהיה גם רתנא

סוד הבל אור עקין: גם רבלו ומת אז ודי יוי ודי :

להיים אני ויוני אות שהשלוש בעב סג אלוו לחון. והנה

עלת לחיים בתר דאשתשע עולמים העקבי שהם התפילין

ואם ישאר זא עיוון אות לחי הנשמות עי הנקרא זכר :

מלך

מלך לאה נקרא כן ואנו אחלים שתעמר כדי שיחזור פעם בפעם כדי ש
שתוכל לקבל חפץ ורצון עבדותי/ ובזיקעי לעלת העלון וחפץ ו
ויהי בחיים מי העשה/ עק חיי העלך :

חפץ בחיים וכדי שתשור גם כתר רחל אומרים כתבינו בספר
החיים כי חגת דוגל שהם הירים הכותבים שם
ראש רחל הנקרא ספר החיים בסוד תפילין ריר תלעים תפילין בחצבעלי
כתבינו בספר החיים ועוד לגופנו ישוף שפע (התוה
עהבינה בישוד דוגל הנקרא ספר חיים
למענך אלהים חיים יא והנה אנו אומרים כי (מורכים
שיהה הוגל כדי לעתק אחוריים
דוגל הנקרא אלהים חיים גם הנהי אלו ואלה החבוקים יחד נקרא אלהים ח
חיים ואומרי למענך פי לצורך נוק כדי שתשר ותוכל לחזור פעם בפעם :

מלך עוזר ומושיע ומגן תכון להחזיר לאבפעם
בפעם עם ואל שם
עקודת נר נגד נהי נגד חגת דוגל נגד חגה
דוגל דוגל דוגל בוכו :

ובעת עתה בהחזרת פעם בפעם אז היא עקבות גם עוחין דוגל ש יורין
אחם עגם אל רשם סגם ונחלקים כוה ויי בחבה ויי בחגת ויי בנהי אלה
וגם חגם אלפי טחקי לש אוחשות ויי ויי ויי ואז מאירים ש ינרין בטאלו
נפעם בגאנפין לחוטם ויי וגם דרועין וגופא ויי ובשוקיים ויסוד
ויי הרי הגם אלפין-אחל עתקבלם כל הארות אילו בפעה ובחוטה
פעמ

שלא שהם גם אל גיגן ואל מילוין בבפעם אלף ואר אלף שלאר גי-שע
עמרין והיא גדולה שנאם שאין לו רק קן ושע שבאשלע תתבקע עם ה׳
דחוטשאת תרי עשה והנה זה שתחלה נקרא של גגשלפין דינא תקפא
נקרא שם ליוטיך בסורפעם בפעם :

ברוך ל׳ לגביה ויורה הא שאירים נתיבת המרה בחבת שלאה יחנת
אתה ל׳ לגביה ואלף הא שאירי נתיבת המרה בבהי שלאה אל הלעיר:
יהוה ה׳ לגבי ל׳ ואלהי שאירים וקדמים הנון ה׳ לגבי ל׳
ל׳ ויור הי שאירים וקבים הראשונים אתשאבטעתנת
המרה בשוחי שלה שנוחי רגע :

מגן תכוין כי הפעם רגע בפאל ואל א׳ בחוטים הרי גאל גיגן ותחגרה
עם גגן הנוק הנא הרי גי שקוש יפי הפה ופו הפה שהנא חורתה
בקוזה פעם בפעם עם הכוון :

אברהם סור אוש חסר הכל המרה בא החורת פעם בפעם :

אתה אלף תה גגורמן הם שנלפך :
רת מגלא גיבוכל אותשנת
בשולוי מרני
שריר הנל יורה ואן גי נל שאיר לה אחרת
רנוק גם נל גי כונו נל היורה שעתקא
לוגל ותמן לנוקב גם נל אותות רעב
סם שהגן : סוף נופלים מכרעים
בם שאמא שבו סומכים וזב שנפילתם :

גרכה ווינק עות תכלה בנאם יור הי
גבור לעולם אדני שהיה שתים
שאתה ורב להושיע מורידי
הטל שכלכל חיים בחסד
שהיה שתים ברחמים רבים
סומך נופלים ורופא חולים
ומתיר

הנה

ואתיר אסורים ופקיחת אזנים
לשיני עפר מן כסא בעל
גבורות ומי מאתך עלך עזית
ושמיה ומלאיה ישועה מיכאל
אב הרחמן [הרחמים] וזכר
לדורין לחיים ברחמים ונאמן
אתה להחיות מתים ברוך
אתה יהוה מחיה המתים:

הטעם לפי שברכה זו פוי הגבורה תחילין
לומר שך רוחם ומוש שהם מן שמיים
ויר המשתקם ותהקבם איה בגי אב
הרחמן מן ובמוסף שהעלום במבא אושר
אב הרחמים שהוא אב כל הרחמים ויש
בו ה תיבות כנגד ה תיקונות דרקיעא
דעתיקא המתחילו עורב חסר וזכר
לדורין לחיים ברחמים רת סוד מה שאמר
בינה והם שם אב ולכן לדורין לחיים
מן אב ותכון לשתן הנשב עם לבתנל
המכיה לשתקם ומהו לחיים ברחמים רת
לב מעבות גם וזכר לדורין הם המפ

שהקבה ירחם על הגלגולים שהם שלונים הינם ולכן הוא בברכת המחיה:
ברכה שמתגדלים עד שיוה בינה הגלגל

יעקב

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה
רחל לאה רחל עלים לאה רחל לאה
לדור ודור השיבנו לאל כי הוא לבדו שרוש וקדוש

ישבוטי תיבות כנגד לתין לר והנה תוספת יראי רסג ולכן נקרא לא כי הי
קודשין אך לאה תוספת אייר דאהיה ולכן נקרא אל כי הוא קודשות ליכנס
בה בעיבה. ומחכ בעלך עוד הינרין:

ובכן יתקדש שמך יהוה
אלהינו על ישראל עמך:
רגל ע דרכבה:

ובכן ג עלה כשנן יהוה
יהוה ראשון לדורים ועב העמר
לדורך לאל ביהיה שאלו מתת לדרש
ויכון בעלת יתקדש תק שדי

ין לה וד הסו' ג' תק ולוקחת לוש נשרי הוא הפאט ולוקחתה רחל ושנהם ביחד
נקרא מלכות שדי וזה בו ח' תיבות כנגד ב' [illegible] דלתין למה נרחל : שמך ה' כל
למה נקרא שם הגדול ורת יתקדש שמך יהוה אלהינו [illegible] וסת שמך ה' ו
למתק השך דינים עם ה' אלהי' דאדני המתקם כנגד : : שמך ה' [illegible]
[illegible] אברהם שמסר נפשו על קידוש השם ומנגד ה' ויסע : על ישראל
עמך רחל שהיא חופפת על ישראל לעולם ורת על ישראל עמך קנא
אהיה דההין שבה וסת [illegible] ג' אלהים :

ריאל ג' דמרכבה

ובכן תן פחדך יהוה אלהינו

פחד עשיה

על כל מעשיך ואימתך

פחד בריאה

על כל מה שבראת וייראוך כל

עשיה אבא

המעשים וישתחוו לפניך כל

בריאה דעת הכתר אמא

הברואים ויעשו כלם אגודה

הוד על יהם יסוד

אחת לעשות רצונך בלבב

מלך

שלם שידענו יהוה אלהינו

חכמה בינה

שהשלטון לפניך עוז בידך

חסד גבורה בחכמה רצת כולם

וגבורה בימינך ושמך נורא

על כל מה שבראת :

יודהי ואוהי ובכן ג' עת יהוה יהוה
יהוה אלא להחידם וגם הטס לצוך
למה שיהיה ויהיה מחבקם :
תן פחדך ג' יבק תן פחדך ג'
בם מצפך שבבריאה ושבעשיה
אהי בינה ומלכות ב' כוהבי
ויתמתק ע' יהוה אלהים ג' יבק
ג' יהוה אלהינו פחדך ונהו
יהוה אלהינו שאמר : ואמירה
זו נגד יצחק פחד ויעקב משותף
עמו ועד פ ויבא :

ובכן תן כבוד רנן ג' דמרכבה
נגד יעקב ותנו ם ונ׳ ויש מן ם
תיבות שהם היה תת :

ובכן

ובכן

ובכן תן כבוד יהוה לעמך תהלה
ליראיך ותקוה טובה לחסידיך
ופתחון פה לשונאיך שמחה
לאוהביך ושמחון לעירך ולגאולת
קרן לדוד עבדך ועריכת
נר לבן ישי משיחך בימהרה
בימינו:

ונא׳ באמירה יפה ונאה עם דברי
ונגמר פסוקי עם שרוניתא עולה
כנ׳ מבקן:

ובכן לצדיקים יראו וישמחו וישרים
יעלוזו וחסידים ברנה
ינילו ועולתה תקפיץ פיה והרשעה כלה כעשן תכלה כי תעביר
ממשלת זדון מן הארץ:
ותשוב אתה והוא יהוה אלהינו שם מלכותך
בירושלים עירך ובהר ציון משכן כבודך כדברי קדשיך יהוה לעולם
אלהייך ציון לדר ודור הללויה:

קדוש

ובכן יראו רבים ויירא ויגדל ויקדש
יהוה יהיה יהוה לעולם לעבד בעבד
לצדיק רחל שהיו שואלי תחת לאמר:
ותקוה כל אותותי הקליפה עוד תיכף
לתקן ילדה נעשיה ומפריחים אל אלה
שלפתות יהיו פנים בפנים. עם ושמחה
לבו עם ורות טובה:
ולגאולת קרן וכל מחל שתלוה אתה ולעולמי
ועריכת נר בן ישי יהוה אלהים יהוה
אלהים יהוה אדני: לבן ישי משיחך
לאה שלה כל היחודים:

ובמקום יה יהן יהוה ג׳ בכן. ובמקום
ג׳ עמ יהוה יהוה יהוה רעולאלהריך
לעב זה לצדיק ויאמר תתקבל:

קדוש אתה ונורא שמך ואין
אלוהי זולתך ככתוב ונגבה
יהוה צבאות במשפט והאל
הקדוש נקדש בצדקה ברוך
אתה יי המלך הקדוש:

אתה בחרתנו

אתה בחרתנו מכל
העמים אהבת
אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך
וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת
[ותודיענו] ותתן לנו יהוה אלהינו באהבה את [יום השבת הזה ואת]
יום [הזכרון הזה [וזכרון תרועה] יום תרועה מקרא קודש זכר
ליציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה
וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו וזכרון
אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון ירושלים עיר
קדשך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה
לחן ולחסד ולרחמים ולחיים ולשלום ביום [השבת הזה וביום] הזכרון
הזה

הנה דוגמת [בלשון] אלהי אבותיו [אבותיק] וכמו
גבוה דעת [וכן] ויגבה לבבו גם יעבו
מאמא עבדי [עבדך] ובנפש בלשון ונעשים א
מתה גם תיקר [תיקר] דרש הנבה בעקלים
גבוה: ברכה זו דעת הרמ"ם ז"ל
לשון הרבוקה בדעת רש"י ונקמלא
לשון הלך כי מלך לשון ומאירה לאמא
הנקמה ויש בה שתי הנקודות עובשים
בדעת הנקמה ונהו הקדוש:

הזה וזכרינו יהוה אלהינו בו לטובה ופקדינו בו לברכה
והושיענו בו לחיים וברבר ישועה ורחמים חוס וחננו ו
ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום
אתה : אלהינו ואלהי אבותינו עלה לפניך כל
העולם כולו בכבודיך והעבר על כל הארץ ביקריך והתגל
בהדר גאון [ריקנא מן גאון כנוסבאמרמא] עזוך על כל יושבי תבל
אליך וידע כל פועל כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה
יצרת ואמר כל אשר נשמה באפו. יהוה אלהי ישראל עלה
ולפוקדנו בכל שלה [נוק דאלהתאלוה] אוא רלה בזעוחתינו] קדשינו
במצותיך ותן חלקינו בתורתיך שבענו מטובך ושמחינו
בישועתיך וטהר לבנו [אתה טהורה ומאוה לבולב] לעבדך באמת
[והטיולנ ה אלהינו מאהבה עקלון שבת קדשיך] כי אתה אלהים אמת
ודברך אמת וקיים לעד ברוך אתה יהוה יהוה
מלך על כל הארץ מקדש [השבת] ישראל ויום הזכרון :
יאהדונהי יאהדונהי
רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב
העבודה

העבורה לרבים ביתך ואיבי ישראל ותפלתם עברה באהבה תקבל
ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך ותחונה עינינו בשובך
לציון ברחמים ברוך אתה יהוה המחזיר שכינתו לציון יאהבונה
ברכה לו כנר עוד תכשר רבוך:

מודים

מי מלוכת בשדרה בסוד הורדת הטיפה ונוקבא לגבי ואמירי
אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו עולם ועד נודה
לגבי מאל היה אמירים ונוקבא לגבי ואמירים
אמירים:

לך ונספר תהלתיך על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקדות לך ועל נסיך שבכל
יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר ועד
הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך ומעולם קוינו
לך: הנה חוד חסדה לעלם אשר מקוים כי לא תמו כי יהיו כלותם ביסוד:
ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלכנו
לעולם ועד וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך: הנה
מאנו עתה בהנר הלעיר שהוא חסר מתחסרים טובים מעונים עוד לחלק ושמאל
שמאלים חיים טובים: וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך בנאמן
באמת לעולם כי טוב האל ישועתינו ועזרתינו סלה האל
הטוב ברוך לגבי כריעת הגוף ונוקבא ואמירים אתה לגבי
כריעת הראש
אל הי ואמירי

יהוה

יהוה · ה׳ לגבי׳ וקיבת הגין וה׳ ה׳ ואמרו הטוב טעם ולך נאה להודות :

ה׳ לגבי׳ וקיבת הראש יוד ה׳ ה׳ ואמרו יאמרו נא :

ביטה זו סוד עוד ביטה דבוק סוד כניסת העטרה ביסוד דבוק והוא נקרא שלום וזהו

שים שלום טובה וברכה חיים ו שים שלום והטיבה יוד הי ויו הי :

ושלום וחן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך וברכנו

מאור פניך כי באור פניך נתת לנו ה׳

אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים

ושלום וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה

בשלומך · בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה ישועה ונחמה

ונאמר טובל נזכר ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך בית

ישראל לחיים טובים ולשלום ברוך אתה אלהים יוי

הוי יוי הוי העבדך את עמו ישראל בשלום : ביסודות זוג :

ברכה זו סוד זוג דבוק תכון כי בשם הויה נכלל הה חסדים דאמא ודרכה

יסוד דעליה ה׳ אותיות והכלל ודת העבדך וכל ג׳ אלהים הם הנכלל ברחם הנק

ה׳ אותיות אלהים ותמין כי הויה זו שורק שיתקשרו כל העולמות מבינה ויתקשרו

דת בלבן נוכרה נפלאה ותכון לעשיך הטיבה עדלת זא׳ עד יסוד דזא

והנוק זאת עטורת הנ׳ שלה שם אלהים הם עתחברים ולבן קדם אותיות

אלהים : בשלום ג׳ תשאל לטובים בזה העולם שלא יבקו החילונים והיפה

הוי׳ :

אלהי

אלהי נגור לשון שרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תדומם
ונפשי כעפר לכל תהיה פתח לבי בתורתיך ובמצותיך
תרדוף נפשי וכל החושבים עלי רעה מהרה הפר עצתם וקלקל
מחשבותם עשה למען שמך עשה למען ימינך עשה למען תורתך
עשה למען קדושתך עשה למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך
ועננו יהיו רצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי
עושה השלום במרומיו והוא יעשה שלום עלינו
ועל כל ישראל ואמרו אמן
הנשמות אשר יצר לעלם ולא שפני הקדמת מעי
פה זה תעלה הושיעה ימינך וסלח לכל יקיר
ושלח הין הרי בם יהיו גם בם אל תפן אל אמרי
ואל יהוה עזיה ויצרה ורחם לרצון אמרי פי
רחם אלף נמלא לאר שין רחמים בברכה:
ישבאן ט יודין ריצב סג מם בן שלם השלם
ג' ספרים הסופר וכותב וחותם בני מחסם
לחיים ושלום מיסוד הנקמה שלום: פסוקי
מ' ספר מצות ובריאה יל פסוקי ב' ספר מבריאה ליצירה פסוקי ג
ספר יצירה לעשיה. לא ירחיב הרגלים:
יודע קדיש בתרא אומר זה בעזור וטוב הוא לעזוב שלא יחסר בשנה הבא
בעזרתו ויש אומרים אותו בשבת הגדול מאחר קריאת התורה:
לדוד מזמור ליהוה [נאם ליהוה] הארץ ומלואה תבל וישבי בה כי הוא
הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה מי יעלה בהר ה' ומי יקום
יהוה

יהוה ואי יקום במקום קדשו נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא
נפשו ולא נשבע לרמיה ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי
ישעו זה דור דורשיו מבקשי פניך יעקב סלה · שאו שערים ר
ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד מי זה מלך ה
הכבוד יהוה עזוז וגבור יהוה גבור מלחמה שאו שערים ראשיכם
ושאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד מי הוא זה מלך הכבוד
יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה : עלינו לשבח :

סדר הסעודה עם הכוונה כמו בכל יום כמו לעיל בדף :

ויקרא עד השולחן ב׳ פרקי משנה והם ב׳ פרקי נגעים אחשתה הם ועם
ר׳ בחינא בר אבוק בוצין והם עצמם סדר ראשי שני ל׳ ראשים שלה כך

פרק א׳ ר׳ מלכות בקורה בראש הבריאה א׳ שלא במקום אחר :

פרק ב׳ ה׳ מלכו בקורה תחת ישוב עיר ד׳

פרק ג׳ ד׳ מלכו בקורה תחת תחת עיר ג׳

פרק ד׳ ה׳ מלכו בקורה תחת תחת עיר ל׳ בדפי העון בכוונה בדף

שחרית ראש השנה

מודה קדש ברכו אדון העולם כמו במקומו בעשיה יכוין כי בלחם עולה
חונה מבורך אמר עלינו שבח שבחו : בתורה עולם שנה בעיטר
דגבורה שבעלה מלכות עולם לחבר וזה הקדשה חונאל סת
יאמר גם יגדלות ואותה יאמר זה : רבש״ע

רעשׁ״ע אל תשאלותי לטובה והפק לנו מן שאלתי ותן לי ולבני ב
בתי חיים טובים וארוכים בכבוד ובשמחה בירושתך
ובתורתך בשלום ובטחה ופרנס אל לבה ולנקה ויגון ואותו אל ר
ריו ותשאירתם לבוא בעולם ונקבר עוונותינו ואשותינו ואכיר גם
ואני תפלתי גם ״ וכן בא יחל ובגולה ימים טוב :
בעזרת קדושת התורה יבון יהוה יוד הי ויו הי יוד ויו ואלת · הבמדבר ויו ·
יוד ויו · הי יוד · שם בן בא בגלגל סור גבורה ויומא אחד דינא קשיא ·
פקידת ולידת ילחק ויומא תבונא דינא רפיא עקידת הנער והבנעתם :

תפלה לתקיעות שופר שם הרב אלהה ·

יהוה אלהי השמים ואלהי הארץ אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
האל הגדול הגבור והנורא אשלח לי המלאכים הטהורים הקדושים
ששמתי בעזרת שמתיך הנאמנים בשירתך והתפלים לזכות עמך ישראל
ותשבם גם אלף המלאך הגדול פַּצְפַּצִיאֵל השומע לתפילה ולזכותם של ישראל ·
ושניים כשנים להבעיתם השטן בעת שעמך ישראל תוקעים בשופר
ואת המלאך הגדול תַּשְׁבִּישׁ השומע לתפילה ולזכותם של ישראל
והמלאך הגדול הַדַּרְנִיאֵל והמלאך המופלא הגדול מטטרון השומע
לתפילה ולזכות התקיעה לפני כסא כבודך ו
ובמלאך שמשיאל השומע להתרועה והמלאך תַּנְפִּיאֵל שומע
ותשבם שומע והעלות זכותם של ישראל ועמוד על מזבח רחל עלאה ותתאה העומדת עם
בעיה והבעיתו השטן הלוחם נגדם ושטהם עולים ויתר ותתרגש שמונה עשרה
כחו כפ 3 יפ ו בפ באתרקדי ואלו ב המלאכים עולים אין יותר והמן עמ
והכהן

על קשרך להיות שמונים בשליחותינו להעלות תקיעתינו לפני כסא
כבודך ותשלח רחמים על עמך ישראל ותכנס להם לפניך שמורת הדין
ותתנהג עם בניך באמירת הרחמים ותסתכל באמרו של יצחק הצבור
על גבי המזבח וזכור עקידתו לזרע ישראל כי אל עלך נאמן אתה
ברוך זוכר הברית : כוונת התקיעות

תקח השופר בידך ותכוין כי השופר הוא אור עקיל"ד תחתונ"ל בגינה והוא נק
שופר כי הוא תלוי בשופרות ותכוין כי האור עקיל"ד הוא כולו דינים ולכך שופר
ג"ר אלף לעד הי יוד שם ב' אלהים פנ"א אל אלה אלהי אלהים ר"ג תכוין
כי שופר רש"ן לפך דינים ופר"ר דינים והם רשומים כך כי השופר עם ירקרקים
מלבעות האותיות בו שלשים לפך דינים דרכורא ופר"ר השופר"א הלבעות
האותיות בו עולה פרה סוד מלבקר עם האותיות שכולו הבגינה :

כוונת תקיעת השופר והתוקע :

תכוין בתקיעת השופר הם הבינה התוקע את פטשים ווב שעולה בתוכה לא
ועתה שלשתם לחולדרך פיה שהוא הם התוקע ושנים תוך אור העקיל"ד
שהוא הם השופר מולאים לחולדרך הם הטעמים יסוד דאור עקיל"ד הם הבין
שלהתוקע הוא שם יוד הי ואו הי ורב מתוכן ג"כ : תאמר הסות
אם המלה קראתי יה עכני בשרחב יה ותכוין המיר ע"ג שמות יה
ואלהים שתיקון נ"ר ג' תיקונו ריקנו בראש שהיא סוף המלה תיקון אל
יתנו בשון הבשאל ותכוין לחדיר בה אילו לאור עקיל"ד תחתונ"ל ב
שבינה שהוא בשופר שהוא דרגת הנקן הזה שלדאחר מלה ולאמתר
שחב ויב יכפולא הדיט/ : כוונות הם התוקע ויקול השופר :
בשתכוון כי עי התקיעה יתברכו פטך וזה יגרים המרות התיקון

הקדמה: שיג תקונים ריקנא דאריך בעקרא ואמת שמוא שמעבהמין דאמפוייד דאריך
שיאירו האילוים רז סג העולם ואמת יאירו האילוים לברם ב הבלים וריאור וריאור
וריאור וריאור וריאור וריאור יאירו גם תחתום דאמא שיבשבשות
סג ואז מאירים גם האילוים ושר שם בשופרות ומעשים ב קולות וזה כיפ
הבל גשמים ומלקים קלא וקל אליה ועשה שבשם שהם גוף נעשה קול קלה דמר
ועיק: בדין בגשמות עב מחמה ביבה ג אחלה וכלם בגרון סוד הביבה ו
ותבונכי גרון הביבה גרון המתקע: חיך ב אותיות גלגל חפיר
העזרוונקעם הגרון והם ג ריז ונכפים גבורה ואליותהם העמק:
קול סוד ויוצ אותם יוצ הי ויו הי יוד הי ואוהי ג קלה ועם הכוולקול.
ועל שמות אלו נכפי/ריש דוזנ קול קלה ויולא קולות המנכים ג
אל אלה אלהי אלהים ולו שיעים וכן תחתונים רון לעולם הילותה ועל
הלעיסה יתפרדו הם עזה ויתעתקו: ויולא מהם קול זה לשיעים אל והקול
הזה עב סג שם בגו ירון וב גרפיאים הרי ט יודי עב דעלפך שעתקו
והם ווין הם סדרי השיעים שותקים עב זה שהוא פר ושופר ווועתה
ברבי שו דשופר ויולא קולות מהם לשפתוים אותיות בוגל
ג בם רון לתק ב דינים שך ופר עב עי ודי יוד ודי
אוי ודאי אולא ודהוה והעלבף משתק עי יוד הי ויו הי
יוד הא ואו הא ו אותם ג לבקר גם לפך יהוה ג דינ כתב
בספר לוש יפ תפרת שנים טורטיטין לבטל את השטן יפ
תפת רע טורטיטין דאלוות לא תעשה יפ תרת רע טורטיטין לבטל
יצהר דאלות עשה ותבונ כי בכל התקיעות שמיני קולות ג ודאי
יוד הי ואו הי והטורטיטין תתק ג אלהים אין דלת יוד ומתיק

עם שדי אותם עם אלהים · תכוין תמיד בשעת אילו כי יש קולות ורעי טורשיטין
וטורשיטין שבגיף תשרת הם שטי הרי קרע שטן ותשבע עם הויה כי
יקהרועה ישהטונה קול שופר עם האותיות והכוללים אלהים
אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים
היינו עם ג' עם ונצפך ג' הרי תשלכשטן קרע שטן · תקיעת שיושב
בתבונה · רע טורשיטין אלו לבטל יצה"ר בעבורה זרה ג' פסתם עם האותי
והטלל · יפ"ה קן עהורן שמעא לזוב : תקיעה אברהם ·
עולה הגבוה ערטי עוה תכשה רוגע ·
ומעורר עיטרא דחסד ועוה תכשה העתרים עם בסור אור עקין ושוך
אלו עוה בינה וגבורה שנכנסו תוך הנוק' ועטרים אתבעתיים בסור כמא
על ראש ומ' ומורונים יה אוא ומוליאב' ונצפך כשטן תקע ומאירים
מ' תוך יסוד מאא ואש תוך יסוד נוק' דזעיר : פשוטה ג' ת'
יי' כי היא בחי' חסד רעב לתתך ט טורשיטין אלהים :
שברים יצחק עולה הגבוה ושוך בינה והגבורה תוך הלבוש דהוד
ראשא ושתפשט ערסים כל ההוד ראשא ושברים
ג' אלי לעד הי יוד שם מ' מ' אלה אלהי אלהים ובן אותות דאלהים
ונכלל בתוך שם יוד הה וו הה סה ג' שברים :
שברים ג' פסים דיונים ושב אותות דאבגן יתל קרע שטן
נגד יכש בעד לתתך חקב טנע יגל פוך שקוליתך טורשיטין
ג' אלהים שבגין ג' קולות ומתעתקים עי' אתבעת חסד דאבן ב' עב דהנוית דאוא :
תרועה יעקב דוד עולה הגבוה ונשוך התכשה תוך נלת אל אשי' בחסד
תוך יסוד דאמא ונשוך מתתא ועטרא עיטרא
הגבורה ושעתה ג' תוך היסוד : תרועה

תרועה ג' יודי' יודי' ואו' הי' יוד הא ואו הא יוד הה וו הב אלף
הי יודי' אלף הא יודהא אלף הה יודהה אלף דלת כון יוד
עם האותיות ג' תרועה פה סלך תו עם ג' תרועה:

תקיעה יעקב והכעס נלח דאמא עם השוח בחכמה דגיר וההוד עם
השוח בבינה דגיר והיסוד עם השוח בדעת דגיר:

תקיעה ג' מנקתם גם ג' פסתם גם תקיעה ג' עצריה קן נהורין מאבא
העקרא יה ושם לנוק. [הט טורשיטין מעשים קולא גם כי כלם
פשוט ומתמתקים ע' הפשוטה ג' חיי דעב קולות שב פרקים:]

חק טורשיטין גם לו טורשיטין שהם לו אותיות יהוה יוד הה וו הה
יוד וו דלת הה הה ואו אלף ואו הה הה והנה יוד הי ואו הי
יוד הא ואו הא ג' חק אמון ונגיר:

תשת ג' תקיעה והכעס הב בחכמה בחסד דגיר: אבהם
ג' יה יה קן נהורין מאבא העקרא
יה לנוק ושם לנוק. תקיעה ג' פסתם עם האותיות והכוללו:

פשוטה ג' חיי דעב לתקן טורשיטין לך אלהים:

שברים והכעס הב רוח בינה בגבורה דגיר ילחק
ג' אלף לדר הי יוד אם א אלה אלהי אלהים
ונב אותיות אלוי אלהים ובלבלים יוד הה ווהה. פסקים ריונסים
ג' שברים ושב אותיות אבג יתלקיעשטינגר עם:
בטר לתן חקב טנע יגל פוק שקו לית ט טורשיטין סוד גאלהים רגון
וכן ג' גרון ג' אלהים וכעבים ג' קולות ומתמתקים ע' אתעה דגרון פרי עודב
שב הויות דאוא: תקיעה והכעס הב רוח דעת בתת גיר יעקב
תקיעה ג' מנקתם גם פסתם גם עשה יה קן נהורין מאבא
העקרא יה לגיר ושם לנוקבא. פשוטה ג' חיי דעב לתקן ט טורשיטין

וך אלהים גם כי כל ספירה כלולה מן פרקין · אל טורשיטין גם וך אותות דאלוי
אהיה דיורין א׳ דיורין א׳ דאלפין דבטל מאן בסם יה ארבע גם יודה ואו ויב
אותיות בסם סג׳ גי׳ אל הבטעו :

תרת תקיעה להבנים פג דשוח חנשה בנלה דועיר אברה סל
ג׳ עשר יה קן נהורין שובאלועיר ובסם
לוק · תקיעה ג׳ פסתם עם פשוטה ג׳ ת׳ יוי רעב לשתק ט טורשיטין וך אלהים:

תרועה להבנים פג דשוח בינה בהורעיר ילחק ג׳ יוד
הי ויו הי יודהי ואו הי יוד הא ואו הא יודה הה ויו הה
אל הי יודהי אל הה יודה אל הא יודה גם אל דלת לון יוד ויב
אותיות ג׳ תמיה פה סיך תו שם ג׳ תמיה :

תקיעה להבנים פג דשוח דעת ביסוד ועיר ילחק יעקב ג׳ א
אנקתם גם פסתם גם עשר יה קן נהורין שובאל הטיא
לוא תשם לוק · פשוטה ג׳ ת׳ יוי ד׳ דורין רעב לשתק ט טורשיטין וך
אלהים גם כי כל ספירה כלולה שגב · אל טורשיטין גם וך אותו דאלוי
אהיה דיורין דיורין דאלפין דבטל מאן בסם יוד הא ואו הא ואו אותו
סם גן יהוה יוד הה ויו הה יוד ואו דלת הה הה ואו ואו הא הא גם יוד
הא ואו ויב אותיות הסם ג׳ אל · ב׳ ויה להקונשבלים בון פסתיו בעת
ואסור קרן אמתבן דיר התקיעה כל פרטי עורנותי : שתקיעה ג׳ שלש עלה שלש נהורין בעת
אשרי העם יודעי תרועה יהוה באורפנך יהלכון
בשמך יגילו כל היום כי הפארת עוזמו אתה וברצונך
תרום קרננו : כמוסף רגש השנה
בחזרה עולים בגבורה ראשי
קדושת כתר מוסף

כתר הוא עליתה בגבורה ואריך ואנפין שתשמש בכתר גם כי נגנז דבר
ונוק חיים יתכנו לך אלהיכם הם אותם העשרים כתר דעיר:
שלוחים העונים עליה אותם עם שלחי כי הם עושים שלחי ליוי אריך עם
עצך ישראל קבוצי עטה כולם לך קדושה ישלחו ככתוב עי נביאך
וקרא זאב ואמר קדוש קדוש קדוש הנוק עולה בחגת ראש יהוה צבאות
שלא כל הארץ כבודו [יאמר בריונכו] כבודו שלא עולם עשרתו ב
שולחים זה לזה איה מקום כבודו ישאל עם הבריי בוא שהמון אומר
הערינו לעומתם ברוך יאמרו אלת איה אי עושר מופלג אי בעים
לדיקים אי חשבת רחת הקודש יאמר
יהי רצון שיאות אוביכו בעשרים שתשאל שאלתי ובקשתי בשם
יה והעקרות הם על פעמן שלוי עב והב אותיות איה מקום כבודו:
יפ עב הת הר בב הא שא את את שה וו לב הב
הה אב לה את אס רי שי לך אר הס
לזכירה תכון בשעת אמירתך עלת איה בעומק רה ויהפ:
יי וגדד הה יה יי ווד הה הי
כתל ישון באריך ונקודה גע כתל אמל באריך ונקוד זה גקא גבורה
ובגלגלתות שנים קלע והם בחי יה וזהו קלעים לכתל והנה קלע גיר וזהו
אותיות לנוטרים את פריו והם הסודרים הקבירה והנה גם כתל גי אלף
וזהו הפרי עצמו ותכון להשיף עב כתבות אלו לאותם המלבשים אותם
שהם עם זכור יאמר הקדוש ויי ווד הפי גי זכור והם יה והו וכירה
ונשם ונשמך לך וכירה עבלמה:

אוסף

אשר עד עולם ועבדם: ואנחנו חטאינו עלינו מאד לא נוכל לעלות ולראות ולעשות חובותינו
מרעתינו ואין אנו
בבית בחירתך בבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו מפני היר
ה הנראות חלון הנקרא יהוה ובוליתה
יד נהוא רשאי כפול תחת הסכינה
ובעת החורבן אחה ירדו בבהיק
והחריבה אותו ואותו חלון רשאי
נקיר שמשחה שמה שהי תחתי
אלה עליה:
שנשתלחה במקדשיך ירא ישוע מלך
המלך שתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשך
ברחמיך הרבים ותבטל מהרה ותגדל
כבודו מבינו מלכינו גלה כבוד מלכותך
עלינו מהרה והופע והנשא עלינו
לעינינו כל חי וקרב פזורינו מבין הגוים וגלותינו כנס מיחכתי
ארץ והביאנו לציון עירך ברנה ולירושלים בית מקדשך בשמחת
עולם ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידין כסדרן ומוסף
כהלכתן את מוסף יום [השבת הזה ואת מוסף יום] הזכרון נעשה ונקריב
לפניך במאהבה כמצוות רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך על
ידי משה עבדיך מפי כבודך כאמור: ובמוסף השבת כבשים בני
שנה תמימים שני עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן ושפכיהם על
עולת התמיד ונסכה זה קרבן שבת וקרבן היום כאמור:
ובחודש השביעי באחד לחודש מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת
עבודה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם ועשיתם עולה לרי
ח ניחוח לה' פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה
תמימים ומנחתם ונסכיהם כמדובר שלשה עשרונים לפר ושני
עשרונים לאיל ועשרון לכבש יין כנסכו ושני שעירים לכפר

ושני תאירין כהלכתן עובר עולת החודש ומנחתה ונסכיה כמשפטם לריח ניחוח אשה לה׳ : ישמחו באלוהיך שומרי
שבת וקוראי עונג עם מקדשי שביעי כלם ישבעו ויתענגו מטובך
ובשביעי נתת בו וקדשת מחמדתיים אותו קרואת זכר למעשה בראשית :
עליכן לשבח ולברון הכל לתת גדולה ליוצר בראשית שלא עשנו כ
גויי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה שלא שם חלקינו
כהם וגורלינו ככל המונם . ואנחנו כורעים ומשתחוים
ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקב״ה שהוא נטה שמים ויסד
ארץ ומושב יקרו בשמים ממעל ושכינת עוזו בגבהי מרומים הוא
אלהינו אין עוד אחר אמת מלכנו אפס זולתו ככתוב בתורתיך
וידעת היום והשבות אל לבבך כי ה׳ הוא האלהים בשמים ממעל
ועל הארץ מתחת אין עוד : הלל אומר
אנחילה לאל חסד רעתיק הנך אל שהוא מלוגם בכתר מאריך :
אנחלה פנין הם מונקוי מאריך המאירים שמאל כי בפאל ג״ץ
אנטאלה מעלנו מעלה לשון השפעת הרעת שבעה התעוות להפיץ
מאשר בקהל עם מאירה עוזו חסד גמור חת לחמת מאש
אפיץ רגנות בעב מפעלין ומרם מערכי לב ומה מעלה לשון מלכ נה לי התת ל׳ ישיך מגינה
ארבע שפטי תפתח עפי יגיד תהלתיך יהיו לרצון אמרי
פי והגיון לבי לפניך ה׳ צורי וגאולי :

עלם

תת חב קר

על כן נקובלך ה׳ אלהינו לראות את הדר תפארת עוזך להעביר

גלולים מן המלך והאלילים כרות יכרתון לתקן עולם במלכות

שדי (הוי׳ הוי׳ בלשה והיו ברחמים סדרו פסוקים בין

לשה ולשה) וכל בני בשר יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי

ארץ ישובו וירעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך תשבע

כל לשון לפניך ה׳ אלהינו יכרעו ויפולו ולכבוד שמך יקר

יתנו ויקבלו כולם את עול מלכותך ותמלוך עליהם שהם

לעולם ועד כי המלכות שלך היא (בסוד לא יבוא בקשור ערל

ושאר כי תהיה עבודה תמיד) ולעולמי עד תמלוך בכבוד

(וכ״ו באחרונות שחר) כי מלכות לבוש שהי׳ רנוק דאור בחצות ועקר

מלכות כי הם שלשה מקומות המלכות (בסוד לא פרקין ומשמתיהם)

ככתוב בתורתך ה׳ ימלוך לעולם ועד (פי׳ בגלות חכמה דנוק והם

תוהו ובו ואמר

ונאמר לא הביט און ביעקב ולא ראה

עמל בישראל ה׳ אלהיו עמו ותרועת

מלך בו:

ונאמר ויהי בישורון מלך בהתאסף ראשי

עם יחד שבטי ישראל. ובדברי ק

קדשיך כתוב לאמור כי לה׳ המלוכה

ומושל בגוים (בגלגלי דנוק ועיר סוד החסד בגלגלי דנוק ומלכה נק

ונאמר

ונאמר לא חביט ולא הביט

בגלגלי דנוק ולא מלא:

פי׳ בסוד דנוק והם תוהו

בלשון ולא בלשון דנוק

והם תוהו מלא ולא:

ברה מלכה הנק׳ ובאמלכה

ונקי שלבוכר ולשון הקדש

הכתוב בגבורות משמר בגוים אדום:

כתובים

ונאמר ה' אלך נאות לבש לבש הוד והדר אל תבוז תלבש תפארת
[illegible]
[illegible] ונאמר [illegible]
והשאר פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד מי זה מלך הכבוד ה' עזוז
וגבורה גבור מלחמה שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם
ויבא מלך הכבוד מי הוא זה מלך הכבוד ה' צבאות הוא מלך
הכבוד סלה. ועל ידי הנביאים כתוב ואמרתי הן בחיי
[illegible] כל אשר ה' אלקיך ישראל וגואלו
ה' צבאות [illegible] אני ראשון ואני
אחרון ומבלעדי אין אלהים. ונאמר ועלו מושיעים בהר
ציון לשפוט את הר עשו והיתה לה' המלוכה הוא דברי רבינו
ונאמר והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד (יסוד
ביסוד רבינו) ושמו אחד: כי השם יהי' תמיד מאוחד בנוק ויהי' לו שם
פנים בפנים תמיד כמו אנא ווהו יהוה כי בוא יהוה כמו אנא הנקרא הלוהו
[illegible]

ובתורתך כתוב ואמרת שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד
[בשם עשרת הדברות [illegible] בתורה שבכתב]
אלוהות אלהינו ואלהי אבותינו אלוף על כל העולם כולו בכבודך
חוב [אבא מקדם כבוד] ותנשא חל על כל הארץ ביקריך
[אמא בחי' שחרית ואחר יקר] תמלוך הי' להיות בעל הרחמים עליך
[אולם ריקנא מן הדרגין] על כל יושבי תבל ארצך [הם העולם בגוף
מן תבל [בפרי]
ויד

ויודע כל פועל כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו ויאמר
כל אשר נשמה באפו ה' אלהי ישראל אך ושלום בכל עשה
בכל גבול רוק ואל תבעט כל הקיים (אלהים ואלהי אשתיו כלה בשמחתיו)
קדשינו בעבודתך ותן חלקינו בתורתך שבעינו מטובך ושמחנו
בישועתך טהר לבבנו לעבדך באמת (אמר יהוה ואמרו לוויים
ואמרה בעתה סודעי היה דוה לבבם) והטהרנו אלהינו באהבה ובחמלה
אבתקריך) כי אתה אלהים אמת ודברך אמת וקיים לעד ברוך
אתה יהוה אור על כל הארץ מקדש (הבחרתו) ישראל ויום תנוחה:
וְאַהֲבָה רַבָּה הִנְחַלְתָּנוּ וחוקים ומשפטים אלוהים באמת עולמים
ומצות ומשפטים ותקיעות אלוהים באמת עולמים
והכוונה כמעט רק שיכוין מעתה בעבודתו שתקשטים בעוד ג' פרשיות
תשלת תרת הפרקים התחתונים דנה דאמר ובמ מפ מטרל:

הינם הדת עולם היום יעמוד בעמדם כל ילודי עולמים
אם כבנים ואם כעבדים אם כבנים רחמנא
כרחם אב על בנים ואם כעבדים עינינו לך תלויות
עד שתחננו ותוציא כאור משפטינו אינם קמים:
היום הדת תכון כי נכלאים בנוך כל הדיר בין הדכורים שהם שך כילודין
ונקבה רמוק ומה ג' הדת וכו נכלל ברחם אל לאת בשור החוטם הנעשה
בה ואתחלה בחינוך כתיבה כי ישוכה בשקום הנרוצל לכך בזה יכתבון
: כל ילודי עולמים בין החיים ובין הנשמות השתים עדינין לגילגולים
ונהנים:

אנסן

אם בגבעה אלה אי אוכל לבא שם ראלמלא ומה בעם לוונ בקור בעם אתה הולך:
ואם כעברים אלה נשבע ואחות ובאיתה בעמים עבר שהיה עם שבתה לעבר ואיה
והנשאר אשר שם נקמו עברים בסוד כי לובנו ישראל עברים: שיוונא
רשטו ומצלמן עברים שלו בנו: רחשיטו ומצ"ל החסרים בשתבשטל
בי לשתקיאת שופר. מכל החיילבי"ל לא נשתקו כי הם חיילים העליונים והיא
מלך דיבר: אינם קדוש הוא אמא עילאה דבי"ל כשתקבל בסודה
הנוק כלל החסרים אז מחנים ונהיה תלוים עד אז:
סדר הזכרונות לחנוכה ריבה בראש ביבי ועל נסים ונפלאות:
לנתה ומה עשה עולם ופוקד כל יצור קרשלפטיך עלו כל
תעלומות והעון נפתרות שבקראשית אין שכחה לפני
כסא כבודיך ואין נשתר עינך עיניך אתה זוכר את כל המעלו
ונפל כל הילדי לא נכתר שמך הכל גלוי וידוע לפניך ואנחנו
לנפה ומביט עד סוף כל הדורות כי תבואו חק וזכרון להקבר
כל דורות ונפל הזכר מעשים הנפים והעון בדיות לאין תכלית
מראשית כוחת הורעת ומלפטם אותה אלית זה הים תחלת
מעשיך ובמון לילי ראמון כי חק הם האל שפט ואלהי
יעקב. ועל המדינות בו יאמר איזה לחרב ואיזה לשלום
איזו לרעב ואיזו לשבע ובריות בו יפקדון הבורים לחיים
ולמות מי לא נפקד כלים הוה כי נכח בל הילדי לפניך בת
מעשה איש ופקודתו לעולות מלאכי בתר שחשבות אדם
ותחבולותיו

ותבלותיו ויצו עליו אשרי איש שלא ישכחך ובן אדם
יחזיק בך כי הרשיע לעולם לא ימלט ולא יצלו לבלתי החוסים
בך כי זכר כל המעשים לפניך בא ואתה ברוש מעשה כולם ונקם
את נח בהיותו זכות והקקהו ברבים יסוגה ורחמים בהמאך
את שי מבולל שחת כל בשר מפני רוע מעלליהם עם וכרונת
בשלפניך פאלהים להבות ורעי כמקקות תבל ונצלאנו
כחולים כמתוב בתורתך ויזכור אלהים את נח ואת כל החי
ואת כל הבהמה אשר אתו [פרק עליון דחסד דנוק דרעיר] בתבה
ויעבור אלהים רוח על הארץ וישובו המים [פרק עליון דגבורה דנוק
ונאמר ושמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את [דרעא
בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב [עליון דחסד דנוק דרע
ונאמר וזכרתי את ברית יעקב ואף את בריתי יצחק ואף
את בריתי אברהם אזכור ואארץ אזכר [ברברי קדשיך כתיב
לאשור [פרק ג דחסד דנוק דרעיר סורכתובי דאמה] וכי עשה לעולם אמתו
חנון ורחום ה' אמור טרף נתן ליראיו יזכור לעולם בריתו
[פרק ב דגבורה דנוק] ונאמר ויגבור לעולם בריתו ויפחם ברוב
חסדיו [פרק ב דחסד דנוק] ועי עברתך הנביאים כתוב ואמור
סורבי בחמת דרעיר בחיבת עגיאל עבר נא דאמר הרחמים [פרק עליון
בעוריך

בעוריך [בלשון רבוי] אהבה כל אהביך לכתך אחרי במדבר
בארץ זרועה ומעשה גלתי אני את [הוי דבורה רבוי] בריתי
אותך כימי צעוריך והקימותי לך את ברית עולם ועשיר הבן
יקיר לי אפרים אם ילד [יסוד תה רבוי] שעשועים כי עודי דברי
בו זכור אזכרנו עוד על כן המו מעי לו רחם ארחמנו נאום :
אנא זכרינו בזמן טוב לפניך וקבצינו בחסד ורחמים מן
ארבעה רוחות העולם וכונה לנו אלהינו אהבת הקדמון
את הברית ואת החסד ואת השבועה אשר נשבעת לאברהם אביינו בהר
המוריה ותראה לפניך עקדה שעקד אברהם אבינו את יצחק בנו על
המזבח וכבש רחמיו לעשות רצונך בלבב שלם כן יכבשו רחמיך את
כעסך וינוח רחמיך על מדותיך ונטה אפך הגדול ושוב חרון אפך
מעמך ומעיריך ומארצך ומנחלתך וקיים לנו אלהינו את הנבר
אשר נתת בתורתך על יד משה עבדך עמי בני בניך כאמור
וזכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים
לעיני הגויים להיות להם לאלהים אני ה׳ כי גוי קדוש אתה
אתה הוא מעולם ואין אמתה לבד כמוך כבודך ועקידת
יצחק לזרעותיהם ברחמים תזכור לבריך מתת יהוה ובנו
הבית : יתהרונהרי :
תקיעת גדולה בשופר ואל בתגובה לצמח פלטה רגע והשחתת ארץ
והבוטח בדעתו לבד שיכונן כיעתה בתגובה בשופר גדולה
סדרים תשרת תשת תרת הפרק

והם שם בנוגע: הינם הרת וכו' : סדרות לכולם כולם בחבר
ועקידא שופרא כי השופר בגינה כטב :

אתה נגלית בענן כבודך על שם קדשיך ודבר עשרת הדברות ה
בשעת קולך ונגלית עליהם בעוקלי שהר גם כל העולם
כולו חל מלכיך ובריות בחמשה שיות חדרו מעך בהגלותך שכינו עלהר
סיני לשור לעמך תורה ומצוות ותשועה הודיעו לנו דרכיך ודברות קדשך
מלבות מאם בקולות וברקים עלינו נגלית ובקול שופר עליהם הופעת
כסתר בתוכתך ויהי בימים השלשי בהיות הבוקר ויהי קולות וברקים
וענן כבד על ההר וקול שופר (פרק עליון בחבורנוק) חזק מאוד ויחרד
כל העם אשר במחנה ונאמר ויהי קול שופר הולך וחזק מאוד מאוד
(פ עליון בגינה דנוק) מדבר והמלאכים נענו בקול ונאמר וכל העם
רואים את הקולות (פ עליון בעלת דנוק) ואת הלפידים ואת קול
השופר ואת ההר עשן וירא העם ויעמדו מרחוק ובדברי
הקדש כתוב ומאוד מאוד מלאכים בתרועה בקול שופר (פרק ב
בחבר דנוק) ונאמר בתקיעות וקול שופר הרעי לפני המלך ה (פרק
ב בגינה תמר) ונאמר תקעו בחדש שופר בכסא ליום חגינו כי חק לישראל
הוא משפט לאלהי יעקב ונאמר (פ בעלת דנוק)
הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עוזו הללוהו בגבורותיו
הללוהו כרוב גדלו הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל
וכנור הללוהו בתוף ומחול הללוהו בנים ועוגב הללוהו
בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה כל הנשמה תהלל יה
ועל עבריך הנביאים כתוב ומאוד כל אשבי תבל ושוכני

ארץ

ארץ [פס רהביראשון] כנשוא כפ הרים תרשו וכתקיע שופר תשמעו ו
ונאמר והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האובדים בארץ
אשור [פרגינה רבוה] והנדחים בארץ מצרים והשתחוו לה' בהר
הקדש בירושלים ונאמר וה' עליהם יראה ויצא כברק חיצו וה'
אלהים [בגדרה רבוה] בשופר יתקע והלך בסערות תימן ה' צבאות
יגן עליהם כן תגן על עמך ישראל בשוניך:

אלהינו ואלהי אבותינו תקע בשופר גדול לחירותנו ושא נס
לקבץ גליותינו וקרב פזורינו מבין הגוים וכנס גליותינו
כנס מרכתי ארץ והבאנו לציון עירך ברנה ולירושלים בית
מקדשך בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו
שלוה עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך כאמור
בדברי משמתכם ובמזרחיכם ובמשאי חמשיכם ותקעתם בחצצרות
על עולותיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם
אני ה' אלהיכם כי אתה שומע קול שופר ומאזין תרועה ואין דומה
לך ברוך אתה יהוה שומע קול תרועת עמו ישראל ברחמים:
יאַהרוֹנָהי:

תקיעות אילו הם באמצע ולא בתחלה לבטל יצר הרע ובשמחת ורע הלבבות
מלעלות רק שיכוין בשופרות שתקשטו תקיעי גסרים תשרת תשרת תרת
הפיקים המחרוצים ד"ה ראמא וחמ"ט פרקים: תיקון הרתוכ
הלה עורים שים שלום אין כאלהינו עליטטעל
ברכ: בוונית התקעה תקעו בחדש כסה ליום חגנו כי חק לישראל
אילו לבטל יצר הרע בשופר בשם יתהרוענה ישתטונה

ומי שהתברים כולם התקיעות

כתר מלכות תקיעה שבריס תרועה תקיעה
רמ"א מברכים חתן הא ילחק בינה טוב עטרת גבורה
רמ"ש יעקב עטרת
רחמים לגדולה

גדולה אל תקיעה שבריס תרועה תקיעה
רמ"ג מברכים רמ"ל בגדר רמ"ש יעקב ובינה
גדולה

נצח יהוה צבאות רמ"ג מברכים רמ"ל בגדר רמ"ש יעקב הודיות
תקיעה שבריס תרועה תקיעה
שב גדולה

חכמה יה רמ"א מברכים חסד הא ילחק גבורה הא יעקב תת
תקיעה שבריס תקיעה עליות דוברים

גבורה אלהים רמ"ג מברכים רמ"ל בגדר רמ"ש יעקב
תקיעה שבריס תקיעה ובינה דוברים

הוד אלהים צבאות רמ"ג מברכים רמ"ל בגדר רמ"ש יעקב
תקיעה שבריס תקיעה אופנים דוברים
שב

בינה יהוה רמ"א מברכים נצח הא מרדיעקב הוד יעקב יסוד
תקיעה תרועה תקיעה עליות אופנים

תת יהוה רמ"ג מברכים רמ"ל בגדר יעקב רמ"ש יעקב
תקיעה תרועה תקיעה ובינה אופנים

יסוד שדי רמ"ג מברכים רמ"ל בגדר יעקב רמ"ש יעקב
תקיעה תרועה תקיעה אופנים
גדולה

מלכות נשמות כולם

כוונות התקיעות תבין כי עיקר אותיות אל"ף בי"ת גי"מל דל"ת הא"

יהוה אל	יהוה יסוד	יהוה הוד	יהוה נצח
תקיעה	שברים	תרועה	תקיעה

יהוה תת	יהוה גבורה	יהוה חסד
תקיעה	שברים	תקיעה

יהוה בינה	יהוה דעת	יהוה חכמה	יהוה עליון
תקיעה	תרועה	תקיעה גדולה	

אנה

בלחש זוכר בגדולה אל"ף בשלש ראשונות בחזרה עולים זוכר בבינה אל"ף
אמר בשנתה טוב לילך מחנך לעיר אלבאר שם חיים מאד מעין חיים ולומר //

א	שיראל שמך	אל	שערות מעופים לשם הפאות
ב	נושא עון	רחום	שלשפה העליונה
ג	ישובו רשע	וחנון	מרחמא בתחות חוטמא
ד	לשארית נחלתו	ארך	שתחת שפה העליונה
ה	מאחזיק לשאריו	אפיים	מרחמא בשפמנות דקנא
ו	כי חפץ חסד הוא	ורב חסד	שערות בגדותיב הלחי
ז	ואתה ירחמנו	ואמת	ב' תפוחין של עתיקא
ח	יכבש עוונותינו	גדל חסד	תבונין לחשיך שעשתה נקן לרעבי
ט	ותשליך במצולות	אלופים	העליון בתוא תיקון ח' הגב גדל חסד
			יש יוד הי ויו הי ואמת תשליך
			לשערות

שם אלהים יברכה ויקרא לאברהם ויאמר אליו ה׳ אל שדי פרה ורבה גוי וקהל עמים יהיו ממך ומלכים מחלציך יצאו ואת הברכה אשר הבטיחו לאברהם אבינו יחד ושתקו עליו אלהים ארבע פעמים שלא לבד אלהים דיבר מעמו ובזה הם אמרו דברים רבים בתיקון ה׳ הנעלם ואלהים אותם התחילו באלף ונהו אלהים ושתקו שלשה דברים הנזכר והנקבה ובזה ישאבו מאל ולילות ונשים על האויקים מקרי לגלגלים העליונים ולא יהיה להם יונקה שם אדני אלהים שהם כולם תלוים בעלמה :

ו׳ תתן אמת ליעקב	חסד לאברהם
יא חסד לאברהם	ופחד
יב אשר נשבעת לאבותינו	מימי קדם
יג שמי קדם	ונקה

ותנון ה׳ ונקה אל הי יהי הי בכח שם זה ומעלה לה נשמות ונשמה הקדמה בשם בקליפת יחזור לה אל הקדשה בקיים שלו ונהנה ונהפך ונקה בקיים שלכוך הקליפות : והנה יג תיקונו דיקנא דשבור עולה יג בחי׳ שם אהיה שבאריך ואהיה דהתין ג׳ עקה לנה שונים והעל עקה עים : ונהנן לאדון גם . ונהנן לעזר עולי הבנים בעלת ותשלך בגלגלהם ומצאם מ׳ אל מלוך ולאל רחום וחנון רק הסונה ורבה :

ערבית ליל ב

סוף עיגול ו׳ הוא בחי׳ גבורות סבר עתיק בחיות עדיין הגבורה בפא ריפור הכבר ועולה שלם בבחי׳ הגבורה אשר עתיקה להתפשט אחר בגבורה שבו גלגלותיה : העליונות דיים שם כל העליונות דיים הראשון והכל כלל בים אל : בהעלם

בהוצאת ספר ביום ב׳ וכן בב׳ וה׳ ויום ד׳ יום תשובה טוב להתפלל תפלה:

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים ממין יבא עזרי עזרי מעם ה׳ עושה שמים וארץ

ואורחצדיקים כאור נוגה הולך ואור עד נכון עד היום פשתאושדי

ואני תפלתי לך ה׳ עת רצון אלהים בחסדך ענני באמת ישעך

הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל

הנה עין ה׳ אל יראיו למיחלים לחסדו

הודו והודו לפניו עוז ופארה במקדשו

כי עמך הסליחה למען תורא

חנון ורחום ה׳ ארך אפים ורב חסד

באורך עלך חיים ורצונו כעב מלקוש

כי אל גדול ה׳ ומלך גדול על כל אלהים

אשרי העם יודעי תרועה ה׳ באור פניך יהלכון

כמשפט הטוב על הראש יורד על הזקן זקן אהרן שיורד על פי מדותיו

יהי רצון מיאות שעל ידי ה׳ [תקונא ב׳ דיקטי דפגאלקא בתקונא עילאה:]

הארת תיקונים בעתיקא דעתיקין בעזר יכבשו

רמשיך את כעסיך ויגלו רחמיך על מידותיך ותתנהג

עמנו במדת הדין ותתן לנו חיים טובים וארוכים בעסק

תורתך וקיום מצוותיך לעשות רצונך אמיר:

סדר הנסירה

ואשר נסיגת עדות גם ואני תפלתי
כל יום מי שיש אילו אחר העשיה יכון בבחי הנסירה המעשית בגוף ההוא:

יום א׳ דרה נשר כתבר חסדאורת וחליתת דעיר ולפרלון לאה
וחלי תת תחתון דעיר עם כתר רחל הדבוק בה ונטלת כל
הג שכתר שלו עם הת בכתר שלה וכל הדינים שקובלים בכתר דרחל ושם
דינים שלו גם בין וגם שיתוק וכן עז הדרך עד יום ג׳:

יום ב׳ דרה אז נתנו כל הגבורות שהתחבר דאצילות בחכמה שבה ו
ונשר גם פרק א׳ דנלח שלו והוא חכמה שלה ומקבלת דיני
החכמה שלו בחכמה שלה ושאר הדינים דחכמה שבה:

יום ג׳ דרה נתנו לה הגבורה שבפרק א׳ דהורשלו שהוא בינה שלה ונשר
פא׳ דהור דיני בבינה דירה ומקבלת דיני הבינה שלו
ושאר הדינים בפקודין בבינה דירה:

יום ד׳ דרה נשר פא׳ דיסורשבו ודעת שלה שבעגלו ומקבלת דיני
שבדעת שלו וכל שאר הדינים בפקודין שם:

יום ה׳ דרה נשר פב דנלח שבו וחסד שלה שבעגלה ומקבלת דיני
שבחסד שלו מן הדעת:

יום ו׳ דרה נשר פב דהורשבו וגבורה שלה ומקבלת דיני שבגבורה שלו מן הדעת

יום ז׳ דרה נשר פב דיסורשלו ותת שבה ומקבלת דיני שבתת שלו מן הדעת

יום ח׳ דרה נשר פג דנלח שלך ונלח שבה ומקבלת דינים שבנלח
שלו מן הדעת ונבנס פג בחכמה דאצילות שבנלח דאצילות וכן
פג דחכמה שלה יורד בנלח שלה ונכנס בה פג לבוש דנלח דבינה

ערב יום כיפור נשר פג דהור שלו והתפולה שבנלח דאצילות
שבה וגם בנשמה דינים דהיא דעיר ב
בהיא דעוקבא ומקבלתם מן הדעת ונכנס

ובשבים פרק תחתון בגיהנם ראוי שבהור יפה רביעה שלה ולבוש הנר
בינה בנכנס בהור ראוי ונעשרים ונתקנים כלי חיצונים שבה ומאירים
בחים הנ גבורה ונבנסים בה יש שבו הפיוו הכלים הם ראוי בים יר
וכלות הם העלם שלה הסדרים ראוי : סדר הכפרות

תנ כדי להתיק בחינת חיסור הנוקבא
הנתקנים בגלל שהוא ערב יום כיפור אנו לוקחים תרנגול לבן הזכר
גדר כי שם בחסור הגבורות הרעת שלה שתקבלים ושותים אנחנו
כאור הנוקבא כי אז חוט של חסד נגבר בעולם ואנו שנתנים אותו
להבעל הגבורה ומוציאים מענו את רחמי להתיק ועיקר הכוונ
שאנו מעבר בחסור כי בדרך שם יוצאים כל נשמות אין שתהי
הרשה עמקים אחר ובאנו מתק בחינה שלו שבחסור נוקבא ולכך
נקרא כפרה כמו שעיר המשתלח הנקרא כפרה אלא שרה
שוחק יותר ונפזר בקדושה . אך היתה המלכות נמתקת
עי המעיר בגון שבהלק חיים : ומעתה הדב ולהה לבחור
תרנגול לבן ובאמצעות אחר הסליחות ויהיה כפי חסבון הנ
אדם שבבית זכר לזכר ונקבה לנקבה : ואם היא מעוברת
אחר שלה אמה ולה שפק אם זכר אם נקבה :
ונוהגים לומר עליו אילו הפסוקים :
בני אדם יושבי חושך וצלמות אסירי עוני וברזל יוצאם
מחושך וצלמות ומוסרותיהם ינתק : אוולים מדרך
פשעם ומעוונותיהם יתענו כל אכל תתעב נפשם ויגיעו

עד שעדי עות ויעקב אל הבדלהם שעלו קוטה הם ויעקב
ישלח דברי ויקרא ויצו אשחיתותם ידרו לה חסדו ונפלאותיו
לבני אדם אם יאלף עליך אחד מני אלף להגיד לאדם ישרו ויחננו
ויאמר פדהו פדאל היא העלה השוטה על הפדיון) עדרת שחת
מצאתי כופר: ויסבל ראשונה ויאמר) זה חלפתי
זה תעורתי זה כפרתי (יתחתך והוא החותך חייב) זה התרעלו פעמה
אלך לעיתה ואני אלך לחיים טובים ולשלום: והיא רגה:

מי שיחזור בתשובה בשורה ויתלה בו מי התשובה ישחלו כל עוונותיו הנשיים
שהחל ביום א' מן מי התשובה ביום א' בשבת עתכפרים לו כל עוונות שחטא
בעיון ביום א' בשבת וכן ביום ב' עתכפרים כל העוונות שחטא בלילו
ביום ב' בשבוע וכן בכל מי השבועה:

כתב מרן סרי היום בעשרת מי תשובה אין לעבר לאור אחר כי אם
קשה כי הוא עשה הנפש ושם תרב ולהה בעלתי כי אשרי
מי שיעלים סדר הקדושים בימים האלו: כתוב בעל נשמת חכמה
בשם הרמ"ק ולהה כי הימים שבין רה ליום כפר חול המועד ואסורים
בעלאכה רק בעסק התורה ותשובה והתבודדות ובכה הרבה יונה ולהה:
בעיון יום הכפורים מאמלת ואתה בשיעור שני ימים מי הוא תקון יסוד
ולעלות אתם בנגד בימים עיון ויוהכ בבמי חילוני כי שנעם בבמי
הפעמונים ניתקני ביוהכ מפעמים הבינה כמש מחכ בסר וזם כאילו ה
התעה תמילי ועשירי: כוונת האכילה

תכוונין כי נתקן בעלבות היסוד שלה בחי הקדש שעין חטא והוא כי הם
עקבות הנכ הבינה מאם עלמא ודי לי ודי אני ודא מוסם

ולהה

ורהוה ע"קרח ושם יורה הה ווהה כו ג' עמין ואו כעיית הטה הטקר מן כעול
בבחי' החילונית עין חתלה ושם שנג' ביעבלקה בני עין והשבע פמין
שהם המכילה הנק' עכ' ועי' הטחיבה יש שם סעם אחרת עכ' ושתקרבים
אדונים ינעתקים וזהו כמנין עין : ואנכי כוונתי השתיה הואלעשות
עין זה חתום והוא שתקבל ביסוד שלה ג' שעות אלה הי' יורה
אלוהה יורהה אלוה הא יורהא ג' חותם וכשנין חתום כי עד
כאן יהיה תחום העלות ולחתום הזה שבה לבלתי ישאו ורחו בעין חתום
ואופן שם עיקר החותם הזה אלוהי יורהי וב' שעות אלוהה ווהה אלוה
הא יורהא הם ב' אלפים אמה ותחום שבת כי אחר הזה רחב חילוני
והנה המכילה השתיה העכ' הם ג' עין חתום וכו' בבחי' החילוני ביחיה
תאכל אכילה ושתיה הפעמים כמה באיקוזו בסר : כוונת המעתיק נתלקל
התרת נדרים תבוין כי החכמים [דף כוונת טבילה נתלקל
השתרש את הנדר הם בחיים אשה ואיש על
הבריאה ובעלה שהיא החכמה בעל ביה עבר לה את הנדר בדרשות בעל
[קיימא:
סדר התרה אם קרשלה כך הנהגתי שתאספין בעדה בבתי ישראל
עדה קדושה אתה ויראי שדים ואם אין כנאי
בעדה אז שתאספין בין כסא לעשור : עוד בפני עדה בקדושה ואומר
כל נדר או שבועה או איסור או קונם או חרם שנדרתי או נשבעתי בהקל
או בחלול ואפי' נשבעתי בעשות הקדושים שאינם נשחקים ובשם
ההויה בה וכל מין נדרות שקבלתי עלי ואפי' נדרות בשון וכל שום א
איסר ואפי' איסור הנאה שאסרתי עלי או על אחרים בכל לשון של
איסור או חרם או קונם וכל שום קבלה ואפי' כל זכות שקבלתי עלי
בין בלשון נדר או נדבה בין בלשון שבועה ובין בלשון נדרים בין בכל
לשון ועם הנעשה בתוך או שום שנתחלל שלוה שנהגתי את
אחרים

אחרים או שנפגתי אתעצמי וכן כל אולם שפתי שיצא מפי או
אדבתי שקרתי בלבי לעשות שום עלה שהעלות או איזה שנהגה
והנהגה טובה או איזה דבר טוב שנהגתי אשה פעמים ואם
התעתי שיהא בלי נדר הן דבר שעשיתי כן על עצמי הן על אחרים
בכולהון אחרינא בהון עיקרא ואומל אני התרה עליהם כי יאמר
הן אכל בהם ואלבוה חו בעון נדרים ושבועות ונדרות אחרות
ואיסורים וקנסות והסכמות ואינו תוהה חו על קיום המעשים
הטובים ההם שעשיתי רק אני מתחרט על קבלת הדברים בלשון נ
נדר או שבועה או נדרים או איסור או חרם אולקונם או הסכמת
קבלה בלב ומתחרט אני על זה שלא אמרתי הנני מקבל דבר זה
בלי נדר ושבועה ונדרים וחרם ואיסור קונם לכן אני שואל התרה
על כל הנ"ל שהיו הדברים הנוגעים בגוף הן היו דברים הנוגעים
לממון הן היו דברים הנוגעים לנפש בכולהון אני מתחרט על לשון
נדר ושבועה ונדרות ואיסור וחרם וקונם וקבלה בלב והנה עלה
הדין המתחרט ומבקש התרה צריך לפרוט אך רק מה רבותי
כי אי אפשר לפרוט כי רבים הם ויהיה בעינינו כאילו ה
הייתי פורט : ותבר מיבון לו בזה הלשון אשה פעמים :
אותרים לך . מחולים לך : שרויים לך . מונחים לך מנד
ולא שבועה ולא נדרות ולא חרם ולא איסור ולא נדרי
ולא שמתא ולא ארור אבל יש כאן סליחה וכפרה ומחילה פשע
שעותה אתה מתנהג בי של עשה כך תהא אתה עוות
דבר שעשה :

אחב

לאחר יאסור אורעא בפניהם וידעו

הנני מוסר מורעא לפניכם בי לבטל אסון ולהבא כל נגעא ומכה ובעלות

ועירות ומיסורין וקישויות וחרשות וקבלת אבן הפקיל הן

בחלום כולן יהיו בטלים ומבוטלים לא שחרין ולא קיימין ולא יהיו חלין

כלל וכלל. ובאם אשכח לתנאי מורעא הזאת ומרדר או מתנגדיה

הנגף טובה שלשה פעמים הנה אני עתתרט עליהם

ומתנה שיהיו כולם בטלים ומבוטלים: ובאם לא יעלו בקשתי ופיוסי

לתנאי אבל אם בכל התנאי ואעפיב מה הריבנו לתנאי לחנדר קיים:

[לאחר המורעא יאמר לפניהם]

רבותי אם עברתי על אחד מכל שנתחייבתי שיבה מרדכי מעניתי

מרמשאו בשבעא מן קלה או שום דבר רע בגלל מעלה

מן בגלל מעלה בין מפי השכינה בין מפי הבריות בגלל מעלה בין מפי

עצמי בין מפי אחרים מן שלא נתנו עדיין אותי ומתוים אם שרוי

מן נגיפת מכה עצבים רעים בעשיתי הריני מבקש מחילה

ומעבר יחל על המלך כמנהגה ומתפלש באפר בוכה ומתחרט ומתוודה

עכל מה שחטאתי עוויתי פשעתי נעריתי ומרדתי אנים חיותי על

המדינה עד היום הזה ומשקיך את נפשי לשאול מחילה סליחה וכפרה

מאל עליך מחל מחול לעמתת עמו ישראל. עכ"ל אמן גם מעלתכם

מתלבשי עמכם המטנה ותתירוני כל הנגיפה והמרדים והעבדים.

והחרטות והשגיאות ומעכשלתי בחס על הנגיפה הזה: ומי שתרחק מלהיות

הקרואה אותו בחל לבל מעלה ומתפלל באפר מקבל על עצמו שרי לבב כמנהג

ומאן חדש יוסב וכו'. בגבורה לעולם רף:

ואחר שבעצם על המלך כמנהגו ומבא מקרבין אותו הקרואה ומקבלים לו

אחינו אתה אחינו אתה אחינו אתה מתחילה בעצות הרבי ואומר

את הדין: ומי מעיין המלך ומתפלל בעצות הרבי ואומר

עורי ובגותי הנה ישבתי יחוך על המלך כי נדה והרחקתי מ אמות
והתקלשתי במקבר ובכיתי והתחננתי והתודיתי עליו מה
חטאתי ועוותי ופשעתי ושמרתי שים היותי עלהמרה
עדהים הזה ושפכתי את נפשי לאמון סליחה ושחילה וכפרה מאל מלך
אוהל וסולח לעוונות עמו בית ישראל וגם מעלתכם מאמו אתלקני
עמכם השכיבה כמו שנאמר אלהים נצב בעדת אל ותחרוני בלשון
קובה ושכיבתי כל הנפקות והאחרים והנדרים והחרמות והשבועות
והקללות אתחייבתי ונפשלתי בחמעה הימים הנה ואל יעכב בעד
שום רושם וכל הקללות יהפכו עלינו לברכה בעמנו ויהפוך ה
אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך ה אלהיך :
יהי רצון מראש שכל הקללות והאחרים והנדרים והחרמות והשבועות
ששמתי אתעצמי או את אחרים אשר עמי ישראל הם
או אחרים שקיללו או אחרו או שבעו או שהחרימו או שבעתי אותי
ואת זרעי ירע אלהי השמים והארץ שאל ישלטו בנו ולא רושם וכל
הקללות יהפכו עלינו לברכה כדכתיב ויהפוך ה אלהיך לך אתהקלה
לברכה כי אהבך ה אלהיך : ומה הלשון הקדוש שבעבלוגם :
בלדרוך הקובה ושכיבתי כל אותרים לך כל אחלים כל אחיים
אין כאן לא נדרי ולא אחרי ולא שבעה ולא אחרים אבל יש
כאן סליחה ושחילה וכפרה כמו שאתרים הבדי שלטה כך תהא עוד
עמך של מעלה ויהפוך ה אלהיך לך אתהקלה לברכה כי אהבך
ה אלהיך : וסר עוונך וחטאתך תכופר : ערבות יוסף כופר סלה
תלך לבבך לגוים ומעונך לגוים כי הבגדים תלבשם תם
בשלמה הבריאה ופורש ה אלוהות הוה ויש כיפור שאין הארת אור ביקנן ב

בכוריים שהיא הבריאה : תכוין בכניסות בחב כי כל עליות יום הוא עליה הנוק
אלו אשת עלמה גב כפרי אשה וברתא ואז רחל לוקחת התנ לזוכר ברתא תיקון
פרצופה ותכוין כפור כו כפר כי ואם שם יהוה גד רל והנוק לוקחת הת גם
הדי כי כפר : ותכוין בשם יתהויהה שמות הטרי כעבד הגבה
הטקר יוהב ושם מהיה גב ה : תוא הבינה מהיה שם ר
מאהיה אשר מהיה : תסיר מעלך ותכוין כי הקליפה נקראו מעלים ק
בסוד עלמות אשלוך מעלי גם מ מעלים בקדשה הטקדוש מטטרון
ומטטרון ובוהב עולה הנוק עם הבינה ואין בה שום מעלה רבחי הקלי
רנעה שהם כתנ עוה פושטת אתה ולכן אנו גב עתה חולצים אותם ה
המעלים אך מעלים שאינם של עוה כגון מטט מטרל מעלים ולכן שאר
מעלים עותה לגוב ותכוין כי כעל ג אולם הם יקרהם ומעלה גם אמלה
יורה מ ומעלים פושטת כי הם בסוד מהיה ביורן אכשין גם סעל ג
ונר יורה יורה הדון יורה הדון הה : אחם תעלם בטלית מאל
ולא תגרוך עלינו ותכוין כי לעולם הטלית סוד מקיפים מאשת רבחי
ג כלולין בג טלית קטן ובבחי וק מקיפים דיסקה והם טלית גדול
והנה בלול יום כיפור שאנעולה הנוק לראש התבונה אז הבינה מקפת
את הנוק ולכך לריך טלית גדול ולפי שנ ואין לבדקלין :

ספר כל נדרי

בעניין הספרים שעוסקים
ליקח אותם ספר ראשון בעזון
ויחוד גדול מאוד . תכוין קודם
שתוא הסת ומחם הוא משקע מ
גרם פגם בהבלול היוצאים מפי הנוצ
ותיבור ונישוק שהם הטלים לכן יקח ה
שפע אשת הע' עד לסת

שהוא מן הלא הבל בעת עבודתו רוצה להאיר לנוך וכל אפר מן המזבח עד שפגם
בשבועה שם האלהים עכשיו תחזור הכנוך לתקרא שם לעקדה וכעבר עד שפגם
בברית קודש יכולין להעלות אותם ליקרבים שהקליפות להקדשה ביכותהטהר
ויאמר הקיים זה יאור נרדיך ולשרי לב שמחה :
תכונן כיסת קדש . לדיק מ יודה ויו הי אלהי יודה עד שהיה לנוך
לכה תענות עתה יכולין לקרוץ הקליפות עי שם קדש והעלותם שהקליפות
אותם הטיפל אלהו לעגנה . ולשרי לב מן היסוד הנקרא טוב בהיות שהיא
סת ולשרי לב שמחת עתה בכל התורה הנקרא שמחה וטוב יהעלו שבת ויתקן
וטוב שמחה עי יכולין אור נרדיך לדיק מ ודאי אנשי לחלו ודאי אוטלאה
היסוד זרת ולשרי לב שמחה יהוה אלהים . יהוה אלהים . יהוה אלהים
סת אור ורוץ לדיק מ אלף לדר אלף לדר נעשבים עשה קדש שבפנים
באמצעות ולשרי לב שמחה טוב להעשיר עוד מ על זה ויהי בא מ יודה
ויו הי אור מ אלף לדר מהיה ורוץ אלף לדר אל מרגע עם בטלים
לדיק יודה ויו הי אלף הי יודה הי ולשרי אלף לדר אלף לדר אלף לדר
לב שמחה אלף לדר הי יודה עם זכו אל הטל . להאחיק שעות אלהים אילו
שמחה באתבש בְּיִסֵּךְ בנ אלף הי יודה :

כל נדרי ואסרי ושבועי וחרמי ונקושי וקנסי וכינוי דאינדרנא
ודאסתבענא ודאתרעינא ודאסרנא על נפשתנא . מיום
כפורים זה עד יום כפורים הבא עלינו לטובה . כולן
יהון בטילין ושבטלין שביקין שביתן לא שרירין ולא קיימין כדינא
ולא נדרי ואסרנא לא אסרי ושבועתנא לא שבועות :
ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל העם בשגגה :
סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאת לעם הזה ממצרים

ועד הנה ושם נמצאר :

סלח נא לעון יהוה יורדי הים [ורבים ותכונים לבבותם ולשונם]
לעון העם הזה לפי גדל חסדך כאשר נשאתה
לעם הזה מעתה ועד עולם ויאמר יהוה סלחתי כדברך
ואולם חי אני וימלא כבוד יהוה את כל הארץ
כי כל האנשים הראים את כבודי ואת אותתי אשר עשיתי במצרים
ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי
אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם וכל מנאצי לא יראוה :

ויאמר יהוה סלחתי כדברך : גם ברוך אתה יהוה אלהינו
מעולם ועד עולם שהחייתנו וקיימתנו והגעתנו לזמן הזה :

ואתה קדוש ערבית :

קדוש ערבית עי' קדושות היום עליה ב' תחתונה בחי' ר"ח ראש השנה
שהיא בחי' ב' תחתונה דאבא ועי' עמידה ערבית אנו מעלים אותה לעליות
דגינה ב' עליונה דאבא : בשבעלו בקול רם :

אמר הכתב בשמן כוונת העמידה שכיפור לא נעשה בהרבה אלא רמה זה
מלאתי שסתם הרב כי כוונת וכריעת ביום הוא אמפי שהיה הפירה הוא לאיתן
הגבורה אחר שתמו אליה . גם כתב בפירות יהב היום בסוד הקטנים ובחי
בחי' לילות ובדרגה הקטנות והחילוש כתב הרמ"ן כי כל הפעמים ויקבלן
בקטנות ובן בחי' לשון ותראי מעטן קש יעוין שם בהמאמר ואם הי' מגיב כמו
בימים רבים אות בשנה אך הדבר אשר אבקש אצלי ולא ידעתי לכוון רק בזכרון
כמו"ל ידיעתנה אך לענין כוונת ובכלל פשוט שהה ויום אחד שכב
הדבר כי בחי' אילו הם דוקא בדרך וביום אחד השמש שבדרך ויהי
בכוונת שלו ובכן ולכך אנו כותב רק ברכה ראשונה כאן בבלות
קילור כוונה והשאר תכון כראוי אך אתה בחרתנו

אמן

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתיך ברוך ואני יודה
אתה ואני אלהי יהוה אלהינו ואלהי
אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה
הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גאולה לבני בניהם למען שמו באהבה
זכרינו לחיים מלך חפץ בחיים כתבינו בספר החיים
למענך אלהים חיים מלך עוזר ושושיע ומגן ברוך אתה ה' מגן אברהם ·
אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו וחפצת בנו ורוממתנו מכל
הלשונות וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך
ושמך

ושיך הגרון והקרש עליו קראת ותתן לנו ה אלהינו את יום הכפורים
את יום הדין הזה יום מחילה וסליחה ומכפר ומוחל לכל עונותינו ומכפר לכל
יום אמן ואמן הי יוד הי ואלף הי יוד הי בלילה ובזמן כזה
יהוה אהיה ובשחרית יום הי יוד הי ויו הי אל
יוד הי ויו הי רחום יוד הי ויו הי וחנון יוד הי ויו הי ארך
יוד הי ויו הי אפים יוד הי ויו הי ורב חסד יוד הי ויו הי ואמת
יוד הי ויו הי נוצר חסד יוד הי ויו הי ונשא עון יוד הי ויו הי פשע
יוד הי ויו הי וחטאה יוד הי ויו הי ונקה יוד הי ויו הי
יוד הי ויו הי אמת יוד הי ואלהי אמת יוד הא ואו
בזמן יום בשם אל הא יוד הא ביום ובלילה יום
יוד הי ויו הי אל הי יוד הי יהוה
לחיות ולסליחה ולכפרה ולמחול בו את כל עוונותינו וכפר לנו לגאולת
עולם אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה
וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו
וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון ירושלים עיר
קדשך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן
ולחסד ולרחמים ולחיים ולשלום ביום הכפורים הזה
זכרנו ה אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו
בו לחיים

וברבר ישועה ורחמים חוס וחנינו ורחם עלינו והושיענו כי אליך
עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה ברוך
אלהינו ואלהי אבותינו אחל לעוונותינו ביום הכפורים
הזה מחה וכסה פשעינו וחטאתינו נגד עיניך כאשר
אנכי [אלוקיך אני אני] הוא אותה פשעיך למענך וחטאתיך
לא אזכור. וגם אתה מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאתיך שובה אלי
כי גאלתיך. ונאמר כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל
חטאתיכם לפני ה' תטהרו [מאשמותיכם] קדשינו במצותיך
ותן חלקנו בתורתיך שבענו משובך שמחנו בישועתך טהר
לבנו לעבדך באמת [ועזר והשלנו אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך] כי
אתה סלח לישראל ומחל לשבטי ישורון ומבלעדיך אין לנו מלך
מחל וסלח אמר אתה ברוך אתה

יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה

מלך מחל וסלח לעוונותינו ולעוונות עמך ישראל ומעביר אשמינו
בכל שנה ושנה מלך על כל הארץ מקדש [השבת] וישראל ומקדש
היום הזה. כלה עונים וחם אלוה. גוזר ומקיים אלהינו ואלהי
אבותינו רצה נא מנוחתנו קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך
שבענו מטובך ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו
ה' אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך ונוחו בו ישראל מקדשי שמך
אבינו מלכנו רצה נא במנוחתנו

אשכנז

לנשאנו בעוונינו ובחטאינו ופשעינו וגרמו חטאנו עלינו
שקר יצרנו רע סובבנו לפני ה׳ אלהינו מאלינו פרענו עוונינו
פשענו לפניו קשינו עורף רשענו שחתנו תעבנו תועינו תועינו
סרנו ומצותיך ומשפטיך הטובים לא שוה לנו׳ ! ואתה צדיק
על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו׳ אם עוון לפניך
גוסב מרום ומתנשא לבעוני שתקן שחקים הלא לא הפסת ומעלם
אתה יוצר׳ נעתה יוצר רחמים ותעלומות סודי כל חי אתה חפץ
כל חדרי בטן ומסתרי לב אין כל דבר נעלם ממך ואין נסתר
מנגד עיניך יהי רצון שתחזור לנו אתה בחסדיך ותשלח לנו
על כל עוונותינו ותכפר לנו על כל פשעינו :

על קטן שחטאנו לפניך באונס ובזדון׳ ועל באונס ובזדון׳
ועל בגזירה׳ ועל בגזירה׳ ועל בגילוי עריות
׳ ועל בגלוי בסתר ׳ ועל בדיבורה׳ ועל בדעת
ובמרמה׳ ועל בהרהור הלב׳ ועל בהוצאת רע׳ ועל
בוידוי פה׳ ועל בגזילת חבירו׳ ועל בגרון ובלשון הרע
ועל בגלוי הורים ורבים׳ ועל בחזוק ידים׳ ועל
בחילול השם׳ ועל בכפישות פה׳ ועל בטומאת שפתים׳
ועל בלבה׳ ועל בנדרים ובשבועות׳ ועל
על כולם אלוקי סליחות סלח לנו מחל לנו כפר לנו׳
ועל בכפיית שוא׳ ועל בכחש וכזב׳ ועל בלצון׳
ועל בלשון הרע׳ ועל בעשק ובמתן׳ ועל בעמל
ובמשא׳

ועל

עחאל בנטיות גרון ״ ועחאל בנשף ובערבית ״ עחאל בסיקורין ״ ועחאל בגיות
שפתותינו ״ עחאל בעיטם ריות ״ ועחאל בעוות עלה ״ ועל כולם אלהי
סליחות סלח לנו מחל לנו כפר לנו ״ עחאל בפריקות עול ״ ועחאל בפלילות
״ עחאל בגרות עין ״ ועחאל בגריות ריץ ״ עחאל בקלות חמס ״ ועחאל
בקשיות עורף ״ עחאל בכילות ״ ועחאל בריצת רגלים להרע ״ עחאל
בשבועות שוא ושקר ״ ועחאל בשטות חכם ״ עחאל בתשובות יה ״ ועחאל
בתעתוע לבב ״ ועל כולם אלהי סליחות סלח לנו מחל לנו כפר לנו ״
על חטאים שאנו חייבים עליהם עולה ״ ועל חטא חטאות ״ עחטא
קרבן עולה ויורד ״ ועחטא אשם ודאי ותלוי ״ עחטא אכות ומרות ״
ועחטא מלקות ומבעים ״ עחטא עיתה בגרשנים ״ ועחטא כרת
ועריריי ״ ועחטא ארבע מיתות בד״ סקילה שריפה הרג
וחנק על עשה עשה דחסר ועל לא תעשה. פטור תורה
בין שישבה קום ועשה ובלשון בה קום ועשה את הלויים לנו ואת שאינם
לויים לנו את הלויים לנו כבר אחבנום לפניך ואת שאינם לויים לנו לפניך
הם לויים ויראים כבר שנאמר השתרגות אלהינו והעלות לנו אבנים
עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת כי אתה סלחן לישראל ומוחל ל
לשבטי ישורון בכל דור ודור ובלעדיך אין לנו עוזר ומושיע ״ אלהי
עד שלא נלמדתי איני כדאי ועכשיו שנלמדתי מאיר לא נלמדתי עכשיו ב
חיי קל ומוער ביתתי הריני לפניך ככלי שלא בושה וכלי ריקם
שלא מחטאתי מה שחטאתי לפניך מחק ברחמיך הרבים אבל לא על
יסורים ומאנים רעים : אלהי נצור וכו׳ . אחר עבודת יום הכפורים עשרה
אשרי ספר תהלים והסדר עי׳ תיבה בעזרת אלו כאנן קרי ורת ופת שלא
עזרת

עומדים אילו ג' כהנים שאינם קלים ומאיר מעלו שאינו כדי לבטל אקדי :

בשחרית יה"כ בלחש מעלה ומוריד ומביא עילוי :

בחזרה מעלה ומוריד ומביא עילוי : הוצאות סת יאמר ויאמר ומאיר יאמר

רבש"ע עלה שאלותי לטובה והקב הלאה נתן שאלתי ומחולל עוונותי ו

עוונות בני ביתי עתילה בחסד עתילה ברחמים ובהרבה שבעל

ומשאים עכרינו מרים טבים ומרחבים עכרשה טובה וכלכלה לתק

לאכל ובגד ללבש לעשר וכבוד ומריבות ישים בתורה ובעלות והקרק

הלוט ותן שאלתי ותעלה תפלתי שלום לכל שמעוני לבינו ותברך עצה

ידינו ונגור עלינו גזרות קשות טובות ובטל עלינו כל גזרות קשות

יהיו לרצון אמרי פינו והגיון לבנו לפניך צורינו וגואלינו : אביה :

ואני תפלתי גם : וכן בנוסח נמצאת : מוסף יה"כ

בלחש מעלה ומוריד ומשיב בחורף מעלה לבתרמא ולהוריד כתרמא ומוריד

אשר גרשונו אתה בחרתנו עד לעולם ועד : [ותבוין בחתרה

ועכשיו חטאינו עלינו שחטאנו ונתחטאנו מעל ארצתינו ואין אנו יכולין

לעשות חובותינו בבית הגדול והקדוש שנקרא שם עליו עכשיו

הי שנשתלחה בעקשיך ורשעיך אמר אמר עליך רחמן שתשוב ותרחם עלינו עכשיו

ועל עקשיך בחשיך הרבים ונקבהו בטן הנוקב שהרה ותגל כבודו אביונים

עלך כבוד עלבונך עלינו שהרה והוצא והעשר עלינו לעינו כל חי

וקרב פזורינו עבין העמים ונפולותינו כנס עזרכתי מעל הבימה ולגין

עיקר

לפשר אני נתתי כתוב בתורת שה׳ עבדיך עפ׳ כגורך כאשר
ולאוונות ולפשעים שחטאתי שאוויתי ופשעתי
יהוה כפי נא לחטאים ו
חטאתי אנשי יהוה
וכך היה אומר אנא יהוה
פגש ומעך ע׳ל ראשו פשעי הורה ובתוכו לא טען
המלך סורר לעגורה שבחורת עומל והשונה שבעתוה הקשכנים
אלהינו ואלהי אבותינו עמנו ופרנס כמלעיל ביולה
ישאו בלונתיך אשרי שבת וקומי שיגע עם עקרי שבעי כלה שבעי ולאנגי שבע ובשבע
פלית בו וקרבת חרפת ישים אותו קרמת וכרי לעשה בקשית
תגבתינו תשירין כסרמן ומוסף כהלכתן את מנסלים (השבתחזה ואתינה)
לוש הביפרים תזה נעשה ונקריב לפניך באהבה כמלוות לעונך כמו ש
שכתבת עלינו בתורתיך ע׳ל עשה עבדיך עפ׳ כגורך כאמור:
ובנוסף ובשבת בני שבה תשרים ושם עשרים שלת ועטה בלוה בעין ו
ונסכו עולת שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכה זה קרבן שבת עקבן היום
ובעשור לקטם בשביעי הזה עקרא קטם יהיה לכם ועניתם את נפשותיכם (כאמור)
כל מלאכה לא תעשה:
והקרבתם עולה לה׳ ריח ניחוח פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה
שבעה תמימים יהיו לכם: ומנחתם ונסכיהם כמדובר שלשה עשרונים
לפר ושני עשרונים לאיל ועשרון לכבש יין כנסכו ושני שעירים לכפר
ושנ תמידין כהלכתן:
ישאו בלונתיך אשרי שבת וקומי שיגע עם עקרי שבעי כלה שבעי ולאנגי שבע ובשבע
פלית בו וקרבת חרפת ישים אותו קרמת וכרי לעשה בקשית:
אלהינו ואלהי אבותינו עמנו ופרנס כמלעיל ביולה:
הגלך סורר לעגורה שבחורת עומל והשונה שבעתוה הקשכנים:
פגש ומעך ע׳ל ראשו פשעי הורה ובתוכו לא טען

כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאותיכם לפני יהוה
מכל יהוה תטהרו :

והכהנים והעם העומדים בעזרה כשהיו שומעים את השם
הנכבד והנורא יוד האו והא שמיש אהלה
יולא שמי כמן גדול בקדושה ובטהרה

היו כורעים ומשתחוים ונופלים על פניהם ומודים בתוך שם
כבוד מלכותו לעולם ועד ואין הזא היה מתכוין כנגד העברים לגזור
את השם ומודה תטהרו :

נגד לו ולך לשורת העזרה לעשרים אמה ועוד לדורים
אחוזים שווים בתוכר ובקושה לגים לכפר עון בר
השמיבה ליהב חלש טרל והעלה בקלפי לכה והגיל לשם גבוה
לדוק לעק בקולם ליהוה חטאות

והכהנים והעם העומדים בעזרה כשהיו שומעים את השם
הנכבד והנורא יולא שמי כמן גדול בקדושה ובטהרה

אבג יתץ קרע שטן נגד יכש בטר
צתג חקב טנע יגל פדק שקו צזת
יהוה יוד האו והא יוד ואו דלת הא
אלף ואו אלף ואו הא אלף עלי אהלה

היו כורעים ומשתחוים ונופלים על פניהם ומודים בשבעלו ומאתי כתיבות יד
לבע של הסעד שורתו הוא חכם
אשה מזרחי בראשם עקוט
שמיהם שם אחר כן שמו שלם אהבה בר כאן קוט אחי
פרד אל אחר

נבע והורית קיר בחמש עיר השמלה לאתו כמנ בית עולמים
לה ובא אלפים שנים לחן שיהופנ לור תעודה :

וכך היה אומר אנא יהוה חטאתי עויתי פשעתי לפניך
אני ובתי ובני מהרן עם קדושיך אנא יהוה
כפר נא לחטאים ולעוונות ולפשעים שחטאתי ועויתי
ופשעתי לפניך אני ובתי ובני אהרן עם קדושיך ככתוב בתורת
שה עבדיך כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם
לפני יהוה

והכהנים והלוים העומדים בעזרה כשהיו שומעים את השם
הנכבד והנורא יפרשו אלהיה

אבג יתץ קרע שטף נגה תוכש בטר עתג
חקב טנע יגל פזק שקוצית יהוה יוד
הא ואו הא יוד ואו דלת הי יוד ואו אלף
נון בי יוד יוגלו שפי כהן גדול בהרמה ובטהרה היו
בורעים ושתחוים ונופלים על פניהם ומודים בפה אחד : ואמר
הזן הי הרחמן כמנהג העבדים לעור את השם ואומר תטהרנו ותתה
בטהר עלמי רחמיך ושמו ושבע ישועתיך
ושחטם כפורי הבלו רם בעזרך אתנו לאורים
שמעלת הויה נפלי יהי ותעודה סליחה :

וכן

וכך היה שונה אחת [מר] אחת [השם] ואחת [בינה] אחת [בינה] יו
ושתים [חנ] אחת [בינה] ושלש [תת] אחת [בינה] ואחד ע
[נצח] אחת [בינה] ואחד [הוד] אחת [בינה] ושם [יסוד] אחת [בינה]
ושבע [מלכות] כך שאין אחר בא ונח ותקוש לא :

ריך והניחו בכן ושתי שעיר חלה וקבלו אמן ראל ועוד שקוכם
ויעוד אמרן רילה הדות בעשה רם הפר : וכך היה שונה אחת לפ
טב ובלא ותשא שובה מאד שבע על שהרן ובקרבן אחבע שקבו
ומא אבל שעיר החי שגיבו ונרעם יהוה אל

וכך היה אומר אנא יהוה חטאו עוו פשעו לפניך עשיתי
ישראל אנא : יהוה כפרנו לחטאים ו
ולעונות ולפשעים שחטאו שעוו ופשעו לפניך כל עם
שמלו בפנים בתורת שה עמיך כי בדם יהוה יכפר עליכם לטהר
אתכם מכל חטאותיכם לפני יהוה

והכהנים יהוה העומדים בעזרה כשהיו שומעים את השם
הנכבד והנורא מפורש

יוד הי ויו הי יוד וו דלת הי יוד ויו יוד הי
יוד אהיה אלף הא יוד הא אלף למד פא
הא אלף יוד ואו דלת הא אלף שם מרבע אהיה
יונא שם כן נגל בקשבה עגיבה מיו כדעים ומשתחוים לשמים אהבה
על פנים ומודים בפנלו : ואף כן זמרו בכל מדינות
הבחונים שהרב הינגים בכל מדינות פולין ואלג בפיוות
הרב המגיל מו בתלו כהן גדול אני אהי

ואלהא היה מתכוין כנגד הצדיקים לגזור את השם ואומר תשתרי ואתה ב
בטובך מעורר רחמיך ומחלצתישומן : אנו בידעתי מה : מנחה

בלחש עולה הוא לי ערעתה הי הוא ורוגע עשאה ועתה עולה
הוא ולאה ערדאה התפוטה :

בחזרה עולה לי הוא עשאה ערחוה הבינה אמא עלאה : נעילה

בלחש עולה הוא ערקאה הבינה אמא עלאה בכחגדלה :

בחזרה עולה ועירחאה ומלואמא עלאה כלה בריקנא ואורך :

והתעינו אמרים בנעילה כי אינה לוקחל הכל רק אחר תפלות הם תפלות
ולכך בנעילה אז נעלו הכל ונעשובה נקדל לזון יסוד שבה אל
הי יורהי : אלהי הם יורהה : אלהא יור האי : ג' חותם מעשי הכל וקיבוץ גלה
בגחי לזון שבה ולכך אז נתתים בני העולם לחיים כי הגבורות רגים את העולם ואז
נעשה הנוק עין חתום לבלתי יכנסו זרים ליהנות מהשע וזהו פ' נעילה כי אותה שעה
נעשה חותם יסוד דנוק רחל ונס נעילת שערי ההיכל תיכף אחר תפילת נעילה ששם
אדני ג' היכל ושערי היסוד נעלים ושנגים ונתחים אל יכנסו החיצונים וזה
נעשה ע' נה' ואמא שהם הם אהיה : העירה כלעל ותכף אחר ששע יאמר
מה נאמר לפניך יושב דום ומה נשפר לפניך שוכן שחקים הלא כל הנסתרות
ובגלוי אתה יודע :

אתה נותן יד לפושעים ושינוך פשוטה לקבל שבים ותלמדינו
ה' אלהינו התחרטות לפניך על עוונותינו לעין תקבלנו
בתשובה שלמה לפניך כמים וכנחוחים לעין רבך אשר אמרת
אין קץ לחטאי חובותינו ואין מספר לנחוחי משעתינו ואתה יודע ש
שאמרתינו היה ותולעה לפניך הרבה סליחתינו מה אנו מה חיינו

עם הסרינו זה לרקיע שהישמים זה כחינו זה נגורתו ע"ז זה עמיר לפניך
ואומר הלא לו הנגרים כאין לפניך ואעפי"כ השם עמ"ז הוא וחקיים
כבלי ארץ ובנוים כבלי השמים כי רב מעשיהם תהו ודי תשהם הבל
לפניך ומעתם הארם אין הבהמה אין כי הכל הבל :
ואתה הגדלת אנוש ותכירהו לעזור לפניך כי מי יעזור לך
זה תפלו ואם ילבש שהיתן לך ותתן לנו אלהינו ב
באהבה ובחלון מתי יום השבת הזה לקדש הלשמתה ומתי יום לדוש
הכפורים הזה קל שחלב וסליחה וכפרה על עוונותינו לעמן
נתן מעשק ידינו ונשוב לעשות חוקי רצונך בלבבשלם ואתה בחסדך
הגדול רחם עלינו כי לא תתקל בהשחתת העולם כמה שנאמר ושמ
ה בהשלאו קראתהו בהיותו קרוב ונאמר יעזוב רשע דרכו ואיש
און מחשבותיו ושוב אל ה' וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח ו
ואתה אלהי סליחות חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ואמת ומלא
ומלא אתה בחשבתן של רשעים ומן אתה חפץ בשיתתן שנאמר אמור
אליהם חי אני נאם ה' אלהים אם אתפץ בשובת הרשע נאם אדני אלהים
הלא בשובו מדרכיו וחיה ונאמר כי לא אתפץ בשובת הרשע מדרך אלהים
ובשובו ומן כי אתה סלחן לישראל ומוחלן לשבטי ישורון בכל מדרותיו ו
ומבלעדיך אין לנו מלך מוחל וסולח אלא אתה : אלה עשרה
מלכות וכו' :

שמע

שעטנ ישמעאל ה' אלהינו ה' אחד ו' פעמים אחד

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד : ג' פעמים

יהוה הוא האלהים . יהוה הוא האלהים : יפ

ומבאר כי הטוב הנק' אלהים עלתה היום במקום עזיר הנק' יהוה ועתה בעלה

עלה האלהים שהוא עזיר במקום עתיקא נקרא יהוה :

ומאמינין עליהן ועל אם שבת כי עתה חזרים הנשמות הדינ' להתפלל שבת בעולם ומנ

שבתין לפם שאין לם חלק בחילנים . ולכך מברכים הקל על אם שבת שבעים שפנ

הקדשה בעוקב :

עליות סוכות

ומנהגי יהפ עד יום שביעי הלל סדר חיבוק הישן ותשיר עוד רחל עם מלכים

בפסוקו עם יעקב לגר בן בחול בין בשבת : ויהפ לקחה שום ושלפ בכלנ

הה ראשנ עלוה בבתי פנשיות ובונים עמם אם בשם מבנ יתן :

יתפלל העשה כדעיל : ומאמר אונם יעלה ומגיע

והשיאנו ה' אלהינו את ברכת מעריב לחיים ולשלום לשמחה ולשבע .

כמשר חלת ומשרת לברכינו [אונם רלת בשטחינו] קדשינ

במצותיך ותן חלקינו בתורתך שבעינו מטובך ושמחנו בישועתך

וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו ה' אלהינו [באהבה וברצון] שבת

ומשון [שבת] ומועדי קדשך בדוך אתה לשם יהוה יאהדונהי :

לומפים יהוה יאהדונהי

לומעטר יהוה יאהדונהי : לשמן יהוה יאהדונהי

לשמיעלת יהוה יאהדונהי : לשמן יהוה יאהדונהי

ריקשי ישראל ומנ : גאמרנ כדעיל בשם ו

לריך לבוין בהכנסו לסוכה בכוונתו סוכה

סכך של הסוכה ישור הבינה המבחר יעקב ויחל העושרים בפיוס אלוה התעלון
ויש הוא סוכה שלו ראשם כי שיעורו מחיצה ישור הבינה מתרחבן במלכות עד
שהה ירדין באורך וינשר ילבו ברוחב עד שיגיעו עד רוחן גוף ואם ונשאר מקום
הוה בעלוי הרבה והחסרים העולים באור החוגר אינם יכולים לירד מ מחיצה הישור
הבינה עקבי עליהם עם הית כי הם סמוכים מאירים משלמעלה ונשאר מקום
מין כוכבי שהם מלמטה החסרים שעלו לשם ומאירים לכוכבים ולכן לריך שיראו ה
הכוסה מתוכם : **סוכה** סור מהר מקום החסרים לאשר הנכנס
בעלות ומנחת ישמו בני עלמים בנשמה ומקבי תחת הסוכה לבל
מהר מקום ההוא שאור מקום יסכך עלינו ויקיפנו מכל צדדיו : כתב בזוהר שכל
דבר עלה מעם לשר ליחדא ומה ובזוהר כתב כי חסדי המאצילים הם מעלה
הכוונה בפה גם לכן נתקנו לשר בעת הכנסה לסוכה :

ליחדא שמא דקבה ושכינתי בדחילו
ורחימו בשם כל ישראל הנני מקבל עליי
לקיים מצות בוראי בסוכה בעת שיש
כל המדרגה בישראל ישבו בסוכות למען
ידעו דורותיכם כי בסוכות הושבתי את
בני ישראל בהוציאי אותם מארץ מצרים

הנה סוכה לעולם מהר מקום הבינה ויש
מאן בם זה גם שבה המאצילים בעבור
מקום אשה לנוקבא ולבן הוא בעבור
אשה לנוקבא דלעיר עתה דלעיר ומעלה
ובסוכה הנ שמא סוכה כי הם הויה
ומדנו זה הוא בחי מקום אשה לנוקבא :
גם תבוין כי סוכה סור מדרש ישמעאל
בחבלן במקום שלו את הנוק וגם ב

מחיצה כהלכתן ב פרקי הכתף והזרוע וגם עמה דהיינו פרקיו והמצעות :

סכך הסוכה גם בבחי ישראל ומחל שויים בקומתם תת דשמא סוכה על גבי כתפים
ומה אם יפה שהם כ אמה ומה המאמרת הוא עוברים דרך תת דשמא הוא

ישראל שהיו סלל ושלולי לבד בחי לדורות אלו הוא הנכנס בוראשם ולו בגלסף :

רוחב הסוכה ר' ושבעו יהוה וקלן הדור הוא שהיו ומבהו עשרה כעגל יורה היין

הי' בני חסר ויש שחבקתוטה כעגל יהוה לנוק ארבע וכשה ישהרונה

גלסוכה : יונתן אומר ירבר בסיכה אנשי החגאמא רת כי עלות סוכה גלוה

קדושתה והעדכי עלי הסוכה תאורים בהעלה טו' : יוסבבחה הסוכה בעם

ויאמר בסוכת תשבו תיבו אוטפון עילאין תיבו תשבו אוטפון

שהישבוחתא תיבו וכאה חולקאי סכאה חולקיהון דישראל רכתיב

כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו :

יותר שיאכלו עניים בסוכתו כי שם בהיה טעם לחלק האוטפין קדישין לתת

לתת חלקם לעניים כי הם תאוות הצדיקים שהעניים יאכלו חלקם : תכוון ב

עליות הסוכה . בשורתה בס אלף הי יודי . ברדוסם בס אלף הה יודה .

בלסון בס אלף הא יודה הא . בעלה בסיך בס אלף הי יודי . בעטה

בקרקע בס אלף הה יודה . בעטרב אלף הא יודי . ולדורים אל גל

תתקיר ובס בין בלת יוד ובס היולא שבי אל פשוט ובס אל תקון גלסם

ועם אותיות גלק כמנן תתקיר בשפר לדורים העברים :

ביום א' הוסף ימין שבעה חסר ראשון תנ' ושמרלה בס יום הדין

הי' ולפי שחגיגת שבעה בעבעות אבן בשבוה עם

ניקורו גבע ובנכנס החסר בשקין הטרא אל עם נקורותיו גי יהוה יו

הא ואו הא ואלף ולר גי הקן רמז על אור שקן : קידוש ליום טוב :

תקבל המס עב' ידי בוותיך לפני ידיך ותבון להשיך לנוק שחבשת בעיר אוח

חמשת יודי שבינה ובוא שוח ביבה יודי ותם נשבים ברך ידיך

בידי בעיר לכוס של

ברכה

ברכה בחיא הנוף העושרת עץ החנה בקנים וב׳ יריך הם ירעים הכולל יה יה ויש יר
סור יר הגולה יר תחיקה יר הרעה, עליהם גם יה יה יה כמנין לו הא ואו האש
ואש אשא שרף הארה זו לנוף והנה ב׳ יה הלו בעלמו ג׳ עסור יון שבבוים זה
ותבוין כי דעת שלה קלל יה פעוט ועם השנו יה השלם סה ג׳ פה כמנין כמס
כיספר אלהים ועיקר הנשמה זו האיר בה שעלפה ארם הג שבעלתו ואם
ה׳ שותות אלהים ג׳ כוס גם תבוין כי בעיקר ג׳ עסור שם ירין שם בנה
הי ינה יה ואו הי ואו הי תבוקבי הנלבוד עות העלה הארים שנבנו ראשו
ובתוכם עוה אבא שלם אמא והעל אנקלפ יה הי נקבי יה הי ואו הי
יר הא ואו הא יר ההיו הה אלף הי יה הי אלף הא יר הא אלף הה יר הה
והם ב׳ לבוני הכוס ותירים של הארם תאותים הכוס הם נפי ראשא והלבנה
הם כלי שוחי דוגא הם הירים חגה שבעשת תבה גם תבוקבי הנוק עושרת
במוך ואתה עשיך לה הארה עגם ולקם בחבר של תה : ואחר תעיחו ב
בעינך בלי סיוץ שאלוכי אחרי שקבלו עכל העוחן אנו נעיקין אותה בקן
ישלן בחסר כסא ויאשר סברי [סר הם יהוירת תה ווהו ה׳ דסברי ותם בכוללים ב
דסברי :]

ירורחוב חסר תת

סברי שרגן ברוך אתה יר הא
ואו הא אלהינו עלך העולם :
ביה שמעלו ומה לעשה [בורא פרי
הגפן :

בוראי פרי הגפן ג׳ חקלא העושרת בנה ר
הגא יהוה אהיה יהנהאדנן להאי
שוחי נאצע הנוק ולא תיבלבנר
ט יורין בעב סגי הגפן השפעי בנ׳
שוחות הש יר הה זו הת :

ברוך אתה יהוה אלהינו עלך העולם אשר בחר בנו מכל העמים ורוממנו
מכל לשון וקדשנו במצותיו ותתן לנו ה׳ אלהינו [באהבה שבתות לשנוחה]
לזועדים לשמחה חגים וזמנים לשון אתים [הזאת הזה] ואתים חגהמצות הזה
זמן חירותנו [חגהבגועל הזה זמן מתן תורתנו] חגהסוכות הזה : אתים שאינו חגהעלות

ומן שאתה נ) שקראת קדש זכר ליציאת מצרים כי בנו בחרת ואותנו ק
קדשת מכל העמים [ומצות] ומועדי קדשיך באהבה וברצון [בשמחה ובשון
ששון] הנחלתנו ברוך אתה יהוה יהוה פסח יהוה בעצרת יהוה סוכות יהוה יהוה יהוה
יהוה יהוה מקדש הפרחים ישראל והזמנים :

יום הכיפורים לקחה יסוד ומלכות בכללם הם ראשא עילאה בבחינת פעולות ובוגל

	נפש	אל	ראבגיתך
יום יא בתשרי לקחה חסד הנוגע להוד	ובוגל	ב	ראבגיתך
יום יב בתשרי לקחה חסד הנוגע לנצח	ובוגל	ג	ראבגיתך
יום יג תשרי לקחה חסד הנוגע לתת	ובוגל	ד	ראבגיתך
יום ערב סוכות לקחה חסד הנוגע לגבורה	ובוגל	ת	ראבגיתך

סוכות יום אל לוקחת הנוגע חסד עילאי הנוגע לחסד עם החסדים דראשא ומלכות
ליכנסה בה פעולות דחסדים דראשא גם נפש חסדא עם החסדים דראשא
בסוד המקיפי דחיים בתחי הסוכה ולפי שנכנסו ב' החסדים העליונים בה בינה פעולות
ובין בשקיל לכלהון יום בסוד ישא דכלה ענן הנגוה על הענפים ובוגל נפש
ל ראבגיתך יום שני לוקחת גבורה דהם ראשא מקיל . יום ג' לוקחת תת דהם
ראשא מקיל . יום ד' לוקחת נצח דהם ראשא מקיל . יום ה' לוקחת הוד
דהם ראשא מקיל . יום ו' לוקחת כללות הם שבעה ראשא בבחי מקיל . יום השביעי רבא
לוקחת כללם הם שבעה ראשא מקיל . ושל כולן בענינים אילו כל יום אחר העשיה
ובסוכה בהכנסה בסוכה כל יום : ולהתבל בלולקה בערב שבת סוכה והרחוק
הי מחלק קוסה לעשים בערב סוכה כי עתה עליות רחל הנה לדרך :

לולב

לולב יוהר לאגד את הלולב בכוונה רבה וכך הוא הסדר אגודתו אם את הלולב ו
ותשים אגודתו נגד פניך ותניח את הדס מצדי הלולב והדס מצד שמאל ה
הלולב והדס מאחוץ ויהיה הדס המשלש שתה כלפי לי ימין ועובה מצד שמאל
ויהיו הדסים יותר גבוהים ועולים על העובה ובשעת האגודה תסרון .

הדס הנה ההדסים הם ג' וחמש בענף תלוי והם שנולים אם על אם כי כן כלומר
שהם כולו מגל גם ההדס אשה כענף יוד שבשם בן ושלי העולי יוד ומו
בלת הם ט' ולכך הם שנולים בסוד ג' אל גל ולפי שצורך ד' המינים לנוף לכן נרשו ב
בשם בן והדס ג' חיים לרשו לחיי בינה וחסדיה הנעשים בזכות בנוף אם ולכך
הדס ג' סוד שהוא מ' יותר לרשו עלהכלל אל חיים והוא האמת מבא שבאמתשלוקי :

ערבה ב' כנפות ובענף ב' הין אל הה משונה רשם בן ולפי סבה רנוף כלולים
בנה דומה לכן לא נרשו הב' הין אחת דאלו :

לולב הם התת' אל שם ולפי שבני כלול יסוד שהוא ד' אלו' גוף ובריה
חד חשבון ד' אלו' הם תת ויסוד רנוף כלולים בגוף ולכן אינם נ
מכר רק ו' אחת מרמזת שהוא הלולב שהוא היסוד דומה הכולל כל הקלאת והוא
עולה יותר על שאר המינים טפח בסוד הדעת שהוא גבוה טפח כי הלולב בחמ
יסוד המושך הטפח מן הדעת :

אתרוג הם העשרה שבסוד הזעיר והנוקבא אשי ולכך האתרוג אינו כי
אינה נפרדת שענה הם הד' מינים ד' אותיות הויה דבקועלה
פי סוד הלולב ומינו הם ד' חסדים אתפשטו בו' תחתונות דזעיר ומענה מאירים
אל הנוקבא . אתכ ילך להתגלה ויכון פשר בחשבון עם . אתכ ילך
לטבול ויכון כמ בקסת רל . אתכ יתקן הסוכה היטב בשלמן מסודר
בד' רגלים בתכנו ונטה לסכוב בה ויסיר שלמן בדרום ומערב בלבון ונטה רשה
בזורה ותליה בשליב :

טוב

טוב לדרוש בשחרית עד ו' הקריקל הבאל להיות בסוכה אברהם יצחק יעקב
עשה אברן יוסף דוד . וטוב לכוון לזה : ערבית
בכניסת בהכ יכוון ביכ על סוכה בבחי' חסדי' בין בחסד דאצילות ב
בחסד דאצא בין בחסד דאבא ובין בחסד דאמא ובין בחסד דעתיק והשם של
קדושל היום . יצתה ניהה . עיקר כל אפשר גברמלאשונה
והמלעלא רל"ל מקום פתיחת העיבה ימין .
יוד הי ואו הי קדושל חדחסדל הוא מאמא עילאה אם סלג' יום טוב .
בשמיני עצרת יכוון בקחשת חיום יהוה עצרת בגיסו דכולא ובשם
יוד הי ויו הי
אתה בחרתנו וכל כמוכה לעצה יש שבסוכה יכוון בשם הוי"ה
יוד הי ואו הי . ובשמיני עצרת יוד הי ויו הי מלכלעלא בפה
כוונה ברכת הסוכה
ברוך אתה יהוה אלהינו (יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
יהוה יהוה אשר קדשנו במצותיו וצונו לישב בסוכה .
ואחר שהחיינו וברכת הזמן כולל : בספר שלה כתב לשון עלהשלחן בלו
אל שלו סוכה ולא כי יש בה ה' פרקים כנגד הה' ענני כבוד כי הענני
אינם רק בחי' כלל בנגלה : לריך לשן בסוכה ואין לפטור עצמו אם לא
עי' אונס גמור שותה לשם שתו בסוכה :
סדר הנענועים
דע כי הלולב ואיטרוגים ו' חסדים ותפשטים בוק דנעיר והנעיר שהוא המלכ
ענענ

שנעלם החסרים המילו ושלא אותם עד הרגת רוצח ע"י טעות והם מקבלים
המרה עם ואז אנו מעריכים עמם המרה אל הנוק שהוא בחזה לכך בכולם מלבד
והנשמה שמעניו אלוב תעלה לעתה עד התנה שלך המאיר ורחל העתחלת פלגה
עשם . הנעלמים הנה הי בכל פעם ג' בסלבר ולחיך הנוליך ולהביאם פעמים
ואתה הנוליך ולהביא שעת וכן פעם ג' ולא תוכלת לשלם ולהבאלרגלם .
לריך שתקרק שתהיו הלוב תמיד דרך גאולתו ובפרט כשאתה עמנו לגד
עשה לא תהפוך הלב לעשה אלא תהפוך ידך לעשה אך תמיד יהיה
דרך גאולתו : טוב לגרך על הלוב בהיותך בשוכה נורם התפלה ומאר
הנעלמים וההנפלים יהם בבהכ עמפר הנעלמים הם עב כשמפר חסר
נהו תלך שמרכת ראשונה וכך חסרה . הודע המלשון פעמ"ל הי . אנא
ה הושיעה נא פעמ"ל הי . אנא ה הושיעה נא פעמ"ל הי . הודע האחרון
פעמ"ל הי הרי רפ הי עב :

ברוך אתה יהוה אשר אקבנו על נטילת לולב :

סדר יום א'

הרנסם תבון העשיר עבחי חבר שבחסר דחסר דרעתרוצ"ר שהוא
יוד הי וין אל חסר השתפש בחסר שבחסר דעוק ושם אל
הנוק חל שבחוה הנקוא הי :
לפון תבון העשיר עבחי חבר גבורה שבחסר דרעת רוצ"ר שהוא
הי ואנו יוד אל חסר השתפש בחסר שבגבורה שבוק אל
הנוק חלל שבחוה הנקוא הי :
מנרה תבון העשיר עבחי חבר תת שבחסר דרעת רוצ"ר שהוא
אל נאנו יוד הא

אל חסר השתפשט בחסר בבית בבוק ושפלונק רחל הלא שבחוה :

מעלה תבון להשיך שבחי חבר עצת בחסר רעלת רוא שהוא
לבוק רחל יבר ין הלא אל חסר השתפשט בחסר בבעלת בבוק ושפ ל
הי שבחוה :

מטה תבון להשיך שבחי תקרקנה בחסר רעלת רוא שהוא
הי יבר ואל אל חסר בחסר בבתנו בבוק ושפלונק
רחל הי שבחוה :

מערב תבון להשיך שבחי חבר ישר שבחסר רעלת רוא שהוא
ואו הלא יבר חסר השתפשט בחסר בבישר בבוק
ושפ לבוק רחל הלא שבחוה :

הקפה תבון להשיך שקיל החסר רוא רוק שו שמא יבר הלא ואו
כור. הלא ויש בו גלופין כולא עורה על אהיה גם
להשיך רחל הקל לאהיג סלק תקת שאנו פס ויאלי כתבין
פס אל ואל בשלוחו אלל לערג הקל ותבון להשיך
אור שקיל רחסר רוא בבוק הנקיא תיבה :

אלל הי שבחוה
אלל הי שבחוה
אלל הי שבחוה

סדר יסב

ברוסן תבון להשיך שבחי חבר חסר שבגבורה רעלת רוא שהוא
יבר הי ין אל חסר השתפשט בגבורה רחסר בבוק ושפ
לבוק רחל שבחוה הי :

בפן תבון להשיך שבחי חבר גבורה שבגבורה רעלת שבאוא שהוא
הי ואו יבר חסר השתפשט בגבורה דגבורה שבוק
ושפ לבוק רחל שבחוה הי :

מורח

מזרח תכוין להשיב שבחי חבר את בגבורה ברצתו ראשו שהוא ואין יוצר
הא לא לחבר השתבש בגבורה רחת בגוף משלוך ומל שבחות

מעלה תכוין להשיב שבחי חבר עלה בגבורה ברצת ראש שהוא יוצר
ויהי היי לחבר השתבש בגבורה דהוד בגוף ומשלוך ומל שבחו

מטה תכוין להשיב שבחי חבר הוד בגבורה ברצתו ראשו שהוא הי יוצר
ואין הי לחבר השתבש בגבורה דהוד בגוף ומשלוך

מערב תכוין להשיב שבחי חבר יסוד בגבורה ברצת ראשו שהוא ואין הא
הוי הא לחבר השתבש בגבורה דיסוד בגוף ומשלוך כלה

הקפה תכוין להשיב שלש בגבורה אשר רקשו שהוא ידראשו ואין הא
להשיב לת שקיל ילקב ויבו גאלמן עורה על שהיה טוב
והנה גאהיה גלסג תקחשנא שם ויאני כשנן אל אל בשלשו
אלף לדר גל הקף ותכוין להשיב אדוני שקיל בחסד בגבורה הוא
בגוף אל הנוף ומל תעקרא תובה :

סדר יוסף ב

ברוסף תכוין להשיב שבחי חבר חסד בבתת ברצת ראשו שהוא יוצר הי
ויהי הי לחסד השתבש בתת בגבורה בגוף ומשלוך ומל שבחות

לפון תכוין להשיב שבחי חבר גבורה בבתת ברצת ראשו שהוא ואין
יוצר הי לחבר השתבש בתת בגבורה בגוף ומשלוך ומל שבחות :

אגרה תכוין להשיב שבחי חבר תת בבתת ברצת ראשו שהוא ואין יוצר הא
הא לחבר השתבש בתת בגוף ומשלוך ומל שבחה

אעלה

מעלה תכון להשיך עבחי חבר שבתת ברעת רוא שהוא יוב ויו הי הי לחסר ה
המתפשט בתת בעלת שבוק ושפ לנוק חל בבחוה :

כלטה תכון להשיך עבחי חבר דהוד שבתת ברעת רוא שהוא הי יוב ואו הי
לחסר המתפשט בתת דהוד שבוק ושפ לנוק חל בבחוה

הקפה תכון להשיך עקיל התת רוא רוק שו שהוא שפ יוב הא ואו הא
ניבוג אלפין כאל עורה על מהיה כו ה
להשיך לה עקיל נעיר ונעבד מהיה גסם תעשה
שהם שפ ייאי כמנן שפאל ואל בילוין אלף לבוג מקל
ותכון להשיך אור עקיל לחסר בתת רוא שבוק לבנק הנק מיבה :

הא	הא	הא
הי	הי	הי
הא	הא	הא

סדר יוסף

ברוסא תכון להשיך עבחי חבר לחסר שבעלה ברעת רוא שהוא יוב הי יוב
הי לחסר המתפשט בעלת לחסר שבוק ושפ לנוק חל בבחוה :

לבין תכון להשיך עבחי חבר דגבורה שבעלם ברעת רוא שהוא
לחסר המתפשט בעלת דגבורה שבוק ושפ לנוק חל שבחוה :

אוחח תכון להשיך עבחי חבר בתת שבעלה ברעת רוא שהוא ואו יוב הא
הא לחסר המתפשט בעלת בתת שבוק ושפ לנוק חל שבחוה .

אעלה תכון להשיך עבחי חבר דעלה שבעלה ברעת שבוא שהוא יוב יוב
הי הי לחסר המתפשט בעלת דעלה שבוק ושפ לנוק חל שבחוה :

אטה תכון להשיך עבחי חבר דהוד שבעלה ברעת רוא שהוא הי יוב
ואו הי לחסר המתפשט בעלת שבוד שבוק ושפ לנוק חל שבחוה

אעבר תכון להשיך עבחי חבר דיסוד שבעלה ברעת שבוא שהוא ואו הא
יוב הא לחסר המתפשט בעלת דיסוד שבוק ושפ לנוק חל שבחוה .

הקפה תכון להשיך עקיל הבלת רוא שבוק שו שהוא שפ יוב הא ואו הא
להשיך לה עקיל תגונה ויש גיגאלפ טאל עורה על מהיה כו ה

הא	הא	הא
הי	הי	הי
הא	הא	הא

והנה

והעב מאהיה ג' ספסב . ומעמס יראי ג' אל ואל באילוין אלף לדר ג' היקל ותכון ל
לעשיך עקיל רחסר שבעלה לעוק רחל העל תשבה :

סדר יום ה

ברוסן תכון לעשיך עבחי חבר שבהור רחסר ברעת רעאל שבוא ינך
הי ויין לחסר השתקשט בבור שבחסר שבוק ושפלוק
תתאה רחל הי שבחוה :

לפון תכון לעשיך עבחי חבר שבהור שבגבורה ברעת רעאל שבוא הי ואנו
ינך לחסר השתקשט בבור שבגבורה שבוק ושפלוק תתאה
רחל הי שבחוה :

מנרח תמין לעשיך עבחי חבר שבחור תת ברעיך שבוא ואנו מה הא
לחסר השתקשט בבור תת שבוק ושפלוק
תתאה רחל הא שבחוה :

מעלה תכון לעשיך עבחי חבר רעלה שבהור ברעת שבוא שבוא ינך
ויין הי לחסר השתקשט בבור רעלה שבוק ושפלוק תתאה
רחל הי שבחוה :

מטה תכון לעשיך עבחי חבר שבהור והור ברעת ואל שבוא הי ינך
ויין לחסר השתקשט בבור והור שבוק לעוק תתאה
רחל הי שבחוה :

מערב תכון לעשיך עבחי חבר שבהור ריסור ברעת רעאל שבוא ואנו
הא ינך לחסר השתקשט בבור שבסור שבוק ושפ
לעוק תתאה רחל הא שבחוה :

הקפה תכון לעשיך אור עקיל והור רעאל שבוק אל ינך הא ואנו
הא ושבוג מאהיה כאל ענה על מאהיה

אלף הה יוד הלא
אלף הה יוד הא
אלף הה יוד הלא

ולהשיך לה עקל דגינה והנה יראי ג' אל ואל בגלוחו
אלף לדר ג' חקל ותכון להשיך עקל רחסר שבחור
אל הנוק רחל הנקר תיבה :

סדר יונס ו

רוס תכון להשיך עבחי חבר שבגיסור רחסר דרעת דוא שבוא יוד הא
יון (יוד הי יון) לחסר השתקשט בגיסור רחסר דוק
ושם לנוקבא תחאה רחל הי שבחוה :

לפון תכון להשיך עבחי חבר שבגיסור דגבורה דרעת דוא שבוא הי ואן יוד
לחסר השתקשט בהור דגבורה דוק ושם לנוק תחאה שבגיסור
רחל הי שבחוה : (על חבר רחת שבגיסור ודל)

אנרח תכון להשיך עבחי חבר שבגיסור דרעת דוא שבוא ואן יוד הא
לחסר השתקשט בגיסור דעלה שבוק ושם לנוקבא
תחאה רחל הא שבחוה :

אעלה תכון להשיך עבחי חבר שבגיסור דעלה דרעת דוא שבוא יוד
יון הי לחסר השתקשט בגיסור דעלה שבוק ושם לנוקבא
תחאה רחל הי שבחוה :

אטה תכון להשיך עבחי חבר שבגיסור דהור דרעת דוא שבוא הי
יוד ואן לחסר השתקשט בגיסור דהור שבוק ושם
לנוק תחאה רחל הי שבחוה :

אערב תכון להשיך עבחי חבר שבגיסור דיסור דרעת דוא שבוא
ואן הא יוד לחסר השתקשט בגיסור דיסור שבוק
ושם לנוק תחאה רחל הא שבחוה :

הקפה

הקפה תכון המשיך עקל [הה"ל] שבישור ציר בוק אל שהוא יורד האוהא
ויש בו גלגלים כאש שורה שהיה כזה
והנה גלגלים גלגלים סב והנה יש גלגל אל ואל בשלוואו אלל
לערב הקל ותכון המשיך עקל רחסר שבחור אל הנקבל
רחל הנק תיבה :

סדר יום הושענא רבא

ברוסם תכון המשיך שבחי' חבר שבחסר רעטרה חיסור דרעת דוטליגר
הי ויון לחסר השתקשט בולטל רחסר שבוק ושם לנוקבל
תתאה רחל הי שבחוה :

לפין תכון המשיך שבחי' חבר שבגבורה רעטרה חיסור דרעת דאל הי
ואן יוד לחסר השתקשט בולטל דגבורה שבוק ושם לנוקבל
תתאה רחל הי שבחוה :

אזרח תכון המשיך שבחי' חבר שבחת רעטרה חיסור דרעת דוטל ואן
יוד הא לחסר השתקשט בולטל רחת שבוק ושם לנוקבל
תתאה רחל הא שבחוה :

מעלה תכון המשיך שבחי' חבר שבחור רעטרה דרעת דוטל שהוא הי
(טל חבר שבגלה רעטרה חיסור דרעת דאל: יוד ויו הי)
יוד ואן לחסר השתקשט בולכות דהור שבוק ושם לנוקבל
[טל רבלה]
תתאה רחל הי שבחוה :

מטה תכון המשיך שבחי' חבר שבחור רעטרה דרעת דוא שהוא הי
(נא חיסור דרעת)
יוד ואן לחסר השתקשט בולטל דהור שבוק ושם לנוקבל
תתאה רחל הי שבחוה :

מערב ואנוהה יוד לחסר השתקשט בל חיסור שבוק ושם
לנוקבל תתאה רחל הא שבחוה :

הקפה

נטל נקודה אוק

הלל כתיב בפסח. הללו את שם ה' כולכם יראו ה' עבדיו ואחר יאמר

רבש"ע אנא נא אל תיבנו לטובה והבה לנו ותן שאלתי ונכה לי ו

ולבני ביתי לעשות רצונך בלב שלם ותשלט אילה

ותן חלקינו בתורתך וזכינו כדי שתשרה חכמה ובינה עליי

ויתקיים בנו מקרא שכתוב ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה ובינה

רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת ה' וכן ירושלמא שתזכני לעשו

מעשים טובים בעיניך וללכת בדרכים ישרים לפניך וקדשינו

בקדושתך כדי שנעבר לחיים טובים וארוכים לחיי העולם הבא

ושריני מעשים רעים ואילה ושרוח גבוה ומידות רעים כל

ומעלות רעות השתלשלות לבא בעולם והבוטח בה' חסד

יסובבנו אמן וכיר גם. ואוי תפלתי גם. וכן בעוסק

בגילה בגילה בעת הוצאת ס"ת. ובמנהג העולם כרעיא דלא

ומתפלל עוסק בסוכה כמו בשאחי יוצ:

ליל הושענא רבא דיש בלילה זה נעשה בחוצה חותם השם והוא המלאכה

שעם ישראל בחצר הנקרא ירושלים והוא חותם הנתתם שחותם של

שנעשה עם אמה דיורין ודתהין ודאלפין ולפי שהוא חותם שם ושנה אלה

החותם הוא גדול שנה ואינו לוקח מקבעלוניים של אחיה הטכ אלבינה

ולכנגם היא נקרא חותם כי יש בנכה לרחות החילנים והם לא יוכל אומלל

הוה עם ג' הכוללים ג' שנה כי חותם זה שנה לעולם שהוא החותם הוא

והנה כעגל זה החותם נקרא שנה תורה כי

כי תורה הוא המדות ואם בגיסור אבה אדם המדות הטובות נקרא שכנה תורה ולכן עדותם ה
הנעדות בלילה הזאת כמו בעת הגלילה כי הגמורות רבים אמת העולם ולכן בהקדים בלילה
המשובה נקראת שכנה תורה שלה עדותם לסמכו לאם תשליכו הקדים הלות תעשה
בספרי קבלה אם תבלה ולא בגבורתו לתכון לעשות חומת הטלה ג שעה בכ
ותבון המשרד שקל ה הגשל ה בריצעבה

תאיר סליחל אחר חלב נורא אשר אתה הבוקר אך לא אשר ויצאו ומכיולא בגה
רקבו רחמנא נכל אלהים בסגשים רעני לעני ה עשה לעמן אדם ה הוא
האלהים ומכיולא בגה בלבד וכן בגרים גכ לא תאיר סליחל רקבא :

יום הושענא רבא יאחר הארם שאורה בתפלתו ובכל אשר כי התבדרתו
בתשובה בעין החוא ושם והלאה אין תקנה ביותה :

הקפות הושענא רבא יען כי בגיסי הר אנו כוללים כל העקיפים בין א
אותם שבבשים עי החלבין אותם שבבשים עי הסוכה
בין אותם שבבשו עי הקפל בבל יום והנה כבגד עקיפי אנא שבבשי עי הסוכה עתה
אנו עשירים כלותם עלת שבאנא עי הדיבור שאנו אומרים בקשונים ה
הנאמרים בלשה הקפה והדיבור הוא כבגד הגינה העולמה קול ודיבור גון ואתה
אנו עשיבים גכ סוד עקיפי החסדים ברשם בדלת גאל וה עי העשה שבאנא
הולך ושבנו וכבגד העקיפי שבבשו בכל יום עוק גאל אנו עשיבים כלותם
בעולם בסוד התיבל וה העקיל נעשה עי אדם עצמו העקיל וכו נעשה לעלם
הנקרא תיבה וכל העקיפל הם בחל אל בגם חיגל בעיולמו לכן כל כוונת אלו הם
אל ומו שיתבאר בסר :

הקפה א חסד אברהם יהוה
ריבור כבגד הגינה יוד הי ואהי ייאי ג אל
עשה

וכות אברהם והנשיא
עתיקא לאבא עקיל לאה
ז יעקדה זו לוקח ישראל אבו

עשה כעין הלת דגל יוד הי ויו יוד הי ואין יוד הא ואו גם יחו אל יהוה
ארם כעין ואל עליון יוד הא עמודא גאבריאל
ונצח ושם ייאמי גיאל גם אלף עין לולב

הקפה ב גבורה יצחק יהוה ריגור

כעין הבינה יוד הי ואו הי

לולב עשה כעין הלת יוד הי ויו יוד הי ואו יוד הא ואו יוד
ארם כעין ואל יוד הא ואו הא אל עין

אלף	אלף	אלף	עתיקא עתיקא דאבא דאמא יעקב יהוה
הה	הה	הה	
יוד	יוד	יוד	
הה	הה	הה	שם יהוה ביכה

הקפה ג תפארת יעקב יהוה ריגור כעין בינה

יוד הי ואו הי ייאמי אל

לולב עשה כעין הלת ויו יוד הי ואו יוד הי ואו יוד הא ואו
ורש כעין ואל יוד הא ואו הא אל עין : עתיקא עתיקא דבינה עקיד זעיר

אלף	אלף	אלף	יהוה ואבא נותן לו שם עקידת יצחק
הא	הא	הא	
יוד	יוד	יוד	יעקב יהוה והוא נותן עקיד שם
הא	הא	הא	בינה יהוה

הקפה ד נצח עשה יהוה ריגור בינה יוד הי ואו הי

ייאמי אל לולב דעשה יוד ויו הי יוד ואו
הי יוד ואו הא אל : ארם כעין זעיר יוד הא ואו הא אל עין : עתיקא עתיקא

אלף	אלף	אלף	דאבא דאמא נקיד בינה יהוה ואבא נותן לו שם
הי	הי	הי	
יוד	יוד	יוד	והוא נותן נקוד ואל בינה והוא עתיקא יעקב לתבונה
הא	הא	הא	יעקב לאה לזעיר :

הקפה ה

אהרן הוי יהוה ריבוי בינה בינה

יוד הי ואו הי יאלי גי אל

ולבן עשה עקרת הי יוד ויו הי יוד ואו הא יוד ואו אל

ארם כנגד ואב יוד הא ואו אל אתיקא נותן לאבא יהוה בינה

נקודת תבונה ובינה נותנת בתבונה עקורות

ותבונה נותנת לואב נקודת יצקב ועזיר

נותן ליצקב עקורת לאה :

הקפה ו

יסוד יוסף התוה ריבוי כנגד בינה

יוד הי ואו הי יאלי גי אל

ולבן עשה עקרת ויו הי יוד ואו הא יוד אל

ארם כנגד ואב יוד הא ואו הא גי אלהים רשות אחיה יהוה אלהים נגן

עתיקא נותן לאבא נקודות יסוד יהוה ואבא נותנה

יסוד ויסוד נותן לבינה ובינה נותנת לתבונה עקורת

תבונה ותבונה נותן נקודת אל ואל נותן ליצקב

נקודת יצקב ויצקב נותן לאה עקורת לאה :

הקפה ז

דור עלבות יהוה ריבוי כנגד בינה

יוד הי ואו הי יאלי גי אל

ולבן עשה עקרת יוד הה ויו יוד תבון יוד הה ואו אל

ארם כנגד ואב יוד הא ואו הא אל גנן אל אר מרנ מרני שהם בגיקרן כתר שלה שנעשה לעתה :

הקפה ז עתיקא נותן לאבא יהוה

סדר חבטות הוטענא

תקח הברים שעובה בספר ותכון שהם הם שנלפף ותכון כי עובה גי ורע שהם
זה הנוקבי השם בכ ותהר שלא תעלם מלבדיך או תחברם עם הלולב רק אחר
שיאחרו קרש תתקבל או תקחם ברך ואחר שהנחת הלולב בידך ונערתא עלוותך
תקח הב ברים ושורים יחד בכוונה העכר ותחבוט בהם בקרקע ותכון כך :

הכאה א כ רשלפף נגנס גבורה ראשונה בסוד רוק ובו בהוחת
ידך ותבטה בקרקע שהיא סוד בידה ותכון בשם יודהא
ואונגטל סת חמט חמט ולא ביך : ובשעת העלאם ידיך תכון כי עובה
ג עור וגי ורע שזהו הכנה שיהה שתעלה עחר בעת הזיווג עם לקביל עב
ושהיא תשקת שתו בסוד עובה רוה לפתיים :

הכאה ב כ רשלפף גבורה שני / ונש

הכאה ג ג רשלפף גבורה שלישי ונש

הכאה ד פ רשלפף גבורה רביעי ונש

הכאה ה ך רשלפף גבורה חמשי ונש

ותכון כי עי ת חבטות אילו נכנסו הגבורות בסוד רוק ועי ההכלטתשקו
ותוקע תוקע הרין : סדר הקפות בשמחת תורה

היה תרבות נוהג לעשות ז הקפות בשמחה גדולה ומרקד ושרון לפני הס ופן
אם היו שמחרין בבכ אחר הי הולך לשם ועושה גכ כך עמהם ורא יתיו בלולה
אך ביום לא ראיתיו . לו שמים העלרת סוסורה בזיווג כי אין זיווג עב
לאחר בשופלם :

מוסף

מוסף משיב הרוח תבין כי את הנוולך ושתולה הגן משלוח גיולך
עי' יסוד ועיר :

ואורחי הנפש

בגימטריא בסוד רוחא וזהו משיב הרוח ומחיה מורידי
הגשם שגם הטיפה עליה רחמי רבן הגן נפש נאים
מלוגשים בעור החותם שהם שם מלך חי יורה חי מלך הם יחד הם עלי האיר
האל ג' נשמים :

ברוך אתה יהוה המברך את עמו ישראל בשלום :

תבין אורוגים יסוד ועיר עם יסוד רחל ומתמתקים ההשבון שם מילהם יחם
והטפה הנכנסת בה הוא ג' שנות כמילו בחי' חנת באר חפרוה שרים .
ומלטיירת הטפה בה בגיני הקלוטה :

תסן ונטלסן שבח ואלבורא עולם בלאוה :

ג' עב גפ רה :
כלא' גבורה ליוסים

דגדיה חד גדיה דגבין אבא בתרי גוני חד גדיה חד גדיה
אתא שונרא ואכלה גדיה דגבין אבא בתרי גוני וכ׳
ואתא כלבא בעשר שונרא דאכל גדיה דגבין אבא בתרי גוני
ואתא חוטרא והכה לכלבא בעשר שונרא דאכל גדיה דגבין וכ
ואתא נורא ושרפה לחוטרא דהכה לכלבא בעשר שונרא דאכל
גדיה דגבין אבא בתרי גוני וכ׳
ואתא מים וכבה לנורא דשרפה לחוטרא דהכה לכלבא בעשר
שונרא דאכל גדיה דגבין אבא בתרי גוני וכ׳
ואתא בשור ושתא מים דכבה לנורא דשרפה לחוטרא
דהכה לכלבא בעשר שונרא דאכל גדיה דגבין אבא וכ׳
ואתה השוחט ושחט לשורא דשתא מים דכבה לנורא
דשרפה לחוטרא דהכה לכלבא בעשר שונרא דאכל גדיה
דגבין אבא בתרי גוני חד גדיה חד גדיה
ואתא מלאך המות ושחט לשוחט דשחט לשורא דשתא מים
דכבה לנורא דשרפה לחוטרא דהכה לכלבא בעשר שונרא
דאכלה גדיה דגבין אבא בתרי גוני חד גדיה חד גדיה
ואתא הקב״ה ושחט למלאך המות דשחט לשוחט דשחט לשורא
דשתא מים דכבה לנורא דשרפה לחוטרא דהכה לכלבא
בעשר שונרא דאכלה גדיה דגבין אבא בתרי גוני חד גדיה

יפה רקה שבת המתבר · לרגעת ה׳ משתוקק ובוקר ·

יום טוב עבירנא לבנן קישאי אורכא דגריפס בכפתור ערוך משוקדים :
לשארי דהיו טתא אוסרים לאכה אחות :

ואקשט פשי ואהדר תגא לעון והדר לבושו לבוש שנים ורבעים :
ראיר עיש בתורת אמת ליעל נפלאות :

מומזרח שם עבדאו דבר יש ביושו לעתות ולשעבדים :
פי וכל אבני שלה כנגד ישחי :

שוב אתה ושביבא בחוקים טובים ושקר הם לשעבדים :
משקר החכמה העליונה ישאבון שיעמות :

וצופים נשאוקל יחד שריה דבי עילאה שרבית הזוהר ועלים מלון
לבעל פאר נלבדים :
נובעים שבריכה העליונה ושם הם נוחות :

בקול ריבה ותורה יחרוצעו אל ישירו שירת דבריים :
בשבתי שכתב שלהי חדות על הלוחות :
ברוך בנתן לעל כח וגבורה ידבר לדבריים · ויצאנה ברוך ברכה ושבע שמחות :

נופת תטופנה שפת אמת שחלבדבש דבריים :
נטיפי לבן לרוא דרוין ושאוני אנה ורוחות :

אבא נפשי כתבית כתוב הדרוש הזא לא חסרים :
לפני ה׳ כי יצטופו ויבאו ישרות :

רחש לב דבר טוב באותיות שמכיות בעבר השם רודף
לטיקפי טיקפי כשבת אמות ומחרחקין לשינו קוללותיו
הלחים הרורים בלחות :

יהבה כתיבה נעימה אשרי אדם ליהודים :
ידרו לאמרין ארוסים ורבעלכיים בקבחות :

הרישו בני אלהים בדל יחד כוכבי בוקר בבחינת עליות ויחודים :
בכפיים שטוחות · על אלהי הרוחות :

חזק ואעלם קריות שבר [illegible] יסר :
ונסילותי אקפלם בלעה יהיו ונוחות :

דברי הזהרים וכפי המאמרות הקדושה יהי רעיונא שמשרי זכיתי לשרה אותם
בכתבה תמה · כן אוכה ליתר שאר הגדול בכוונה אמתה · בלי תערבה
בשתיהנן · עצורה שהיא בשמה ומוגבל ותפילה ומחשבת פיגול אם
ירלה ולא ישאר תוך עצמותיה · ונבת לשון ולשון לשון ולעשות ולהגה
אתה הגדול הגבור והנורא בשרי לון שלא שיעקב ולולב שחול שלחיל
בזמן תפלה לחוד ובזמן תורה לחוד ולהיות שהעוסקים בתורה לשמה ויהי תוחים
אותיות ונבה לראות אמת ובעל בנים הוגים בתורה ובשלום ולולב
לא ישנו סדר התורה שיהיה נלא ישלם בהם שלם ורופי עצמה ועה
עולם ולהחזיקם בגדרות חיים ושלום כי אתה

שמע

[illegible]

הבורות ואל עליון נאלם בדוף ובבורות אור הרב נ"ל אלם ופיהו
אלוי של אלם של אלוף של אל שלום והוא הקיבם נ"ל בדבק
ופירו האומנם אלם בדבק עם דברי הרב ויבוא שבקם עליהם סולא
אלהבוני בדבק וגם יאן באלם נבר אבל הגינה לא יכול להיות בלתי בין
בפיר אתה בריתי אלים אתה יבחק לפן אל עליון נאלם נ"ל ברע ונם יבוא
אל עליון הוא יסבל אתנא ומשם עקב הברע סוב מין נישני אלא לבעת
נם בע שלות נאל עלא והבל כוו שבאיר בישעיה בלאזין נאלו עלא בוא איין
בלקוט שעעוני בב שלוך אל מאמת הובר עלא כשנאל ישמאל נאפו בוכם
ופני הובר עלא כה פשבאלין מיע בנאלין אלא כאנאל עלא ובא לאזין
נאל עלא בוא נאל עלא עלה מ ונס נאלאם נאל עם אל בעלם הוא
בפולה סוב ומשה בן שעונים שהוא נאל עלא ולעתיב כיוי
עם אתקי מאתש מצהיים מהנו אמן בחוי בקבאיתא שהוא משה ויעקב
כמש נירא ישמאל סבא ובס בא עלאיו ובא עלבר משה יעקב
ומשית בן בוב ומשית בן יוסף תהיו נבפין בלהון ויש בבא
סוב נבול נאל עלא תבתב באוכאו נאל ואו אלוב לוב אותות
שנות יאלם רב יעקב מבינא לא עת ושב יעקב נמעו לה
נרעו בחיים אלב הוא בחיים וסוב הנעבא משה לא מתביהם
שהם רבנים בחיים בחיי העלם והבן

אך טוב לישראל

לא טהור בכלל

לא אפשר בבני אדם שאינם
מבינים ומלמדים לבניהם ובני
בניהם לדורות ולא יהא
מי שיודע לקרות ולא

תפילה התפלל על פרנסה

אבל האל הזכיר פרנסה לכל בריה ובעוף ולבוש לכל בריא ושלח לכם ותיה
שתהא לי ותייתי בשוקא שתבלנו ותתפרנסו ולכל אנשי ביתי ולכל ישראל
פרנסה של כבוד בנחת לא בצער בהיתר ולא באיסור בכבוד ולא בבזיון:
פרנסה שלא תהיה בה שום בושה וכלימה פרנסה שלא תצטרכנו לידי נתינת
בשר ודם כי אם ידך הרחבה והולכה פרנסה שאוכל לעסוק בתורתך
הקדושה והטהורה והתמימה ושרש בני ובנון ובנותי ובנות אנשי
ביתי וכל בריותיך עבדיך שנצטרך להם בדי שיהיה לבי פנוי בלי טרחה
לעסוק בתורה ולקיים מצות בדקה ויהיה לי שולחן ערוך ואני ואשתי ובני
ובני וישב סביבו בכבוד לא אצטרך לשלחן של אחרים ושלא אצטרך
להשתדל לשום אדם ושלא יהא לי שום עול על שום בשר ודם כי אם עול
ולבותך לעבדיך בלבב שלם ובבגדי כבוד יהיה לבושינו ביום
לא בבושת פנים ותכלינו ומעשה ידינו ומלאכתינו ומלאכת ושלחן
ואבדם הכנס אורחים ולגזול תסר לאבם ותשלח לי מזון
ומשות בדבר המלוים לה אין

וּבוֹ נָגַר וְזוּהַ הַהַר עָצָו לְעֵרֶת יוֹדֵד וּוֹעֲרֶרֶת
וְהוּן לְעָלִי יָיִר הַבָּא וּוֹת הֵהָלִי רְכָוָה וּכְוֹ וְזוֹוָזָה
לְטָבָּ לְאוֹ נָחַבָּ אַכְטָ אַשֵּׁל אֶלֶל

ויגאת עולה ון הוגבה ויתכפת של בודה ויהי רצון ותעשה ה
אלהי ואלהי אבותי ואמותי רצות הלבנה ולא יהיה שום שינוי
ויהיה אור הלבנה כאור החמה כאור שבעת ימים ימי בראשית
כמו שהיתה בודם ויעלה שנאור את שני המאורות הגדולים
ויתקיים גם מה שכתוב ובנשו אותה אלהים ואת בוד ופס און

הלכתא והכתבתא שלח הרב חזקיה עזהרה עם זכותא לחפלין דראבינא
בעטן כתיבת סת ותפלין עפ"י הקבלה ::

והא לך תקונא דראית בהון בריכתא . לעמן רבני לפתח בספרי
אורייתא . בכוונה עזיקתא . ולא יתבה בה ביקרא ופגיתא .

גוברין באורייתא נעוני קרתא . קסמרי דרינתא . גנהא דעטרונת
ירחמן עליין עסתרתא . עזרתן בתרקשן מעלייא בחוכמה
בסיטתא בנעתו בלשון שתא באינון ראורא יקי התא חבורא .
יקירתא דקהלת קדתא קדישתא עלת עלכל עלתא . יהגלון חיי
אינון דאלמתא לעלא שמא בגלתא ? ובאין אינון בדיקיא שרי
דרחיעתא . דאתגלי לכון מסתרין ופקרא דלעלעתא . וקיימא
לכון בעלתא . דאתן עליכון עינו דאסגחותא . עינו פקיחא דלית
לה כסותא . לעבדך יתכון באורחא דחיילותא . ויהיה בלבבכון אי
תיאובתא לאסגיגותא לעבד עבדתא . ואם נפקיתא יקירא
ביקירותא . לעבדת בספרא דאורייתא . ולא לבתכה בה ביקרא
ופגיעותא . ולא תרתך חולבותא כרשעתא בפלאחרי עות
בעלבא דהאינשיתא . אלא אליבא דהילכתא . ובאורח ק
קשוט דכוונה עזיקתא . ולא תתבטן כל לואותא . בחיובתא
ונכותא ותעמתא דל דינו דאסתרלותא . ואמי דעלמא . דבר
לכון תנקפא אלינתא . הסגו ובגורתו

עזיבי

אמרינן בתחלת שיחתא · על מנת שלא יפלו אותא · ויהי רצון לחוד
מכחנא מיצוותא · דיתוספון לשתי בלחותא עין נוקבי דלי איך
דאמרתא · ותבטלון מן דאלוהתא · ושתי רבותא · עתה
אוכיותא · חסותא ונצרתא · אובל מאי איבר לאי דאיתא
לבון לי אלטנותא מהרנתא · ליפקה מתנתפקירתא ·
וחובא דלי לעבר עשיתנתא · ותשתבי רצותסון בחבבותא ·
ומבשר ראשי הפקא ומבכת מרגיתא · אי מיכמאור הב
הלונא אמן רבתון · דיפרקא אלי נפשתאי · ומתלחנתא ·
תלתא · ומה דאוחרים [redacted] מא אותבנא לכו ב
בדיוותא · עם דבחיקי שמתא דאלי בלבנא דסגלא ל
טרחתא · ואלמלא נאני דאוריתא · לאמלגי לעקבי
תובתא · והאירנא דאית לי ציר בלותא · אסרי
בקרמייתא · כמה תיקונן דאית בחין בלותא ·

לאמי עבדתא מלאותא

ואילו הן עשרה תקונים
הנגנים לפניך בלשונם

תיקון ג׳ הנה שלפי הדין כל עורות בגדי טהורה מקבלים טומאה וטריפה טקרא עלהעותר
מכיך ומריש לחתוך עליהם כל דבר שבקדושה הנה לשלטון העובדים
ויאמר להשתדל שגם הספר תורה הזופלא יכתוב על עורות בהמות חיות ושאם מתגיים
בהן עשה הברכה ולא תהי׳ שום חלק לדר בחיים הטבלה והטריפה :

תיקון ב׳ אם יהיה בארפרי יטין שהעיבוד של העורות היו לבם של ישראל
ולא תעבדו ה׳ ערל ונשא וגם לא נעבוד אולא בעפר/ אוגם יהיה מעם
יד סי׳ נעל והנם כל עור נפרש מן בהמה שסובה בגן הוא סוד עלכ קדש אולא ב
לתברו ונק קליפה טמא ונק חטאו והוא הערלה העכסה את הסוד ומו שבעוד ה
המלה יש בחיים הנכרתת ונברתת מן הנפש ושעור הפרלה הנבלתבקדש ה
כך נכון לכוין שבעבור העור נחה כח הסיגים הם מערת וקליפה החיצונה
שהוא סוד ורע ונברר עתה לרחוב להדבק בקדשה שהם ורע בהמה יבר
פהמא הם פ׳ ומו ומו פ׳ [redacted] ור׳ המשנים אחר עיבורו שם נרשות שת
חלה עליו הקדשה שהיא מוחרמת בגבא והיינו עיבור עב זנר ונעשה קלף
שהם חלשים/ יסוד אבא הבוץ של שם עב פקר ובלא אותות אל פקר הרי
קלף ושם הבוץ של שה בהיים קל הרי ספר שהרי עקר סודם הוא יסוד א
אבא שהוא בתוך ו׳ וכרי שיצא אור התורה לחוץ לרוך שיהיו בבנעל
כנעלן בסוד יעקב יעקב קדי׳ בי יבקע יבקע א׳ בתוך ו׳ ב׳ תוך ו׳ ו׳ להאיר
ליעקב ורחל שכל א׳ שהם עקרא שם כנגד בסוד לעלן שו בהבה ועיקר
קלתן אור אבא הוא שערים סיום יסוד אמא שחרוהו ושלמה עד יסוד דוד
והם הוה בתחלה ושמו בסודו והם בגי׳ שם היינו ספר ושמשעכין ס
סיכור והגלוי לחוץ : אבן עוד יש כוונה לשם שת בהיינו קסא קנא
העולה שיב ובמחיותיב בב הלבנה של שת בב ירמש שבכוין לב

יבו תש

דות הל אהה פשוט ואלא בוודאי וב' דשלוי ההין הרי דק ודס שיב עולים שס ווס שסת
חדש שהוא חדש שהוא שיב נפש ונעשה שס הוא סמך והעניין מובן בשם ההקשלבחים
בדרך המדבר שאירו בגוהר שהם מסטרא דובלא. ואמן ניכם שהם עבחיכם אבא ותירף
הרב כלת תירוצם. ולדותר מכוונהוא שאמר אבלאת אורות אבא לחוץ שלא יתערבו עם
אורות אבא תעלים שם. ובגוכ יש עוד טעם אבל כדי הרב בפוונם בדרך א
עולהיכ אבאמא לבקורת שהתורה שלהיא עיקר הבריאה שם סוד תורת אמת
הם סלם וזה פעמים אהה ולכן עיקר כוונתיכ באורות אבא ואוהי עקבות
בבריאה ועכן קבא הסא בבה דאי הבקראי/ עמודים ומתפשטים לה אבל
עם לה דאא ומור הרח הוא חלם דלה דאי שבחלם דאש ותכן הוא סוד הסתרה
כנגד בכוונם כתבים בסמך החיים והיא כעשית בדרדה שהוא התכלל
בדורבתתם והסתרה כעשית בעבה שהוא יסודאי הנסתרים תכן ודיבה:

תיקון ל אעם הנדרין יהיו עבדה מרה לאכילה והם הנדרין נשכים מהאור
והם הקשרים כל הנוף יחד והם לבנים ארוך לאור החסד עם אהוה
שבלת גד בדר והוא טוב המתחלק בכל האברים:

תיקון ב' לתקן בין עקבא ובברים תבאים כן הנף וכעם מהרעא לה
סי רעא ואור אכן עשוק מוהר תרוצה נגד א ושם אור שהדין
הוא מד יוד שהוא אור החכמה הנשך לו מחכמה מתוקה שבאמא הנתקנת
עבודה דקתיקא ולכן הוא שחור זכר נאמר בשער מדרש פ כי אמא
ראוכמא הלא אמא חיוורתא הם אינהו חיוורי נשרי דקתיקא עם ומלך
עם באו כולא האי עלן אתשך עלן עילאה ונכ ודם עם החיוב ביבחי

בין

אין בחכמה והתבונה הסכים עמו עם שאותו אינם להיותו בתי רוטרא פ גבורות
אין לכך לריך שיעשה עדבריה הבאים מן הקלקולים תקון יוסף יוסף פי׳ ס׳
יוסף נזרק יצלה עליו אבל להיות הדין בחינת גבורה לכך הקדוה הב על הין והוא
אין כי בכח הדין כניתה החקיקה והרשימה לתת לדור שיור לכל אות ואות

תיקון ה׳ הוא הקלקולים שיהיה וקנה ולא יעלה וכלוכב בס עלת שור
מקלקלים לעשם לעם בעשים ב לסורבלנה סהוא עני נקודל התורה
והוא בה שנרע שנקודין נדאמין עלמי עשים סל ראיה אמא שהקנה סוד יסוד שלה ועד
עשרה בס חלק נה זה עוד בעלים הרים עוד שחלק ושרשו מחובגן וכל שעלים הלים
הם חסרים שבתוך וכל ושחשתם הוא גדל ושבתהבב עוד שחלק שנקוא עוהב כי תשיר
נשף ובא ושרשא שרבי עמם נגדלת תחרים ישלאו ואין כל הרוחות שבעולם שיוות
אותו שעוזו כי עם נקוא עלי החיים כעדרע שדקא לעשה שעם הוא עלי הדעת טוב
ורע אלא הולך ובא עשים שבהיות הרוחל רקל חזנות זה ביסוד שסתלק לעלה
ונקי זה ירשה כעב בסוק ויוסף הזרר שלרשה ושראשת הרוחל שנתלש כח עוד
בעקדו ושסיים ולא עוד אלא שזכה נה ליטול שעם ילדים לכתב בו תנך שהרי ב
אדהי יוד יסוד אמא עד יסוד זא ואמ זכה ונתעלה עד החזה ונשפע אורתו
בתנ״ל דעיר שהם סוד תנך

תיקון ו׳ הוא השרשים אמפי שלא שלם בלשני הארי לא עניבוה יש
להבין דבר שתוך דברי הקדוש שהנה בפי עדר בעלו כתב בסוד
עדה הוא באמא שהרי בעלינא הנו בולינא דקדרינבא שאמא כח הגבורל והנה
כי כן הבינה בגבורתה היא העודרת ושעירת הקנים והעדרות וכל שיעורי הקומה

שהם

שהם רוקא בבלים ולא באוהלים והוא הסגלת היקום שלקן וסוד עשירתן בהנהגת עניי ד
רתליין ביקולא ולא מתעבר ברשות הלא בלי חדרת קולותיו תלתלים זה הסתלל והם ה
הרטוט ועכ"ז הם בשלומה שם בלות הה ג' תקסר וכן עולה שם אלא בריבוע אל"ף
אל"ף הה אל"ף הה יוד הה והוא הישר כל שמה ושמה ג' שני שאר
לעולמו ר ואמנם לפיה כח רון מלא אמא לכן הוא כלין בלילה וקיל וכתבתם ולא
וחקקתם ושת טוב ושה כלים ביעשה הסת בשב שורתכל עשוב ומשה הי אלבלולון
ופי לגם כי הוא כולל סוד מעשה בראשית רת"ב ונעשו רת"ת בריש אין ראשין ושיזה
סוד בין בתחלת ההבנה לבראל עולים שהוא עולם התוהו ובטל בספר מה וכן בעטור
בהיים רב אותות ום רוח ום רגם כנ"ל הרב בכמה אנשל עם שבורים שנתל אשר
שהאותות הן בגוף שהם עם ומח עם ו אותות עב הלבו תחתונל והל אחר :

תיקון ז' הוא קירוש הקולות והם נקלא והוא שיקח הקולות שתוקן לכתוב ו
ושם מלא הקולות בתפין ויעלם אותה ברוח הקה ויאמר כשם שהריר
הזה הוא שהור נורש לאותן הקה ככה יהי הקולות הלה טהור שנכתב בו מת הקדש
והטהור: מו תפילין ומזוזות: עם כל ההויות אשר בו ויכוין שם ריר שעולה קורש
לל שהוא קרש ושהור ואף יעשה אחר כמילה לכתב ויטבול הקולות בתוך ואחר
כשם שגם הקולות קרש ושהור כן יהי לה הדין שהור וקרש כמו שכתוב בו בסת
הקדשה הזה ונשיטבול הקולות בתוך יכוין שהקולות ג' אותיות וזה הנשם ז
מאור העלון מאור הבהיר הרוחו בתוך שהוא שחור ובתר שלל שסודו העמקאור
מאוחר סתיאה הנקרא חשל סתיאה והוא יסוד אמא הנקי קולות וכתב זה

הדין

הרין שהוא אותיות יו"ד שבשם שהוא בתוכה בתוך יסוד בינה והעם הקולות עם ו' א
אותיותיו עולה רמ"ה ואם רמ"ה עולין המלוין בעטרה נאצלו בגוי מעין עלמות ו
ונלמדו הסברי טעם בענין הריח כמו הלב מרמז העיקרין שהחוק שתלה בהם ובן
שיכין להאיר בקנה אמצע מהארת חלק העיקרין שמשם סוד הקול שהוא אותיותיו
ותעם הוא קרוי עורא בתוך הפה עד השבה הזעות שקרשתה קיימת עד לאתלבא
לחוץ לכולה גוף ונפ"ה הוא נקמה רר בשרו ודמו שהעבה סוד יו"ד ובה נתיים
בנקיבה שתאצל ונעשית יו"ד ובו בנשי מהדרי יפ"ד ודת ועם יו"ד הרי קרוש
ומי שני יו"ד ויפ"ד ודרך סה"ך והוא בגי' שהלה שהורגים שלב
אבא ושהגר שלב אמא כנגד ולהרי שהכיר ותרו כלם רגנים ביו"ד :

תיקון ח בעשה בתיבות האותיות ומין לשנות לאחת מאותיות עש ה
שנם אחיל המשכני אחרי בבר כתב הרב אלשיר הלי
שיש סגולת ומנוי לכתבת הספרים והמשכני אבל עיקר הוונתם על אלוהות
האותיות כי בעלה הוחרה הרבעה וכל הרוצה לנסות אם סופר מעולבל
רשות הנורה ומעשר לוחצ' כבחיבא בעל הלבוש בה תפילין ושנה שפך בטה
סת ותפילין שלנו אותיות שמנות וכפולות כגון הכתיבן שבן כבפי והרחמן ו
והרחמן שתחלפ' גם יש שעשי ויין ברוכי' עד שבאין לכל רשין ובפרט מ
הפרט שהם אשר הנה הוקבע בהם כפלות הא והנון הכפופה שלבר
שאין רגלה בגיגון אלא מחבלת עוד יש ארבעה דרבא עיקר נראה שהיא ג
גיל נאמרה וחבט על הטות שב' רשי' פסוטי' ואין הרגל הישיל בכנס

לתיבה

ואיכה כיה פד והלא דאמרינן פ' הנודר שלא יכתב לאיתן פ' כ' אוכל בהדיא שלדבר
הטית להדשות לאות הקל וגם לפי הסוד איתא בגמרא בית מדרש הטענא דעובדי
כוכבים בגוי / וגם תזהרו לתן הדגה כפין ארוכים כי כדי להשלים השורה מאריכי הגל
עד שיצאו שלא כפין ובאים לפלל דלתן וכדון יארץ אל הפשי הפתחי / שעדין
אותה כיה בד וחוט שם שנקרא טיח בלשון הגמרא וגם הנוטן פשוט שלא יהא כלי
לך כיה : עתה אחי ורעי אי יתן ויתגלגל זכות האופלא על יהיה וקרוב ל
הדבר הקרוב נא מאתם בפקודים רב רבני שאורות אל מעלות גדולת הדבר בי ה נ :
ותגלו אוזן ונשו על הדבר הגדול הזה ובתשובתו בדקו כל תפלין של יחידי קהלתכם
או שיתשבו עד אנשי חיל ואני אלך כמו כן הסת כי מוכרחת שיעלאו הדבר כשרים
אמל בלי ספק שיהיו גם הדבר פסולי / העכ כי הלא אל כיתנו כאן נשלאו בכלולים
אשלא הדבר סת מוכרחים הדשכני אשר כשו בהם הפנים האמורים ואין אנו
יודעי אם הם מאמלם אשכנזי או מדרל פולין : ומי כן התחנו בדי אל הדרת
ינת הדבר החסיר אחי נעם ואחי יפת הגדול כי הדר ולתן לי דלק פעם כי ו
מוכרחים בכת חסידותו שים לבו הטהור לתקון הנבלה הזה ושלו ידאו וכן
יעשו שאר הקק ה ימן עליהם ומשלחנו בחסד עליון שיהיה בה וזה נורא אישור כלל
ומוסיף לכם ריווח והצלחה ברכה והצלה נא מליב ורעי החזיקו בדלה הזה כי רבה
היא ואתם הדבקי בה יהיו נא ראש ותתחילו בלבבכם ובשל ל הסוסים בלבם
ואם לעלתי האמון לזה לכתוב לכל אל תפלין ורשב ורת ורשר עם תיקון
הארי ל כאשר תראו גם עלת שעורים אשר אנו שולח לכם הגם כי החכם

מהרחן

אחרון הוסיף מדות רבות אשר תראה בהם אשר על עליון יתר עם ראיתם
לעלות אונן מעלתם בזה שיש לו חפץ מזה שנהגם לעשות לקלת האותיות
כמו ויין שבתובין בלי זכר אבוקם כמאר אותיות וכלי סלק אבלי שתינוק לא
יכירם כלל שם אבל לכבודכם לפנות המעלה לו הקלי יעשו ויין דקדוק ערשא
ומתנה לנקי האותות אבל אם ראיתיך סת הרבה שבשבל האסכני שאין בהם אילו
הוסיפו לשון הדבר בעינם כי אין לו בסוד תקרשם באלא
ולא יהיה בגבולו איזה שהם עלולו לחרפן :

תיקון כ בעשן התנן שלורתן כמין ויין שטפם ראשן האמצע כי סם
חתנן הוא באמר בעורן שמרו טעמא עם בסוד יחוד תנעל
המתה ג שבא סגל כנוכם מלוב לין בסבר אח בסוד התנן ולולל
המונה שבוא אוה אמא מעשה על זון שבם האותות ולריך לתיים ב
שעטנגל בג תנן בוק חיה בתג אל ובלבר אלא יתיים הר והבגאמן
שיהאו כלין ל אלא יתיים באמצע כי כן אית תנא ברישא ראשא ובלבם
שאותות שלאכת סוכה אין בהם תנן שם בווי ההוה לריך לתיים כל הר
אותות שהוא מעמא מבא כי סתם כל ההוים שבתורה הוא בגאל
ומשם בעטה בעטה לו אמן :

תיקון ל אם שפקו בהשקם שיש בעופר כי יתחיל לכתב הסת
שאור הריע כותב לשם הקשלסת שה ואו אינלריך
לחזר לאחרה עוד שם נבון להחזיר בכל פעם שתחיל לכתב יאמר כי
הריע כותב לשם קדשת סת שה ושראל ולשם הקשל כל שאתל שלהקל

הכתב

הטובים והחזקים ובלי ספק בו . ולעמן הפחות ופחות נבון לעשות אליבא דכל
כמה הלל ואלה הטלתוסיפו עליהם כל הקדקדים ואותם שעלו בספרי :
והנה אחר שסדרנו אלו הה' תיקונים בעצמיות הנפש נשמיך לגלות הדיבור בגלוי
בשאר התיקונים הנזכרים אמנם הראשון שבראשון הוא תיקון סופה שהוא
בסוד דריך העליון בפ"ב בחי' הכתיבה לכן נצרכו המצות תמידית בלי ספק שבגל
יה שבגלל הגלות המעבר והחזרת המוח ויש בסוד שלוב ג' שנות שהיה בזיה מדבר
שלבד פ"ב יש תיקון דיקנא פ"ב שם תמיד עוד לא נמצא עוד פ"ב ג' שנות
דהיינו יסוד אי שהיה יסוד ישראל הוה ויסוד דלאה מדבר . המצלה הא
יכון להאיר שלא ראהיה בי' דהוה והגלי דקנה בא דמדבר הגלה ראהיה בה דהוה
ה' דהוה בד' דמדבר ונמצא הכל אינה הראשון אינו בה' ויש יותר מדובר
עד בגל ד' חילוקי הילוף יחד יתר עלה אם יש מצלבכרכים יחוד דיוקן ווין
ברוא דעתין ותיקון דיקנא יהא רגל בו תמה אמר חבלכי סודו בגלוי
אור הדעת כעדן והוא עלים ומסגל לה בסדר הוא בדעת ואתה שיעור
לכון כל היחוד הישיב ישרף הקדשה על עלי ויתבוב את עצמו ומאר
ונפשא אל המצלות ראשו כמה להיה בגלל שוחי לבויה בפתח ובדי וכל ומכון
יחגל עצמו בכוונה עד חסר ואופן כנגד לגרש כל הנתבל חילוש ומצלש
שיתלש עצמו בכל יכולתו : ואם מקשה לו להתעצל תמיד בכל יום לבלי
לאכול בשר בכל שעות הסגולה יפלא לעשות ועל הכל יקרוש פיו שכל עין
שגעה וקללה ולא תקריו יהיו בלשון נקלבכל מה שמקשר ואם לא נהר מהכל
שאור עד הנה בכל הפרשיים ואז לא יהיו נרגש ונהוה בדרשלו ויהור
שיהיו תפילין בראשו כל היום ובדי שלא יצטרך לגלגל תפילין ישבלו
תפילין דשר שבלין יתר דרשי ודרתי כעין בשער התפילין ולדרך

שיהיו כפרי רשי ואלא כהחכם שהמן ולא שכתב בו גם כבר שיתן קרש ויין העשה שיהא
שיה התפילין כבר אחר לזה לעשות תפילין כפרי רשי ולא אלא שיהיו מצמצמים עלמצמצ
ויחב. וקחבר שרבאי כשמעבר שאמר רבא עכ הא קמן בלא הוסיר בשיושא רבא אלא על
המיות כרוחב וקשר ירוצאים אבל בשאר לזה לעשות כפרי רשי ראלתה הוהלי לשיר
פתח לזה לעשות תפילין בשר שורשי נעשה אחרת עלוברין ואין האריך . ומיוחר
לעשות שלשה העשיר אלו בטהרה בלה לבלעג בשם שנים שטשה שבעה ולא
ולא שיה פחלחלין בעשרה כיתב ואם בגץ ישוו ויין שיר ואפילו השוכרת לוגרה יהי
בלשון הלוגים אם אפשר ובלא אלא נכון ו לכתוב כל היום רק עד חצות היום
הנו מעיקר ובה אבל שיהי לו שנים נקי וטהור או בהא שלא יכנס שם לא מצי
לי אפילו אשה ותשנק :

ופנ אחר כל זה נתחיל ונפרש תפלה נעמה שיאמר הסופר קודם שיתחיל לכתוב אם אפשר
שיהי גי אנשים טהורים בטבילה שעונים אמרות ותפילין ותהלה ישאר אנש
בכח בשלמן מכוונים לבולה ואחר יאמר ברכת ומשבון אם פסוק לא יהיו ולא שתיתו וכל
ויכוין בפי היולא שמע והלא יקבלת הקדושה לזה שמו לאי רשו דלא ישוח יתו
בכל הרק השרו כימי לאת האר צדע האת יהו הכמ ימר
יממ כסי מיה ונפון אחר הפסוק שתוך השעות פי כוונתו יאמר הפ עלמו וכתו ה
אול הכמות חילנו ואתם בשם יה ואחר יאמר הסופר ירש
אהיה אשר אהיה ויכוין בקסאל וקנאל לתת כ [ה הוות הדי ספר ירמה ע שאתכל
ולא תחל בכתב ספר תורה [ויכוין בהוה שדי ג ספר והוה אלים לבאלג תורה בסד
ע תרן ומין] הקדוש הזה ולעל קדשתו ונדושל פסוקיו וחבותו ותעשיו ונקודותו
ונגי ואותותו ונדושל אוכרותו ונשמותו ונל שאות הקדושים והטהורים והנוראים
הינלאים שם שתמא שעה ו שעת רחמים שעת רצון שעת חן וחסד שעת הקשבה
והאזנה מקראך ותעשה אעתיר לך ותעתיר לי וגטל שמע כל מחשבות רעי ת

אשר

אשר תשלה לעלות בהרהורי רשיון בשעת כתיבתם זה עשה לעצם שיך הענין קרא שטן [ויכלו]
שו עם שם זה דרך שלום שו עשה יגלה כיה עקרא שטן שקרא שטן הקרא שטן [ולעצם]
שיך הענין הטוב בְּדַבְּטָ כְּאֶבֶל [טו עצום ונשו המאוה תאוות אשה] ולעצם שיך הענין
הטוב עם ג' העלות . [חוזק בילדי בשבולו ידעון בטיהרון] ג' הילדים אפו
[ג' הילדים טוב עם ג' העלות לתוך הילדים וכן ידעו אותו] בעצם לעצם
שיך הענין והקרא בשלמי הדין יעקב [illegible] בתשובתיו יקר ב
בתשובתו של שם בן הקדוש בעל [illegible] שיך הענין בשלמי יוחנן ואל שם
של סג תשיר בעל שרי בעלם הבריאה ולעצם שיך הענין בשלמי יוחנן עג שם בעלם
המלות [illegible] אבות
תפלתם שקבלת לפנים בקיבון עולה ויורד ולא יהיה שום סיבה מניעה בשלאכתם בעסק
כתיבת סת ואת [illegible] בין מעצות הכתבה בין מעצות הכוונות שלא יוכלו המעצות
אותי או לקטרג והשטין על לא כל קליפה ושטאם נגד כת הרחמן ולא יהיה שום פגע
בי לבבל משבתי ורעיוני ותפלתי שלי אור שהשפע ברכה העליונה עולם האצילות
לעולם הבריאה ומעולם הבריאה לעולם היצירה ומעולם היצירה לעולם העשיה ומעולם
ומשם לעולם התחתון עולם השפל ותשפיע עליך ושמורתך הנוראים והעולמות על
עברך הבם שאתה עגורך ערוג עובד הענין ליחד שיך ולהענין ברוך תורתך ומצוותיך
אשר ציות לעבד ישראל ברוך אתה שועת תפלה : ואחר אמר ליחדא קובה ושכינתה
ברחמו ורחמו לחברי יה בוה ביחודא שלים בעם כל ישראל ויכון תחלה העלות גוב ויוחה
בגלגלין יאהדונהי אל אומ בגלגלין יא הה יו הה ואחר ישיר שלעלה שטה לעצב
שום והיה הויה בו העליה היא בשלו הה לגבי יה ואחר בא אור יסד בתיקונים על
יה ויד יכון בוה היחוד יאיאו הה אדני ואל הה הי ויתחיל לכתוב בעובה ואמר
מה שעשה בתשלין : ואתה נתחיל לדבר בכתבנו השות ואומר שאת שרינו

הנורא

דגמרא לא מסיק שפיר לטעם לפי קדושה אלא האומרים וכשם פ' הטקין ולפי ג' ה
הקוא מאחרי לפני דר' אפרנים הרשב"ם לא הזכיר בפשטא תפילין וגם עה סת
אלא אחרים עד בקדיק הכי ביה סי' ריע' עמדי' השבל שהה לשאר שאות שאינם
נשקין זה מה שנתנו עליהן האדם לא שפ הויה בלבד הוא סוד נשמה ופשיות
המקרה ושאר השאות הם בסוד הטום עצמן ניל בתיקון הזוהר הוא ונמשי
חל בגון שהיה הם סוד אלקות ניו בטל בהשבר הכתב גל אבן ראות לכתבן לפי
קדושה לפי הקטן בטלו בנוא שרש הקדושה שהרי אמאי אקנין תלן מרגל
ואת נלעג שראלי לעשות איזה הבל בכתבתו וזה שבשכתבן א' שאר
הפנים ואינה לפי קדושה אלא שאות הם יש קדושה סתיות וכלות אבל ב
בטשבל האומרים שאם תרגם בותב בשם הנמל לפי קדושתו כלשהשתמרות
ופרטי' נגם אפשר שיהיו שם עשרה כנגד עשרה ויאמרו ברוך הוא
ברוך שאו בפוטל הדרגל ויתקרם שאו הנמל ברבים ' ועוד מיבוא לסוף
שאברהם ונם אלעזר כשלשתם האלוה הם בלשונה ויתלבי ביאה
ויאמר אקרא בכתבה ליחדא קובה ופרנסם בחילו וכל כלו ויכון
בפומם בטלשבה ואמיתה ל הקדוש ברוך הפו בלות א :
תהלה לדוד בלאלוקות וקלו אל לוסר יה נרנ עם יה שבלל עולם
אמן ג' לסוליה נרנ שבל פלגים האלוה עפרם לפרגל גם שבוא
סתם שם הויה נפוא הי' ערבר עם עקלה ' ל עוד פרטיות תרת
רגיר פשם ותקבלב אונא ונקם לקל ונם פי הנשמה יפה
אמא שבעתנה הרוה ' ה

ה יכון בה עולם הכללים בשם הוי' והוי' כלל הכוונה לכון בה ג' גופים שיהיה בשם הוי' בה אותם
לא אמרה ומלאכה דברא שאם שתקן בו ובו שם בתוך שבבה מעבר המחקל שלו תפילין ו
ושונה שהוא הבר עפר לכון בעניינו אילו הבנה בו אל המקום הזה הרגלה חסר
ונלח והיינו נלח והוה הם יעלב ורחל חסר אמרה הם אברהם ויצחק ואלה
הוא הם שיכון בתקיעת שופר שבו נרדים כל כוונת השופר כמו שכתב הרמב"ם
והנה אנו שמעון אם ראוי לכון גם בשם הם הוי' ובו אוזה לשון לכון אמר
הא' בסוד השופר הוא בסוד אמר אמר התורה: והב' בתבנו בג' חלקי שבת שבתות
ואמר הרב שהם הם לא קטן עולה קרקע כמו ון ון והם הם לא הכולל. ותג' שבעת
תורה ירדה הרכבה להמסרים. והד' שאמר הרב בגנוזות עשה זה גם אל אחרי שבאו אל האבנים
כנוסח ומאמר האל הגדול ו' ותה' שאמר בתבנו עשה בשם הקדוש אל הכלל ביחוד
ולפי הקבלה בבוראנו הוא בכתר הבריאה שבאו הם האחרון שהבלה אמרת עמה על סוד
בקשה יש שבמאמר הנה כל בתיקון ב' שהתורה שלנו היא עולם הבריאה ולכן יכונו
אמר רשב"ג הכוונה לזה הלעת לכל כוונתם כי שם הם מלאו רשות הרחבה
לעת תשון עי' הלכה מעלה כיון רבם שיהיה אשה הבעלמן בו בתשבל תפילין
ושונה נראה והה לסת ובנה סוד הוא בבלל השם אל ועתה נתן בפרשת אותיות
והנה אחרי שתלייה בלות שם הוי' בכלל כל הכוונה שבלל הכוונה שבו נבון.
יכון הופה אחר שיאמר ליחוד ולכל אחד תלמידיו אותיות אל עתה אותת
לכון בכל הכוונה הראוי לה ושיבוא לתכם הי' יתהו בלול העליון עצו שיתבאר
בשון יכון בתבנו אל הוד שהם פשטי הפשטי כל יום מאל שבולו כולם באבא
והוא מאיר לכולם. ועוד יכון לי' ספרים אל פרקל ואל בקרעתיו ומשורו
אמרות הם עם זאמר יתקן לב אל כעבר בשר תפילין מבקולי הם

הנקראי

הנקראי בפ בלק דלדיל עמל ראשו ועצעו ובגלא וחצפן שמקו שלו יור היא החכיה היינא מבא שיל
העליון הוא יחוד חכמה דאבא בכתר שלו האחלי. הוא יחוד חכמה דאבא בגינה שלו ולפי שבחולה
העיר הוא ארב הוא מאירוך לבן בקרא עצמא שלו תחתון שלמה מן ל"ס שלבד יוך הילדיקלעיות
לו שלו רק דרשוא הפסיקא של ל הוא סוד דעת דאבא. שיחה בחכמה שלו והוא הנקר שבילוה
וכעבר בפ"ס והוא פלא הטעמא שבלו הקיק פ בראשי כל יג עב זאת ועוד אחרת לריך ל
לפין עד אלל זה עד בעיר התפלין פ"ב שבעטל של אמצע א"ל הוא שלמא אבא בעינוי
הבשלי ושם בגלל התחתון שלו ל"ל הייתה בגדה לזה בו עב הוסר העמן שכמו שלמן הוא שלמה
בגדאמצעי שלו ותחלה שאחה בסוד פסיקה כל הוא בינה בהכלה והוא הרשון בפ עקב
כל עמל שלו שמה דבחי בסוד בחיך עזרא עילאה שהוא להבוא שבלו לרין כעבר בפהב ב
בכוונה לאלה ושלמן שלהתא דאינוי עלאה מאתה בראשי שאמה שהוא הלוי הראשון שלו
עליון הבינה. בפ בוק אבן אל אחלעותה שהם יוא אלדיא ר"ל שלמה בעינוי לאין לבתי
דאמצעי ולב והפ"ל שבעל שלו. רוש לאין הוא שוד עתן יוסן אחוא לו תחתון שלמה
דאבן ולא אין לאנו ובקוה הוא עתה בי אש שהוא והוא עיקר ולמלכות האלדיל
ובפ"ל בפסקה בנין אלדיא אדם שה ומעוטה לי שאלבכורים נקרא נגל על החיים
ותחלתו בחיך עצמי ובוה יבן הישר שבעבל שלו ל"ל העליון רשו עולם הוא הוא אם
עד אלה לבתה הוא הנעל התחלה בעב לל העליון ואחר יכתוב גיל הי ואינשלהתר
ואחר עוד הלפין ההוא בבוא [illegible] לל תעבוא שם ל"ל עלה שלא נעבכמן
בין לל האלה [illegible] לל יחוד חכמה בגינה אלא מיוחד
אלא בשלמה אחלם לו הנעמה דקדמה לל העליון אחוז לכל לל התחתון שבשה
שם אמא ובין [illegible] שהוא הבשר שהוא הבינה לתוך אבא שהוא יוד יפי ה
עם לרה הרעבן [illegible] שלמן נעלל כשבעל שיולאה שמן ולחל אבל א
אשר בפ לאחלעותה שיש ה' הה שפע שעיקר שהוא הלל הוא רשת של אבא הנקר

אבל והוא הנכנס בנקודה ציון הנקרא נחל בעת בפרסא שהוא מתעברת וכשה פה פי עיר [illegible] יוד

בחיות הבינה בגוף התחתון של הי׳ או יצא לה לג׳ אותיות של ור׳ של העבור שהם ברא וברא

ולבתר כאשר נתפשטת ויצאה בדקותה בסוד ה׳ [illegible] עד אורו ואז

ב׳ אותיות וה׳ נעשה ונש׳ טין ולמה נקרא [illegible] ה׳ עוד אמרו במאי כתיב ונהר יוצא מעדן

[אם יש אצלו נעלמות ס׳ דרך אחת [illegible] כתב הרם [illegible] ונם׳ שם בשם ויקרא [illegible]

[illegible] זה [illegible] יותר [illegible] ונהר יוצא מעדן [illegible]

סוד עדה והוא [illegible] [illegible] הנהר [illegible]

זה של גוף התחתון נקרא [illegible] ועל עדן [illegible]

הפסן [illegible] היה בכלה בהיותה בנקודה [illegible]

ולא כי [illegible] התחתון של הי׳ [illegible]

סוד [illegible] [illegible] החכמה [illegible]

שהם [illegible] לבינה [illegible] של היוד

יש בה ג׳ בחינות [illegible] שם [illegible]

יה וג׳ יודין [illegible] הוא בכלל אבל

עתיד הוא יצא לחוץ [illegible] כתיב יוצא יוצא ואינו פוסק

פי׳ שאינו כמו סוד הבינה [illegible] ביחוד עם חכמה [illegible]

הפסק אותיות [illegible] וזה ה׳ [illegible] עם [illegible]

במאי כתיב ונהר יוצא מעדן יוצא [illegible]

הכוונה [illegible] הבינה [illegible]

ולא [illegible] אבל במאן [illegible] יוצא [illegible]

כתיב [illegible]

בסוד של הי׳ והנה [illegible] אותיות [illegible] באבא [illegible]

כיו

כמו שעשו הנוגע והשיב הכי הוא שאי אפשר לומר שהם כלים הנוגעים שבגוף התחתון וגם זה
ובגד אתכלו כלה - אחרי כמה שנים הגה ואומר שרק שבגדים ישן ובעורא אתבלו כלא
אבל אם לא נלמדים לבד שהם אלא הגוף מן מארי גלהה ואומר שרק שבגד אחרשות יורעלו
כל אשלום רמיא דאמא על התחתון אמאי דבר זוב והוא יחוד עובלא ואחר שיים כתיקון
הנוגע ואמר אמנם לשון הרמב"ם וכל כלים שאין לכתב להזכיר שמן זר בכל הנחות
שהם ארוכה אמא שאינו כלות בגוף שבשר עלם אמא הים לגאה שעה לבדה והיא לשון
אבל ב בשבת חנאין לחסר לאמר שבשר עצמן אלו לאמא שהוא סוד הכתר שהם ב
שבחיצה כלים בגד שלבוש כבר שמו היתה לנקת אותן וכעל בבריא שבהוותה
בגוף התחתון של הי' אז יקרא לב לאותות זה ואמר אחר אחעבדו שיעיהו והוא
ישים שאין התקלון שלהיותה בשבת מעבדתשם וכמו שיתה ואחר אבוק
לוקלשה מעשים לסור זה נעשו גם בגוי בלי רק עב ולא ונבה יולא מעצן שאן
שאן הוא עצן חכמה עילאה [פי' לשכני ישראלבא] ומאי הבאותו את הגן ראה הוא
לפי' לפשוט ועם גל שלוחים גלגן [ושם יקרב והי' לחקשים ראה הוא ב עב
וק ראה עצן הוא' הישן מנהרי ישבו אלא שובן כעבד שהיא כלה ב' ומרי בגי כלולה
המלוה בעת אחרי לבתר ה בנוגאבא [פי' ה' בו] והעצן בשה שעלה שהם
ור שביר ולהיות אבא שם לכן בו לגרם שלון לבי' אבל בשם ראיה נוק גבר
כח הר' שמשלים עלב ואישון בגוף התחות אוכל קרם הנלה שבשה פרשה
ושעהם נכושם - אמר אבר לבהבים סוד חגב כעבד והה שהם ברהמי אוא
ותרין בשן והוא יחוד שם לחב ואם עלבר הראשון שהתבא בגוד שלא - והפ' השם
הוא רשי הרב שאוכל עילאין נשאין בגוד ברהיבא יוד אבא יוד אמא והה' הם
תכונה שסודו בגבורה זה ולפי שהעקיבה גבורות גם הקלונים - אשם הם
הוא על הב' שפה שבאמן הוא להפך אן הראמי לה מ לריכה היא להפוך כ

כתתה לעטה שו תהי בת כי עאיש לנוחה אתה. שר אדר בתר דאולינ מפיק בן זכר נסריא
ני/ ירוץ שבתחלה גא יולד בעל וק הולך אחר עגלו בכח השוחין שנבל ואי עד היותם ב
בגדולתו הסלעה בלום רשוחין רגלות והוא בן זכר שטלו חגל לאכלני הקיבה שאינה
אלא נגדות וגם שתהיים נהי חרשים רשי השתבשי לאחור גא כנוגע ובכה עשו שהיה
ושרי לנו לכם נעם ובעי לשיבתם בי ולא בי בחלשו עה אלא הי כן עדעתה אה ו
נטיעא גלא ראה בגון הישבה והאי ירחת אחסנתא וכל היינו תרין חולין חוג שאו
ון יס בשלשות ובסור הטב בבר ט כל הנפש הבאה לעקב שבעים של הדורות כל ו
שרות ועיר בסור ווין כמה בשאר הכסיעות של אגא עד הכי הם ווין חומס ווהו
נבי בחשן יכל ס שתחלה אה בחמי הינקה בגחי ג בלא ראה הי ובי עולה
לו כמן אלה תחלות ואחר נתוספו לו ד עוחין אל אי אנפש לחל עד כנגד בדרום
הלעלם ורבלם ירוקם אלה הרי בן עגלי והנה עגלים שמות ו בשלשה אי הלקיל
אי חבלי אחיל העיקר על שלוי שלקם שהם הן ואן ון ואשר וכ נו לו וכ אי עולה
עב ונקו לו הר גן לא עב סה רכל שהלא זכר בן זכר ואינל אתון בחתא שלבר
הכשל הכשיל לא אם ראנו אל הכסיעה בשלל הו חדשנ ו עורן יחורג כל
כל בחינל הויה הי של הני אוקל והו גא והכסיעה שלכות חתם היסור שלו ועד
בעי לוכתב לבתר לה כחנא ריגא שהיאבור הבעלתיה תרהו ראנא ששסור
ו שבעים כטעל. ובן אחר בוגחא ו עב בן האו אלא ראנא ראנא כל בלאהוסל הרב
ולהה בהבנותו רגא בתת ועל הי יעבוק ו ותבל ד שבוראחל ואחר יכתב ו ועיא
בתוכה שהם עיבורה עי היסור כמה בהא נראה וכל הנא היסור בה נגלא יא אנפש
בסוף בסר ולכן סיים ואא אוקינא עלי ואמרו אלאתה אחר שלשה של שיבחלוק
עגל בין האור כאן לגם בה ויקרא כי כאן ארבעו סור בגדו של ונהר ינלא ולכן שם
בוגחא אחרון כמה באתר ועור הוריעא סור תרין בשן ראנא לון אי שה לא
בכלותה

בכללותה בקול התחתון שיעקת לוד ושור עלה לא לדורה אחרת בה שהיא רו וגם רשו לאסור
רשות לעשות בסור נגי החרש והוא בעיש סור נגון. והבין זה שלא שלאתה בשם ספר
הוא שאם ר' אתשוקלאניה הן סודות הקדמונים לפי יכרעקיה כל ר' אוטשוטו בשלאל
יוד נתמא דשרין כמדה אלא זה לשמה לפה ישוויתר אמן נעל בזה מאדרע והבן ז ל
ועתה אלף לי לפרש מאמר ונזרא בעה ומשם לעור עור כמה חדשים ובוטשוטו
בגן בראשיה אמן ה ושלמה לקיק כמפמן אמר חכמה אמן ה ולמן
אמן ה וגם לזה נפלו הדברים ולדרך להקבל שם בספר אלהעמן בגלות מאלוה שאלוש עלאין
נבלין בגלות יוד ושנהם נקראי חכמה ויס ותבונה נכלי באות הי ושניהן נקראי בינה
והיינו ה בתבונה זו של השלוי יס ולהיותה זכר גבר עלי ונקבה ועור אקרים שם
שם בגרוש שלוה הקן שאות ה סוד בן שרשה אן זה של יוד ושתה סוד ר שוחין בתבונה
ומו סוד זק בתבונה ולפי שאחר נשמר שנה זקן בן ובת נעב אותות זב ולכן
נקרא תבונה אבא אמן הרשו לשב אלוהות זה אילו הן לוט בעלמן ושלוש שבעקל הה
הם חכמה שתמנה וסוד אי יסס עם שתוך ב הקדמות עולם אלו יתבאר שמו שיוד
הוא אותם עלאין כך הי יס ותבונה שי השלוי הוא באות יסס אף הי של עיקר
הה נקרא חכמה בתבונה גם אור יס השתמר על הה ודוק באופן ב לשה בחי חכמה
הא שלא הנקרא חכמה שבס אבא ומו הב חכמה ותבונה הנ אור יס שבאמה
ולדון כל אלו הכלל אמר חכמה אמן ה וסתם וכל יכוון לי שבלוי הה שהא
סתומה העלות בתוך הה ולא אתפרשא לעלין שיש הם הי של העיקר ואור לעלה
ולדון עניין מנוז וקוא עם הדב שאחר שיסוב התבלבלה היה בעיקר ודין יעבוד
עלין בקלות ויעשה שזה לאור ההין והם האור בשל התעלין בסוד דרך האל
ולא יסס שתלבשים זה בתוך זה והכנס תוך רשא דוא ואו נעלא כי יסס בכלתוך
התבונה וכל ווי לעלין ופי אם בהתכלל הי והתעלין פאמא נעלה כאור שם בוגלה
לאור ועבר ונלא ונלא תשיב לעלה הנ בגלה התחתון של הי יוד ונהו שם אחר ואולפנא

שאבא

ואבא יכה באחיו ומו שפי לעל לבתר יה דלא אתקרבן לעלא ונטל הלל גפגה יסוד
ההוא בעלין ובין שלת לבתר קומכם תרב ולא באגלל לבתר אשתכחו רחבאב ומנ
אים ובימר ארל אחר שנתבון שוגם ונתפשט העליון ובפתלל עצלו נסוחתיה
והם טאן כי בתחלה הי העליון הוחר עדים שבנאצלם של יוד התחתון ואחר היו כלה
בתי של יוד ושל רו ואו הם הי של עולם הה אמנם אמקרא נשלתא של כשבל הה
לפי מאמרים זה אלגבה נא לפני בתר העלא כשם עשרי ונאאבן ה בבאי גוונא
הי שבה רשו יה שבאקומה הה ש כוה ולי ומא חכם בגיבה והוא נפר רבעין ברי
ההוא נפר הגל של הה שהיא מחכה נבין בגיבה ושם עסעדא רלבא נפרכלהוא התפשט
הר כלה ד הוא רשו הכן שמוכו ובהיות שזה הנין דבוק בי וגו אשר אחר בחי
יוד ואחר בהוא נבח ; והריש כתב ברוך עלרה פי כתב הפס ואחר עולהאלע
ואחר עול התחתון ולא הוסר עול העליון שזה כשבל אלא חיבר עולהאחלע גם ה
התחתון בדרך הי ה ולשונב ואחר יתפשט בגל שלה ואחר הו אחר רל שהתפשט
הגל ואחר הן שמרך הה ן של יסי לחלב ירחא באוגל ואחר בתפשטות הגלה אחרתם
ן תחלה ואחר התפשט הגל ואחר הן שמרך הה עבר נגלה שכבר הקדמה יבין
הדברים שהרי הר סר ווחין הי חשבה הגל התפשטות החכמה אל הגיבה עד
העליון שבין חובן של הבר הוא בעשו הגלל חוגל ואחר לחון לשטה בגן חב לגיבה
ולפי בסם שורש ואל לכן יראו בסם אשר בן ואמרו שבתוך הה הם אל הבגונה
ומם עוד בעהל ומשטרא ואי נבלתבת ראיהי נפר תתאה נעלם בעלו כונב
אחרת שכבר נסרנהו והיום אחר שיעור ר של ה יכון שיר שבם הגלל של ה
היותה יונגל בלר אמא גוברת על הן הם שסורו אל זכלל ואשר שהם נפר ת
תתאה הוא שה שרש הרב ולהם ונהל יר בסם שרש הפסון ונפר יולא גם עלה
תתאה

ונעשה הוא בשם אמת בסוד כתובות ה' אחרונים בהיינו ואו תחלה שהם הם
בקיר שבו מסתיים יסוד אוא ויתחבא יסוד אבא עד אשר אל שדי הוא ונהרו השך
ו' ותראה הנה זה כשך האור ויגלה לבקר הכל ונהנשמים ונהר יוצא מעדן הוא אבא
המתלבש בם אלף היא נקרא חכמה תתאה ואז הוא מלכות ב' כשר שהיתה בתוך אוא
מצא לעצמו בעלי כנוסה ראה הוא נהר בנפרד אין לפ עצוקל ה' ראשונה ואם אי בן
ומשמשיך ומכל כל שורש לא שהוא בדלת הנקבה אחשיך שמתפשטים החוץ
בו הנפשבהוא וק תאות ואז מאשבלת אפת יפה שהיא אף היא והתפשט
נק אל ואז נפיק עיינהון אמשכי והאור אבא בשה שלקבלתיה עם גסיוא
ראיתא ואדי בן דנפיק מינ/לתתא הוא ל הנעיני אל ה' אחרונה שהם ה
העיבור שנולדת שנה אלא לעולם ולתחתונה הרי כלשהו הוא אף
עדיין בבחינת וכ

נתבאר לפן לדלת שופן כשל קיו ראשונה שהוא יוד תחלה ואחר ישוק שם
את הנקודל אלא יכתב הנה אלפי כשבשבת בחי' אל מוחות שהוא בהשך
משמאל לימין אלא לפיכך כי אבל הישוק בהתחלה בקב שנל הי' שיין לשמאל
אבל באופן אשמאל עדיין הנל היוד בלורתה שזה שם יוצא מעדן הוא ישוק
משמאל לימין יוצא מלשמאל בחלה חלה לפקיר אפי' רגל הנה שהיוד כי אבר
שבשה כשבשבת אין ביאור ואם שהוא נפיק שהיוד אם הוא נפרד אלא ו
אבל בראשית אי הוא בדיאה אלהא ומלאם של דברים לשמע ב"ה כוונה

בכוונה

בכתיבה ה' הראשונה. הא לתחלה הי' סמוכה הכתובה בימות אחאז אל תלמס ותחיל
בהקיץ תחילה ההשך אל הגבעות ואל יוד אמר ולא יבין אל הסמוך אמר
נוסף אל גלא יהיה הקדמא כלומר אור הראשונה ויכוין לבוא הכתובה
בהשך בעת העליון שבינתים בין החג ואחר יכתבנו הר לאמר יהיה
ראשו ושולא בריווח אותו בדקות כמו שיעמוד הי' ומן הגבע ויכוין בעת
אל תכונה חלב ואם בחיתה ב' יכוין שהם ב' עחיין התכונה בחנוכת
עתה לבוא ותוספת ב' ספי תבל שהם חל שכף הוא בתחת בת עה' בעבר
ותשיכתב ו' הפעמי יכוין בעת בתכונה שהם יתפשטו החומאות הוא
והרי כוונה א' שהם שניים.

ואולם עדיין אמר לדבר לעורר אז בעל עם שהוא אמר לעשות הרבה פעמים כו'
אחרי עלה בוגדן אבל תשיבהם על הרן שאמר העלה בפסקים דברי
הרחוב בעצר תפילין ובוראי שהם הבנים חעתים הבנים ונאמר יקי
קדש יכתוב בגדות ואחר שלום לדורות הה כי יתפשטו אלוהיך
וקוא לרוחב וקו בתורעלתה ל"ל ובוה יעלא כי אמרתי בעבור הבנים והם
הם קדוים הם חמה קור שהם חבנים התי ואילו הו כמו אלוהים בגם קוים
שבהם שתפשטו ויעלא אה שבקרן בגדות פרשי ובוראי אילו ראה
עדהרו סיים בבנים אלו לא הי' פרוש לבנים שבוהם הם ונמשלה
תראו שלא ב עמת תשמ כלל כמו שהקדמתם על הבנים אבל הראוי הבין

שנאה

שנאמר גם יעשו כן אלוהיך הוא נגד דברי הוהר ומה שעשו כוונה קדוש שכתב לפי מה
אמר שרוח הקדש בפה ומדבר אל הבריות שלא חפץ הקב"ה לפרש אלא שיעשה לו
מקדש תחלה ואחר כמה דברי הבלים שאחר ישלימנה וכמו כתר שם מלך. יש אומרים
הלשון נשא והרבה מה לפרש עשן הקטרת בספר על כל עבון שיראהו בלב עיון
שבוהר ובין מה שהוא לפי בפה ומי בעל עם והוהר שאין כוונתו שיהיה
ההבין עפרות כל הוא לשון הרב ואינה כמלה עפרות לעני כי יש פרש יאמרו לה
שהיינה אותיות הוויות עפרות בלי לדרתן אותיות הסדורה לו עסיק אלא
ודאי עפרות רקאי הייו עפרות שלו שלו ית שבין הגלגל ובין הדיבור אחדו
בקל כל שכבר יש בה לדולה נעשה אלא שהיא מסלה בדרתה שאר הדין
ובקרא מלמד בעבר התפילין שיש בהן אך בפ"ש שאמר מלך אנפין
הרפים לדורתן אלא בפיתגם אור ואינו רצה לחשבו שהבין הדברים בפירוש
מעוד ובדרן רק אך יעלה על הדעת שתאמרנה עפרות שם ראה בעלמה
כמה ומה רמז סעודת האחרים [נשלו יחודים] ש"ש בבחינה של ההוויות
בעלמה השלמה ולזה הבין דרה ובקש שלא הצע ה ולזה הבין הדמיון
של מעיירה כה וכהנה הנשם אמנם שבלא יצאתה יח אם לא מפרש הא קיים
ואור בהתפשטות הרב על הה שבכה שלמה ושוה לשאר הדין באו תקון לשמה
כשם הוהר דיקאו ולא מתפרש לעלין בהיות כשנשמה לתוך גל והוא בסוד
אלהי מרכבה יצחק ויעקב והן וק שבבר נכשו בגוא שעיקרו מה הוא הלל
הוק בעבדש וסוד לי חרים רואל עבד שחמרה נעשה חבר מה נעשה
בנה. ולפך כשיעבור הקדוש לבעוותה לשאר ההין יתחיל שון הישין

ישר נלה והודיעו אותו ואמרו לאדון שגם סולטן הם בה ראשונים בתחילות כעל ואבהיות

הם!

הולכים ורע לדיקים. אין לברכה אשר אתם עתה תוקקים. וכאשר יוכלו להיות עניים

ברי כעבד שרים לזוקים. ובחרו בעשיר חפשיה אנוש. בחורים ובסרקים

בפרשת אלה הדברים העמוקים. כי הם כסולת שעוקים. ואתם הדבקים באלהי

ארמלים עלוקים. שיקן לבכם אשרי ופנכם חוקים. והייתם לעתריו ולאוקים

לעלות לאור ומעדי אלה העסקים. ובטל עוד הין מחזיקים. אלה הקוים שבבר

הארי ולעורו הרחו העתקים. הנחשרים שהם ושפו תבעתוקים. יזרעו א

איכה אחים ורעים. באי בחישון אלו גדרוחי חסוקים. כי לולא שעות ה

ספרים ומות ספרי חלוקים. וגם שופרי שכתבים בקמן אינם ברוקי

לעתי ויהיו כל ומשונה הכלים בעמוקים. לכולמשיכם המשבעתקים

אבל לעת כזאת היו בלבם מתפקים. עדי כנין לדרשחקים. הנה ברוחו

בלסדר ומנים ופרקים. יגלבם מכל לרה ורחוקים. הוות ומהרבה שלים

אשר עד הם מחריבם רוקים. יחון מעוכם ישעור ויקים. ויתן מתכם

השעם ושפוקים. מלאים ומפיקים. הון ועושר ורוש. ירון החסוקים.

ובגדל פיהו זהרי העניים. ובפעלת נהרי נחלי הילוקים. הוא מתר

לבל הנעלת הלשוקים. מתר המסורים בגיקים. בנעלים והנעלים

ויובן לראות כל הקרב רחוקים. ויוכלו בתמו לאחקים. בחבלי ומיעלי

בגובה את שבחיהם כאפיקים. אשר ישמרה ישראל: ברוך לבב יאור

שנה זה יכתוב ירו לה: כ"ר

כי בן נגס לגבי עניים · אשר חכמה ותבונה לגוזרים עניים · ורעיונו בגזרותם
ביפקים · אשר בקרר ערכים וכותאו הה

תשובה שבח לאל בורא עולם

בלאוש

בהלבלוא עיר

שלום עלינו אמן

בבן

יהוה יור הה וו הה יוד וו אלת הה הה

וו וו הה הה

יום [illegible]

מאלך [illegible]

מרום [illegible]

שוב [illegible]

רי [illegible]

מיש [illegible]

לי [illegible]

יד [illegible]

פלגי [illegible]

מי [illegible]

בשיא [illegible]

ביום [illegible]

נבואה [illegible]

אחת [illegible]

ראשונה [illegible]

יום [illegible]

הגי [illegible]

לנגלי [illegible]

ידיך [illegible]

ברוך [illegible]

אין ענין שלמה
כן הרב רבי הלוי

דברות אור שלמה לבני הארץ שלמה בשלם חשק שלמה הוא יעקב
אבינו שלמה פתח עוב בתחלת לבב דרך השכל בשלמות לבב מעוקב
מבני חובב בקשו לעניות שלמה אברא ואל בוער עלי חרבי
פרי בם עלי בגבת עזות עלי שלשה קפדי דשלמה לאחר
לחתי נועם שעועשים בהם מעם יעבו יחדיו כל העם שיר
המעלות לשלמה שבו לו שואל ומשיב דינה שלמה כתשיב
יחידים רחוקים מושיב הוא בית דינו של שלמה לשון לעזים
בר אורין קלקלה בחתנת בנין שומע ומשיב כמעין ולושם לחם
שלמה זה עוב עשיתה עמדי ברא לאחני דדיני ליעה ל
שעתה בד בדי שיר השירים אשר שלמה לשנה כי מן חשיה
מן אשלם תדרות ברינה בן חובתי אעשה ויעקב בדבר שלמה
ואל ושה אמרה עלם עסבבה אשר אורתוי דאורייתא לו נקבלה ווים ומקיים ובהות
עוונים בלה בלה בעלה חקקתא עד אשר ומקיתא ביבו עלה עלה הה תשר בבא
ישראל איהו ואה עלה עלה החבאין כלים
הים באתי לפה בלי יצא ולא באתי לכאן לא אל שאול ולא אל בית בדים
כל אין בבה בחלה אעבורה דרך כלן לך אחרה אחר אשר אני דורש
אותה ה' ה' שיר לך שמה ושמה בואי הנה עיני כלות ואימלות ראות אתה הוא
כבי ושה כלבי חמה כי כלן אור פנינו בעדנו הוא אמנם איפה אוכל
ראתיו וכוה יתרפה עבד אל אדוניו הה עביר מנוסם: כי עם אמתי
העבור נא מעמה גו אומר על כנו והן אומר אם ישאת נפשו שאה
כאמר מכל הבולך וכי ינדיעכה נא אדוני לי מי והנני מופן הכבעת את
לעות לעלי כל ובא עד בואי האהלה אהלו משה כל שלא יגיעה
ל ... בשמים ואהר יגד מופתיו לי לעני

ויהי בדבר אל הבדר: רועה רחמנן: נחמנן דין שולטן: אלהי וקיים:
הים ונהר: בדרך יעקב עולם: אלה: ישתבח יתעלה: שובה עלי ואשוב
אליך: שם בדרך: הדרך שהיה: ובזה כמה לבביהם: כי הדרך: אלה:
רחוק ורב מאד: בדרך בדרך: הדרות הם ושלו: אשר נתן לך: ולך בדרך
ואלהיך: אלה ישתבח יתעלה: הנשר מלים אותם ומלאי יבליך: ונכור
בוראך ביני בחורותיך: עד לא תחשך שמש אור הירח והכוכבים:
נשכך: עלה רחב הדרך והדרך: אודך באיבך: ואז הקרא והשם ישמע:
חגר כיפון לבית אלהיך: רחץ ושהר מכל חטאותיך: אז יבוא פשחה אויך
ומרופתיך: בזהרה היא הקדוש: הקדמה הקדמה הקדמה הקדמה הקדמה:
הקדמה ושלו ובחבחות בתשיך יחליץ עצמותיך: הם הם הם

שמש אשיש בה הנה עבשי באהי כי הלבשני בגדי ישע ומעיל בדקה
יעשני כחתן יכהן פאר וככלה תעדה כליה ואמרו כל העם אשר בשער
והזקנים עדים יתנו את האשה הבאה אל ביתך כרחל ולאה אשר בנו
שתיהם את בית ישראל ועשה חיל באפרתה וקרא שם בבית לחם והי בית
בית הבן אשר ילדה תמר ליהודה מן הזרע אשר יתן ה' לך מן הנערה הזאת
בית יהודה עמת אבות זה אשה ושכלת יהי עזרך בדרך ושמת ואשתך נעמין
יברכך ה' ויצון יראה בטוב ירושלים כל ימי חייך ויראה בנים לבנך שלום ע
ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי
מאיש לקחה זאת על כן יעזוב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר
אחד שובים השנים מן אחד אשר יש להם שם לב בעולם כי אם
יתקלו אחד השנים ישמדו כגדו והחוט המשולש לא במהרה ינתק ושדל
הנשים נרעם ובאמצעיהם בתוך העמים כל רואיהם יפרסם כי הם זרע ברך
ה' [illegible] בזכות ובכבוד כי אלהים ישיבם צון עדי יבדה

בשביעי עבד ובעלו עבד יאיא אורה ונבלה ויבר ונבולה ונעשה הבלה
ונבוה ונאולה וכבן ונאולה וישע ונאולה ושמתה כבלה לתקוטלה ולפלישאל
ובתעם סגלה יביט אלהים בעין חנינה וחמלה ויבנה ונבית התפלה בגון
גריב בעגלת אנס ויען לבן ובתואל ויאמרו מה יצא הדבר ואנוכי דבר אליך
רע או טוב הנה רבקה לפניך קח ולך והי אשה לבן אדונך כאשר דבר ה
...ויאמר לאמר לישראל בעתיד ונא אשה ונא עוב ויתן כבן מה
בחמשי בשבת ששה עשר יום לחודש אדר שנת תשעת אלפים ותעש
מאות ושבעים ושבעים לבריאת עולם לפנין שאנו יושבים לפני מהרבין ילא
כיתבא על נהר באבלי ואני בוחות [illegible] ומתפלקת אנן מהרבי
איך החתן הלומר הגבר הירוש כבוד שנו בנעין יגי בפר הת אשה
אחר לה לפלגא בתולגא שלמיהגא ישלחתן ופלילתי יולי תמתחנה ובת
כפ השם העוב החפש הירוש הר שמואל דוגן הכהן יגו הוי ו אנתו
כבת אשה נישראל ואנא בנישרא ובקב אלח ואוגיר ואגון ואפרש
ואכלכל ואקובר ואפקה יתיכי כהוכת גוברים יאובאין כלתין ובוגרין
ונגן ומקנמין ומכלכלין ומקוברים ומפקין יתכנאיהון בגושמא ויהי בנא
ליכי מוהר בתוליכי כמלל גוזי ואתן. בחגו [illegible] לכי ועלי מגוניתכי ומלוקיכי
ומנבע יתיכי באורח כל אמעת ובמיאתכלתא בא והוות ליה אנתו ודא
נבוניה דהנעלת ליה ובבית אביה ואמה חלאק דהב תמשה עשר ברוש
כל דהב עשרים ברוש כאמרין לוגא שבעה ועשרים ברוש נבוכן
נאמש שלשה סך הכל בן נשוניה ותמלת ועיקר שלוש מאות ברוש
והוגה החתן הנגר [illegible] ובאו ליבו ורשותו מלשם ומלה והעלם על
עלמו כנבסי נאן ברגל שאנם לחתן לחתן לא ואם הוקירו הוקירו
ולכך אחר החתן הנגר אחריהם וחזר וחזר שמר כתובה דנא

ובדוניא ותוספת אלין בכוית עלו ולא יתקאי בתבאי ועוכל שלה אמר
אלא נכסין ובניינין באיתי לתחות כל שייא אל בעני ואבדן ועולין
בעלי דאלנא כלהון יהון אחראין ורבאין ושלדבדין שבעיד בגוש
כתיבא הפקבעלי ונכסין שטר כתובה ובניינין ותוספת אלין בחיי ובתר
חיי ואלילי עלינא דאפקבלאי באחריות דלי ובשעבוד דלי ובקיום דלי
ובעת הרשבא גו הה ותוכר וחוזק שטר כתובה דנא כתותר וכחוזק
כל שטרים דגבות הנשרים דנבנ בישראל המשנין כהונן וכתבנו
וקנינא איך החתן הנה קנוש כנד המעו כל הנה ועל אם נשבע החתן
שבועה בתוך עד הזכר ועד הנשבעים באמת ואשר ולנים
כל הכתוב עליו בכתובה גו בלי שינוי ותעוכה והכל שריר וברים וקים
גאת הכתובה מבורכת החתן הר בעמין יגי בן הענוח הה
ר אשה והכלה הנשיאה חנף בת כתבה הארוס כהר
שמואל בריך הכהן יגי שנת הקל פא ויגיה //

האחים הבורחים שבים השנים בחשיבי אהב קרוים הלא הנה
הנמים הנבחרים בדרך הלכה ובבוד אחיו אמרי הנקראים אחהה תשובה
עלה במאש בדעל השוים כאלין הסתבר וכקשיש יפיבק וברב חילו:
ובזה גם הימבדולה הקדולה כשעה הבבוה לאלן יאריך ימים ושביתמים
שובים על אולמתו ובנו כשתה בדים ישבים ובדח ובבהו בשבנות
ובשחים אשר לפ אהלו כיר אחי בבוה אל כי בבר בדאא הדיעה
באמרשר כשתה הארץ את עמלו ואת תבנו גה הבחל אוי עבחו עליו
הנים בדרונים מרוה ובה גגה מבך שנים והוכיחנו לחוב בעבונו
קן בסן עבים מאשה ג ולבב נשאריה החוב הישר כנגדע ואחרי
נוסר כל ביתנו וקונה בדבת אחינו בית ישראל עיריות בדעות
עדין לא נתנה תפילה הלא התבי וגה שבתנו אמתו אלה בה
בחולה עלינו הרב חוי אחינו אנשי מאולתינו הנתבבים
בעם לחונן אה בית תיינו הנוגרים בשביה כל כך גון והשר ימסבנו
בשר אוזר לבכיא אל בית בעיו שאמרים בסך עבים בגון ועני
ולא תשוך יל ויים כנתל בעלה עלה הלה ולא לבב בני ואמנם
לאנבע זה נעשה שרקים לאנבים ובונקים הם הם גבה יום
ביום ובהשות כי גרון נגל בעבונו אשא והלא פל מעש ונמת
ולא כתל ורושה בדו חכמתיה בענבי הבבוה אין נמיל בכל יום
חוה בנים ויקבנים דם נש ותבמות כי לב אלין שנות ואיתנו
בלוב הי הלך ילך ובכה ואון עוד נבחן ברוריה בזה אנן ביאין
ורי שבו כלבא יום ובאריה הנשא לעלתה בבנוים לבלבל
בית רבים הילה עוה ועשיה הבל ותן בדים ובנון שבו
ובנה נאת כי כזה נבשלה הנים בה

בחסד ועה כלל חסד הנעלה בשמים גמול חסדים טובים עם
בהבלה עם הישבים בבית החרם ובמון יראה ה' אוהבים השרוטלקר נו
יאיר כוכבים כוכבים הנאירים" הן בבית הארוזים על כל הבלה כעלה
הן בדרך בארץ ושלום יהי שלום בחילו: ושלוה בהיכלו: חיים עד העולם עליהו:
ואביגריה וקילת נחתוהי: עד עמוד כהן לאורים אמיה
אנכי יקחתי אמש ובא עד הנה שמר הדרך הפטיר ולא הגל רוב רחמיך
על תשלות בני ישראל המאדים בשביה בגבריה ואחי וקרובי הנתונים
ביד אדונים לא רחמנים הם אתגרים הגרגלים אשר בגדיה בתמון ובדרום הם
ישבים בשרבון בעד עשרים אלפים רבלוש והנני שלם היו הדברים
שאם עם חמשה שנים לא יהיה תביל החוב הנשמר לא תהיה רשות נתונה
הגרגלים אתגרים לרשות עמהם כמו רגנים וכאשר ידעין ובגדין כל
הפתבי הלבדש שביבל ואת האמרת חכמינו הגדולים ישבים על גדין
ועלת הרבנים ודיבה לוגיה ורבני חשבנש ורבני קושטא עם רבני אגאיר
עליהם יחיו כי עלה בדעתן ובדעתן קינה יצאתי אחיצאתי והנה באתי
היום אל גזל הדרך בבודו ולבי טוחות בגרגלא בעי ואתחנן ושתקי יולחות
ותלות יען דרך בגשה נא גבור יקרים אמונו נדבת לדלקת השם בונה
הרחויה כמו בוחק הטרה הבנו אמות בעשות ישראל ולחיותם וכגון
בא ובנה רבה של הבנין שבוים שאין עלה היונה וכדרתי ולכ
רות ושתה בדרך בפל עת וברכתה היא תתעשה וגרמו לברכה
על אחת כזה וכזה עובה כעלה ומכולת בעולם הזה ובשלום הבא
והיה ועשה שלום אביר הלא זה דברי דבדו כותב בדעת המר
והעלה הרבי חמרגר" נן ובבד הבגון 1 267

אביר ברוך גדול הדור וקיק גבורי חסדך ישגר ימיך
כביר לוחך ורוס נורא מגיב ענוי הוה בריך קדוש
רתוס שמי תקיל

ובשם הנאב"ם אתם שאורים ופתוב על התיבה אלו השעות ותן
ואמר והנתשבים ואם הבנים יחכו יחנק ואלו הם השעות אשר תכתוב
על הלחם סיבה מלאה כל עלא חנוכה אישאל ועניה הבוים הבוים
ובדיך שהביה כתיבת חשדיה דהיינו כתיבה תמה
איש אשר הולך אלפושל עולם תמן בינרו רץ כבני ובמנה כאלי לעשות קונו
ונחת רוח ויוצרו כמשמה הבשיבה בגהב ובפסל בגר נתן לכל שואל דיי מחנו
הה עין ואלון יבין כבדו כיא ארם חרישא כאי עין תמלה ומחנים ומביה
על בנים במשות הנשים ונבח הנ"ל התלא הלוי נדושה וכובד גאל
הרשבי גיאת ול הבדיים אלה יעוזרו לבך כסוו ונלן יעוזרתי עוד
כלוי ברכות העוב אם עבדנוך ושיפה ואת הבנים יחיו בבן ויקבחו
כוס שוים לעופה והביה יולא את כבוד עושרו נאת עולה אין הנשבר
לבשוע בגרום בוחנה נדשו אתכל התלאה אשר נצאתנו בשבתנו
על בריים מן בעבר ובלו ובנו בלגון כבנוא כל איש ישראל בבוים אינו
ונתן רשע עדוס בהתבוותנו ברשע המוש בם ויעוד לנו
חשר בעבורו ומירות ומלוות בבחים ורוש ונתל ונוחם שנים שנים
ולם שוב יבו בנדשי שוים אשר בבבי הנהלות ויוצאל לקבל בבוי
עונות מלאתנו רשע כאשר הבל ובני יבלא בים אמונים ובבל בלא
ונקבם הוא הבפר והעבב שתיים הם כבלא ונוכנא ולא הנם עניים
ומבינים ואלו הם שבאמלא עשוים בעבם ובירים אין להם כי עלפן
הלתא בבלי בבלי עבתא עלו ובאו בעלה ובין בנוא כי כשלם הבל
אבלב יהיה נבנו עבנו עבת רשע ול ויבי בנוא לשנים ואמתינים
לך לחמים ולם והבשת אוכלת בהם ונלבב הסך הנבנים לבת לשובר
הנבנ השר ויבי שנב בשב ונם שינו נבה ואן עבנ עבנה
ולא על עמינו בני ישראל חונים בני רחמנים הנה בבנים

הנבר הזה על שכות החמדה ידו כרש שר הנים בגל הקרה הה
אותה ולקחה ובעוהו זורה ובזנה כי תשביע נפש שוקה ואי יקרה
אנשים כמאה הירא את דבר ה׳ ובוצותיו חפץ מאוד חושן ופוסל
הסתנתל בחצות ביתה תחת ה׳ תיבה ושמרה ולעבדה הלא הוא
ה׳ בבר תיבר ומאד עלה ושם ותקמחת ותהלה וכ אתה השמחו
ומי שמו ועדים כיבא נמו

הלא ברשלי שורות האוטר תמלתי נבא אתכם הארון ה בבאות
לעמן ימחיה ימים ושנים על אמתו הוא ומנו וכלביתו בגרבי
כשתלי נתים קביב ושותנו ובזה חטיים אחרים יתרון היותה
כל הימים אשר הסחיים על האדמה כיבא הלא תבעוה ואשר
אתה הגירה אשר היה בזרעיתיכם שטוה ובזה ישראל נהרגו בזה
והן הנעוות אחר כשיתברה אר אבי נשאתי הלוי על החובות עוו
חזקאיכות השתבר עלו על בואי לא יתבוש השב רוחי נגל כל
הוכחתי בנשמי לעבוד אתכל בני ביתי בשכיה בעיבור
כל ונלוכבים ביבי אדונים נשים הנמנים הבה
כל עלוזה ביבו כאשר עלידים בבכי ובאוי ע
כמנרש יוצא בכתב עשיר ביבי והנה הוכחי היתה אבל אתי
אנשי נאותיבו במי כוונכם אנים בלת ובעוזה חאת זה
נחמר כי הימים האלו ימים אשר אין בהם תכל כי עבר עליה
בב בגלות הכתלת גו לא הימים שלבעד היו לישראל כאשר
ותלרקס ולעבוד אתם אין בגיך מאיה ולא אנו נבנאתי בתוך הה
בעוה אשר כמוה לאנייתה ומעכל אשר הנלבה הלך לשון
ומלהבל ברוך הבוטח אל אמיתם אנשים שיתי לבפס
כל הגורות אנחנו ותבשלו רחמים עלי ויהי נבדשיבכ

ישבו לקושים אשר בארץ הרבנים מר אבי ומר גרשון גדול
ואלוף שר בתנאה ובתפוצה ובדעת אני ותלמידי ותלמידי
בעבדא דאתמר ואמרה אנא בכח גדולת רחמיו נתקדש ישיר
את לבו ושין האורלך ויקרבו בקיום שיש פוגשים ויאמרו
ושונה ביאה גו ועל הטל כי כסתה כליה קני ועקוב הבושה
על קני יחלוק ויעשה בגבורת אבי גינגא שיהיה עוין בעינה ומוחה
הא לא היושב שונים ושלום שכר עוב והולכים בתנים ישלם שבעתים
תקנו לו ולו כדאמרת ויה התיים והשלום שכלו בדי בעיבה ביבה
עובה מחובה עד שיכלו שקבלו אלוד בי בעל גאולתה בעל
ישלם ושיבו אדוני הלוך כולות בשמחת בכובו ואיבדו ומחק
ה יצלת ביקו בטל קעלו ועשה ידיו ירפאה בשוב ה בין אב
ישיר ישראל הבל והשמחה בעבדא ובגון ברב יאמרו אמן הלא
כה דברי הזר ונעמת בנותי בנת ויעלו ולו ואיבדי הבעל ותלואין
תמיהנו בן לבי עשקים אשר חפצה ותבוש ובוארם עבדים ומליונים בשמי
ים דברי הוקלו ותוך כובד ראש
ה החיות רוח שקלים ולחם על מלוכנו ועל
קשנו גו קדיון יבוים כים הגה נאת עשה שהים לבו ויתן
ה בור עמונים בגן של נבושים בן לאותו הבריון הלך ילך להתיל בעלי
הקיבים לקובב נקבות לבנון בשלוק נביבי עם אלהי אבפהם ולחם על
מלוכנו ועל קדיון נעשינו גו קדיון שבויים ובאשה לא תשר
אתה העם היושב ואמרו אלוי הנה כי אם מקנו לחלוק נא גבור
ויעבה נא ולאות ידי השליחנו הנו בכסף אנא נדי אבה לא נעשה
לא [redacted] ובשבר אלת הגבה נעמל לה שבר מאב הון ושוא
בהון ונרכנו תכנים הכבנוך ומקדיו יהיו הנים יחד מאבות ובני
ובל ומקדיו [redacted] כל עוב כבקה העובה

אם יהיה שכן שהיו בדורות הקדומים הלא יתבונן בדורות החסידים
הישרים והחכמים בהלות הנקדש שנסרל לנדושת השם הנאהבים והנעימים
בחייהם ובמותם לא נפרדו ונשארים לו ואחריתם בבדו ותשוקת נפש
חפץ בורא יתברך אלהינו ואוהבה עד שאם בדינים מלום ויגעים ביומם ולילה
בעבודת בורא יתברך השתוקק בתורה ושה איש אלהים הרבה בגוים עמו
כי בם עבדו ימים ונעים ישיב לפניו ובקבר אבותינו נמו ולא ידעו בדיך
הנבראים כבוד אמור ונעלה בדים לא נעלם ויהוה שופט בדין
ובתבל הגדול נאור זה יאורו הבנים איה אלהים יודע בגנים עינינו נגיה
בם עבדיך השתוקק ואור כי בדים בדים אוקף גבר לא שפחתיך עניים
ואמר ידין בגוים ולא בגויך אתן לא אסף רבה ונחל בדיך ישרף עב
ירום בא [illegible] ולכל תלמידיהם ולכן הם בדעתם באורייתא ולכא בדעלמא
ימים תלמיד ן שנאתא ותקנא ורחמי ותיתי אריכי ומגונ רויחי וקולתא
בדשמיא ובריות בוקא ובהורא מלוא בחמא חיא וקיימא דרעא בי לא יתפוק
ובי לא יבטון ותקנאי אורייתא לכל בהון בגישא הדין רבה
בדרייה שלא ונשיא ולכא בעלמא ובריך יתכון יקיש חייב
ויכון ניתן ארכה ושנכון ותקבלון ותשתבחו לכל עמא ולכל
ארעא בישין ולא בשמיא בי בשמיא יהא בקעבדון כל גזן ומקן ומאוי
מון ולכל מי שעוסקים בצרכי צבורים באמונה
אנשים גדולות ושרים אמרתא בי אליך נפשי תערג : נפשי חומה בך
אלהים אבר בך בבבדות ושוך אחבך בשיר ידידות : אקריבהו
אל ראיתיך מגוך אבך ולא ידעתיך : ביד אביאך בסוד תהלך
בדות הבדק בבוך הודיך : אבקשהך ובבוחיך כבד הקלל בעלהי
בדו אותך ולא כך ישר ושוך לבי אשרשיך

הנשלוך ברוב חגיעות הנך אחד בכל דעיונות: ויתגברו בנגעה ומחרות
ושלבב מאשר בשיבה ושחרות: נגעה ביום כין ובחרות ביום נריב כאיש
ולחלות ידיו לו רב: חבשה ומלא ישוע הראשון הושאה לו ידיו ונהוה נדשו
גדלי אורות ראשונות ונעלמים רקיקי לבה: יקראו בי כי תקבי והלא יהיה
לי מעטרת בבו: כתפ עהור ב' בעות ראשון: ותן על עצת כבוד שעשה
לחן ולכבוד בבי הקמה אותה לו אמרה מעטה: ותלבש ראשון בבגדי בחלה
בגדותיו תלתים שחורות: בזה הבגד בבי הקמתי יקרה נא על ראש שחרות
קמלתי הבי נא בידו מעטרת ובגדים אותה בבי הקמתי: עוקים נשאם
מעטרת עקבים ואשר יבו בעינינו כבדם: קראו עלי וקראי עלינו וקרוב
אלי בקראי אלון: בשר הבלים הקמה אמנו הנוקה הנבד שנו: ב
רוצה ה' בעמו מעניים יקמר ישבה הבלות בם ההקמה: ראש בבבר אות
בורא ראש בור נבור עם בורשיך ברוש שיבת הון שיבי נא עליך ותבל
הקרב עליך והבלתיהבי נא ראשיך מעטה והבלתי הבן בשחת
הבשר שירת רש בעינינו בשיר ישר על בבבשר: בהקבי הקלה מ
הבשר שירת רש בעינינו בשיר ישר על בבבשר: בהקבי הקלה מ
יפיר אחוה ומוריד בגיל בביה ובבקבי הבעבעי ראש
ואותך בחלך בבשרים ראש יקרה נא שיתי עליך כי נבשי הבעמל
אחר בוד ולך ישראל מי וקיים טוב ועת בל בדבי
אליך
הנה בה בא ודלא על ההדים ובבל על הבבאות בדוה בדבי
בבי מו עמקים האלים הבב בה בבבד אחר בבלים ראשבית
ן בהתונות ובגיל בן בחרבים ובחבל שיר ושלות אשא עיני אל ההרים
ובחבל הלון אל בבבשו ואחבתנא בבי בבי ישראל אלא
בבו ישראל אלא הבבל בעי אביהם שבשמים בעם בחדש בבים
אבר אבבי הלבך בריך לעולם אמון